

Giới thiệu Ta là Minh Tinh Phu Nhân Convert

Đột nhiên trong lúc đó biến thành hư hư thực thực có song trọng nhân cách nhà giàu có công tử, cưới một minh tinh làm vợ, thế giới trở nên quá nhanh, không hề chuẩn bị!

Tiền nhiệm Thiết Huyết anh hùng, hiện tại lạnh nhạt mưu lược. Lưỡng chủng hoàn toàn bất đồng tính cách, buông tay nghênh đón hết thảy khiêu chiến.

Có điểm dã tâm, có điểm ôn tồn! Một cái nam nhân tốt cùng một cái nữ minh tinh trong lúc đó bình thân vợ chồng sinh hoạt.

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phu Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1 minh Tinh lão bà

"Không được, các người phải kết hôn, chuyện này không có thương lượng!" Phụ thân sắc mặt xanh đen, nói như đinh chém sắt.

"Vân Dịch, đây là đã sớm định sự tình hồi xưa, trước người cũng không có phản đối, bây giờ nói đổi ý, người đây để cho chúng ta còn như thế nào làm người?" Mẫu thân sắc mặt ưu sầu khuyên bảo trước.

Vân Dịch lúc này đang mặc màu đen nghỉ ngơi âu phục, ngồi ở dân chính cục hôn nhân chỗ ghi danh trước mặt trên ghế! Trong óc của hắn còn đang quanh quẩn hai câu này lời nói!

Bên cạnh hắn ngồi là một vị mang theo khẩu trang, mũ, đang mặc tu thân váy dài, nhìn không ra khuôn mặt, chỉ có thể nhìn xuất thân tài nhu mì xinh đẹp, đôi mắt rất là linh động nữ tử.

"Vân Dịch tiền sinh, mục Lâm tiểu thư, từ giờ trở đi các người chính là hợp pháp vợ chồng, chúc các người tân hôn hạnh phúc."

Cán sự thanh âm truyền đến, đồng thời đưa ra đến hai bản màu đỏ tiểu sách vở, Vân Dịch phục hồi tinh thần lại, ngơ ngác tiếp nhận hai bản giấy hôn thú!

Toàn thân bao vây nghiêm nghiêm thực thực, giống như đặc vụ công tác giả vậy đeo khẩu trang nữ tử, nhìn xem Vân Dịch trong tay màu đỏ tiểu bản, không nói gì, đứng người lên tự đi ra ngoài.

Vân Dịch quay đầu nhìn nàng một cái, sau đó đối với cán sự nói rõ: "Cảm ơn, đã làm phiền người!"

Sau đó cũng xoay người ra cửa, trên tay cầm lấy hai bản đỏ tươi sách vở, trong nội tâm lại là vô tận phiền muộn!

Hai người trước sau ngồi trên một cỗ bạch sắc xe việt dã bên trong, xe hơi không có phát động, hai người ngồi lẳng lặng.

Mục Lâm tháo xuống khẩu trang, lộ ra một tấm tinh xảo vô cùng khuôn mặt, mặt trái xoan, anh đào miệng, Viên Viên mắt to, một đầu tóc dài vì cuốn, dĩ nhiên là cá tuyết thể mỹ nhân!

Vân Dịch theo kính chiếu hậu li nhìn nàng một cái, lập tức mắt lộ ra một vòng kinh diễm, đây là mình tức phụ? Nói ra không ai tin, hắn thực là lần đầu tiên nhìn thấy Mục Lâm, trong lúc nhất thời có chút ngẩn người! Mục Lâm tựa hồ cảm nhận được cái gì, nghiêng đầu nhìn hắn một cái, này ngốc trệ thần thái làm nàng có chút buồn cười, vội ho một tiếng! Vân Dịch phục hồi tinh thần lại, cũng không biết nên nói cái gì, đem trong tay giấy hôn thú đưa tới một quyền.

Mục Lâm trầm mặc một hồi, mới tiếp nhận giấy hôn thú, con mắt nhìn chăm chăm vào giấy hôn thú, tựa hồ còn có chút không chân thực! Nhìn thoáng qua bên cạnh Vân Dịch, sạch sẽ khuôn mặt, có chút tái nhợt, tóc rất ngắn, con mắt không lớn nhưng là rất có thần!

Cùng nàng trong ấn tượng Vân Dịch vẫn có chút bất đồng, bất quá cái này cũng không có bị nàng để ở trong lòng mà là nói ra: "Người biết ta chức nghiệp đặc thù, cho nên ta hi vọng người không cần phải đem chuyện của chúng ta công bố ra ngoài."

Vân Dịch khóe miệng có chút một kéo, đối với nàng này xinh đẹp đến cực điểm khuôn mặt, khẽ mỉm cười nói: "Ta không có hiểu rõ ý của người là."

Mục Lâm trên mặt giận dữ, hít sâu một hơi, mới nói: "Người nên biết sự nghiệp của ta, là không thể tùy tiện tuyên bố kết hôn, cho nên ta hi vọng người có thể lý giải, hơn nữa tôn trọng!"

Vân Dịch có chút ngoài ý muốn nhìn nàng một cái, trong đầu cẩn thận tìm tòi, chính là ngoại trừ tên Mục Lâm bên ngoài, thật sự nhớ không nổi nghề nghiệp của nàng.

Tiền nhiệm có thể có thể biết, nhưng là hắn xác thực không biết a, bất quá lại không thể nói toạc, dù sao cũng không sao cả, gật đầu nói: "Tùy người a!"

Mục Lâm thật không ngờ đơn giản như vậy tựa thuyết phục, có chút kỳ quái nhìn một chút Vân Dịch, Vân Dịch đầu chuyển hướng bên kia ngoài cửa sổ, nàng chỉ có thể nhìn đến sau ót của hắn chước.

Bất quá nàng sẽ không để ý, lập tức còn nói thêm: "Còn có, phòng ở cái chìa khóa cho ta là được, ta nhưng có thể không thể nào trở về, dù sao công tác của ta đặc thù, đừng để bên ngoài hữu tâm nhân phát hiện, khiến cho phiền toái!"

"Còn có, ta hi vọng ngươi không cần phải thường xuyên gọi điện thoại cho ta, hoặc là đi tìm ta."

"Còn có..."

Vân Dịch đầu hướng ra ngoài, nghe Mục Lâm từng câu nói, thật sự là có chút không nói gì, đây là kết hôn? Không biết còn tưởng rằng là ly hôn đâu! Đây là vài thập niên trước, thời kỳ chiến tranh dưới mặt đất công tác già a!

Thật sự là nhẫn nhịn không được này một mảnh dài hẹp hoa tuyết thể quy định, đơn giản phát động xe hơi nói ra: "Ngươi đi đâu, ta tổng ngươi!"

Mục Lâm khẽ giật mình, lập tức giận dữ nói: "Ta tại cùng ngươi đàm rất nghiêm túc chuyện tình, mời ngươi chăm chú nghe! Thái độ của ngươi rất có vấn đề."

Vân Dịch nghiêng ngả quay đầu xem nàng nói: "Không có ý tứ, tiểu thư, ngươi cũng đã nói hai mươi ba điều, ta thật sự là không nhớ được!"

Mục Lâm á khẩu không trả lời được, bất quá lập tức lại mất hứng, ngươi đều nhớ rõ tình huống ta nói hai mươi ba điều, không phải không nhớ được, rõ ràng chính là bất nhẫn.

Phát động xe hơi, thông thả chạy, xem Mục Lâm còn muốn lên tiếng, Vân Dịch lại nói tiếp: "Như vậy, ta là không nhớ được, bất quá ngươi có thể sau khi trở về, chậm rãi nghĩ, viết xuống, chia ta. Hoặc là nếu như ta không để ý tới giải sai mà nói, ý của ngươi là chính là để cho ta coi như không biết ngươi, giữa chúng ta không có phát sinh qua bất cứ chuyện gì! Mục tiểu thư, xin hỏi ta nói rất đúng sao?"

Mục Lâm tức giận nhìn hắn một cái, lại quay đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ nói: "Không sai biệt lắm chính là ý tứ này, bất quá ta cũng không nói gì qua, coi như không biết, ngươi về nhà cũng chớ nói lung tung."

Vân Dịch bĩu môi, không nói thêm lời, xe hơi chậm rãi đi về phía trước, Mục Lâm nhìn xem trong tay giấy hôn thú, trong lúc nhất thời có chút hốt hoảng.

Nàng mới hai mươi bốn tuổi, sự nghiệp như mặt trời ban trưa, sao có thể đủ rồi cứ như vậy kết hôn đâu? Còn là như vậy một người nam nhân, nàng này gia gia cũng không biết nghĩ như thế nào, mình còn không có sinh ra tựa đem mình cho đưa ra ngoài!

"Ngươi tiễn ta đi Trung Nam hội sở, ta còn có việc gấp!" Mục Lâm nhìn nhìn biểu, có chút bất đắc dĩ nói.

Vân Dịch không có lên tiếng, tiếp tục lái xe, hai người tựa một đường trầm mặc.

20' sau!

Mục Lâm nhìn nhìn ven đường cảnh sắc, có chút lạ lẫm, xinh đẹp mắt to mang theo nghi hoặc hỏi: "Ngươi đây là lái đi đâu?"

Vân Dịch sững sờ, lập tức nói: "Ta làm sao biết?"

Mục Lâm sắc mặt cuồng biến, phảng phất một giây sau sẽ nổ mạnh, lại nhìn nhìn biểu, thời gian cũng đã không còn kịp rồi, lần nữa hít sâu một hơi, từng chữ từng câu nói: "Ngươi ngừng cho ta xe, lập tức!"

Ven đường, xe dừng lại, Vân Dịch xuống xe, nhìn xem Mục Lâm mang tốt khẩu trang, sau đó xuống xe ngồi vào vị trí lái trên, lái xe rời đi.

Độc lưu Vân Dịch một người đứng ở ven đường ngăn người, nhìn xem chung quanh cảnh sắc.

Thật lâu, mới kịp phản ứng, đối với sớm đã không thấy thân ảnh hô lớn: "Ai, đó là ta xe!"

Một người tại ven đường đi bộ đã lâu, trong đầu nghĩ rất nhiều chuyện.

Hắn gọi Vân Dịch, một cái Trung Quốc nhân viên công vụ, hơn ba mươi tuổi chính huyện cấp cán bộ, phân công quản lý văn hóa, tôn giáo đạo phó huyện trưởng!

Tính trên là tiền đồ vô lượng, nào biết đâu rằng chỉ chớp mắt thế giới tựa thay đổi, còn là gọi Vân Dịch, tuy rằng chỉ có hai mươi lăm tuổi, trong đầu trí nhớ không nhiều lắm. Chỉ biết mình mới từ bộ đội phục hồi như cũ trở về, chưa tới nửa năm, đã bị kết hôn. Tựa tại một ngày trước, quân nhân Vân Dịch biến thành huyện trưởng Vân Dịch!

Cha mẹ khỏe mạnh, nhà giàu có gia tộc, lại gia đình quan hệ cực độ không xong, có thể vì phạm cha mẹ ý nguyện, đều vì phạm, duy chỉ có vì phạm không được hay là tại vừa rồi kết hôn, hơn nữa là một cái không biết nữ nhân.

Hắn thật sự không nghĩ ra, đây là vì cái gì, thế giới này đến tột cùng còn có phải là Địa Cầu, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

Mẫu chốt là cùng tiểu thuyết không giống với a, hần mới đến không đến hai ngày, tuy rằng trí nhớ tiếp nhận cực kỳ có hạn, đại bộ phận đều là tham gia quân ngũ thời điểm trí nhớ, liền lão bà là làm việc gì cũng không biết.

Đường cũng không biết, duy nhất tốt đúng là cũng đều là nói trung văn, nếu không liền lời nói cũng sẽ không nói, không phải lời không thể!

Hần không muốn về nhà, sợ đối mặt, đối với hần mà nói ngoại trừ huyết mạch, tư tưởng của hần cùng này người một nhà là không có vấn đề gì.

Khủng bố chính là, đối mặt thân nhân thời điểm, lại phảng phất là có huyết mạch trí nhớ, có thể rất tự nhiên kêu lên ba ba mẹ mẹ.

Điều này làm cho hần có chút kinh ngạc không chịu nổi, tựa như kết hôn, Vân Dịch người này vốn là không nguyện ý kết hôn, tuy rằng không phải kết hôn không thể, kết quả cùng người nhà chỉ thấy mâu thuẫn tích lũy vô cùng sâu.

Tựa như kết hôn, hần tựa không nguyện ý, chính là trong nhà lại phải làm cho hần kết, gia gia bố định ra tới, không để cho phản bác, cái này tốt lắm, hần biến mất, Vân Dịch đến đây, hơn nữa vẫn không thể kháng cự khi kết hôn.

Bây giờ cưới một cái dưới đất công tác giả đồng dạng lão bà, một ngày này Vân Dịch quả thực giống như là nằm mơ đồng dạng.

"Ta tin tưởng ngươi, ngươi không tin ta!"

Một hồi khó nghe tiếng chuông vang lên, Vân Dịch có chút ngẩn ngơ, lập tức thân thủ sờ nhập khẩu túi, điện thoại vang lên, cái này ca cũng quá khó nghe, còn làm tiếng chuông?

Vô ý thức nhìn thoáng qua, hắc, còn là thẳng bản điện thoại, xem tới nơi này hơi chút rút lại phía sau a!

Trên điện thoại biểu hiện chính là "Thân ái". Rõ ràng cho thấy một nữ tính danh tự.

Vân Dịch khòe miệng nhấc tới một vòng cười khổ, có chút buồn bực nhìn xem, không biết nên không nên tiếp. Cái này nhìn xuống là trước kia tiểu tử này, này thân ái, cùng Vân Dịch có thể không có nửa điểm quan hệ.

"Uy, người tốt!" Vân Dịch còn là chuyển được! Dù sao bội tình bạc nghĩa phải không tốt.

"Hi, thân ái, người có nhớ hay không ta a!" Một đạo ngọt có chút phát ngán nữ tiếng vang lên.

Vân Dịch vô ý thức đưa điện thoại di động buông, nhìn nhìn màn hình điện thoại di động, điện thoại hình cái đầu dĩ nhiên là một tấm nữ nhân mặt, nhìn xem không lớn, trang dung đậm, có chút không phải chủ lưu bộ dạng!

Đã từng thân là nhân viên chính phủ hần, thường xuyên thụ hấp dẫn, vền vền theo trên tấm ảnh là có thể nhìn ra nữ nhân này chỉ sợ không phải cái gì người đứng đắn. Cái này Bình ca ca sao biết tìm nữ nhân như vậy, cái này không khoa học a, xem ra là trở về cái này nửa năm bị hủ thực!

Bất quá dù sao cũng là tiền nhiệm khoản nợ a, hần nói rất thành thật: "Không có!"

"Ai u, người lại khôi hài gia, người ta mặc kệ a!" Cô bé đối diện không vui.

Vân Dịch toàn thân một cái lạnh run, cái này, hài hước?

"Tiểu thư, người có phải hay không đánh sai điện thoại rồi?" Vân Dịch rất nghiêm túc hỏi.

"Được rồi, người cũng thích cùng người ta hay nói giỡn a, người ta tại Đế Hào quán bar chờ người a, ô a!"

Vân Dịch cười khổ dập máy điện thoại, rất kiên quyết tỏ vẻ ăn không tiêu, đây là tiền nhiệm thưởng thức, giữ nhà đình hoàn cảnh rất tốt a.

Hai mươi lăm tuổi còn chơi những này hoa hoa? Bất quá hần là chắc chắn sẽ không đi, đối với cái này nữ nhân hần rất là cảnh giác, loại này thói quen thật sâu ảnh hưởng hần.

Nên đi cái đó?

Đột nhiên nhớ tới trên người cái chìa khóa, tân phòng, đúng, về nhà!

Chính là gia ở chỗ kia? hần không nhớ rõ a!

Ngồi xổm ven đường cẩn thận hồi tưởng, trí nhớ của hần cũng không có truyền thừa, bất quá hần nếu như cẩn thận nghĩ là có dấu vết.

Quả nhiên cuối cùng tìm được rồi nhà mới địa chỉ, thế kỷ hoa đình!

Ngăn cản một chiếc xe taxi, đi đến thế kỷ hoa đình cửa ra vào.

"Tiên sinh, không có ý tứ, trong chỗ này chúng ta là không vào được, chỉ có thể chính người đi vào!" Tài xế xe taxi thật có lỗi nói.

Vân Dịch hơi sững sờ, lập tức kịp phản ứng, cũng không có nhiều lời, trả tiền xuống xe.

Một đường đi vào cư xá, nơi này vị trí rất tốt, cự ly nội thành năm phút đồng hồ lộ trình, phân khu dân cư cùng khu biệt thự, rất rõ ràng mục tiêu của hắn là khu biệt thự.

Trong nhà hắn điều kiện rất tốt, gia gia là thế hệ cũ người! Phụ thân là thiên Vân tập đoàn chủ tịch, hắn xuất ngũ trở về, không muốn trở về trong nhà công ty. Cùng người khác kết phường mở một cái đầu tư công ty, công ty rất nhỏ, Vân Dịch cũng không biết tình huống cụ thể, bắt quả trong ấn tượng vì cái này cùng trong nhà nào vô cùng cương!

Gia gia cũng là thế hệ cũ người, hắn là đời thứ ba, tuy nhiên phụ thân hắn theo thương, nhưng là tại Lâm Hải tuyệt đối được cho vài trước gia tộc.

Bắt quả Vân Dịch đối với mấy cái này cũng không rõ ràng lắm, tới thời gian quá ngắn, tìm được số 6 khu biệt thự, tổng cộng chiếm diện tích hơn sáu trăm mét vuông ba tầng biệt thự, rất là xa hoa.

Vân Dịch kiếp trước mặc dù là phó thị cấp, sinh hoạt điều kiện tuyệt đối xem như không sai, nhưng là cùng nơi này vừa so sánh với, rất hiển nhiên kém quá nhiều!

Bắt quả hắn cũng cũng không phải cỡ nào coi trọng vật chất người, cho tới nay cũng không có như thế nào thiếu tiền thứ này, tuy nhiên rung động, lại cũng không là cỡ nào để ý.

Đi vào biệt thự, gia cụ các loại gì đó rất đầy đủ, còn chưa có ai ở qua, dựa vào cảm giác đi đến chủ phòng ngủ.

Giường, ngăn tủ, hắn nhận thức không ra nhãn hiệu, nhưng là tuyệt đối không tiện nghi, trước kia hắn chỉ dám nghĩ, không dám ở, nếu không tự dưng đến bị tra.

Nằm tại mềm mại trên giường, như thế nào đều cảm thấy không thoải mái, cái này Vân Dịch một mực tham gia quân ngũ, ngủ chính là cứng ngắc phản, hiện tại ngủ nhuyển giường cực kỳ không khỏe!

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phụ Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2 một mình còn lại đội trưởng

Nhằm chán nằm ở trên giường, bắt đầu trong đầu suy tầm trí nhớ, hắn tuy nhiên không nguyện ý thừa nhận, nhưng là hắn biết mình trở về không được, vẫn phải là hiểu rõ tình huống của mình mới được a.

Không nghĩ tới vậy mà chậm rãi đang ngủ, còn làm một giấc mộng!

"Rầm rầm!"

Một hồi tiếng nổ mạnh vang lên, khắp nơi đều là tiếng súng, ba cái mặc mê màu nam tử ngồi xổm che vật phía dưới!

Một người nam tử khàn cả giọng đối với một người trong đó, hô lớn: "Đội trưởng, chúng ta chịu không được, làm sao bây giờ!"

Một cái trên mặt họa mẫn vết sáng, tay cầm súng trường nam tử, con mắt lợi hại chăm chăm vào trăm mét bên ngoài, đang từ từ tới địch nhân, trong mắt phảng phất có thể nổi lên hỏa diễm!

Nghe được bên cạnh nam tử rống to, hắn mặt không biểu tình tiếp tục mang thương đối với phía trước một địch nhân, một cái bắn tía, địch nhân ngã xuống! Lúc này mới quay đầu nhìn phía sau còn sót lại hai người, lại đánh giá chung quanh sau mới lên tiếng: "Tứ Đạn! Đại Lưu, còn có người đâu?"

"Cũng chỉ thừa chúng ta, tình báo có sai!" Tứ Đạn không có lên tiếng, bên cạnh Đại Lưu cực kỳ bị đè nén nói.

Trăm mặc, một hồi trăm mặc.

Mười người tiểu đội, chỉ còn lại ba cái!

Đội trưởng sắc mặt trong nháy mắt ảm đạm, lập tức lại tiếp tục mang thương nhắm ngay phía trước, không ngừng tới gần địch nhân, một người tiếp một người bắn tía.

Thương pháp của hắn rất chuẩn, có thể là địch nhân quá nhiều, hắn không có cách nào giết hết, đạn được cũng không đủ!

Hắn trầm mặc một người tiếp một người làm địch nhân ngã vào trận địa trên, trên mặt lại không có chút nào hung phấn, hắn không dám nghĩ, chỉ có thể giết xuống dưới!

"Đội trưởng, người đi đi, chúng ta thay người ngăn trở!" Lần đầu tiên nói chuyện nam tử thì ra là Từ Đạn, nhìn xem không ngừng nổ súng đội trưởng, nhẹ nói nói.

"Ta sẽ không đi, Tiểu Ứng, Hoa Miêu, Nhị Vương bọn họ đều ở lại chỗ này, chúng ta cũng lưu lại cùng bọn họ! Giết một người là một cái!" Được xưng là đội trưởng nam tử hai mắt hung lóng lạnh lùng mắt hắn hết lớn.

Dùng hết khí lực rống to, phảng phất tại phát tiết phần nộ trong lòng, lập tức vừa ngoan hung ác nhìn thoáng qua cũng đã không đủ năm mươi mét địch nhân, tiếp tục nâng lên thương, không ngừng bắn tia, tốc độ rất nhanh, một người một thương, thương pháp kỳ chuẩn! Chích là địch nhân quá nhiều, ít nhất còn có trăm người.

Cái khác mê màu nam tử thì ra là Đại Lưu, hắn không có nổ súng, nhìn xem đội trưởng không ngừng bắn tia, thương của hắn lý đã không có Từ Đạn.

Hắn có chút hí mắt, sau đó trầm giọng nói ra: "Đội trưởng, người muốn sống sót!"

"Không cần!"

Đội trưởng cũng không nghe rõ ràng Đại Lưu mà nói, chợt nghe đến một đạo làm người tuyệt vọng không hưởng truyền đến, không có đạn!

Đại Lưu lời kéo Từ Đạn cánh tay, hai người liếc nhau, gật gật đầu, mà đội trưởng cũng không có phát hiện, rút súng lục ra tiếp tục xạ kích!

Lại không có chú ý tới sau lưng Đại Lưu cùng Từ Đạn đột nhiên hướng về bên ngoài lộn ra ngoài, liên tiếp chiến thuật động tác, tốc độ bay nhanh đến hướng về địch nhân phóng đi.

Bọn họ không có đeo súng, duy nhất mang theo là bọn hắn tất cả còn lại bom cùng lựu đạn!

Thời gian phảng phất động lại, đội trưởng nháy mắt một cái không nháy mắt nhìn xem hướng phía trước xông đi hai người, suy nghĩ trong nháy mắt hỗn loạn, hắn ngừng xạ kích, ngơ ngác nhìn xem hai người tại trước mắt không ngừng thêm được.

Từ Đạn thình thoảng đánh trúng bọn họ, hắn thậm chí có thể chứng kiến trên người bọn họ không ngừng xuất hiện lỗ máu.

Trường kỳ huấn luyện làm cho bọn hắn rất tốt lẩn tránh chỗ hiểm, dựa vào tín niệm xông ào vào đối phương trong đám người!

"Không!" Sau một khắc hắn phản ứng tới, biết rõ hai người muốn làm cái gì, phần nộ rít gào, ném thương, cái gì cũng không để ý hướng cái này bọn họ phóng đi.

Chỉ là hắn mới vừa vịn đứng lên, phía trước một hồi không khí bỗng nhiên nháy mắt đưa hắn ném đi trên mặt đất!

"Oanh!"

"Rầm rầm!"

Đội trưởng mắt chặt vật quỳ rạp trên mặt đất, trơ mắt nhìn về phía trước đột nhiên nổ mạnh, hắn biết rõ đây là chấp hành đặc thù nhiệm vụ thời điểm, để mà hủy diệt địa phương kiên trúc, đồng quy vu tận thời điểm dùng đại uy năng bom!

"Không, không, vì cái gì lưu lại ta một cái! Vì cái gì?"

Cường đại nổ mạnh khí lưu, làm cho đội trưởng không ngừng ho ra máu, lúc này trong lòng của hắn cũng chỉ còn lại có một câu như vậy, sau đó trước mắt một mảnh hắc ám!

"Ta tin tưởng người, người không tin ta!"

Đột nhiên một hồi khó nghe chuông điện thoại vang lên, Vân Dịch đột nhiên ngồi dậy, trên trán tràn đầy mồ hôi!

Cầm lấy điện thoại xem xét trên điện thoại biểu hiện là mục mục đánh tới, vội vàng ngồi dậy tiếp thông điện thoại, thanh âm có chút khàn khàn nói: "Mẹ!"

"Vân Dịch, giấy hôn thú dẫn đi, đều giữa trưa, làm sao người còn không có mang Lâm Lâm trở về, ta và người cha vẫn chờ các người đâu!"

Mẫu thân thanh âm êm ái tại Vân Dịch vang lên bên tai, Vân Dịch nao nao, nhắm mắt lại, hít sâu hai cái, mới đứng trước điện thoại nói ra: "Mẹ, nàng công tác bận rộn, không giống ta đây sao không có việc gì, cho nên ta sẽ không có mang nàng trở về, lần sau đi!"

Mẫu thân một mảnh trách cứ, rốt cuộc nói gì đó hắn hốt hoảng, không có nghe vào trong nội tâm, thẳng đến điện thoại truyền đến mảnh âm

Đề điện thoại xuống, đưa điện thoại di động tắt máy! Ngốc ngậy ngốc nhìn xem đen kịt gian phòng, trong óc còn đang rầm rầm rung động, chính như vừa rồi này cuối cùng kinh thiên một bạo!

Vân Dịch không biết rõ tại sao mình trong nội tâm tràn đầy bi thương, phần nộ, nhưng không biết đến từ nơi đó, vừa rồi cái kia mộng sao? Vậy là ai?

Tay chống gối đầu nghĩ tựa ở chỗ tựa lưng trên, chính là trong tay cảm nhận được một mảnh ướt át!

Vân Dịch ngây dại, trong sát na hần hiểu được, hần chính là cá trên mặt bơi miễn vệt sáng đội trường, Từ Đạn cùng Đại Lưu hy sinh, dùng mạng của bọn hần làm cho mình còn sống!

Đây không phải trí nhớ của hần, mà là trước kia quân nhân Vân Dịch trí nhớ, giờ khắc này hần phảng phất có thể cảm giác cùng thâm thụ, một cỗ mãnh liệt mình hủy diệt xúc động từ đáy lòng dâng lên!

Như thế nào cũng khắc chế không được, Vân Dịch không ngừng chảy mồ hôi lạnh, hít sâu, trợn vện mười phút quá khứ, Vân Dịch mới sắc mặt tái nhợt dựa vào trên giường, con mắt không ngừng rơi lệ!

Giờ khắc này hần rốt cuộc hiểu rõ, Vân Dịch là chết như thế nào, Vân Dịch cũng chưa chết, mà là tâm như tro tàn! hần không dám đối mặt, hần thống khổ muốn chấm dứt đây hết thảy!

Thời gian không biết quá khứ trôi qua bao lâu, Vân Dịch mới đình chỉ khóc, trên giường ngồi xuống, lần nữa bắt đầu chậm rãi nhớ lại.

Hần bị Vân Dịch cảm động, đột nhiên trong lúc đó hần cảm giác mình hần là hào hảo sống sót, Vân Dịch mất, hần đáng giá tôn trọng! hần đã đến đây, nhất định phải thay hần sống tốt.

Mãi cho đến sắc trời sáng rõ, Vân Dịch rốt cục có thể làm rõ một ít mạch lạc, khi còn bé vẫn không có, trí nhớ ít đến thương cảm, phần lớn là tham gia quân ngũ sau trí nhớ.

Một cái không nguyện ý tông quân người tuổi trẻ, tại đại nhất năm đó bị gia gia buộc tông quân, đã trải qua bộ đội ngã bò cút đi đánh.

Dùng hài lòng thành tích thi vào bộ đội đặc chủng, dài đến ba năm xuất sinh nhập tử kiếp sống, làm cho hần và bọn chiến hữu sinh tử gắn bó.

Thẳng đến cuối cùng này kinh thiên một bạo, hần sau khi trở về, lửa giận ngút trời, đập bẻ ngành tình báo, cuồng đánh trưởng quan, bất luận cái gì ở trong mắt hần cùng sự kiện lần này nhắc lên quan hệ, đều lọt vào hần trả thù.

Quân sự ngành thâm thiết nhất một lần bên trong đấu tranh tại phía dưới sự điên cuồng của hần triển khai, bị thương thể của hần thượng cấp nhiều đến hơn hai mươi người.

Thậm chí giết bộ tư lệnh hần, đem có thể đập bẻ hết thảy đập chết sau, phần nộ đoạt cảnh vệ thương, khản cả giọng hò hét: "Các huynh đệ của ta đều chết, ta vì cái gì còn sống, ta sao có thể đủ rồi còn sống?"

Cái này chấn động nhân tâm hò hét, này bất lực, bi thương, điên cuồng tư thái, không có bất kỳ tân trang hiện ra tại lãnh đạo trước mặt, phạm là ở đây lãnh đạo, đều chỉ có thể kinh hoàng nhìn xem hần!

"Nhanh, ngăn cản hần, nhanh!"

Vô số người nhìn xem trong tay hần thương, cùng cũng đã mất đi lý trí hần, vội vàng bắt đầu hô to.

Chỉ có tư lệnh hai mắt huyết hồng nhìn xem cái kia điên cuồng bộ dạng, hét lớn: "Nhanh, chiếm hần đoạt, hần muốn tự sát!"

Những người lãnh đạo ngạc nhiên nhìn xem tư lệnh, sau đó lại nhìn về phía cái kia điên cuồng hơn nữa đáng sợ thân ảnh.

Đột nhiên phát hiện, Vân Dịch đã đem thương nhắm ngay đầu của mình, cuối cùng kêu to một tiếng: "Ta không nên còn sống, ta sống không nổi nữa!"

"Không cần!"

Thương thang đánh hụt, cũng đã điên cuồng Vân Dịch cũng không có mở bảo hiểm!

"Nhanh, trên! Hạ thương của hần." Tư lệnh viên đầu đầy mồ hôi lạnh, lại là phản ứng nhanh nhất.

Vân Dịch ngờ ngác đứng tại nguyên chỗ, hần phảng phất đã bị một tiếng kia không hướng giết chết, bị theo như đến trên mặt đất, hần cũng không có phản ứng!

Quân khu những người lãnh đạo, nhìn xem một mảnh đồng bừa bọn bộ tư lệnh, vô số cảnh vệ ngã xuống đất, không có có thể tự mình đứng lên, mà ngay cả hạ thương của hần đều là lãnh đạo trên mình!

Sức phá hoại của hần quá lớn, bất quá lúc này, bọn họ nhìn qua đã không phải là một người lính, mà là dùng một phế nhân, vừa rồi điên cuồng phảng phất là hần một lần cuối cùng, là chiến hữu trình bày chi tiết, vì chính mình trình bày chi tiết!

Một mảnh đồng bừa bộn trắng diện, nguyên một đám lãnh đạo chỉ có thể trầm mặc nhìn xem hắn, tuy nhiên bị hắn kinh hãi, chính là đều là quân nhân, giờ khắc này bọn họ hiểu rõ Vân Dịch thống khổ, hắn muốn chết!

Vân Dịch cuối cùng bị chế phục, đưa đến khoa tâm thần, bị giám định vì tinh thần dị thường!

Hắn dẫn đến chuyện tình quá lớn, náo đến toà án quân sự, vốn nên bị bắn chết, chính là cái này phán quyết thủy chung sượng mặt, không đơn giản là gia gia của hắn, càng bởi vì quan toà cũng là quân nhân!

Cuối cùng chỉ có thể trình báo thủ trưởng, thủ trưởng cũng trầm mặc thật lâu, mới lên tiếng, làm cho hắn xuất ngũ a! Giữ lại quân tịch!

Gia gia của hắn cũng đồng ý làm cho hắn cưỡng chế xuất ngũ!

Hai mươi bốn tuổi, hắn cáo biệt năm năm quân lữ kiếp sống, về nhà, cha mẹ của hắn cũng không biết hắn chỗ kinh nghiệm chuyện tình, tường bình thường xuất ngũ, chuyện của hắn bị liệt là quốc gia một bậc cơ mật!

Làm cho hắn trở về công ty, kế thừa gia nghiệp, chính là đã bị tra tấn vết thương chồng chất tâm, căn bản chịu không được lần qua lần lại!

Nhất đại Thiết Huyết Binh vương, chỉ có thể dùng sống mơ mơ màng màng đến giảm bớt tâm linh áp lực, hắn không dám nhắm mắt, nhắm mắt chính là cuộc chiến đấu!

Hắn nghĩ tự sát, chính là hắn không thể chết được, hắn còn có gia đình, hắn không dám cứ như vậy chết đi, cha mẹ của hắn, tỷ tỷ sẽ như thế nào? hắn liền chết quyền lợi đều không có, hắn không biết vì cái gì còn sống, hắn lại càng không dám cứ như vậy chết đi.

Chưa tới nửa năm thời gian, hắn cũng đã trở thành một cái nổi danh phế công tử, dùng rượu gây tê tánh mạng của hắn, chỉ có say, hắn có thể ngủ ngon giấc.

Thẳng đến lần này kết hôn, hắn mỗi lần nghĩ đến bọn chiến hữu tuổi trẻ trước mặt khổng, cũng đã trường vùi dưới mặt đất, hắn phản đối kết hôn, lại phản đối không được.

Hắn không thể kết hôn sinh tử, trải qua mỹ mãn hạnh phúc sinh hoạt, hắn chịu không được tâm linh tra tấn, này nổ vang nổ mạnh tự tại trước mắt.

Cuối cùng một hồi say rượu sau, linh hồn của hắn phảng phất biến mất, hay hoặc là mình tịch diệt, tóm lại, Vân Dịch đến đây!

Vân Dịch không biết hắn rốt cuộc có chết hay không đi, dù sao hắn đã tới, có thể là Vân Dịch triệu hoán đến, có thể là thượng thiên đền bù tổn thất Vân Dịch, dùng hắn đến thay hắn sống hết người phía sau sinh!

Trong mắt lần nữa không tự kìm hãm được bắt đầu lấy xuống vệt nước mắt, trong bóng đêm không tiếng động khóc!

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phu Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3 đại quân sự

Hắn tại vì cái kia quân nhân Vân Dịch mà khóc, lại vì những chiến hữu kia khóc!

Thẳng đến nước mắt đều khô cạn, mới dưới đáy lòng nói ra: "Người đi đi, có lẽ đối với người là giải thoát, chính là cha mẹ của người, người nhà, còn người nữa tất cả trách nhiệm, đều là người buông tha cho không được, cho nên ta mới đến đi, người yên tâm, tuy nhiên ta cũng vậy không nguyện ý cứ như vậy, nhưng là ta sẽ thay người hết mọi người chưa xong trách nhiệm!"

Mở tay ra cơ, xem nhìn thời gian, cũng đã buổi sáng mười một điểm, hắn không có cảm giác bên trong vậy mà qua lâu như vậy, nhìn trước ngực tràn đầy vệt nước mắt quần áo.

Đi đến phòng tắm, cởi quần áo ra, trên người tràn đầy vết sẹo, nếu có kinh nghiệm xem xét, chỉ biết trong đó không có cùng đường kính súng bắn đã thương chín chỗ, các loại vết đao, phù thương hơn mười chỗ!

Vân Dịch hít sâu một hơi, hắn đem mang theo cái này đầy người vết sẹo, tiếp tục còn sống, vì một anh hùng, một đám bi thảm anh hùng!

Tắm rửa xong, mới ra môn, điện thoại vang lên!

"Uy, người tốt!"

"Người tốt, Vân tổng, người hôm nay tới công ty sao?"

"Ừ."

Vân Dịch lúc này mới nhớ tới hắn còn có một gian đầu tư công ty, đây là một gian cùng hòa công ty, kỳ thật dùng hiện tại Vân Dịch xem ra, hắn là bị gạt.

Phía đối tác rút lui tư, tài chính cũng không thừa nhiều ít, cuối cùng đem nát chén đĩa ném cho hắn, hắn thời điểm đó cũng không thèm để ý, cho nên tự tiếp nhận cái này chén đĩa.

Nghĩ nghĩ, mỉm cười, đến đi ra bên ngoài, đột nhiên nhớ tới xe của hắn bị Mục Lâm lái đi.

Bất đắc dĩ đành phải kêu một chiếc xe taxi!

"Mục tiểu thư, Vương công tử lại đây hẹn người ăn cơm đi!" Người đại diện tiểu Trần, đi tiến lên đây nhỏ giọng nói ra.

Mục Lâm vừa mới đập hết một tổ tuyến truyền chiếu, đang chuẩn bị xuống lầu, vừa nghe lời này, lông mày không khỏi nhăn vô cùng căng.

Hướng phía ngoài cửa sổ xem xét, một cái cách ăn mặc rất là mới, mặc hàng hiệu phục sức nam tử, tay thuận cầm một bó to hoa hồng nghiêng dựa vào một cổ trên xe đua, rất là tiêu sái ngẩng đầu nhìn qua trên lầu!

Mục Lâm rất là bất đắc dĩ, cái này cũng đã một tuần lễ, hắn mỗi ngày đều, Mục Lâm có chút phản cảm, hắn biết rõ những này công tử ca đều là dạng gì.

Nhưng là vì thêm đầu tư đều phải tìm bọn hắn, cho nên còn phải hư dùng là xà, cũng không dám quá mức đắc tội bọn họ!

"Tiểu Trần, người nói với hắn, ta còn có việc, hôm nay không đi được!" Mục Lâm bất đắc dĩ nói.

Tiểu Trần cười khổ nói: "Ta đã thay người đã nói, hắn chính là không chịu đi, thật sự không có cách nào, bằng không người cùng với hắn đi ăn một bữa cơm, đem sự tình nói rõ ràng thì tốt rồi!"

Mục Lâm không có biện pháp, đành phải xuống lầu, Vương công tử lập tức phát phát tay đi tiến lên đây đem trong tay hoa đưa cho Mục Lâm nói: "Mục tiểu thư, ta đã hẹn người một tuần lễ, người hôm nay sẽ không lại cự tuyệt ta đi!"

Vương công tử là Lâm Hải huy hoàng điện ảnh và truyền hình công ty thiếu đông gia, trong nhà tại điện ảnh và truyền hình quyền rất có địa vị, bất quá Mục Lâm có thể nghe qua thanh danh của hắn, ở trên tay hắn chơi đùa nữ minh tinh không dưới mười vị!

"Vương tiên sinh, thật sự không có ý tứ, ta còn có việc, bằng không lần sau đi!" Mục Lâm thật có lỗi cười cười, cũng không có nhận qua hoa hồng!

Vương công tử cũng không xấu hổ, hiển nhiên sớm có kinh nghiệm, đối với Mục Lâm hắn là chí nguyện tất phải được, Mục Lâm không có gì bối cảnh, nữ nhân như vậy chỉ cần chịu hạ công phu, tuyệt đối chạy không được!

"Mục tiểu thư, người có phải hay không xem thường ta Vương Đông Đông! Ta ngay cả tục hẹn người một tuần lễ, người đều không có thời gian!" Vương Đông Đông có chút không cao hứng uy hiếp nói.

Đối với nữ nhân hắn rất có thủ đoạn, hắn biết rõ như vậy, vậy nữ nhân thật là khó cự tuyệt.

Mục Lâm nhún mày, miễn cưỡng cười vui nói: "Vương công tử nói chuyện này, ta còn cần Vương công tử nhiều chiếu cố đâu, chỉ là ta giữa trưa thật sự có việc, người xem, cái này thật sự là không có ý tứ."

Vương Đông Đông nhăn chau xoay động, lập tức nói ra: "Được rồi, kia buổi tối được rồi đi, người đừng nói cho ta buổi tối cũng có sự, chỉ là ăn bữa cơm mà thôi, người được cho ta một lần mặt mũi a!"

Mục Lâm còn muốn cự tuyệt, người đại diện tiểu Trần âm thầm nhéo nhéo cánh tay của hắn nói ra: "Tốt, tốt, Vương công tử, buổi tối bây giờ, chúng ta Mục Lâm nhất định đến."

Mục Lâm quay đầu lại nhìn hắn một cái, có chút trách cứ hắn tự chủ trương, vừa muốn phản bác, lại bị Vương Đông Đông ngắt lời nói: "Tốt, cứ quyết định như vậy đi, buổi tối Đế Hào, không gặp không về!"

Vương Đông Đông đi, Mục Lâm cùng tiểu Trần đứng ở một khối, rất không cao hứng nói: "Người làm cái gì, ai bảo người đáp ứng hắn."

Tiểu Trần có chút bất đắc dĩ cười nói: "Mục Lâm, ta cũng vậy không có biện pháp, người đang ở một chuyện này, đây là tránh không khỏi, hơn nữa huy hoàng điện ảnh và truyền hình gần nhất, có nhất bộ mới đùa giỡn muốn lên, người trấn hệ kéo tốt, chúng ta đến lúc đó cũng nghĩ biện pháp muốn cá nhân vật."

Mục Lâm rất không thích loại phương thức này, bất quá nàng cũng biết, đây chỉ là một bên tình nguyện, đành phải một mình mọc lên hòn dỗi, đứng ở chỗ nào lông mày không giương!

Tiểu Trần thấy nàng tâm tình không cao, đành phải nói ra: "Ngươi về nhà sao? Ta tổng ngươi!"

Mục Lâm lắc đầu nói: "Không cần, chính ta đi!"

Tiểu Trần kỳ quái nói: "Ngươi vừa rồi không có lái xe tới, đi như thế nào?"

Mục Lâm tay một ngón tay ven đường một cổ bạch sắc bảo mã, sau đó một mình đi đến, kéo mở cửa xe ngồi xuống.

Tiểu Trần có chút há hốc mồm nhìn xem này cổ xe số lượng có hạn bán bảo mã 7, tại cả Lâm Hải chỉ sợ không đến ba cổ xe a!

"Mục Lâm khi nào thì có chiếc xe này? Chẳng lẽ đã sớm đáp trên mỡ công tử?" Tiểu Trần không khỏi có chút hoài nghi!

Mục Lâm lên xe sau, miễn man suy nghĩ nửa ngày, xem lấy trong tay xe cái chìa khóa, đột nhiên nghĩ đến, đây là Vân Dịch xe, trong lúc nhất thời có chút buồn cười.

Ngày hôm qua mình cũng không nghĩ quá nhiều, một sốt ruột sẽ đem lái xe đi, mãi cho đến khuya về nhà mới phát hiện mình còn mở ra Vân Dịch xe, không nghĩ tới cho tới bây giờ Vân Dịch cũng không có gọi điện thoại.

Lại nghĩ tới hai người kết hôn, mình là không là nên cho hắn gọi điện thoại, đem xe trả lại cho hắn, nói thật, đến bây giờ mới ngừng nàng còn không biết rằng mình gả rồi cuộc là cả hạng người gì.

Các nàng kết hôn đều là bị cha mẹ ép, nàng gia đình bình thường, coi như là thường thường bậc trung chi gia, gia gia sớm đã qua đời.

Bất quá theo lúc còn rất nhỏ, nàng chỉ biết nàng có một cái cọc việc hôn nhân, điều này làm cho nàng từ nhỏ đến lớn thậm chí luyện ái đều không có nói qua, sớm đúng là người khác người.

Hơn nữa còn là không phải kết không thể việc hôn nhân, gia gia của hắn định ra tới, hắn ba ba chỉ hiểu, dù cho lão gia tử mất, cũng kiên trì nhận định chuyện này.

Bất quá những năm gần đây này, nghe nói người họ tham gia quân ngũ đi, một mực chưa có trở về, nhiều năm đều không có nói đến, chính nàng cũng đem quên đi chuyện này.

Thẳng đến năm nay nói đôi phương cũng đã xuất ngũ đã trở lại, phụ thân hạ nhiệm vụ, phải lập tức thành hôn, song phương cha mẹ gặp qua một lần mặt sau, cứ định như vậy xuống.

Lúc ấy mình nhìn xem Vân Dịch, tổng cảm giác đôi phương giống như có điểm gì là lạ, toàn thân không có một điểm sanh khí, dáng vẻ này cá quân nhân, rất giống cá không có tinh rượu hán tử say!

Trong nội tâm đối Vân Dịch ấn tượng cũng không tốt, nhưng là cũng không có cách nào phản đối, phụ thân hắn ý tứ, đôi phương trở thành sáu năm Bình, nhất định là tốt tiêu hòa!

Mà mà lại sau khi trở về, còn mở cá công ty nhỏ, gia đình điều kiện có thể tiến hành, nói kết tựu kết liễu!

Cho nên mới có ngày hôm qua dân chính cục một màn, hai người tựu gặp qua hai mặt, kết hôn? Hai mươi bốn tuổi tình tựu kết hôn, cái này thật sự có chút không tiếp thụ được, trong lúc nhất thời có chút phát mộng, lại đuổi thời gian trực tiếp đem Vân Dịch lái xe đi.

Mãi cho đến buổi sáng hôm nay, mới kịp phản ứng, Vân Dịch vậy mà cũng không có gọi điện thoại đến muốn xe, nàng cũng không muốn liên lạc Vân Dịch, tựu hôm nay còn là mở ra chiếc xe này đi làm, để Vân Dịch tùy thời tìm nàng cầm xe.

"Dù sao cũng đã kết hôn, ta lái xe của ngươi cũng không quá đáng, còn bảo mã 7, được hơn bảy trăm vạn a, bại gia tử, mở cá công ty nhỏ chỉ biết xằng bậy!"

Mục Lâm có chút bất mãn nhả răng, lái xe hồi mình nhà trọ, nàng nghĩ kỹ tốt ngủ một giấc, buổi tối dễ trả nếu ứng nghiệm giao cái kia Vương công tử.

Vân Dịch buổi chiều đi đến công ty, tại trung thành đại hạ thứ hai mươi hai tầng, một cái hẹn sao hơn ba trăm thước vuông khu làm việc vực, chính là hắn thiên dịch đầu tư cổ vấn công ty!

Cả công ty không đến ba mươi người, chính không có việc gì ngồi ở trên ghế dựa nói chuyện phiếm.

Vân Dịch không có ngoài ý muốn, trực tiếp đi qua, lập tức tất cả mọi người lập tức im tiếng, gạt mình nhìn xem hắn, Vân Dịch chỉ ở ba tháng trước khai trương thời điểm, đã tới một lần.

Lại chưa từng gặp qua bóng người, đến bây giờ công ty hai cái lão bản chỉ còn lại Vân Dịch một cái, mọi người đều biết chuyện này!

"Vân tổng, ngài đã tới, ngài xử lý công ty ở bên cạnh!" Một cái trước sân khấu nữ hài lập tức đã chạy tới chỉ đường nói.

Vân Dịch cũng không có nhiều lời, đi theo trước sân khấu đi đến của mình văn phòng tư, một gian không nhỏ xử lý công ty, phối trí rất là đơn giản.

Trên mặt bàn bày đặt một máy tính, nhất bộ điện thoại, còn có hai ba xu kiện.

Vân Dịch ngồi vào trên ghế làm việc, nhẹ nói nói: "Người đi ra ngoài, làm cho, làm cho đại quân sự tiến đến một lần."

Trước sân khấu nữ hài sững sờ nói: "Đại quân sự?"

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phu Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4 chinh đồn công ty

Xung hô này xác thực bao nhiêu năm không có nghe nói qua, chính là Vân Dịch cũng không biết nên tìm ai hiểu rõ công ty tình huống.

Đứng đắn nghiêm túc gật đầu! Tô về người không có nghe lắm.

Trước sân khấu nữ hài gọi Lý San, có chút không nói gì gật đầu chạy ra ngoài, tất cả công nhân viên lập tức vây quanh ở trước mặt nàng loạn thất bát tao nói chuyện.

"San San, chúng ta lão tổng hôm nay tới làm cái gì?"

"Không phải là công ty làm không đi xuống, chúng ta vừa muốn thất nghiệp a!"

"Bất quá lão tổng mặc rất có thường thức a, man suất!"

Lý San không nói gì nhìn xem bọn họ, thẳng đến bọn họ đều yên tĩnh mới lên tiếng: "Vân tổng nói làm cho đại quân sự đi vào!"

Tĩnh!

Trong nháy mắt yên tĩnh!

Một trong đó nữ hài không nghe rõ ràng nói ra: "Người nói làm cho ai đi vào?"

Lý San học giả Vân Dịch rất nghiêm túc nói: "Quân sự, đại quân sự!"

Nói xong Lý San liền về tới trước sân khấu, còn có chút sững sờ, Vân tổng thật đúng là khác loại a!

Một đám công nhân viên, người nhìn xem ta, ta nhìn người, cuối cùng tập trung ở một cái hện sao chừng ba mươi tuổi nam tử trên mặt!

Người này nam tử vội ho một tiếng chỉ vào mình cái mũi, nói: "Chẳng lẽ lão bản nói đại quân sự sẽ là ta?"

Mọi người rất ấn ý gật đầu, hẳn là đầu tư quản lý, hẳn là chính là hắn, một người trong đó nói ra: "Khang ca, lão bản nói chính là quân sự, người là trông nom chúng ta, còn nói đại quân sự, chính là tổng quản một loại, không hề nghi ngờ, chúng ta lớn nhất đúng là người, khang đại tổng quản!"

"Phi, người mới đại nội tổng quản đâu!" Khang Dạ hùng hùng hổ hổ đi.

Đằng sau nguyên một đám nghẹn đỏ bừng cả khuôn mặt, không dám cất tiếng cười to, đại quân sự. Xung hô này, đủ rồi kính!

"Thùng thùng!"

"Tiến đến!"

Khang Dạ đi vào văn phòng, nhìn xem ngồi ở phía sau bàn làm việc Vân Dịch, lúc này đang tra trước máy tính, cung kính nói ra: "Vân tổng, ngài khỏe! Ta là đầu tư bộ kinh lý, Khang Dạ.

"

Vân Dịch quay đầu, nhìn xem hắn, trên thân một kiện màu sáng quần áo trong, đánh trúng màu xám dẫn theo, một cái rửa được trắng bạch quần jean,

một đôi nghỉ ngơi hài, có vẻ người này rất theo tính!

Ngũ quan rất rõ ràng, đeo một bộ con mắt, tóc không dài không ngắn, quản lý vô cùng chính tề, lại thuyết minh người này rất là nghiêm cẩn, chu đáo chặt chẽ!

Vân Dịch trước kia làm chính trị công tác, am hiểu nhất đúng là xem người, người này nhìn như theo tính, kì thực nghiêm cẩn, ấn tượng đầu tiên rất tốt.

"Khang quản lý, ta rất ít, tính cả lần này là lần thứ hai, chắc hẳn ngươi cũng biết, hiện tại nơi này ta nhập chủ!" Vân Dịch ngắn gọn sáng tỏ nói.

Khang Dạ cũng đang đánh giá Vân Dịch, thoáng sắc mặt tái nhợt, tóc rất ngắn, con mắt có thần, đồng thời lợi hại làm cho người không thể nhìn thẳng, lời nói ngắn gọn, khí phách, đây là biểu thị công khai của mình chủ quyền. Xem xét chính là cá khôn khéo chủ.

Có chút kỳ quái, vì sao lâu như vậy cũng không đến đâu, còn tưởng rằng là cá công tử ca, nguyên lai không phải, lập tức giữ vững tinh thần nói ra: "Là, chúng ta từ hôm nay trở đi, đều ở Vân tổng lãnh đạo tan tành làm!"

Vân Dịch khẽ gật đầu, là người biết chuyện, trầm mặc một hồi lần nữa nói ra: "Ta đối công ty của chúng ta chủ doanh phương hướng, cùng hiện giai đoạn trạng thái không phải rất hiểu rõ, ngươi giới thiệu cho ta giới thiệu!"

Khang Dạ sắc mặt có chút bất đắc dĩ nói: "Chúng ta thiên dịch đầu tư có thể nói cái gì đều làm, chỉ cần có giá trị mục tiêu, chúng ta tựu đầu tư, tỷ như cổ phiếu, quỹ, tư doanh xí nghiệp, kịch bản phim vân vân, chỉ cần có lợi nhuận chúng ta liền làm."

Vân Dịch sắc mặt bất động chút nào, hần cố tình lí chuẩn bị, đây là nói cái gì đều làm, cái gì đều không am hiểu!

Từ chối cho ý kiến nói: "A, còn đọc lướt qua rộng khắp hung ác cái đó, vậy ngươi nói một chút chúng ta đều làm ra nào thành tích."

Khang Dạ nhìn xem Vân Dịch không thay đổi chút nào trước mặt sắc, trong nội tâm cũng là phát khổ, chỉ biết lừa gạt không được, xem ra người quản lý này là muốn hạ vị!

Nhưng vẫn là hồi đáp: "Vân tổng, cho tới bây giờ, chúng ta đầu tư ba cái cổ phiếu, một nhà công ty, hai bộ phim!"

"Nói lợi nhuận!" Vân Dịch ngắn gọn, hơn nữa không để cho phản bác nói.

Khang Dạ do dự không thôi, tổ chức trước ngôn ngữ, nghĩ nói như thế nào mới tốt, Vân Dịch cũng không thúc giục, hần cố chuẩn bị tâm lý, lại không xong cũng có thể tiếp nhận!

"Vân tổng, chúng ta trước mất đầu tư hạng mục, đến bây giờ mới ngừng còn không có lợi nhuận, xuất hiện lỗ lỗ!" Khang Dạ đến cuối cùng cũng không thể nghĩ đến cái gì tìm từ, đành phải thật thối thật thuyết.

Vân Dịch đứng lên thần trí, mặt hướng ngoài cửa sổ, nhìn xem dưới lầu này rậm rạp chằng chịt cỗ xe người đi đường, cũng không nói chuyện!

Khang Dạ cái trán mồ hôi đều tích rơi xuống, hần khẩn trương a, thật không ngờ vị này truyền thuyết Vân tổng lần đầu tiên tiên nhiệm, muốn cảm hần khai đao.

"A, ta biết rồi, ngươi đem đầu tư hạng mục, toàn bộ đưa đến ta đây, sau đó ngươi đi gọi tài vụ tiến đến!"

Vân Dịch đưa lưng về phía thanh âm của hần, nhu hòa truyền đến, làm cho hần trong lúc nhất thời có chút sững sờ, bất quá trong nháy mắt tựu kịp phản ứng, khom người lui ra ngoài.

Vân Dịch biết rõ công ty trạng thái khẳng định không tốt, hiện tại muốn biết được công ty còn có bao nhiêu tài chính, hần thật sự là không nhớ nổi lúc ấy đầu tư bao nhiêu tiền.

Tài vụ là một nữ tử, nhìn xem chỉ có hơn hai mươi tuổi, đáng người nhu mì xinh đẹp, khuôn mặt rất là tinh xảo, là mỹ nữ.

Bất quá Vân Dịch nhưng chỉ là liếc mắt nhìn, tựu không có gì tò vẽ, cùng hần lão bà so với kém xa lắm.

"Vân tổng, ta gọi là Tôn Lệ, tài vụ quản lý." Tôn Lệ đối với Vân Dịch cười ngọt ngào, lấy tay sờ chút một chút sợi tóc nói ra.

Vân Dịch nhìn xem hình dạng của nàng, cũng không có đánh giá, mà là trực tiếp gật đầu nói: "Trước mắt công ty tài vụ như thế nào!"

Tôn Lệ phảng phất lưng tốt lắm vậy, rất thuộc luyện nói: "Hiện ở công ty chung đầu tư sáu cái hạng mục, tổng kim ngạch một ngàn một trăm vạn, còn không có hồi báo, khoản trên còn thừa tứ một trăm ba mươi vạn!"

Vân Dịch khẽ lắc đầu, lập tức lại hỏi: "Chỉ còn lại có những số tiền này? Ta nhớ đến lúc ấy tổng cộng là năm ngàn vạn tài chính đăng kí công ty a!"

Cái này hần còn có chút ấn tượng, chỉ có điều hần không biết mình ra bao nhiêu tiền!

Tôn Lệ nao nao, tiện đà còn nói thêm: "Là, cái này năm ngàn vạn, lúc ấy Lâm tổng cùng ngài một người hai ngàn năm trăm vạn, bất quá Lâm tổng rút lui tư thời điểm, này hai ngàn năm trăm vạn cũng đã boi đi! Hơn nữa công ty nửa năm qua này chỉ cũng có một ngàn vạn. Cho nên còn thừa lại một ngàn

năm trăm vạn "

Vân Dịch chăm chăm vào Tôn Lệ nhìn nửa ngày, thanh âm có chút phiêu hốt bất định nói: "Lâm tổng rút lui tư hai ngàn năm trăm vạn? Là ta ký tên sao?"

Tôn Lệ sắc mặt trắng nhợt, vội vàng giải thích nói: "Cái này, Lâm tổng nói ngài đồng ý."

Vân Dịch không có tỏ vẻ còn nói thêm: "Nửa năm hành chính chỉ một ngàn vạn, công ty của chúng ta cùng sở hữu chừng ba mươi người, nói cách khác một người nửa năm tiền lương muốn tiếp cận ba mươi vạn, đúng không?"

Tôn Lệ sắc mặt hơi trầm xuống! Nhưng trong lòng thì sợ hãi không thôi, Lâm tổng không phải nói cái này Vân Dịch là một cái ngốc tham gia quân ngũ sao? Trong nhà có tiền, người cũng rất hai! hần sẽ không hỏi quá nhiều, bây giờ là tình huống nào, đây là hai bộ dạng sao?

Vân Dịch đứng người lên, đi đến trước mặt của nàng, nhẹ nói nói: "Ta hi vọng của ta khoản trên không chỉ bốn trăm vạn, người có biện pháp không?"

Tôn Lệ lúc này trong nội tâm cực độ không ổn, lại là lộ ra một tia phủ mị, điềm đạm đáng yêu nói: "Vân tổng, ta chỉ là một cá viên chức nhỏ, nơi đó có thể có biện pháp nào."

Vân Dịch cẩn thận nhìn một chút nàng, cuối cùng lắc đầu nói ra: "Được rồi!"

Tôn Lệ nhìn xem Vân Dịch đi trở về bàn công tác, trong nội tâm thở phào nhẹ nhõm, khá tốt!

Vân Dịch cầm lấy trên bàn công tác điện thoại, xoa bóp vài cái con số, Tôn Lệ bắt mình sờ đi.

"Uy, cục công an sao? Ta là Vân Dịch đầu tư công ty, ta là Vân Dịch, công ty lão tổng, công ty của ta phát hiện tài vụ lừa dối, hiện tại hướng các người báo án, mời các người phái người đến điều tra, cảm ơn!"

Tôn Lệ sắc mặt lập tức trắng bệch, môi run rẩy không ngừng nói: "Vân, Vân tổng! Ta không có, ta không có lừa dối a!"

Vân Dịch gạt đầu, để điện thoại xuống, sáng sủa cười nói: "Ta cũng không nói gì người lừa dối a, người từ giờ trở đi, tự đứng ở phòng làm việc của ta, chờ trải qua trình cục người tới."

"Vân tổng, ta, ta. . ." Tôn Lệ đột nhiên luống cuống, nàng nơi đó chịu được điều tra, trong lúc nhất thời không biết nói cái gì là tốt.

"Khang Dạ, tiến đến!" Vân Dịch không để ý tới hần, mà là đối với bên ngoài phòng làm việc mặt quát to một tiếng.

Chỉ chớp lát Khang Dạ đã tới rồi, đẩy cửa ra nhìn thoáng qua sắc mặt trắng bệch Tôn Lệ, sau đó đối với Vân Dịch nói: "Vân tổng!"

Vân Dịch gạt đầu, đối với hần nói ra: "Từ giờ trở đi, người đi đem tài vụ người toàn bộ tập trung lại, không làm cho bọn hần động bất luận cái gì văn kiện."

Khang Dạ ánh mắt lập tức cả kinh, lại nhìn thoáng qua sắc mặt trắng bệch Tôn Lệ, thầm nghĩ, Tôn Lệ bại, mặt không biểu tình gạt đầu nói: "Vân tổng, ta hiểu được."

Khang Dạ sau khi rời khỏi đây, lập tức đem tài vụ người toàn bộ tập trung, đem tài vụ văn phòng môn khóa lại!

Hần cũng đã hiểu rõ Vân Dịch khẳng định báo cảnh sát, thật không ngờ Vân tổng lại lão lạt như thế, Tôn Lệ xong rồi, hần ở công ty nửa năm đương nhiên biết rõ tồn tại rất nhiều tin vậ!

Lúc trước tự dự cảm đến Vân Dịch khó đối phó, thật không ngờ như vậy mạnh mẽ vang dội, tới ngày đầu tiên liền bắt đầu xử lý trọng yếu nhất tài vụ ngành! Lão luyện a!

Hần lúc này ngược lại có chút kích động, ai không muốn làm ra một phen sự nghiệp, cái này nửa năm công ty tình huống làm cho hần cực độ thất vọng.

Có thể là không có cách nào, đãi ngộ cũng không tệ lắm, hần cũng chỉ có thể được chăng hay chớ!

Trực tiếp đi đến tài vụ bộ, đem ba cái tài vụ toàn bộ kêu đi ra, sau đó đóng cửa lại, nói với bọn họ: "Từ giờ trở đi, các người tự sống ở chỗ này, qua một sẽ có người tới tiếp nhận!"

Lập tức trong công ty lòng người bàng hoàng, đều biết xảy ra chuyện lớn, lại không người nào dám lên tiếng!

Trong văn phòng, Vân Dịch trầm mặc không nói nhìn ngoài cửa sổ!

Tôn Lệ cũng đã ngã ngồi tại trên ghế dựa, trong nội tâm sợ hãi không thôi, không ngừng nghĩ chuyển cơ, nhưng khi nhìn trước cái kia thật lù thân ảnh của hần, nàng lại là không hiểu kinh hãi!

Đây là Lâm tổng nói coi tiền như rác, hần mất bị mù a, cái này xong rồi, nàng xong rồi, nàng hội ngồi tù!

Không được, quyết không thể như vậy, hơi chút trấn định hạ xuống, chuẩn bị đi ra ngoài!

"Người tốt nhất tự sống ở chỗ này, nếu không người sẽ chết càng khó xem!"

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phu Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5 không xác thiên dịch đầu tư

Vân Dịch thanh âm rất nhẹ, chính là trong lời nói sát khí, lại là làm nàng mồ hôi lạnh ứa ra, không dám bắt quá động tác.

"Vân tổng, ngài, ngài nghe ta giải thích!" Tôn Lệ run rẩy nói.

Vân Dịch thật lùi hấn, cũng không trở về đầu, mà là tự nhủ: "Năm ngàn vạn đầu tư, quá khứ nửa năm, lại vẫn có thể lấy đi hai ngàn năm trăm vạn, ta không có ký tên, Lâm tổng có thể lấy đi tài chính, ta chưa từng có nghe nói qua rút lui như vậy tư."

"Một ngàn vạn hành chính chi, nửa năm thời gian, ba mươi công nhân viên, kể cả trước sân khấu tại trong, ta chính là có ngốc ta cũng vậy không tin a!"

"Lá gan của người thật sự là quá lớn. Ta đã cho người cơ hội, chính là người nói không có cách nào, ta có thể không quản khác, nhưng là của ta một ít ngàn vạn, người phải cho ta trả trở về."

Vân Dịch thanh âm như từng thanh đao từ cấm ở Tôn Lệ ngực, nàng sai rồi, nàng không nên đem Vân Dịch làm ngốc tử.

Đây đều là có người nói cho nàng biết, Vân Dịch không quan tâm tiền, không có làm qua sinh ý, căn bản không hiểu những này môn đạo.

Lâm tổng, đứng, bắt được cuối cùng một cây rom rạ nói: "Vân tổng, công ty tài chính là đầu tư thất lợi, ta đối công ty trung thành và tận tâm a, ngài nếu không tin, ngài có thể cho Lâm tổng gọi điện thoại."

Vân Dịch đột nhiên cảm giác mình đầy lòng bay lên một cỗ tức giận, mỗi khi thụ lừa gạt, uy hiếp lúc, hấn phát hiện mình luôn không có cảm giác bị ảnh hưởng, hấn biết rõ đây là tiền nhiệm tính cách tại ảnh hưởng hấn, tuy rằng thật không ngờ sẽ có lực ảnh hưởng lớn như vậy.

Đột nhiên xoay người lại, biểu lộ lạnh lùng nhìn xem Tôn Lệ nói: "Tôn tiểu thư, người cam đoan Lâm tổng sẽ giúp người giải thích, có hay không cái kết luận này hạ quá sớm?"

Tôn Lệ nhìn xem Vân Dịch đột nhiên trở mặt, kinh ngạc nói: "Ngài, ngài có ý tứ gì?" Vân Dịch chăm chăm vào ánh mắt của nàng nói ra: "Người đem Lâm tổng nghĩ thật lợi hại, người cũng đem ta xem quá choáng váng. Trong mắt người không gì làm không được Lâm tổng, trong mắt ta có lẽ cũng không coi vào đâu!"

Tôn Lệ kinh hãi nhìn xem Vân Dịch, hấn rốt cuộc là ai? Làm sao dám đem Lâm tổng không để vào mắt, nàng không nghĩ tin tưởng, chính là, lại không thể không tin, lúc này Vân Dịch biểu lộ làm cho nàng biết rõ, đây là thật.

Cuối cùng một cây rom rạ bị rút lên, sắc mặt như tro tàn ngã nhào trên đất trên!

Vân Dịch nhìn xem nàng tuyệt vọng bộ dạng, nghĩ nghĩ, trầm giọng nói ra: "Đừng nói ta không để cho người cơ hội, người nói vậy được chính chi, một ngàn vạn, lập tức lấy ra."

Tôn Lệ khóc lớn lên, nàng cái đó có nhiều như vậy tiền, khóc rờn nói: "Ta không có có nhiều như vậy tiền, ta chỉ có hai trăm vạn!"

Vân Dịch lạnh lùng lắc đầu nói: "Ta đây tự không có cách nào!"

"Thùng thùng!"

"Tiến đến!"

Trước sân khấu Lý San mang theo bốn năm cá cảnh sát đi đến, Vân Dịch vội vàng đứng người lên nói: "Các người tốt, ta là Vân Dịch!"

"Vân tiên sinh, người tốt, mới vừa rồi là người báo án, nói công ty của các người công nhân viên kẻ khả nghi kinh tế lừa dối sao?" Một cái đầu vai ba khóa tình trung niên nhìn xem như là lãnh đạo, tới cùng Vân Dịch nắm tay!

Vân Dịch gật đầu nói: "Đúng vậy, ta đã đem tài vụ thất phong tỏa, các người có thể đi thu thập tài liệu, vị này chính là chúng ta tài vụ quản lý Tôn Lệ!"

Một đám cảnh sát đến nhanh, đi cũng nhanh, đồng thời mang đi còn có vài tên tài vụ nhân viên công tác cùng Tôn Lệ!

Khu làm việc ỉ yên lặng một mảnh, mỗi người đều còn đang suy nghĩ trước vừa rồi Tôn Lệ này trắng bệch khuôn mặt, này khóc thần thái, đã từng kêu ngạo như vậy, lại lạc được kết cục này.

Đồng thời Vân Dịch lần đầu tiên lập uy hiệu quả rất tốt.

Phòng họp, Vân Dịch đứng ở chủ tịch trên đài, nhìn qua phía dưới hơn hai mươi cá nhân nói: "Hôm nay, ta chính thức xuất nhậm thiên dịch đầu tư tổng tài chức vị, trước bởi vì một ít nguyên nhân, công ty ra một ít tình huống! Từ hôm nay trở đi, ta hi vọng các người có thể chính thức công tác đứng lên, không cần phải lại làm ra trăm phần trăm lỗ là đầu tư kế hoạch!"

"Các người tiền thường đem cùng nghiệp vụ nóc, công ty tài chính ta sẽ bảo đảm, ta hi vọng các người mỗi người đều có thể một năm mua xe, hai năm mua nhà!"

Dưới mặt đất lập tức vang lên tiếng sấm loại tiếng vỗ tay, tất cả mọi người nhìn phía cái kia cường thế lão tổng, đồng thời cảm thấy có hi vọng!

"Tan họp!"

Vân Dịch lần nữa trở lại văn phòng, lần này lại là đang đánh giá lúc trước đầu tư kế hoạch!

Hắn theo hai lẻ một năm năm Địa Cầu tới, nơi này khoa học kỹ thuật hoàn cảnh hay là muốn thoáng kém một ít, còn là dùng chế tạo nghiệp là chủ!

Internet, vừa mới này sinh, nơi này hẹn sao ở vào 2003 năm trạng thái, rút lại phía sau hơn mười năm.

Điều này làm cho hắn có thể tinh chuẩn tìm được phương hướng, tránh cho xuất hiện một ít sai lầm!

Phụ thân hắn xí nghiệp là một nhà đại hình bán lẻ nghiệp cùng bất động sản tập đoàn, mấy năm này còn có thể đứng ở long đầu, chính là theo internet xí nghiệp đánh sâu vào, tiền cảnh tuyệt đối không tốt.

Hắn hiện tại đã đến đây, như thế nào cũng phải sống ra một phen đặc sắc, cũng không thể đi một chuyến uống công, hướng lúc trước đồng dạng ngồi ăn rồi chờ chết a!

Cả buổi chiều Vân Dịch tự tra xét tra thế giới này hoàn cảnh, cùng Địa Cầu khác nhau, quốc tế cơ cấu các loại, cơ hồ một cái hạ buổi trưa, làm cho hắn có hiểu rõ!

Làm cho hắn sai biệt chính là nơi này cũng là địa cầu, tất cả gì đó cơ hồ hoàn toàn đồng dạng, chỉ là phảng phất rút lại phía sau rất nhiều năm, đồng thời tại chính trị hệ thống phía trên, cũng muốn hoàn thiện rất nhiều.

Phảng phất một cái bóng loại thế giới, đầu tiên nơi này còn là Trung Quốc, đồng dạng trải qua dài dòng buồn chán phong kiến thời đại, bắt quá trận kia hoạt động thời gian muốn vì trường chút ít, mới chấm dứt!

Cũng làm cho nơi này văn hóa sản nghiệp phát triển muốn chậm một chút, mới có Vân Dịch này khó nghe chuông điện thoại di động!

Các phương diện cũng còn là cùng Địa Cầu không sai biệt lắm, Vân Dịch nguyên bản là phân công quản lý văn hóa phó huyện trưởng, cho nên đối với những này rất là quen thuộc!

Cường điệu nghiên cứu một ít quốc gia chính sách, có thể nhìn ra những năm này bắt đầu dần dần hướng văn hóa sản nghiệp bắt đầu nghiêng lợi tốt chính sách.

Vân Dịch cường điệu xem đúng là chính sách phương diện, cơ hồ là phục chế Địa Cầu đồng dạng, Trung Quốc như cũ là quốc gia đang phát triển, bắt quá nơi này dân chủ tương đối mà nói cũng phát đạt một ít.

Pháp chế kiến thiết tiến độ rất nhanh, các loại pháp luật lỗ thủng tương đối mà nói nhỏ bé, tự cảm bản quyền mà nói, nơi này cũng rất nghiêm khắc!

Tra xong rồi tư liệu, Vân Dịch một người ngồi ở vắng vẻ trong văn phòng, bắt đầu nghĩ chuyện của mình, gia tộc cũng đã nhất định, đây là không thể thay đổi, tức phụ cũng có, tuy nhiên bằng không có, nhưng là cuối cùng là có.

Còn kinh doanh trước một nhà công ty nhỏ, tuy nhiên không lớn, nhưng là luôn một phần sự nghiệp.

Trước kia mặc dù là làm chính trị công tác, nhưng là mới một đời lớn lên người, cái gì đều đọc lướt qua một điểm, nhìn những này kết cấu, cũng biết một ít đại khái phát triển phương hướng.

Đặc biệt đối chính sách có kinh người ngộ tính người, biết rõ bước tiếp theo đầu tư phương hướng đặt ở cái đó, còn có vượt lên đầu hơn mười năm tư duy, cũng không phải sợ làm không tốt!

"Ta tin tưởng người, người không tin ta."

Điện thoại lại vang lên, Vân Dịch cầm lên xem xét, khoe miệng hiện lên một vòng cười nhạt.

Tiếp thông điện thoại nói: "Lâm tổng, người tốt!"

Đối diện một cái đề nén thanh âm tức giận truyền đến: "Vân Dịch, Tôn Lệ là chuyện gì xảy ra? Làm sao người có thể báo cảnh sát tra hỏi đâu?"

Vân Dịch hơi sững sờ, tên này giọng điệu có điểm không đúng, trầm giọng nói ra: "Người có vấn đề sao?"

Đối diện trong nháy mắt yên tĩnh, trầm mặc một hồi lâu mới nói: "Cho ta cá mặt mũi, buông tha Tôn Lệ! Đừng làm rộn tất cả mọi người khó coi, huynh đệ đều không phải làm!"

Vân Dịch sắc mặt hơi trầm xuống, bình tĩnh nói: "Lâm tổng, ha ha, ta còn không có tìm người, người tự tới tìm ta rồi? người là thật muốn cùng ta gọi là bạn?"

Lại là một hồi trầm mặc, tựa hồ còn có một tiếng thét kinh hãi!

Một lát sau mới truyền đến thanh âm nói: "Vân tổng, thực xin lỗi, vừa rồi ta nói chuyện có điểm xúc động, chuyện này là huynh đệ không đúng, người xem, buổi tối có thể không họp gấp, chúng ta gặp mặt nói chuyện, đem chuyện này giải quyết!"

Vân Dịch đáp ứng rồi, hần vốn chính là muốn đem tổn thất tìm trở về, hiện tại cùng trong nhà như vậy cương, tổng không có ý tứ tìm trong nhà mở miệng đòi tiền.

Bây giờ có thể đủ rồi cảm trở về một bộ phận là không còn gì tốt hơn, cho nên mới đáp ứng.

Hơn nữa hần phát hiện vấn đề của hần rất nghiêm trọng, luôn không có cảm giác gian bị ảnh hưởng, hần lo lắng như vậy xảy ra vấn đề lớn!

Cho nên một mực áp chế cái này tâm ý đầy đột nhiên bộc phát cảm xúc, muốn tìm đến biện pháp giải quyết, đùa giỡn hung ác không phải cách làm người của hần tính cách!

Nghĩ những này, đối bụng rồi, được trở về một chuyến, nếu không mẫu thân chỉ sợ lo lắng.

Về đến nhà, cũng đã bốn giờ chiều.

Phụ thân Vân Lâm Chính Tọa trong phòng khách nhìn xem văn kiện, mẫu thân khả năng tại phòng bếp.

Hai người nhìn thoáng qua Vân Dịch, phát hiện tự một mình hần trở về, lập tức sắc mặt nhìn không tốt, còn tưởng rằng hần có cái gì yêu thiếu thân!

"Cha, ta đã trở về!" Vân Dịch ngồi vào trên ghế sofa lon đánh cái bắt chuyện.

Vân Lâm quét mắt nhìn hần một cái nói: "Tại sao không có mang Lâm Lâm trở về!"

Vân Dịch chỉ cảm thấy khoe miệng phát khổ, hần cái kia tức phụ, hần mang trở về sao? Cả trên đất tan tằm tác giả, đến bây giờ thậm chí hần cũng không biết hần là đang làm gì.

Nghĩ là nghĩ như vậy, nói cũng không thể nói như vậy, đành phải nói ra: "Nàng công tác bề bộn, ta cũng vậy rất bận, sẽ không có bất kể nàng."

Vân Lâm đánh giá hần một hồi mới lên tiếng: "Ta biết rõ người không nguyện ý, nhưng là đây là người gia gia định ra tới hôn sự, là từ chối không được, vợ chồng nhà, ở chung lâu thì tốt rồi!"

Vân Dịch không có lên tiếng, hần cũng không biết nên nói cái gì!

"Người chừng nào thì hội tập đoàn công tác, hiện tại cũng kết hôn, Thành gia, nên đứng đắn làm việc, người này công ty nhỏ căn bản chính là một cái không xác." Vân Lâm nói.

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phụ Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6 cường thế

Đối với Vân Dịch thủy chung không về công ty đi làm, mà là mình ở bên ngoài làm, hẳn rất là căm tức, phụ tử trong lúc đó vì vậy không ít cãi nhau!

Hơn nữa hẳn cũng điều tra qua, Vân Dịch cái gọi là đầu tư công ty cho tới hôm nay mới ngừng vẫn luôn là lỗ lỗ!

Chính là Vân Dịch hiển nhiên là không thể nhường hẳn như nguyên, Vân Dịch cũng đã lo lắng qua, vào tập đoàn cũng không làm chủ được, cho dù có ý kiến gì không, hẳn cũng không có cách nào thi triển.

Hắn biết rõ tương lai phát triển xu thế, còn không bằng mình duy trì! Cho nên cự tuyệt nói: "Tính, ta đối thật thể kinh tế hứng thú không lớn, hôm nay về công ty chỉnh đốn một chút, tính toán còn là mình duy trì."

Vân Lâm sắc mặt trầm xuống, hẳn liền biết rằng là kết quả này, còn là nhìn không được sinh khí, cho nên lạnh lùng nói ra: "Người này công ty còn có thể làm xuống đi không? Cũng đã không tiền sao!"

Vân Dịch khẽ cười nói: "Ngài không cần lo lắng, trước xác thực là sơ sót, bất quá ta hội nghĩ biện pháp đem tài chính tìm trở về."

Vân Lâm hừ lạnh một tiếng, không tin chút nào lời của hắn, bất quá cũng lười phải nói, chờ hẳn công ty mở không nổi nữa, đến lúc đó nói sau, hẳn tuyệt đối không tin Vân Dịch có thể chống đỡ bao lâu, đến lúc đó nhìn hẳn còn có lý do gì.

Phụ tử hai người không nói thêm gì nữa, bọn họ quan hệ trong đó một mực không hòa hợp, Vân Dịch cũng lo lắng qua, tạm thời cứ như vậy tốt lắm, hẳn dù sao còn chưa quen thuộc cái nhà này, bảo trì nguyên dạng đối với hắn là mới có lợi.

Mẫu thân bụng đồ ăn đi ra, người một nhà ăn cơm tối, mẫu thân lại là khẽ dừng trách cứ, phân phó hẳn nhất định được mang tức phụ trở về.

Hắn chỉ phải miệng đầy đáp ứng, một người đánh xe taxi, đi đến Đế Hào từ điểm.

Nhìn xem đèn nê ông lập loè giống như xanh vàng rực rỡ loại từ điểm, thở sâu, đi vào!

Vừa mới đi đến lầu hai góc rẽ, chuẩn bị trước toilet, đột nhiên nghe được trong toilet hai người nam tại xì xào bàn tán!

"Vương công tử, người yên tâm đi, khuya hôm nay nữ kia tuyệt đối chạy không được, mấy người chúng ta cam đoan hoàn thành nhiệm vụ, bất quá ngài chơi đùa từ nay về sau, nên làm cho các huynh đệ uống ăn canh! Hắc hắc!"

"Ta Vương Đông Đông làm việc, các người còn lo lắng sao, hừ, một cái tiểu minh tinh, lãng phí lão từ một tuần lễ thời gian, còn che che lấp lấp, giả lại là rất như, hôm nay ta lại là nhìn xem nàng như thế nào mà làm?"

"Vương công tử nói chính là, hôm nay tuyệt đối quá chén nàng, đáng tiếc không thể dùng được, nếu không, hắc hắc! Bất quá đến lúc đó chúng ta hội chụp được tới, sẽ không sầu nàng từ nay về sau không nghe lời!"

Hai người nói chuyện thanh âm không lớn, chính là Vân Dịch lại nghe rất rõ ràng, Vương Đông Đông là ai hẳn cũng không biết, hẳn cũng không muốn trông nom cái này nhân sự, thế gian có quá nhiều chuyện bất bình, nơi đó đều có thể trông nom tới!

Đi ra từ nay về sau, trực tiếp đi đến hai lẻ ba ghế lô, đẩy cửa đi vào, trong đó cuồng bạo âm nhạc, chấn đắc Vân Dịch lỗ tai đau nhức.

Vân Dịch nhú mày, thoáng đánh giá hạ xuống, đây là một xa hoa ghế lô, chừng hơn một trăm đều, có thể ăn cơm, có thể ca hát, còn có một trương giường lớn!

Bốn năm người trẻ tuổi cùng một loạt nữ, lúc này đang tại hưng phấn ca hát, uống rượu.

"Vân thiếu, người đã đến rồi!" Chứng kiến Vân Dịch đẩy cửa ra, lập tức tiếng âm nhạc dừng lại! Một cái ăn mặc cực kỳ tiền vệ không phải chủ lưu mở miệng nói.

Vân Dịch có chút dò xét, trong nội tâm suy tư cái này hẳn là chính là cá Lâm tổng.

Bất quá sợ nhận lầm, chỉ là gật gật đầu, tựu đứng ở cửa ra vào, cũng không đi vào, trong đó không khí quá không sạch sẽ!

Cũng không biết cái này nửa năm là tại sao lại ở chỗ này chờ đợi tiếp, hẳn nhìn xem tràng diện này đều có chút không thoải mái!

Lúc này còn lại vài người trẻ tuổi cũng kêu lên: "Vân thiếu, người có thể đã tới chậm, đợi tí nữa cần phải nhiều uống một chén."

Vân Dịch cũng không đáp lời, tựu đứng ở cửa ra vào, lúc này trước cái kia cách ăn mặc cực kỳ tiền vệ nam tử đối với một cái đậm đặc trang Diễm bôi nữ tử sử cái ánh mắt.

Nàng kia lập tức bước nhanh đi đến Vân Dịch bên người, ôm Vân Dịch cánh tay, đưa hắn kéo vào bên trong ngồi xuống! Yêu mị nói: "Vân Dịch, ngày hôm qua ta điện thoại cho người bảo người, làm sao người không có tới, làm cho nhân gia một mình chờ thật lâu!"

Vân Dịch không lúc trước tâm như tro tàn trạng thái, tuy nhiên nam tử kia làm rất bí ẩn, nhưng là hắn vẫn có thể đủ rồi phát hiện, dù sao cũng là làm chính trị công tác, nhìn mặt mà nói chuyện tiêu chuẩn tuyệt đối không thấp,

Khẽ nhú mày, đưa cánh tay theo nàng xấu lí loi ra đến nói: "Ngươi là ai?"

Nàng kia sắc mặt lập tức biến đổi, nhìn xem Vân Dịch, tràn đầy giật mình nói: "Vân thiếu, ngươi nói cái gì?"

"Ta nói, ngươi là ai?" Vân Dịch trầm giọng nói ra.

Người ở bên trong lập tức tỉnh, nguyên một đám giật mình nhìn xem Vân Dịch, đặc biệt cái kia cách ăn mặc tiền vệ nam tử, lúc này cũng là không giải thích được!

Vân Dịch nhìn xem trong phòng một đám xuyên cực nhỏ nữ tử, nói khẽ: "Các ngươi đều đi ra ngoài đi!"

Lập tức một đám nữ nhân ngươi xem xem ta, ta nhìn ngươi, cuối cùng nhìn về phía trong phòng vài cái nam.

Cái kia cách ăn mặc tiền vệ nam tử, vội ho một tiếng, nhìn nhìn Vân Dịch, lại nhìn nhìn mấy cái nữ, gật đầu làm cho các nàng đi ra ngoài.

Trong phòng lập tức chỉ còn lại có sáu người, Vân Dịch một cái cũng không biết, bất quá cũng không có trước lên tiếng, đang ở đó ngồi lẳng lặng.

Cái kia đậm đặc trang Diễm bôi nữ tử lại không có đi ra ngoài, mà là ngồi ở Vân Dịch bên người, giữ chặt Vân Dịch tay nói: "Vân thiếu, ngươi đừng nóng giận sao. Người ta biết rõ ngươi muốn tới, ta mới đến."

"Buông tay!" Vân Dịch trầm giọng nói ra.

Nàng kia có chút xấu hổ, bất quá vẫn là làm nũng nói: "Vân thiếu, làm sao vậy sao!"

Vân Dịch rút tay ra cánh tay, rất chân thành đánh giá nàng một hồi, mới lên tiếng: "Thứ nhất, ta không biết ngươi, thứ hai, cho dù ta nhận thức ngươi, nhưng là hiện tại ta không nghĩ nhận thức ngươi. Thứ ba, cũng là trọng yếu nhất! Lập tức rút cho ta!"

Một cái lần nữa, làm cho nữ tử kia sắc mặt cứng đờ, tựa hồ có chút không dám tin bộ dạng, vô ý thức nhìn một chút những người khác.

Đầy phòng lí người giữ im lặng, nguyên một đám ánh mắt đối bính, đều cảm giác Vân Dịch giống như cùng trước kia bất đồng, không biết lời của hắn rốt cuộc là nói cho ai nghe.

Nơi này vài cái công tử ca, đều là Lâm Hải nổi danh hoàn khố! Bình thường cũng thường xuyên cùng với Vân Dịch.

Hôm nay bị Lâm Triển kéo tới khi cùng sự lão, vốn có nghĩ Vân Dịch bình thường bộ dạng, hắn là không khó, thật không ngờ cùng nghĩ hoàn toàn không giống với.

Tuy nhiên đều là hoàn khố, nhưng là dù sao đại gia tộc trưởng đại, bây giờ nhìn tình huống không đúng, đều không ra.

Lâm Triển thì ra là cái kia cách ăn mặc tiền vệ người tuổi trẻ, lúc này cúi đầu không biết đang suy nghĩ gì.

Nàng kia nhìn một vòng, không có người lý nàng, có nhìn Vân Dịch liếc, dọa run lên, tại Vân Dịch ánh mắt sắc bén phía dưới, oa một tiếng khóc chạy!

Tốt một hồi trầm mặc sau, Lâm Triển mới ngẩng đầu lên cười nói: "Vân thiếu, lúc trước giữa chúng ta có chút hiểu lầm, hôm nay là muốn cùng ngươi giải thích một lần!"

Vân Dịch nhìn nhìn hắn, ý vị thâm trường nói: "Lâm tổng, giữa chúng ta có hiểu lầm sao?"

Lâm Triển có chút xấu hổ, Vân Dịch quá mạnh mẽ thế, theo lại tới đây vẫn nắm giữ lấy chủ động, khiến cho hắn không biết nói như thế nào mới tốt.

Lần này Tôn Lệ chuyện tình, nhất định sẽ liên lụy đến hắn, ngược lại sẽ không ngồi tù, nhưng là nếu như xảy ra chuyện, hắn hãm hại Vân Dịch chuyện tình sẽ truyền ra, Vân Dịch dễ đối phó, phụ thân hắn có thể khó đối phó.

Hiện tại hắn có chút hoài nghi, Vân Dịch trước kia là không phải cố ý giả ngu, muốn bắt hắn tay cầm, trong lúc nhất thời cảm bất định chủ ý!

Lúc này một người nam tử mở miệng, hắn gọi Chu Minh, cũng là một cái ông chủ nhỏ, đưa một điều thuốc cho Vân Dịch ngồi vào Vân Dịch bên người nói: "Vân thiếu, Lâm Triển cùng chúng ta cũng không phải ngày đầu tiên nhận thức, cho dù có cái gì hiểu lầm, nói mở thì tốt rồi, kính xin Vân thiếu cho cá mặt mũi."

Vân Dịch nhen nhóm thuốc lá, hít một hơi, cả người chìm nổi tại trong sương khói, chậm rãi nói: "Vị này Lâm tiên sinh, cảm thấy ta Vân Dịch là một kẻ ngu, coi tiền như rác, xếp đặt ta một đạo, vốn có nha, người ngốc thụ điểm khi dễ là hắn là, nhưng là như thế hiển nhiên, căn bản không làm che lấp, có phải là có chút qua, các ngươi nói ta đây khuôn mặt hướng cái đó phóng?"

Lập tức mấy người liếc nhau, trong mắt đều có chút ngưng trọng, cái này không dễ làm a, Vân Dịch nói rõ muốn trả thù, hắn Vân Dịch nếu như thật sự hạ quyết tâm, bọn họ vài cái liên thủ cũng không phải cá a!

Lâm Triền càng là sắc mặt đỏ bừng, trong nội tâm phẫn nản, người không có việc gì giả dạng gì ngốc, người nếu như bây giờ, lão tử dám bày đạo của người sao?

Một hồi lâu Lâm Triền bùng lên một chén rượu đứng dậy đối với người Vân Dịch nói: "Vân thiếu, lần này là tiểu đệ không đúng, kính xin người giờ cao đánh khẽ."

Nói xong đem rượu trong chén uống một hơi cạn sạch, Vân Dịch rồi mới lên tiếng: "Tốt, ta cũng không phải đuổi tận giết tuyệt người, công ty đăng kí thời điểm là năm ngàn vạn, người đem cái này năm ngàn vạn lấy ra, chuyện này do đó dừng lại, nếu như thiếu một phần, chúng ta đi trước nhìn!"

"Năm ngàn vạn?" Lâm Triền một tiếng kêu sợ hãi!

Mấy người còn lại cũng có chút mộng quyền, đừng xem đều là nhà giàu đệ tử, chính là ai cũng cảm không ra nhiều như vậy tiền mặt, trong nhà không có khả năng cho nhiều như vậy.

Nói sau bọn họ cùng Vân Dịch bất đồng, trong nhà tựu hấn một đứa con trai, nhà bọn họ đều có nhiều cái huynh đệ.

"Vân thiếu, có phải là nhiều lắm một điểm." Chu Minh lần nữa hoà giải nói.

Vân Dịch bóp diệt tàn thuốc, chăm chăm vào Chu Minh nói: "Người cho rằng ta vợ vết tài sản hấn, người hỏi một chút hấn làm sự công ty một người hai ngàn năm trăm vạn, ta tin tưởng hấn, người biết hấn làm cái gì sự?"

"Ba tháng, lợi dụng không xác hạng mục cuốn đi một ngàn vạn, rút lui tư hai ngàn năm trăm vạn, a, ta đều không ký tên hấn tựu rút lui tư, hơn hai mươi cá công nhân viên, một ngàn vạn tiền lương, ta nói Lâm tổng thật sự là không sai, cao minh như vậy thủ đoạn chỉ sợ chỉ có Lâm tiên sinh có thể chơi được đi ra, ta phải nhiều hai, mới có thể rút lui a!"

Trong lúc nhất thời Chu Minh cũng không nói chuyện, đây là làm cho hơi quá đáng, thật sự là đem người làm ngốc từ, tướng ăn cũng quá khó nhìn.

Bình thường đi ra chơi, làm cho Vân Dịch thanh toán, chiếm chút tiện nghi không có gì, người như vậy làm cho hoàn toàn chính là hãm hại người a.

Lúc này ai còn dám mở miệng, Lâm Triền cũng là sắc mặt trắng bệch, không biết nói cái gì cho phải, hấn cũng thật không ngờ xảy ra chuyện này!

Vân Dịch đứng dậy, chuẩn bị rồi đi, tới rồi nói ra: "Lâm tiên sinh, vừa rồi cái kia nữ là người an bài a. Loại thủ đoạn này, người cũng ở trên người ta chơi? Tính, nhiều lời không có ý nghĩa. Nhớ kỹ, ta chỉ cho người một ngày!"

Nói xong Vân Dịch không chút do dự nghĩ ngoài đi đến, Lâm Triền trên mặt nổi giận không chịu nổi, một bả đem trong tay ly thủy tinh rơi nát bấy!

Chu Minh thở dài nói: "Lâm Triền, chuyện này người có phải hay không làm quá mức, người cho dù muốn hãm hại, cũng làm tốt cái kế hoạch, người lúc này nói rõ nói cho hấn biết, ta tại gài người! người thật đúng là làm người khác là người ngu a. người còn là chạy nhanh nghĩ biện pháp a!"

Lâm Triền trên mặt có chút ít mất mặt, nhưng vẫn là nói ra: "Ta đoạn thời gian trước thua cầu, cũng là không có biện pháp, lại nói các người xem Vân Dịch trước kia bộ dạng, cũng không giống hội quản sự, cho nên ta liền qua loa chút ít, ai biết hấn hôm nay. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phu Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7 nhanh dẫn ta đi

Hấn những lời này, không có ai tiếp, cũng đều cảm thấy Vân Dịch hôm nay quá mạnh mẽ thế, hoàn toàn cùng trước kia hai cái dạng, vừa tiến đến tựu nắm giữ chủ động!

Chu Minh con mắt vì meo nói: "Hôm nay, Vân Dịch thật có chút khác thường, Lâm Triền, ta khuyên người còn là cẩn thận một chút, đừng quên, hấn là thiên Vân tập đoàn thiếu đông! hấn nếu như thật sự không bỏ qua, đừng nói là người, chính là nhà của người cũng chịu không được!"

Lâm Triền biến sắc, sắc mặt khó coi nói: "Có nên không a, Vân Dịch không giống như là người như vậy a."

Chu Minh cười lạnh nói: "Trước kia sẽ không, không có nghĩa là hiện tại sẽ không! chính người quyết định a!" Thiên Vân tập đoàn là Lâm Hải ba đại một trong những gia tộc, thực lực chi hùng hậu tại cả nước đều sắp xếp trên số, nếu như thiên Vân tập đoàn động thủ, gia tộc bọn họ hợp cùng một chỗ cũng

không là đối thủ!

Vân Dịch xuất môn sau, tụt chuẩn bị trở về gia, hần không biết mình có không có bằng hữu, có, hần cũng không nhận ra.

Đối với những này đại thiếu hần biết rõ nên dùng cái gì thái độ, tuy nhiên hần cũng không dựa vào gia tộc sinh hoạt, nhưng là dựa thế loại thủ đoạn này, tin tưởng từng cái tham chính giả đều phải tinh thông!

Hần hội lợi dụng ưu thế của mình, cũng không biết là cái này có cái gì đáng xấu hổ, nếu như không phải gia tộc ở phía sau chống, hần có tư cách gì đến cùng bọn họ đàm điều kiện.

Cường thế một ít, hiệu quả càng tốt, dù sao từ nay về sau lại không định kết giao, hần sống lại trở về, có con đường của mình phải đi, không có khả năng còn cùng bọn họ mỗi ngày sống mơ mơ màng màng!

Sự tình xử lý xong, chuẩn bị trở về gia, chính là tụt khi đi ngang qua một cái tủ sương thời điểm, nghe được trong đó truyền đến vài người khắc khải thanh âm, hần cảm giác một trong đó thanh âm ở đâu nghe qua.

Năm năm quân lữ kiếp sống, hần độ mẫn cảm rất cao, hiện tại khôi phục sinh cơ, lúc trước trạng thái lại đã trở lại.

Không tự giác dừng bước lại, nghe trong đó truyền đến thanh âm!

"Ta thật sự không thể uống!" Một nữ tử thanh âm.

"Mục tiểu thư, người nói người tới cùng Vương công tử ăn cơm, nhưng lại ngay cả chén rượu cũng không chịu uống, có phải là quá không nể mặt Vương công tử!" Một cái quen thuộc nam tử thanh âm.

Vân Dịch ánh mắt nhất chuyển, lập tức biết là người nào, đây không phải vừa rồi cái kia trong toilet nghe được thanh âm sao?

Còn có nữ kia thanh âm, cũng rất giống ở đâu nghe qua, Mục tiểu thư? Chẳng lẽ là Mục Lâm, nàng tại sao lại ở chỗ này, bất quá hần cũng không biết có phải hay không là, dù sao chỉ nghe qua một lần, rất giống.

Nghĩ tới đây, lại nghĩ tới trong toilet nghe được đối thoại, chẳng lẽ bọn họ đối tượng là lão bà của ta không thành, sẽ không trùng hợp như vậy a, lo lắng, tiếp tục đứng ở cửa ra vào nghe.

"Ta đã uống nhiều lắm, hiện tại thật sự không thể uống, lại uống sẽ say!" Mục Lâm thanh âm rất yếu.

"Ta nói Mục tiểu thư, cái này không đúng, đã tới dùng cơm, muốn tận hứng nha, mới uống một điểm, sẽ không uống, như vậy không tốt sao!" Lại một người nam nhân thanh âm.

Trong phòng Mục Lâm nhìn xem người đại diện tiểu Trần, nghĩ hần hỗ trợ nói chuyện, tiểu Trần đành phải cùng cười nói: "Các vị lão bản, các người xem, nhà của ta Mục Lâm là thật say, lần sau, lần sau nhất định cùng tốt các vị!"

"Hừ, hôm nay là được, chờ cái gì lần sau, tiểu Trần, trên tay người còn có mấy nghệ nhân đầu, đem chúng ta Vương công tử chiêu đãi tốt lắm, nên cái gì đều không cần sàu." Vương Đông Đông đối với tiểu Trần nói ra.

Tiểu Trần há to miệng, hần biết rõ hôm nay không thể thiện, bất quá nhưng bây giờ đề không nổi dũng khí đến phản kháng, cái này vài vị nhưng hần là không dám đắc tội a.

Nhìn xem Mục Lâm nhìn qua ánh mắt của mình, tựa đầu phiệt qua một bên, vào cái này vòng tròn rất nhiều chuyện chính là thân bất do kỷ, sớm muộn sẽ có một ngày như vậy!

Hần không phải là cái gì đại bài kinh tế người, lúc này cũng không dám nói nửa lời nói, trên tay hần không chỉ Mục Lâm như vậy một người nghệ sĩ, vì tiền đồ, hần cũng chỉ tốt có lỗi với Mục Lâm.

"., Mục tiểu thư, uống cái này chén, công ty của chúng ta mới vừa mở, nữ vai chính chính là của người." Vương Đông Đông bung chén rượu đi đến Mục Lâm trước người.

Mục Lâm nhìn xem phía trước mặt rượu, quả muốn nhả, lúc này trong nội tâm tràn đầy ủy khuất, nàng thật không ngờ tiểu Trần vậy mà không quản nàng, hôm nay tụt không nên tới, nhưng là bây giờ muốn đi cũng đi không được.

Trong nội tâm rất sợ hãi, nhưng là bây giờ lại là như vậy bất lực, không ai có thể trợ giúp nàng!

Đành phải cầu khẩn Vương Đông Đông nói: "Vương tiên sinh, cầu van người, ta thật sự không thể uống nữa, ta uống xong cái này chén, mời người để cho ta đi thôi!"

Mục Lâm lúc này điềm đậm đáng yêu nhu nhược mô dạng, bởi vì rượu còn đỏ tươi khuôn mặt, làm cho mấy nam nhân không ngừng nuốt nước miếng, làm sao có thể sẽ bỏ qua hần!

Vương Đông Đông mấy người liếc nhau, đều có thể chứng kiến trong mắt vui vẻ, gật đầu nói: "Uống trước cái này chén nói sau."

Mục Lâm bắt đầu đi chỉ phải lại uống một ly, chỉ cảm thấy ngực đốt lửa nóng, lập tức nhắc tới bao, muốn đi.

"Ai, đừng đi a, uống Vương công tử rượu, không uống chúng ta, là xem thường chúng ta sao?" Còn lại vài cái lại bắt đầu ồn ào!

Vương Đông Đông cũng kéo lại Mục Lâm nói: "Mục tiểu thư, hôm nay khó được cùng nhau ăn cơm, người hãy theo trước chúng ta đem bữa cơm này ăn xong, người yên tâm từ nay về sau chuyện của người chính là ta chuyện tình, tại Lâm Hải tuyệt đối không người nào dám làm khó dễ người!"

Mục Lâm lại như thế nào cũng không chịu lại uống, nàng biết rõ cái này mấy nam nhân nhất định là mưu đồ làm loạn, nắm lên bao muốn đứng lên, không đi nữa, nàng sợ đi không xong!

Vương Đông Đông sắc mặt cũng trầm xuống tới, chăm chăm vào Mục Lâm trầm giọng nói: "Mục Lâm, người muốn hiểu rõ ràng, hôm nay nếu như người không nể mặt ta, tự đừng trách ta không khách khí."

Mục Lâm trong nội tâm cả kinh, vốn có tự uống quá nhiều, lúc này lưng la lưng lay đứng lên nói: "Vương công tử, thực xin lỗi, ta thật sự là không thắng từ lực, kính xin Vương công tử đừng nên trách, lần sau lại đến cùng ngài, ta đi trước!"

Vương Đông Đông cười lạnh một tiếng, đối với mặt khác vài người nháy mắt ra dấu!

Vài người lập tức tiến lên đem Mục Lâm đè lại nói: "Đừng nha, Mục tiểu thư, như người vậy đã có thể không đứng, hôm nay chính là chuyên môn vì mời người ăn cơm, chúng ta mới đến, người cứ như vậy đi không tốt sao!"

Mục Lâm bị đặt tại trên ghế dựa, trong mắt tràn đầy hoảng sợ, sợ hãi, bọn họ vậy mà động thủ! nàng bắt lực đối với tiểu Trần hô: "Cứu ta!"

Tiểu Trần lại tựa đầu dưới mặt đất, giả bộ như không có nghe được, hẳn chính là nghĩ cứu cũng cứu không được.

Mục Lâm không ngừng giãy dụa, một trong đó nam nhân nắm cầm của nàng, liều mạng đem rượu hướng trong miệng nàng rót, Mục Lâm bị sặc liên tục ho khan, trong mắt tràn đầy nước mắt.

Tuyệt vọng khóc, lại không có biện pháp, không ai có thể tới cứu nàng, hôm nay nàng khẳng định xong rồi, giờ khắc này nàng đột nhiên nghĩ đến mình mới vừa mới kết hôn, lại muốn bị vũ nhục, muốn chết đều không được!

"Mục Lâm, người còn là ngoan ngoãn nghe lời, khuya hôm nay hảo hảo cùng Vương công tử cùng ca vài cái, tuyệt đối thiệt thòi không được người, hạ bộ đùa giỡn tuyệt đối là của người nữ vai chính, cho tới bây giờ, đừng rượu mời không uống lại uống rượu phạt!"

Vương Đông Đông thào xuống ngự trang, loại sự tình này bọn họ không là lần đầu tiên duy trì, xong việc vỗ chiếu, không có dám tìm phiền toái.

"Oanh!"

Tự tại bọn hắn động thủ thời điểm, đột nhiên một đạo nổ chấn đất người trong phòng dừng lại động tác, vô ý thức nhìn về phía cửa phòng! Chỉ thấy này dày đến bốn mươi cm cửa phòng ầm ầm sụp đổ.

Mấy nam nhân lập tức sợ ngây người, nhìn xem theo thể thì sập cửa phòng, không biết chuyện gì xảy ra!

Mục Lâm cũng nhìn sang, trong mắt bay lên một vòng hi vọng, hi vọng có người có thể đủ rồi tới cứu hắn.

"Các người mới vừa rồi là ai nói, nàng không uống rượu, tự đi ra không được?" Một người nam tử thanh âm theo môn ngoài truyền tới!

Ngay sau đó Vân Dịch thân ảnh chậm rãi đi đến, âm trầm như nước trên khuôn mặt nhiều vài phần lạnh lùng, lợi hại con người đánh giá trong phòng mọi người!

Sau đó nhìn về phía Mục Lâm, lúc này Mục Lâm bộ dáng rất là chật vật, trên người tự mặc một bộ không có tay váy dài, ngực bị tửu thủy ướt nhẹp, trên mặt vết nước mắt rậm rạp. Một đôi vô thần mắt to tự nhìn xem cửa ra vào hắn.

Vân Dịch trong mắt đột nhiên hiện lên một tia đau lòng, cái này mình mới lần thứ hai gặp mặt nữ nhân, mặc dù không có cái gì cảm tình, chính là luôn luôn bà của mình, lại bị mấy nam nhân khi dễ thành như vậy!

Trong mắt lập tức lửa giận bay lên, một cỗ bạo ngược cảm xúc bay lên, Vân Dịch có thể cảm giác được rõ ràng đây là một cỗ nghĩ muốn hủy diệt hết thấy xúc động.

Hít sâu một hơi, đem tâm tình đè xuống, đi đến Mục Lâm bên người, không đếm xỉa những người khác, cởi áo khoác của mình, đem Mục Lâm nâng dậy, choàng tại trên người nàng nói khẽ: "Đừng sợ, có ta ở đây!"

Mục Lâm ngờ ngác nhìn xem Vân Dịch, trong mắt một lần nữa chảy lệ thần thái, một cỗ kinh hãi sáng rọi còn không có tràn ra, lại ngay sau đó bị ủy khuất tràn ngập, khóc kêu lên: "Vân Dịch, nhanh dẫn ta đi!"

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phu Nhân Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8 lửa giận

Sau đó vội vàng chạy đến Vân Dịch sau lưng, trốn tránh những người khác!

Giờ khắc này nàng thật sự là kinh hãi, ngoài ý muốn, ủy khuất, hoảng sợ, toàn bộ tràn ngập trong lòng, nàng theo không có nghĩ qua sẽ là Vân Dịch tới cứu nàng, cái này hôm qua mới kết hôn lão công!

Bất quá bây giờ lại là nàng duy nhất dựa vào, nàng sợ hãi, lúc này phản ứng đầu tiên chính là trốn ở phía sau hắn. Này rộng lớn bả vai có thể cho nàng ấm áp!

Vân Dịch không có đi, tựa đứng ở mấy người trước mặt, ánh mắt quét về phía kẻ cả Vương Đông Đông tại trong mấy người, lạnh giọng nói: "Các người chán sống?"

Vân Dịch lời này vừa nói ra, trong phòng tất cả mọi người ngây ngẩn cả người, ai vậy nha, kiêu ngạo như vậy!

Mục Lâm cũng là ngẩn ngơ, nhìn xem Vân Dịch bóng lưng, nàng thật không ngờ Vân Dịch sẽ nói như vậy, cái này vài người không phải dễ trêu, liền vội vàng kéo Vân Dịch cánh tay nhỏ giọng nói: "Vân Dịch, tính, chúng ta đi thôi!"

Chính là những người kia lại là lúc này sắc mặt đều trở nên khó nhìn, bất quá lại là đều nhìn về Vương Đông Đông, xem Vân Dịch mặc rõ ràng cũng không phải người thường.

Vương Đông Đông sắc mặt âm trầm nhìn thoáng qua Vân Dịch, hắn gấp qua Vân Dịch, thường xuyên cùng một đám công tử ca uống rượu.

Hắn cũng cùng Vân Dịch uống qua một lần, bất quá toàn bộ hành trình, Vân Dịch không nói gì, chỉ là uống rượu, hắn nghe người khác nói mới biết được gọi Vân Dịch, trong nhà cũng rất có năng lượng.

"Không nghĩ tới Vân thiếu lại xuất hiện tại nơi này, bất quá người đây là ý gì, xông ta Vương Đông Đông tràng diện, có chút không hợp quy củ a!" Vương Đông Đông thật không ngờ vào sẽ là Vân Dịch, trong lúc nhất thời sờ không được ý tứ của hắn, trầm giọng nói ra.

Người trong phòng đều là ngẩn ngơ, thật không ngờ Vương Đông Đông rõ ràng thật sự nhận thức Vân Dịch, có chút kinh ngạc.

Mục Lâm cũng có chút kỳ quái, nhẹ giọng hỏi: "Vân Dịch, người quen hắn?"

Vân Dịch lắc đầu tỏ vẻ không biết! hắn xác thực không biết mấy người kia, có lẽ trước kia nhận thức, nhưng là hiện tại không nhớ rõ.

Vân Dịch mặt mặt không biểu tình nhìn xem Vương Đông Đông nói: "Vài cái đại nam nhân làm gì vậy khó xử một người con gái yếu đuối? Không biết là có chút quá mức sao?"

Lúc này Vân Dịch cảm thụ được sau lưng Mục Lâm hoảng sợ, trong nội tâm từng cổ bạo ngược khí tức mãnh liệt vỡ bờ, bất quá hắn còn đang hết sức kìm chế, hắn không phải một cái bạo lực người!

Còn lại bốn người xem Vương Đông Đông nhận thức Vân Dịch, một trong đó hỏi: "Vương Thiếu, ai vậy a? người nhận thức?"

Vương Đông Đông bĩu môi, khinh thường nói: "Tại một lần tiệc rượu trên gặp qua một lần mặt, ta chỉ biết tên của hắn, dám đến quấy chuyện của ta, không quản hắn là ai, đều đừng nghĩ sống khá giả."

"

Mấy người còn lại lúc này mới nhẹ lòng đi xuống, nếu thật là một đại nhân vật nào đó, này thì phiền toái, xem Vương Thiếu bộ dạng, rõ ràng không có đem đề vào mắt.

Vân Dịch sắc mặt lại trầm giọng nói: "Ta không muốn nhiều lời, các người xin lỗi, sau đó ta mang nàng đi, sau này các người không được lại quấy rầy nàng!"

Mục Lâm cũng đã uống rất nhiều, lúc này có chút đứng không vững, hai cánh tay nắm thật chặt Vân Dịch góc áo, nghe Vân Dịch mà nói, trong mắt hiện lên một tia lo nghĩ, nàng biết rõ cái này vài người đều rất có năng lượng, sợ hãi Vân Dịch có hại.

Nhẹ nói nói: "Vân Dịch, nhà bọn họ rất lợi hại, ta không cần phải bọn họ xin lỗi, ngươi nhanh dẫn ta đi!"

Vân Dịch hơi chậm lại, cảm nhận được Mục Lâm run nhè nhẹ thân thể, cường chế nhện xuống trong nội tâm lửa giận, âm tàn nhìn mấy người liếc, sau đó kéo Mục Lâm tay, nói khẽ: "Tốt, chúng ta đi!"

Vương Đông Đông thấy hấn vậy mà trực tiếp muốn dẫn đi Mục Lâm, sắc mặt trầm xuống, hung hăng nói: "Đứng lại! Chỗ này của ta là các ngươi muốn tới thì tới, muốn đi thì đi!"

Vân Dịch đáy lòng lửa giận triệt để làm nổ, chỉ có điều lý trí còn đang, trầm mặt nói ra: "A, ta muốn mang nàng đi, ngươi muốn thế nào?"

Vương Đông Đông gặp Vân Dịch không nể tình, hơn nữa là tại nhiều như vậy bằng hữu trước mặt, lập tức hừ lạnh nói: "Hừ, Vân Dịch, ngươi tốt nhất hiện tại rút cho ta, nếu không ta cho ngươi muốn đi cũng đi không được, đừng tưởng rằng tại Lâm Hải nhận thức vài người, có thể đi ngang! Hôm nay ta còn nói cho ngươi biết, Mục Lâm ta chơi định rồi!"

Nghe nói như thế, Mục Lâm tay tại Vân Dịch trên cánh tay hung hăng một đúng, nước mắt như nước vậy chảy xuống, trên mặt tràn đầy tuyệt vọng nói: "Vân Dịch, ngươi đi trước, nhanh đi báo cảnh sát!"

Vân Dịch không nói gì, Vương Đông Đông lại cười ha ha nói: "Báo cảnh sát? Ha ha, ngươi chỉ để ý báo cảnh sát, không nhất định có thể đối phó ta, nhưng là ngày mai các đại trên báo chí sẽ xuất hiện của ngươi điểm chiều đâu! Ha ha!"

"Ngươi!" Mục Lâm khó thở, lại nói không ra lời, nàng biết rõ bọn họ có thể làm được, lúc này chỉ có thể nắm chặt trước Vân Dịch tay, rất sợ hấn buông ra mình.

Mà Vân Dịch lúc này đáy lòng lửa giận, lại cũng không áp chế, lão bà của hấn bị người làm mặt này như thế đe dọa, là nam nhân liền chịu không được, huống chi Vân Dịch huyết mạch ở chỗ sâu trong kiên cường!

Báo cảnh sát vô dụng phải không? Vân Dịch xoay người lôi kéo Mục Lâm không hề hướng ra phía ngoài đi, mà là đối với nàng cười cười nói: "Không có chuyện gì, không cần sợ!"

Sau đó nắm tay nàng chường, đem nàng mang về trước ngồi trên ghế ngồi xuống.

"Mục Lâm, ngươi trước ngồi chờ ta một hồi!" Vân Dịch nhẹ nói nói.

Mục Lâm trong mắt bị sắc càng nùng, nàng không nghĩ tới Vân Dịch vậy mà thật sự không mang theo nàng đi, tâm như tro tàn ngồi ở chỗ kia ngơ ngác.

Vân Dịch dùng vì nàng là bị dọa, lúc này toàn thân khí tức càng thêm lạnh, xoay người lại bình tĩnh đi đến Vương Đông Đông trước người, có chút quý dị nói: "Vương thiếu gia, ngươi mới vừa nói ta đi không ra cái này môn, hơn nữa báo cảnh sát cũng vô dụng?"

Vương Đông Đông nhìn xem đột nhiên chịu thua Vân Dịch, khinh miệt cười nói: "Báo cảnh sát? A, ngươi nên biết ta Vương Đông Đông thủ đoạn, tốt nhất thức thời điểm, nếu không đừng cho nhà của ngươi dẫn đến phiền toái!"

Vân Dịch ý vị thâm trường nhìn xem hấn, cũng không nói chuyện, tự đứng ở trước mặt hấn nhìn xem hấn, lại đột nhiên một cái bàn tay vung quá khứ!

"Pằng!"

Một tiếng giòn vang, một cái tát trực tiếp đem Vương Đông Đông vung bay đi ra ngoài, nện vào trên vách tường, hộc ra một búng máu.

Một tát này rất nặng, Vương Đông Đông trên mặt lập tức sưng lên một mảng lớn.

"Vương Thiếu!"

Trong phòng vài người khác lập tức quát to một tiếng, lập tức chạy tới đem Vương Đông Đông nâng dậy, sợ hãi nhìn xem Vân Dịch.

Một trong đó hai mươi tuổi nam tử lập tức kêu lên: "Ngươi là ai? Ngươi dám đánh Vương Thiếu, ngươi sống không sợ phiền, bảo an, bảo vệ đâu? Bảo an, bảo vệ!"

Vân Dịch lúc này đã hoàn toàn giống như là thay đổi cá nhân vậy, Vương Đông Đông lời vừa ra khỏi miệng tự trực tiếp động thủ.

Nghe thấy nam tử này tiếng kêu, thân hình một cái thiểm được, nhanh đến mức tận cùng đi tới nam tử này bên người, một phát bắt được cổ của hấn, đối với bàn ăn hung hăng đánh tới!

"Phanh!"

Một tiếng vang thật lớn, trên bàn chén cái đĩa rơi xuống đất, Vân Dịch buông tay ra, nam tử kia mềm ngã xuống đất, liền tiếng kêu thảm thiết đều không có phát ra, mặt mũi tràn đầy là huyết té xù.

Trong phòng hoàn toàn yên tĩnh, tất cả mọi người kinh ngạc đến ngây người nhìn xem Vân Dịch, đột nhiên động thủ, hơn nữa ra tay độc ác, Mục Lâm kinh kêu một tiếng, lấy tay che mặt, ngơ ngác nhìn xem đột nhiên động thủ Vân Dịch.

Trong nội tâm chẳng những không mừng, lại là càng thêm sợ hãi, xong rồi, cái này triệt để xong rồi! Hỗn loạn ngồi ở đằng kia!

"Vương Đông Đông, đã ta không có biện pháp đi ra ngoài, ta hôm nay còn không đi, ta xem ngươi đến tốt cùng có bao lớn bổn sự, đảm đảm khi dễ Mục Lâm, còn để đại gia không may!"

Vân Dịch âm trầm mà nói vang vọng gian phòng, Vương Đông Đông lúc này còn có chút choáng váng, còn không có hoàn toàn tri hoãn tới! Mấy người còn lại cái đó còn dám nói chuyện.

Đúng lúc này, cũng đi ra ghé lỗ Lâm Triển, Chu Minh mấy người cũng nghe đến tiếng vang đã đi tới. Xem trên mặt đất ván cửa sừng sò, lập tức đi tiến gian phòng!

Ngoài ý muốn nhìn xem Vân Dịch vậy mà trong phòng, vừa định chào hỏi, lại chứng kiến trong phòng một mảnh mất trật tự, mấy người liếc nhau, lập tức biết rõ đã xảy ra chuyện!

Trên mặt đất Vương Đông Đông bọn họ nhận thức, này khuôn mặt tuy nhiên sùng thành như vậy, nhưng là vẫn có thể đủ rồi nhận ra.

Lâm Triển lại là nhìn xem ngã xuống đất cửa chống trộm, ngược lại rút ra một luồng lương khí, kéo kéo Chu Minh tay áo, con mắt ý bảo trên mặt đất môn.

Vài người lập tức kinh hãi nhìn xem đứng ở đó Vân Dịch. Chu Minh chậm rãi đi đến Vân Dịch bên người, chỉ vào Vương Đông Đông hít vào một ngụm lãnh khí, nói: "Vân thiếu, đã xảy ra chuyện gì, ngươi đánh?"

Hắn có chút nghĩ không thông, mới vài phút thời gian, như thế nào Vân Dịch sẽ đem Vương Đông Đông đánh thành như vậy, Vương Đông Đông chính là huy hoàng thiếu đồng, thông thường mà nói công tử ca trong lúc đó rất ít như vậy động thủ.

Vân Dịch nhìn hắn một cái nói: "Ngươi lại nhận thức?"

Chu Minh sừng sò, lập tức nói ra: "Vân thiếu ngươi chẳng lẽ không quen hắn? hắn là huy hoàng điện ảnh và truyền hình con trai của Vương Yến Sơn Vương Đông Đông, các ngươi đây là làm sao vậy?"

Vương Đông Đông lúc này đã tỉnh hồn lại, cảm giác trên mặt lửa nóng, một đôi mắt trừng hướng Vân Dịch nói: "Tốt, tiểu tử, ngươi dám đánh ta, ta cho ngươi biết, ngươi nhất định phải chết! Ngươi hôm nay đừng nghĩ đi ra Đế Hào."

Chu Minh sừng sò, lập tức đối với Vương Đông Đông nói: "Vương Đông Đông, ngươi điên rồi a! Làm sao ngươi cùng Vân thiếu khởi xung đột, ngươi biết hắn là ai sao?"

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phụ Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9 cho người cha gọi điện thoại

Vương Đông Đông lúc này mặt mũi tràn đầy dữ tợn nhìn xem Chu Minh nói: "Ta trông nom hắn là ai, dám theo ta đoạt nữ nhân, tại Lâm Hải vẫn chưa có người nào dám, hôm nay hắn và tiện nhân kia chết chắc rồi! Không quản chuyện của ngươi, ngươi tốt nhất đừng nhúng tay! Nếu không đừng trách ta không nể mặt ngươi."

Chu Minh vẻ mặt ngốc trẻ nhìn xem hắn, chơi Tàn Vân dịch, thiên Vân tập đoàn người thừa kế duy nhất, cái này Vương Đông Đông là thấy ngu chưa, ngươi huy hoàng muốn chết rồi?

Bất quá cũng nghe rõ nguyên nhân, quay đầu nhìn thoáng qua Mục Lâm, trong lòng có chút giật mình, cũng là bởi vì nữ nhân này, đây không phải cái kia minh tinh sao?

Vân Dịch nhìn xem Vương Đông Đông, không nói hai lời, đi về hướng hắn, trực tiếp một cước, hạ nặng tay, trực tiếp đem Vương Đông Đông đá bay, đụng vào trên tường, lần nữa rơi trên mặt đất ho ra máu.

"Vân thiếu, đừng xúc động!" Chu Minh lại càng hoảng sợ, đây là muốn giết chết Vương Đông Đông a, lập tức hét lớn.

Đúng lúc này tử điểm nhân viên công tác cũng tới, xem xét trong phòng tình huống, cũng lại càng hoảng sợ, bất quá xem xét cái này vài người, quản lý

sắc mặt, lập tức mặt khổ xuống tới.

Dám ở Đế Hào nháo sự không thể không gặp qua quen mặt, chính là địa vị đại.

Cái này vài vị, quản lý xem xét, Chu Minh, Lâm Triễn, Vân Dịch, Vương Đông Đông, đều biết a, đều là không được nhân vật.

Muốn nói gì, rồi lại không dám lên tiếng, tranh thủ thời gian đi tăng cao nhất gọi lão bản!

Vân Dịch cái gì cũng không để ý tới những người khác, lần nữa đi đến Vương Đông Đông bên người, đưa hân vận lên, sau đó cầm lấy trên bàn một cái bình rượu, phịch một tiếng, trực tiếp đem Vương Đông Đông đầu nỡ hoa.

Vân Dịch mặt mũi tràn đầy âm trầm, không nói câu nào, trầm mặc động thủ.

Gian phòng bầu không khí ngưng trọng đến cực điểm, Vân Dịch biểu lộ rõ ràng cho thấy sẽ không từ bỏ ý đồ!

Chu Minh bọn người lúc này cũng luống cuống, lại không có dám nói nữa, Vân Dịch thái độ biểu lộ, ai mặt mũi hân cũng không mua!

Vương Đông Đông lúc này mặt mũi tràn đầy là huyết, toàn thân đau đớn vô cùng, co quắp trên mặt đất rú thảm, hoảng sợ nhìn xem Vân Dịch, nếu không dám kiêu ngạo, mà là đối với Chu Minh khóc kêu lên: "Chu thiếu, van cầu ngươi, tranh thủ thời gian cho ta cha gọi điện thoại, làm cho hân tới cứu ta.

"

Vân Dịch nghe được lời của hân, khí tức lại biến, tựa muốn động thủ, tuy rằng đột nhiên quay đầu lại nhìn thoáng qua Mục Lâm, Mục Lâm run rẩy ngồi ở trên ghế dựa, thân thể có chút cung trước, hai cánh tay cầm lấy bả vai, thân sắc có ghi ngốc trệ!

Vân Dịch có chút trầm mặc, lập tức lại quay đầu đối với Chu Minh nhân nhật nói ra: "Cho phụ thân hân gọi điện thoại, nói ta cho hân nửa giờ, nếu như không đến, tựa cho con của hân nhật xác!"

Lúc này Vân Dịch quý dị hung ác, mặt không biểu tình, phảng phất không phải một người vậy, ra tay tàn nhẫn, làm việc ngoài dự đoán của mọi người.

Chu Minh trong lúc nhất thời sững sờ ở đằng kia, kinh nghi bất định nhìn xem Vân Dịch, Vân Dịch không lộ vẻ gì, có thể trong con ngươi phảng phất có một đoàn hỏa diễm vậy, cái này không giống như là nói giỡn a.

Vội vàng lấy điện thoại ra, tìm được Vương Yến Sơn điện thoại, chuyển được sau, cũng không dám nói như vậy, đem điện thoại đưa cho Vân Dịch, làm cho chính hân nói.

Vân Dịch mặt không biểu tình tiếp nhận điện thoại, đối diện truyền đến: "Uy! Ta là Vương Yến Sơn!"

"Ta gọi là Vân Dịch, Đế Hào tửu điểm, hai lẻ năm gian phòng, ta cho ngươi nửa giờ, nửa giờ không đến, tựa cho con của ngươi nhật xác!"

Nói xong liền cúp điện thoại, Chu Minh hoảng sợ nhìn xem Vân Dịch, đây là tới thật sự.

Vân Dịch đem điện thoại nhưng đến trên mặt bàn, nhẹ khế đi tới Mục Lâm bên người, cầm tay của nàng, Mục Lâm lúc này đã có chút ít hoảng hốt, mãnh liệt sợ hãi cùng rượu cồn, làm cho nàng xem người có chút mơ hồ.

Vân Dịch sờ sờ đầu của nàng nói: "Đi, chúng ta trở về!"

Mục Lâm không biết có không có nghe được, dù sao mí mắt bắt đầu đóng lại, tựa ở Vân Dịch trên người đang ngủ!

Lúc này trong phòng không người nào dám nói chuyện, Vân Dịch ngồi xổm xuống đem Mục Lâm ôm lấy đến nói với Chu Minh: "Phiền toái ngươi giúp một việc, ta đem nàng trước ôm xuống lầu, ngươi giúp ta tại nơi này xem một hồi, ta lập tức đi lên!"

Nói xong, không đợi Chu Minh đáp lời, tựa trực tiếp hướng về cửa ra vào đi đến, Lâm Triễn bọn người ở tại cửa ra vào vội vàng né tránh, nhìn xem Vân Dịch lúc này để lộ khí tức, cùng này mặt không biểu tình mặt. Đều làm cho bọn hân cảm giác được toàn thân rét run.

Biết rõ Vân Dịch đi qua bọn họ bên người, mới cảm giác được gian phòng khí tức biến thành bình thường, Chu Minh ngờ ngác đứng ở chỗ nào, giúp hân thủ ở người nơi này?

Mà Vương Đông Đông vài người bằng hữu gặp Vân Dịch đi, trong nội tâm có chút yên ổn, tranh thủ thời gian đi đến Vương Đông Đông bên người nói: "Vương Thiếu, hân, hân đi!"

Vương Đông Đông mặt mũi tràn đầy là huyết, mắt rờ hung quang nói: "Hừ, hân đi không được, dám đánh ta, hân chết chắc rồi! các ngươi yên tâm, cha ta lập tức đã tới rồi."

Chu Minh ý vị thâm trường nhìn xem hân, cái này trương cũng đã bị thảm không thể nhìn mặt, làm cho hân có chút buồn cười, nói khẽ: "Vương Thiếu, chỉ sợ ngươi còn là lo lắng cho mình a!"

Mà Vương Yến Sơn lúc này đang ở trong nhà, sắc mặt không ngừng biến hóa, hên sao một phút đồng hồ sau, mới kịp phản ứng, vội vàng lao xuống lầu,

sau đó gọi một cú điện thoại nói: "Vân Vụ, con ta tại ngươi trong tửu điểm, hiện tại bị người bắt cóc, người nọ gọi Vân Dịch, ngươi tranh thủ thời gian quá khứ."

Một người tướng mạo yêu mị thành thực nữ nhân, dáng người đầy đặn, mọi cử động lộ ra cái này một cỗ thành thực mỹ lực mỹ nhân, lúc này mặt mũi tràn đầy kinh ngạc nói: "Vương tổng, ngươi nói ai bắt cóc con của ngươi? Vân Dịch, ngươi không có nói sai?"

"Là, ngươi nhanh lên quá khứ, hần nói, nửa giờ thời gian, ta không đến, tự cho con ta nhặt xác, ta hiện tại đang tại đuổi đi qua."

Vân Vụ cũng luống cuống, lớn tiếng nói: "Ngươi xác định nói chính là Vân Dịch, thiên Vân tập đoàn người thừa kế!"

"Cái gì? Thiên Vân tập đoàn?"

Vân Dịch đem Mục Lâm ôm xuống lầu, dưới lầu tìm tới chính mình xe, chú ý đem đã ngủ Mục Lâm bỏ vào trong xe, nhìn xem trên mặt nàng còn lưu lại vết nước mắt, trong nội tâm đột nhiên tê rần!

Đây là lão bà của mình a, chiến hữu tự ở trước mặt mình chết rồi, mình cứu không được, hôm nay lão bà thụ ủy khuất, chẳng lẽ còn trả không được?

Đem trong xe thoát khí cửa sổ mở ra, đóng cửa xe, dứt khoát xoay người, hôm nay bất kể như thế nào đều được cho Mục Lâm đòi cả công đạo.

Trở lại tửu điểm gian phòng, Chu Minh bọn người nhìn xem Vân Dịch từng bước một đi tới, vậy mà thật sự đã trở lại, hơn nữa Vân Dịch bộ dạng so với lúc trước càng thêm lãnh khốc.

Đều biết hôm nay là muốn xảy ra chuyện lớn, Vương Đông Đông nhìn xem lại trở về Vân Dịch, tranh thủ thời gian cúi đầu xuống, vừa mới còn kiêu ngạo vô cùng bộ dạng ngay lập tức không thấy.

"Mấy người các ngươi lúc trước là ai nói, không uống rượu, tự ra không được cái này môn?" Vân Dịch không để ý đến những người khác, kể cả Vương Đông Đông, mà là đối với mấy cái bạn của Vương Đông Đông hỏi.

Vài cái lúc trước uống rượu người hiện tại cũng đứng ở chỗ nào, nhìn xem Vân Dịch đi mà quay lại, lập tức lạnh run, biết rõ hôm nay muốn xảy ra chuyện lớn, liền Vương Đông Đông đều tự thân khó bảo toàn, bọn họ xong rồi, không có chút nào khí phách nhìn về phía một trong đó hơn ba mươi tuổi nam tử.

Vân Dịch ánh mắt sắc bén nhìn chăm chăm quá khứ, người nọ sắc mặt đại biến, trên đầu mồ hôi lạnh chảy ròng ròng nói: "Cái này, vị công tử này, ta. . ."

Nhưng mà hần lời còn chưa nói hết. Cũng cảm giác đầu một hồi mê muội, lập tức có chất lỏng từ đỉnh đầu chảy xuống!

"Phanh!"

Một tiếng giòn vang, người nọ lập tức ngã xuống đất kêu rên, Vân Dịch không có việc gì người đồng dạng thả ra trong tay nửa thanh bình rượu.

Sau đó đối với bên cạnh vào tửu điểm nhân viên công tác nói ra: "Các ngươi nơi này có rượu xái a, đi cho ta cảm một rượu."

"Tiên sinh, chúng ta nơi này không có rượu xái!" Một người tuổi còn trẻ người phục vụ về mặt đau khổ nói ra.

Vân Dịch không chút do dự nói: "Hiện tại, cho ta đi mua! Một rượu!"

Người phục vụ rất cơ linh, chạy nhanh như làn khói đi ra ngoài.

Mà mấy người kia thì là sắc mặt như tro tàn, bọn họ biết rõ Vân Dịch là chuẩn bị cho bọn họ, một rượu phải chết người.

Góc Vương Đông Đông lúc này chậm rãi đứng lên, mặt xung phù còn giống Trư Đầu vậy, lưng la lưng lay đứng dậy, muốn hướng ra phía ngoài chạy, lúc này hần xem như hiểu rõ rồi tình cảnh của mình, hiện tại sợ hãi!

"Pằng!"

Vân Dịch nhưng không biết khi nào thì cũng đã ngăn cản hần, căn bản không nói nhảm, lại là một cái tát, lần này ra tay quá nặng một ít, trực tiếp bay đến trên bàn rượu.

Bình bình bâng bâng bát đĩa ngược lại đầy đất. Vương Đông Đông triệt để ngất đi, bất động. Lần này không có ai còn dám đi trông nom hần.

Người đại diện tiêu Trần, run rẩy ngồi xổm khắp ngõ ngách, cái đầu dài vùi vô cùng thấp, hần còn không biết rằng Vân Dịch là thần thánh phương nào, bất quá rõ ràng không dễ chọc.

Liền Vương Thiếu đều nói đánh là đánh, không hề có kỵ, cũng tuyệt đối là có lai lịch, lúc này trong nội tâm không khỏi run rẩy không thôi, sớm biết như vậy tự không nên tới a!

Chính là Vân Dịch nhưng vẫn là đi đến hần trước mặt nói: "Là ngươi mang Mục Lâm tới, hơn nữa làm cho nàng uống nhiều như vậy?"

Vân Dịch mà nói rất nhẹ, chính là tiểu Trần trong nội tâm lại rất không ổn, lập tức muốn mở miệng giải thích: "Ta. . ."

"Phanh!"

Lời còn chưa nói hết, đã bị Vân Dịch một cước đá bay, té lăn trên đất, thổ huyết!

Vân Dịch không hề động tác, đi đến Mục Lâm lúc trước ngồi cái ghế ngồi xuống, chờ Vương Yến Sơn đến, .

Hắn có thể cảm giác được lý trí của mình nguyên tồn tại, hiện tại phảng phất là tầng thứ hai nhân cách, đột nhiên chiếm cứ thân thể, hắn có thể áp chế, nhưng là hắn không có tính toán áp chế, hắn biết rõ đây là tiền nhiệm tâm tính tại có tác dụng.

Hôm nay Mục Lâm tao ngộ, làm cho hắn chôn sâu đáy lòng viên này tuyệt vọng, muốn thủ hộ chiến hữu, người nhà tâm, triệt để làm nổ. Nhìn xem Mục Lâm bộ dạng, hắn rất nghĩ mà sợ, nếu như không phải trùng hợp tại đây, Mục Lâm hôm nay sẽ như thế nào .

Bất kể thế nào nói đều là hắn tức phụ, hơn nữa là một cô gái tốt, Vân Dịch đã biết công tác của nàng, sau này khẳng định còn có thể có chuyện như vậy.

Hôm nay phải lập uy, nếu không hắn không có khả năng thời thời khắc khắc đi theo Mục Lâm, nếu như gặp chuyện không may thật là hối hận không kịp!

Lại thêm hôm nay Vương Đông Đông cuồng ngôn, làm cho hắn bạo phát ra, sự tình hôm nay hắn tự không có nghĩ qua thiện.

Thân phận của mình, mình rất hiểu rõ, thiên Vân tập đoàn, hắn hiểu được lợi dụng loại này thân phận đến bảo vệ mình, không hại người, không có nghĩa là không thể dùng đến làm vì bảo vệ.

Cho dù không có thiên Vân, hắn cũng không sợ, chính hắn thụ chút ít ủy khuất không có việc gì, nhưng khi nhìn trước Mục Lâm này làm cho người ta lo lắng bộ dạng, hắn thật sự là nhẫn nhịn không được.

Mặc dù không có cái gì cỡ nào thâm hậu vợ chồng cảm tình, chính là Mục Lâm dù sao cũng là lão bà của mình, người nhà.

Chứng kiến người nhà bị khi phụ thảm như vậy, Vân Dịch không có khả năng không chút động lòng, có lẽ Vân Dịch có thể càng thêm lý trí giải quyết, có lẽ đánh một trận, báo cảnh sát cũng có thể, nhưng là Vương Đông Đông nói báo cảnh sát vô dụng, tốt lắm, tự trực tiếp đi tìm duy trì a!

Bọn này công tử ca, có lẽ báo cảnh sát bọn họ xác thực không sợ, nhà bọn họ có quan hệ, có thể cho bọn họ không có việc gì, như vậy tự so với bọn hắn càng kiêu ngạo, ác hơn cay!

Vân Dịch một người ngồi ở chỗ kia, những người khác đứng, nhìn xem mặt không biểu tình Vân Dịch, nguyên một đám cảm như hén, chỉ sợ hắn lại đột nhiên lại bạo khởi đã thương người!

Chu Minh bọn người lại là khá tốt, dù sao bọn họ lại không có đắc tội Vân Dịch, tuy nhiên kinh dị Vân Dịch làm như vậy, nhưng là còn là đứng ở một bên xem náo nhiệt.

Chỉ có Lâm Triền lúc này chăm chăm vào trên mặt bàn như chết thi vậy Vương Đông Đông, nhưng trong lòng thì không ổn hung ác, hắn phảng phất chứng kiến mình cũng bị thảm nằm tại trên mặt bàn.

Cửa ra vào cũng đã vây quanh một ít xem náo nhiệt, đây cũng là vì cái gì Vân Dịch đem Mục Lâm trước ôm xuống dưới nguyên nhân! Dù sao Mục Lâm là công chúng nhân vật.

Mà hắn không quan tâm, tới nơi này đùa đùa cũng có chút ít thân phận, hôm nay vừa vận mượn Vương Đông Đông đến đứng cái này uy!

Bất quá lúc này lại là đột nhiên một hồi bạo động, tùy theo vào được vài người, vài cái bảo an, bảo vệ cùng một cái đáng người Trác Việt nữ tử, hèn sao chừng ba mươi tuổi, rất là vũ mị nữ tử, một cổ thành thực ý nhị ở trên người hắn hiển lộ không bỏ sót!

Đúng là nhận được điện thoại chạy đến Vân Vụ! Bước nhanh đi tiến gian phòng, nhìn thoáng qua cũng đã sụp đổ môn cùng Chu Minh bọn người, lại không có chào hỏi nói chuyện!

Mà là trực tiếp xem vào bên trong, đầu tiên đập vào mắt đúng là trên mặt bàn cái kia như thi thể người bình thường, nàng phủ mị trên mặt trầm xuống, thật sự đã xảy ra chuyện, hơn nữa còn là đại sự!

Trên bàn người chỉ có mặt sau thượng triều! Rò ra tới nửa bên mặt, sùng so với cái môn đều lớn, cũng đã không cách nào nhận ra.

Bên cạnh người quản lý kia, vội vàng nói cho nàng biết ai vậy, lập tức làm cho nàng lại là cả kinh, thật là Vương Đông Đông!

Sắc mặt có chút khó coi nhìn về phía trong phòng, duy nhất ngồi cái kia mặc quần áo trong người, Vân Dịch, thiên Vân tập đoàn người thừa kế.

Trong đầu đối với Vân Dịch ấn tượng hiển hiện ra, uống rượu, cả ngày uống, ít nhất tại nơi này có nửa năm thời gian, luôn luôn tự, hơn nữa luôn hắn thanh toán!

Nửa năm qua chưa bao giờ náo qua sự, mặc dù biết hắn là thiên Vân tập đoàn thiếu đông, chính là cũng không có kết giao, hơn nữa có người đồn đãi hắn là phế công tử, cũng đã phế đi, cả ngày mượn rượu giải sầu, cái gì cũng không trông nom. nàng cũng sẽ không có đi có ý kết giao!

Bất quá nàng cũng là kinh nghiệm trận chiến nhân vật, chứng kiến tình hình như vậy chỉ biết đồn đãi có sai!

Chậm rãi đi đến Vân Dịch trước người, khinh nhu nói: "Vân thiếu, có thể là chúng ta chiêu đãi không chu toàn, phát lớn như vậy hỏa!"

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phu Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10 người dám nhúng tay

Thanh âm của nàng mềm, rất êm tai, làm cho người ta không tự giác sẽ đi xem xem cái thanh âm này chủ nhân, Vân Dịch cũng không ngoại lệ, đánh giá nàng liếc, cũng chỉ là nhìn thoáng qua, lại đối với nàng này điên đảo chứng sinh dung mạo không có bất kỳ phản ứng.

Lúc này Vân Dịch đã không phải là đơn thuần Vân Dịch, tiền nhiệm lửa giận, tăng thêm lý trí của hắn, triệt để thay đổi dạng.

Vân Dịch nhìn nhìn chung quanh phảng phất đều biết nữ nhân này, liền hỏi: "Xin hỏi người là?"

Nữ nhân khuôn mặt tươi cười lập tức cứng tại trên mặt, bất quá lập tức cười nói: "Vân thiếu không nhớ rõ ta?"

Nàng không tin Vân Dịch không biết nàng, dùng là Vân Dịch là cố ý, con mắt miệt Chu Minh bọn người liếc.

Chu Minh vội ho một tiếng nói: "Vân thiếu, vị này chính là Đế Hào lão bản, Vân Vụ tiểu thư!"

Vân Dịch giờ mới hiểu được, nhẹ gật đầu, vươn tay nói: "Người tốt! Thực xin lỗi, ta uống rượu uống hỏng rồi đầu óc, cho nên rất nhiều người không nhận ra!"

Vân Vụ đối với cái này không làm bình luận, như trước vẻ mặt tươi cười vươn tay ra cùng Vân Dịch bắt tay nói: "Không có việc gì, Vân thiếu là đại nhân vật, không nhớ rõ ta rất bình thường."

Vân Dịch cười cười không nói, hắn biết rõ Vân Vụ là tới làm gì, bất quá hắn cũng không có ý định cho cái này mặt mũi, đơn giản không mở miệng!

Vân Vụ thật sự là một vạn đầu đầu mị mị(fuck your mom) gào thét mà qua, đây là có chuyện gì, đột nhiên không nói lời nào, tè ngắt!

Bầu không khí lại khôi phục trạng thái căng co, Vân Vụ nhìn xem phía trước mặt cái này mũi nhọn bên trong mang theo lễ phép, cuồng vọng lại dẫn lý trí nam nhân, trong nội tâm thật đúng là có chút tò mò.

Bất quá nàng sẽ không quên mình là tới làm gì, cho nên chỉ vào Vương Đông Đông nói: "Vân thiếu, có thể cùng ta nói nói là chuyện gì xảy ra sao?"

Vân Dịch nhìn nàng một cái, lắc đầu, mặt không biểu tình nhẹ nói nói: "Không có gì, một chút chuyện nhỏ, không có quan hệ gì với người!"

Vân Vụ nhìn xem trong gian phòng đó chật vật cục diện, cái này coi như việc nhỏ? Nhìn xem Vân Dịch rõ ràng không phối hợp bộ dạng, nàng lại không thể không hỏi qua.

Hơn nữa Vương Yến Sơn tự mình gọi điện thoại, khẳng định không thể nhường Vương Đông Đông tại nàng tử điểm gặp chuyện không may, như vậy, rượu của nàng điểm còn có thể mở xuống dưới ư.

Vân Vụ thu hồi tiểu dung, thái độ nghiêm túc một ít nói ra: "Vân thiếu, nơi này dù sao cũng là rượu của ta điểm, người ở nơi đây nháo sự, luôn không tốt lắm, người cứ nói đi?"

Vân Dịch sắc mặt rất bình tĩnh nói: "Vân tổng, không có ý tứ, vốn có ta cũng không muốn, nhưng là người nhà của ta tại nơi này gặp chuyện không may, cho nên ta chỉ có thể ở nơi này giải quyết, kính xin bao hàm!"

Vân Vụ sắc mặt trở nên khó nhìn, Vân Dịch thái độ cũng đã rất rõ ràng, mặc dù nói lời nói khách khí, nhưng là rất trực tiếp biểu lộ thái độ, phải tại nơi này giải quyết!

Mà Vân Vụ tắc không nghĩ hắn tiếp tục nữa, sắc mặt âm tình bất định, qua một hồi lâu, mới lên tiếng: "Vân thiếu, có thể không cho Vân Vụ cá mặt mũi, ta xem Vương Thiếu cũng đã thương không rõ, chúng ta hay là trước đưa hắn tổng bệnh viện a, có chuyện gì, các người sau đó sẽ giải quyết, vừa vặn rất tốt!"

Vân Dịch mặt không biểu tình nói: "Không vội, sự tình vẫn chưa xong."

Vân Vụ nhìn xem dầu muối không vào Vân Dịch, trong lúc nhất thời cũng nói không ra lời!

Đúng lúc này, cái kia chuyển trước một rương rượu xá người, đi tới trong phòng.

Cũng không biết là ở nơi nào mua được, một rương lớn, mười hai bình.

"Tiên sinh, rượu xá đến đây!" Trước này tiểu hỏa hơi thở dồn dập ôm rượu đi đến Vân Dịch trước người nói ra.

Chu Minh bọn họ nhìn xem cái này hai hàng, đỡ khóc đỡ cười, mà trước mấy cái cùng Vương Đông Đông người lập tức sắc mặt tái nhợt.

Vân Vụ thì là mặc danh kỳ diệu, nàng đã tới chậm không biết chuyện gì xảy ra.

Vân Dịch theo người phục vụ trên tay tiếp nhận một rương rượu xá, lập tức quay đầu nhìn thoáng qua trên mặt bàn Vương Đông Đông, một tay đem theo trên bàn vịn lên, tùy ý hướng góc quăng ra, kinh đạo lại không nhỏ!

"Phanh!"

Một tiếng trầm đục, nương theo lấy Vương Đông Đông hét thảm một tiếng, rốt cục tỉnh lại.

Lần này thật là làm cho Vân Vụ cùng với gian phòng nhân đại kinh, đây là thật không bắt người làm mệnh a, có thể tùy tiện nhưng ư, cái này nếu đầu trước chạm đất, còn không ngã chết.

Đây là thật muốn ồn ào đại, không phải hay nói giỡn, từng người đều chăm chăm trên mặt đất Vương Đông Đông, rất sợ hấn tự như vậy chết.

Vân Dịch lại hoàn toàn không có để ý, phối hợp đem rượu rương mở ra, mười hai bình rượu, một lọ một cân.

Đối với mấy cái ngồi xổm góc nam nhân nói: "Các người tới, cái này một rương rượu không uống xong, các người đi không ra gian phòng này!"

Vài người mặt không có chút máu, lúc này mười hai cân, bốn người bọn họ người một người được ba cân, cái này uống hết không chết cũng phế a.

Vài người nhìn xem Vân Vụ, hi vọng nàng có thể nói câu. Dù sao đây là tại rượu của nàng điểm.

Vân Vụ sắc mặt trầm đáng sợ, cũng nhìn không được nữa, Vân Dịch cái này là căn bản không có cảm nàng làm hồi sự, nàng cái này Đế Hào cũng không phải là không có bối cảnh, thái độ cũng cường ngạnh đứng lên, nói: "Vân thiếu, kính xin người dừng tay, không quản chuyện gì xảy ra, ta đây Đế Hào là không cho phép phát sinh chuyện như vậy, cho dù người không nể mặt ta, ít nhất phải cho Tam ca mặt mũi a, đừng khiến cho mọi người trên mặt cũng khó khăn xem!"

Vân Vụ rõ ràng tức giận, có thể tại nơi này mở lớn như vậy tửu điểm, nhất định là có bối cảnh, Vân Dịch như thế chẳng đem nàng để vào mắt, nàng trên mặt mũi cũng gây khó dễ.

Hơn nữa đối với Vân Dịch hấn biết rõ một ít, thiên vận tập đoàn chủ tịch công tử, tuy nhiên địa vị rất lớn. Nhưng là dù sao không có tiếp nhận sinh ý.

Lâm tam ca vốn có cũng không so với hấn kém, đều là Lâm Hải đều biết gia tộc, hơn nữa cũng đã đi ra làm việc đã nhiều năm, bình thường ít có người không bán mặt mũi!

Hôm nay nếu như không đem chuyện này đề xuống, từ nay về sau ai còn đến nàng nơi này, cho nên hấn muốn xuất đầu, mang ra Lâm tam ca!

"Lâm tam ca?" Vân Dịch trong miệng lẩm bẩm nói, rồi sau đó nhìn về phía Chu Minh, lập tức làm cho Vân Vụ có chút không giải thích được.

Chu Minh liếm liếm môi nói: "Vân thiếu, người sẽ không không nhớ rõ Lâm tam ca là ai a?"

Hấn nhìn ra điểm manh mối, cái này Vân Dịch hôm nay một ngày ai cũng không biết, tựa như mất ký ức đồng dạng.

Vân Dịch dứt khoát gạt đầu nói: "Hấn là ai?"

Chu Minh không hỏi, nói thẳng: "Lâm Hải tam đại tập đoàn, thiên Vân, thịnh lâm, Kinh Hoa, Lâm tam ca là thịnh lâm Tam thiếu gia."

Vân Dịch gạt đầu tỏ vẻ hiểu rõ, đây là nói Lâm Tam cùng hấn bối cảnh không sai biệt lắm. Trầm mặc ngồi ở nơi nào, phảng phất đang tự hỏi cái gì.

Vân Vụ đáy lòng hơi chút buông lỏng chút ít, nàng không tin tại Lâm Hải có người không nể mặt Lâm Tam, lại thật không ngờ Vân Dịch đột nhiên từ trên ghé đứng lên.

Đi đến Vân Vụ trước mặt, lợi hại con người thẳng tắp chăm chăm vào nàng, gần từng chữ: "Ta đã cùng người hảo ngôn hảo ngữ giải thích qua, người cảm Lâm Tam uy hiếp ta? Tốt! người đi đem hấn tìm đến, ta xem hấn có thể không ngăn được ta!"

Thanh âm đàm thoại không cao, tuy rằng làm cho cả phòng người cảm nhận được cái kia toàn thân tứ tán sát khí.

Hắn tuy nhiên cực lực áp chế, hãy để cho một phòng người ngược lại rút ra một luồng lương khí, Vân Vụ kinh hãi vội vàng lui về phía sau một bước.

Nàng thật không nghĩ tới Vân Dịch đột nhiên bạo phát, còn đem nàng cùng Lâm Tam cũng liên lụy vào, hiển nhiên cái gì cũng không để ý.

"Vân thiếu, kính xin người lo lắng nửa hạ, nếu như người nhất định phải làm như vậy, ta chỉ có thể cho Tam ca gọi điện thoại!" Vân Vụ vừa sợ vừa tức, sắc mặt đỏ lên, ngoài miệng cũng không yếu thế.

"Gọi điện thoại!" Vân Dịch đột nhiên rống to một tiếng!

Vân Vụ sau lưng bảo tiêu trước tiên ngăn đón ở trước mặt nàng. Hai tay không tự kìm hãm được đối với Vân Dịch đưa tới, muốn cho hắn giữ một khoảng cách!

Vốn có bình tĩnh Vân Dịch, tại Vân Vụ bảo tiêu làm ra động tác trước tiên, từ trên ghế bật lên mà dậy, một quyền đối với bảo tiêu ngực bụng trùng kích.

Bảo tiêu vô ý thức hai tay giao nhau đón đỡ, lại không có gì dùng.

"Phanh!"

Một đạo trầm đục, bảo tiêu lui ra phía sau vài bước.

Còn không có dừng lại, Vân Dịch phi thân lên một cái tiên bên chân đá vào bảo tiêu trên vai, lập tức bảo tiêu kêu lên một tiếng đau đớn, bay đi ra ngoài, đụng vào trên tường, lần nữa bắn bay rơi xuống mặt đất.

Một ngụm máu tươi phun ra, hai cánh tay quý dị co quắp trên mặt đất, chỉ có hai cái đùi đang run.

Phé đi, hai chiêu! Có thể thấy được Vân Dịch ra tay lực lượng to lớn!

Vân Dịch lần nữa ngồi trở lại trên mặt ghế, trên mặt biểu lộ càng lạnh lùng chăm chăm vào Vân Vụ nói: "Gọi điện thoại!"

Vân Vụ mãnh liệt đè nén muốn thét lên tâm tình, người này quá nguy hiểm, hộ vệ của hắn có thể không phải người bình thường, tay phé tụt phé đi! Không thể ngạnh kháng, vội vàng móc ra điện thoại, kêu lên: "Ta đánh, ta đánh!"

Chu Minh bọn người một câu cũng không dám nói nữa, lúc này cũng không đi, ở này xem náo nhiệt, rất ít gặp đấu pháp, sợ hãi đồng thời còn có chút kích động!

Vân Dịch không để ý tới bọn họ, trực tiếp đi đến Vương Đông Đông bên người, lại là một cái tát phiến quá khứ.

Vương Đông Đông lúc này sớm đã không có kiêu ngạo, bị đánh còn giống cá Trư Đầu vậy, ngồi dưới đất nhìn xem Vân Dịch, trong mắt tràn đầy sợ hãi, Vân Dịch trầm giọng nói với hắn: "Người quả nhiên rất có năng lượng, như vậy một hồi công phu, Vương Yến Sơn, Vân Vụ, Lâm Tam đã tới rồi ba cái, ta tiếp tục chờ trước, xem hôm nay có bao nhiêu người cho người xuất đầu! Bất quá thời gian của người không nhiều lắm!"

Vương Đông Đông hoảng sợ nhìn xem Vân Dịch, lúc này hắn xem như xem hiểu rõ rồi, hôm nay đá trúng thiết bản, Lâm tam ca là ai? Lâm Hải cấp cao nhất công tử ca, không phải hắn có thể so sánh được, đó là phụ thân hắn đều được nể tình người.

Vân Dịch liền Lâm Tam mặt mũi cũng không cho, còn sẽ quan tâm hắn, lúc này hắn mới phát hiện nguyên lai tại Lâm Hải mình không coi vào đâu!

Vân Vụ gọi điện thoại, chính là trong nội tâm lại là bất ổn, nàng cũng không có phải giúp Vương Đông Đông ý tứ. Chỉ là muốn khuyên Vân Dịch dừng tay, thật sự không có cách nào mới mang ra Lâm tam ca.

Nhưng là bây giờ không biết chuyện gì xảy ra, đột nhiên biến thành Vân Dịch mặt đối lập, vì Vương Đông Đông đắc tội thiên Vân tập đoàn, còn đem Lâm tam ca cho liên lụy tiến đến, nàng như thế nào cũng thật không ngờ sự tình hội phát triển đến như vậy.

Điện thoại cũng đã chuyển được, không biết đối diện nói gì đó, Vân Vụ vậy mà đem điện thoại đưa cho Vân Dịch nói: "Vân thiếu, Tam ca nghĩ nói chuyện với ngài!"

Vân Dịch chăm chăm vào nàng xem nửa ngày mới nhận lấy nói: "Ta là Vân Dịch!"

Đối diện truyền tới một rất có từ tính giọng nam nói: "Vân thiếu, Vân Vụ đều cùng ta nói, người muốn ồn ào sự ta không quản, nhưng là không thể tại ta Đế Hào nào."

Vân Dịch sắc mặt trầm xuống, nghe trong điện thoại cao ngạo giọng điệu, lạnh lùng nói ra: "Ta chẳng muốn lại giải thích, một câu, hôm nay ai dám nhúng tay, tự định nhân là của ta, không chết không ngót!"

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phu Nhân Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ww.EbookFull.Net.

Chương 11 đến con của người

Lúc này Vân Dịch sớm đã không phải cái kia nhân viên công vụ, hết thấy tuần hoàn quy tắc, đại bộ phận thời điểm bất động thanh sắc, tìm đúng nhược điểm tại hạ tay!

Hiện tại Vân Dịch chẳng những có như vậy trù tính, càng có quân nhân quả cảm, Thiết Huyết! Một khi cuồng bạo, bất luận cái gì ngăn cản hắn, đều sẽ biến thành địch nhân của hắn.

Cùng chiến trường đồng dạng, trừ mình ra, đều là địch nhân! Hắn trên chiến trường không có thể là chiến hữu làm cái gì, hôm nay phải là Mục Lâm lấy lại công đạo.

Nói xong trực tiếp đem điện thoại ném cho Vân Vụ! Vân Vụ cũng đã ngây dại, nàng không phải ý tứ này à. Mặt mũi tràn đầy kinh hoàng đối với điện thoại nói ra: "Tam ca. . ."

Sau đó cầm điện thoại chạy ra cửa, không biết nói cái gì, Vân Dịch không để ý đến.

Một tòa xa hoa trong biệt thự, vài người trẻ tuổi chính đang uống rượu, một trong đó cầm trên tay cái này điện thoại, sắc mặt âm tình bất định, nắm tay cơ tay rất dùng sức.

Sau đó trực tiếp đối với điện thoại nói ra: "Làm cho hắn náo, chỉ cần hắn vẫn không có động thủ giết người, ngươi cũng đừng ngăn đón, ta lập tức tới ngay, !" "

Cúp điện thoại, sắc mặt còn là rất khó coi, đối diện một người nam tử hỏi: "Tam ca, làm sao vậy? Sắc mặt khó coi như vậy."

Nắm điện thoại người đứng là Lâm tam ca, thở sâu, âm trầm nói: "Là Vân Dịch, ta cũng vậy không rõ ràng lắm cụ thể, chỉ có điều Vân Dịch hôm nay tại Đế Hào muốn lấy Vương Đông Đông, không biết Vân Vụ cùng hắn như thế nào nổi lên xung đột, hắn vừa rồi tại trong điện thoại nói, nếu như ta dám nhúng tay, tự không chết không ngớt!"

Lập tức mấy người mặt mũi tràn đầy khiếp sợ, đây là làm sao vậy, tự náo đến người chết ta sống tình trạng, mới vừa nói lời nói nam tử nói: "Ngươi nói là thiên Vân Vân Dịch, cái kia phế công tử từ từ quý? Hắn điên rồi. Sao biết cùng người nào, không phải nói đùa sao."

Lâm tam ca gật đầu nói: "Ta xem hắn là đến thật sự, ta tự nói một câu, hắn tự trực tiếp phóng lời nói. Ta xem hôm nay muốn ra đại sự!"

Nói xong đứng dậy bước đi, sau lưng mấy người toàn bộ sắc mặt ngưng trọng lên, nếu như thật sự hai nhà bọn họ náo đứng lên, cả Lâm Hải đều muốn chấn chấn động!

Như là đã động thủ, đây là muốn đại náo, hơn nữa Vân Dịch cũng đã phóng lời nói, đây cũng không phải là chuyện đơn giản, đều đi theo quá khứ xem.

Trong tửu điểm, Vân Vụ sắc mặt trắng bệch để điện thoại xuống, lúc này nàng mới phát hiện làm có người thực không nể mặt Tam ca, nàng cái gì cũng không phải.

"Vân thiếu, ta không nhúng tay vào, ngài tùy ý!" Vân Vụ lần này không cần phải nhiều lời nữa.

Lúc trước Vân Dịch còn là giảng đạo lý, như thế nào cũng không nghĩ tới Vân Dịch đột nhiên bộc phát, hắn không biết Mục Lâm lúc này còn dưới mặt đất trong xe, hắn còn lo lắng đến, không có kiên nhẫn cùng bọn họ hao tổn!

Chu Minh cũng là đầu đầy mồ hôi lạnh, Vân Dịch liên Lâm Tam mặt mũi cũng không cho, lúc trước hắn còn không biết tự lượng sức mình muốn làm cùng sự lão.

Tình tình như vậy nóng nảy, lúc trước Lâm Triển hăm hại hắn, cũng không thấy Vân Dịch phát lớn như vậy hỏa, còn ngồi cùng một chỗ đàm, hiện tại tự vì cái này tiểu minh tinh, vậy mà náo lớn như vậy.

Vân Dịch không để ý tới bọn họ, bọn họ không biết là, hắn hôm nay vốn có cũng rất căm tức, lại lo lắng hù đến Mục Lâm, đều đã trải qua chuẩn bị đi trước, làm gì được Vương Đông Đông quá không biết tốt xấu!

Mà bây giờ quân nhân Vân Dịch Ninh tắc không khom tính tình, há có thể đơn giản buông tay, không cần biết người là cái gì người, hắn cũng sẽ không nể tình.

Cầm lấy này rượu, phóng trên mặt đất, đối với bốn người kia nói ra: "Ta là giảng đạo lý người, các người để cho người khác không uống rượu tự đi ra không được, ta chỉ cho các người uống rượu, cũng không chụp ảnh, các người uống còn là không uống?"

Bốn người kia đã sợ hãi cháng váng, Vân Vụ, Lâm tam ca! Đây đều là bình thường nịnh bợ không được người, hiện tại hết thảy bị vị này không nề tình.

Bọn họ tính cái gì, không khỏi nhìn một chút tiểu Trần, trong lòng đem hấn hận chết, Mục Lâm có lớn như vậy hậu trường, người còn mang nạng đi ra cùng chúng ta uống rượu, người bảo an cái gì tâm.

Không biết tiểu Trần lúc này cũng đã hai chân phát run, hấn cũng không biết Mục Lâm hậu trường cũng như vậy, đột nhiên trong lúc đó hấn nghĩ tới này cỗ xe bảo mã 7. Nếu là hấn biết rõ Mục Lâm có lớn như vậy hậu trường, còn dùng được trước đến nịnh bợ bọn họ, lúc này nghĩ tâm muốn chết đều có!

Lúc này, không có ai tạm biệt đi quán bọn hấn, bọn họ biết rõ hôm nay chỉ có thể uống. Đợi tí nữa rõ ràng còn muốn náo lớn, không quán bên kia thắng, bọn họ đều là pháo hôi!

Bất quá một trong đó còn có chút ngây thơ nói: "Vị này Vân thiếu phải không? Ta là Hoa Đông đĩa nhạc lão bản Hoàng Hữu Danh, hôm nay là chúng ta sai rồi, kính xin ngài giờ cao đánh khẽ, thả chúng ta một con đường sống!"

Vân Dịch đi đến bên cạnh hấn theo dõi hấn nhìn một hồi nói: "Người nói người là ai?"

Người nọ còn tưởng rằng Vân Dịch nghe qua công ty của hấn, lại nói một lần: "Hoa Đông đĩa nhạc Hoàng Hữu Danh, từ nay về sau Vân thiếu muốn cùng cái nào nữ mình tình ăn cơm, mặc dù tìm ta!"

"Phanh!"

Vị này Hoàng Hữu Danh trực tiếp bay đi ra ngoài, một quyền này, Vân Dịch lực đạo thật lớn, té trên mặt đất, lớn tiếng kêu thảm thiết.

"Uống rượu!" Vân Dịch thanh âm không hề gọn sóng!

Hoàng Hữu Danh cuối cùng là nghe lời, sắc mặt đỏ bừng, sự khó thở, trì hoãn đã lâu mới bò qua, nắm lên một bình rượu, vặn mở nắp bình tự uống, trong miệng còn có huyết thủy.

Mặt khác ba người, đều một câu không dám nói, cầm lấy một bình rượu mở ra, sau đó con mắt khép lại liền bắt đầu quát mạnh.

Ba cân rượu để, không phải hay nói giỡn, uống ra xuất huyết bên trong, tuyệt đối khả năng, hưởng chi là một ngụm uống!

Vân Vụ đối với người bên cạnh nói ra: "Mau đánh 12, đài sẽ trực tiếp tổng cấp cứu!"

Vân Dịch cũng không có ngăn cản, đang ở đó nhìn xem bốn người uống, không nói một lời.

Thời gian qua vô cùng nhanh, ngoài cửa lại nữa rồi vài người, trong đó có phụ thân của Vương Đông Đông, Vương Yến Sơn, cùng với hộ vệ của hấn rút cuộc đã tới.

Còn có cơ hồ đồng thời tới còn có Lâm tam ca cùng vài người trẻ tuổi, Chu Minh bọn họ con mắt đều xem ngây người, thật sự đến đây, muốn ra đại sự!

Wang Yến Sơn đi tới, cực kỳ uy nghiêm quét mắt bốn phía liếc, sau đó đem ánh mắt nhắm ngay Vân Dịch, lạnh lùng theo dõi hấn nói: "Đây là có chuyện gì?"

Vân Dịch ngẩng đầu nhìn bọn hấn liếc, đối Vương Yến Sơn ánh mắt lạnh như băng làm như không thấy, hoàn toàn không thêm để ý tới, mặt không biểu tình chăm chăm vào vài người uống.

Vân Vụ bước nhanh đi đến Lâm Tam trước mặt, nhỏ giọng đem sự tình trải qua nói ra, Lâm Tam trầm mặc không nói nghe, bất quá ánh mắt nhìn chăm chăm vào Vân Dịch.

Vân Dịch không chút nào để ý bọn họ, này chính đang uống rượu một người trung niên nam tử lại là đột nhiên ném bình rượu, bước nhanh chạy đến Vương Yến Sơn bên người hét lớn: "Vương tổng, nhanh cứu mạng a, Vương thiếu gia bị hấn đánh hôn quá khứ, còn mạnh hơn bức chúng ta uống rượu!"

Wang Yến Sơn nhíu mày nói: "Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, người yên tâm nơi này không có người lại có thể tổn thương các người!"

Nam tử kia chính ở nơi đó hướng Vương Yến Sơn giảng thuật Vân Dịch hung ác, đối với bọn họ cường bức Mục Lâm chuyện tình, chích chữ không đề cập tới, vừa nói còn một bên chú ý cái này Vân Dịch.

Ở trong lòng hấn Vân Dịch cho dù càn lợi hại cũng không có cách nào cùng Vương Yến Sơn chống lại, huy hoàng điện ảnh và truyền hình tại Lâm Hải tuyệt đối là địa vị cực kỳ quan trọng!

Vân Dịch ngẩng đầu đối với bọn họ cười lạnh một tiếng, lập tức không hề để ý tới, chăm chăm vào ba người khác uống rượu!

Một trong đó mặt mũi tràn đầy là huyết nam tử, một hồi rút tiếp theo bình, trên mặt như đất khi vậy, hô hấp dồn dập còn giống sắp chết vậy.

Hiển nhiên cũng đã trạng thái không đúng, Vân Dịch lại đứng dậy, đưa hân uống xong chai bia cầm lên, tại trước mắt bao người, đối với đầu hân trực tiếp nện xuống!

"Phanh!"

Lần này không hề dấu hiệu, Chu Minh bọn họ xem xét cái kia mặt mũi tràn đầy là huyết nam tử, cũng hiểu được nguyên nhân, câu nói kia chính là hân nói.

Vương Yến Sơn cũng bị kinh ngạc, hân vừa rồi mới nói không ai có thể thương tổn bọn họ, hiện tại Vân Dịch tự trực tiếp động thủ! Phía sau hân bảo tiêu cũng kịp thời ngăn cản ở phía trước.

Lâm Tam lại là trấn định, bất quá lại không có lên tiếng, đang ở đó nhìn xem, phía sau hân vãi tên thanh niên lại là lại càng hoảng sợ, vội vàng đi đến Chu Minh bọn họ bên người giải tình huống.

Chu Minh đem sự tình trải qua nói ra, những người kia nghe nói cửa phòng là Vân Dịch đánh bại, lập tức trong mắt hiện lên kinh sắc, bốn mươi cm cửa chống trộm, cũng có thể nện vào?

Vương Yến Sơn trấn tĩnh một chút, đẩy ra bảo tiêu, nhìn thoáng qua Vân Dịch cùng ngã xuống đất nam tử, không nói gì, lúc này hân đã hiểu sự tình trải qua.

Trực tiếp đi đến một bên trên mặt so với cái móng còn béo Vương Đông Đông bên người, toàn thân thê thảm vô cùng Vương Đông Đông. Trông thấy phụ thân lập tức khóc vô cùng thương tâm nói: "Cha! hân muốn giết ta, ngươi nhanh cứu ta. Nhanh tổng ta đi bệnh viện!"

Vương Yến Sơn ngẩng đầu lên sắc mặt âm trầm nhìn xem Vân Dịch nói: "Ngươi là con trai của Vân Lâm, ta và ngươi phụ thân cũng có giao tình, hôm nay tại sao phải hạ nặng như vậy tay?"

Vân Dịch nhìn hân một cái nói: "Ngươi đừng vội, con của ngươi bảo hôm nay muốn ta cùng nữ nhân ta giẫm chết ở chỗ này, ta gọi ngươi đến chính là cho ngươi đến giết chết ta a, bất quá trước chờ đợi, ta đem cái này vài người xử lý. Tự đến cùng ngươi tính sổ!"

Nói xong lại vận nâng này mặt mũi tràn đầy là huyết nam tử, lần nữa cầm lấy một bình rượu cho hân, làm cho hân uống.

Nam tử kia nước mắt huyết dịch hỗn cùng một chỗ, không tầm thường thảm, lúc này lại là quỳ xuống không ngừng dập đầu nói: "Vân thiếu, cầu ngài bỏ qua cho ta đi, ta thật sự không thể uống, ta muốn xem thầy thuốc!"

Vân Dịch không nói hai lời, một cước đưa hân đá bay, lại rơi xuống mặt đất, một búng máu phun ra, cũng không dám lớn tiếng, chỉ là hoảng sợ mặt mũi tràn đầy là huyết nhìn xem Vân Dịch.

Vân Dịch lạnh giọng nói: "Tôi tiếp tục uống!" .

Hân rơi vào đường cùng, chỉ phải bò lại, tiếp tục uống!

Mặt khác hai người xem kinh hãi lạnh mình, càng là gia tăng uống lên. Bây giờ còn chỉ là uống rượu, nếu như không theo, đợi lát nữa mệnh đều không nhất định tại!

Hào không ngoài ý, Vân Dịch lần nữa một lọ từ nện xuống đi, nam tử kia không phụ sự mong đợi của mọi người hôn mê bất tỉnh.

Vân Dịch lúc này mới đem ánh mắt nhắm ngay lúc trước bỏ đi hướng Vương Yến Sơn chạy tới nam tử nói: "Ngươi còn uống không uống?"

Người này bị Vân Dịch trùng liên tục rút lui, tự muốn chạy ra đi, chính là hân nơi đó có thể chạy trốn, Vân Dịch tốc độ nhanh hơn hân hơn, vài bước tự đi tới trước mặt hân, một cước đưa hân đá hồi cái bàn bên cạnh. Té trên mặt đất đau nhức lẫn, Vân Dịch ra tay càng ngày càng nặng, trong miệng hân không ngừng phun huyết.

Xem tất cả mọi người toàn thân rét run, đây là thật hướng trong chết duy trì a!

"Của ngươi ba cân rượu, ngươi tốt nhất thành thật uống xong, đừng nói Vương Yến Sơn cứu không được ngươi, chính là Thiên Vương lão tử đến đây, ngươi cũng phải uống." Vân Dịch lạnh giọng nói ra.

Lâm Tam ánh mắt lóe lên, cái này nói cho hân nghe! Bất quá cũng không có xuất đầu, rất hiển nhiên Vân Dịch hiện tại cũng đã điên cuồng, không phải như vậy lấy không thể, hân không đến mức vì Vương Đông Đông mấy người, đem mình cuốn vào!

Vương Yến Sơn cũng không nói gì, hân đã nhìn ra, hôm nay Vân Dịch thị phi muốn ồn ào ra cá kết quả không thành, hân không đến mức vì người bên ngoài thật sự cùng Vân gia chết đứng, hân ước gì Vân Dịch giết chết trong đó một hai cái, con của hân thì không có việc gì!

Vân Dịch xác thực không chút nào để ý bọn họ, lần nữa cầm lấy một bình rượu, mặt không biểu tình đi tới này té xỉu nam tử bên người, trầm giọng nói ra: "Hôm nay, ngươi cho dù chết, cũng phải uống xong cái này bình rượu từ nay về sau chết lại!"

Nói xong đối với bắp chân của hân, một cước đập mạnh hạ!

"Răng rắc!"

"A!"

Rõ ràng xương cốt đứt gãy thanh, cùng tiếng kêu thảm thiết đồng thời vang lên, gian phòng này giống như là địa ngục vậy, cả phòng người nhìn xem Vân Dịch thi bạo!

Nhất là hiểu rõ Vân Dịch người thật không có phát hiện Vân Dịch thật không ngờ tí nhai tất báo, tâm ngoan thủ lạt.

Lần này không cần Vân Dịch nói, lần nữa tiếp nhận Vân Dịch trong tay này bình rượu, khả năng con mắt cũng đã hao tổn, đối miệng đứng rồi nhiều lần, mới uống hết.

Mọi người ở đây, cũng không phải người thường, chính là lúc này chỉ có trên TV xuất hiện hình ảnh, hoặc là âm u phía dưới mới có hình ảnh, đại sảnh đám đông chứng kiến, vẫn còn có chút sồn tóc gáy.

Người kia lúc này trạng thái nói không nên lời đáng thương, là người cũng cảm giác có chút lòng trắc ẩn, Vân Dịch không chút nào biểu lộ đều không có.

Đội cho bốn người ba cân uống rượu xong, cũng đã nửa chết nửa sống, Vân Dịch đối với bọn họ phát phát tay, lập tức vài cái nhân viên công tác đưa bọn họ khiêng đi.

Vân Vụ tranh thủ thời gian an bài xe cứu thương đưa bọn họ mang đến bệnh viện, Vân Dịch không truy cứu nữa.

Vân Dịch nhìn xem mấy người bị khiêng đi, lúc này mới đứng dậy, đối với Vương Yến Sơn nói: "Tốt lắm, vài cái tông phạm chuyện tình hiểu rõ, hiện tại chính là chuyện của con người!"

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phụ Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12 súng bắn đả thương

Đệ 12 chương tiểu thuyết: Cửa ta minh tinh phụ nhân tác giả: Quý tộc xấu xấu

Vương Yến Sơn, sắc mặt phát lạnh, trong hai mắt hung quang lóe lên nói: "Vân thiếu gia, cho dù người Vân gia thế lớn, cũng không thể không giảng đạo lý a, người đem con ta đánh thành như vậy, còn không bỏ qua?"

Vân Dịch nhìn xem tả hữu, cuối cùng lại nhìn về phía hắn nói: "Con của người thật là người dường ra tới, không biết ta là Vân gia người giờ, hắn cùng ta giảng gia tộc, biết rõ ta là ai, hiện tại người lại cùng ta đem đạo lý. Giảng đạo lý cũng đúng, đem con của người đưa vào đi hình phạt, đi a!"

Những lời này thật là làm cho bốn phía tất cả mọi người cảm giác buồn cười, nếu Vương Yến Sơn thực thành thật đem con mình tổng tiến vào, vậy thì khôì hài!

Quả nhiên Vương Yến Sơn sắc mặt đến mức đỏ bừng, tức giận nói: "Hừ, con ta dù sao còn không có làm xảy ra chuyện gì, làm sao có thể làm cho hắn đi ngồi tù! Vân thiếu gia đòi điều kiện a!"

Vân Dịch cười lạnh nói: "Nếu như con của người thật sự làm ra sự, người cho rằng hắn còn có thể đội cho người tới?" Nói xong không hề để ý đến hắn, mà là quay đầu đối với bên kia vài cái vào công tử ca nói: "Các người ai là Lâm Tam?"

Lâm Tam lẳng lẳng nhìn Vân Dịch, hắn cùng Vân Dịch nhận thức, chính là Vân Dịch rõ ràng hỏi như vậy, trong lúc nhất thời có chút không hiểu, Vân Vụ nhẹ giọng đối với hắn nói ra: "Tam ca, Vân thiếu khả năng thật sự không biết ngài!"

Lâm Tam trong mắt hiện lên một vòng kinh ngạc, sau đó đi tới vài bước, bình tĩnh nhìn Vân Dịch, cũng không nói lời nào!

Vân Dịch theo dõi hắn, trong con người cực kỳ bình tĩnh, nhàn nhạt nói ra: "Ta không muốn nhiều lời, hôm nay ta phải tại nơi này lấy lại công đạo, người có hay không nhúng tay!"

Cả cái gian phòng người đều tĩnh lặng lại, mà ngay cả Vương Yến Sơn cũng không nói chuyện, nhìn xem Lâm Tam, nếu như Lâm Tam nhúng tay, áp lực của hắn tự sẽ nhỏ rất nhiều.

Lâm Tam trầm mặc không nói, lẳng lặng nhìn Vân Dịch, một hồi lâu mới nói: "Cái này là ân oán của các ngươi, ta không nhúng tay vào, bắt quá ta còn là nghĩ xin khuyển Vân thiếu, có chừng có mực!"

Hắn nói xong, tự không nói thêm gì nữa, kéo một cái ghế ngồi xuống, lẳng lặng nhìn!

Vân Dịch lúc này mới chuyển hướng Vương Yến Sơn nói: "Tốt lắm, chúng ta không nhiều lời, ta còn đuổi thời gian, tranh thủ thời gian!"

Vương Yến Sơn sắc mặt phát lạnh, chịu đựng khi nói ra: "Vân thiếu gia, cho dù tiểu nhi có cái gì không đúng, chúng ta có thể ngồi xuống đến đàm, ta trước tiên đem con ta tổng đi bệnh viện!"

Vân Dịch lại là lắc đầu nói: "Con của ngươi không cần đi bệnh viện, hôm nay ngươi hoặc là giết chết ta, hoặc là cho ta cá công đạo, nếu không hẳn không có cơ hội đi ra gian phòng này!"

Trong phòng người lập tức kinh hãi, đây là ý gì, chẳng lẽ hắn thực muốn giết người!

Vương Yến Sơn cũng nhin không được nữa, lớn tiếng nói: "Vân Dịch, ngươi còn muốn giết con ta không thành, ngươi đừng khinh người quá đáng!"

Lâm Tam cũng rất cục động dung, mở miệng nói: "Vân thiếu, không đến mức a, Vương Đông Đông có sai, cũng không trở thành náo đến nước này, không bằng ngồi xuống giải quyết!"

Vân Dịch sắc mặt trong nháy mắt trầm xuống, toàn thân sát khí phóng ra ngoài, lạnh lùng nói: "Ta nếu là nghĩ động lão bà ngươi, ngươi cùng không cùng ta ngồi xuống đàm? Ta biết rõ ngươi là Lâm Tam, nhưng là ta cảnh cáo ngươi, chuyện này ngươi tốt nhất đừng nhúng tay, ngươi nhúng tay ta liền liều mạng với ngươi mệnh!"

Một câu khiếp sợ cả phòng người, hắn lão bà, nguyên lai là như vậy, khó trách phát lớn như vậy hòa!

Lâm Tam cũng á khẩu không trả lời được, làm cho nửa ngày không phải tranh giành tình nhân, đây là đoạt thể mỗi hận, hắn cũng không có cách nào, cũng không thể là chuyện như vậy cường chế xuất đầu a.

Lúc này Vân Dịch ai cũng không dám trêu chọc, Vương Yến Sơn đáy lòng cũng là trầm xuống, hắn biết rõ hôm nay không thể thiện, chính là tuyệt đối không thể làm cho con mình đi tìm chết.

Người khác không ra mặt, hắn Vương Yến Sơn nhưng lại không thể không xuất đầu, nhìn xem đứa con hình dạng, lúc này cũng đã triệt để vạch mặt, lạnh giọng nói: "Ngươi nói đi, đến tốt cùng muốn thể nào?"

Vân Dịch ánh mắt một lệ nói: "Ta chẳng muốn với ngươi nói nhảm, ta không phải không giảng đạo lý, hắn hôm nay duỗi móng vuốt, nhất định phải chặt đứt móng vuốt của hắn!"

Bất kể là có người trong nhà, cùng ngoài phòng người lúc này sắc mặt đều trịnh trọng vô cùng, cắt đứt hai tay, cái này Vương Yến Sơn chắc chắn sẽ không đáp ứng.

Quả nhiên, Vương Yến Sơn hừ lạnh nói: "Uy phong thật to, ngươi đã không chịu bỏ qua, ta Vương gia cũng không phải sợ phiền phức! ngươi Vân gia vẫn không thể một tay che trời! Hôm nay con ta, ai cũng đừng nghĩ động!"

Vân Dịch sắc mặt rất bình tĩnh nói: "Tốt, ta đây tự tới thử thử, ta có thể không động hắn! Bất quá này cũng không phải là hai tay đơn giản như vậy!"

Nói xong đứng dậy hướng phía Vương Đông Đông đi đến, Vương Yến Sơn lạnh lùng nhìn xem hắn, đối đứng ở Vương Đông Đông trước người đối với bảo tiêu nói: "Ta trước mang ý tứ đi, các ngươi ngăn lại hắn."

Nói xong cũng chuẩn bị mang theo Vương Đông Đông đi, Vân Dịch ánh mắt lại là lần nữa lạnh lẽo, thân hình lóe lên, tự ngăn ở Vương Yến Sơn phía trước.

Vương Yến Sơn bên người bảo tiêu nhận được mệnh lệnh, ba người tốc độ phản ứng cũng rất nhanh, một người trong đó dẫn đầu hướng phía Vân Dịch bả vai bắt lại đem về!

Vân Dịch sắc mặt lạnh hơn, ánh mắt vô cùng lợi hại thuận thể khẽ bóp, cảm nã ở này bảo tiêu duỗi tới tay, sau đó một cái ném qua vai, nặng nề đập bẻ trên bàn, cả bàn lớn triệt để mệt rã rồi.

Thủ đoạn gọn gàng, giải quyết một cái, mặt khác hai cái liếc nhau, biết rõ gặp hung ác giác, lập tức hai người cùng tiến lên vây công tới.

Vân Dịch đơn quyền anh ra chống lại bên trái một cái oanh tới nắm tay, một quyền đem cánh tay kia cắt đứt, thân hình không ngừng rút lui!

Một cái khác một cước đá vào Vân Dịch trên lưng, Vân Dịch thân hình vững chắc, liền sáng ngời đều không có hoảng nhất hạ.

Một tay bắt lấy chân của hắn, tay kia bắt lấy tiểu thối, dùng sức run lên, người này lập tức bị nâng lên không trung, một cái bạo suất, ngóc trên mặt đất bất động.

Ba gã bảo tiêu trong một sát na, hai người mất đi sức chiến đấu, còn có một cánh tay bẻ gãy, Vân Dịch thậm chí sắc mặt cũng không có thay đổi xuống.

Cánh tay bẻ gãy vị này, kinh hãi nhìn xem Vân Dịch, có thể làm cho bọn họ hoàn toàn không có sức hoàn thủ, người này mạnh bao nhiêu.

Không đến một phút đồng hồ tựu giải quyết chiến đấu, không hề để ý đến bọn hắn, xoay người đối với Vương Đông Đông đi đến, đi đến Vương Đông Đông bên người, muốn một cước đá ra.

Lại đột nhiên toàn thân căng cứng, trong mắt tinh quang lóe lên, thân hình muốn tránh ra, tuy rằng ngành sanh sanh đứng vững, chỉ là bả vai có chút bồng nhúc nhích.

"Đừng nổ súng!"

Đột nhiên cả phòng mọi người kêu to lên, Vương Yến Sơn cũng gấp bẻ bọn quay đầu lại, cũng chỉ thấy kia cá đứt tay bảo tiêu đột nhiên móc súng lục ra đối với Vân Dịch!

"Phanh!"

Chính là cũng đã chậm, nguyên lai là vừa rồi cái kia đứt tay bảo tiêu, đột nhiên đối với Vân Dịch nổ súng! hấn gấp Vân Dịch muốn thương tổn Vương Đông Đông, rốt cuộc chẳng quan tâm cái khác, nhất thời vậy mà móc súng lục ra nã một phát súng!

Hết thấy an tĩnh, Vương Yến Sơn, Vân Vụ, Chu Minh bọn người trong lỗ tai ông ông tác hường, đồng thời thầm nghĩ: "Xong rồi, xảy ra chuyện lớn!"

Đồng thời hướng Vân Dịch nhìn lại, Vân Dịch không có ngã xuống đất, thậm chí không có bất kỳ phản ứng.

Chậm rãi xoay người lại, nhìn xem này còn đang hơi nước hòng, tên kia bảo tiêu sắc mặt trắng bệch ngồi ở nơi nào, giống như vừa mới kịp phản ứng vậy!

"Vân thiếu, ngươi không sao chứ!" Chu Minh hét lớn.

Lúc này tất cả mọi người mới nhìn đến Vân Dịch trên bờ vai một cái lỗ máu, đang tại trôi huyết, bất quá Vân Dịch lại không có chút nào biểu lộ. Chỉ là lạnh lùng chăm chăm vào cây thương, cùng tên kia bảo tiêu!

Sau một khắc, Vân Dịch cũng đã xuất hiện ở mang thương nam tử trước người, mà nguyên bản nó súng lục trong tay không biết khi nào thì cũng đã rơi xuống Vân Dịch trên tay!

"Phanh!"

Một đạo trầm đục, này nổ súng nam tử bay đến trên trần nhà, sau đó rơi trên mặt đất không biết sống chết.

Vân Dịch toàn thân sát khí tăng vọt đứng tại nguyên chỗ, trên tay cầm lấy cây thương, đứng tại nguyên chỗ! Không nói một lời!

Quá là nhanh, trong phòng người đều không có kịp phản ứng, tựu chứng kiến bảo tiêu nổ súng, dùng là muốn gây thành thảm họa, lại thật không ngờ Vân Dịch cũng đã thu thập cái kia bảo tiêu.

Vương Yến Sơn lúc này sớm đã không có trấn định. Nhìn xem Vân Dịch huyết hồng mắt, cùng trên tay thương, cùng với trên bờ vai lỗ máu! Lúc này trong lòng của hắn chỉ còn lại có sợ hãi. hấn nằm mơ cũng thật không ngờ sẽ đi đến một bước này.

Vương Yến Sơn cũng không trấn định, môi run rẩy nói: "Vân thiếu, cái này, đây là hiểu lầm, chúng ta cũng không có muốn giết ngươi, là hấn tự chủ trương."

Vân Vụ cùng Chu Minh bọn người vẫn không nhúc nhích đứng ở đằng kia, lúc này đều là mồ hôi lạnh chảy ròng, động thương, chuyện này không được thiện, xem như thật sự náo đại.

Lâm Tam cái trán thị đã toát ra mồ hôi, trái tim không ngừng nhảy, khá tốt, Vân Dịch không có chết ở chỗ này, nếu không, hôm nay ở đây tất cả mọi người muốn đổ nắm mốc, hấn lúc này cũng hối hận không nên cuốn tiến đến.

Lâm Triển càng là không chịu nổi, té ngồi trên mặt đất, mồ hôi lạnh không ngừng chảy, hấn nghĩ chính là mình lại dám gat đáng sợ như vậy người.

Vân Vụ sớm đã không có trấn định, sự tình đột nhiên phát triển đến bây giờ, nàng chỉ còn lại có sợ hãi, người thường nơi đó gặp qua bắn nhau. Hơn nữa nơi này động thương, rượu của nàng điểm tuyệt đối có ảnh hưởng!

Cũng may là KTV, súng vang lên không có khiến cho phiền toái, chính là bên ngoài nhiều người như vậy đều nhìn thấy, sự tình hôm nay nhất định sẽ truyền ra!

Vân Dịch không nói một lời đứng tại nguyên chỗ, bình tĩnh con ngươi theo bốn phía nguyên một đám mặt người trên đảo qua, nhìn không ra là có ý gì,

Trong phòng bất kể là ai, lúc này nhìn xem Vân Dịch trên tay thương, đều là không ngừng đổ mồ hôi lạnh, Vân Dịch sẽ không nổi giận đem chúng ta đều xử lý a.

Hiện tại Vân Dịch là người có thể nhìn ra không bình thường, hoàn toàn không giống người bình thường, trúng đạn rồi, trên mặt không có chút nào biểu

lộ, phảng phất không biết vậy, lúc trước còn tức giận bưng bưng phần chân, giờ phút này lại như thế bình tĩnh! Như cá bệnh tâm thần!

Trên thực tế giờ phút này Vân Dịch trong nội tâm không ngừng giãy dụa, làm Vân Dịch bản người mà nói đương nhiên sẽ không giết người, tuy nhiên cũng phần nộ, nhưng là hấn tuyệt đối sẽ không dùng giết người đến giải quyết!

Nhưng lại có cổ giết tất cả mọi người xúc động, trong óc không ngừng quay cuồng hai cổ tư tưởng.

"Ta tin tưởng ngươi, ngươi không tin ta!"

Đột nhiên Vân Dịch điện thoại vang lên, Vân Dịch thờ sâu, nhìn nhìn trên tay súng ngắn!

Đột nhiên, hai tay vừa động, sau đó một hồi tiếng răng rắc, Vân Dịch trong tay đã không có thương, trên mặt đất một đồng linh kiện, tất cả mọi người không có thấy rõ động tác của hấn. Quá là nhanh. Móc ra điện thoại, là phụ thân, tiếp nâng điện thoại nói: "Cha!"

Tất cả mọi người thở dài ra một hơi, chăm chăm vào Vân Dịch trong tay điện thoại, bọn họ biết rõ vân hải muốn ngắt trời, đây nhất định là Vân Lâm đánh tới.

Mà ngay cả Lâm Tam cũng chú ý cái này Vân Dịch sắc mặt, cú điện thoại này đại biểu cho Vân Lâm chính thức nhúng tay, khá tốt hấn không có nhúng tay đi vào, nếu không không dám tưởng tượng!

Mà Vân Dịch còn có thể hay không động thủ, cũng xem cú điện thoại này, Vương Yến Sơn cái trán tràn đầy mồ hôi lạnh, chân chường đứng ở đằng kia, sự tình phát triển đến bây giờ, không có khả năng thiện hậu rõ.

Đầu bên kia điện thoại một cái vội vàng thanh âm truyền đến nói: "Vân Dịch, ngươi không sao chứ, nghe nói ngươi trúng đạn rồi?"

Vân Dịch có chút trầm mặc, hấn biết rõ đây là có người thông tri phụ thân của hấn, lập tức nói khẽ: "Một điểm nhỏ thương, ngài không cần lo lắng."

Vân Lâm ngồi ở thư phòng, tay không ngừng phát run, thật sự trúng súng bắn đã thương, hung hăng hít sâu một hơi nói: "Vân Dịch, ngươi nghe, ba ba lập tức chạy tới, ngươi không nên vọng động, ta lập tức làm cho người ta đi đón ngươi, trước đi bệnh viện, chú ý an toàn! Ba ba hội làm cho bọn hấn trả giá thật nhiều."

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phụ Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13 về nhà

Vân Dịch nghĩ nghĩ, nói ra: "Cha, không cần, ta lập tức trở về gia, ta chỉ là một một chút vết thương nhỏ, đợi tí nữa chính mình xử lý là tốt rồi, ngươi không cần đã tới!"

Nói xong cúp điện thoại, sau đó ngẩng đầu lên, không nói hai lời, trực tiếp hướng về Vương Đông Đông đi đến!

Lại không ai có thể ngăn lại Vân Dịch, đi đến Vương Đông Đông trước mặt, Vương Đông Đông lạnh run, Vân Dịch lạnh lùng nhìn xem hấn nói: "Ta nghĩ đến ngươi bao nhiêu bồn sự, báo cảnh sát ngươi không sợ, giảng đạo lý ngươi không nghe, không phải muốn giết chết ta!"

Bốn phía mọi người nghe không nói gì đến cực điểm, cái này hoàn toàn là mình muốn chết a! Bất quá nói trở lại, nếu như là bọn họ đụng phải Vân Dịch, không biết thân phận cũng là cùng một dạng!

"Ngươi còn muốn cho cả nhà của ta không may? ngươi muốn nói cho ta phụ thân ngươi là ai? hấn đến đây, thì thế nào? hấn có thể bảo trụ ngươi sao?"

Nói xong đối với hấn một con chân, một cước đập mạnh hạ. Răng rắc một tiếng!

"A . . . !"

Vương Đông Đông kêu thảm thiết tê tâm liệt phế, Vân Dịch lại mặt không biểu tình, lại là nhanh đi Thiểm Điện tại nó mặt khác một con trên đùi, cùng trên hai tay phân biệt bấm xuống, cuối cùng một cước đá vào bộ ngực hấn, kêu thảm thiết đình chỉ, không biết sinh tử!

Vân Dịch quét mắt chung quanh một vòng, cái gì cũng không nói, chăm chăm vào Vương Yến Sơn nhìn nhìn, hiện tại Vương Yến Sơn sắc mặt tái nhợt, trong mắt chỉ còn lại có sợ hãi!

Vân Dịch không cần phải nhiều lời nữa, trực tiếp đi đến trước bàn ăn cầm lấy một bả dao ăn, đối với Vân Vụ nói ra: "Đi đem các người tửu điểm y dược rương lấy ra!"

Vân Vụ ngơ ngác, không có phản ứng, bên cạnh quản lý lại lập tức ra khỏi !

Lâm Tam lúc này cũng ngồi không yên, đi đến Vân Dịch bên người nói: "Vân thiếu, người hay là trước đi bệnh viện a!"

Lúc này hẳn cũng sẽ không tại trông nom Vương Yến Sơn, mấu chốt là Vân Dịch, nếu như Vân Dịch thực đã xảy ra chuyện gì, hẳn tuyệt đối chạy không được.

Vân Dịch lắc đầu, ngồi xuống, móc ra tùy thân mang theo cái bật lửa, đem dụng cụ cắt gọt trừ độc, sau đó cởi bỏ quần áo trong, bộ ngực của hắn lập tức lộ ra tại tất cả mọi người trước mặt.

"A. . ."

"Cái này, đây là có chuyện gì!"

Một mảnh tiếng kêu sợ hãi vang lên, Lâm Tam liên tục rút lui vài bước, tất cả mọi người bị Vân Dịch trên thân vết sẹo cho kinh trụ!

Cơ nhục rắn chắc trên lồng ngực các loại vết thương rậm rạp, súng bắn đá thương, vết đao, phù thương, còn có ghi đạn pháo vết thương, bọn họ nhận không ra!

Trong đó một đạo vết đao theo cổ đến bụng dài như vậy, không biết Vân Dịch là sống thế nào xuống.

Lúc này kể cả Vương Yến Sơn đều ở nghỉ một vấn đề, Vân Dịch là như thế nào bị thương, chẳng lẽ đánh giặc sao?

Vân Dịch cũng không để ý tới những người khác, trực tiếp cầm dao ăn cầm lấy, đối với vai trái trên vết thương trực tiếp chen vào đánh tới.

"Sinh sôi!"

Một đạo huyết tuyến lập tức phun ra, chiếu vào Vân Dịch trên người, trên mặt, xem tất cả mọi người trong nội tâm sợ hãi, Vân Dịch lại mặt không biểu tình.

Nếu như không phải mồ hôi trên trán châu, mọi người còn tưởng rằng hắn không cảm giác đau, bất quá lúc này lại đều có loại đương nhiên tâm tính, nếu như Vân Dịch lớn tiếng kêu đau, vậy thì có lỗi với hắn trên người nhiều như vậy bị thương.

Dao ăn không ngừng tại trong vết thương quấy, này huyết thủy không ngừng phun ra giờ thanh âm, làm cho người ta sồn tóc gáy.

Người nhất gan tranh thủ thời gian cúi đầu, không dám ở xem, càng có trực tiếp nhỏ ra, huyết nhục mơ hồ tràng diện xác thực không là tất cả mọi người có thể thừa nhận.

"Leng keng!"

Từ Đạn rơi xuống đất, một khóa Tiểu Tiểu đầu đạn, Vân Dịch đem nhặt lên, lạnh lùng nhìn!

Đúng lúc này, một cái y tá nhân viên dẫn theo cái hòm thuốc chạy tiến đến, Vân Dịch nhẹ nói nói: "Phiền toái người giúp ta khâu lại thoáng cái!"

Đề Hào phân phối thầy thuốc, chuyên nghiệp cũng không tệ lắm, trợ giúp Vân Dịch đem miệng vết thương khe hở tốt, băng bó sau, Vân Dịch đứng dậy, mặc quần áo trong, không nói gì thêm, một mình đi ra ngoài!

Sự tình hôm nay đến nơi đây đối với Vân Dịch mà nói cũng đã đã xong, có thể là đối với Vân gia cùng Vương gia mà nói giờ mới bắt đầu!

Mà trong phòng một đám người chết đông dạng trầm mặc, sự tình hôm nay cũng đã phát triển vượt ra khỏi tưởng tượng của mọi người!

Chu Minh bọn người dẫn đầu thối ra khỏi phòng, Lâm Triền cảm giác mình có chút chân nhũn ra, Chu Minh vịn hắn, ý vị thâm trường nói: "Ngày mai đem tiền trả lại cho hắn a, người xem như mạng lớn!"

Mấy người còn lại cũng là cảm động lấy đối với Lâm Triền gật đầu, Lâm Triền ủy khuất nói: "Còn, ta khẳng định còn!"

Mấy người một lần không nói gì, chuyện ngày hôm nay cho bọn hắn rất lớn giáo huấn, Vương Đông Đông cùng bọn họ không sai biệt lắm, lại bởi vì một nữ nhân rơi xuống kết cục này!

Lâm Tam lạnh lẽo đứng ở đằng kia, điện thoại vang lên, phụ thân hắn đánh tới. Nhìn thoáng qua Vương Yến Sơn, sau đó trực tiếp rời phòng!

Wương Yến Sơn lúc này cảm giác mình tựa như nằm mơ đồng dạng, cũng bởi vì con của hắn, hắn Vương gia lập tức muốn gặp tai họa ngập đầu.

Những người khác cũng đều ly khai về gia, đều tự thông báo gia tộc, Lâm Hải muốn xảy ra chuyện lớn!

Vân Dịch lái xe, mang theo Mục Lâm đi đến cha mẹ gia, nhìn nhìn Mục Lâm, y nguyên say bất tỉnh nhân sự, Vân Dịch cắn răng đem nàng lưng vào nhà.

Hắn hiện tại phải về nhà, bằng không khuya hôm nay phụ thân khẳng định không cách nào ngủ, hội một mực lo lắng, điểm này hắn không chút nghi ngờ.

Cho nên hắn trước tiên về nhà trước, làm cho phụ thân chứng kiến mình, miễn cho hắn miễn man suy nghĩ!

Quả nhiên vừa vào nhà, liền phát hiện phụ thân Vân Lâm chính trong phòng khách đi tới đi lui, vừa thấy Vân Dịch toàn thân là huyết, lập tức thân hình chấn động, kinh hãi nhìn xem Vân Dịch, nhỏ giọng nói: "Vân Dịch, người thế nào?"

Vân Dịch khẽ mỉm cười nói: "Cha, yên tâm đi! Ta không sao, ta trước đem Mục Lâm tổng trở về phòng, xuống lần nữa."

Vân Lâm nhìn xem Vân Dịch trên lưng Mục Lâm, trầm trọng gật đầu!

Lưng Mục Lâm trở lại gian phòng, đưa hắn phóng tới trên giường, thay nàng thoát khỏi hài, đắp kín mền.

Lại nghĩ tới cái gì, rót một chén nước đặt ở trên tủ đầu giường!

Mình cũng hư thoát một điểm kinh đều không, đã nghĩ ngã xuống giường ngủ quá khứ, hắn hôm nay tinh thần mỗi một quá phận, cường chống mới có thể trở về.

Bất quá nhớ tới dưới lầu phụ thân, lại nhìn nhìn trên người huyết y, còn là cường tự giữ vững tinh thần, thay đổi bộ y phục, thanh lý một chút vết máu ở trên người!

Lần nữa đi đến dưới lầu Vân Dịch cũng đã nhìn không được một tia vết máu, cùng đã vừa mới hoàn toàn như là thay đổi cá nhân.

Vân Lâm nhìn xem hắn, hai tay không ngừng phát run, Vân Dịch đi đến trước mặt phụ thân ngồi xuống vừa cười vừa nói: "Cha, người yên tâm đi, ta thật không có sự! Mẹ của ta không biết à?"

"Hừ, ta dám cho hắn biết sao? Nếu để cho hắn gặp lại người vừa rồi dạng như vậy, vẫn không thể hù chết! Nhanh làm cho ta nhìn người thương." Vân Lâm sắc mặt khó coi nói.

Vân Dịch bắt đầu dĩ, hắn biết không làm cho phụ thân xem thì không được, cho nên chỉ là đem quần áo trong còi bỏ hai cái nút thắt, kéo ra một góc, lộ ra trên bờ vai băng vải, tỏ vẻ mình thật không có việc gì.

Vân Lâm nhìn xem băng vải trên vết máu, hốc mắt ứng hồng, đây là Vân Dịch lần đầu tiên chứng kiến phụ thân hắn như vậy yếu ớt.

Trong nội tâm cũng có chút khó chịu, chạy nhanh đem quần áo trong cái tốt, cười nói: "Cha, ta thật không có sự, tựa như vậy vài người, không phải đối thủ của ta!"

Vân Lâm hừ lạnh một tiếng nói: "Tựa người có thể, người thiếu chút nữa hù chết ta, hơn nữa bị thương cũng không đi bệnh viện, chính người lấy Tử Đan?"

Vân Dịch trong nội tâm lập bộp hạ xuống, đã quên cái này một lần, chẳng lẽ phụ thân đã biết mình vết thương đầy người, bất quá vẫn là miễn cưỡng cười nói: "Không có việc gì, trong bộ đội học qua, không có làm bị thương xương cốt, Tử Đan tạt tại trong thịt."

Vân Lâm miệng trương trương, muốn nói cái gì, lại không có nói, qua một hồi lâu mới nói: "Biết rõ người không có việc gì, ta an tâm, người đem sự tình một lần nữa cho ta nói một lần."

Vân Dịch mặt chết đi, nhưng là còn là cường đánh tinh thần, đem sự tình từ đầu tới đuôi nói một lần, Vân Lâm mặt mũi tràn đầy xanh đen ngồi ở nơi nào nghe.

Thẳng đến nghe Vân Dịch nói xong, ánh mắt đột nhiên biến thành nghiêm khắc vô cùng nói: "Người là nói một thương này là người cố ý trung?"

Vân Dịch có chút thình lình gật đầu nói: "Ừ, dù sao ta hôm nay bị thương nhiều người như vậy, tuy nhiên chiếm lý, có thể là thủ đoạn quá độc ác chút ít, tăng thêm một thương này, bọn họ sẽ không có sức hoàn thù."

"Pằng!"

Vân Lâm đột nhiên một cái bàn tay đánh vào Vân Dịch trên mặt, hai tay run rẩy chỉ vào hắn, lớn tiếng nói: "Người, người, quả thực vô liêm sỉ!"

Vân Dịch lấy tay bịt mắt, trong ánh mắt lại để lộ trước bình tĩnh, làm vì phụ thân vì cái này đánh hắn, hắn có thể tiếp nhận, hắn cũng đã làm phụ thân, biết rõ hắn là như thế nào lo lắng.

Vân Dịch cũng không cãi lại, còn đứng lên đem Vân Lâm vịn ngồi xuống, cười nói: "Tốt lắm, ngài đánh cũng đánh, đừng nóng giận."

Vân Lâm con giận còn sót lại không tiêu nói: "Người có cái gì phải sợ, a, cái này tính cá cái đại sự gì? Có ta cho người đây lấy, ta xem bọn hắn ai dám làm càn, muốn chính người đi chấn lỗ châu mai? người cái này vạn nhất có cái tốt xấu, người gọi ta và mẹ của người làm sao bây giờ? người cái này bất

hiếu gì đó."

Vân Dịch hơi sững sờ, lập tức hỏi: "Cha, ý của ngài, đây chỉ là làm việc nhỏ? Ta nhưng là đem mấy cái bảo tiêu đánh thành bị thương nặng!"

Vân Lâm tức giận lườm hắn một cái nói: "Không nói đến là bọn hắn động thủ trước, ngươi chỉ là tự vệ, nói chúng ta Vân gia, vẫn có thể cho ngươi ngăn trở điểm ấy sự."

Cũng là Vân Dịch còn không rõ lắm Vân gia ý vị như thế nào, đừng nói toàn cả gia tộc, nói Lâm Hải Vân gia, cũng đủ để bãi bình đại đa số sự tình.

Chỉ là Vân Dịch dù sao vẫn là pháp chế quan niệm rất sâu, hắn một đời trước từ là nhân viên công vụ, không phải nhà giàu có, cả đời này lại chỉ có tham gia quân ngũ trí nhớ, hắn biết rõ Vân gia rất mạnh, nhưng là không biết rốt cuộc như thế nào cường.

Cho nên hắn làm việc thói quen sẽ chiếm ở lý, lo lắng đúng mực, cho dù là nhân cách thứ hai cảm giác lúc tỉnh, lý trí của hắn vẫn đang tồn tại, không ngừng tính toán có lợi một mặt.

Vân Dịch có chút xấu hổ nói: "Cha, ta một mực tham gia quân ngũ, thật không biết những sự tình này, bất quá ngài yên tâm, hắn không có nổ súng thời điểm, ta tự đã có cảm ứng, tránh được chỗ hiểm, đem Tử Đạn tạp tại trong cơ thể, không có đại sự!"

Vân Lâm hừ lạnh một tiếng, bất quá bây giờ hắn lại là nhìn nhiều Vân Dịch liếc, thật không ngờ Vân Dịch lại vẫn có như vậy một mặt.

Trước kia thật đúng là không có phát hiện Vân Dịch tâm kế có sâu như vậy, nói thật, nếu như không phải mình đưa con, như vậy như vậy xử trí tuyệt đối không sai, giáo huấn người, còn đứng vững, phản kích cũng có lý do!

Xem ra đứa con cũng không phải là mặt ngoài đơn giản như vậy, hắn còn là thoải mái, chỉ là lần này đem hắn dọa quá, như thế nào cũng không thể cho hắn sắc mặt tốt.

"Hừ, ngươi chích phải nhớ kỹ, ta không hy vọng ngươi ý vào Vân gia uy phong gây chuyện thị phi, cùng này Vương Đông Đông đồng dạng không nên thân, nhưng là cũng tuyệt đối không sợ bất luận kẻ nào, dám khi dễ đến ta Vân gia trên đầu, còn dám đối với ngươi động thương, ta sẽ không bỏ qua cho bọn họ." Vân Lâm mặt mũi tràn đầy lệ khí nói.

Vân Dịch gật một cái nói: "Cha, những này ta liền mặc kệ, ta thật sự chịu không được, muốn ngủ, tối nay quá mệt mỏi, còn có ngài đừng nói cho mẹ nó, Lâm Lâm cũng không biết, các nàng nếu biết rồi chỉ sợ chịu không nổi!"

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phu Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 14 chạt vật tức phụ

Vân Lâm hung hăng trừng mắt liếc hắn một cái, đối với hắn phát phát tay!

Vân Dịch lúc này mới trở về phòng nghỉ ngơi, đọc lưu Vân Lâm một người tại dưới không biết tự hỏi cái gì.

Trở lại gian phòng, chứng kiến Mộc Lâm tư thế ngủ cực kỳ bất nhã vượt qua trên giường, chặn mền một mặt rơi xuống đất, lắc đầu, hắn thật sự nhìn không được, ngã vào cuối giường đang ngủ.

Mà ở hắn ngủ thời điểm, cả Lâm Hải đại trong gia tộc, đều đang bàn luận chuyện này, đồng thời chờ đợi ngày mai bắt đầu mưa to gió lớn.

Khuya hôm nay chuyện này thật là đem đại bộ phận gia tộc cho kinh đến, Vương Yến Sơn tại sao có thể có lá gan lớn như thế, cũng dám đầu sủng Vân Dịch, cái này là muốn chết sao.

Vân thị nhất tộc, tại chính thức tăng chót trong gia tộc tuyệt đối tính cả đỉnh tiêm, lần này Vương Yến Sơn xem như đem Vân Lâm nghịch lân cho phạm vào, chỉ sợ Vân Lâm lần này cắn ra tay độc ác!

Buổi sáng tám giờ, Mộc Lâm vầy vầy đau đầu đầu, khát nước lợi hại, thuận tay cầm lên trên tủ đầu giường chén kia nước, uống một hơi hết, mới khá hơn một chút.

Cắt kỹ cái chén, mở to mắt, nhìn nhìn bốn phía, ngưng là choáng váng, ngơ ngác nhìn xem lạ lắm gian phòng.

"A . . !"

Một tiếng thét lên tại gian phòng này vang lên, Vân Dịch vốn có đi nằm ngủ tại cuối giường, thoáng cái bị sợ trượt đến trên mặt đất.

"Làm sao vậy, làm sao vậy?" Mơ hồ mở to mắt đến đánh giá chung quanh, kêu lên.

Mục Lâm nghe được thanh âm, hướng phía Vân Dịch xem ra, lập tức hai người bốn mắt tương đối, Vân Dịch tức giận nói: "Người quý gào gì? Còn có để cho người ta ngủ hay không!"

Nói xong tiếp tục bò lên giường, hồn nhiên việc không đáng lo, lại một lần nữa đã ngủ, hẳn quá mệt mỏi.

Nhẹ nhàng tiếng lẩm bẩm vang lên, Mục Lâm há hốc mồm nhìn xem một màn này, bất quá nhìn kỹ, là Vân Dịch, vỗ nhẹ vỗ ngực, không phải tại người khác trên giường là tốt rồi!

Lúc này nàng không có phát hiện tâm tình của mình rất vi diệu, chứng kiến là Vân Dịch giường, vậy mà rất tự nhiên buông xuống tâm.

Đương nhiên còn là tranh thủ thời gian nhìn nhìn y phục của mình, trên người còn mặc Vân Dịch tây trang áo khoác đều không thoát, khá tốt không hề động qua, Vân Dịch coi như thành thật.

Coi như là vợ chồng, nàng còn không có thừa nhận, cũng không thể bị hắn chiếm tiện nghi, ngơ ngác ngồi ở trên giường, thật lâu sau mới chậm rãi phục hồi tinh thần lại.

"Vân Dịch, đây là đâu nhì!" Mục Lâm nhìn xem bốn phía hoàn cảnh lạ lẫm, đối với Vân Dịch hỏi.

"Ba mẹ ta gia!" Vân Dịch mơ hồ nhở ra một câu, tiếp tục ngủ quá khứ, hẳn quá mệt mỏi, ngày hôm qua không chút máu hơi nhiều, đặc biệt thiếu cảm giác.

Mục Lâm lập tức bối rối, cha mẹ của hắn gia, đây chẳng phải là mình công công bà bà (bố chồng, mẹ chồng) gia, cái này, đêm qua nhất định là say trước trở về.

Hiện tại hai người cùng ngủ một gian phòng, bọn họ khẳng định hiểu lầm, vậy phải làm sao bây giờ, nàng hồn nhiên không có phát giác được mình đã kết hôn!

Phòng ngủ rất lớn, lấp đặt thiết bị vô cùng xa hoa, một cái phòng là tự nhiên mình nửa cái nhà trọ đại, mình là như thế nào đến nơi này tới.

Đêm qua Vân Dịch thật sự đi mình uống rượu gian phòng, đem mình mang về, hẳn là như thế nào đem mình mang về tới? Giống như nhớ rõ ngày hôm qua Vân Dịch động thủ đánh người, lại là mơ mơ hồ hồ trí nhớ.

Nàng vậy mà cùng một người nam nhân chung sống một phòng ngủ cả đêm, mặc dù là mình lão công, chính là còn là cảm giác không có ý tứ, mặt đỏ lợi hại.

Từ nhỏ đến lớn không có nói qua bạn trai, đều là vì Vân Dịch, cho nên hiện tại đột nhiên cùng một người nam nhân một chỗ một phòng, còn là cảm giác không được tự nhiên.

Lại nhìn nhìn Vân Dịch, khá tốt, đã sớm ngủ chết rồi. Như vậy còn có thể tránh cho xấu hổ, chính là cũng không thể trốn ở chỗ này không đi ra a! Vừa đi ra ngoài nhất định sẽ chứng kiến công công bà bà (bố chồng, mẹ chồng), cái này, này làm sao không biết xấu hổ!

Vô ý thức dùng chân đá đá Vân Dịch, không có phản ứng, ngủ chết thật. Muốn cho hắn nghĩ biện pháp, chính là như thế nào cũng không tỉnh!

"Thùng thùng!"

Thật sự là nghĩ cái gì đến cái gì, bên ngoài gian phòng đột nhiên vang lên tiếng đập cửa, Mục Lâm tranh thủ thời gian chui vào trong chăn giả bộ ngủ, tự làm không có nghe được.

"Vân Dịch, Lâm Lâm tỉnh sao?" Một cái ôn nhu giọng nữ truyền tiến gian phòng.

Mục Lâm chỉ cảm thấy trên mặt phát sốt lợi hại, dùng chân hung hăng đạp đạp Vân Dịch, muốn cho hắn đi mở cửa, đều đã trải qua kêu tên, còn có thể trốn sao?

"Mục Lâm, mở cửa!"

Bi kịch chính là Vân Dịch không có tỉnh, ngược lại hét to một tiếng, cái này nghĩ giả bộ ngủ cũng không được. Thanh âm cũng đã truyền ra ngoài cửa.

Mục Lâm chỉ phải vén chăn lên, đứng lên, hung hăng chăm chăm vào tại cuối giường nằm ngang Vân Dịch, môi hung hăng động vài cái.

Chỉ đành chịu mở cửa phòng, một cái hên sao khoảng bốn mươi tuổi phụ nhân, cách ăn mặc rất là quý khí đứng ở cửa ra vào, mặt mũi tràn đầy mỉm cười nhìn xem nàng.

Mục Lâm chỉ cảm thấy trên mặt đều muốn đốt, bị phỏng lợi hại, môi trương trương lấp bắp nói: "A. . . Mẹ!"

Nữ nhân này nàng gặp qua một lần, biết là mẫu thân của Vân Dịch, vừa muốn hô a di, đột nhiên nhớ lại đến đôi giọng gọi mẹ.

Lại đột nhiên nghĩ đến trang cũng không hóa, tóc lộn xộn đứng ở cửa ra vào, trên người còn mặc Vân Dịch áo khoác, trong lúc nhất thời cảm giác mình đều muốn khóc.

Có hay không chặt vật như vậy, không thể càng chặt vật đi.

Mạnh Ngữ Cảm thì ra là Vân Dịch mụ mụ, nhìn xem bộ dáng của nàng cũng không có gì dị sắc, mà là cười nói: "Lâm Lâm, lần đầu tiên tới ngủ còn thói quen sao? Vân Dịch đâu, vẫn chưa rời giường?"

Mục Lâm gãi gãi đầu, quay đầu lại nhìn thoáng qua lộn xộn đồng dạng Mạnh mẫu, chỉ phải xấu hổ cười cười.

Mạnh Ngữ Cảm một bộ ta hiểu tiểu dung nói: "Tốt lắm, không quản hấn nữa, ngơoi nhanh lên rửa mặt hạ xuống, xuống ăn điểm tâm, đã sớm ngóng trông các ngơoi đã trở lại."

Mạnh mẫu xuống lầu, Mục Lâm một người đứng ở cửa ra vào có chút ngẩn ngơ, lần này xem như quá mức xấu mặt rồi, lần đầu tiên đến thăm tự cái này bức hình tượng.

Đóng cửa lại, hai tay bịt mắt, hơn nửa ngày mới buông thu, trên mặt đỏ rùng rục, lại nghĩ tới cái gì nổi giận dưng dưng đi đến bên giường nhìn xem đang ngủ say sưa Vân Dịch, nghiêng răng nghiêng lợi một phen.

Cuối cùng không có đánh thức hấn, đánh giá thoáng cái phòng ngủ, toilet trong phòng ngủ thì có, vào xem, tự nhiên có lưỡng sáo bàn chải đánh răng.

Xem ra đã sớm chuẩn bị, rửa mặt xong, một người không có ý tứ xuống dưới, kêu một tiếng: "Vân Dịch!"

Vân Dịch mơ mơ màng màng mở mắt ra nhìn xem Mục Lâm nói: "Làm sao vậy?"

"Vừa rồi mẹ ngơoi đến bảo chúng ta đi ăn điểm tâm!" Mục Lâm nhỏ giọng nói.

Vân Dịch lác lác đầu nói: "Ta không ăn, chính ngơoi xuống dưới ăn là đến nơi!"

Mục Lâm trong nội tâm hận nghiêng răng ngựa, ta quản ngơoi có ăn hay không, ta nếu là dám dưới mình đi, ta còn bảo ngơoi, đều là ngơoi, làm cho bản tiểu thư mất hết ngơoi!

Bất quá vẫn là thờ sâu nói: "Ngơoi, ngơoi theo giúp ta đi xuống đi!"

Vân Dịch ngồi dậy, nhìn nhìn hấn, mơ mơ màng màng đứng lên, đứng dậy liền hướng ngoài đi, đi tới cửa mở cửa, trực tiếp đi ra ngoài.

Mục Lâm ngơ ngạc nhìn xem hấn, một mình đi ra ngoài, không có phản ứng chút nào.

Vân Dịch đi ra cửa, không có nghe được sau lưng động tĩnh, lại nhìn về phía trong phòng Mục Lâm nói: "Đi a, không phải muốn ta cùng ngơoi sao?"

Mục Lâm lúc này mới kịp phản ứng, đuổi bè bọn đi theo ra, nhưng trong lòng thầm nghĩ, ngơoi chính là như vậy cùng bản tiểu thư đi ra ngoài, nhìn ngơoi này chưa tỉnh ngủ bộ dạng, con mắt đều không có mở ra.

Bất quá không có được nhiều như vậy, đi ra ngoài trước nói sau, cũng không thể tổng tránh ở gian phòng.

Đi đến dưới lầu, Mạnh mẫu nhìn xem hai người, Vân Dịch con mắt đều không có mở ra, mời đến cũng không đánh, mơ mơ màng màng trực tiếp đi đến trên ghế sa lon, một nằm lại ngủ.

Độc lưu sau lưng Mục Lâm cùng Mạnh mẫu ngơ ngạc nhìn xem nằm trên ghế sa lon đã ngủ Vân Dịch, Mạnh mẫu ý vị thâm trường nhìn Mục Lâm liếc.

Trong mắt hàm nghĩa thực sự quá khắc sâu, làm cho Mục Lâm có chút sững sờ, bất quá lập tức tự kịp phản ứng, vọt thoáng cái tự cúi đầu xuống.

Sắc mặt đỏ bừng, trong nội tâm bang bang nhảy loạn, Vân Dịch mẹ nó không phải là ý tứ kia, cho là chúng ta tới hôm qua. Ai Nha!

"Lâm Lâm, mau tới, đừng động Vân Dịch, hấn quá mệt mỏi, khiến cho hấn ngủ nhiều biết, chúng ta ăn trước a!" Mạnh Ngữ Cảm đứng ngơoi lên, đi tới lôi kéo Mục Lâm tay, làm được trên bàn com!

Mục Lâm ngơ ngạc cùng đi theo, nàng đến hiện trong đầu trống rỗng, hấn quá mệt mỏi? Đây là ý gì, trong nội tâm hận chết Vân Dịch, cứ như vậy cùng nàng xuống, càng làm một mình hấn ném. Làm cho mẹ nó hiểu lầm, lúc này mười cái miệng cũng nói không rõ.

Bất quá cũng may Mạnh mẫu đối cái này tức phụ rất hài lòng bộ dạng, khế dùng bữa sáng ăn xong tính thuận lợi, ăn xong rồi lại xuất ra một bộ Vân Dịch tỷ tỷ quần áo cho nàng thay, mang theo nàng bốn phía đi một chút.

Nàng cái này mới phát hiện Vân gia biệt thự thật sự quá lớn, chẳng lẽ Vân Dịch gia thật là có tiền ngơoi, ở như vậy biệt thự, tuyệt đối không phải ngơoi

bình thường có thể ở năng a.

Bất quá càng như vậy, nàng càng là sợ hãi, vốn có dùng thân phận của mình, nếu như là tiểu gia đình, khá tốt chút ít, sẽ không như vậy câu thúc, dù sao mình coi như là tuổi trẻ xinh đẹp, hơn nữa sự nghiệp cũng không tệ lắm.

Nhưng khi nhìn tình huống này, chỉ sợ là mình trèo cao, nguyên bản đối cái này hôn nhân không có có cảm giác gì, bất quá là nghe theo cha mẹ chi mệnh thôi!

Chính là đột nhiên trong lúc đó tự mặc danh kỳ diệu đến thăm, bây giờ còn cùng mình bà bà nói chuyện phiếm, phảng phất trong nháy mắt liền đem nguyên lai giả thuyết biến thành sự thật!

Bất quá cũng may mẫu thân của Vân Dịch cho nàng ấn tượng còn là rất tốt, ôn nhu, có tu dưỡng, cũng yêu mến mới quyền, lại là có thể nói chuyện.

Bất quá Vân Dịch tên kia nàng tự không hài lòng, còn đang ngủ! Cái này đến lúc nào rồi, thật đúng là không phải cá đứng đắn làm việc người!

Giữa trưa!

Vân Dịch chậm rãi mở to mắt, ngồi dậy, lẳng lặng ngồi ở chỗ kia, một hồi lâu mới khôi phục tinh thần, giật giật cổ, trên bờ vai truyền đến một hồi đau đớn!

Vân Dịch cười khổ lắc đầu, ngày hôm qua thật sự là quá mệt mỏi, hai cổ tinh thần dây dưa không ngớt, triệt để tiêu hao! Xem nhìn thời gian, cũng đã mười một điểm!

Đột nhiên nhớ tới Mục Lâm còn giống như tại từ gia, bốn phía đánh giá hạ xuống, không có ai, trong phòng khách trống rỗng, nghĩ đến Mục Lâm khả năng đi a, cũng không thêm để ý, rửa mặt một phen!

Lần nữa xuống lầu, đột nhiên nghe thấy được trong phòng bếp truyền đến một hồi mùi thơm, đi qua xem xét.

A, Mục Lâm đang cùng mẫu thân hẩn cùng một chỗ nấu cơm, chứng kiến Vân Dịch đi tới, Mục Lâm đỏ mặt lên, tranh thủ thời gian xoay người!

Mạnh mẫu thì là nhìn xem Vân Dịch nói: "Người thật đúng là có thể ngủ, cái này đều giữa trưa, đói bụng rồi a!"

Vân Dịch gật đầu nói: "Ừ, là có chút. Cha giữa trưa trở về sao?"

Mạnh Ngữ Cầm cười nói: "Ừ, hẩn nói giữa trưa hội trở về, người đi phòng khách đợi a! Lâm Lâm, nơi này cũng không cần người hỗ trợ, người đi phòng khách ngồi đi! Ta cùng Lưu tẩu là đến nơi!"

Mục Lâm chỉ phải đi theo Vân Dịch đi đến phòng khách, ngồi ở Vân Dịch đối diện, tổng cảm giác có chút không có ý tứ, chính là lại không thể yếu đi khi thế, làm cho hẩn chế giễu.

"Ngày hôm qua thì người dẫn ta trở về a?" Mục Lâm thỉnh thoảng nhìn xem Vân Dịch, nàng đã sớm muốn hỏi, nếu không có cơ hội mở miệng, rốt cục hỏi được rồi.

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phu Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15 Mục Lâm công tác

Vân Dịch nhìn nàng kia cơ bắp bộ dáng, không khỏi nhớ tới ngày đó dân chính cục cửa ra vào, một ít phó tư thế oai hùng trà sướng bộ dáng.

Đang nhìn hiện tại nàng lo lắng hãi hùng, thấp thỏm lo âu bộ dạng, trong lòng có chút đau lòng, ngồi ở chỗ này Mục Lâm cùng ngày đó ngồi ở trong xe Mục Lâm cho cảm giác của hẩn hoàn toàn bất đồng.

Nghĩ nghĩ nói ra: "Ừ, ngày hôm qua trùng hợp gặp, sẽ đem người mang về!"

Vân Dịch giọng điệu rất tùy ý, giống như một chuyện nhỏ loại, hẩn chỉ có thể như vậy, làm cho Mục Lâm cũng cho rằng cái này cũng không phải là chuyện gì lớn!

Mục Lâm lại cúi đầu xuống, cân nhắc nửa ngày sau lại hỏi: "Ngày hôm qua, ta giống như nhớ rõ người đánh người rồi?"

Có chút không yên nhìn chăm chăm Vân Dịch, Vương Đông Đông chính là Lâm Hải lớn nhất điện ảnh và truyền hình công ty lão bản đưa con, thể lực rất lớn, nếu như Vân Dịch thật sự đánh hắn, này thì phiền toái!

Nếu như bởi vì chính mình liên lụy Vân Dịch, nàng hội rất không dễ chịu!

Vân Dịch biết rõ nàng rất lo lắng, cười nói: "Làm sao vậy? Đánh tự đánh, tiểu tử kia cần ăn đòn, lại là người từ nay về sau ngàn vạn đừng tìm người xa lạ uống nhiều như vậy, ngày hôm qua vừa mới có ta ở đây, bằng không người cần phải có hại!"

Hắn vốn là muốn an ủi Mục Lâm, sao biết Mục Lâm nghe được lời của hắn, nước mắt nói đến là đến, ủy khuất thấp giọng nói: "Người cho rằng ta nghĩ uống a, người có phải hay không đã cho ta rất không biết kiểm điểm."

Nàng cũng không muốn a, như không phải là không có biện pháp thoát thân, nàng sao biết uống rượu.

Còn kém điểm bị. . . , nghĩ đến những thứ này, nàng tự khó chịu. nàng từ nhỏ đã nghĩ làm mình tinh, đây là giấc mộng của nàng, tuy nhiên cha mẹ khuyên qua nàng, chính là nàng y nguyên tiến nhập cái này vòng tròn.

Bây giờ được cho có chút danh tiếng, mấy năm qua, cũng biết giới giải trí trung hắc ám, nhưng là nàng thật không nghĩ tới Vương Đông Đông hội bá đạo như vậy, đây là nàng lần đầu tiên gặp được, hiện tại nhớ tới còn nghĩ mà sợ!

Vân Dịch vừa thấy tình huống này, lập tức mộng, vội vàng nhỏ giọng nói: "Uy uy! người ngàn vạn đừng khóc, đợi tí nữa mẹ của ta chứng kiến, còn không chừng đã cho ta như thế nào khi để người!"

Nói xong còn cố ý hướng phòng bếp nhìn thoáng qua! Mục Lâm nhìn xem Vân Dịch khảm trương dạng, đột nhiên cảm thấy có chút trêu chọc, yên lặng thu hồi nước mắt, trầm mặc một hồi, tiếp tục hỏi: "Người đánh hắn, hắn sao biết thả chúng ta đi?"

"Không có việc gì, người không cần sợ, đều giải quyết, hắn Vương Đông Đông thể lực lớn, người lão công cũng không nên dẫn đến, yên tâm, ngày hôm qua tự đều giải quyết, từ nay về sau không có việc gì!" Vân Dịch rất đứng đắn nói với nàng.

"Thật dễ nói chuyện, người giải quyết như thế nào?" Mục Lâm không tin.

Vân Dịch rất chân thành chăm chăm vào Mục Lâm, sắc mặt vô cùng trịnh trọng nói: "Mục tiểu thư, mời người nhìn kỹ xem ngồi ở người nam nhân trước mặt!"

Mục Lâm khó hiểu nhìn xem hắn! Xinh đẹp đại nhảy mắt một cái nhảy mắt, chính là trong mắt nghi hoặc hào quang lại nói cho Vân Dịch, nàng cái gì cũng không nhìn ra.

"Đã nhìn ra a!" Vân Dịch đem tay phải cong lên, hướng lên lộ ra cơ nhục bộ dạng.

Mục Lâm như cũ ngây thơ lắc đầu! nàng thật không hiểu nói: "Hai người chúng ta là nói một cái chủ đề sao?"

Vân Dịch bất đắc dĩ buông xuống tay, hai tay mở ra nói: "Mục tiểu thư, chẳng lẽ người không có phát hiện người nam nhân trước mặt rất là cường tráng uy vũ sao? Tự Vương Đông Đông này hàng, đánh thì đánh, ngày hôm qua ta đánh bọn hắn một đám, ta thời điểm ra đi, phụ thân hắn còn tự mình đến theo ta xin lỗi đầu."

Mục Lâm tròn mắt há hốc mồm nhìn xem Vân Dịch này đương nhiên, rất là được sát bộ dạng, rất khó thói quen Vân Dịch đột nhiên toát ra ngây thơ!

Nàng mới không tin Vân Dịch nói, phụ thân của Vương Đông Đông chẳng phải là huy hoàng chủ tịch Vương Yến Sơn, hắn sẽ đến cho Vân Dịch xin lỗi? Hoàn toàn không có khả năng!

Bất quá tâm lại là để xuống, xem Vân Dịch bộ dạng thực không có việc gì.

Vân Dịch lại đột nhiên ngồi xuống, nói ra: "Nói đến đây cá, ta có chuyện muốn cùng người nói chuyện!"

Mục Lâm lúc này cũng không có lo lắng như vậy, nhìn xem hắn gật gật đầu.

Vân Dịch suy nghĩ một chút nói: "Ta hôm qua trời mới biết nguyên lai người là nghệ nhân, người rất yêu mến phần này công tác sao?"

Mục Lâm hơi sững sờ, gật đầu nói: "Không đúng, chúng ta lần đầu tiên gặp mặt thời điểm, người chẳng phải sẽ biết sao?"

Vân Dịch lắc đầu nói: "Ta nửa trước năm có chút chán chường, lại thêm uống rượu quá nhiều, rất nhiều chuyện đều đã quên! Ta muốn hỏi người, người yêu mến phần này công tác sao?"

Mục Lâm gật gật đầu, thật sự của nàng yêu mến phần này công tác, nàng yêu mến đứng ở trên khán đài, từ nhỏ nàng cũng rất biết ca hát khiêu vũ.

Vân Dịch trầm mặc, tốt hồi lâu mới nói: "Người, có nghĩ tới hay không đổi một phần công tác?"

Mục Lâm trong nội tâm lộp bộp hạ xuống, trong nháy mắt hiểu rõ Vân Dịch ý tứ, từ chứng kiến Vân Dịch gia đình hoàn cảnh, nàng tự biết chắc Vân gia nhất định sẽ hỏi đến công tác của nàng.

Hào trong cửa chuyện tình nàng cũng nghe qua, vậy không thích như vậy xuất đầu lộ diện tức phụ!

Chính là nàng thực yêu mến phần này công tác, không nguyện ý buông tha cho, mấy năm qua này cố gắng, thật vất vả có cục diện hôm nay, do đó vứt bỏ, nàng không bỏ xuống được.

Vân Dịch nói tiếp: "Người làm một chuyện này, đêm qua chuyện như vậy, chỉ sợ từ nay về sau còn là không thể thiếu, ta là muốn nói, nếu như có thể, người có thể rời khỏi!"

"Không, ta không nghĩ rời khỏi, ta yêu mến phần này công tác!" Mục Lâm đột nhiên kiên định nói. Trong mắt chấp nhất, làm cho bất luận kẻ nào đều có thể chứng kiến quyết tâm của nàng.

Vân Dịch trầm mặc, kỳ thật hẳn là không sao cả, bất quá hẳn nghĩ, phụ thân hẳn trải qua chuyện ngày hôm qua, rất có thể sẽ làm Mục Lâm buông tha cho phần này công tác.

Hôn sự của bọn hắn mà ngay cả bậc cha chú cũng không có cách nào thay đổi, cho nên chỉ có thể thay đổi bọn họ.

Cho nên hẳn mới có thể trước đó tìm hiểu Mục Lâm thái độ, xem Mục Lâm ý tứ, nhất định là sẽ không đáp ứng.

Nếu như mình nhân nhượng, nếu như từ nay về sau có cái gì đường viên hoa tin tức, làm cho cha mẹ chứng kiến, nên làm cái gì bây giờ.

Vân Dịch móc ra hộp thuốc lá, nhen nhóm một chi, yên lặng đánh, trong nội tâm đang suy nghĩ chuyện này.

Mục Lâm lúc này lại là thần nhiên ngồi ở đằng kia, nàng từ nhỏ mộng tưởng tuyệt đối không thể buông tha cho, nhìn xem Vân Dịch bộ dạng, khẽ cau mày nói: "Nếu như người không tiếp thụ được, chúng ta có thể ly hôn!"

Vân Dịch ha ha cười nói: "Tốt, người đi về phía bốn vị đại nhân nói a!"

Mục Lâm lập tức sững sờ, tùy theo tức giận nói: "Dựa vào cái gì ta đi nói, rõ ràng là người đối với ta không hài lòng, làm gì vậy để cho ta đi nói, ta không đi!"

Vân Dịch lắc đầu, hẳn phi thường tình huống, mình đi nói, ngoại trừ lần lượt ngưng đánh, không có khác khả năng tính, đời này đều khó có khả năng ly hôn, lão gia tử còn ở đây, hẳn nhiều lắm ngọc, mới có thể mình đi xách.

Bóp diệt thuốc lá, bất đắc dĩ nói: "Được rồi, người đã kiên trì, ta cũng vậy không có biện pháp, ta không có khả năng đi xách ly hôn, vậy thì chấp nhận trước qua a!"

Mục Lâm nhìn xem Vân Dịch này rất ủy khuất dạng, trong nội tâm quả thực tức giận, ta một cái đại mỹ nhân gả cho người, ta còn không có ủy khuất, người yêu cầu ta như vậy, như vậy, còn một bộ rất bất đắc dĩ bộ dạng.

Lại cũng chỉ có thể sinh hờn dỗi, mặc kệ nó, công tác của nàng không có khả năng vứt bỏ.

Hai người giữ im lặng ở lại, thẳng đến môn ngoài truyền tới tiếng vang. Phụ thân đã trở lại.

Vân Lâm chậm rãi đi vào gia môn, liếc thấy đến ngồi ở trên ghế sa lon Vân Dịch cùng Mục Lâm, trong mắt hiện lên một tia thoả mãn!

Hôm nay cho tới trưa hẳn bề bộn nhiều việc, buổi sáng chín giờ rưỡi, huy hoàng thị trường chứng khoán toàn diện ngã ngừng, cả Lâm Hải yên lặng, không có bất kỳ người kỳ quái, phảng phất chính là theo lý thường nên vậy.

Chỉ có cổ dân môn, phần nộ rít gào, bọn họ không có khả năng biết rõ nội tình!

Mục Lâm liền vội vàng đứng lên, có chút bất an nhìn xem Vân Lâm, trong lúc nhất thời không biết làm thế nào mới tốt, chuyển qua Vân Dịch bên cạnh, dùng chân đá đá Vân Dịch.

Vân Dịch buồn cười đứng lên nói: "Cha!"

Mục Lâm cũng đi theo hô một tiếng: "Cha!"

Gọi xong, trong nháy mắt cúi đầu xuống, cổ đều đỏ, Vân Dịch xem nàng này khản trương dạng, liền lôi kéo tay của nàng, Mục Lâm cũng không có giãy dụa, nàng là thật không biết làm thế nào mới tốt.

Vân Lâm đi tới nhẹ khẽ cười nói: "Lâm Lâm đến đây, đã sớm làm cho Vân Dịch mang người trở về, hẳn chính là không nghe! Ngồi! Ngồi!"

Ba người ngồi xuống, Mục Lâm cúi đầu, không dám nhìn Vân Lâm, Vân Lâm thì là đánh giá Vân Dịch liếc nói: "Người vẫn còn được!"

Vân Dịch gạt đầu nói: "Không có việc gì!"

Hai người đều không có nhiều lời, Mục Lâm cũng không có chú ý, nàng hiện tại đầy trong đầu tương hồ!

"Lâm Lâm, đêm qua ngươi chịu ủy khuất!"

Mục Lâm đầu óc oanh một tiếng, cái gì? Hắn biết được rồi, cái này, này làm sao có thể cho hắn biết đâu? Vậy phải làm sao bây giờ?

Vân Dịch cảm giác trên tay nàng đột nhiên tăng lớn kinh đạo, vội vàng tiếp nhận câu chuyện nói: "Cha, đừng nói cái này! Ăn cơm đi!"

Vân Lâm nhìn hắn một cái, không có tiếp theo nói đi xuống, mẫu thân vừa vặn đi tới, Vân Dịch lại là đói bụng, ăn nhiều, Mục Lâm lại là cái miệng nhỏ cái miệng nhỏ không biết là cái gì tư vị.

Cơm nước xong Vân Dịch đối với Mục Lâm nói: "Ngươi trước đi gian phòng nghỉ ngơi một chút!"

Mục Lâm muốn rời khỏi, tuy rằng khó mà nói cửa ra, đành phải trở về phòng, nhìn xem đêm qua ngủ qua giường, khóc không ra nước mắt!

Vân Dịch đối với Vân Lâm nói: "Cha, chúng ta đi thư phòng tâm sự!"

Hai người tới thư phòng!

"Cha, ta trực tiếp khai môn kiến sơn nói, ta biết rõ ngài đối Mục Lâm chức nghiệp rất không hài lòng, nhưng là ta không có ý kiến, theo nàng đi thôi!"
Vân Dịch không có chút nào che lấp nói.

Vân Lâm sắc mặt trầm xuống, vừa rồi hắn chính là muốn mượn cơ hội nói vấn đề này, bị Vân Dịch cắt đứt, thật không ngờ đứa con nhanh như vậy ngã bài.

Hắn có lo nghĩ của hắn, tới sự thật đúng là tranh thủ thời gian ôm cháu nội, nói sau cả ngày xuất đầu lộ diện luôn không tốt, sẽ trở thành một câu chuyện cười.

"Vân Dịch, ngươi còn trẻ, ngươi có nghĩ tới hay không, người khác hội thấy thế nào, chúng ta Vân thị thế diện dù sao cũng phải có kị a, không có trước khi kết hôn, chúng ta không quan, chính là kết hôn nên ở lại nhà mới là!" Vân Dịch trầm giọng nói ra.

Vân Dịch sớm biết được có thể như vậy, lắc đầu nói: "Không có gì, dù sao ta không ngại, nếu như ngài không cao hứng, có thể đi đối gia gia nói, làm cho hắn đáp ứng chúng ta ly hôn, một lần nữa cho ta tìm một cái các người thỏa mãn."

"Ngươi. . ." Vân Lâm không nói gì, hắn biết rõ lão gia tử tuyệt đối sẽ không đồng ý, phần này hứa hẹn là trên chiến trường lập thành, ai nói đều không dùng!

Mục Lâm gia gia chết sớm, lão gia tử không có khả năng bội bạc, hắn nếu dám nói, tuyệt đối được lần lượt phê!

Vân Dịch nhìn dáng vẻ của hắn chỉ biết không có khả năng, lập tức nói ra: "Ngài cũng biết vô dụng không phải, ta không nghĩ kết hôn, các người để cho ta kết, hai người vốn có sẽ không có cảm tình, hiện tại tự ý cầu nàng buông tha cho công tác của mình, nàng làm sao có thể đáp ứng, cuối cùng còn không phải chỉ có ly hôn!"

Vân Lâm trầm mặc không nói, qua nửa ngày mới lên tiếng: "Công tác của nàng cả ngày thiên nam địa bắc, các người như thế nào bồi dưỡng cảm tình!"

Vân Dịch khẽ mỉm cười nói: "Thuận theo tự nhiên, ta cũng không thể cái gì cũng không làm, cả ngày vậy ở bên người nàng a!"

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phu Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16 đây là nhà của ngươi

Vân Lâm nghiêng phết hắn liếc, thầm nghĩ, ngươi có thể làm cái gì, lại không về công ty đi làm.

Vân Dịch biết rõ hắn suy nghĩ, nói: "Công ty của ta tuy nhỏ, nhưng là ta từ nay về sau chủ công phương hướng cùng tập đoàn bắt đồng, cho nên cũng sẽ rất bận rộn."

Hai người đem vấn đề này thỏa đàm sau, Vân Dịch liền rời đi, hẳn không có hồi xử trí như thế nào huy hoàng, những này hẳn không nghĩ xen vào nữa.

Trở lại gian phòng, Mục Lâm chính ngồi ở trên giường ngẩn người, còn mặt mũi tràn đầy phiền muộn.

Trông thấy Vân Dịch tiến đến, vội vàng hỏi: "Ta khi nào thì có thể đi a?"

Vân Dịch sững sờ, suy nghĩ một chút nói: "Buổi chiều cơm nước xong sau chúng ta sẽ rời đi a, nói như thế nào người cũng là lần đầu tiên đến thăm."

Mục Lâm bắt đầu đi, chỉ phải tiến vào chốn mềm không hề để ý đến hẳn.

Buổi chiều ném qua sau bữa cơm chiều, hai người từ biệt cha mẹ, trên Vân Dịch xe.

Vân Dịch ngồi ở trên ghế lái, lái xe rời nhà đi, hai người đều không nói gì, Mục Lâm là đang nghĩ trước theo tới hôm qua đến bây giờ chuyện tình, cảm giác như là nằm mơ đồng dạng.

Hốt hoảng tự tới gặp cha mẹ chồng, hơn nữa còn là say trước tới, tuy nhiên hôm nay đều không có người nhắc tới, nhưng là trong nội tâm nàng cảm giác, cảm thấy nan kham.

Bất quá đối với cha mẹ chồng ấn tượng đều rất không tồi, ít nhất bọn họ cho nàng cảm giác còn là rất thương yêu của mình, đến ở bên cạnh Vân Dịch, coi như hết!

Trong đầu không ngừng miên man suy nghĩ, cũng không có tâm tình cùng Vân Dịch nói chuyện phiếm, thẳng đến xe hơi ngừng lại, nàng mới kịp phản ứng.

Nhìn xem Vân Dịch mở cửa xe xuống xe, nàng có chút sững sờ cũng đi theo xuống xe, mờ mịt nhìn nhìn hoàn cảnh bốn phía, hình như là một mảnh khu biệt thự.

Xe tự ngừng ở một tòa cửa biệt thự, một cái bắt mắt sáu chữ, nói cho nàng biết đây là số 6 biệt thự, nhìn xem Vân Dịch trực tiếp vào bên trong đi đến.

Mục Lâm vội vàng đuổi theo, đuổi theo Vân Dịch nói: "Đây là nơi nào? Làm sao người đem ta mang nơi này đến đây, ta phải về nhà!"

Vân Dịch lộ ra kinh ngạc biểu lộ nói: "Không sai a, về nhà! Cái này không phải là nhà của người sao?"

Mục Lâm đột nhiên kịp phản ứng, đây chính là bọn họ tân phòng, lập tức tức giận nói: "Đây là người gia, ta là nói hồi nhà của ta!"

Vân Dịch trực tiếp mở cửa ra nói: "Cái gì nhà của người, nhà của ta, người trong bọc còn có nơi này cái chìa khóa đâu, đây không phải nhà của người là ai gia, đừng quên, Mục tiểu thư, người bây giờ là ta Vân mẫu vợ yêu a!"

Mở cửa đi vào, không quản Mục Lâm, Mục Lâm đứng ở bên ngoài, dậm chân một cái, cuối cùng cũng đi vào theo.

Vân Dịch cầm một đôi dép lê, đặt ở Mục Lâm dưới chân, mình cũng thay đổi hài, đi đến phòng khách nói: "Chính người tùy tiện nhìn xem, ta cũng là lần thứ hai, cũng không quen thuộc!"

Mục Lâm không nói gì nhìn xem Vân Dịch, đứng ở nơi đó, nhìn xem dưới chân dép lê, thờ dài, đem hài đổi tốt!

Nhìn xem trống trải phòng ở, dù sao đã tới, tự nhìn xem a, nói như thế nào cũng là mình trên danh nghĩa gia, phòng bốn thượng nói không chừng còn viết tên của mình đâu.

Biệt thự này ba tầng lầu, mới lắp đặt thiết bị, rất là giản lược phong cách, so sánh với Vân Dịch cha mẹ gia, muốn càng thêm hiện đại cảm giác.

Gia cụ tất cả đều là mới, vừa mở ra đóng gói, tầng thứ nhất hoàn toàn chính là phòng khách, không có gian phòng.

Mục Lâm khắp nơi đi một chút nhìn xem, trong nội tâm đột nhiên bay lên một loại cảm giác kỳ quái, có gia lòng trung thành.

Tuy nhiên cùng Vân Dịch chỉ là dẫn chứng, nhưng là nàng biết rõ cả đời này đều khó có khả năng ly hôn, nơi này nói là nhà mình, cũng không có cái gì không đúng.

Trông thấy có tro bụi địa phương, hội không tự giác nhăn cau mày, hoàn toàn là một bộ nữ chủ nhân tâm tính.

Lên tới lầu hai, có tứ cái gian phòng, đi đến chủ phòng ngủ, nhìn xem trên giường lộn xộn chăn mềm, bừa bộn.

Rõ ràng cho thấy Vân Dịch ngủ qua, gian phòng rất lớn, một giường lớn, một loạt tủ quần áo, một tấm cổ điển bàn trang điểm, trên mặt đất trải trước dày đặc thảm!

"Gian phòng kia cũng quá lớn, so với ta nhà trọ gian phòng đại nhiều lắm, Vân Dịch thật đúng là phá sản, rõ ràng cha mẹ nơi đó gian phòng có rất nhiều, còn mua như vậy một bộ biệt thự! Đáng thương ta còn ở nhà trọ!"

Mục Lâm có chút buồn bực, cái này bại gia tử thật sự quá hạnh phúc, nhất định là cha của hẳn mẹ mất tiền, nhìn hẳn buổi sáng ngủ thành lợn chết đồng

dạng, nàng mới không tin cái này là chính bản thân hấn lợi nhuận.

Bất quá bởi vậy cũng càng phát ra cảm giác Vân Dịch gia cảnh chỉ sợ thực không đơn giản, ít nhất là hào phú!

Bể bơi, tập thể hình thất, đều đi dạo qua một lần sau, mới xem như biết mình gia rốt cuộc đến cỡ nào xa xỉ, đi đến buồng vệ sinh, nhìn xem chuẩn bị cho tốt song phần tắm rửa đồ dùng, thật đúng là chu đáo.

Lần nữa trở lại phòng khách thời điểm, Vân Dịch cũng đã mở ra TV, nhìn xem tin tức.

Thấy nàng xuống lầu nói câu: "Xem xong rồi?"

Mục Lâm gật gù đầu, đi đến Vân Dịch bên người nói: "Vân Dịch, trong nhà người là làm cái gì?"

Vân Dịch con mắt chăm chăm vào TV, thuận miệng nói ra: "Ba của ta làm buôn bán."

Sau khi nói xong lại trịnh trọng khai báo một câu: "Ta cũng vậy làm buôn bán!"

Mục Lâm tại trên ghế sa lon ngồi xuống, nhìn Vân Dịch liếc, thăm nghĩ, người cha làm buôn bán, ta tin, tự người! Hừ hừ!

"Người một người ở lớn như vậy phòng ở, có tất yếu sao?" Mục Lâm hỏi tiếp.

Vân Dịch lắc đầu nói: "Không phải ta một người, đây là chúng ta phòng cưới, phòng sản chứng trên là tên của người!"

Mục Lâm khẽ cười nói: "Ta cũng sẽ không ở nơi này!"

Vân Dịch không ra, chuyên tâm nhìn xem tin tức, hấn còn cần hiểu rõ cái thế giới này, tốt nhất cách không ai qua tin tức.

Mục Lâm không thích xem chính trị tin tức, ngồi ở chỗ kia trầm nhàm chán nại, lần nữa nói ra: "Vân Dịch, người tiễn ta trở về đi!"

Vân Dịch quay đầu nhìn xem nàng nói: "Tĩnh, đêm nay người tự ở cái này, ngày mai mình lái xe trở về!"

Mục Lâm không nguyện ý, đêm qua là không có cách nào, hôm nay làm sao có thể vẫn cùng hấn ngủ cùng một chỗ, lập tức bất mãn nói: "Không được, ta không thể ở tại chỗ này!"

Vân Dịch không sao cả nói: "Tốt, vậy người đi trở về đi, nơi này cũng không có xe taxi!"

"Người đem xe cái chìa khóa cho ta, chính ta lái xe trở về!"

Vân Dịch không để ý tới nàng, đóng TV, đứng lên nói: "Người đã nói đây không phải nhà của người, như vậy xe cũng không phải xe của người, đại mình tính Mục tiểu thư, đương nhiên không biết dùng đồ đạc của ta đúng không?"

Nói xong trực tiếp lên lầu, đồng thời chỉ chỉ cửa phòng ngủ nói: "Đêm nay người ngủ chủ nằm, ta ngủ khách phòng, người yên tâm, ta sẽ không đem người thể nào. Ta mệt mỏi trước ngủ!"

Mục Lâm ngây ngốc nhìn xem Vân Dịch lên lầu, một người ngồi ở trên ghế sa lon, cố tình muốn đi, cũng biết cái này một mảnh phú hào khu, trên cái đó ngồi xe?

Trên lầu dần dần không có thanh âm, nàng cũng chỉ tốt mắng Vân Dịch, cuối cùng cũng đành phải lên lầu, đi đến chủ phòng ngủ, tắm rửa một cái, trên giường ngủ.

Một người nằm ở trên giường, nghĩ tâm sự, ngày hôm qua đắc tội Vương Đông Đông, còn không biết rằng hấn hội như thế nào đối phó mình đâu.

Mơ hồ khi kết hôn, lại chật vật đến cực điểm thấy xong cha mẹ chồng, hôm nay lại ngủ ở ở trong nhà mình!

Mấy ngày nay giống như là nằm mơ đồng dạng, đến lúc này, nằm tại đây trên giường lớn, nàng không phải không thừa nhận mình thật sự lập gia đình.

Trong đầu không biết khi nào thì đột nhiên hiển hiện ngày hôm qua Vân Dịch đã đến giờ, này thân ảnh cao lớn, cho nàng hi vọng, đem nàng ngăn ở phía sau cảm giác.

Chính nàng đều không có phát hiện một thân ảnh cũng đã lặng lẽ tiến vào lòng của mình phòng, thẳng đến đêm đã khuya mới ngủ trước.

Mà Vân Dịch tắc trở lại gian phòng của mình, bắt đầu trên tuần tra hết thấy có quan hệ Mục Lâm tin tức, đừng nói trên còn thật không ít.

Bởi vì trong nước còn không có tần số nhìn đứng, cho nên chỉ có thể nghe một chút nàng hát ca, thanh âm không sai, ca lại không được tốt lắm.

Mục Lâm đã quyết định muốn đi đường này, hấn cũng không có khả năng khoanh tay đứng nhìn, như thế nào cũng phải giúp trợ nàng, làm cho nàng tận lực đi thuận một điểm.

Hắn kiếp trước internet đại thời đại, những thứ không nói khác, quang biết đến ca khúc, phim, kịch truyền hình vốn là vô số.

Hơn nữa hắn cũng có thể hiểu rõ, làm mình tỉnh cũng không phải là không được, internet thời đại tiến đến, giới giải trí càng thêm trong suốt.

Mình tỉnh cũng không còn là như vậy xa không thể chạm, hơn nữa rất nhiều ngành sản xuất đều cùng nghệ nhân nóc, quảng cáo nghiệp rõ ràng nhất.

Hắn có dã tâm, hắn nghĩ sáng tạo một cái internet đế quốc, ngấm lại tương lai mua, tiền trả, tần số nhìn, vân vân, đây là lớn cỡ nào thị trường.

Trí năng điện thoại đến, làm cho toàn dân giải trí phát triển tới đỉnh Phong, lạc sẽ là mỗi người ắt không thể thiếu gì đó.

Hắn đến đây một lần, tự nhiên muốn thò chân vào, xía vào, là nam nhân tựu hi vọng mình có thể có đủ một phen sự nghiệp, hắn kiếp trước làm nhân viên công vụ, mục tiêu duy nhất chính là hướng lên bò.

Hùng tâm tráng chí đương nhiên không phải ít, hắn rất rõ ràng một người muốn sống tốt, không bị câu thúc, người nhất định phải lời nói có trọng lượng.

Sinh ý kiêu ngạo, dĩ nhiên là sẽ chiếm có một chỗ nhỏ nhoi, có thể sống càng tự tại.

Trong óc gì đó được lấy ra, mới có tác dụng, không lấy ra, chính là một đồng trí nhớ, chỉ sợ thực xin lỗi lên trời.

Mà hắn muốn phát triển lạc, tựu không thể thiếu trong đó lớn nhất đầu, giải trí, giải trí ngành sản xuất tiền cảnh, hắn biết rõ, kiếp trước làm phân công quản lý văn hóa phố huyện trưởng, đối với mấy cái này rất hiểu rõ.

Năm năm từ nay về sau, phim thị trường sẽ phá trăm ức, mười năm sau này sẽ là mấy trăm ức, mà ở trong đó bản quyền chế độ quy phạm, càng thêm xách chần thị trường tiềm lực!

Vân Dịch không ngừng đem một ít ý nghĩ, biên tập đi ra, thời gian của hắn không nhiều lắm, phải nhanh chóng bố cục, nếu không nước ngoài kỹ thuật trước đi ra, hắn tựu bạch bẽ bộn.

Mãi cho đến rạng sáng, mới đứng dậy, trên bờ vai lại bắt đầu ần ần làm đau, đứng dậy đi đến chủ nằm cửa ra vào, nhẹ nhàng vịn lấy tay cầm cái cửa tay, nhẹ nhàng vận vẹo, môn đã khóa lại, trong đó không có thanh âm, xem ra Mục Lâm đang ngủ.

Mỉm cười, ở trong nhà mình, lão bà của mình, ngủ tại phòng ngủ mình, còn khóa môn, phòng ai đó? Hắn hồn nhiên không có phát giác mình mới vừa rồi là có mở cửa tính toán, lắc đầu trở lại lần phòng ngủ, cũng ngã đầu nằm ngủ.

Sớm hơn bảy giờ, Mục Lâm đứng giờ đứng lên, một mình đi đến buồng vệ sinh, rửa mặt qua đi, ngoài ý muốn phát hiện, một trong đó hóc tối bên trong, thậm chí ngay cả đồ trang điểm đều chuẩn bị xong.

Hóa tốt trang, lại khôi phục thành cái kia lãnh diễm mình tinh trạng thái, dáng người cao gầy, dáng người tú lệ, vẻ bề ngoài tinh xảo, mặc một thân váy dài, xinh đẹp không gì sánh được!

Thoả mãn nhìn thoáng qua trong gương mình, đem gian phòng vệ sinh quản lý tốt, điện thoại đột nhiên vang lên!

Cầm lên xem xét, dĩ nhiên là tiểu Trần đánh tới, chứng kiến cái tên này tựu khí không đánh vừa ra tới, đêm hôm đó hắn vậy mà không giúp mình, đem mình đẩy vào hố lửa!

"Uy, có chuyện gì sao?" Mục Lâm giọng điệu rất lãnh đạm.

"Mục, Mục tiểu thư, là như vậy, ngài muốn bay một lần Hongkong, khuya hôm nay tham gia một cái trao giải điển lễ, xin hỏi, ngài đi không?" Tiểu Trần kinh sợ nói.

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phu Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17 có việc cùng người nói

Mục Lâm có chút kỳ quái tiểu Trần này nhu nhược thanh âm, phảng phất rất sợ nàng dường như, bất quá không có miệt mài theo đuổi, đột nhiên nhớ tới là có như vậy một sự việc, một nhìn thời gian lập tức cấp!

"A, ta đem quên đi, mấy giờ vé máy bay?" Mục Lâm vội vàng mở cửa, tựa hướng dưới lầu chạy tới, vừa chạy vừa hỏi.

"Buổi sáng mười một điểm máy bay, nếu như ngài quá khứ, hiện tại có thể xuất phát, cần ta tới tiếp ngài sao?" Tiểu Trần tất cung tất kính nói.

Mục Lâm chạy xuống lầu, mở cửa nói ra: "Không cần, chính ta đi sân bay là tốt rồi. các người ở đằng kia chờ ta."

Cấp cấp chạy ra cửa, nhìn xem chung quanh cảnh tượng, tức giận đập vỗ đầu, xe cái chìa khóa còn đang Vân Dịch nơi đó.

Lại chạy lên lầu, một mồi chết khiếp, đi đến chủ nằm cách vách lân nằm, cũng không có gõ cửa, trực tiếp mở cửa đi vào, nhìn xem trên giường còn đang ngủ Vân Dịch hết lớn: "Vân Dịch, mau đứng lên!"

Vân Dịch mơ mơ màng màng mở to mắt, nhìn thoáng qua bóng người trước mặt, lập tức khẽ giật mình, quá đẹp, trong lúc nhất thời có chút ngẩn người.

Mục Lâm nhìn xem cái kia ngọc dạng, là vừa tức vừa cười, ngày hôm qua nhìn một ngày, cũng không thấy hấn như vậy, hiện tại lại là xem ngây người.

"Đừng xem nữa, mau đứng lên, tổng ta đi sân bay, ta đuổi thời gian!" Mục Lâm lớn tiếng nói. Đồng thời lấy tay tại trước mắt hấn quơ quơ!

Vân Dịch lúc lắc đầu, lần nữa nhìn lại, lần này thật sự thanh tỉnh nói: "Người làm gì thế đi?"

"Sân bay!" Mục Lâm vội vàng đem hấn kéo.

Vân Dịch gật đầu nói: "Chính người đi là đến nơi a, ta đem xe cái chìa khóa cho người."

Nói xong cũng cầm qua mình áo khoác đưa cho Mục Lâm nói: "Cho, xe cái chìa khóa tại trong túi quần."

Mục Lâm tiếp nhận áo khoác, bên cạnh cầm cái chìa khóa vừa nói nói: "Ta nhưng có thể được hai ba ngày mới có thể trở về, người không cần xe sao?"

Vân Dịch sợ run chính, lập tức đứng lên nói: "Vậy được rồi, người chờ ta vài phút, ta tổng người quá khứ."

"

Nói xong cũng đi rửa mặt, quả nhiên sẽ không đến năm phút đồng hồ thu phục.

Mục Lâm lái xe, Vân Dịch ngồi ở vị trí kế bên tài xế, về trước thang Mục Lâm nhà trọ, sau đó trực tiếp hướng sân bay mà đi!

Trên xe Vân Dịch nhẹ giọng hỏi: "Người là một người quá khứ sao?"

Mục Lâm lắc đầu nói: "Trong công ty còn có hai cái nghệ nhân, còn có tiểu Trần một khối đi."

Vân Dịch gật đầu, không lên tiếng nữa, đến sân bay, Mục Lâm xuất ra khẩu trang mũ mang lên, Vân Dịch xuống xe giúp hấn cầm hành lý nói: "Ta tổng người đi vào!"

Nói xong không đợi Mục Lâm phản đối, tựa đi vào, Mục Lâm sững sờ, đỏ mặt lên, lại không có phản đối.

Đi đến hậu cơ sảnh, quả nhiên có hai cái đeo khẩu trang nhân hòa cái kia bị Vân Dịch đánh qua tiểu Trần đứng ở chỗ nào.

Mục Lâm đi qua, tiểu Trần vội vàng lộ ra nịnh nọt tiểu dung, lại đột nhiên trông thấy Mục Lâm bên người Vân Dịch, toàn thân một cái run rẩy!

Bên cạnh hấn một nam một nữ, không giải thích được nhìn xem hấn, trong đó nam hỏi: "Tiểu Trần, làm sao vậy!"

Nói cũng theo tiểu Trần ánh mắt nhìn lại, liếc trông thấy Vân Dịch, cùng Mục Lâm đi cùng một chỗ, cũng cũng không có gì kỳ quái a, như thế nào tiểu Trần dọa thành như vậy!

Vân Dịch đi đến tiểu Trần trước mặt, trên mặt lộ ra một tầng tiểu dung nói: "Mục tiểu thư, tựa đem người đến cái này, có việc gọi điện thoại!"

Mục Lâm gật đầu, có người ngoài tại cũng không có nhiều lời, Vân Dịch đối với này hai cái mang khẩu trang người có chút khom người đánh cái bất chuyện, sau đó nhìn về phía tiểu Trần.

Tiểu Trần chính cúi đầu, không dám nhìn Vân Dịch.

Vân Dịch lại không buông tha hấn, nhẹ nhàng tại trên bả vai hấn vỗ một cái, hấn chân mềm nhũn trực tiếp ngồi xuống trên mặt đất, bên cạnh ba người sững sờ, Vân Dịch lại ôm đồm trước cánh tay của hấn nói: "Trần tiên sinh, ta có chút sự muốn cùng người nói, có được hay không?"

Tiểu Trần đứng vững, chân còn có chút nhuyễn, ngẩng đầu nhìn thoáng qua Vân Dịch này hòa ái tiểu dung, chỉ cảm thấy trong nội tâm phát lạnh.

Ngơ ngác gật đầu, hấn không dám cự tuyệt, Vân Dịch xoay người hướng vừa đi đi, tiểu Trần cúi đầu đuổi theo sát lấy, tựa như hầu hạ chủ tử nô tài vậy.

Đằng sau ba người kể cả Mục Lâm đều có ghi kỳ quái, đây là làm sao vậy, Mục Lâm miễn cảm cảm giác tiểu Trần đối Vân Dịch rất e ngại.

Mặt khác hai người tắc hỏi Mục Lâm nói: "Vị tiên sinh này là?"

Mục Lâm vội ho một tiếng nói: "Ừ, một người bạn!"

Mặt khác hai người liếc nhau, đều chứng kiến đối phương trong mắt nghi hoặc, cũng không tốt hỏi lại.

Vân Dịch đi ra hơn mười thước sau dừng lại, Tiểu Trần cũng dừng lại, Vân Dịch nhẹ nói: "Trước muộn sự kiện kia cho dù quá khứ trôi qua, lần này nàng đi Hongkong, ta hi vọng nàng bình an vô sự!"

Tiểu Trần tranh thủ thời gian gật đầu nói: "Cảm ơn Vân thiếu, ta tuyệt đối sẽ chiều cố tốt Mục tiểu thư, ngài yên tâm, ta cũng không dám nữa!"

Vân Dịch gật đầu, sau đó đối với Mục Lâm phát phát tay, rồi đi sân bay.

Tiểu Trần ngơ ngác đứng ở đó, trên trán tất cả đều là mồ hôi lạnh, một hồi lâu mới trở lại Mục Lâm bên người.

Mục Lâm không nói gì, như có điều suy nghĩ đứng ở đằng kia, mặt khác hai vị tắc tò mò nhìn Tiểu Trần, trong nội tâm đang suy nghĩ gì tự không có ai biết.

Vân Dịch rời đi sân bay trực tiếp trở lại công ty, lần này trở về cùng lần trước cảm giác hoàn toàn không giống với, tất cả mọi người bề bộn nhiều việc, chứng kiến hân vội vàng hành lễ.

Đi đến văn phòng tư, vừa mới ngồi xuống, Khang Dạ tự vào được.

"Vân tổng ngài lần trước lời nhắn nhủ, hiện tại internet trạng thái, chúng ta cũng đã làm điều tra, tư liệu toàn bộ ở chỗ này." Khang Dạ cảm hai phần văn kiện tiến đến, báo cáo nói.

Vân Dịch cảm lên nhìn nhìn, cùng mình phỏng chừng không sai biệt lắm, hiện tại internet cùng trên một thế là ba năm tả hữu rất giống.

Hiện tại đúng là internet phát triển bằng điểm thời kì, rất nhiều đã bắt đầu phát triển không nổi nữa, mà mua đã bắt đầu có một chút tiểu đứng ở làm, không qua năm một năm đóng cửa rất nhiều.

Không có hộ khách lượng, chất lượng không cách nào cam đoan, nhanh lần lượt ngành sản xuất không hoàn thiện chờ một chút vấn đề, đưa đến không có cách nào được đến bom tiền, chỉ có thể đóng cửa.

Mà tức thời nói chuyện phiếm hạng mục hiện tại đúng là rất nhanh gia tăng người sử dụng thời điểm, nhiều đến hơn mười gia cạnh tranh, tài chính vấn đề cũng trong mắt chế ước trước phát triển.

Trí năng điện thoại ở quốc nội còn chưa có bắt đầu nghiên cứu, mới vừa vặn phát triển đến màu bình, cameras một bước này.

Vân Dịch nhắm mắt trầm tư sau một lát, mở to mắt nhìn về phía Khang Dạ nói: "Người cảm thấy internet cái nghề này như thế nào?"

Khang Dạ quả thực đã làm một phen chuẩn bị, mở miệng nói: "Internet ngành sản xuất, như là đứng kiến thiết, tức thời nói chuyện phiếm, phần mềm máy tính sau khi phát triển hạng mục, mấy năm gần đây như mưa sau sau nắng mùa xuân đồng dạng, xuất hiện không ít, trong nghề cũng tụ tập một nhóm lớn tinh anh, nhưng là đại bộ phận đều là nhập bất phu xuất, chống đỡ không nổi đi đóng cửa!"

"Hơn nữa quan trọng nhất là bọn họ lợi nhuận phương hướng thật sự không rõ xác thực, không có cách nào cho người đầu tư tin tưởng, cái này cũng đưa đến không cách nào tìm kiếm tài chính, nếu như chúng ta muốn tham gia, nhất định phải tìm ra bọn họ lợi nhuận điểm! . . ."

Vân Dịch nhìn xem chậm rãi mà nói Khang Dạ, trên mặt không lộ vẻ gì, chính là trong nội tâm lại rất hài lòng, nếu như không phải kẻ đến sau, hẳn cũng vô pháp biết rõ lợi nhuận điểm tại nơi nào.

Ngẫm lại đòi sau động một chút lại vạn ức quy mô internet tân quý, lúc ấy chỉ sợ cũng là đang sờ tác bên trong mới chậm rãi hoàn thiện a.

Vân Dịch nghe hẳn sau khi nói xong nói: "Ta lo lắng qua, chúng ta bây giờ tài chính mặc dù có hạn, nhưng là bây giờ là tham gia thời cơ tốt nhất, nếu không từ nay về sau chúng ta tự sẽ không còn có cơ hội tốt như vậy."

Lại cảm lấy trên bàn văn kiện nói: "Từ giờ trở đi, nhiệm vụ của của các người tại những công ty này bên trong tìm kiếm ra tiềm lực phát triển tương đối tốt hơn, nhân tài cũng so với xông ra công ty, chủ yếu tập trung ở tìm tòi, mua, tức thời thông tin, bởi những phương diện này."

Khang Dạ sửng sốt một chút nói: "Vân tổng, có hay không chúng ta trước dốc lòng hạng nhất, vốn có những này hạng mục lợi nhuận sẽ không minh xác, chỉ sợ cần thời gian dài đầu nhập, nhiều như vậy hạng mục nếu như toàn diện trải rộng ra, tiền của chúng ta một cái hạng mục đều không thể chèo chống."

Vân Dịch lắc đầu, hẳn làm sao không biết cái này, nhưng là cái này vài cái hạng mục đều là hỗ trợ lẫn nhau cộng đồng phát triển, thiếu một cái, chính là một tổn thất lớn.

Giờ không chờ người a! Bất quá lập tức lại lắc đầu nói ra: "Chúng ta không cần toàn bộ thu mua, có thể chiếm được cổ phần không chế quyền tốt nhất, về phần tài chính vấn đề ta tới nghĩ biện pháp, tóm lại chuyện này người nhất định phải để bụng, mau chóng đem tư liệu chính lý ra đến giao cho ta."

Khang Dạ muốn nói lại thôi, cuối cùng còn là gạt đầu ra khỏi, sau đó lại có một người tiến đến, là nguyên lai tài vụ phó tổng, Luru dựa vào!

"Vân tổng, ngày hôm qua công ty của chúng ta vào một số năm ngàn vạn nguyên tài chính, ta đã cho ngài phát qua bưu kiện, không biết ngài có hay không thu được."

Luru dựa vào tuổi không lớn lắm, hẹn sao chừng ba mươi tuổi, tướng mạo không có trước kia Tôn Lệ yêu mị, ngược lại có vẻ rất là đoan trang!

Vân Dịch nhìn xem nàng nói: "Số tiền kia ta đã biết, cục công an bên kia, người có thể đi rút lui án."

Luru dựa vào gạt đầu xác nhận, rồi đi văn phòng!

Vân Dịch đứng dậy, nhìn xem dưới lầu trên đường cái bận rộn đám người, trong nội tâm một cỗ hào hùng bay lên.

Nếu như kế hoạch của mình thật có thể đủ tất cả bộ triển khai, thế giới này sắp bị hấn nắm trên tay!

Bất quá tài chính vấn đề thủy chung là cá chế ước, tuy nhiên hiện tại mới là ba năm, nhưng là đồng thời tham dự nhiều như vậy hạng mục chỉ sợ cũng không phải vài cái ước có thể giải quyết.

Hơn nữa đằng sau còn có rất nhiều hạng mục lập tức muốn triển khai, có thể nói mấy năm gần đây đều chỉ có thể ném tiền, sẽ không gặp hồi báo.

Ngồi trở lại trên ghế làm việc, lại lần nữa mở ra máy tính, bắt đầu tra trước trước lịch sử, hấn muốn nghiệm chứng một chuyện, nếu như thành công, hấn có lẽ đem sẽ không lại vì tài chính phiền não.

Một buổi sáng thời gian, Vân Dịch không có bước ra văn phòng một bước, con mắt chăm chú nhìn chăm chăm máy tính, cũng không có ai tới quấy rầy hấn.

Hấn đang tại mỗi năm lật xem cái này đại sự ký, liên quan đến rất nhiều phương diện, cùng trong trí nhớ từng cái nghiệm chứng.

Trước cũng đã tra qua một ít tư liệu, chính là chủ yếu là xem phong kiến thời đại cùng kiến quốc sơ kỳ một ít tin tức.

Cái này buổi sáng, hấn nhìn rất nhiều xí nghiệp lớn phát triển cách, quốc tế đại sự kiện, triệt để yên lòng, Ảnh Tử thế giới, quả nhiên là cá Ảnh Tử thế giới.

Hết thấy đều là dựa theo Địa Cầu phát triển tới, bất quá chính là rất nhỏ khác biệt, rất nhiều thậm chí liên tên người đều không biến, Vân Dịch thậm chí sẽ sinh ra một loại giả tạo cảm giác.

Phảng phất mình chỉ là đang ở trong mộng, tỉnh, hết thấy khôi phục nguyên dạng.

Lắc đầu bật cười, đã qua đến vài ngày, không thể nào là nằm mơ, đã giữa trưa, cũng có chút đói. Nghĩ nghĩ còn là về nhà ăn cơm!

Về đến nhà, mẫu thân một người ở nhà, phụ thân không tại, hấn biết rõ phụ thân mấy ngày nay vội vàng đối phó huy hoàng, hấn vừa rồi cũng nhìn, huy hoàng buổi sáng hôm nay lại ngã ngừng, nếu như duy trì liên tục xuống dưới, chỉ sợ không phải phá sản chính là bị bắt mua!

Những này hấn xem hiểu, nhưng là không có trông nom, khiến cho phụ thân đem con tức này xuất ra ba.

Một nhà đưa ra thị trường công ty phá sản tuyệt đối không phải đơn giản như vậy, một khi rơi đài, liên lụy ra vấn đề sẽ phi thường nhiều, có thể làm được lớn như vậy, tuyệt đối có chút màu xám thủ đoạn.

Mà một khi mất đi quyền lợi, phần nợ cổ dân sẽ không bỏ qua hấn, chính phủ cũng đều vì công đạo, mà tra rõ này nhà công ty người phụ trách.

Kết quả cuối cùng sẽ rất thảm, hấn sợ dĩ trung một thương, không có đi pháp luật trình tự, cũng là vì cho phụ hôn một cái lý do, một cá người khác không cách nào nhúng tay lý do.

Tiếp chuyện kế tiếp hấn không giúp được gấp cái gì, phụ thân nơi đó có chuyên nghiệp nhân tài đến xử lý chuyện này.

Cùng mẫu thân hàn huyên hội thiên, trên bờ vai lại bắt đầu ần ần làm đau, hấn đột nhiên nhớ tới hấn là đi nằm bệnh viện, không chỉ là bả vai, cái này tinh thần phân liệt cũng muốn đi hỏi một chút.

Đi đến bệnh viện, thay đổi được sau, nghe được khoa tâm thần vị trí.

Hộ sĩ đưa hấn đưa tới một gian văn phòng, gõ cửa!

" tiến đến!" Một người tuổi còn trẻ giọng nữ truyền ra. Cầu sưu tầm, đề cử, cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phu Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18 khoa tâm thần

Hộ sĩ mở cửa đem Vân Dịch mang vào đi, sau đó đối với vùi đầu ghi gì đó người ta nói nói: "Trương thầy thuốc, vị này chính là tìm đến ngài cố vấn."

Trương thầy thuốc lúc này mới ngẩng đầu lên, Vân Dịch xem khẽ giật mình, thầy thuốc kia cũng quá trẻ tuổi, nhìn xem tựa như mười lăm mười sáu tuổi tiểu cô nương, mặt oa oa rất là đáng yêu!

Xinh đẹp gì đó luôn sẽ cho người tâm tình du mau đứng lên, Vân Dịch cũng đồng dạng, đi đến bác sĩ nữ trước mặt vươn tay nói: "Trương thầy thuốc người tốt, ta gọi là Vân Dịch!"

Bác sĩ nữ đứng dậy, sắc mặt lạnh nhạt cùng hấn nắm tay nói: "Người tốt, ta là Trương Tĩnh!"

Thanh âm trầm thấp, làm cho Vân Dịch có chút kinh ngạc, theo tướng mạo trên xem rất nhỏ, chính là vừa nói lời nói có thể cảm giác ra một cỗ thành thực cảm giác.

Trương Tĩnh dò xét cẩn thận ngồi ở đối diện Vân Dịch, rất tinh thần tiểu tử, sắc mặt có chút tái nhợt phảng phất mắt máu quá nhiều bộ dạng, con mắt có thần, hơn nữa xem ánh mắt của người rất chính, không hề giống có tinh thần phương diện vấn đề.

"Vân tiên sinh, không biết người có vấn đề gì, có thể cùng ta nói!" Trương Tĩnh dò xét một lúc sau, mới mở miệng nói ra.

Vân Dịch sờ lên cái mũi, nhìn xem này trương đáng yêu mặt oa oa, cười nói: "Trương thầy thuốc nhìn xem giống như tuổi còn chưa lớn a!"

Hắn cũng không có ý tứ gì khác, chính là Trương Tĩnh lại nhướng mày nói: "Chúng ta còn là nói cùng bệnh tình chuyện có liên quan đến a."

Vân Dịch yên lặng, lập tức cũng phát hiện mình có chút thất lễ, bất quá hấn phát hiện vị này Trương thầy thuốc tính tình giống như có chút lãnh đạm, liền nghiêm trang nói: "Được rồi, tình huống của ta có chút đặc thù, còn hi vọng người có thể cho ta giữ bí mật!"

Trương Tĩnh như trước nhàn nhạt gật đầu nói: "Người có thể yên tâm, chúng ta nguyên tắc thứ nhất chính là là người bệnh giữ bí mật, hiện tại mời người khẩu thuật bệnh tình của người."

Nói xong cầm bút, tùy thời chuẩn bị bản ghi chép.

Vân Dịch có chút trầm mặc, hảo hảo sau khi suy nghĩ một chút mới mở miệng nói ra: "Ta không biết ta đây có tính không tinh thần phương diện tật bệnh, bất quá ta có thể khẳng định chính là tinh thần của ta quả thật có vấn đề."

"

Trương Tĩnh không nói gì, lặng lẽ nhìn Vân Dịch mặt, ý bảo hấn nói tiếp.

"Trương thầy thuốc nghe nói qua chiến tranh tổng hợp lại chứng sao?" Vân Dịch nói khẽ.

Trương Tĩnh sắc mặt bình tĩnh gật đầu nói: "Biết rồi!"

Chiến tranh tổng hợp lại chứng, lại xưng là chiến tranh di chứng, tại thời kỳ chiến tranh rất nhiều quân nhân đều có loại bệnh này.

Là quân nhân hạ chiến trường sau, còn sẽ xuất hiện tại chiến trường ảo giác, trong nội tâm áp lực quá lớn, thường xuyên cuồng bạo, đã thương người, tâm tình không ổn định, thậm chí tự sát các loại.

"Ta trước kia là nhất danh quân nhân, cũng có qua loại vấn đề này, xuất ngũ nửa năm qua, ta cảm giác mình cũng đã khôi phục, hiện tại của ta xử sự phương thức cũng đã dần dần cùng người thường đồng dạng, ta nguyên lai tưởng rằng đã không có vấn đề."

Trương Tĩnh lặng lẽ nghe hấn giảng thuật, không có phát biểu bất cứ ý kiến gì!

Vân Dịch ngửa đầu nhìn xem trần nhà tiếp tục nói: "Thật giống như cùng trước kia triệt để cáo biệt, nhưng là tựu tại mấy ngày hôm trước, thường xuyên hội mơ tới một ít tham gia quân ngũ giờ trí nhớ, rất sâu khắc, đặc biệt một đoạn không tốt kinh nghiệm thường xuyên hội trong đầu quanh quẩn, ta hiện tại tự nhận là là một cái rất lý trí người, chính là nếu như làm chuyện nào đó dẫn phát rồi lòng ta đầy phẫn nộ, ta liền hội như lại biến thành trước kia bộ dạng."

Vân Dịch nói ra cái này nhìn về phía Trương Tịnh, hi vọng nàng có thể cho cùng giải đáp.

Trương Tịnh gặp Vân Dịch nhìn về phía nàng, cầm lấy trong tay bút, đi lòng vòng chỉ rồi nói ra: "Bệnh của ngươi, nguyên bản sẽ không có chữa cho tốt sao?"

Vân Dịch, cúi đầu xuống sau khi suy nghĩ một chút mới lên tiếng: "Ta không biết nên nói như thế nào, hẳn là không có vấn đề. Nếu như nói ta trước kia là xúc động, như vậy hiện tại chính là lý trí, không phát tác mà nói, hẳn là có thể xem như lưỡng chủng tư tưởng."

Trương Tịnh nhũ mày, có chút nghi vấn nói: "Ngươi làm sao có thể đủ rồi phán đoán của mình hiện tại cùng trước kia hoàn toàn bất đồng?"

Vân Dịch trầm mặc nghĩ nghĩ, quả quyết nói: "Điểm ấy ngươi không cần nghi vấn, ta có thể cam đoan ta hiện tại phương thức làm việc cùng trước kia hoàn toàn bất đồng."

Trương Tịnh yên lặng nhìn xem Vân Dịch con mắt, muốn chia biện hẳn lúc nói chuyện bộ dạng, cuối cùng lấy được là, hẳn lúc nói chuyện rất chân thành, hơn nữa là thật sự.

Trương Tịnh tạm thời buông điểm này, sau đó tiếp tục nói ra: "Chiến tranh tổng hợp lại chứng rất phức tạp, đại bộ phận đều theo trị liệu cùng thời gian chuyển dời mà chuyển biến tốt đẹp, bất quá cũng có khá nhiều người không thể thừa nhận trong nội tâm áp lực mà tự sát, ta muốn biết ngươi là có phải có tự sát khuynh hướng?"

Vân Dịch cười nói: "Nếu như là nửa năm trước, thật có tự sát ý tứ, hơn nữa áp dụng qua, nhưng là hiện tại đã hoàn toàn không có."

Trương Tịnh mặt oa oa, hiển hiện một tia kỳ quái biểu lộ nói: "Ta nghe ý của ngươi là, ngươi đem hiện tại cùng trước kia phân rất rõ ràng?"

Vân Dịch nghe được cả kinh, tiểu cô nương này thật là nhạy cảm tư duy, bất quá trên mặt không biến sắc nói: "Ừ, xác thực như vậy, nếu như ta không phải được chia rất rõ ràng, đã sớm tự sát!"

Trương Tịnh không có tiếp tục hỏi, mà là tại võ trên làm lấy bản ghi chép, hên sao năm phút đồng hồ sau, mới ngẩng đầu lên nói ra: "Vân tiên sinh, theo của ngươi thuyết minh bên trong, đó có thể thấy được, ngươi tại xuất ngũ sau, một lần cho là mình cũng đã hết, gần nhất có hay không chuyện gì xảy ra, cho ngươi một lần nữa có làm phức tạp."

Vân Dịch sắc mặt trầm xuống nói: "Mấy ngày hôm trước một buổi tối, ta lại mơ tới một đoạn không tốt nhớ lại, làm cho tâm tình của ta ba động rất lớn, nhưng là kỳ quái chính là, cùng trước kia bất đồng, ta phảng phất biến thành một người khác, nhìn mình nhớ lại. Có thương tích tâm, phần nộ, nhưng là cũng không đủ để để cho ta nổi giận, không khống chế được!"

Trương Tịnh trên mặt lộ ra trầm tư biểu lộ, đây là tinh thần phân liệt bệnh trạng a, nhưng là hẳn nói hẳn từng có quá chiến tranh tổng hợp lại chứng, chẳng lẽ dẫn phát rồi tinh thần phân liệt.

Trương Tịnh sắc mặt dần dần trịnh trọng đứng lên, trong mắt cũng thả ra hào quang, làm một người thầy thuốc, thích nhất đúng là nghiên cứu các loại cổ quái ca bệnh! Trầm giọng nói ra: "Sau xảy ra chuyện gì?"

Vân Dịch nói: "Mấy ngày hôm trước, ta thê tử bị khi phụ, bị ủy khuất, lúc ấy ta ở đây, vừa mới bắt đầu ta tuy nhiên rất tức giận, nhưng là còn có thể khắc chế, nhưng khi đối phương càng phát ra kiêu ngạo thời điểm, ta đột nhiên cảm giác mình trước kia bạo ngược bắt đầu tràn ngập trong óc, dần dần không chế hành vi của ta."

"Quý dị chính là, ta cũng không có mất đi lý trí, hơn nữa rất rõ ràng mình đang làm cái gì, thậm chí sẽ xem xét lợi và hại, nhưng là ta không thích bạo lực, thân thể lại không tự chủ được động thủ!"

"Hơn nữa tại đối phương xuất ra vũ khí công kích ta thời điểm, ta còn có thể tự hỏi lợi và hại, nhưng là thật sự nhận lấy công kích, hơn nữa đủ để uy hiếp tánh mạng của ta giờ, về này xúc động trong nháy mắt tự tràn ngập trong óc, làm cho lý trí của ta không cách nào nữa tiếp tục công việc, nghĩ muốn giết đối phương xúc động, triệt để không cách nào áp chế!"

Vân Dịch nói đến đây, trong óc lại vang lên tiếng oanh minh, ánh mắt bắt đầu thâm thúy đứng lên, toàn thân khí tức cũng biến thành có chút không giống với lúc trước.

Trương Tịnh làm khoa tâm thần thầy thuốc, đối với người bệnh trạng thái nắm chắc phi thường chuẩn xác, trước tiên liền phát hiện ngồi đối diện nam nhân, hai mắt đồng tử có chút phân tán, toàn thân một cỗ lạnh lẽo rét run khí tức dật tán.

Vội vàng la lớn: "Vân tiên sinh! Vân tiên sinh!"

Vân Dịch đồng tử một lần nữa tập trung, nhìn xem đối diện bác sĩ nữ, lắc đầu, hít sâu mấy lần sau mới cười khổ nói: "Thật có lỗi, từ lần trước sau, ta liền có rồi dự cảm, nếu như lần sau lại bộc phát lúc, chỉ sợ hội càng thêm khó có thể khống chế!"

Trương Tịnh lại khôi phục trấn tĩnh, gật đầu nói: "Vân tiên sinh, mời ngươi thả lỏng, trên thực tế rất nhiều người bệnh đều bởi vì nhớ lại một sự tình, mà làm cho tinh thần thất thường, ta vừa rồi kêu gọi ngươi, có thể đơn giản tình lại ngươi, chứng minh tình huống của ngươi cũng không có ngươi tưởng tượng trong mắt."

Vân Dịch người trong nhà biết rõ nhà mình sự, hẳn căn bản không phải bệnh tâm thần, còn sống lấy trước kia cá Vân Dịch có vấn đề, nhưng là hẳn

không có, gật đầu nói: "Trương thầy thuốc, của ta trạng thái có phải hay không là tinh thần phân liệt?"

Trương Tịnh nghĩ nghĩ gật đầu nói: "Của người thật có tinh thần phân liệt bệnh trạng, hơn nữa rất trong mắt, tùy thời tùy chỗ cũng có thể gây ra, nhưng là tinh thần phân liệt là một nhân cách triệt để thay thế một người khác cách, tình huống của người có chút bất đồng, người giống như chỉ là tính cách có chút táo bạo, cũng không triệt để mất đi một phần ý thức!"

Trương thầy thuốc mà nói làm cho Vân Dịch rất đồng ý, hẳn tựa như một cái cực kỳ tính tình không người tốt, một điểm tựa trước, không tính tinh thần phân liệt, nhưng lại so với người bình thường muốn nghiêm trọng!

Vân Dịch nói: "Như vậy có hay không có biện pháp trị liệu đâu? Ta rất lo lắng nếu như thật sự ngày nào đó ta không chế không nổi mình, rất có thể biết làm ra một ít hối hận không kịp chuyện tình!"

"Người loại tình huống này nếu như không ảnh hưởng cuộc sống của người, giới nộ, tận lực không cần phải hồi tưởng một ít không vui chuyện tình, làm cho mình bảo trì lạc quan, như vậy người tựa cũng không có vấn đề." Trương Tịnh nhẹ nói nói.

Vân Dịch im lặng, ai có thể đủ rồi cam đoan mình một mực lạc quan, hẳn biết rõ mình không phải là tinh thần phân liệt, mà là trong thân thể bản thân tựa cái giấu trước kia Vân Dịch, hẳn không biết hẳn là hay không đã chết rồi. Còn sống nói là ngủ say, có thể hay không đột nhiên tỉnh lại.

"Có cái gì không tích cực trị liệu phương thức, có thể đối với ta có chỗ trợ giúp?" Vân Dịch hỏi.

Trương Tịnh trầm mặc một hồi nói ra: "Tinh thần tật bệnh cũng không phải vật lý tật bệnh như vậy, nhiều khi tìm không thấy nguyên nhân bệnh là vấn đề lớn nhất, ta có thể giúp người thôi miên, thử một lần tỉnh lại người bạo lực một phần, sau đó trấn an, thậm chí giúp người rửa sạch."

Vân Dịch sững sờ, thôi miên, đó là một biện pháp tốt, chỉ là còn không có tới cấp cao hứng, trong óc đột nhiên hiển hiện một cổ trí nhớ, chỉ phải cười khổ lắc đầu!

Trương Tịnh nhìn xem Vân Dịch đột nhiên cảm xúc biến hóa, không hiểu nói: "Làm sao vậy?"

"Trương thầy thuốc, chỉ sợ người thôi miên không được ta!" Vân Dịch cười khổ nói.

Hắn là thụ qua đặc biệt huấn luyện, liền trong quân đội chuyên tư thôi miên người, dùng được vật đều không thể đưa hắn thôi miên, chớ nói chỉ là Trương Tịnh.

Trương Tịnh phảng phất không có nghe được Vân Dịch ý tứ vậy, như trước thản nhiên nói: "Cái này người yên tâm, chúng ta thôi miên là trải qua chuyên nghiệp huấn luyện, đã từng trong tay ta trải qua thôi miên trị hết người bệnh không ít."

Vân Dịch nhìn xem nàng chăm chú bộ dạng, trong nội tâm cũng có chút một đám, dù sao chịu đựng huấn luyện lúc trước Vân Dịch, hiện tại có lẽ thật có thể đi, cuối cùng gật đầu nói: "Này bằng không tựa thử xem a!"

Sau nửa giờ!

Trương Tịnh một mực tỉnh táo trạng thái bị đánh phá, nhú mày nhìn xem Vân Dịch, có chút bức bối!

Vân Dịch vẻ mặt vô tội nhìn xem nàng, cái này nửa giờ, nàng sử dụng các loại thôi miên biện pháp, Vân Dịch luôn một bộ không chút động lòng bộ dạng.

Nàng sử dụng hết thủ đoạn, các loại thôi miên công cụ, cũng chút nào không có tác dụng, cái này nếu người thường, không đến một phút đồng hồ tựa sẽ mất đi chủ quan ý thức, mà Vân Dịch căn bản không bị ảnh hưởng.

Trong lúc nhất thời tự tin của nàng đều nhận lấy ảnh hưởng, có chút hoài nghi năng của mình thuật thôi miên!

Vân Dịch cười khổ nói: "Trương thầy thuốc, tính, ta cũng biết là kết quả này, cũng chỉ là thử một lần mà thôi!"

Trương Tịnh thu thập tâm tình, lại khôi phục tỉnh táo nói: "Người hẳn là thụ qua đặc thù huấn luyện, ý chí của người quá mức cứng cỏi, ta không cách nào thôi miên người, bất quá ta có thể liên lạc lão sư của ta giúp người."

Vân Dịch lắc lắc đầu nói: "Ta đã từng bị tiêm vào quốc tế cao cấp nhất dược vật, hơn nữa siêu lượng sử dụng, hơn nữa cao cấp nhất tinh thần không chế đại sư, đều không thể theo trong miệng được đến bất kỳ vật gì, thôi miên với ta mà nói vô dụng!"

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phụ Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19 muốn nhập chủ huy hoàng

Trương Tịnh rốt cục lộ ra kinh ngạc biểu lộ nhìn xem Vân Dịch, ngữ điệu có chút giọng lên nói: "Thật sự?"

Vân Dịch gật đầu, hẳn là thụ qua đặc thù huấn luyện, hơn nữa ý chí của hắn biện pháp gì đều không thể phá hủy, đã từng được an bài làm cho Lôi tự mình thoải mái, đều không thể thành công.

Trương Tịnh sắc mặt mang theo chút ít khiếp sợ nhìn xem Vân Dịch, trong nội tâm ẩn ẩn hiểu rõ, hẳn hẳn không phải là bình thường quân nhân, nói khẽ: "Khó trách người nói ta thoải mái không được người!"

Vân Dịch trầm nghĩ xem ra là không có biện pháp khác, bất quá vẫn là hỏi: "Trương thầy thuốc còn có những biện pháp khác sao?"

Trương Tịnh nhìn xem Vân Dịch tuổi trẻ mặt, lúc này hẳn là thực có chút tò mò, Vân Dịch rốt cuộc từng có kinh nghiệm như thế nào, bất quá năng có nghề nghiệp của mình hành vi thường ngày, sẽ không hỏi đến.

Lắc lắc đầu nói: "Còn có chút tinh thần trấn định loại hình dược vật, bất quá đều có một chút tác dụng phụ, nếu như người có thể áp chế tâm tình của mình, ta không đề nghị người sử dụng!"

Vân Dịch gật đầu, đối với cái này một loại dược vật, hẳn gần đây không biết dùng, mà ngay cả bị thương dùng thuốc tê đều nghiêm khắc khống chế đo, để tránh đối thân thể phản ứng xuất hiện thành kiến. Bất đắc dĩ nói ra: "Được rồi, này cảm ơn Trương thầy thuốc!"

Trương Tịnh nhìn xem Vân Dịch nói: "Hiện tại ta cũng chỉ có thể đề nghị người tận lực bảo trì tâm tình của mình, tình huống của người cũng không bằng chính người tưởng tượng như vậy nghiêm trọng, ta sẽ tiếp tục nghiên cứu, nếu như một khi có biện pháp, ta sẽ thông báo cho người!"

Vân Dịch cũng không có báo bao nhiêu hi vọng, bất quá vẫn là gật đầu nói: "Tốt, vậy làm phiền Trương thầy thuốc!"

Trương Tịnh nhìn xem đi ra Vân Dịch, ngồi ở trên ghế dựa, lẳng lặng trầm tư.

Thế kỷ hai mươi mốt, trên thế giới khắp nơi đều là hòa bình trạng thái, mà Vân Dịch còn trẻ như vậy, hẳn là ở nơi nào đánh giặc?

Hơn nữa năng nhạy cảm cảm giác Vân Dịch trên người còn có thật nhiều bí mật, chỉ sợ cũng không chỉ là chiến tranh tổng hợp lại chứng đơn giản như vậy.

Bất quá Vân Dịch không nói, năng cũng sẽ không đi nghe, bất quá Vân Dịch tại năng đáy lòng nhưng lưu lại một tia khắc sâu ấn tượng!

Vân Dịch đi ra bệnh viện, nhìn nhìn bầu trời dương quang, đối với cái này một lần tới, hẳn là thoải mái.

Cái này thầy thuốc tuy nhiên tuổi không lớn lắm, nhưng lại làm cho người ta một loại tin cậy cảm giác.

Mặc dù không có tìm được biện pháp giải quyết, nhưng là thổ lộ hết một phen sau, hẳn cảm giác đầu óc của mình đều thanh minh rất nhiều.

Tuy nhiên rất nhiều chuyện không cách nào nói, nhưng là tự những này có thể nói ra, mình cũng thư thái rất nhiều, nam nhân sở dĩ một mối, nhiều khi chính là quá nhiều sự áp tại trong lòng!

Đi ra bệnh viện, chuẩn bị trở về công ty, lại đột nhiên nhận được phụ thân điện thoại, làm cho hắn hồi một lần tập đoàn!

Vân Dịch lái xe tới đến thiên tự tập đoàn!

Thiên tự tập đoàn văn phòng địa điểm, là ở Lâm Hải phần hoa nhất buôn bán khu, một tòa cao tới sáu mươi tám tầng độc lập lâu, chính là thiên Vân đại hạ!

Vân Dịch này tiểu khu làm việc cùng nơi này không cách nào so sánh được, Vân Dịch nhìn xem cao trong mây quả nhiên ký túc xá, trong nội tâm thật đúng là có chút ít cảm khái.

Trên địa cầu mình bất quá một cái nhân viên công vụ, bây giờ lại thành cái này tòa nhà lớn người nổi nghiệp, trong lúc nhất thời có chút dường như đã có mấy đời vậy.

Chậm rãi đi vào thiên Vân đại hạ, trong đó người đến người đi, cả tập đoàn có được hơn tám trăm danh công nhân viên, phân bố tại tất cả các góc.

Lúc này Vân Dịch tham gia quân ngũ từ nay về sau, lần đầu tiên tới đến nơi đây, khi còn bé lại là đã tới, nhìn xem người đến người đi thành phần tri thức, hẳn suy nghĩ phụ thân xử lý công ty ở đâu.

Ngơ ngác dưới lầu đứng đã lâu, mới xác định mình cũng không biết, bốn phía nhìn xem, chính phía trước có một rất lớn trước sân khấu tiếp đãi khu!

Đi qua, một loạt tiếp đãi tiểu thư, hơn mười vị, Vân Dịch có chút phát mộng, cái gì công ty cần nhiều như vậy tiếp đãi nhân viên.

Nguyên một đám trường đều rất đẹp, mặc nữ sĩ chế phục, rất có mỹ lực, Vân Dịch mỉm cười đi đến trong đó một vị trước mặt.

"Tiên sinh, xin hỏi người có chuyện gì không?" Nữ hài thanh thúy thanh âm rất êm tai.

Vân Dịch mỉm cười nói: "Ngạch, là như thế này, các người chủ tịch văn phòng là ở tầng thứ mấy?"

Nữ hài hơi sững sờ, nhìn nhìn Vân Dịch trang phục, một thân nghi ngời âu phục, một đôi giày thể thao, hẹn sao hơn hai mươi tuổi.

Đừng nói trước sân khấu sẽ không trông mặt mà bắt hình dong, kỳ thật trước sân khấu trọng yếu nhất đúng là nhãn lực, Vân Dịch rõ ràng không nên cùng chủ tịch nhắc lên quan hệ.

Bất quá nàng còn là lễ phép nói: "Xin hỏi ngài có hẹn trước không?"

Nàng bất quá là thuận miệng vừa hỏi, sẽ không nghĩ tới Vân Dịch hội thực có hẹn trước, dù sao có hẹn trước tự không phải không biết rằng chủ tịch ở nơi nào văn phòng!

Vân Dịch gật đầu nói: "Ừ, hần vừa rồi gọi điện thoại cho ta, nói muốn ta tới một lần."

Nữ hài lập tức có chút sững sờ, thực có hẹn trước, hay là giả, thường xuyên sẽ có xông tới tìm lãnh đạo, chính là vạn nhất là thật đâu?

Bất quá vẫn là rất nhanh làm ra phản ứng nói: "Tốt, xin ngài chờ, ta hỏi xuống."

Nói xong chăm chú nhìn Vân Dịch phản ứng, Vân Dịch gật đầu nói: "Tốt, không vội!"

Nữ hài có chút kinh ngạc, chẳng lẽ là thật, bọn họ chủ tịch tiếp kiến đều là ai, không phải quan viên chánh phủ, chính là tập đoàn lão tổng.

Nàng cầm lấy điện thoại, một bên quay số điện thoại vừa nói: "Xin hỏi ngài xưng hô như thế nào."

"Vân Dịch!" Vân Dịch thuận miệng đáp.

Trong lòng cô bé cả kinh, họ Vân, xem ra là thật sự tìm đến Vân đồng, sắc mặt trong nháy mắt biến thành có chút hồng, còn trẻ như vậy sẽ không phải Vân đồng văn bối a!

"Uy, dưới lầu có vị Vân Dịch tiên sinh nói là cùng Vân đồng có hẹn trước!"

"Cái gì, tốt, tốt."

Nữ hài có chút bối rối để điện thoại xuống, sau đó từ trước đài đi tới, đi đến Vân Dịch bên người nói: "Vân tiên sinh, ngài xin theo ta tới, ta mang ngài đi lên."

Vân Dịch mỉm cười, gật đầu nói: "Được rồi, đã làm phiền người."

Hai người đi vào thang máy, trong lòng cô bé bang bang nhảy, lúc này tập đoàn thiếu đồng, vụng trộm nhìn xem bên người Vân Dịch, làm sao có thể, nhà mình thiếu đồng gia không biết phụ thân xử lý công ty!

Bất quá phong nhã, có lễ phép. Trong nội tâm không ngừng miên man suy nghĩ, sắc mặt đỏ lên, Vân Dịch nhìn nhìn nàng, trong nội tâm nghĩ đến, chỉ sợ nàng biết rồi thân phận của ta.

"Đúng rồi, người tên là gì?" Vân Dịch nhẹ giọng hỏi.

"Ta, ta gọi là, Hồ Tiểu Mẫn!" Hồ Tiểu Mẫn có chút kích động nói, thiếu đồng gia hỏi nàng tên.

Một cái nhà giàu có mộng trong nháy mắt tràn ngập trong óc, nếu như có thể phát sinh chút gì đó, thật là có thật tốt.

Bất quá Vân Dịch nhưng chỉ là mỉm cười nói: "Hồ tiểu thư, cảm ơn người tiễn ta đi lên!"

"Không, không khách khí!" Hồ Tiểu Mẫn nói lấp nói.

Vân Dịch chỉ là cười cười không lên tiếng nữa, nếu như không có lão bà, như vậy không ngại phát sinh một đoạn mỹ hảo tình yêu, chính là theo kết hôn một khắc đó bắt đầu hần đã bị khóa lại.

Kiếp trước chính là một cái chuyên nhất người, hần cũng không cho là mình có thể đến cỡ nào bác ái, một phần cảm tình nếu như chia cắt, như vậy cần phải sẽ không còn đầy đủ.

Không chỉ là đối với nữ nhân không công bình, hơn nữa là mình sẽ mất đi rất nhiều, nam nhân cả đời cùng một cái tình cảm chân thành nữ nhân, loại đó cảm giác thỏa mãn là hoa tâm chi người rất khó nhận thức.

Hắn và Mục Lâm vẫn chỉ là danh nghĩa vợ chồng, nhưng là theo dẫn giấy hôn thú bắt đầu, Vân Dịch tự đã có một cái khái niệm, hắn là Mục Lâm lão công, Mục Lâm là thê tử của hắn, cái này không thể thay đổi.

Không rời hôn, phần này quan hệ tự vĩnh viễn tồn tại! Huống chi, Mục Lâm đối với Vân Dịch cá người mà nói đã là trời cao, bất kể là tướng mạo, tính cách, tài vẫn chương đều không tầm thường.

Vân Dịch nếu như muốn tìm người nói yêu thương, vì cái gì không tìm Mục Lâm, gần nước ban công trước được Nguyệt, huống chi trăng sáng đã tại trong tay, chi là không có đến bờ sông mà thôi.

Hai người trầm mặc ngồi thang máy đi đến sáu mươi sáu tầng, Vân Dịch bị đội tại cửa ra vào một nữ nhân mang đi, mà Hồ Tiểu Mẫn tắc thất vọng xuống lầu, vốn tưởng rằng Vân Dịch sẽ tìm hắn muốn điện thoại.

Của nàng giác quan thứ sáu nói cho nàng biết, Vân Dịch đối với nàng cũng không có hứng thú, vừa rồi bất quá là mình làm mộng thôi, thật cũng không cái gì, chỉ là có chút thất vọng trở lại trước sân khấu.

Vân Dịch đi đến phụ thân xử lý công ty, khá lắm, suốt một tầng tự một mình hắn khu làm việc.

Vân Lâm Chính Tọa trước văn phòng, trông thấy Vân Dịch tiến đến nói: "Ngồi đi!"

Vân Dịch đối với bên cạnh nữ nhân có chút khom người, ngồi vào Vân Lâm cái ghế đối diện trên!

"Tiểu Triệu, người đi ra ngoài trước a" Vân Lâm đối với nữ nhân nói nói.

Tiểu Triệu lui ra ngoài, đóng cửa.

"Cha, người tới tìm ta có chuyện gì sao?" Vân Dịch suất hỏi trước.

Vân Lâm gật đầu nói: "Ta muốn hỏi hỏi, người về huy hoàng ý kiến."

Nói đem huy hoàng tình huống nói cho hắn một chút, ngắn ngủi hai ngày, huy hoàng tại thiên Vân đã kích hạ, giá cổ phiếu cũng đã ngã xuống 0,3, nếu như tiếp tục nữa không đến một tuần lễ, quái vật khổng lồ này đem sẽ ngã xuống.

Đã có rất nhiều người gọi điện thoại tới cầu tình, huy hoàng tại Lâm Hải, xem như nhà giàu, một khi rơi đài đối Lâm Hải kinh tế khẳng định tạo thành nhất định ác liệt ảnh hưởng.

Một cái công ty cùng rất nhiều phương diện đều liên lụy rất lớn, nếu như thật sự đã xảy ra chuyện, rất có thể dẫn ra rất nhiều vấn đề, Vân Dịch bốn ý là tuyệt không buông tha.

Ai mặt mũi cũng không bằng đứa con mệnh trọng yếu, nhưng khi biết rõ đứa con là có ý trúng đạn, chi là cho một cái phản kích lý do giờ, hắn có chút buông lỏng.

Hơn nữa đây là có ý định đã kích huy hoàng, mà không phải huy hoàng kinh doanh vấn đề, làm thiên Vân tập đoàn, lúc này đây lộ ra thực lực, đủ để kinh sợ tất cả người trong lòng có quỷ.

Nhưng là cũng không nhất định phải đánh chết, như vậy không phù hợp buôn bán quy tắc, cho nên hắn muốn nghe xem Vân Dịch ý kiến, dù sao cũng là Vân Dịch bày cục, hắn cũng muốn nhìn một chút đứa con cái nhìn đại cục.

Vân Dịch hiểu rõ sau, suy nghĩ một chút nói: "Huy hoàng khẳng định không phải Vương Yến Sơn một người huy hoàng a!"

Vân Lâm gật đầu nói: "Đương nhiên, Vương Yến Sơn bất quá giữ lấy 0,38 công ty cổ phần, còn lại còn có hơn mười vị cổ đông! Hắn giữ lấy nhiều nhất mà thôi."

Một cái đưa ra thị trường công ty, hơn nữa cổ đông phần đông, CEO tùy thời có thể thay thế, Vương Yến Sơn 0,38 công ty cổ phần, vốn là đủ để khống chế công ty.

Chính là lần này bởi vì nguyên nhân của hắn làm cho công ty gặp đại nạn, hiện tại đến chỗ đều là trách cứ, phải làm cho hắn xuất ra biện pháp giải quyết, nếu không muốn rút lui tư, nhiều chậm trễ một ngày tài phú sẽ rút lại rất nhiều.

Vân Dịch gật đầu nói: "Hiện tại mới ngừng, chúng ta trên tay có bao nhiêu huy hoàng công ty cổ phần."

Vân Lâm hơi sững sờ, lập tức nói: "Người muốn làm cái gì?"

Vân Dịch hai mắt hiện lên một tia tinh quang, đối với phụ thân, trầm giọng nói: "Ta nghĩ đem Vương Yến Sơn đuổi đi, khống chế huy hoàng!"

Vân Lâm lẳng lặng nhìn hắn, nửa ngày mới nói: "Vân Dịch, người chưa từng có đã làm sinh ý, khả năng không biết, Vương Yến Sơn theo thành lập huy hoàng bắt đầu, vẫn chấp chính huy hoàng, tất cả nòng cốt đều là hắn đề bạt lên, cũng không phải nói chúng ta đuổi đi hắn, có thể khống chế huy hoàng!"

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phu Nhân Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20 phụ tử lập kế hoạch

Một cái công ty cũng không phải người có công ty cổ phần có thể làm chủ, nhân tài, quan hệ rất nhiều thứ đều là chế ước nhân tố, hấn đồng ý Vân Dịch ý tứ, cùng với khiến nó hủy diệt, không bằng không chế tại trên tay mình.

Chính là thiên Vân dù sao không có tiến vào qua giải trí lĩnh vực, tùy tiện đi vào chỉ sợ không ổn, cuối cùng nếu như gây ra chê cười tự được không bù nổi mất.

Hấn vô ý thức cho rằng Vân Dịch nghĩ đơn giản, bất quá khó được Vân Dịch có làm buồn bán hứng thú, hấn cũng không nên đả kích, cho nên nói lời nói rất uyển chuyển.

Không thể không nói, vì đứa con trai này, hấn còn là rất nhân nhượng, Vân Lâm tại thiên Vân tập đoàn khống chế 80% công ty cổ phần, cho tới bây giờ đều là một nhà độc đại.

Làm ra quyết định cũng không sửa đổi, thủ đoạn mạnh mẽ, cứng rắn tổng tài thanh danh truyền khắp trong nước, có thể là đối với đứa con, còn là có kiên nhẫn.

Vân Dịch cũng không chỉ tinh khiết cho rằng chỉ cần vào ở là đến nơi, Trung Quốc chính trị chính là tối rèn luyện người địa phương, hấn làm sao có thể không biết những này.

Bất quá hấn có ý nghĩ của hấn, lập tức đối với phụ thân cười nói: "Vân đồng, ta biết rõ những này, huy hoàng nếu như triệt để rơi đài, thế tất hội liên lụy ra rất nhiều quan hệ. Tuy nhiên chúng ta thiên Vân thành công kinh sợ một nhóm lớn người, nhưng là cũng đặc tội rất nhiều người, hơn nữa quan trên mặt chiếm đa số."

Vân Lâm nghe Vân Dịch xưng hô, có chút ý tứ, đây là đại biểu chính thức đàm phán?

Bất quá Vân Dịch mà nói cho hấn biết đứa con cũng không ngốc, hơn nữa có chút kiến thức, cho nên có nhiều tính chất nghe hấn nói tiếp.

"Tuy nhiên chúng ta Vân gia không sợ, nhưng là cừu nhân kết nhiều hơn cuối cùng không phải chính đồ, thỏa hiệp mới là tốt nhất hợp tác biện pháp. Mục đích của chúng ta rất rõ ràng, huy hoàng có thể tồn tại, Vương Yến Sơn phải rơi đài, nếu không Vân gia tuyệt không bỏ qua!"

Vân Dịch nói như đinh chém sắt, Vân gia tuyệt không dung bị khi phụ, lúc này đây đại động tác, tuy nhiên làm cho rất nhiều người cảm thấy Vân gia vô cùng bá đạo, chính là chỉ sợ càng nhiều người sẽ đối với Vương Yến Sơn không hài lòng.

Bây giờ Vân gia thái độ rất rõ ràng, nếu như thích hợp lui bước, tỏ vẻ thành ý, tin tưởng Vương Yến Sơn rơi đài hội đơn giản rất nhiều.

Vân Lâm tung hoành thương trường nhiều năm, đương nhiên hiểu rõ Vân Dịch ý tứ, trong mắt có chút ngưng trọng lên, gật đầu nói: "Người nói tiếp."

Đứa con hôm nay cho hấn rất nhiều kinh hi, bất quá vẫn là không biến sắc, muốn nhìn một chút đứa con rốt cuộc có bao nhiêu liệu.

Vân Dịch cảm lấy chần mèn cho Vân Lâm thêm chén nước, mình rót một ly trà, còn phao tốt lắm lá trà, thổi nhiệt khí, chậm rãi trầm tư.

Nhấp một ngụm trà, trà mới hương vị vi khô, rất nâng cao tinh thần, đặt chén trà xuống tiếp tục nói: "Vương Yến Sơn rơi đài, chỉ là một trong những mục đích, làm thiên Vân, lớn như vậy động tác, không thể không có hồi báo, mà huy hoàng nhất định phải muốn là của chúng ta."

Vân Lâm nhìn xem hấn một phen động tác, cùng đứa con khó được nói đến chính sự thần thái, cũng không có chen vào nói, tiếp tục nghe.

"Về phần được đến huy hoàng sau, đương nhiên sẽ ảnh hưởng nó phát triển, tin tưởng rất nhiều người hội không phối hợp, lúc này có chút cổ đông, chỉ sợ hội tạo phản, lúc này chúng ta có thể trần giả hấp thu cổ phần của hấn, tỏ vẻ chúng ta Vân gia chỉ là vì báo một thương chi thù. Không làm cho bọn hấn đã bị tổn thất."

"Thông qua thủ đoạn phải chiếm được 0,51 cổ phần khống chế quyền, sau hết thấy tự dễ làm!" Vân Dịch nói đến đây nhìn về phía phụ thân.

Vân Lâm thấy hấn nói xong, rất trực tiếp chỉ ra một vấn đề: "Vấn đề mấu chốt nhất là, tiếp nhận huy hoàng sau, làm sao bây giờ, khi đó sẽ là một cái cục diện rối rắm, chúng ta thiên Vân tiếp nhận sau nếu như tùy ý hấn nát xuống dưới chỉ sợ không được a!"

Vân Dịch khẽ mỉm cười nói: "Không phải thiên Vân, là ta tiếp nhận, làm Vương gia đền bù tổn thất cho tổn thất của ta, huy hoàng là một cái giải trí công

ty, ta không có năng lực tiếp nhận thiên Văn, nhưng là huy hoàng ta vẫn còn có chút tin tưởng. Giải trí công ty dựa vào cái gì? Dựa vào là nghệ nhân, mà nghệ nhân lại dựa vào cái gì, bọn họ dựa vào là tác phẩm, tác phẩm tốt xấu trực tiếp quan hệ đến giải trí công ty địa vị cùng phát triển!"

Vân Dịch nhìn thẳng vào phụ thân nói: "Mà ta, vừa vặn có tốt tác phẩm nơi phát ra, cho nên đây mới là ta tối có lòng tin địa phương!"

Vân Dịch vốn là có ý muốn bỏ cục, bây giờ là một cái cơ hội, hơn nữa tăng thêm Mục Lâm nhân tố, hẳn tất nhiên hội đặt chân một chuyến này, chẳng hiện tại nghĩ biện pháp đem huy hoàng nắm bắt tới tay!

Vân Lâm cái này mới bắt đầu nhìn thẳng vào phần này kế hoạch, Vân Dịch hiển nhiên cũng đã nghĩ vô cùng thấu triệt, tuy nhiên chỉ là không rõ ràng nói một chút.

Chính là đại phương hướng là không có sai, còn lại chi tiết có chuyên nghiệp nhân sĩ đi xử lý, đối với thiên Văn mà nói, lập uy cùng thỏa hiệp cũng đều xử lý tốt, đây mới là đối thiên Văn trọng yếu nhất địa phương.

Nếu như huy hoàng vạn nhất vẫn bị thất bại, cũng chỉ có thể chứng minh Vân Dịch kinh thương năng lực có vấn đề, mà không hội liên lụy đến thiên Văn.

Đương nhiên sẽ có chút ít ảnh hưởng, nhưng là tuyệt đối so với trực tiếp hủy diệt huy hoàng muốn tốt hơn nhiều, hơn nữa đứa con lo lắng như vậy cẩn thận, có nên không là lời nói suông.

Cẩn thận đánh giá Vân Dịch liếc nói: "Thật đúng là không có nhìn ra, ta con trai của Vân Lâm có chút thiên phú, đã như vậy, không bằng trước hội công ty rèn luyện rèn luyện."

Hắn lại nổi lên đem Vân Dịch mang theo trên người tự mình dạy bảo tâm tư, nếu như thật sự không có thiên phú, cũng thì thôi, bây giờ nhìn hẳn rõ ràng rất là khôn khéo, các mặt đều có thể lo lắng đến.

Tại bỏ mặc không quản hẳn có chút không cam lòng!

Vân Dịch cười khổ nói: "Cha, ngài có thể hay không đừng đề cập cái này tra, nói thật, phương hướng của chúng ta không giống với, người để cho ta duy trì thực nghiệp, ta thật sự không có kinh nghiệm a, hơn nữa ta có ý nghĩ, nói không chừng qua một thời gian ngắn sẽ tìm đến ngài hoá duyên."

Vân Lâm vì chính, nhìn xem Vân Dịch bộ dạng, thật là có chút cảm khái, từ nhỏ đến lớn phụ tử quan hệ sẽ không tốt, thật không ngờ theo sau khi kết hôn, Vân Dịch phảng phất thay đổi rất nhiều.

Sáng sủa, phụ tử quan hệ cũng có chỗ chuyển biến tốt đẹp, hiện tại hai người ngồi cùng một chỗ, đàm công tác bầu không khí rất tốt, làm cho hắn có chút vui mừng.

"A, người là có cái gì ý nghĩ, cần tiền, sự đầu tiên nói trước, nếu như không thể nói phục ta, người cảm không đi một phen tiền." Vân Lâm lại nghiêm túc lên.

Nếu là lúc trước, đàm đều không cần đàm, không có tiền, cả ngày hoa thiên tử địa, tiền tiêu vật không cần tìm hắn, duy nhất một lần tại mẫu thân hắn nơi đó cảm ba nghìn vạn mở công ty, hắn sau khi biết giận dữ!

Bất quá hôm nay chứng kiến đứa con trạng thái, rõ ràng trước kia mình không đủ hiểu rõ đứa con, hẳn là có một chút ý nghĩ, chỉ cần gia chút ít ma luyện, sẽ không so với bất luận kẻ nào kém, còn có cái gì so với đây càng làm cho hắn cao hứng.

Vân Dịch con mắt vừa động, hiện tại trước tiên có thể tại trước mặt phụ thân gõ gõ trống, đến lúc đó có lẽ thật có thể bắt được tiền cũng không nhất định!

"Cha, thiên Văn là bán lẻ cùng bất động sản lập nghiệp, bất động sản mấy năm gần đây còn có thể thành bọc phát tư thái, hiện tại chỉ cần có địa, áp trong tay, theo nhân khẩu càng ngày càng nhiều, người cùng thu vào đề cao, tương lai phòng ở vĩnh viễn không đủ ở, cửa hàng vĩnh viễn không đủ nhiều."

Vân Dịch nghĩ đến kiếp trước Trung Quốc người tuổi trẻ cả đời cũng chưa chắc có thể mua nâng một bộ phòng, loại trạng thái này cũng tất nhiên sẽ phát sinh tại nơi này, hẳn là chính là từ giờ trở đi, dần dần hiện lên bọc phát xu thế!

Hắn không ngăn cản được, thiên Văn cũng không được, trong chỗ này nguyên nhân quá nhiều, thậm chí chính sách vịn lấy, không phải một người một nhà có thể giải quyết.

Trừ phi hắn thật sự có thể đạt tới phú khả địch quốc, nói có thể tham gia vào chính sự tình trạng, thời điểm đó có lẽ hẳn thật có thể đủ rồi làm ra một ít cống hiến, nhưng hiện tại tuyệt đối không có khả năng.

Vân Lâm cảm giác có chút ngạc nhiên nói: "Người đã như vậy xem trọng bất động sản, vì cái gì chính là không muốn trở về công ty đi làm đâu?"

Vân Dịch lắc đầu nói: "Cha, bất động sản tuy nhiên kiếm tiền, nhưng là đối với dân chúng mà nói ẩn tượng chưa hẳn có thật tốt!"

Vân Lâm cả kinh, lập tức nhìn xem Vân Dịch chần chừ mặt, có chút không rõ hắn là có ý gì, mở công ty kiếm tiền là bản phận, cùng dân ý có chút liên quan, nhưng là tuyệt đối không phải chủ yếu nhân tố, trừ phi lại phát động vài thập niên trước hoạt động.

Hắn không biết Vân Dịch lo lắng, trên địa cầu tại cảng mỗ xí nghiệp một mực bị cho rằng là Trung Quốc thương giới đệ nhất nhân, dựa vào bất động sản

làm giàu làm giàu!

Mà theo bất động sản kinh tế bọt biển càng lúc càng lớn, mạng xã hội xí nghiệp lực lượng mới xuất hiện, toàn dân tin tức thời đại đến, là người chỉ biết một ít tin tức.

Tới lúc đó hậu, nhà này xí nghiệp quyền tiền chấm dứt, muốn rời khỏi thời điểm, dẫn dắt nâng phong ba, đủ để cho một nhà xí nghiệp hình tượng ngã xuống đáy cốc, lại giải thích thế nào, cũng vô pháp bị tiếp nhận.

Dù cho người nói là buôn bán hành vi, nhưng là tại mạng xã hội thời đại, dân chúng ấn tượng mới là đệ nhất vị, một khi bị dân chúng chỗ hoài nghi, như vậy còn muốn đặt chân nội địa kinh tế, sẽ rất khó.

Mà hần thân là đời thứ ba, căn bản không có khả năng tương lai đem xí nghiệp dời đi, thì chặt đứt đường lui, hướng chỉ đã tâm của hần xa không chỉ như thế.

Vân Dịch trong nội tâm hiện lên những này, lại là nói tiếp: "Ta không làm một chuyện này, không phải có thiên Vân sao? Ta sớm muốn muốn tiếp nhận, nhưng là ta không nghĩ hiện tại tiến đến, ta có ý nghĩ của mình. Ta muốn phá được phương diện là mạng xã hội."

"Mạng xã hội?" Vân Lâm đương nhiên biết rõ cái danh xưng này, mấy năm này gọi vô cùng nghĩ, thiên Vân cũng có chú ý, nhưng là đến nay mới ngừng, còn không có một nhà công ty có thể kiêu ngạo, khắp nơi đều là lỗ lỗ, thiên Vân ý kiến là tạm thời không thể tiếp xúc!

"Ta hạ qua công phu, sở dĩ sẽ làm ta này tiêu đầu tư công ty tồn tại, chính là muốn tìm kiếm chất lượng tốt lạc công ty, hiện tại đã có nhất định thu hoạch." Vân Dịch gật đầu nói.

Vân Lâm cau mày nói: "Người là muốn làm vì nhuyển như vậy phần mềm máy tính xí nghiệp?"

Vì nhuyển làm thế giới đệ nhất xí nghiệp lớn, tại toàn cầu hưởng dự nổi danh, theo máy tính phổ cập đến Trung Quốc cái này lớn nhất quốc gia đang phát triển, cường đại nhân khẩu ưu thế, làm cho cái tên này tại trung quốc thổ địa trên mọc rễ!

Nhưng là muốn làm phần mềm máy tính vô cùng nhiều, nhưng là kỹ thuật trên không đạt được, căn bản không cách nào cùng vì nhuyển tranh hùng!

Vân Dịch lắc đầu nói: "Cha, vì nhuyển làm máy tính phần mềm máy tính, ta muốn làm so với nó rộng khắp, tương lai thế giới, nhất định là điện thoại thế giới. Mà lạc là mỗi người không thể thiếu."

Vân Dịch hít sâu một hơi nói: "Phụ thân, người có nghĩ tới hay không, có một ngày, ngồi trong nhà có thể mua sắm, cùng phương xa bằng hữu nói chuyện phiếm, đặt hàng vé máy bay, tiền trả hết thấy cần tiền trả phí tổn, ngài có thể ngồi trong nhà hoàn thành hết thấy ngài công tác."

Vân Lâm mở to hai mắt, tay có chút phát run nhìn xem Vân Dịch, nếu như hần nói hết thấy trở thành sự thật, như vậy hội diễn sinh nhiều ít ngành sản xuất, tương lai thật thế kinh tế chắc chắn đem ngã xuống!

Trái tim bởi vì kinh sợ mà bang bang nhảy loạn, mà mấu chốt nhất chính là, mua sắm cái này một cái, đối với hần bán lẻ ngành sản xuất sẽ là lớn nhất đánh sâu vào.

Kết cục không thể tưởng tượng, nếu như hết thấy trở thành sự thật, như vậy. . .

Hơn nửa ngày mới trấn định lại, Vân Lâm lập tức lại có chút ít lắc đầu, nói ra: "Vân Dịch, người nói rất có thể trở thành sự thật, nhưng là hiện tại hết thấy đều vẫn chỉ là ý nghĩ."

p s: Cảm tạ vài vị phần thưởng! Còn có sưu giáú đề cử bằng hữu, cảm ơn các người chú ý, ta hôm nay sẽ thêm càng vài chương, đồng thời cũng hi vọng điểm kích vào bằng hữu có thể sưu giáú, có phiếu đề cử bằng hữu có thể vui lòng nện xuống!

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phụ Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21 người kết hôn ư

Vài thập niên buôn bán thói quen, cũng đã làm cho Vân Lâm sinh ra nhất định quán tính, hần cũng không nhận thức là cuộc sống của mình sẽ ở ngắn ngủi vài năm các loại sẽ bộc phát.

Khả năng Văn Dịch nói là một loại xu thế, nhưng là trước mặt cần phải dùng thực nghiệp là chủ, cũng không thể bởi vì một loại xu thế tự đơn giản chối bỏ mình định ra đại cách cục!

Văn Dịch hiển nhiên biết rõ phụ thân ý nghĩ, bất quá vẫn là nghĩ nhiều kẻ một ít, lắc đầu nói: "Phụ thân, nó đã đến đến đây, Trung Quốc hàng năm tăng trưởng mạng xã hội xí nghiệp, suru. Tác, mua bình đài, môn hộ đứng, thậm chí diễn đàn, đều là thành thập bội đã ngoài phát trương, nhưng là phần lớn kiên trì không được vài ngày, sẽ đóng cửa!"

Văn Lâm tại chăm chú nghe, đối với đứa con hạ công phu, hẳn còn là thương thức.

Văn Dịch nói tiếp: "Nhưng là theo ta điều tra, trước mắt rất nhiều Trung Quốc xí nghiệp đã bắt đầu nước ngoài dung tư, một khi được đến tài chính, trong một kịch liệt cạnh tranh trong hoàn cảnh, kỹ thuật vấn đề sẽ không còn là hồi đề. Hơn nữa theo điện thoại đôi mới, tại càng thêm thuận tiện sinh hoạt dưới điều kiện, một khi bộc phát, này tương là một hồi mấy ngàn năm nay lớn nhất sinh hoạt hình thức thay đổi."

Văn Lâm trấn định nghe, hẳn làm cả đời sinh ý, đương nhiên biết rõ trong đó lợi và hại, trăm mặc đã lâu.

Nhưng là đối với Văn Dịch nói ngắn hạn bộc phát, hẳn còn là không tin, thiên Văn có chuyên môn bày ra đoàn đội, đối với mạng xã hội cũng đã đã làm khảo sát, nhưng là được ra kết quả là cái nghề này, có tiền cảnh, nhưng là trong ngắn hạn không cách nào thu lợi.

Là một cái cần thời gian rất lâu phát triển ngành sản xuất, hiện tại tham gia còn quá sớm, nhất là mấy năm này cái nghề này bên trong, không biết bao nhiêu người gây kích trầm cát, tiếng kêu than dậy khắp trời đất!

Bất quá Văn Dịch lòng dạ cao, hẳn rất là vui mừng, cũng không muốn đã kích, chỉ là Văn Dịch có chút quá mức chắc hẳn phải vậy, dù sao còn không có làm qua sinh ý, tôi luyện tôi luyện cũng rất tốt! Liền vừa cười vừa nói: "Văn Dịch, người có lòng cầu tiến, ta thật cao hứng, nhưng là về người nói cái này, còn không cấp, huy hoàng vấn đề tự theo như người nói xử lý!"

Văn Dịch nhìn xem phụ thân sắc mặt, biết rõ hẳn trong lúc nhất thời còn là không tiếp thụ được, chính là hẳn không biết là trận này cách. Mệnh, lập tức sẽ đã đến, hơn nữa tư thái chi mãnh, sẽ làm tất cả mọi người chấn động!

Bất quá Văn Dịch cũng không có ném thủ tiếp tục khuyên bảo, hẳn biết rõ nếu như mình không có trải qua, sợ sợ cũng không có thể tin tưởng sinh sống mấy ngàn năm phương thức, lại đột nhiên thay đổi!

Cười khổ một cái nói: "Được rồi, huy hoàng chuyện tình, tự phiên toái phụ thân rồi!"

Rời đi thiên Văn đại hạ, nhìn xem cao ngất đám mây buồn bán đế quốc, trong lòng của hẳn càng thêm kiên định, không trở lại là đúng, bây giờ trở về đến không cách nào làm chủ, căn bản không cách nào áp dụng ý nghĩ của mình.

Không được bao lâu, mình là có thể một mình sáng tạo một tòa cao hơn này đại hạ!

"Văn Dịch?"

Đột nhiên một đạo không xác định giọng nữ từ phía sau truyền tới, Văn Dịch nhìn lại, một cái trang phục nghề nghiệp nữ nhân chính ở sau người không xác định nhìn mình.

Nữ nhân một đầu nhẹ nhàng khoan khoái tóc ngắn, hóa trước đồ trang sức trang nhã, tướng mạo rất là thoát tục, dáng người không cao, hèn sao một mét sáu tả hữu, mới đến Văn Dịch ngực!

Văn Dịch căn bản không có tự hỏi, vậy mà thốt ra nói: "Đình Đình!"

Lời vừa ra khỏi miệng, Văn Dịch tự chấn động, hẳn vậy mà nhận thức nữ nhân này, trong ký ức của hẳn, có thể tồn tại người tương đương thiếu, liền Mục Lâm hẳn đều không nhớ rõ, vậy mà chứng kiến nữ nhân này đầu tiên mất tự nhận ra được.

Chu Đình, hẳn thanh mai trúc mã cùng nhau lớn lên bằng hữu, không có tham gia quân ngũ trước, hẳn thích nhất nữ hài, cùng một chỗ tiểu học, cấp 2, cao trung!

Cao trung giờ, hẳn cũng truy qua Chu Đình, bất quá cũng không có thành công.

Thẳng đến hẳn đi làm lính sau, chặt đứt liên lạc, chỉ chớp mắt sáu năm thời gian trôi qua, khả năng phần này cảm tình tại Văn Dịch đáy lòng một mực tồn tại, cho nên trước tiên tự nhận ra.

"Văn Dịch, thật là người a!" Chu Đình có chút kinh hi nhìn xem Văn Dịch.

Nàng cũng đã sáu năm chưa từng gặp qua Văn Dịch, nay thiên hạ ban đột nhiên xem thấy phía trước thân ảnh rất là quen thuộc, tuy nhiên vóc dáng cao rất nhiều, nhưng là nàng còn là đầu tiên mất tự nhận ra.

Đối với cái này cùng nhau lớn lên bằng hữu, Chu Đình tuyệt đối quên không được, trong óc đồng dạng nhớ lại đã từng chuyện cũ.

"Chu Đình, đã lâu không gặp!" Văn Dịch nhẹ nói nói.

Thiên cầu vòng nhà hàng Tây!

Đây là một gian tương đối yên tĩnh phòng ăn, trong nhà ăn quanh quẩn trầm thấp du dương Piano thanh, hoàn cảnh rất là ưu nhã!

"Không nghĩ tới hôm nay trùng hợp như vậy, có đã nhiều năm không có gặp mặt a!" Vân Dịch mang trên mặt nhàn nhạt tiểu dung cùng tư thái ưu nhã Chu Đình ngồi đối diện nhau.

Chu Đình nhẹ nhàng quấy trước cà phê, trong mắt còn mang theo kinh hi gập đầu nói: "Ừ, chỉ chớp mắt chúng ta có sáu năm không gặp đi, lúc trước người đột nhiên không thấy, về sau mới biết được người đi làm lính, vậy mà đều không có cùng chúng ta những này đồng học nói lời từ biệt."

Vân Dịch khẽ cười nói: "Ừ, lúc trước đi gấp, như thế nào người đang ở đây thiên Vân đi làm?"

Nhìn xem Chu Đình trên người chức nghiệp tây trang, có chút phát mộng, chẳng lẽ nàng tại đây đi làm?

"Người không biết sao? Bá phụ chưa nói với người sao?" Chu Đình có chút nghi hoặc nói.

Vân Dịch giật mình, Chu Đình xuất thân danh môn, gia tộc tham chính, tại thiên Vân đi làm, cũng không kỳ quái."Không có, ta vừa trở về không lâu, còn không biết rằng! Như thế nào, những năm này qua tốt sao?" Vân Dịch cầm lấy cà phê nhẹ nhàng uống một ngụm, nhìn xem đối diện có vẻ rất đoan trang Chu Đình nói.

Chu Đình nhìn xem Vân Dịch này trương hơi có vẻ mặt tái nhợt, gập đầu nói: "Vẫn còn được, người đi từ nay về sau, ta bình thường đọc xong đại học, sau đó tiến vào thiên Vân đi làm, hết thấy như thường! người đâu?"

Vân Dịch cười cười nói: "Ta? Cuộc sống của ta rất quy luật, năm đó vào bộ đội, thăng đến hơn nửa năm trước kia mới xuất ngũ về nhà."

Chu Đình mỉm cười, lộ ra hai cái tiểu má lúm đồng tiền nói: "Đúng vậy a, lúc ấy nghe nói người tham gia quân ngũ đi, ta còn thương tâm tốt một hồi đầu, chỉ là không có nghĩ đến người đi lâu như vậy! Trở về cũng không có liên lạc ta!"

Vân Dịch đem mặt hướng ngoài cửa sổ, nhìn xem bên ngoài như nước chảy sông người, trong lúc nhất thời có chút cảm khái! Chỉ là là từ trước mà cảm khái!

Phụ thân của Chu Đình là Lâm Hải thị trưởng, cùng Vân Lâm cũng là từ nhỏ cùng nhau lớn lên, thế hệ trước là làm một trận qua, có thể nói là tam đại chi giao!

Lúc trước Vân Dịch truy cầu Chu Đình, lại bị cự tuyệt, ngay lúc đó hấn căn bản là không tiếp thụ được, không bao lâu xúc động phần nộ bay lên, tự tin thân thái, trải qua chuyện này còn là bị chút ít đã kích.

Vân Dịch xuất thân rất tốt, lễ ra như hấn như vậy công tử ca, hấn là rất nhanh nhẹn mới đúng, có thể là vì Chu Đình, hấn cứng ngắc là không có nói qua bằng hữu.

Hấn khi còn bé cũng không biết mình có hôn ước trong người, cùng Mục Lâm bất đồng, hấn từ nhỏ tựu cực kỳ yêu mến Chu Đình, quan hệ của hai người cũng một mực bảo trì rất tốt.

Tuy nhiên chưa từng có bóc trần quan hệ, nhưng là mãi cho đến cao trung nhanh tốt nghiệp thời điểm, Vân Dịch biết mình khả năng đi làm lính thời điểm, hấn không muốn đi tham gia quân ngũ. Chính là phản đối không được, hấn lo lắng sẽ lâu dài rồi đi Chu Đình, cho nên hướng Chu Đình biểu bạch.

Thiếu niên thời đại ai không hy vọng có một phần Thanh Thuần tình yêu buông xuống, hấn cũng đồng dạng, hấn hi vọng mình cho dù ở tham gia quân ngũ sau, có thể thường xuyên thu được người yêu gởi thư, có thể đem phần này mỹ hảo cảm tình, kéo dài xuống dưới!

Chính là hấn như thế nào cũng thật không ngờ cho tới nay như hình với bóng nữ hài, vậy mà cự tuyệt hấn, nhiều năm tâm nguyện một lần phá diệt, không còn có phản đối tham gia quân ngũ!

Vừa đi sáu năm, cái này sáu năm lí đã trải qua sinh tử đau khổ, giống như cách một thế hệ, cũng không phải hiện tại Vân Dịch, tựu lúc trước Vân Dịch từ lâu trải qua đem phần này ước mơ, chôn sâu đáy lòng.

Đường ranh sinh tử ma luyện, vì quốc gia trung thành kính dâng, cùng một đám cùng chung chí hướng chiến hữu quên cả sống chết phần đầu, làm cho hấn thành thực rất nhiều, nhưng là này phần cảm tình như trước còn dưới đáy lòng.

Biết rõ này kinh thiên một bạo, triệt để chấn sục trong nội tâm tất cả mỹ hảo, hiện tại Vân Dịch hiểu rõ rồi, dù cho quân nhân Vân Dịch không chết, cũng sẽ không lại đối phần này cảm tình ôm có hi vọng!

Vân Dịch trong nội tâm đầy dẫy những này cảm khái, đối diện Chu Đình đồng dạng trầm mặc không nói gì, nhìn xem phía trước mặt Vân Dịch, trong mắt của nàng kinh hi cũng đã biến mất, để lại một tia âm đạm.

Nàng theo trong mắt của hấn rút cuộc nhìn không được một ít ti tình ý, có chỉ là bằng hữu trong lúc đó loại đó bình thân như nước!

Năm đó hết thấy sớm đã qua, nàng sở dĩ sẽ tiến vào thiên Vân, có lẽ là trong nội tâm lúc trước này phần á náy, hoặc là mình cũng giải thích không rõ tình cảm!

"Chúng ta những bạn học đó người còn nhớ rõ ư, đường hoàng, Lưu Giai bọn họ bây giờ đều ở Lâm Hải, người có hay không cùng bọn họ liên lạc qua!" Chu Đình thu thập nỗi lòng hỏi.

Vân Dịch phục hồi tinh thần lại, thật có lỗi nói: "Ừ, ta trước ra một vài vấn đề, cho nên hiện tại tham gia quân ngũ trước kia trí nhớ cũng không có!"

Chu Đình sững sờ, trong mắt toát ra một cỗ không hiểu thần thái nói: "Người nói người mất ký ức?"

Vân Dịch gật đầu nói: "Không tính mất trí nhớ, chỉ là phản sinh một ít biến cố, theo tham gia quân ngũ bắt đầu trí nhớ còn đang, chính là trước kia những kia cần hết sức suy nghĩ!"

Chu Đình nhăn chau xoay động, còn nói thêm "Người gạt người!"

Vân Dịch sững sờ, lập tức lắc đầu nói: "Ta nói là sự thật!"

Chu Đình đột nhiên cúi đầu xuống, không nói, làm cho Vân Dịch không giải thích được, qua đã lâu Chu Đình mới nhỏ giọng nói ra: "Này làm sao người nhớ rõ ta đâu?"

Nói xong Chu Đình ngẩng đầu lên, hai mắt tỏa ánh sáng chăm chăm vào Vân Dịch biểu lộ.

Vân Dịch nhưng chỉ là thản nhiên nói: "Cái này a, cũng không phải đều không nhớ rõ, tỷ như phụ mẫu ta, tỷ tỷ của ta, những này ta đều nhớ rõ, hơn nữa cùng người là từ nhỏ cùng nhau lớn lên, trí nhớ khắc sâu gì đó, khi ta nhìn thấy người thời điểm, ta liền có thể biết người là ai!"

Chu Đình bừng tỉnh đại ngộ nói: "Nói cách khác, trước người không nhớ rõ ta, cho nên trở về cũng không có liên lạc ta, lần này trông thấy ta mới nhớ tới."

Giọng điệu nghe không ra là cao hứng còn là thất vọng, có lẽ Chu Đình chính mình cũng không biết.

Vân Dịch gật đầu nói: "Ừ, gặp lại người thời điểm, chỉ biết tên của người, sau đó tự nhớ lại một sự tình!"

Hai người ngồi cùng một chỗ, hàn huyên rất nhiều chuyện cũ, đại bộ phận thời điểm là Chu Đình đang nói..., Vân Dịch đang nghe!

Hắn cũng không nhúng vào lời nói, dù sao những này hắn đều không có ấn tượng, bất quá cũng từ đó phát hiện rất nhiều trước kia Vân Dịch tính cách dấu vết.

Hắn đối với những này còn là có hứng thú, hai người nói chuyện rất vui sướng.

"Vân Dịch, người đã trở lại, tại sao không có đến thiên Vân đi làm?" Chu Đình đột nhiên hỏi.

Vân Dịch hơi chút trầm mặc rồi nói ra: "Ừ, ta đối thiên Vân không có quá lớn hứng thú, hiện tại chính mình mở cá công ty nhỏ."

Chu Đình trên mặt lộ ra một vòng thất vọng, bất quá thoáng qua tức thì nói: "Người mở công ty, là làm cái gì? Còn nhận người sao?"

Vân Dịch cười cười nói: "Như thế nào, chu đại tiểu thư có hứng thú? Ta này công ty nhỏ có thể mời không nổi người!" Chu Đình trừng to mắt nói: "Ta muốn tiền lương không cao, nói không chừng ta nguyện ý đi đâu!"

Vân Dịch cười khở lắc đầu, đối qua cái đề tài này nói: "Người kết hôn sao?"

Chu Đình đỏ mặt lên, nói khê: "Còn nói sao, cha mẹ mỗi ngày buộc thân cận đâu! Ta còn trẻ như vậy, bọn họ tự ước gì đem ta gả đi ra ngoài!"

Nói xong còn nhìn Vân Dịch liếc, Vân Dịch cũng không có chú ý tới, lại là gật đầu nói: "Cũng không sai biệt lắm đến lúc đó, bất quá người chu đại tiểu thư muốn xuất giá, còn dùng thân cận, cầu hôn sợ là đập phá nhà của người cánh cửa! Chỉ sợ là người ánh mắt rất cao!"

Chu Đình nhìn xem Vân Dịch đậm mặt thần sắc, lông mày lơ đãng có chút nhú một cái nói: "Nào có, không nói ta, vậy còn người, có bạn gái sao?"

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phụ Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22 bỏ lỡ

Chu Đình một người về đến nhà, phụ thân ngồi ở trên ghế sa lon trông thấy nàng trở về nói ra: "Đình Đình, tan tầm, đi rửa tay, chuẩn bị ăn cơm!"

Chu Đình không để ý đến, trực tiếp đi vào giữa phòng, nằm ở trên giường, hốc mắt trong nháy mắt ướt nhẹp, trong nội tâm còn quanh quẩn Vân Dịch câu kia "Ta kết hôn".

Nàng không biết mình về sau là như thế nào tới, mãi cho đến về nhà, bên tai của nàng thỉnh thoảng quanh quẩn những lời này.

Một bức họa mặt bỗng nhiên xuất hiện ở trước mắt, này nhiều năm trước trí nhớ thủy chung không có quên lãng!

Vân Dịch cấp vội vàng chạy đến phòng học, tại toàn lớp người trợn mắt há hốc mồm nhìn soi mói, đem nàng lôi ra phòng học, đi tới trường học trong thang lầu, rất kích động nói với nàng: "Chu Đình, người biết ta từ nhỏ tựu thích người, lập tức muốn tốt nghiệp, nói không chừng chúng ta hội tách ra. Cho nên ta nghĩ cho người làm bạn gái của ta."

Chu Đình lúc ấy đỏ bừng cả khuôn mặt cúi đầu xuống, trầm mặc thật lâu chỉ rồi nói ra: "Thực xin lỗi, Vân Dịch, ta không thể đáp ứng, ta một mực đem người trở thành thành ta bằng hữu tốt nhất."

Vân Dịch lúc ấy ngơ ngác nhìn xem nàng, đã lâu mới lên tiếng: "Vì cái gì, chúng ta từ nhỏ cùng nhau lớn lên, người biết ta thích người, ta vẫn cho là người cũng là như thế này."

Chu Đình cúi đầu trầm mặc, nàng cùng Vân Dịch quá chín, cũng xác thực không có nghĩ qua muốn cùng với hắn!

Vân Dịch nhìn xem Chu Đình, đột nhiên xoay người hướng đi xuống lầu, từ nay về sau không còn có xuất hiện, thẳng cho tới hôm nay lần nữa nhìn thấy.

Những năm này nàng thỉnh thoảng sẽ nghĩ nàng Vân Dịch, biết rõ hắn đi làm lính sau, trong lòng của nàng đột nhiên thất lạc, nàng lúc ấy có lẽ không nên cự tuyệt hắn.

Nhưng là cũng đã đã xảy ra, đại học bốn năm, nàng cũng giao qua bạn trai, nhưng là cuối cùng còn là chia tay, theo thời gian trôi qua, tuổi tăng trưởng, nàng như trước không có quên qua Vân Dịch.

Nhưng là hôm nay, hết thấy đều muốn đã xong, Vân Dịch kết hôn, vậy mà kết hôn, nàng đã từng lấy là Vân Dịch hội đợi nàng cả đời, dù cho sáu năm, Vân Dịch cùng nàng không có có một chút liên lạc.

Nàng cũng tin tưởng Vân Dịch hội đợi nàng, cho nên hắn không để ý phụ thân phản đối, kiên trì đến thiên Vân đi làm, nàng muốn cho hắn sau khi trở về, trước tiên biết rõ tung tích của mình.

Chính là giờ khắc này, nàng biết mình không có có hi vọng, lúc trước một câu cự tuyệt, cũng xúc phạm tới mình.

"Thùng thùng!"

Tiếng đập cửa vang lên, Chu Đình tranh thủ thời gian lau khô nước mắt, mang theo giọng mũi nói: "Tiến đến!"

Phùng Yến đến gần gian phòng, nhìn xem nữ nhi hai mắt đỏ bừng, trong nội tâm xiết chặt, tranh thủ thời gian chạy tới lôi kéo Chu Đình tay, vội vàng nói: "Đình Đình, đây là làm sao vậy, nhanh nói cho mẹ mẹ!"

Chu Đình không nói lời nào, cái đầu dài tựa ở nẫu thân trong ngực khóc lớn.

Phùng Yến không ngừng an ủi nữ nhi, không biết chuyện gì xảy ra, cái này là bị cái gì ủy khuất.

"Mẹ, ta hôm nay đụng phải Vân Dịch!" Thật lâu sau, Chu Đình mới dừng lại.

Phùng Yến tay khẽ dừng, lập tức than nhẹ một tiếng nói: "Đình Đình, kỳ thật hai ngày trước ta chỉ biết hắn đã trở lại!"

"Cái gì? Ngài biết rồi?" Chu Đình sững sờ nhìn xem nẫu thân.

Phùng Yến đau lòng nhìn xem nữ nhi nói: "Mấy ngày nay Lâm Hải đã xảy ra một đại sự, thượng tầng gia tộc cơ hồ đều biết, mà chuyện này tựu cùng Vân Dịch có quan hệ."

Phùng Yến đem chuyện này từ đầu tới đuôi nói một lần, chuyện này tại các đại gia tộc cũng đã truyền khắp, như thế nào phát sinh, sau quá trình, cùng với huy hoàng bây giờ cục diện, đều rất là truyền lưu.

Chu Đình ngơ ngác nghe, Vân Dịch dĩ nhiên là vì một nữ nhân, thậm chí trúng đạn đều sẽ không tiếc, nhất định phải hạ giân. Hơn nữa có đồn đãi là lão bà của hắn, Vân Dịch hôm nay lại chính miệng nói hắn cũng đã kết hôn!

Theo Vân Dịch thái độ đó có thể thấy được, hắn rất yêu vợ hắn, lật lên lớn như vậy cuộn sóng, cũng sẽ không tiếc muốn đòi cả công đạo.

Lại không khỏi nghĩ đến, nữ nhân kia nguyên vốn phải là nàng, đáng tiếc bỏ lỡ, bây giờ chỉ còn lại có này bình thân như nước ánh mắt, nàng rất không cam lòng!

Vân Dịch đối với Chu Đình cũng không có gì tiếc nuối, nhiều một người bạn thôi!

Về đến nhà, đột nhiên muốn cho Mục Lâm gọi điện thoại, cầm lấy điện thoại bấm Mục Lâm điện thoại.

Lại thấy chung không có ai tiếp nghe, bất đắc dĩ để điện thoại xuống, có chút buồn cười, không biết là cố ý không tiếp, còn là thật không có nghe thấy.

Xuất ra trên xe văn kiện, lần nữa nghiên cứu thoáng cái Khang Dạ trong tư liệu vài nhà công ty, từ đó lấy ra mấy nhà, khi hán cho rằng rất có tiềm lực công ty.

Sau đó đi tắm rửa chuẩn bị ngủ, điện thoại lại đột nhiên vang lên, cầm lên xem xét, là Mục Lâm, khoe miệng hiện lên một tầng tiểu dung.

Hongkong!

"Thùng thùng! Mục tiểu thư, là ta, tiểu Trần!"

Tiểu Trần thanh âm ở bên ngoài vang lên, Mục Lâm cầm lấy bao, nhìn nhìn trang dung, mở cửa!

"Ừ, có chuyện gì sao?" Mục Lâm nói khẽ.

Tiểu Trần vội vàng mặt mũi tràn đầy đi tới gian phòng nói: "Mục tiểu thư, là như thế này, chủ sự phượng phát tới thông tri, nghĩ mời ngài biểu diễn một ca khúc, chỉ là không có thời gian diễn tập, không biết ngài có không có vấn đề."

Mục Lâm khẽ dừng, cái gì? nàng có cơ hội biểu diễn, cái này phim trao giải lễ, chính là đại bài tụ tập a.

Hiện tại Hongkong giải trí nghiệp mặc dù có chỗ suy sụp, nhưng là y nguyên đem nội địa vút ở sau người, nội địa nghệ nhân đến cảng diễn xuất cơ hội còn là không nhiều lắm.

Nhất là loại này đại bài tụ tập thời điểm, trong nội tâm trong lúc nhất thời tràn đầy kinh hi, cao hứng nói: "Ta có thể hát của mình ca sao?"

Nhiều khi, phim trao giải lễ đều làm cho khách quý biểu diễn phim khúc chủ đề, hoặc là chỉ định khúc mục.

Tiểu Trần có chút khó xử nói: "Không biết Mục tiểu thư, có thể hay không viết ngữ ca khúc!"

Mục Lâm sững sờ, lập tức trong nội tâm hiểu rõ nói: "Ta sẽ viết ngữ."

Tiểu Trần vui vẻ nói: "Vậy thì tốt quá, chủ sự phượng ý tứ là làm cho ngài lựa chọn một thủ viết ngữ ca, ngược lại cũng không có yêu cầu hát cái đó thủ, dù sao không có thời gian diễn tập, cho nên ngài có thể mình lựa chọn."

Mục Lâm từ tiểu học tập thanh nhạc, đối với rất nhiều viết ngữ ca đều rất quen thuộc, chính là dù sao cũng không thể hát của mình ca, trong nội tâm vẫn còn có chút thất vọng!

Bất quá có thể có cơ hội này tự rất không tồi, diễn nghệ giới, phải cần chính là cơ hội, không có cơ hội, lại đại tài hoa, cũng không coi vào đâu.

Nhiều ít ca sĩ, lão đầu già cỗi, cả đời ra không được đầu, kinh nghiệm của bọn hán phong phú, có thể là không có đảm đương vai chính cơ hội.

Bây giờ cơ hội này Mục Lâm như thế nào cũng phải bắt cho được, chính là lựa chọn cái đó thủ viết ngữ ca đâu?

Cầm lấy điện thoại chuẩn bị tìm người hỏi một chút, đột nhiên chứng kiến có một không nghe, Vân Dịch, hán sao biết gọi điện thoại.

Nghĩ nghĩ còn là hỏi cá điện thoại, miễn cho hán lo lắng cho mình.

"Uy, Mục tiểu thư!" Vân Dịch trước tiên là nói về lời nói.

Mục Lâm thanh âm mang theo thói quen lạnh lùng nói: "Vân tiên sinh, làm sao người nhớ tới gọi điện thoại cho ta?"

Mục Lâm quả thật có chút kỳ quái, tại Lâm Hải giờ, vài ngày cũng không thấy hán đánh một chiếc điện thoại, vừa mới nhìn đến điện thoại không tiếp nhắc nhở.

Nàng do dự đã lâu, còn là quyết định hỏi cá điện thoại, dù sao không phải người bình thường!

Vân Dịch khoe miệng mang cười nói: "Mục tiểu thư, nói chuyện này, lão bà bên ngoài, ta tự nhiên muốn quan tâm xuống."

Mục Lâm khoe miệng một kéo, tức giận nói: "Nói tiếng người a!"

Trong nội tâm cũng không có cỡ nào sinh khí, chỉ cảm thấy có chút xấu hổ, giữa hai người nhiều hơn một cỡ vi diệu.

Vân Dịch cũng không có chuyện gì, bất quá là đột nhiên tâm huyết dâng trào nghĩ quan tâm hạ, liền nói ra: "Chỉ là muốn hỏi một chút người, tại Hongkong như thế nào?"

Mục Lâm phiên nào nói: "Phiền lắm! Ta tham gia cái kia trao giải lễ, bọn họ mời ta hát một bài."

Nói xong Mục Lâm mình cũng sững sờ, nàng sao biết nói với hắn những này?

Vân Dịch lại nghe khó hiểu nói: "Có diễn xuất cơ hội không tốt sao?"

Hắn tuy nhiên không phải cái này vòng tròn, nhưng là biết rõ loại cơ hội này hắn là chuyện tốt!

Mục Lâm nhàn châu xoay động đột nhiên hỏi: "Vân Dịch, người có chưa từng nghe qua cái gì việt ngữ ca, cảm giác dễ nghe."

Nàng cũng là ý tưởng đột phát, mình quyết định không được, tự xem người thường thích gì ca, nếu như mình hội hát, như vậy tự hát một thủ truyền xướng độ cao.

Cái này sân khấu sẽ cả nước trực tiếp, không thể ra sai, tuyển một thủ nghe nhiều nên thuộc, có lẽ có thể làm cho đại bộ phận người có chút hứng thú.

Vân Dịch hơi sững sờ, lại là đột nhiên hiểu rõ ra, trầm giọng nói: "Bọn họ yêu cầu người hát việt ngữ phải không?"

"Ừ." Mục Lâm khẽ ừ!

Vân Dịch suy nghĩ một chút nói ra: "Chờ ta một chút!"

Nói xong cũng cúp điện thoại, Mục Lâm ngơ ngác nhìn xem điện thoại, trong lúc nhất thời có chút không nói gì, cái này Vân Dịch, cùng hắn nói chính sự đâu, để điện thoại xuống, xem ra vẫn phải là mình cân nhắc.

Vân Dịch lại là chạy đến trước máy vi tính mặt, mở ra máy tính, bắt đầu tra tìm một ca khúc bản ghi chép, không có, xác thực không có.

Trong mắt tinh quang có chút lóe lên, quả nhiên Ảnh Tử thế giới phát triển vẫn còn có chút bất đồng, văn hóa sản nghiệp bởi vì trận kia hoạt động chậm rất nhiều.

Bài hát này hắn là chín vài năm tự đi ra rồi, nhưng là bây giờ cũng không có cái này nữ ca sĩ, cũng không có bài hát này.

Như vậy có thể cho Mục Lâm dùng, Mục Lâm nghĩ tại giải trí viên lưu lạc, mình không có khả năng không giúp, chỉ có của nàng lực ảnh hưởng càng lớn, như vậy trước kia Vương Đông Đông loại đó sự sẽ càng ít.

Cầm lấy điện thoại bấm Mục Lâm điện thoại.

"Mục Lâm, nếu như ta cho người một thủ ca khúc mới, người có thể tại mở màn trước học được sao?" Vân Dịch trầm giọng nói ra, giọng điệu rất chân thành.

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phu Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23 khuyết ca

Sân khấu ngồi phía dưới tất cả đều là danh đạo, minh tinh, đại bài tụ tập, Vân Dịch gọi không ra danh tự, nhưng lại biết rõ những người này nhất định chính là đang lúc hồng một đường!

Màn ảnh đi một vòng, dưới ngồi vô số đại bài, trên mặt phối hợp lộ ra chờ mong, về phần có phải là thật hay không, vậy thì muốn xem diễn kịch.

Dưới đài tiếng hoan hô như trước nhiệt liệt, đương nhiên, cùng lúc trước ca sĩ nghệ nhân so sánh với, còn là có sai biệt, cái này đó có thể thấy được nội địa giải trí suy bại!

Vân Dịch xem tv, trong lòng có một ít ý nghĩ, theo chi tiết cũng có thể thấy được, Hongkong giải trí như trước so với nội địa muốn phồn vinh, nội địa nghệ nhân còn không có đánh tới nơi đó đi!

Đại bộ phận cũng chưa quen thuộc nội địa nghệ nhân, cái này cũng nói rõ cùng Địa Cầu tình huống giống nhau, dù sao cũng là lưỡng chủng chính sách hạ lớn lên, đại lục còn không có hoàn toàn mở ra giải trí tinh thần!

"Tốt, để cho chúng ta hoan nghênh Mục Lâm cho chúng ta mang đến 《 ngàn ngàn khuyết ca 》 "

Vân Dịch thoáng cái ngồi thẳng thân thể, chăm chú nhìn chăm chăm TV, một hồi quen thuộc âm nhạc vang lên, đúng là 《 ngàn ngàn khuyết ca 》 khúc nhạc dạo.

Cũng may trên một thể Vân Dịch một mực phân công quản lý văn hóa phương diện, đối với âm nhạc còn là hiểu một ít, nếu không thật đúng là không viết ra được đến bản nhạc!

Mục Lâm một thân bạch sắc váy dài chậm rãi từ dưới đất bay lên, tóc cao cao vén lên, trang dung so với bình thường nhìn thấy muốn càng thêm tinh xảo.

Hiện trường rất nhiều người cũng còn không biết cái này người mới, bất quá Mục Lâm vừa ra trường, còn là kinh điểm không ít người, cũng làm cho cả nước người xem giờ khắc này nhớ kỹ cái này trương thoát tục khuôn mặt.

Khuynh quốc khuynh thành dung mạo, dáng vẻ thướt tha mềm mại đáng người, mi mắt buông xuống, lộ ra một chút đau buồn, cho dù là nhìn quen mỹ nữ giải trí giới, cũng ít gặp hai mắt tỏa sáng.

"Mục Lâm! Là Mục Lâm!"

"Nàng đi làm khách quý!"

"Việt ngữ ca, được chưa a, đừng ném nội địa mặt!"

Giờ phút này nội địa diễn đàn trên cũng bắt đầu rồi đại quy mô xoạt bình, các loại bình luận đều có.

Ngồi ở hiện trường mê ca nhạc lại là theo Mục Lâm xuất hiện, lớn tiếng hét lên! Xinh đẹp gì đó ai cũng yêu mến!

Bất quá lúc này một ít âm nhạc người lại là ngưng trọng nghe âm nhạc khúc nhạc dạo, nghe thấy khúc nhạc dạo có thể cảm nhận được bài hát này không sai.

Mà theo khúc nhạc dạo diễn xong, Mục Lâm mở thanh, lập tức tất cả thanh âm đều biến mất!

"Từ từ nhìn lại từng thuộc về lẫn nhau buổi tối

Hồng Hồng vẫn là người tặng trong lòng của ta mặt trời rực rỡ

Như chảy ngọc lệ mong mỗi vừa tuất kiềm thứ lỗi

Mình sáng sớm ly biệt người đường có lẽ cô đơn được dài đằng đặc

Tiếng ca trong trẻo, làn điệu uyển chuyển, đang ngồi nghệ nhân nhiều ít đều hiểu một ít âm nhạc, còn có rất nhiều chuyên môn làm âm nhạc người, lập tức ngây người!

Bài hát này. . .

Có chút tính nôn nóng lập tức bắt đầu nghe Mục Lâm là ai, đặc biệt một ít người chế tác, tuy nhiên bài hát này mới vừa mới bắt đầu, nhưng là bọn hắn cũng đã có thể nghĩ vậy bài hát sắp sửa nổi lên phong bạo!

Cùng với Mục Lâm sẽ tại Hongkong nổi lên một đạo gió lốc, hình dạng tốt, thanh âm phân biệt độ cao, còn có kinh điển ca khúc, đây là muốn hồng tiết tấu!

Mục Lâm thanh âm xác thực rất không tồi, theo Vân Dịch, nàng hát cùng Địa Cầu nguyên hát có chút khác nhau, thiếu một tia cao vút, tuy rằng nhiều hơn một tí thanh thúy.

Đoạn thứ nhất ca xong, Mục Lâm buông microphone, nhẹ nhàng cúi đầu, lúc trước chỉ có âm nhạc tiết tấu đại sảnh, chúng mê ca hát phảng phất mới kịp phản ứng.

Sau một khắc vô cùng điên cuồng tiếng hoan hô vang lên: "Mục Lâm!"

"Mục Lâm!"

". . ."

Tràng diện trong nháy mắt nóng nảy, liền tại trường nghệ nhân cũng không khỏi quay đầu lại hướng phía sau nhìn lại, cự đại tiếng hét chói tai, tràn ngập

cả tòa trường quán!

Mục Lâm cũng theo thanh âm đứng dậy, nhìn xem dưới đài vô số ánh huỳnh quang bỗng, cùng này lớn tiếng kêu nàng danh tự mê ca nhạc, trên mặt lộ ra một vòng say lòng người tiểu dung, trong lòng khẩn trương lại là trong nháy mắt buông lỏng.

Nàng biết rõ nàng thành công, thành công đứng ở nơi này tòa nội địa người khó có thể chỗ dựa trên khán đài, hôm nay qua đi có nhỏ nhoi.

Dưới đài mê ca nhạc, so với nội địa muốn mở ra, bọn họ tận tình biểu đạt cái này mình đối với bài hát này yêu mến, làm một người nghệ nhân, có cái gì so với người xem tiếng hô càng thêm làm cho người ta hưng phấn!

Nhẹ nhàng hướng về dưới đài phát phát tay, bước liên tục nhẹ nhàng, váy dài kéo địa! Trong trẻo nhưng lạnh lùng đáng người hiển lộ ra cô độc, vừa đứng cùng ca khúc tương hợp!

Sân khấu biến đạo nhìn xem nóng nảy trắng diện, khẽ gạt đầu, lập tức từng đạo đủ mọi màu sắc loang loáng đèn lập tức kịch liệt hiện lên, chiếu rọi tại Mục Lâm này cao gầy đáng người phía trên, làm nàng nhiều hơn một ti ma huyền, rồi lại trong nháy mắt dập tắt, trên khán đài lập tức hắc ám, ngay sau đó một nhúm đèn tụ quang tập trung ở sân khấu chính giữa Mục Lâm trên người!

Cả trường quán duy nhất có thể trông thấy, chỉ có Mục Lâm thân ảnh, xinh đẹp, trong trẻo nhưng lạnh lùng, cao ngạo!

Giờ khắc này Mục Lâm không thể nghi ngờ sẽ làm vô số người yêu, mảnh mai đáng người khoác phiêu dật váy dài, cái trán có chút nâng lên, phảng phất nhìn xem này cũng không tồn tại trắng sáng.

Trong nháy mắt quá nhiều gì đó muốn giăng

Đáng tiếc sắp tại tất cả một phương đánh phải thật sâu đem thời khắc này tận ngóng nhìn

Ngày sau tuy là ngàn ngàn khuyết ca, phiêu tại phương xa ta trên đường

Ngày sau tuy là ngàn ngàn muộn tình, sáng qua đêm nay trắng sáng

Đều so với không dậy nổi cái này tiêu xinh đẹp cũng tuyệt đối không thể sử ta càng thương thức

AH bởi vì người đêm nay chung ta hát

Bài hát này đã từng kinh diễm một cái thời đại, tại Hongkong giới âm nhạc ấn xuống mình không thể xóa nhòa ấn ký.

Giờ khắc này thông qua Vân Dịch, Mục Lâm đem nó dẫn tới thế giới này!

"Ha ha, vừa rồi ai dám nói Mục Lâm hát không được việt ngữ!"

"« ngàn ngàn khuyết ca »! Việt ngữ ca trong đó lại thêm một thủ khiêng đỉnh chi tác, dĩ nhiên là trong chúng ta địa ca sĩ biểu diễn!"

"Nội địa giới âm nhạc một tỷ, đêm nay sinh ra, Mục Lâm hoàn toàn xứng đáng!"

Diễn đàn trên một mảnh tán dương, Vân Dịch không biết, hần lúc này con mắt chăm chú nhìn Mục Lâm, trong nội tâm cảm giác rất là kỳ quái.

Mục Lâm biểu hiện vô cùng tốt, trên khán đài Mục Lâm là như vậy mắt sáng, cách hần là xa như vậy, không thể tiếp cận.

Không hề nghi ngờ Mục Lâm thành công, Vân Dịch không biết tâm tình của hần là như thế nào, Vân Dịch sờ lên trái tim, nhảy xác thực rất nhanh.

Chính là hần cảm giác mình cũng không kích động, rất bình tĩnh, nhìn xem Mục Lâm này nhất định hội tù binh vô số người thân ảnh, trong lòng của hần có rất nhiều vui mừng, là cao hứng, là vì Mục Lâm thành công mà hưng phấn!

Trên khán đài Mục Lâm là như vậy tự tin, phảng phất toàn thân đều ở sáng lên vậy, giờ khắc này hần lý giải Mục Lâm lúc ấy này ánh mắt kiên định.

Nàng yêu mến đứng ở trên khán đài, yêu mến loại cảm giác này, vẻ đẹp của nàng thì ra là lúc này hiển lộ không thể nghi ngờ.

Tuy nhiên lúc này Mục Lâm cùng hần trong ấn tượng Mục Lâm kém quá lớn, hần may mắn cũng tìm không ra cái này là lão bà của hần Ảnh Từ.

Tuy nhiên người còn là người kia, chính là lúc này nàng tuyệt không thuộc về Vân Dịch một người, nàng là trong lòng mọi người nữ thần.

Vân Dịch cũng không có nghĩ quá nhiều, hần không có mê say tại cái này trong bài hát, cũng không có bị đạo đó mắt sáng đáng người chỗ tù binh, hần chỉ là bình tĩnh nhìn một màn này!

Cảm thụ được Mục Lâm hi, Mục Lâm bi, hần quan tâm chính là Mục Lâm lúc này cảm xúc, có lẽ đây mới là giữa phu thê hần là có a!

Mục Lâm tiếng ca du dương, lúc này nàng đã không có khẩn trương, nàng chỉ có một ý nghĩ, muốn đem bài hát này hát đến tốt nhất.

Lâm đi sắp chia tay mới biết vậy nên đau thương xinh đẹp

Nguyên lai tất cả đều là người làm của ta tư nhớ lại dài dằng dặc

Năm nào tháng nào mới lại có thể đêm nay đồng dạng

Dừng lại ngóng nhìn lí làm cho con mắt giăng lẫn nhau lập trường

Làm ngày nào đó hạt mưa nhẹ gõ người cửa sổ

Làm tiếng gió thổi loạn người tư tưởng

Có thể bớt thời giờ nghĩ cái này trương cũ bộ dáng

Bài hát này bắt làm từ bình vô số mê ca nhạc, ca khúc để lộ ra u oán cùng tự mình khuyên giải, có thể đánh trúng từng cái cổ tình người.

Vô số ly biệt chi người, giờ khắc này cảm thụ thực tế sâu, thanh xuân thời gian trôi qua, để lại nhiều ít đã từng cười vui người yêu, cho tới hôm nay chỉ còn lại có độc thân độc ảnh!

Ngày sau tuy là ngàn ngàn khuyết ca

Phiêu tại phương xa ta trên đường

Ngày sau tuy là ngàn ngàn muộn tình

Sáng qua đêm nay trắng sáng

Đều so với không dậy nổi cái này tiêu xinh đẹp

Cũng tuyệt đối không thể sử ta càng thương thức

Ca khúc ca xong, Mục Lâm đứng ở trên khán đài nghe dưới hoan hô, lần nữa khom người, lập tức dưới đài thanh âm càng thêm vang dội!

Dưới đài nghệ nhân tiếng vỗ tay giờ khắc này cũng sôi trào lên, không biết là ai trước hết nhất đứng dậy, lập tức thành từng mảnh đứng lên.

Cái này thủ viết ngữ ca tuyệt đối kinh điển, một cái nội địa người có thể diễn dịch tốt như vậy, đáng giá kính nể!

Mục Lâm thẳng lên thân nhìn xem dưới đài, trong mắt hiện lên một tia hưng phấn, lại trong nháy mắt bình tĩnh trở lại, nói khẽ: "Cảm ơn!"

Nhưng sau đó xoay người chuẩn bị rời đi, chính là lúc này người chủ trì đột nhiên hiện thân mở miệng nói: "Mục tiểu thư xin đợi một chút!"

Mục Lâm nghe ở cước bộ, nhìn xem người chủ trì, đứng ở đằng kia chờ đợi người chủ trì tới.

Người chủ trì Hoàng Bảo, là kim bài chủ trì, giờ khắc này bước nhanh chạy tới đứng ở Mục Lâm trước mặt khoa trương mở lớn cánh tay, thoáng cái hướng về Mục Lâm ôm đi!

Mục Lâm trong nháy mắt hướng bên cạnh tránh né, làm cho hắn bỏ nhào cá không, lập tức dưới đài cười vang.

Hoàng Bảo cũng không giận, cố ý làm một cái lão đạo nói: "Ai, cái này sân khấu quá tron, đi hảo hảo đột nhiên thiếu chút nữa ngã sấp xuống, Mục tiểu thư ta cũng không có muốn ôm người a."

Dưới đài tiếng cười càng thêm kịch liệt, Mục Lâm mỉm cười nhìn hắn!

"Mọi người không biết, khuya hôm nay bởi vì thời gian quan hệ, mục Lâm tiểu thư cũng không có trải qua diễn tập, hoàn toàn hiện trường phát huy, có thể hát tốt như vậy, thành mọi người lần nữa tiếng vỗ tay" Hoàng Bảo lớn tiếng đối với dưới đài kêu lên.

Tiếng vỗ tay lập tức lần nữa vang lên, kéo dài không thôi!

Tiếng vỗ tay làm cho Mục Lâm hai mắt có chút ướt át, nằng cảm thụ được giờ khắc này vinh quang, trong nội tâm tự hào!

"Cảm ơn!" Mục Lâm lần nữa khom người nói tạ.

Hoàng Bảo nhìn xem Mục Lâm, nghiêm trang nói: "Mục tiểu thư, bài hát này chúng ta cũng chưa từng nghe qua, xin hỏi là ca khúc mới sao?"

Mục Lâm gật đầu nói: "Ừ, ta cũng vậy là lần đầu tiên biểu diễn."

Hoàng Bảo lần này là thật sự kinh đến, khoa trương nói: "Người là nói người hôm nay là lần đầu tiên biểu diễn cái này thủ 《 ngàn ngàn khuyết ca 》， cái này thật là lợi hại."

Mục Lâm mỉm cười trí tạ, tiếng vỗ tay lần nữa vang lên.

"Ta nghĩ ở đây tất cả mọi người rất hiếu kỳ bài hát này chế tác giả là ai, ngài có thể nói cho chúng ta biết sao?" Hoàng Bảo tiếp tục hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phu Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24 tin tức trang báo

Mục Lâm nao nao, trong óc trong nháy mắt hiện hiện nâng Vân Dịch thân ảnh, trong lúc nhất thời còn thật không biết nên trả lời thế nào!

Không thể nói là trượng phu, chẳng lẽ nói là bằng hữu sao? chính nàng lại có cảm giác có chút không có ý tứ.

Vân Dịch khoe miệng mang cười nhìn xem Mục Lâm, biểu lộ mặc dù không có dị thường, chính là Vân Dịch biết rõ nàng giờ khắc này khẳng định rất quần quýt!

Thật là có hứng thú xem nàng trả lời thế nào, lúc trước Mục Lâm trên xe như vậy dứt khoát không cho Vân Dịch lộ ra quan hệ của bọn hắn, hiện tại chính mình lại quần quýt.

Nếu như nàng nói là bằng hữu, Vân Dịch cũng sẽ không giật mình, nhưng mà nàng hiện tại quần quýt, làm cho Vân Dịch đáy lòng còn là có một chút an ủi!

Cuối cùng Mục Lâm nói: "Người nhà của ta!"

Đáp án này thật sự là ra ngoài ý định, chính là Mục Lâm chính là chỗ này sao nói ra.

Hoàng Bảo lập tức giật mình nói: "Mục tiểu thư xem ra là âm nhạc thể gia xuất thân, tốt, như vậy cảm tạ Mục tiểu thư phấn khích diễn xuất!"

Chỉ có Vân Dịch giờ khắc này có chút ngạc nhiên, lập tức trong mắt vui vẻ càng ngày càng đậm!

"Xem ra chúng ta Mục tiểu thư còn biết ta là nhà hắn người!" Vân Dịch nhẹ nhàng nỉ non!

Mục Lâm kết cục, thối lui đến hậu trường. Chính là về của nàng phong bạo mới vừa vặn nổi lên!

Tiểu Trần lập tức nghênh tới, kích động nhìn xem Mục Lâm nói: "Mục Lâm, ngươi quá tuyệt vời! Rất tốt!"

Giờ khắc này hắn quên khiêm cung, hắn quá kích động, giờ khắc này hắn vô cùng bội phục mình, một cổ vô cùng thỏa mãn cảm giác thành tựu, làm cho hắn trong lúc nhất thời hưng phấn đến không biết vì sao, là hắn liên lạc trận này diễn xuất, cũng là hắn thông qua can thiệp làm cho chủ sự Phương Đồng ý nàng hát một ca khúc!

Không có gì so với đây càng có cảm giác thành tựu, tuy nhiên hắn là muốn mượn này hướng Vân Dịch tỏ vẻ áy náy của mình, muốn cho Vân Dịch buông tha mình.

Nhưng là thật sự thành công sau, sự hưng phấn của hắn quả thực không lời nào có thể diễn tả được, Mục Lâm kỳ quái nhìn xem hắn nói: "Ừ, khá tốt không có ra cái gì đường rẽ!"

Tiểu Trần gật đầu nói: "Hôm nay biểu diễn quá hoàn mỹ! Ta đã tiếp thiết nhiều điện thoại, đều là liên lạc chúng ta ra đơn khúc.

"

Mục Lâm không có đề ý, hiện tại nàng trầm nghĩ nhanh chút ít hồi từ điểm, cho Vân Dịch gọi điện thoại, nói cho hắn biết của mình diễn xuất rất thành công! Nhân tiện nói: "Biểu diễn xong, chúng ta trở về đi!"

"Không thể đi, không thể đi, đợi tí nữa còn có tiệc tối, khuya hôm nay còn cần quen bọn hắn, Lộ Lộ mặt, cơ hội này không thể bỏ qua." Tiểu Trần lập tức ngăn cản nói.

Tiểu Trần chuyên nghiệp phải không sai, mặc dù mới hơn hai mươi tuổi, nhưng là hắn làm kinh tế người đã trải qua nhanh mười năm, mười mấy tuổi tự

đi tới một chuyến này, người quen biết rất nhiều.

Mặc dù không có cái gì tốt thành tích, chính là môn môn đạo đạo, hẳn biết rõ, lúc này tuyệt đối không thể đi, muốn thừa dịp này cố nhiệt độ, tận khả năng đạt được ích lợi!

Mục Lâm tuy nhiên rất muốn trở về, nhưng là cũng chỉ có thể khe khẽ thở dài, nàng cũng biết đi không được, trong đầu một mực không tiêu tan bóng người, hiện tại cũng không có cách nào đã liên hệ.

Vân Dịch cũng đã đóng TV, ngồi ở trên ghế sa lon chờ Mục Lâm điện thoại, hẳn cho rằng Mục Lâm sẽ rất nhanh gọi điện thoại cho hắn!

Hôm nay nhìn trận này trao giải lễ, có chút ý kiến, hiện tại cũng bắt đầu lo lắng huy hoàng vào tay sau phát triển, một cái công ty kinh nghiệm sóng tác sau, tuyệt đối không có hắn nói dễ dàng như vậy bãi bình!

Huy hoàng cố đông không tin nhiệm, dưới công nhân viên không phối hợp, các loại quan hệ phối hợp, phải đánh thế nào vang lên đệ nhất pháo.

Cứ như vậy lẳng lặng tự hỏi, mãi cho đến đêm khuya, mới lấy lại tinh thần tới, trong cái gạt tàn thuốc cũng đã tràn đầy tàn thuốc, xem nhìn thời gian, mười một điểm!

Nhìn nhìn điện thoại, như cũ không có điện thoại tới, Vân Dịch có chút thất vọng, cũng không đợi lát nữa, nằm trên giường ngủ!

"Ta tin tưởng ngươi, ngươi không tin ta!"

Nửa đêm hai giờ đồng hồ, điện thoại vang lên! Còn là cái này thủ khó nghe âm nhạc, Vân Dịch lập tức mở to mắt, cầm lấy điện thoại.

Quả nhiên là Mục Lâm đánh tới, ngồi dậy, tiếp thông điện thoại: "Mục tiểu thư!"

"Vân Dịch, ngươi còn chưa ngủ à?" Mục Lâm có chút mỗi một thanh âm truyền đến!

Vân Dịch khước miệng hơi vĩnh nói: "Mục tiểu thư đều không ngủ, ta đương nhiên phải đợi trước hầu hạ, nào dám trước ngủ."

Mục Lâm trên mặt tạo nên một tầng tiểu dung, e thẹn nói: "Mò mẫm nói cái gì đó, ừ, ta nghĩ nói cảm ơn ngươi!"

Vân Dịch ngập một cái, lười biếng nói: "Ngươi không có vấn đề à, hơn nửa đêm gọi điện thoại cho ta, đem ta đánh thức nói với ta cảm ơn, ta đây từ nay về sau mỗi ngày tạ ngươi!"

Mục Lâm như rồng mây, vừa mới nổi lên cảm kích, trong nháy mắt vô ảnh vô tung biến mất nói: "Ngươi dám!"

Vân Dịch cười ha ha nói: "Tốt lắm, không còn sớm, nhanh nghỉ ngơi đi, đúng rồi, diễn xuất ta xem, có thể tiến hành!"

Mục Lâm tức giận cúp điện thoại, cái gì gọi là có thể tiến hành, hắn căn bản không có âm nhạc tế bào. Bất quá đáy lòng lại là một vòng ảm áp.

Nàng nao nao, cảm giác mình tựa hồ có chút thói quen cái này trượng phu đâu!

Ngày thứ hai Vân Dịch rất sớm rời giường, đi đến công ty, thuận tiện muốn phân giải trí báo chí!

Quả nhiên giải trí đầu đề là ngày hôm qua Hongkong trận kia trao giải lễ!

"Tình quang sáng chói, Hongkong phim kim nhân thưởng, vua màn ảnh Lưu Vinh lại thêm miện!"

"Ngô Nghệ Tân đạo diễn giờ cách bảy năm lại lấy được tốt nhất đạo diễn, hào ngôn năm sau tiếp tục!"

"Hongkong phim khách quan năm trước đã có chỗ suy sụp, kim nhân thưởng nâng lên danh phim nhựa, phòng bán vé không cao!"

Các loại chủ đề đầy dẫy cả trang báo, Vân Dịch nhìn kỹ mỗi một điều tin tức, lập tức muốn nhập chủ huy hoàng, hẳn cũng chỉ có thể là hiểu rõ thị trường.

Đồng thời cũng tìm được Mục Lâm tin tức, vậy mà không có thượng cấp điều, có chút ngoài ý muốn, cuối cùng tại một khối nhỏ địa phương tìm được rồi.

"Nội địa nghệ nhân Mục Lâm, một thủ « ngàn ngàn khuyết ca » kinh diễm hồng trần, dẫn hiện trường fan thét lên!"

"Theo tất, hôm qua hồng trần sân vận động, tổ chức Hongkong phim kim nhân thưởng, mời nội địa nghệ nhân Mục Lâm làm biểu diễn khách quý, một thủ « ngàn ngàn khuyết ca » dẫn tới vô số người truy phùng, tiếng vọng rất rộng, đây là nội địa nghệ nhân tại Hongkong hiếm thấy thành công!"

"Tối hôm qua Mục Lâm một thân váy dài kinh diễm làm nổi bật tâm tư của nhân vật kim nhân thưởng, « ngàn ngàn khuyết ca » hát vang lên hương giang!"

"« ngàn ngàn khuyết ca » thần bí sáng tác giả hệ Mục Lâm người nhà, hoặc là âm nhạc thế gia xuất thân!"

Đơn giản mấy cái tin tức, chẳng những không có được đến đầu đề vị trí, ngược lại trang báo rất nhỏ, thậm chí sơ lược! Vân Dịch sắc mặt không khỏi âm trầm xuống.

Tối hôm qua tràng diện như vậy nóng nảy, tuyệt đối là kim nhân thưởng trên một sáng rõ điểm, không có khả năng hội không làm cho trắng trợn tuyên truyền a!

Tại sao phải như vậy, lấy điện thoại ra nghĩ cho Mục Lâm gọi điện thoại hỏi một chút tình huống, chính là lập tức lại buông xuống điện thoại.

Còn là không cần phải quấy rầy nàng! Cầm lấy điện thoại đem Khang Dạ tìm đến.

Khang Dạ đi lúc tiến vào vừa vận trông thấy Vân Dịch âm trầm gương mặt, trong nội tâm không khỏi nhiều vài phần chú ý, để tránh chọc giận vị này chính không vui tổng tài.

"Vân tổng, ngài tìm ta!" Khang Dạ cung kính hỏi.

"Ngồi!" Vân Dịch buông báo chí chỉ vào cái ghế đối diện nói.

Khang Dạ sau khi ngồi xuống, Vân Dịch đem trong tay báo chí đưa cho hắn hỏi: "Đêm qua kim nhân thưởng người xem sao?"

Khang Dạ thật đúng là xem qua, gật đầu nói: "Nhìn."

Vân Dịch điểm nâng một cây nhang yên hỏi: "Người cảm thấy đêm qua kim nhân thưởng có cái gì điểm sáng?"

Mục Lâm khẽ giật mình, cầm lấy báo chí đại khái nhìn thoáng qua, có chút không làm rõ được lão bản rốt cuộc là có ý gì, bất quá vẫn là thật thoải mái thật thuyết nói: "Hàng năm đều không sai biệt lắm, chủ yếu là xem mình tình a, cũng không có gì đặc biệt."

Vân Dịch chậm rãi nhỏ ra một ngụm thuốc lá, có chút buồn bực nói: "Ngày hôm qua Mục Lâm này thủ ca khúc mới người cảm thấy như thế nào?"

Khang Dạ sững sờ, lập tức trong đầu hồi tưởng lại này thủ 《 ngàn ngàn khuyết ca 》, lập tức gật đầu nói: "Rất không tồi, cái này Mục Lâm tại nội địa hai năm qua cũng rất có nổi tiếng, thâm diễn qua hai bộ kịch truyền hình, phát qua một tấm album, ngày hôm qua bài hát thật sự rất kinh điển, hôm nay ta còn ở trên tìm bài hát này đâu!"

Vân Dịch nghe xong, trầm giọng nói: "Ta cũng hiểu được không sai, chính là vì cái gì trên báo chí ít có đưa tin!"

Khang Dạ giờ mới hiểu được Vân Dịch vì cái gì không cao hứng, trong nội tâm không khỏi nghĩ đến cái đó và người có quan hệ gì, bất quá hắn đương nhiên không sẽ nói như vậy, mà là cười nói: "Rất bình thường, nội địa giải trí phát triển mấy năm này tuy nhiên nhanh hơn, nhưng là như cũ là Hongkong là vương, Mục Lâm tại nội địa không sai, nhưng là tin tức xuất bản, rất nhiều trang báo đều sớm được censored định, kinh tế công ty đều đã trải qua sớm đã hao tổn quan hệ, Mục Lâm lực ảnh hưởng còn là không đủ, có thể có mấy cái, đã nói lên ngày hôm qua rất thành công."

Vân Dịch giờ mới hiểu được, hắn này đây người xem tâm tính đến xem báo chí, ra bản tập đoàn lại là dùng lực ảnh hưởng cùng một ít quan hệ đến bình phán!

Cùng mạng xã hội tin tức bất đồng, toàn dân giải trí là mỗi người tham dự, nếu như hiện tại tại diễn đàn trên chỉ sợ nói lên Mục Lâm hội tương đối nhiều, nhưng là truyền thống xuất bản trọng điểm điểm còn là hơi có bất đồng!

Bất quá cái này tự không có gì ảnh hưởng tới, tin tưởng Mục Lâm này bài hát ra phiên sau dùng không được bao lâu sẽ truyền khắp phổ lớn ngõ nhỏ!

Sau đó lực ảnh hưởng mới sẽ tăng lên, có lẽ thời điểm đó nàng mới có thể được đến trang báo.

Suy nghĩ cẩn thận những này, trong lòng hắn mới hiểu được kiếp trước tại sao phải có nhiều như vậy quy tắc ngầm, không có tiền không quan hệ, không có người nâng, tại giải trí còn không phát đạt niên đại, nghĩ ra đầu còn là rất khó khăn.

Mục Lâm có thể một mình phát triển đến bây giờ, cũng là dựa vào kinh tế của hắn công ty hỗ trợ, bất quá bởi vì thực lực nguyên ý, có thể đi đến một bước này tự rất không tồi!

"Được rồi, ta hiểu được, lạc công ty chân tuyên thế nào!" Vân Dịch không hề quán quýt cái này, vòng vo chủ đề hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phu Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25 ai chủ huy hoàng

Khang Dạ gật đầu nói: "Cũng đã chọn lựa vài nhà công ty, còn cần tiến thêm một bước hiểu rõ, kế tiếp, chúng ta sẽ đi cùng bọn họ tiếp xúc, khảo sát bọn họ công ty!"

"Tốt, nhất định phải chú ý nhân tài phương diện, có mục tiêu từ nay về sau trước tiên nói cho ta biết." Nói xong đem mình ngày hôm qua chọn lựa vài nhà công ty, giao cho Khang Dạ, làm cho hắn đi khảo sát!

Kế tiếp hai ngày Vân Dịch một mực tại nghiên cứu giải trí công ty phát triển, đồng thời cũng bắt đầu đem trong óc tác phẩm chỉnh lý ra đến.

Những này tương thị hắn nhập chủ huy hoàng từ nay về sau, phát triển trọng yếu các, chỉnh lý một đám sau, đưa đến bản quyền cục công chính!

Mục Lâm cũng một mực ở lại Hongkong, cũng không có cùng Vân Dịch liên lạc, bọn họ lưỡng quan hệ hơn nữa là như bằng hữu, còn sống liền bằng hữu cũng không bằng.

Nhưng lại lại so với bằng hữu đặc biệt, Vân Dịch cũng không có chủ động liên lạc, hắn vẫn kiên trì thuận theo tự nhiên, tuy nhiên bây giờ đối với Mục Lâm đã có rất ấn tượng khắc sâu, nhưng là hắn cũng không gấp.

Thăng đến một tuần lễ từ nay về sau, Vân Dịch lần nữa đi đến thiên Vân đại hạ, đến gần Vân Lâm văn phòng!

"Cha, bảo ta tới là huy hoàng chuyện tình có kết quả rồi?" Vân Dịch ngồi xuống khai môn kiến sơn hỏi.

Những ngày này hắn cũng chú ý một chút huy hoàng tin tức, huy hoàng tại thiên Vân đã kích hạ giá cổ phiếu cũng đã tiếp cận chém ngang lưng, hai ngày này cũng đã ổn định.

Vân Dịch chỉ biết đã bắt đầu đàm phán, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra mà nói, hiện tại kết quả cũng đã đi ra rồi.

Vân Lâm nhìn xem Vân Dịch gật đầu nói: "Ừ, Vương Yến Sơn cũng đã thối lui ra khỏi huy hoàng, chúng ta cũng đã định chỉ đã kích."

Vân Dịch trong nội tâm vui vẻ, bất quá không có biểu hiện ra ngoài, hỏi tiếp: "Này chúng ta bây giờ chiếm cổ nhiều ít?"

Vân Lâm cười mỉm nhìn xem Vân Dịch nói: "0,62!"

Vì những này công ty cổ phần, thiên Vân cũng đã ăn một ít thiệt thòi, bất quá tại Vương Yến Sơn trên người cũng đã tìm trở về.

Vương Yến Sơn trên cơ bản có thể xem như phá sản, giá cổ phiếu bị chém ngang lưng, ngân hàng bắt đầu thu về cho vay, Lâm Hải giải trí Hoàng Đế tại ngân ngại mười ngày bước đi hướng về phía tận thế.

Vân Dịch lúc này mới cười nói: "Ừ, có thể cổ phần không chế là tốt rồi, bên kia tình huống bây giờ như thế nào!"

Vân Lâm theo trên bàn cầm lấy một phần tư liệu đưa cho Vân Dịch.

Vân Dịch nhận lấy, hắn có tình lý chuẩn bị, biết chắc sẽ không quá tốt.

Huy hoàng điện ảnh và truyền hình, là một nhà đại hình giải trí công ty, dưới cờ có đĩa nhạc công ty, phim công ty, kinh tế công ty, phát hành công ty.

Cái này tứ khối trên cơ bản cũng đã bao gồm cái này giải trí nghiệp, lúc trước huy hoàng hoàn hảo thời điểm, cơ hồ không chế cái này Lâm Hải 0,6 phát hành nghiệp vụ.

Càng là có được nội địa một đường nghệ nhân mười người, hai tuyến cùng người mới càng là nhiều đến trên trăm!

Giải trí công ty buôn bán rất phức tạp, nhưng là cũng có thể đem đơn giản miêu tả.

Đĩa nhạc công ty chủ yếu dùng phát hành đĩa nhạc, cùng nghệ nhân chia làm thu lợi! Cùng với quanh thân!

Phim công ty dùng phòng bán vé cùng ảnh cái đĩa thu lợi, cùng với quanh thân.

Kinh tế công ty là phục vụ tính công ty, dùng thương điển, quảng cáo các loại thu lợi!

Phát hành công ty phục vụ tại nhà mình nghệ nhân bên ngoài còn có những công ty khác phát hành thu lợi!

Nói trắng ra là giải trí này đây kinh tế nghệ nhân là mục tiêu đệ nhất, chỉ có có nghệ nhân mới có thể có thu lợi cơ hội.

Bồi dưỡng nhất danh một đường nghệ nhân, công ty phụ trách đóng gói, mở rộng, kinh tế! Sau đó do hắn đến sinh ra lợi nhuận, sẽ cùng công ty chia, thông thường mà nói công ty chiếm Đại Đầu, nghệ nhân chiếm một số nhỏ.

Chớ xem thường nghệ nhân thu vào, nếu như một người nghệ sĩ nếu như một năm sinh ra một ức thu vào, kinh tế công ty rất có thể được chia bảy ngàn vạn, trừ bỏ mở rộng phí tổn, cũng là kiếm lời.

Mà một đường cang là không được, đi ra ngoài đĩa nhạc, phim, lớn nhất đầu còn là quảng cáo thu vào.

Xem hết huy hoàng báo cáo, Vân Dịch sắc mặt có chút trầm xuống, hẳn có thể nghĩ đến huy hoàng tình huống khẳng định không tốt.

Nhưng là thật không ngờ sẽ như thế không xong, Vương Yến Sơn thật đúng là lợi hại, rút cùi dưới đáy nồi, trong công ty hơn mười người một đường nghệ nhân vậy mà chỉ còn lại có ba người, còn lại đều đã trải qua giải ước, hơn nữa là hợp tác giải ước!

Không có truy cứu vì ước kim, Vân Dịch liếc có thể nhìn ra vì ước kim rơi xuống Vương Yến Sơn túi tiền, hơn nữa công ty cao tầng trốn đi nghiêm trọng, cũng may là để lại một bộ phận tin tưởng thiên Vân thực lực.

Nếu không tự hoàn toàn thành một cái cái thùng rỗng, toàn bộ còn lại một đám tầng dưới chót cùng đại bộ phận đều là người mới công ty, rất khó thời gian ngắn thu lợi.

Vân Dịch xem hết ngẩng đầu lên đối với phụ thân nói ra: "Cha, cái này huy hoàng hoàn toàn thành một cái cái thùng rỗng, công ty như thế nào đảm phán?"

Vân Lâm gật đầu nói: "Ừ, Vương Yến Sơn sớm làm chuẩn bị, chúng ta cũng không có cách nào, duy nhất hay là tại Vương Yến Sơn giá cổ phiếu trên, làm cho hắn bị tổn thất nặng. Coi như là thử một hơi!"

Thiên Vân dù sao không có kinh doanh qua giải trí ngành sản xuất, không trong nghề không biết tình hình nghề đó!

"Lần này biểu hiện ra chúng ta là bởi vì thượng tầng áp lực thả hấn một con ngựa, chính là thực tế mục tiêu là huy hoàng, bởi vì chúng ta tại giải trí ngành sản xuất khiếm khuyết kinh nghiệm, bị hấn lừa bốn chút ít tiểu thông minh!" Vân Lâm không thềm đề ý nói.

Vân Dịch nhìn xem phụ thân không khỏi cười khổ nói: "Cha, hẳn cũng không phải là lừa giỡn tiểu thông minh, hẳn đều thiếu chút nữa đem huy hoàng cho chuyển không, chỉ còn lại cá cái thùng rỗng!"

Vân Lâm sững sờ, có chút không hiểu nói: "Có nghiêm trọng như vậy, chúng ta trọng điểm chú ý tài vụ bộ phận đều đã quản lý rõ ràng, tất cả sổ nợ rồi mù đều đã trải qua san bằng!"

Vân Dịch cười khổ gật đầu nói: "Duy nhất có giá trị thì ra là bản quyền lưu lại, hẳn khả năng cũng không có quá mức đề ý một ít lão phim hoặc ca khúc bản quyền tác dụng, bất quá hẳn đem nghệ nhân tất cả đều đề cho chạy, giải trí công ty trọng yếu nhất đúng là nghệ nhân, không có nghệ nhân sẽ không có lợi nhuận nơi phát ra!"

Vân Dịch đối với bản quyền đặc biệt coi trọng, theo tần số nhìn đứng cao hứng, bản quyền tác dụng tự sẽ lập tức kéo lớn, tại hiện tại xem ra những kia lão phiên bản quá là bán bán cái đĩa phiên, lợi nhuận không lớn.

Chính là qua hai năm, tự không giống với lúc trước, nếu như lại dùng tiền mua, vậy thì không đơn giản!

Vân Lâm không phải rất hiểu rõ cái này, huy hoàng công ty trong mắt hắn bất quá là cho đứa con cá công đạo, lập tức nói ra: "Vân Dịch, có chuyện cần đề cho người biết, hiện tại huy hoàng tuy nhiên cũng đã suy tàn, nhưng là đánh giá giá trị vẫn đang tiếp cận hai mươi ức, ban giám đốc đối với người tiếp quản còn là cầm cần thận thái độ!"

Cùng thiên Vân trăm ức tài sản so với, huy hoàng cũng không coi là nhỏ, toàn thịnh giờ, đánh giá giá trị đạt ba tỷ!

Bây giờ là lẽ ba năm còn chưa tới tài sản như bọt biển đồng dạng chồng chất thời khắc, thiên Vân trăm ức tại mười năm sau khả năng không coi vào đâu, nhưng là bây giờ bất động sản mới vừa vận xuất đầu!

Chính thức liên tiếp gấp bội cũng ở này vài năm, mười năm hậu thiên Vân tiếp theo là ngàn ức tập đoàn, bất quá muốn xem kinh doanh!

Mà thị giá trị đạt tới hai mươi ức tập đoàn cũng đã không coi là nhỏ, tại Lâm Hải thương giới cũng đã có thể đứng hàng số.

Mà cổ đông môn bất mãn làm cho hắn nhập chủ, hẳn cũng có thể lý giải, dù sao hẳn không có làm qua sinh ý, tại rất nhiều người xem ra còn là một lã đầu thanh!

Vân Dịch có chút trầm mặc, một hồi lâu mới lên tiếng: "Như thế nào quyết định!"

Vân Lâm nói: "Thiên Vân ý tứ là có thiên Vân sai khiến một vị tổng tài quá khứ, người có thể đi theo hắn trước học tập học tập, qua vài năm người đón thêm tay."

Cái này kỳ thật cũng không chỉ là ban giám đốc ý tứ, hẳn cũng có ý tứ này, Vân Dịch tuy nhiên bây giờ nhìn lại rất không tồi, nhưng là dù sao không có tự mình đã làm sinh ý, Vân Lâm cũng lo lắng hắn thu thập không được cục diện!

Tại hắn xem ra đây cũng là đối Vân Dịch bảo vệ một loại biện pháp, tôi luyện tôi luyện, cũng làm cho ban giám đốc quan sát một chút Vân Dịch, vì tương

lai nhận ca làm chuẩn bị!

Vân Dịch yên lặng ở trong lòng tính toán, hẳn hiểu được nói là phải cá nhân quá khứ, thực tế thì là biến thành hẳn trên danh nghĩa mà thôi, cuối cùng hẳn không làm được quyết định!

Hắn sợ dĩ muốn tiếp nhận huy hoàng là vì mạng xã hội sản nghiệp bố cục, có một loạt kế hoạch muốn triển khai, hơn nữa hẳn là vì tích lũy tài chính, nghiêng đến đầu tư công ty bên này.

Cái này sinh ra vấn đề, một cái là công ty của hẳn, một cái là thiên Vân cấp dưới tập đoàn, hẳn nguyên bản ý nghĩ là hi vọng phụ thân trực tiếp đem huy hoàng tách đi ra, giao tiếp cho mình.

Hiện tại nếu như là như vậy hình thức, như vậy rất hiển nhiên hẳn chắc chắn đem cùng thiên Vân sinh ra xung đột, như vậy còn không bằng trực tiếp hội thiên Vân đi làm.

"Cha, huy hoàng nếu như ta tiếp nhận, ta hy vọng có thể độc lập làm chủ, thiên Vân không cần phải can thiệp quyết định của ta!" Vân Dịch nhìn xem phụ thân trầm giọng nói.

Vân Lâm sắc mặt trầm xuống nói: "Vân Dịch, không nếu không có học được đi, đã nghĩ trước chạy, người dù sao không có công tác kinh nghiệm, chúng ta phải người đi qua cũng là vì giúp người! Hơn nữa thiên Vân có của mình người nhiều mưu trí, quyết định của người bọn họ có thể giúp người làm tốt nhất phân tích!"

Hắn chỉ sợ Vân Dịch tuổi trẻ khí thịnh, xúc động làm việc, cho nên mới đáp ứng ban giám đốc yêu cầu.

Vân Dịch lắc đầu rất kiên định nói: "Ta tiếp nhận thiên Vân có ý nghĩ của ta, nếu như do thiên vân làm chủ, này ta đi qua còn có ý gì?"

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phụ Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26 huy hoàng cục diện

Vân Lâm nghe được trong nội tâm vô danh hỏa lên, thật cao theo đuổi xa vô cùng nhất không được, còn không có học được đi, đã nghĩ chạy, nào có đơn giản như vậy!

"Người phải hiểu được quản lý một cái công ty cũng không phải giống như người nghĩ đơn giản như vậy, hơn nữa như thế nào làm cho cổ đông yên tâm, cũng là trách nhiệm của người, người nếu có năng lực, đến lúc đó tự nhiên sẽ thả quyền cho người." Vân Lâm trầm giọng nói.

"Cha, ta nghĩ cùng thiên Vân ký một bản hiệp ước, đem huy hoàng từ thiên vân phân cách đi ra ngoài, ta dùng mượn tiền hình thức, hướng ngài chuyển nhượng thiên Vân tại huy hoàng công ty cổ phần, tự chịu trách nhiệm lời lỗ, ba năm sau hoàn lại thiên Vân!" Vân Dịch trầm mặc thật lâu nói ra.

Hắn tin tưởng mình ba năm thời gian đủ để trả xong khoản này cho vay, dù cho hiện tại huy hoàng chính là một cái cục diện rối rắm!

Vân Lâm không có lên tiếng, hẳn cũng muốn hảo hảo ngâm lại, có mấy lời hẳn không có nói, hẳn tuy nhiên tại thiên Vân có được tuyệt đối quyền nói chuyện.

Nhưng là cũng vẫn còn có chút cái khác cổ đông, lần này đã kích huy hoàng, tuy nhiên thành công đạt được huy hoàng, nhưng là kỳ thật tại nội bộ đều cho rằng là một số lỗ vốn sinh ý.

Nếu như thông qua thị trường thủ đoạn lấy suy sụp huy hoàng, như vậy còn đem đạt được dày lợi nhuận, nhưng là bây giờ đầu nhập tiến vào, kết quả lại là tiếp nhận một cái cục diện rối rắm.

Vân Lâm có tính toán của hẳn, coi như là cho chính phủ một cái bậc thang, nhưng là chủ yếu nhất vẫn là vì đứa con há giận.

Đứa con bị đầu súng, không có khả năng không ra tay, nếu không Vân gia cái đó còn có uy vọng đáng nói.

Nhưng là thiên Vân cái khác cổ đông cũng là cùng một chỗ cùng thiên Vân đi tới, không chịu có thể làm cho bọn hắn đi theo bị hao tổn mất, thủy cuối cùng cấp cho cá lời nhún nhường.

Dựa theo Vân Dịch thuyết pháp, nếu như đem huy hoàng phân cách đi ra ngoài, do hẳn tự chịu trách nhiệm lời lỗ, coi như là cái biện pháp a, ít nhất có

thể ngăn chặn cổ đông miệng.

Cho dù thiệt thòi, đến lúc đó cũng làm mua cái giáo huấn, mười cái ức hấn vẫn có thể đủ rồi gánh nặng.

"Được rồi, người nghĩ tự chủ gây dựng sự nghiệp, ta không phản đối, nhưng là ta hi vọng người, có thể chăm chú kinh doanh!" Vân Lâm thở dài nói.

Vân Dịch đi đến dưới lầu, mới ra thang máy môn tự chứng kiến phía trước, Chu Đình đang đứng tại cách đó không xa nhìn mình.

Vân Dịch cười cười nói: "Người tại sao lại ở chỗ này?"

Chu Đình nhìn xem Vân Dịch, trong lòng có chút chua, từ lần trước gặp mặt từ nay về sau, hấn một mực chú ý trước Vân Dịch, lần này Vân Dịch tới, tổng tài văn phòng tư bên kia đã có người thông tri nàng.

Nàng trước tiên đi ra dưới lầu chờ, nhìn xem Vân Dịch bình thần ánh mắt, miễn cưỡng cười nói: "Không có gì, ta vừa vận xuống lầu có chút việc, người tìm đến Vân đồng?"

Vân Dịch gật đầu nói: "Ừ, có chút việc, vậy người mau lên, ta đi trước!"

Chu Đình môi giật giật, cuối cùng còn là không nói chuyện, gật gật đầu nhìn xem Vân Dịch không chút do dự theo trước người của nàng trải qua.

Thất lạc vô cùng nhìn xem một màn này, hiện tại Vân Dịch nàng một chút cũng tìm không thấy lúc trước Ảnh Tử, trước kia Vân Dịch thanh xuân, tươi sống, thần thái phi dương.

Mà bây giờ Vân Dịch lại là thành thực rất nhiều, lạnh nhạt không có sóng! Cùng nàng nhận thức đã không phải là một người, chính là nàng còn là nhin không được nghĩ đến trông thấy hấn.

Đang nghe mẫu thân nói qua Vân Dịch chuyện tình sau, trong lòng của nàng tổng hội ảo tưởng nữ vai chính hấn là mình, mình mới là nàng yêu nhất người.

Ẩm đạm xoay người đi vào thang máy, một giọt lệ rơi trên mặt đất, một cánh cửa đem hai người phân cách thành hai cái thế giới!

Sáng ngày thứ hai Vân Dịch xuất hiện ở huy hoàng tập đoàn cửa ra vào, một tràng ba mươi tám tầng xử lý công đại lâu, hiên ngang đứng vững, đỉnh huy hoàng điện ảnh và truyền hình bốn thiếp vàng chữ to tại đám mây sừng sững!

Vân Dịch hít sâu một hơi, đi vào văn phòng đại lâu, trực tiếp đi đến tầng chót!

Đi ra thang máy, đã nhìn thấy một người mặc lam sắc sáo trang nữ tử đang tại cách đó không xa khu làm việc vực. Thấy hấn đi ra, lập tức bước nhanh đi tới nói: "Vân tổng, ngài khỏe chứ, ta là tổng tài văn phòng bí thư Lý Tĩnh!"

Vân Dịch đối với nàng gật đầu nói: "Người tốt! Mang ta đi văn phòng tư a!"

Đi đến văn phòng tư, Lý Tĩnh vì hấn rót một chén cà phê, sau đó tự đứng ở cách đó không xa chờ phân phó.

Hấn là tiền nhiệm Vương Yến Sơn bí thư, hiện tại đã đổi mới đông gia, trong nội tâm rất không yên, bởi vì thông thường mà nói mới quan đến nhận chức, đều thay đổi thiếp thân bí thư!

Nàng không nghĩ vứt bỏ phần này tôi, chỉ có thể hết sức biểu hiện, nhìn xem vị này tuổi trẻ tổng tài, nàng là có chút sợ hãi.

Tại huy hoàng biết rõ tin tức người không nhiều lắm, nhưng là cũng tuyệt đối không ít, chính là vị thiếu gia này, bởi vì một nữ nhân đem Vương Yến Sơn đuổi ra huy hoàng!

Tuy nhiên nhìn xem nhả nhặn, nhưng là nàng biết rõ người này tuyệt đối không dễ chọc!

Vân Dịch ngồi ở trên ghế làm việc cũng không có mở miệng nói chuyện, lẳng lặng nhìn một chút hoàn cảnh chung quanh, mới mở miệng nói ra: "Giới thiệu thoág cái công ty người phụ trách chủ yếu tin tức!"

Lý Tĩnh gật đầu xác nhận nói: "Huy hoàng tổng bộ trước mắt ngoại trừ Vân tổng ngài nắm toàn bộ toàn cục bên ngoài, còn thừa phó tổng Mộc Sam!"

Vân Dịch nhen nhóm một điều thuốc, trong ý nghĩ thật là nghĩ ngày hôm qua lật xem tư liệu, Mộc Sam, ba mươi lăm tuổi, huy hoàng phó tổng, hải quy, hải ngoại đại học buôn bán quản lý chuyên nghiệp, sau khi tốt nghiệp trước sau nhậm chức tại trong ngoài nước đại hình giải trí công ty, một mực làm quản lý công tác, ba năm trước đây đi đến huy hoàng, bởi vì cùng tiền nhiệm lão tổng không hợp, một mực bị áp chế! Có thể dùng!

Lý Tĩnh tiếp tục nói: "Nghệ nhân bộ phó tổng Lâm Phi!"

Lâm Phi, bốn mươi tuổi, lãnh nghề cũng đã mười lăm năm, huy hoàng nguyên lão, đã tại huy hoàng nhậm chức mười năm! Hấn là Vương Yến Sơn đáng tin người ủng hộ, thủ hạ có hơn nghệ nhân, hơn nữa cùng rất nhiều nghệ nhân bảo trì có hài lòng quan hệ!

Trong công ty tổng giám đốc chức, đại bộ phận đều đã trải qua theo Vương Yến Sơn tạm rời cương vị công tác mà đi, chính là cái này Lâm Phi tại trong tư liệu gần đây duy trì Vương Yến Sơn, lúc này đây hấn vì cái gì giữ lại?

"Trù tính bộ, bộ trưởng Tần Nhưộc!"

Tần Nhưộc, nữ, ba mươi bốn tuổi, Hongkong người, tại huy hoàng nhậm chức không đến ba tháng, là huy hoàng lương cao đào tới, tới thời điểm đã từng mang theo Trần Quang vị này một đường minh tinh, cùng vài vị hai tuyến, trên tay có hơn nghệ nhân trừ tính hện, tuổi không lớn, chính là tại trong vòng luẩn quẩn danh hào rất vang lên!

Người này tới công ty không lâu, hẳn là còn không có cùng Vương Yên Sơn liên quan đến quá sâu, có thể nhìn xem!

"Tài vụ trợ lý, Lam Khả Tâm!"

Lam Khả Tâm, nữ, hai mươi ba tuổi, nói đến buồn cười, cả tài vụ bộ cơ hồ tại thiên Vân kiểm toán bên trong toàn quân bị diệt, chính là tiểu cô nương này, lại đứng lại, hơn nữa trở thành trước mặt tài vụ bộ cao nhất chức vị.

Phụ thân của nàng Lam Chính Ngân là công ty trước cổ đông, giữ lấy 0,04 công ty cổ phần, cũng chính là bởi vì như thế nàng mới có thể tuổi còn trẻ thân cư địa vị cao, thật không ngờ chính là, rõ ràng nghiệp vụ năng lực rất mạnh!

Lần này huy hoàng đổi chủ, phụ thân nàng đều đi, nàng lại giữ lại, hẳn là có thể dùng!

Lý Tĩnh đem tất cả chủ quản giới thiệu một lần sau, gặp Vân Dịch không có nửa phần dị sắc, trong nội tâm lập tức hiểu rõ Vân Dịch sớm đã có những người này tư liệu.

Nghe nàng nói xong, Vân Dịch nói: "Tốt lắm, người đưa bọn họ phân biệt gọi tiến đến!"

Lý Tĩnh trong mắt vừa động, lập tức vuốt cằm, đi ra ngoài!

Vân Dịch chăm chăm vào bóng lưng của nàng, trong mắt ba quang lưu chuyển, nhưng không có lên tiếng!

Tiến tiến nhất tới Lâm Phi, tổng công ty phó tổng giám đốc.

"Vân tổng, ngài khỏe chứ, ta là Mộc Sam!"

Vân Dịch ánh mắt lợi hại dò xét trước mặt cái này nhìn như chừng ba mươi tuổi nam nhân, một thân đai lưng tây trang, phối hợp một đôi nghi ngại giày da, vóc dáng ước chừng một thước bảy xuất đầu.

Tướng mạo có chút suất khí, lại thiếu một cỗ dương cương khí, nhiều hơn một phần nho nhã!

Vân Dịch đứng dậy, cùng hắn nắm tay, sau đó chỉ vào cái ghế đối diện nói: "Ngồi đi!"

Mộc Sam ngồi xuống, Vân Dịch móc ra thuốc lá đưa tới một chi, Lâm Phi tiếp nhận, lại cũng không nhen nhóm, Vân Dịch nhìn cười cười nói: "Mộc tổng, ta mới đến, đối công ty cũng không biết, muốn nghe xem của người giới thiệu!"

Mộc Sam trong mắt cũng không có ngoài ý muốn, mà là dứt khoát nói: "Trước mắt công ty tình cảnh không tốt lắm, bởi vì lần gần đây nhất tính trốn đi nghệ nhân quá nhiều, rất nhiều đang tại hiệp đàm quảng cáo cũng tùy theo dừng lại, trước mắt công ty còn sót lại ba vị một đường nghệ nhân, hai tuyến cũng bắt quá mười cái, cấp thiếu tọa trấn đỉnh cấp minh tinh!"

Vân Dịch nhẹ nhàng thở dài, nói là còn có một hai tuyến hai mươi vị, trên thực tế chính thức có thể chống đỡ trường còn sót lại ba người, hai nam một nữ!

Trần Quang, Lê Sinh vừa cùng một cái nữ ca sĩ Trương Từ Ngọc!

Ba người này, Trần Quang là lấy qua vua màn ảnh, đi theo Tần Nhưộc rồi ở tới, Lê Sinh một là thế hệ mới tiểu sinh, chỉ có hai mươi tuổi, hiện tại rất hòa một ca sĩ!

Trương Từ Ngọc là lão bài sao ca nhạc, đẩy dùi đi qua bốn tờ album, đã tại trong vòng luẩn quẩn sáu bảy năm!

Còn thừa lại đều là một ít hai tuyến, đại đa số một ít phối hợp diễn viên, cùng một ít album thành tích cũng không có tốt như vậy.

Vương Yên Sơn là rút cùi dưới đáy nồi a, Vân Dịch thâm nghĩ trong lòng, bất quá hẳn cũng không lo lắng, hẳn có nắm chắc đem những người này đánh tào ra.

Những này hẳn đều hiểu rõ, hiện tại mấu chốt hay là muốn chọn xong các ngành đương gia!

"Mộc tổng, người đối công ty phát triển thấy thế nào?" Vân Dịch nheo mắt lại hỏi.

Mộc Sam suy nghĩ một chút nói: "Công ty chính thế mà nói, bởi vì lần này thay đổi, thương tổn khá lớn, đã từng một ít quan hệ bị mang đi, nghệ nhân xói mòn nghiêm trọng, trước mắt chúng ta quan trọng nhất là phải cùng lúc trước trốn đi vài vị một đường nghệ nhân liên lạc, tranh thủ kéo trở về, đồng thời còn cần trước đào một ít có thể tọa trấn minh tinh tới, phát triển, chỉ cần có một cái tốt lượng tiêu thụ, là có thể thoát khỏi khốn cảnh!"

Vân Dịch nhẹ khẽ cười nói: "Ừ, giải trí công ty, còn là nghệ nhân trọng yếu nhất, bắt quá cùng với đi đào góc tường, ta cho rằng còn là dựa vào chính mình đến chế tạo tương đối khá!"

Mộc Sam nghe được âm thầm lắc đầu, cười khổ nói: "Vân tổng, muốn bồi dưỡng một cái một đường đi ra, cũng không đơn giản, ngoại trừ đóng gói, con đường, quan hệ chờ một chút trọng yếu nhất còn là tác phẩm, hiện ở công ty sáng tác bộ, cơ bản. . ."

Hắn không có nói tiếp, Vân Dịch cũng hiểu được ý tứ của hắn, Vương Yến Sơn còn là rất thông minh, đầu tiên động đúng là sáng tác bộ, vài tên kim bài sáng tác người, trên cơ bản đều đi!

Không có tác phẩm nghĩ phát triển giải trí, trên căn bản là người si nói mộng, người muốn gia tăng cho hấp thụ ánh sáng, vẫn phải là dựa vào tác phẩm chèo chống, nếu không rất khó hồng lâu dài!

Vân Dịch lẳng lẳng dò xét Mộc Sam thần sắc, theo hắn tiến đến đến bây giờ, nói lời mặc dù không có tin tưởng, nhưng là hiển nhiên còn là là công ty lo lắng, là trọng yếu hơn là Vân Dịch có thể nhìn ra, người này hẳn là cùng Vương Yến Sơn quan hệ cũng không sâu.

Đầu tiên nhiệm lão tổng là Vương Yến Sơn người, hắn cùng tiền nhiệm không hợp, như vậy sẽ rất khó tiến vào Vương Yến Sơn trận doanh.

Hơn nữa tại bây giờ còn lưu lại, mặc dù có chút nản lòng thoái chí, nhưng là nhìn ra hắn hay là đối với công ty ôm có hi vọng, đối với giải trí công ty vận tác cũng rất hiểu rõ.

Vân Dịch suy nghĩ một chút nói: "Được rồi, tác phẩm vấn đề, người không cần lo lắng, ta sẽ nghĩ biện pháp, còn hi vọng người có thể nhiều hết sức! Chỉ cần có thể được đến sưu gấu đề cử, hết thấy đều không có vấn đề!"

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phu Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27 loạn trong giấc ngoài

Mộc Sam trong nội tâm không cho là đúng, công ty một đoàn đay rớt, trăm phế đãi hưng, cái này Vân tổng có chút ít táo bạo!

Quá mức chắc hẳn phải vậy, đầy dòi đi một người nghệ sĩ cũng không phải đơn giản như vậy, không nói không có tác phẩm, ngay cả có tác phẩm, cũng không phải thời gian ngắn có thể thành danh.

Huy hoàng hiện tại nhu cầu cấp bách xách chân tin tưởng, nếu như tại như vậy xuống dưới, chỉ sợ còn sẽ có trốn đi. Liền hắn đều thất vọng rồi, có thể thấy được người phía dưới hội nghĩ như thế nào!

Nếu như hiện tại đi đào giác, mượn nhờ thiên Vân uy vọng còn là có hi vọng, như vậy huy hoàng còn có thể chậm rãi đi ra về lo lắng, có thể sao biết Vân Dịch vậy mà trực tiếp cự tuyệt.

Xem ra còn là tuổi trẻ khí thịnh a, cần tìm một cái mới đông gia! Thập phần miễn cưỡng cười cười, nói: "Đã Vân tổng làm quyết định, ta cũng không nói nhiều, chỉ có điều Vân tổng, ta còn nghĩ nhiều nói một câu, tác phẩm dễ dàng tìm, nhưng là tinh phẩm quá ít a."

Nói xong đứng dậy cáo từ! Nhưng trong lòng thì thất vọng vô cùng, Vân Dịch quá trẻ tuổi, đối với giải trí nghiệp lại không biết, tốt tác phẩm nơi đó khắp nơi đều có a?

Vốn có dùng là dựa vào thiên Vân thực lực, có nên không ngồi nhìn huy hoàng ngã xuống, khả năng còn là một cái mới cơ hội! Hắn phía trước huy hoàng tuy nhiên một mực thân cư địa vị cao, chính là một mực không có chủ sự cơ hội!

Lần này vốn là cá đại triển quyền cước cơ hội, hắn tin tưởng tài hoa của hắn, có thể được trọng dụng, có thể là thật không ngờ thiên Vân lại đem Thái tử gia phái tới, cái này cũng không có xách chân huy hoàng ý tứ a.

Vân Dịch nhìn xem bóng lưng của hắn, đột nhiên nói một câu: "Mộc tổng, cái này giới kim nhân thưởng phía trên, có một người tên là Mục Lâm nữ ca sĩ hát một ca khúc, người cảm thấy như thế nào?"

Mộc Sam quay đầu, sắc mặt ngạc nhiên, trong đầu hiển hiện nâng Mục Lâm thân ảnh! Kinh nghi chờ Vân Dịch nói tiếp.

"Tốt lắm, người đi về trước đi!" Vân Dịch cười cười nói.

Mộc Sam đầu đầy sương mù tiếp tục hướng ngoài đi, nhưng trong lòng tại cân nhắc Vân Dịch rốt cuộc là có ý gì! Nghĩ đào giác, đào Mộc Lâm, hẳn không phải nói không nghĩ đào người sao?

Cái này giới kim nhân thường hẳn cũng nhìn, đối với Mộc Lâm hát này thù 《 ngàn ngàn khuyết ca 》, lúc ấy cũng là giặt nẩy mình!

Hắn lúc ấy còn nghĩ qua muốn đem nàng đào được huy hoàng, tốt lắm, tuyệt đối có thể đồ thăm!

Chính là huy hoàng đứng đắn sóng tác, cũng chỉ có thể lực bất tòng tâm, hơn nữa bài hát này, bây giờ đã là bản chu các đại âm nhạc băng đơn đứng đầu bảng ca khúc.

Nói lên 《 ngàn ngàn khuyết ca 》 tuy nhiên trên báo chí cùng ngày mở rộng không nhiều lắm, chính là đỉnh cấp chất lượng, còn là truyền khắp phổ lớn ngõ nhỏ, theo Mộc Lâm tại Hongkong chuẩn bị đẩy dòi đi cái này thù đơn khúc!

Trù tính công ty liên hợp đĩa nhạc công ty bắt đầu rồi toàn bộ bao trùm tuyên truyền, ngăn ngừa trong vòng vài ngày, khiến cho đại bộ phận người nghe nhiều nên thuộc!

Mộc Sam đến đi ra bên ngoài, trong đầu vẫn còn nhớ Vân Dịch ý tứ, đột nhiên thân hình trĩ trĩ, mắt lộ ra một vòng kinh ngạc.

"Hắn nói hẳn có sáng tác nơi phát ra, chẳng lẽ bài hát này xuất từ Vân Dịch nhận thức sáng tác nhân thù?"

Lâm Phi trên mặt kính hi đứng lên, nếu như có thể nhiều vài thù dạng như vậy tác phẩm, hẳn có nắm chắc chế tạo vài cái siêu sao đi ra.

Hơn nữa nhìn Vân Dịch bộ dạng, rõ ràng cho thấy rất có nắm chắc, chẳng lẽ hẳn thật sự còn có loại này phẩm chất ca khúc?

Một thù kinh điển có thể khởi động một tấm album, chủ đánh ca tầm quan trọng không cần nói cũng biết, rất nhiều album đều là chỉ có một thù cũng đủ kinh điển chủ đánh, là có thể mua cá vài chục vạn trương! Nếu như thực có. . .

Quay đầu lại nhìn thoáng qua cũng đã đóng cửa lại, cảm giác có chút trở nên bí hiểm, còn là chờ một chút, mặc dù biết tốt tác phẩm không nhiều lắm, nhưng là nói không chừng hẳn thực có biện pháp đâu!

Sau đó cước bộ nhẹ nhàng hướng về của mình văn phòng tư đi đến, vừa vặn cùng đợi tại cửa ra vào Lâm Phi tương đối mà qua, Lâm Phi nhìn hẳn một cái, hẳn đối với Lâm Phi cười, hai người sai mờ!

Lâm bay đi vài bước, cước bộ thoáng thả chậm, khẽ chau mày, lập tức lại tiếp tục hướng về Vân Dịch văn phòng tư đi đến!

"Thùng thùng!"

"Tiến đến!"

Lâm bay sau khi đi vào ngồi xuống, Vân Dịch còn là lẳng lẳng dò xét hẳn, cái này bốn mươi tuổi hán tử, có chút bụng bia.

Ánh mắt có chút tán, Vân Dịch không biến sắc nói: "Lâm tổng, nghe nói nghệ nhân bộ trước đi rất nhiều nghệ nhân?"

Lâm Phi khẽ mỉm cười nói: "Vân tổng, là như vậy, trước bởi vì rất nhiều nghệ nhân cũng đã hiệp ước đến kỳ, bởi vì một ít nguyên nhân không nguyện ý tục hẹn, cho nên đi không ít, bất quá trước mắt chúng ta nghệ nhân còn là trước mặt giải trí trong công ty không tính thiếu."

Vân Dịch cười cười nói: "Được rồi, ta cũng vậy không có việc gì, chính là cùng người nhận thức hạ xuống, người đi trước mau lên!"

Lâm Phi sắc mặt cứng đờ, vừa rồi hẳn tại cửa ra vào chờ thật lâu, có thể thấy được Vân Dịch cùng Mộc Sam nói chuyện rất tốt, đến hẳn nơi này cứ như vậy hai câu nói, đuổi rồi.

Bất quá hẳn cũng không nên nói cái gì, trên mặt còn mang theo cười nói: "Tốt lắm, ngài bề bộn, ngài bề bộn!"

Vân Dịch nhìn xem hẳn đi ra văn phòng tư, lắc đầu!

Tần Nhượng đi sau khi đi vào, trên mặt treo chiều bài thức tiểu dung, không nhanh bằng đến cùng Vân Dịch nắm tay!

Hai người sau khi ngồi xuống, Tần Nhượng trước tiên mở miệng nói: "Vân tổng, đã sớm nghe nói thiên tự tập đoàn công tử, tuần tú lịch sự, hôm nay xem như gặp được."

Vân Dịch sắc mặt không thay đổi, mỉm cười nhìn xem nàng nói: "Ngài khen ngợi, Tần tổng, sau này trừ tính bộ kính xin ngài tốn nhiều tâm!"

Tần Nhượng dứt khoát gạt đầu nói: "Ngài yên tâm! Có thể tại ngài thủ hạ làm việc, ta cầu còn không được, sau này thiên Vân quảng cáo, ngài cần phải Ưu trước tiên nghĩ dùng công ty của chúng ta nghệ nhân!"

Vân Dịch dở khóc dở cười đem Tần Nhượng đưa ra ngoài, đối với người này, Vân Dịch rất hài lòng, nhìn ra Tần Nhượng đối với trừ tính công tác rất đề bụng, hơn nữa không buông tha bất cứ cơ hội nào.

Có thể để xác định nàng cùng Vương Yến Sơn không phải một người, cho dù có chút ít quan hệ, nàng cũng là một cái hiểu được cân nhắc lợi hại người, tin tưởng theo huy hoàng quật khởi, nàng sẽ không can!

Lam Khả Tâm tiểu cô nương này cũng rất có ý tứ, vóc dáng không cao, hèn sao chỉ có một mét sáu tả hữu, mà vẫn còn có chút béo, tướng mạo coi như thanh tú.

Bất quá làm người cũng rất cẩn thận, cùng Vân Dịch hỏi báo công ty tài chính tình huống, nghiệp vụ rất quen thuộc.

Sau lại lần lượt thấy xong vài vị người phụ trách, đều không có sâu trò chuyện, lại tại trong lòng có một cái đại khái ấn tượng, Mộc Sam là làm việc người.

Có thể đợi hần làm ra một ít thành tích sau, tự nâng lên để làm lão tổng.

Mà Lâm Phi, Vân Dịch không biết hần có phải là Vương Yến Sơn người, cho dù không phải, hần nói chuyện vô cùng không thật, rõ ràng không có chuẩn bị sớm như vậy đầu nhập hần dưới trường! Trước mắt mà nói chỉ có thể để đó không dùng, lưu đợi về sau quan sát!

Gặp hết những người này, Vân Dịch đem Lý Tĩnh kêu đến nói: "Ngày mai buổi sáng, đem tại Lâm Hải nghệ nhân gọi tới gặp ta!"

Lý Tĩnh sau khi rời khỏi đây, Vân Dịch đem trong nước vài cái đại điện ảnh và truyền hình công ty tư liệu cầm lên nhìn nhìn!

Lẽ ba năm, nội địa điện ảnh và truyền hình công ty cũng đã dần dần nhiều hơn, đại đa số đánh trúng tại thủ đô cùng Lâm Hải.

Quang lâm hải trước mắt, cùng huy hoàng tương đương điện ảnh và truyền hình công ty thì có ba gia, huynh đệ giải trí, Bách Hoa ảnh nghiệp, kim Diệp đĩa nhạc.

Trước huy hoàng một nhà độc đại, ba gia tranh quyền, trước mắt tạo thành tứ quốc tranh phách, huy hoàng tình thế không tốt.

Trước rồi ở nghệ nhân, ngoại trừ Vương Yến Sơn cố ý bên ngoài, hơn nữa là những công ty này mào đủ kính đào người!

Vốn có huy hoàng còn có một bộ phim cùng nhất bộ kịch truyền hình tại chuẩn bị chính giữa, ca sĩ phương diện vốn có Trương Từ Ngọc đều đã trải qua chuẩn bị phát triển! Cũng có một tân nhân chuẩn bị phát triển!

Có thể là vì sự kiện lần này, toàn bộ ngừng lại, công ty hiện tại giá cổ phiếu đánh giá giá trị là mười tám cá ức, trước công ty cao tăng thay đổi, san bằng sổ nợ rồi mù, nợ khó đòi, ngân hàng cho vay thanh lý, trước mắt công ty vốn lưu động không đến một ức.

"Thật đúng là loạn trong giặc ngoài a!" Vân Dịch nhẹ giọng thở dài.

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phụ Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28 sáng tác kịch bản

Vân Dịch biết rõ cuối cùng hay là muốn huy hoàng có thể xuất ra thành tích, ổn định nhân tâm! Nghĩ nghĩ, xuất ra giấy cùng bút, băng vào nhớ lại, chuẩn bị ghi nhất bộ kịch bản.

Tác phẩm nặng muốn, nó rất rõ ràng, mà trước chuẩn bị chuẩn bị phim cùng kịch truyền hình, hần không định dùng.

Trong đầu có rất nhiều kịch bản, hơn nữa trải qua thị trường kiểm nghiệm, hiện tại cũng đã tháng tư phần, nếu như hiện tại chụp ảnh, năm nay còn là có tác phẩm mặt thế.

Nhất định phải mau chóng bắt đầu khôi phục công tác, không thể dừng lại, tiền đặt ở tài khoản trên chính là lỗ vốn, hần trong ba năm trả xong sổ nợ không phải mục đích chủ yếu, chủ yếu là phải nhanh một chút quyền tiền đầu nhập mạng xã hội sản nghiệp bên trong!

Hần cũng không có quá mức lo lắng, trước tiên tự đã chọn nhất bộ kịch bản, đã từng được xưng là kỳ tích tiểu đầu tư phim « điên cuồng Thạch Đầu ».

Cái này bộ phim hần xem qua nhiều lần, trong đầu nhớ lại rất rõ ràng, một buổi sáng tự ngồi ở trong phòng làm việc viết.

Thăng đến Lý Tinh đến thông tri giữa trưa tan tầm, mới dừng lại.

Mở rộng thoáng cái thân thể, kịch vốn đã ghi không sai biệt lắm, hấn chỉ dùng để tiểu thuyết hình thức viết ra, dù sao đối với tại màn ảnh quay chụp hấn cũng không hiểu!

Bất quá rất nhiều tràng cảnh đều đã trải qua lời nhẩn nhủ rất rõ ràng, tin tưởng chuyên nghiệp đạo diễn mới có thể đủ rồi phái ra hiệu quả.

Công đạo Lý Tinh đưa tới ăn sau, tiếp tục phấn đấu, mãi cho đến buổi chiều nhanh tan tầm mới tỉnh kịch bản hoàn thiện, chỉ chớp mắt an vị cả ngày, đứng lên hoạt động thoáng cái thân thể.

"Thùng thùng!"

"Tiến đến!"

Lý Tinh đi tới nói: "Vân tổng, Luru Ca đạo diễn đến đây, muốn gặp ngài."

Vân Dịch trong đầu hiện ra Luru Ca tư liệu, huy hoàng điện ảnh và truyền hình kịch truyền hình đạo diễn, bốn mươi ba tuổi, tại huy hoàng điện ảnh và truyền hình chụp ảnh vượt qua năm năm, xem như cự thần từ!

Gật đầu nói: "Mau mời!"

Chỉ chớp lát một cái đầu phát đều nhanh rơi sạch lão nhân một người như vậy, đi đến văn phòng, trừng to mắt nhìn xem Vân Dịch.

Tựa hồ thật không ngờ Vân Dịch trẻ tuổi như vậy, khỏe miệng có chút run rẩy, sắc mặt cũng không dễ nhìn, huy hoàng lớn như vậy công ty, vậy mà làm cho một cái tiểu oa nhi để ý tới, xem ra huy hoàng là muốn xuống dốc.

Hấn có thể nói là đi theo huy hoàng cùng nhau đi tới, đối với huy hoàng rất có cảm tình, bởi vì cũng không phải Vương Yến Sơn dòng chính, lần này vài cái đạo diễn trốn đi, hấn cũng không đi! Với hấn mà nói chỉ cần có đùa giỡn đập, đi đâu đều đồng dạng!

Sao biết cuối cùng thiên Vân phái bọn hấn thiếu gia, đối với trước chuyện tình hấn cũng nghe nói, cũng là bởi vì người trẻ tuổi trước mắt kia mà dậy, tuy nhiên không biết trải qua, nhưng cũng biết trước mắt người này không phải cá người buôn bán.

Nghĩ vậy chút ít có chút nản lòng thoải chí, bất đắc dĩ nói: "Vân tổng, ta tới nơi này là muốn hỏi một chút ta đưa tới cái kia vở đến tột cùng có thể hay không phê, người cho ta ca lời chắc chắn a "

Vân Dịch nhìn xem khai môn kiến sơn Luru đạo, một thân này quần áo thể thao, Địa Trung Hải đầu hình, hơi sững sờ.

Bất quá lập tức sẽ hiểu hấn lai ý, không chút hoang mang làm cho hấn đến trên ghế sa lon ngồi xuống, phân phó Lý Tinh ngã trà, cái này mới nhẹ nhàng nói rằng: "Luru đạo, ngài là vì trước này bộ kịch truyền hình chuyện tình?"

Có lẽ là Vân Dịch lần này cử động, làm cho lão nhân có chút ngoài ý muốn, Vân Dịch tựa hồ không hề giống kiêu ngạo hoàn khổ bộ dạng, thái độ hơi chút khá hơn một chút nói: "Ừ, cũng đã đưa tới hai tháng, trước thật vất vả định ra đến đây, kết quả lại gọi ngừng!"

Nói lên cái này, trong lòng của hấn tràn đầy phẫn nộ, bởi vì cũng không phải danh đạo, không giống như trước vài vị trốn đi đạo diễn, lần lượt hạng mục rất nhanh có thể phê hạ, chính là lần này vốn có cũng đã phê, đến cuối cùng lại có gì ngoài ý.

Như hấn loại này đạo diễn, một năm vận khí tốt, thì đạo một bộ phim, cái này lại không biết phải đợi tới khi nào!

Vân Dịch nhìn xem Lão Luru xanh đen mặt, cũng chỉ có thể gật đầu nói: "Luru đạo, công ty trước vấn đề, hiện tại mới giải quyết, ngài cũng biết ta lên đây, nhưng là hôm nay mới ngày đầu tiên đi làm, chỉ sợ ngài còn phải lại chờ một chút!"

Luru Ca lẳng lẳng nhìn Vân Dịch, tốt hồi lâu mới nói: "Ta cũng biết người hôm nay vừa tới, nhưng là không thể tổng kéo theo a, ta trước cùng vài cái diễn viên đều nói qua, thật vất vả thuyết phục, kết quả đến bây giờ bị công ty mắc kẹt, ta đều không có biện pháp theo chân bọn họ công đạo, cái này cũng may là không có ký hiệp ước, người hiện tại cho ta câu lời chắc chắn, rốt cuộc có thể hay không phê, không được, ta suy nghĩ những biện pháp khác!"

Hấn đây là hạ tối hậu thư, xác thực đợi quá lâu, hấn cũng làm khó, thật sự không được cũng chỉ có thể đi ra ngoài, cái này tiểu oa nhi xem ra biết rõ chuyện này, không phải không có thể chủ sự, chính là hoàn toàn không nghĩ phê, hấn chờ đợi thêm nữa cũng không có ý nghĩa!

Vân Dịch trong nội tâm có chút trầm xuống, hấn hiểu được Lão Luru ý tứ!

Kỳ thật hấn cũng đã xem qua này vở, tại hấn xem ra, thật sự là vậy, có chút thập niên 90 kịch truyền hình phong cách, là nhất bộ người tuổi trẻ thần tượng kịch, hấn là như vậy gọi.

Chỉ là tựa vở đến xem, nói thật, Vân Dịch thực không biết là có bao lớn lực hấp dẫn, cái gọi là thần tượng kịch, chỉ sợ cũng xem thần tượng, hơn nữa còn là một ít hai tuyền thần tượng!

Trên địa cầu, như vậy phiền từ chết có thể có nhiều thăm tự nhiều thăm! Vân Dịch đương nhiên sẽ không lại đồng ý cái này phiền từ, chỉ là bây giờ mình cũng không có chuẩn bị kịch bản, vốn có chuẩn bị trước kéo theo.

Nhưng khi nhìn Lão Luru bộ dạng rõ ràng đã mệt không nổi nữa, hiện ở công ty một đoàn đay rỏi, vẫn không thể làm cho hấn đi, tối thiểu nhất cái này lão đồng chí một mực chờ tới bây giờ đi chưa tới, mặc dù có cá nhân nguyên nhân.

Nhưng vẫn là đối huy hoàng có cảm tình, người như vậy được lưu lại.

"Luru đạo, ngài yên tâm, mấy ngày nữa, chờ ta đem công ty làm theo, nhất định cho ngài cá trả lời thuyết phục!" Văn Dịch vừa cười vừa nói.

Lão Luru cũng không biết tin có hay không, không nói gì thêm, đứng lên tự chuẩn bị đi, Văn Dịch nhìn ra đó là một tính tình nhanh chóng người, chỉ sợ vừa đi ra ngoài, tự đi thật.

Khỏe mắt chứng kiến trên mặt bàn kịch bản, con mắt vừa động lại vội vàng nói ra: "Luru đạo, vân vân, ta còn có việc phiền toái ngài!"

Lão Luru sững sờ, lập tức lại ngồi xuống, bất quá tựa hồ có chút không yên lòng, hấn bắt đầu sau khi tự hỏi đường!

Văn Dịch đứng dậy cầm lấy vừa mới viết xong kịch bản, đưa cho Lão Luru nói: "Luru đạo, ta viết cá vở, ngài là chuyên nghiệp, hỗ trợ nhìn xem."

Lão Luru ngạc nhiên tiếp nhận Văn Dịch đưa tới vở, xem xét danh tự 《 diên cuồng Thạch Đầu 》 đang nhìn tác giả, Văn Dịch!

Ngẩng đầu nhìn Văn Dịch liếc nói: "Người viết, ha ha, cái này là tiểu thuyết, còn là kịch bản phim!"

Ánh mắt kia, này ha ha, Văn Dịch thật sự là vô danh con tước, khi đó xịch. Lóa. Trắng trợn xem thường ánh mắt.

Hay nói giỡn tự người tìm đến nát vở, còn bảo bối không được, ta ghi cái này vở như thế nào đã trải qua sự thật kiểm nghiệm, người còn xem thường ta.

Bất quá cũng chỉ có thể cường tự nhện xuống, đứng dậy đi trở về trên ghế làm việc ngồi, lưu Lão Luru một người ở đằng kia nhìn xem.

Mười phút quá khứ, Lão Luru vẫn không nhúc nhích nhìn xem vở, thỉnh thoảng ngẩng đầu, nhìn xem trần nhà, một lát nữa tiếp tục xem, không chút biểu tình.

Cũng không nói chuyện, Văn Dịch trong nội tâm trầm xuống, không có khả năng không có phản ứng, đây là một hài kịch a, mình ghi thời điểm đều có chút vui mừng.

Cái này Lão Luru hoàn toàn không có phản ứng, chẳng lẽ hai cái thế giới giám định và thưởng thức có chút bất đồng, trong nội tâm bắt đầu bồn chồn!

Thẳng đến nửa giờ hậu, Lý Tĩnh tiến đến chứng kiến một bộ quý dị trang diện, Văn Dịch ngồi ở trên ghế làm việc ngủ gà ngủ gật, Lão Luru ngồi ở trên ghế sa lon ngẩng đầu nhìn trước trần nhà.

Hai người trạng thái làm cho Lý Tĩnh tìm không được đầu mối, chẳng lẽ tại chiến tranh lạnh?

Văn Dịch ngẩng đầu nhìn Lý Tĩnh nói: "Làm sao vậy?"

Lý Tĩnh lúc này mới kịp phản ứng, thu hồi nhìn về phía Lão Luru ánh mắt nói: "Vân tổng, lúc tan việc đến!"

Văn Dịch nhìn thoáng qua Lão Luru nói: "Người trước đi thôi, ta còn chờ một lát!"

"Ta đây tự ở bên ngoài chờ, ngài có việc có thể tùy thời báo ta!" Lý Tĩnh lập tức nói ra.

Văn Dịch lắc đầu nói: "Không cần, đợi tí nữa chính mình đi là được, người trước tan tâm a."

Lý Tĩnh quái dị nhìn thoáng qua không có phản ứng Lão Luru, gật đầu ra khỏi .

Văn Dịch nhìn thoáng qua Lão Luru, trong lòng có chút hiểu ra, chỉ sợ Lão Luru là hăm đến vở lí đi, không phải vở không tốt.

Chỉ sợ còn muốn một hồi, vì vậy cầm lấy giấy bút bắt đầu ghi vừa rồi nghĩ đến nhất bộ kịch truyền hình bản.

"Theo Mãn Thanh chính phủ ba trăm năm thống trị ngã xuống, thông tri Trung Quốc hơn hai nghìn năm phong kiến thời đại rốt cục kéo xuống mở màn! Mà ở trước ánh bình minh, quân phiệt hỗn loạn thời đại, phong kiến đại gia tộc y nguyên tại kéo dài bọn họ xứng đáng sinh hoạt, kim Yến Tây cùng Lãnh Thanh Thu chuyện xưa, ở này trường phong kiến cùng tự do trong mâu thuẫn kéo ra màn che. . ."

Chương 29 kim phần thế gia

Không sai, đúng là 《 kim phần thế gia 》, theo Lưu đạo đến, Văn Dịch rốt cục xác định kịch truyền hình vớ.

Vốn có hần có rất nhiều lựa chọn, thậm chí viễn siêu thời đại kịch truyền hình có thể lấy ra, nhưng là một chuyện này, theo Văn Dịch hiểu rõ, hần bắt đầu dần dần suy nghĩ sâu xa.

Từng cái văn hóa đều là tiến hành theo chất lượng, tựa như phụ thân của hần như thế nào cũng không thể tiếp nhận lạc văn hóa chiếm lĩnh toàn cầu lý luận vậy!

Kịch truyền hình cũng đồng dạng hay là muốn từng bước một, đến một cái thời đại tựa có một thời đại văn hóa, bây giờ Trung Quốc xa không có đến trên địa cầu như vậy mờ ra!

Theo trận kia hoạt động chấm dứt thời gian quá chậm, cải cách mờ ra mới vừa vận quá khứ hơn mười năm, cả trung hoa đại địa khắp nơi đều là phong kiến cha mẹ cùng phản loạn tự do con cái trong lúc đó chiến tranh.

Văn Dịch tự thân cùng Mục Lâm kết hôn tựa là như thế, hai thân phận cách xa nhau to lớn như thế người, theo phương diện nào đến xem đều khó có khả năng cùng một chỗ.

Một cái nhà giàu có đời thứ ba, một cái xuất đầu lộ diện nghệ nhân, tuy nhiên theo cải cách mờ ra rất nhiều tư tưởng cũng đã buông ra, nhưng là bọn hần kết hợp, cuối cùng còn là dựa vào lão gia tử quyết định.

Đã từng một phần sinh tử ước hẹn, tạo cho hai người bọn họ vận mệnh, tuyệt đối không phải Văn Dịch cùng Mục Lâm ý nguyện.

Nhưng là cuối cùng cũng chỉ có thể khuất phục tại cha mẹ chi mệnh, hoàn toàn không có phản kháng đường sống, dù cho Văn Dịch tại như thế nào nhanh nhẹn, lại thủy chung không thể tại trên cái vấn đề này có chút quyền nói chuyện!

Mà 《 kim phần thế gia 》 bên trong, tư tưởng phong kiến cùng mới tư tưởng va chạm, phảng phất cùng với hiện tại thời đại đồng dạng.

Kim Yến Tây cùng Lãnh Thanh Thu yêu nhau kết hôn, là tự do luyện ái kết quả, đứng vững nặng nề áp lực, đi đến cùng một chỗ, nhìn như bọn họ chiến thắng tư tưởng phong kiến, chính là cuối cùng thế lương kết cục, lại thuyết minh tư tưởng phong kiến trầm trọng!

Chưa bao giờ có nhất bộ kịch truyền hình như thế tiên minh thể hiện ra lưỡng chủng tư tưởng sống hay chết va chạm, chính như trận kia Liệt Hỏa, tuy nhiên thiêu hủy kim Yến Tây cùng Lãnh Thanh Thu tình yêu, cũng đốt ra một cái thời đại mới!

Mây khói trong óc từng bức họa rõ ràng hiển hiện, từng màn tràng cảnh, đối bạch, tại Văn Dịch dưới ngòi bút hiện ra.

Hần và Lão Lưu, một cái xem, một cái ghi. Thời gian qua nhanh chóng, trong nháy mắt cũng đã hai giờ, quá khứ.

Văn Dịch mờ mịt ngẩng đầu lên, nhìn Lão Lưu liếc, ngăn ngừa một cái kịch bản, Lão Lưu lại vẫn nghĩ đến.

Văn Dịch xoa xoa cổ tay đứng lên nói: "Lưu đạo, xem xong rồi sao?"

Lão Lưu không có phản ứng, y nguyên đắm chìm tại chính mình phim thế giới chính giữa!

Văn Dịch có chút kỳ quái, hần không phải ca kịch truyền hình đạo diễn sao? Sao biết đối kịch bản phim như thế mê muội, 《 điên cuồng Thạch Đầu 》 cái này vớ không dễ dàng xem, là nhiều tuyến phát triển, cuối cùng vạn biến không rời trong đó chuyện xưa.

Cùng kịch truyền hình tự sự phương thức cũng không giống với, Lão Lưu như thế si mê, lại là thật sự hấp dẫn Văn Dịch hiếu kỳ, xem nhìn thời gian.

Buổi tối tám giờ, đi đến lão Lý bên người, vỗ vỗ bờ vai của hần nói: "Lão Lưu, nên tỉnh!"

Lưu Ca mờ mịt ngẩng đầu nhìn trước Văn Dịch, một hồi lâu trong mắt mới có thần thái, đồ ập xuống nói nói: "Hảo hảo người cắt đứt ta làm cái gì?"

Văn Dịch ngạc nhiên nhìn xem Lão Lưu. Thăm nghĩ lão nhân này tính tình còn không nhỏ!

Bất quá lập tức, Lưu Ca tựa tỉnh ngộ lại, vỗ đầu một cái nói ra: "Thật có lỗi Văn tổng, thói quen nghề nghiệp, vừa nhìn thấy tốt vớ tựa chui vào!"

Văn Dịch lắc đầu cười cười, tỏ vẻ không thêm để ý, sau đó ngồi ở hần đối diện nói ra: "Lưu đạo cho rằng cái này bộ phim như thế nào?"

Lưu Ca lại không có trả lời, mà là hảo hảo nghĩ nghĩ mới lên tiếng: "Văn tổng, ta không biết người là như thế nào nghĩ đến cái này chuyện xưa, nhưng là tựa phim mà nói, đây là một bộ hài kịch phim, lại cùng hiện tại hài kịch có chút bất đồng!"

Vân Dịch gật đầu, đây là một bộ u lãnh lạng yên hài kịch, cùng hiện tại Hongkong không rời đầu hài kịch là có khác biệt.

Lưỡng chủng hài kịch hình thức, một cái khoa trương, một cái nội liễm! Rất khó nói ai Ưu ai kém, nhưng là Vân Dịch biết rõ, nếu như tại một người tin tức tiếp nhận phong phú tới trình độ nhất định sau, rất rõ ràng khoa trương hài kịch sắp rời khỏi sân khấu, mà u lãnh lạng yên cũng bắt đầu đại phóng sáng rọi.

Lão Lưu tiếp tục nói: "Đây không thể nghi ngờ là nhất bộ tốt phim, cùng hiện tại quay chụp thủ pháp hoàn toàn bất đồng, vân tổng muốn tính toán đưa hẳn đánh ra đến?"

Vân Dịch nhìn xem Lão Lưu ánh mắt sáng quắc thần thái, trong nội tâm vừa động, hỏi: "Lưu đạo, ta nhớ được ngài là đập kịch truyền hình, như thế nào đối phim như thế si mê?"

Lưu Ca sững sờ, lập tức lắc đầu cười nói: "Đúng vậy a, ta là đập kịch truyền hình, nhưng là cái nào đạo diễn không nghĩ đập nhất bộ tốt phim a?"

Không có đạo diễn không nghĩ điện ảnh, phim cùng kịch truyền hình biểu hiện phương thức hoàn toàn bất đồng, một cái chuyện xưa áp súc được không đến hai giờ hình ảnh.

Đã tốt muốn tốt hơn từng cái biểu lộ, mỗi một câu đối bạch, từng cái tràng cảnh, nếu như nói kịch truyền hình còn có thể thô ráp một điểm, không có gì đáng ngại, tiểu màn hình nhìn không ra được.

Chính là phim hội đem một người trên mặt từng cái lỗ chân lông đều hiển hiện ra, nếu như một cái biểu lộ không đúng, tự sẽ ảnh hưởng hiệu quả.

Nếu như có thể đánh ra nhất bộ tốt phim, rất hiển nhiên đối với Lưu Ca mà nói là một cái lớn nhất mục tiêu.

Vân Dịch không phải rất rõ ràng những này, lập tức hỏi: "Này Lưu đạo là đúng cái này bộ đùa giỡn có hứng thú?"

Lưu Ca ngưng gờ hưng phấn lên, vài chục tuổi, có rất ít loại này kích động thời khắc, con mắt rất sáng, muốn há miệng đáp ứng, bất quá lập tức nghĩ đến cái gì, còn là cười khò lắc đầu nói: "Tính, ta không được, cái này bộ phim có chút phức tạp, ta chỉ sợ không chế không được!"

Vân Dịch rất là thương thức nhìn Lưu Ca liếc, rất không tài! Nhìn xem thời cơ cũng không xê xích gì nhiều, liền nói ra: "Lưu đạo không cần thất vọng, phim mặc dù dù không sai, nhưng là kịch truyền hình nếu có tốt kịch bản, đồng dạng có thể rất ra vẻ yếu kém!"

Lưu Ca cười khò một tiếng nói: "Tốt kịch bản khó a! Vừa rồi không biết Vân tổng dĩ nhiên là một cái xuất sắc biên kịch, thật sự là. . ."

Vân Dịch khoát khoát tay nói: "Không có việc gì, ta đã tới đón trông nom công ty tự nhiên là có chút ít nắm chắc, đương nhiên còn là cần các người tới giúp đỡ."

Nói xong đứng dậy, đem vừa rồi viết xong kim phần thể gia mở đầu, cầm tới, giao cho Lưu Ca, ý bảo hẳn nhìn xem!

Lưu Ca trong nội tâm vừa động, chẳng lẽ lại là một phần kịch bản, mở đầu 《 kim phần thể gia 》 tứ chữ to, Vân Dịch.

Chứng kiến giới thiệu, cùng đệ nhất hồi mấy chữ, Lưu Ca tay run lên, trong nội tâm kinh hoàng! Đây là kịch truyền hình không sai.

Vội vàng xem xuống đi, tuy nhiên chỉ là đệ nhất hồi, nhưng là Lưu Ca theo Vân Dịch tự sự phương pháp nhìn ra lúc này từng màn tràng cảnh.

Cũng không phải là tiểu thuyết, thậm chí có một ít đồ vật bài trí, cùng trang phục mặc, biểu lộ chờ một chút giới thiệu, duy nhất nếu không có màn ảnh đặt riêng.

Bất quá vậy cũng là nhất bộ đạo diễn đạo diễn tay tác, Lưu Ca ngạc nhiên nhìn dùng mắt Vân Dịch, tiếp tục xem tiếp.

Chữ số không nhiều, gần kề ngàn chữ, Lưu Ca xem thập phần chăm chú, ở trong mắt hẳn nhìn qua không phải văn tự, mà là nguyên một đám hình ảnh.

Khi thì nhú mây, khi thì hưng phấn, rất hiển nhiên hẳn là một cái rất si mê hí kịch đạo diễn, Vân Dịch cũng không thêm để ý, tuy nhiên thời gian cũng đã đã muộn, nhưng là lưu lại một cái có tài hoa đạo diễn còn là có giá trị.

Hẹn sao 20' sau, Lưu Ca mới ngẩng đầu lên, trong mắt cũng đã khôi phục bình tĩnh, nhìn xem Vân Dịch nói: "Đây là một bộ kịch truyền hình bản?"

Vân Dịch gật đầu, sau đó đứng dậy rót chén nước cho hẳn, hẳn vội vàng đứng dậy, chủ động tiếp nhận, đối với Vân Dịch ấn tượng càng khá hơn một chút.

Trải qua vừa rồi nhiều chuyện như vậy, hẳn rõ ràng cảm giác được mình có lẽ nhìn lầm rồi Vân Dịch, đây không phải một cái không học vấn không nghề nghiệp công tử ca, lễ phép, có tài hoa.

Không thể không nói Vân Dịch tại vì người xử sự thật là có một bộ, Vân Dịch ngồi xuống, cầm lấy của mình cái chén nói: "Lưu đạo, ta cứ việc nói thẳng, nếu có cái gì nói sai rồi, xin ngài thứ lỗi!"

Lưu Ca thả ra trong tay kịch bản, gật gật đầu, biết rõ Vân Dịch nhất định là muốn nói cùng hẳn có quan chuyện tình.

Vân Dịch có chút trầm mặc một lát mở miệng nói ra: "Luu đạo, nói thật, ta đối với người trước này phần kế hoạch là không hài lòng lắm, ở đằng kia phần kịch bản trung ta nhìn thấy liên miên bất tận, khả năng thành tích sẽ không quá kém, nhưng là tuyệt đối sẽ không quá tốt!"

Luu Ca cũng không có tức giận, nếu như Vân Dịch cho hắn cái này hai phần kịch bản trước, hẳn khẳng định ngã chén trà, mắng hắn vài câu không biết tiểu nhi bước đi, nhưng là hiện tại hắn ngược lại cảm thấy Vân Dịch nói vô cùng đúng trọng tâm

Chính hắn cũng có qua dự tính, biết rõ vô như thế nào, tốt vô thật sự quá ít, một năm có thể hồng lên kịch truyền hình vốn là không nhiều lắm, Vân Dịch mà nói cũng đã xem như rất khách khí!

Vân Dịch lúc nói chuyện, cũng quan sát đến sắc mặt của hắn, thấy hắn bình tĩnh như thường, trong nội tâm cũng buông thả ra một hơi, nói tiếp: "Công ty ta vừa tiếp nhận, tình huống trước mắt rất phức tạp, cái này mở cửa đệ nhất vang lên, phải khai hỏa, nếu không tự sẽ ảnh hưởng cổ đông tin tưởng."

Luu Ca đối với mấy cái này cũng không có hứng thú, ngược lại gấp giọng nói: "Vân tổng, những này ta không hiểu, ta chỉ là muốn hỏi, ngài là hay không nghĩ đập chết của ta kế hoạch kia?"

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phu Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30 người còn biết làm cơm

Đệ 3 chương người còn biết làm cơm? Tiểu thuyết: Của ta minh tinh phu nhân tác giả: Quý tộc xấu xấu

Vân Dịch nhìn hắn vội vàng bộ dạng, tựa hồ hưng phấn dư thừa phần nộ, có chút khó hiểu, bất quá vẫn gật đầu nói: "Ta là có quyết định này, muốn cho ngài chờ một chút, mấy ngày nay ta sẽ đem 《 kim phần thể gia 》 viết xong nói sau."

Luu Ca thoáng cái đứng lên, Vân Dịch xem xét không tốt, vội vàng đứng dậy nói ra: "Ngài trước đừng nóng giận, chúng ta lại thương lượng một chút!"

Luu Ca phát phát tay nói: "Không cần thương lượng, cái này còn có cái gì tốt thương lượng!"

Vân Dịch tròn tròn mắt, tại sao là như vậy ca tính tình nóng nảy, vừa mới khá tốt tốt, đột nhiên tự bạo 1

Ai biết Luu Ca nói tiếp: "Thật tốt quá, thật tốt quá, Vân tổng, ngài là muốn đem kim phần thể gia giao cho ta đập sao?"

Luu Ca có chút tổ chất thần kinh gấp giọng hỏi, cặp mắt kia lí trần đầy dục vọng, làm cho Vân Dịch đều có chút thật xin lỗi, lập tức khi hắn sáng quắc dưới ánh mắt gật gật đầu.

Luu Ca lập tức mừng rỡ nói: "Tốt, tốt! Vân tổng, ngài chậm rãi ghi, ta không nóng nảy, không nóng nảy. Ừ, ngài tiếp tục ghi, ta đi trước, không quấy rầy ngài!"

Nói xong cũng trực tiếp ra văn phòng, Vân Dịch mộng quyền nửa khác, mới bừng tỉnh đại ngộ, có chút buồn cười nói: "Làm ta sợ nhảy dựng, nguyên lai là cao hứng a!"

Đồng thời cũng thở dài một hơi, đối với cái này hai bộ tác phẩm thành tích hắn hào không lo lắng, hiện tại lại thu phục một cái đạo diễn, trong nội tâm rất là vui mừng.

Rời đi công ty, lái xe đi ngang qua một nhà sông quán cơm thời điểm, đang chuẩn bị xuống xe đi ăn một chút gì, đột nhiên điện thoại vang lên.

"Người tin tưởng ta, ta không tin người!"

Vân Dịch thực có chút kỳ quái, mình tại sao có thể nhịn thụ khó nghe như vậy tiếng ca, cho tới bây giờ cũng không có đổi!

Bất quá thật đúng là nhịn xuống đến đây, có lẽ là điện thoại không nhiều lắm nguyên nhân, theo tham gia quân ngũ trở về, trước kia chiến hữu sẽ không theo liền cho hắn điện thoại, mới kết giao bằng hữu, chỉ sợ bởi vì sự tình lần trước, rất ít tạm biệt cũng không có việc gì làm cho hắn đi uống rượu mời khách!

Nhìn nhìn màn hình, khóe miệng hiện lên một tia cười yếu ớt nói: "Mục tiêu thứ, hôm nay nghĩ như thế nào nâng ta tới!"

"Vân Dịch, người ở đâu đâu?" Mục Lâm trong trẻo nhưng lạnh lùng thanh âm truyền đến.

Vân Dịch mở cửa xe, xuống xe hướng nhà hàng đi đến nói: "Đang chuẩn bị đi ăn cơm đâu, người còn đang Hongkong sao?"

"Không tại, ta về nhà, còn chưa ăn cơm đâu, người đợi tí nữa mang một ít ăn trở về!" Mục Lâm nói vô cùng nhanh.

Vân Dịch sững sờ, nghe trong điện thoại chiều cổ âm, hơn nửa ngày mới tri hoãn tới, cảm tình hẳn là trở về biệt thự a, khó trách nhanh như vậy tắt điện thoại.

Là có chút không có ý tứ a, Vân Dịch có chút buồn cười, lại có chút kỳ quái, nàng sao biết mình chạy đến biệt thự đi, không phải không nguyên ý ngốc chỗ đó ư!

Nhìn trước mắt sông quán cơm, lại đã ngừng lại cước bộ, Mục Lâm hẳn là ăn không hết cay a, thử dài, lái xe rời đi.

Mục Lâm một người ngồi ở trên ghế sofa xem tv, nhưng trong lòng thì buồn bực vô cùng, cái này hơn một tuần lễ tại Hongkong, quả thực mệt mỏi chết.

Cả ngày làm công việc động, tham gia tiết mục, gặp nhớ kỹ, lục đơn khúc, muốn đập MV, thậm chí có quảng cáo phỏng vấn, nàng tại nội địa, cũng đã đi ra đã nhiều năm, miễn cưỡng xem như một đường, trên thực tế nhưng vẫn là kém một chút.

Bây giờ là danh xứng với thực một đường, đột nhiên trong lúc đó biến thành vô cùng bận rộn, lại muốn như vậy một tia thanh tĩnh.

Buổi chiều mới hồi lại, vốn định trực tiếp về nhà, lại phát hiện cửa nhà, tất cả đều là phóng viên, trước kia tuy nhiên cũng thường xuyên đối mặt phóng viên, chính là bị ngăn cửa còn là lần đầu tiên.

Đó cũng có phiền não a, cũng đã liên tục hơn một tuần lễ cường độ cao công tác, hiện tại nàng thậm chí trốn rất xa, dĩ nhiên lại đi tới số 6 biệt thự.

Chờ đến cửa ra vào mới phát hiện, vậy mà đến nơi này, đơn giản tự tâm hung ác, mình tiến vào, Vân Dịch không ở nhà, nhìn xem gian phòng hết thấy, không hiểu sinh ra một tia cảm giác thân thiết.

Bụng lại là có ghi đói, cho nên mới phải cho Vân Dịch gọi điện thoại, lại cảm giác rất không có ý tứ, sợ Vân Dịch chê cười, cho nên cấp cấp cúp điện thoại.

Nửa giờ sau, Vân Dịch mở cửa đi tới, đệ liếc thấy đến trên ghế sofa Mục Lâm bồi rồi đứng lên.

Có chút buồn cười nói: "Làm sao vậy, nghe thấy được mùi thơm rồi?, bắt được phòng bếp đi!"

Mục Lâm đỏ mặt, cúi đầu bước nhanh đi tới, kết quả Vân Dịch bị thương gì đó, vừa nhanh bước chạy đến phòng bếp.

Vân Dịch lắc đầu, đem hài đồ tốt, đi đến phòng bếp, giúp đỡ Mục Lâm đem bát đĩa bắt được phòng ăn!

"Ta vốn có chuẩn bị ăn sòng món ăn, chính là không biết ngài có thể ăn được hay không cay, liền mua hải sản!" Vân Dịch chỉ vào trên bàn rau xanh xào tôm bóc vỏ, hấp đại con cua, cùng ba tiên canh nói ra.

Mục Lâm ngơ ngác nhìn xem phía trước mặt hải sản, rất là không nói gì sờ lên cái bụng, nuốt một ngụm nước bọt, yên lặng để đĩa xuống, xoay người trở lại trên ghế sofa ngồi xuống, tiếp tục xem TV!

Vân Dịch không giải thích được nhìn xem Mục Lâm bộ dạng, đầu đầy sương mù cầm lấy một cái lớn con cua, hướng phía Mục Lâm hô: "Làm sao vậy, không thích?"

Mục Lâm khóc lên nghiêm mặt nói ra: "Rất yêu mến, có thể là không thể ăn, dị ứng!"

Vân Dịch nhìn xem trên bàn hải sản, thật sự là dở khóc dở cười, thả ra trong tay con cua, không nói gì nói: "Làm sao người tự hết lần này tới lần khác hải sản dị ứng đâu?"

Nhìn xem Mục Lâm dẫu tay trước cái bụng, thật sự là chẳng muốn chạy, còn nói thêm: "Người hẳn là muốn bảo trì dáng người, buổi tối có thể không ăn cơm a!"

Mục Lâm hờ hững, Vân Dịch nhẹ nhàng thở ra, làm nghệ nhân buổi tối khế dưng không ăn hẳn là rất bình thường, không quan tâm, lại cảm khí trước mặt này chính giường nanh múa vuốt đại con cua.

"Chính là ta giữa trưa mù mịt, cũng không ăn!" Mục Lâm sâu kín thanh âm từ trên ghế salon truyền đến.

Vân Dịch dừng lại, nhìn xem phía trước mặt con cua, thật muốn một ngụm cắn xuống đi, có thể cuối cùng còn là bất đắc dĩ buông xuống, đi đến Mục Lâm bên người tức giận nói: "Vậy người gọi điện thoại thời điểm tại sao không nói muốn ăn cái gì?"

Mục Lâm nhìn xem cái kia ghét bỏ bộ dạng, cũng xấu hổ nói: "Ta làm sao biết người liền mua hải sản."

Nàng thời điểm đó đang cảm giác không có ý tứ đâu, nơi đó nghĩ vậy chút ít!

Vân Dịch trường thở dài, nhìn thoáng qua trên bàn con cua, bắt đắc dĩ nói: "Nói đi, muốn ăn cái gì?"

Mục Lâm ánh mắt vừa động, lập tức nói: "Ngoại trừ hải sản cũng có thể!"

Vân Dịch yên lặng cầm cái chìa khóa, ra cửa!

Mục Lâm nhìn xem bóng lưng của hắn, trát trát nhăn nhó, nghĩ đến hần hần là đi cho mình mua ăn! Một cổ đặc biệt cảm giác xông lên đầu.

Xem tv, trong mắt đồng tử lại không có tập trung!

Vân Dịch lần này lại là không có đi phòng ăn, đi đến cư xá tự giúp mình siêu thị, mua mấy thứ gì đó, về tới biệt thự.

Mục Lâm nhìn xem Vân Dịch nhanh như vậy sẽ trở lại, có chút kỳ quái, không phải phải đi mua mì tôm đi?

Vân Dịch không để ý đến hắn, trực tiếp đi đến phòng bếp, đinh đinh đang đang một hồi động tĩnh.

Mục Lâm vụng trộm nhìn xem phòng bếp vị trí, thấy hắn thời gian dài không ra đến, có chút tò mò, lại không có ý tứ cùng quá khứ xem.

Thẳng đến một hồi mùi thơm truyền ra phòng bếp, Mục Lâm bụng bắt tranh khí vang lên, trong miệng một hồi nuốt.

Vân Dịch bụng chén đĩa đi đến phòng ăn, qua lại hai ba thang sau đối với Mục Lâm kêu lên: "Tới dùng cơm đi!"

Mục Lâm nếu không rụt rè, vội vàng mặc vào hài, chạy tới, nhìn xem trên bàn màu sắc rực rỡ chút thức ăn.

Tiểu xào thịt bò, đậu hũ trứng gà canh, rau trộn hoàng qua! Thậm chí còn tiền một cái trứng chần nước sôi!

Mục Lâm ngạc nhiên nhìn xem trên bàn chút thức ăn, đây chính là nóng hôi hổi, thực nhìn không ra được Vân Dịch còn biết làm cơm?

Thật sự là người không thể xem bề ngoài! Ngồi xuống, cầm lấy thìa, nếm một ngụm trứng gà canh, Mục Lâm lập tức mở to hai mắt, hương vị thật sự là không sai,

Vân Dịch đi đến tủ rượu, xuất ra một lọ rượu đỏ cùng một cái cái chén, nhìn Mục Lâm liếc, Mục Lâm lập tức cúi đầu xuống.

Hiện nhiên có chút không có ý tứ, mình ăn trước trên, bắt quá lại ngẩng đầu nhìn Vân Dịch, căn bản không có bất kể năng.

Một mình đem rượu mở ra, cho mình ngã non nửa chén, đem bình rượu lại nhét trên! Minh tiểu hộp một cái, tự chuẩn bị một cái cái chén, hiện nhiên là không có tính toán phân cho Mục Lâm.

Sau đó cầm lấy một cái lớn con cua, cũng đã luộc, hắn cũng lười được trông nom, trực tiếp đối với móng vuốt tấp tới, khoan hãy nói hương vị thật không sai.

"Như thế nào, còn hợp khẩu vị sao?" Vân Dịch đem một con con cua thu phục, nhìn xem cái miệng nhỏ ăn cơm Mục Lâm hỏi.

Mục Lâm ngẩng đầu lên, con mắt lóe sáng Tinh Tinh nhìn xem hắn nói: "Ăn thật ngon, không nghĩ tới người còn biết làm cơm đâu?"

Vân Dịch tức giận liếc nhìn nàng một cái, lần nữa cầm lấy một con con cua nói: "Nghe ý của người là, người chắc chắn sẽ không, cái này không tốt! Muốn học, cũng không thể từ nay về sau cũng làm cho ta làm a?"

Mục Lâm nao nao, lập tức trên mặt giống như lửa thiêu, nhỏ giọng nói: "Ai bảo người làm!"

Vân Dịch không để ý tới nàng, tiếp tục ăn trước con cua, kỳ thật cả đời này Vân Dịch chắc là không biết, bắt quá kiếp trước hắn khi còn bé trong nhà là mở quán cơm, cho nên hội mấy lần.

Bắt quá từ kết hôn từ nay về sau cũng rất ít làm, thật không ngờ tay nghề còn không có vớt xuống dưới! Hôm nay thất sách, làm cho Mục Lâm biết rõ hắn biết làm cơm, việc này từ nay về sau không cần phải nói, nhất định là hắn bao hết.

Ăn xong, nhìn xem Mục Lâm còn đang cái miệng nhỏ chậm ăn, giấu lại sau này vợ chồng sinh hoạt, đại lão gia thời gian phòng chừng không tồn tại, thờ dài một hồi, đứng người lên, vừa đi vừa nói chuyện nói: "Ta về phòng trước! Đợi tí nữa người thu thập bát đĩa!" p s: Một vòng đã xong, cảm tạ tất cả khen thưởng bằng hữu, sưu giấu đề cử bằng hữu, ngày mai hi vọng các người có thể tiếp tục đề cử, quyển sách này còn có hai tuần sách mới bảng trên thời gian, đoàn người hỗ trợ đỉnh đứng lên đi!

Chương 31 xuân quang sạ tiết t

Mục Lâm ngẩng đầu nhìn bóng lưng của hắn, biến mất trên lầu, sau đó lại nhìn thoáng qua, hắn gặm con cua gặm một mảnh đồng bừa bộn mặt bàn.

Vừa mới bị hắn nấu com cảm động phảng phất trong nháy mắt biến mất, nhìn nhìn mình xinh đẹp tinh xảo tay, son móng tay đỏ tươi đỏ tươi, ngón tay thon dài trắng nõn, bàn tay mềm mại, cái này muốn rửa chén?

Bất quá rất hiển nhiên Vân Dịch cũng đã biến mất, những sự tình này tự nhiên là làm cho nàng làm, nàng thực hoài nghi Vân Dịch có phải là có vấn đề, là nam nhân tự cũng không như vậy không đếm xỉa hắn.

Có thể nhận thức Vân Dịch đến nay, tựa hồ căn bản cũng không có hắn là mỹ nữ, cần bảo vệ giác ngộ! nàng thật sự là gả cho cá cực phẩm!

Chỉ có thể ăn nhiều đến phát tiết, thẳng đến trên bàn rồng tuế mới phát hiện khuya hôm nay ăn quá nhiều, sắc mặt phát khổ, ngày mai nhất định sẽ trường thật!

Buồn bực đứng dậy đem cái bàn thu thập sạch sẽ, ngoan ngoãn đem đồ ăn thu thập xong, lần đầu tiên gia đình bà chủ nhân vật ở này cả buổi tối hoàn thành.

Làm xong hết thảy, còn có chút phát mộng, đây là mình làm tức phụ lần đầu tiên gia vụ lao động.

Đóng TV, lên lầu, trực tiếp đi đến lần trước ở qua chủ phòng ngủ, trong phòng giống nhau lần trước nàng thời điểm ra đi, chăn mền còn là nàng điệp lên bộ dáng, xem ra Vân Dịch một mực ở tại lần năm.

Nhìn xem trong phòng quen thuộc hết thảy, một loại cùng nhà trọ bất đồng lòng trung thành, lập tức tự nhiên sinh ra!

Quen đường quen lối tại trong tủ treo quần áo tìm ra một kiện Vân Dịch quần áo trong, tắm rửa thay, sau đó trên giường ngủ.

Một đêm này nàng ngủ vô cùng an ổn, mà Vân Dịch thì là trước cơm biau to, gõ kịch bản, nhìn đến đêm khuya.

Buổi sáng sáu điểm, Vân Dịch rời giường, cái này lễ bái mỗi ngày hắn đều sáng sớm, nửa năm thời gian đoạ lạc, làm cho thân thể tổ chất kém không ít.

Hiện tại tận lực khôi phục của mình làm việc và nghỉ ngơi thời gian, thuận tiện hoạt động thoáng cái thủ cước, cũng không thể lãng phí cái này một bộ tốt thân thể.

Kéo ra đồ ngủ nhìn nhìn bà vai thương thế, đã hoàn toàn khép lại, khôi phục tốc độ cực nhanh, làm cho Vân Dịch rất cảm thấy giật mình.

Chưa từng có nghe nói súng bắn đã thương chỉ cần mười ngày tự hoàn toàn khép lại, phỏng chừng toàn bộ thể giới tìm không ra người thứ hai, vậy cũng là xuyên việt phúc lợi?

Vân Dịch tham gia quân ngũ thời điểm thân thể tổ chất là tốt rồi thần kỳ, bất quá cũng không có hiện tại khoa trương như vậy, đứng dậy, đá hai cái chân.

Đột nhiên trong nội tâm vừa động, từ nửa năm trước xuất ngũ sau, Vân Dịch không còn có rèn luyện qua, hôm nay đột nhiên có xúc động, nghĩ nhìn một chút thân thể của mình tổ chất đến tốt cùng như thế nào!

Tháng tư thiên lợi hại, hùng đông vẫn tương đối muộn, bây giờ còn là hồi mộng mộng, Vân Dịch đơn giản rửa tóc hạ xuống, mở cửa phòng.

Nhìn xem đóng chặt chủ cửa phòng ngủ, ánh mắt vừa động, khinh thủ khinh cước bài một chút đóng cửa, quả nhiên đã khóa.

Vân Dịch khẽ lắc đầu, xoay người xuống lầu, đi đến tập thể hình thất, đầu tiên là một tay năm trăm cá chống đẩy - hít đất, rất nhẹ nhàng nắm bắt, tiếp theo một ngàn cá nằm ngửa ngồi dậy sau khi làm xong, trực tiếp đứng người lên.

Thân thể mới có chút đồ mồ hôi, Vân Dịch ngạc nhiên cảm giác thân thể phản ứng, hắn thật không biết thể lực của mình rõ ràng cường đến nước này.

Những này gần kề mới là khởi động cảm giác, hắn cố tình muốn thử xem cực hạn của mình, đi đến máy chạy bộ trên, chạy mau mười phút, thẳng đến có chút thở, mới dừng lại.

Tiếp theo đi đến quyền anh thất, rất nhanh quyền anh năm trăm lần, mỗi một quyền độ mạnh yếu đều tương đối lớn, đều làm xong sau, toàn thân tuy nhiên mồ hôi đầm đìa nằm trên mặt đất, có thể là chính bản thân hắn biết rõ còn chưa tới cực hạn.

Không quá nửa năm không có vận động nguyên nhân, vừa rồi động tác quá mạnh, cho nên trong lúc nhất thời có chút ăn không tiêu! Nếu như kiên trì

một khoảng thời gian, hẳn là rất nhanh có thể luyện trở về.

Cảm giác trong thân thể tràn ngập lực lượng, hôm nay tâm tình phá lệ phấn chấn, làm một người Địa Cầu thế kỷ hai mươi mốt trường kỳ á khỏe mạnh người, đột nhiên có được một bộ tốt thân thể, xác thực đáng giá hưng phấn!

Đi ra tập thể hình thất, thiên đã hoàn toàn sáng, nhìn nhìn biểu, cũng đã 7h, Mục Lâm phòng còn đóng kín cửa, hẳn là vẫn chưa rời giường, Vân Dịch biết rõ công tác của nàng thời gian không ổn định, cũng không có gọi nàng.

Đi đến buồng vệ sinh, tắm rửa một cái, đi đến phòng bếp tiên vai cái trứng gà, xuất ra ngày hôm qua mua sữa bánh mì.

Đổ ra một ly sữa, đem trứng gà cùng bánh mì, bỏ vào trong bàn ăn, sau đó trở về Mục Lâm trước cửa gỗ!

"Thùng thùng!"

"Ừ, làm gì vậy?" Mục Lâm thanh âm lộ ra giọng mũi, xem ra còn không có tỉnh.

"Mở cửa, mau ra đây ăn điểm tâm a!"

Vân Dịch đứng ở cửa ra vào, nhượng một tiếng, trong đó truyền đến một hồi đi đường thanh, sau đó môn bị mở ra.

Vân Dịch con mắt sát na tròn tròn, ngơ ngác nhìn xem phía trước mặt Mục Lâm!

Con mắt còn không có hoàn toàn mở ra, tóc thật dài có chút mất trật tự, một kiện trắng noãn quần áo trong trực tiếp áp đảo đầu, phía dưới là tron bóng như ngọc vậy hai cái đùi.

Vân Dịch trước tiên nhìn về phía này hai cái đùi, sau đó không tự giác nuốt nhỏ nước miếng, ngơ ngác nhìn xem, trong nội tâm trong nháy mắt xuất hiện một ít thiếu nhi không nên hình ảnh.

Mục Lâm nhìn xem phía trước mặt Vân Dịch, chậm rãi thanh tỉnh lại, nhìn xem Vân Dịch vẫn không nhúc nhích đứng ở trước mặt, ngẩn người, hai con mắt thẳng tắp chăm chăm ở trên người mình.

Cũng theo ánh mắt của hắn hướng trên người mình nhìn lại, trong nháy mắt giống như sấm đánh vậy, sau đó sét đánh không kịp bưng tai xu thế một cái bàn tay quăng đi ra ngoài!

"Păng!"

Vân Dịch chỉ cảm thấy trên mặt một hồi lửa nóng, mới hồi phục tỉnh thần lại, cửa phòng cũng đã phịch một tiếng đóng lại, lập tức truyền tới hai chữ: "Luru mạnh!"

Vân Dịch cười khổ sờ lên bị phiến phát sốt mặt, lắc đầu, thầm nghĩ: "Đây cũng không phải là ta lưu manh, hình tượng này, người nam nhân nào có thể chịu đựng ở a?"

Lại không dám nói ra khỏi miệng, mà là đứng ở bên ngoài kêu cầu: "Bữa sáng ta đặt ở trên bàn cơm, người đợi tí nữa mình đứng lên ăn."

Trong đó đã không có thanh âm, Vân Dịch cũng không trông cậy vào có thể được đến đáp lại, rất nhanh xuống lầu, sau đó xuất môn!

Trong phòng, Mục Lâm cũng đã giấu đến trong chăn, trên mặt như lửa đốt, nghe bên ngoài thanh âm mắt nhắm tịt tai ngơ.

Trong miệng mắng: "Hừ, ta chỉ biết người không phải đồ tốt, vậy mà nhìn lên ta!"

Tâm thẳng thần trực nhảy, cái này còn là lần đầu tiên, lại một người nam nhân trước mặt, như thế bạo lộ, trong nội tâm dị thường khó coi!

Thẳng đến một đạo tiếng đóng cửa vang lên, Mục Lâm mới đưa đầu theo trong chăn gạch đi ra, hai tay bịt mắt!

Trong phòng khôi phục yên tĩnh, thẳng đến mười phút sau, Mục Lâm mới buông, trong mắt tràn đầy xấu hổ, nhưng vẫn là rời khỏi giường, cũng không thể tổng Lại trên giường a!

Lần này rất cẩn thận, trước đem mình quản lý tốt lắm mới xuất môn, nhìn nhìn bốn phía, đã không có người.

Mục Lâm nhẹ nhàng thở ra, đi đến dưới lầu nhìn nhìn trên bàn sữa trứng gà, có chút sợ run, lại nghĩ tới vừa rồi Vân Dịch trư ca dạng.

Cười ngây ngô hạ xuống, ăn một cái trứng gà, uống xong sữa, tự giác địa hệ trên tạp dề, thu thập bát đĩa.

Thu thập xong sau, trở về phòng, đem gian phòng chỉnh lý sạch sẽ, xuất môn, lại đột nhiên nghĩ đến Vân Dịch gian phòng, khẳng định vừa giống như ở chó đồng dạng.

Lắc đầu, không nghĩ bang này sắc quý thu thập, chính là đi hai bước, nghĩ đến hẳn đêm qua nấu cơm cùng hôm nay giúp nàng làm bữa sáng.

Lại quay đầu lại đến lần nằm, nhẹ nhàng mở cửa, lại tùy theo ngẩn ngơ, chỉ thấy trong phòng rất trống trải, một giường lớn, một cái tủ treo quần áo, một máy tính, còn lại cái gì cũng không có.

Lần nằm so với chủ nằm nhỏ hơn, cũng không có bao nhiêu gia cụ.

Những này Mục Lâm sớm biết như vậy, chỉ là làm cho nàng giặt mình chính là, Vân Dịch gian phòng rất sạch sẽ, chăn mền điệp thành đậu hũ khối đồng dạng, góc cạnh rõ ràng đoan đoan chánh chánh bày ở đầu giường!

Gối đầu dựa vào trong đó dựng thẳng phóng cùng chăn mền ngoài đầu hình thành một cái thẳng tắp, chăn đơn bằng phẳng rộng rãi nhìn không được một tia nếp nhăn.

Dưới giường một đôi dép lê, chính tề cùng mép giường hình thành một cái thẳng tắp, hết thấy nhìn xem dị thường cường tráng phong cách.

Trên sàn nhà không có chăn lông, mộc chất mặt bằng trên quang có thể chiếu người, cái đó và Mục Lâm lần đầu tiên nhìn qua ấn tượng hoàn toàn bất đồng.

Nàng đột nhiên phát hiện Vân Dịch trên người có rất nhiều ưu điểm, gả cá nam nhân như vậy kỳ thật cũng chấp nhận!

Biết làm cơm, hội thu thập phòng, điều kiện kinh tế không sai, người cũng dài khá tốt, xem như một cái lý tưởng bên trong trượng phu a!

"a..."

Lại đột nhiên tranh thủ thời gian lác lác đầu, nghĩ gì thế? Nhất định là vắng đầu, tựu Vân Dịch cái kia đại sắc lang, làm sao có thể xứng đôi bạn tiểu thư!

Thu thập xong gì đó, tính toán về công ty, đang chuẩn bị xuất môn, lại đột nhiên nghĩ đến, mình không có xe a.

Ngày hôm qua thì bị người tổng tới, nhưng là bây giờ làm như thế nào đi? Xe taxi? Lần trước Vân Dịch nói đánh không đến cho thuê!

Kỳ thật muốn đánh xe cũng không phải không được, bất quá phải đi rất xa, nơi này là vùng ngoại thành, lại là phú hào khu, trên cơ bản chỉ có xe, có rất ít xe taxi đến nơi đây đợi khách!

Cũng không thể làm cho Vân Dịch tới đón ta đi, không được, khẳng định không được, sắc lang kia, không thể tìm hần!

Tính, hôm nay để lại một ngày giả a, mấy ngày nay cũng quá mệt mỏi.

Lấy điện thoại ra cho tiểu Trần gọi điện thoại nói: "Tiểu Trần, hôm nay có sắp xếp gì không?"

"Mục tiểu thư, xế chiều hôm nay hai điểm, chúng ta muốn đi huynh đệ giải trí thử kính, bọn họ có nhất bộ kịch truyền hình sắp chụp ảnh, lần này nữ số 2 nhân vật, ta cùng bọn họ câu thông qua, ngươi hi vọng rất lớn!" Tiểu Trần tại trong điện thoại nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phu Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32 đàm tục hện

Mục Lâm đành phải bỏ đi nghỉ ý nghĩ, bất đắc dĩ nói: "Được rồi, ừ, như vậy, ngươi giữa trưa đến thế kỷ hoa đình cửa tiểu khu tới đón ta!"

"Thế kỷ hoa đình? Ủ, tốt, giữa trưa gặp!" Tiểu Trần có chút nghi ngờ hạ xuống, bất quá lập tức tựu đáp ứng, không có hỏi nhiều!

Vân Dịch đi đến huy hoàng, ngồi ở trong phòng làm việc tiếp tục đuổi bản thảo, một bên nhớ lại một bên ghi, cũng không có nhiều nhanh, đây là bởi vì hần sống lại tới, kiếp trước trí nhớ tựa như đọc đương đồng dạng, mới có thể viết ra.

Nếu không, nếu như là kiếp trước, hần căn bản không có khả năng nhớ rõ từng cái chi tiết, bất quá coi như là như vậy, vẫn còn có chút hình ảnh có chút mơ hồ, cần tự hỏi.

Thẳng đến mười giờ sáng, Lý Tĩnh tiến đến nói: "Vân tổng, Trương tiểu thư đã tới!"

"Ừ?" Vân Dịch ngẩng đầu lên, nghi hoặc nhìn thoáng qua Lý Tĩnh!

Lý Tĩnh lập tức giải thích nói: "Ngài ngày hôm qua công đạo muốn tại Lâm Hải nghệ người đi tới gặp ngài, Trương Tử Ngọc tiểu thư đã tới!"

Vân Dịch giờ mới hiểu được tới, gật gật đầu.

Lý Tĩnh lui ra ngoài, sau đó tiến tới một thoát nhìn hơn hai mươi tuổi nữ tử, mặc dù là Vân Dịch cũng hai mắt tỏa sáng.

Một đầu thật dài tóc quăn, mi mục như vẽ, dáng người cao gầy, mảnh mai, rất có nữ nhân vị, Vân Dịch chỉ là chinh một chút, lập tức phục hồi tinh thần lại, đứng lên nói: "Trương tiểu thư, người tốt!"

Trương Tử Ngọc nhìn trước mắt tuổi trẻ Vân Dịch, vừa rồi rất rõ ràng nhìn ra Vân Dịch trong mắt có một ti kinh ngạc, nàng đối thân hình của mình còn là rất tự tin, bất quá Vân Dịch sát na tựa khôi phục, còn là làm nàng có chút giật mình.

Bất quá cũng không có nghĩ nhiều, dù sao Vân Dịch cũng nhất định nhận thức nàng, chỉ là không có gặp qua nàng chân nhân thôi.

Đạp trên giày cao gót, chậm rãi đi tới, rụt rè cùng Vân Dịch nắm tay, mỉm cười nói: "Vân tổng tốt!"

"Ngồi!" Vân Dịch chỉ vào đối diện tọa ý nói.

Trương Tử Ngọc ngồi xuống, nâng con ngươi, nháy mắt cũng không nháy mắt chăm chăm vào Vân Dịch, đối với cái này tổng tài, nàng rất rõ ràng thân phận của hắn, hiện ở công ty cao tầng không ai không biết, người trước mắt chính là thiên Vân Thái tử gia.

Một tay đem công ty sáng tạo người Vương Yến Sơn đuổi ra huy hoàng thiên tự tập đoàn, tại trong lòng mọi người còn là rất kính sợ, mà sự kiện lần này nguyên nhân chính là chỗ này vị cùng Vương công tử tranh giành tình nhân khiến cho.

Đương nhiên có rất ít người biết rõ Mục Lâm là Vân Dịch lão bà, biết đến cũng sẽ không cùng bên ngoài người tuyên truyền, chỉ có những kia trong vòng luân quần công tử ca biết rõ.

Vân Dịch cười cười nói: "Ta mới đến, nghe nói Trương tiểu thư là chúng ta huy hoàng trụ cột tử, cho nên hôm nay thỉnh Trương tiểu thư tới, muốn nhận thức thoáng cái!"

Trương Tử Ngọc tắc mỉm cười lắc đầu nói: "Vân tổng quá khen, ta bất quá tại huy hoàng nhiều ngày người vài năm mà thôi, nơi đó được xưng tụng trụ cột tử, ta ngày hôm qua chợt nghe nói Vân tổng đến đây, bản muốn tới đây một lần, nhưng là lo lắng Vân tổng bận quá, tựa không có tới quấy rầy!"

Vân Dịch khoe miệng mang cười, nếu như nàng tự nhận là trụ cột tử, như vậy đã nói lên người này sẽ không quá thụ quần giáo, cái này cần hảo hảo gõ.

Mà bây giờ công ty một đường nghệ nhân thật sự quá ít, hắn cũng không muốn gây chiến, làm cho công ty lại thương nguyên khí.

Bây giờ Trương Tử Ngọc rất biết điều, vậy thì không thể tốt hơn, nếu như lần này nàng có thể lưu lại, như vậy Vân Dịch không ngại làm cho nàng trở lên một tầng lầu!

Vân Dịch gật đầu nói: "Trương tiểu thư, mạo muội hỏi một câu, trước công ty cao tầng thay đổi so với đột nhiên, rất nhiều nghệ nhân đều đã trải qua đi ra ngoài, không biết người tại sao phải lựa chọn lưu lại đâu?"

Trương Tử Ngọc hiển nhiên đã có qua chuẩn bị, cũng không nghĩ nhiều tựa mở miệng nói: "Vân tổng, ta đối huy hoàng thực lực là tán thành, hơn nữa hơn nữa thiên văn tài đoàn cường lực duy trì, để cho ta đối huy hoàng có lòng tin, cho nên ta không có lựa chọn rời đi."

Vân Dịch sắc mặt không thay đổi nghe nàng lời nói này, bất quá hắn là không tin, nàng không nói thật ra cũng không có vấn đề gì, lập tức lần nữa nói ra: "Trương tiểu thư, có chuyện, ta nghĩ thương lượng với người thoáng cái!"

Trương Tử Ngọc nhìn xem Vân Dịch trịnh trọng bộ dạng, có chút kinh ngạc, bất quá vẫn gật đầu.

Vân Dịch nói ra: "Rất vinh hạnh người có thể lựa chọn tiếp tục lưu lại huy hoàng, từ hôm nay trở đi, huy hoàng sẽ một loạt cải cách, đồng thời cũng sẽ lên ngựa một ít đại động tác, kể cả Trương tiểu thư người sắp bắt đầu thu album mới, cũng sẽ có một ít thay đổi, chúng ta hội không tiếc một cái giá lớn cho người thu thập một ít kinh điển ca khúc."

Trương Tử Ngọc có chút kinh ngạc nhìn Vân Dịch, bất quá nàng cũng không ngốc, lập tức nói: "Vậy thì cảm ơn Vân tổng, ta đối huy hoàng vẫn là có lòng tin."

Vân Dịch cười cười nói: "Đương nhiên, đã chúng ta huy hoàng sẽ trả giá đại một cái giá lớn đến đây người thượng vị, tự nhiên cũng cần nhất định chế ước, Trương tiểu thư hiệp ước chỉ còn lại có một năm đi! Tin tưởng người cũng biết một chuyện này quy củ, ta nghĩ chúng ta hẳn là trước nói chuyện hiệp ước vấn đề!"

Trương Tử Ngọc lập tức hiểu rõ rồi Vân Dịch ý tứ, trợn mắt há hốc mồm nhìn xem Vân Dịch, thẳng đến phát hiện Vân Dịch vẻ mặt tươi cười, ánh mắt lại là không chút nào lui bước thời điểm.

Nụ cười trên mặt chậm rãi biến mất, trầm mặc lại, nàng mặc dù không có đi, ngoài miệng cũng nói rất tin tưởng huy hoàng, nhưng là sự tình phía sau ai nói tình huống.

Đối với giới giải trí từ trước đến nay chính là một cái nước thường đi chỗ cao địa phương, một khi công ty thực lực không được, khẳng định như vậy sẽ rời đi, dù cho phối hợp lớn vì ước kim cũng sẽ không tiếc!

Nàng sờ đi lựa chọn lưu lại, một là vì những công ty khác tiếp xúc, cũng không thể so với huy hoàng cho tốt bao nhiêu. Hơn nữa lại chính thức phát phiên kỷ, hiện tại đi không khế được!

Nàng cũng không phải là Vương Yến Sơn dòng chính, huống chi trốn đi một đường rất nhiều, nàng lưu lại, có vẻ Vu Vi trân quý! Tương lai chắc hẳn nàng ở công ty địa vị hội càng thêm trọng yếu.

Cùng với đi làm phượng vĩ, không bằng lưu lại làm đầu gà, dù cho không được, nàng hiệp ước cũng còn sót lại một năm, đáng giá lưu lại đánh cuộc một lần.

Mà Văn Dịch hiển nhiên là xem thấu ý tưởng của nàng, nàng nghĩ tại huy hoàng ra cuối cùng một tấm album, sau đó xem cá xuống nước, nhưng là Văn Dịch không có khả năng đáp ứng.

Trương Tử Ngọc lâu dài trăm mặt, hơn nửa ngày mới lên tiếng: "Văn tổng ý tứ là?"

Văn Dịch tiểu dung không thay đổi nói: "Hi vọng Trương tiểu thư thận trọng lo lắng tục hèn vấn đề, ta cũng không có uy hiếp ý tứ, nếu như người không có tục hèn tính toán, chúng ta cũng có thể tiếp tục vui sướng hợp tác cuối cùng một năm, nhưng là thử cho ta nói thẳng, ta sẽ chọn nguyện ý người lưu lại cường điệu bồi dưỡng!"

Trương Tử Ngọc tuyệt không tin tưởng hẳn nói vui sướng hợp tác, nhẹ xà giận nói: "Văn tổng có thể không cho ta thời gian cân nhắc suy xét?"

Văn Dịch gật đầu cười nói: "Đương nhiên sẽ làm người cẩn thận lo lắng, người không cần phải gấp gáp, khi nào thì đáp ứng rồi, cũng có thể tới tìm ta."

Trương Tử Ngọc nhũ mày ra khỏi, nàng hiểu rõ nếu như không đáp ứng, như vậy cái này trương album phòng chừng rất khó phát hành.

Trong lúc nhất thời thậm chí có chút ít hối hận, lúc trước cùng đi theo thì tốt rồi, cái này Văn Dịch vậy mà căn bản không có ký nàng là công ty cận tồn vài vị đại bài, vậy mà trực tiếp bắt đầu động thủ.

Tại nàng nghĩ đến, khi nàng cuối cùng một tấm album ra, như vậy công ty cái gì thủ đoạn nàng còn không sợ, có thể xem tình huống xuống lần nữa tiền đặt cược.

Nhưng là bây giờ dù cho có công ty chịu vì chính mình ra vì ước kim, chắc hẳn cũng không chiếm được thật tốt hợp đồng, hiện tại cần lo lắng đúng là cái này Văn tổng nói có phải thật vậy hay không.

Huy hoàng trong tay hẳn có thể không càng thêm phồn vinh? nàng cũng chỉ là ngoài miệng thôi phồng, trong nội tâm nàng có thể có bao nhiêu tin tưởng, đó là lừa gạt quý.

Vừa lên buổi trưa còn thấy xong mặt khác vài vị lão tư cách hai tuyến nghệ nhân, phạm là nhanh đến thời gian, trên cơ bản đều tránh không khỏi tục hèn vấn đề này.

Hai tuyến bên trong, vài vị lão đùa giỡn cốt ngược lại là không có gì động tĩnh, hấp dẫn đập là được, mà hiệp ước nhanh đến kỳ, cũng đều tỏ vẻ có ý tục hèn, người khác tỏ vẻ cần lo lắng! Những này Văn Dịch có thể hiểu rõ, kế tiếp muốn giải quyết Mục Lâm vấn đề.

Giữa trưa, Văn Dịch trước khi tan việc cho Mục Lâm gọi điện thoại, biết được nàng còn trong nhà, liền mua gọi món ăn, về đến nhà!

Đến tới cửa chứng kiến Mục Lâm đang tại trên ban công dán mặt màng, lắc đầu, mở cửa, trực tiếp đi đến phòng bếp!

Mục Lâm là trông thấy Văn Dịch trở về, bất quá không có cùng hẳn chào hỏi, xem trong tay hẳn món ăn, hẳn là trở về nấu cơm.

Nằm tại ghế nằm trên chân chân thật thật gia cảm giác bao quanh hẳn, lão công tan tầm trở về nấu cơm, mình thoa che mặt màng nghỉ ngơi, chân tướng một cái hạnh phúc thái thái.

Trong nội tâm không khỏi có chút khác thường, bất quá đảo mắt lại nghĩ tới Văn Dịch buổi sáng trộm nhìn bộ dáng của nàng, hừ lạnh một tiếng, không hề miên man suy nghĩ!

Văn Dịch động tác rất nhanh, thân thủ vốn là so với kiếp trước muốn càng thêm kiện tráng, liền làm lên món ăn đến đều càng thêm thuận tiện.

Không đến 20', vài món thức ăn dạng cũng đã ra lò, mang lên bàn ăn, đi đến trên ban công, nhìn xem vẫn không nhúc nhích Mục Lâm, đang muốn đi qua, đột nhiên nhớ tới buổi sáng một cái tát kia.

Không khỏi dừng bước lại, cách một khoảng cách nói: "Com đã làm xong, hạ tới dùng com đi!"

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phu Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33 chương đào giác Mục Lâm!

Nói xong chưa đợi nàng trả lời, tưng tưng thủ thỉ thời gian xuống lầu, buổi sáng thật sự của mình có điểm mắt mặt, bất quá cái này cũng trách không được hắn, Mục Lâm vốn có tự xinh đẹp, vóc người lại đẹp, còn xuyên như vậy gọi cảm, ai chịu nổi.

Nhưng là tóm lại còn là có chút ngượng ngùng, ngay lúc đó bộ dáng xác thực quá trư ca!

Mục Lâm nghe đi xa tiếng bước chân, quay đầu lại nhìn thoáng qua chính xác đi xuống lầu Vân Dịch, khóe miệng có chút nhếch lên!

Đứng dậy kéo xuống mặt màng, giặt xong tay, đi đến phòng ăn!

Vân Dịch thấy nàng xuống, đối với nàng cười cười, nhìn về phía trên tựa hồ không có bởi vì buổi sáng cái kia chuyện tình có nửa điểm xấu hổ.

Mục Lâm thì là giả bộ như không có chứng kiến, tổng hay là muốn đem mình còn đang tức giận thái độ bày ra tới, nếu không hẳn sẽ không cho là mình quá tùy tiện rồi?

"Nhanh ngồi đi, người cho tôi trưa đều không có đi ra ngoài sao?" Vân Dịch thấy nàng mặt lạnh, ân cần đem bát đĩa dọn xong, lại thay nàng đem cái ghế kéo ra, đợi nàng ngồi xuống mới trở lại mình chỗ ngồi tìm được chủ đề.

Mục Lâm ngồi ở Vân Dịch đối diện, nhìn xem trên bàn vài cái rau dưa, xanh tươi ướt át, mùi thơm tràn ngập, tâm tình lập tức tốt lên, nhìn xem rất thoải mái, không đầy mỡ! Liếc mắt Vân Dịch liếc, gật đầu nói: "Ừ, buổi sáng không có việc gì, đợi tí nữa tiểu Trần sẽ đến tiếp ta."

Vân Dịch gật đầu, hai người xem như rất ảm áp ăn xong một bữa cơm, Vân Dịch rất ân cần đem bát đĩa thu thập xong, không có làm cho Mục Lâm động thủ.

Mục Lâm xem cảm thấy ngạc nhiên, đêm qua còn làm cho nàng rửa chén đĩa, như thế nào cho tới trưa tự biến dạng, chẳng lẽ là là buổi sáng chuyện tình có chút hổ thẹn?

Ngồi ở trên ghế sa lon nhìn xem Vân Dịch bận rộn, khoan hãy nói, như vậy vợ chồng sinh hoạt nàng còn là thoải mái! Hắn còn rất tự giác!

Nhưng không biết Vân Dịch đưa lưng về phía sắc mặt của nàng tựa như khổ qua đồng dạng, thầm nghĩ trong lòng, nếu như không phải buổi sáng chuyện tình, nếu như không là có chuyện cần, hẳn làm sao có thể như thế nịnh nọt!

Trên cho tới trưa ban, lão bà ngồi trong nhà thoa che mặt màng, chứng kiến mình trở về xa cách, mình còn hấp tấp nấu cơm, đã làm xong còn phải đi mời, sau đó còn phải thu thập tàn cuộc!

Chính là đời trước cũng không có qua a, bất quá cũng chỉ có thể trong nội tâm oán thầm, vì tương lai vợ chồng sinh hoạt hài hòa, đợi từ nay về sau nắm bắt Mục Lâm, lại thu thập nàng! Đến lúc đó sẽ làm nàng biết rõ mã vương gia có mấy cái mất!

Đem hết thầy xử lý xong, lại từ phòng bếp xuất ra một cái rửa tốt quả táo đưa cho Mục Lâm, trên mặt lại quai thượng ân cần tiểu dung.

Mục Lâm cái này sẽ cảm thấy có một chút không đúng, vươn tay tiếp nhận quả táo, một hồi nhìn xem quả táo, một hồi nhìn xem Vân Dịch, cho dù bởi tội cũng không có như vậy ân cần a, sự ra khác thường tất có yêu a!

Bất quá nàng không có mở miệng trước, muốn nhìn một chút Vân Dịch trong hồ lô đến tột cùng muốn làm cái gì.

Vân Dịch cũng đi ở nàng bên cạnh, nhìn xem nàng cầm quả táo ngẩn người, cười nói: "Làm sao vậy, không thích ăn quả táo?"

Mục Lâm hồ nghi nhìn xem Vân Dịch. Chẳng lẽ là mình suy nghĩ nhiều, cần một cái quả táo nói: "Vẫn còn được, người giữa trưa tại sao trở về rồi?"

Vân Dịch cười nói: "Đây không phải người một người trong nhà sao? Ta không trở lại, người không được đói bụng?"

Mục Lâm lập tức không nói gì nhìn xem Vân Dịch, cái này hơn hai mươi năm không có người, ta cũng vậy lớn như vậy, như vậy buồn nôn làm gì vậy? Bất quá trên mặt nhưng có chút hồng, cúi đầu xuống gặm quả táo, không hề xem Vân Dịch.

Vân Dịch cảm giác thời cơ không sai biệt lắm, sâu kín nói: "Mục Lâm, người là cái đó nhà công ty nghệ nhân?"

Mục Lâm không để ý nói: "Cầu vòng!"

Vân Dịch đại náo nhất chuyển, tự hiểu rõ cầu vòng là cái đó nhà công ty, làm việc trong cũng không tính kém, cùng huy hoàng so với còn là có sai biệt, lúc này đây trốn đi nghệ trong đám người cũng có đi cầu vòng.

Tiếp tục nói: "Cầu vòng, hiệp ước khi nào thì đến kỳ?"

Mục Lâm lập tức cảnh giác, trường mắt to nhìn xem Vân Dịch, trong nội tâm cân nhắc không phải vừa muốn can thiệp công tác của nàng a.

Chẳng lẽ cha mẹ của hắn lại muốn làm cho nàng đổi công làm? Không khỏi nàng không cảnh giác, đại gia đình khẳng định không thích xuất đầu lộ diện tức phụ!

Vân Dịch xem nàng cảnh giác ánh mắt, có chút mặc danh kỳ diệu nói: "Làm sao vậy?"

"Vân Dịch, ngươi có phải hay không lại muốn để cho ta rời khỏi giới giải trí?" Mục Lâm rất khẩn trương hỏi.

Vân Dịch dở khóc dở cười nói: "Không phải, là ta tiếp nhận một nhà giải trí công ty, muốn đem ngươi đào được công ty của ta!"

Mục Lâm lập tức trừng to mắt, kinh ngạc nói: "Cái gì? ngươi mở một nhà giải trí công ty?"

Vân Dịch như thế nào cũng không giống làm buôn bán dạng, vậy mà vô thanh vô tức mở gia giải trí công ty?

Vân Dịch gật đầu nói: "Ừ, ngày hôm qua bắt đầu tiếp nhận."

Mục Lâm hồ nghi nhìn xem Vân Dịch nói: "Làm sao ngươi đột nhiên nhớ tới mở giải trí công ty rồi?"

Vân Dịch cười nói: "Không có gì, dù sao ngươi cũng là làm cái này làm được, ta vừa vặn có cơ hội có thể tiếp nhận, tự tiếp nhận, nói sau ngươi cả ngày chạy khắp nơi, ta tiếp nhận công ty từ nay về sau cũng tốt an bài ngươi, như vậy ta cũng yên tâm chút ít!"

Mục Lâm sững sờ nhìn xem hắn, cái này không phải là vì chính mình mở, dùng được trước khoa trương như vậy sao? các ngươi nhà giàu có làm việc đều kiêu ngạo như vậy?

Bất quá trên mặt vẫn còn có chút phát sốt, cúi đầu xuống nghĩ nghĩ nói ra: "Ta tại cầu vòng chỉ còn ba tháng, trước tự tại đàm tục hẹn."

Vân Dịch lập tức gật đầu nói: "Vậy thì thật là tốt, mau chóng giải ước a."

Mục Lâm vừa muốn gật đầu nhượng mảy, chăm chăm vào Vân Dịch không nói lời nào. Vân Dịch có thể hay không là có ý loảng xoảng nàng, hồ nghi nói: "Vân Dịch, ta như thế nào cảm giác ngươi là đang dối gạt ta?"

Vân Dịch lập tức lắc đầu nói: "Ngươi mọi người là của ta, ta có thể lừa ngươi cái gì? Nói sau tự điều kiện của ngươi, cho dù giải ước, tùy thời đều có rất nhiều công ty muốn ngươi, ta còn có thể ngăn đón ngươi không thành?"

Mục Lâm ngẫm lại cũng là, nhưng là cảm giác, cảm thấy có một chút không đúng, lại cân nhắc không ra có vấn đề gì.

Bất quá vẫn là không có nhả ra, hơn nửa ngày, Mục Lâm mới sâu kín nói: "Ngươi hôm nay như vậy ân cần, chính là vì chuyện này?"

Vân Dịch sững sờ, lập tức vội vàng khoát tay nói: "Làm sao có thể đâu? Ta chiếu cố ngươi là hẳn là, sao biết bởi vì chuyện này, vấn đề này bất quá là tiện thể mà thôi."

Mục Lâm từ chối cho ý kiến, cũng không biết là tin còn là không tin, chậm rãi nói ra: "Đội tiểu Trần đến đây, ta cùng hắn nói chuyện nói sau."

Vân Dịch trừng mắt nói: "Ngươi hỏi hắn làm cái gì? Chẳng lẽ hắn còn dám tà hữu ngươi? Xem ta không gọt hắn!"

Mục Lâm lập tức liếc mắt nói: "Gọt ai đó? Tự như ngươi vậy? ngươi còn làm buôn bán? ngươi để cho ta như thế nào tin tưởng ngươi. Tiểu Trần là ta xuất đạo liền mang theo của ta, đương nhiên muốn hỏi ý kiến của hắn!"

Vân Dịch trên mặt cứng đờ, ngượng ngùng cười khan hai cái. Nhưng trong lòng thì không cho là đúng, ngươi vị kia người đại diện cũng không có đem ngươi xem nặng như vậy!

Cũng không lâu lắm, quả nhiên tiểu Trần gọi điện thoại tới, Mục Lâm làm cho hắn tại cửa tiểu khu chờ, Vân Dịch lại trực tiếp đoạt lấy điện thoại nói: "Khu biệt thự số 6 biệt thự!"

Sau đó cúp điện thoại, Mục Lâm lập tức tức giận nói: "Ngươi, ai bảo ngươi nói cho hắn biết? Không phải nói không để cho người khác biết rõ quan hệ của chúng ta sao?"

Vân Dịch bĩu môi, chỉ sợ cũng ngươi cho rằng hắn không biết, trong miệng lại nói: "Ta lại không nói gì thêm, nói sau hắn cũng đã gặp của ta."

Mục Lâm tức giận nhìn xem hắn, bất quá cũng đã nói ra, cũng không có biện pháp, một mình lên lầu, vừa nói: "Hừ, ngươi đã gọi hắn, của ta trừ tính hẹn ở trên tay hắn, chính ngươi cùng hắn nói đi, ta mặc kệ, hừ!"

Đạp đạp đạp đi lên lầu, độc lưu Vân Dịch một người ngồi ở phía dưới khóe miệng mang cười!

Cùng tiểu Trần đàm, vậy thì thuận tiện, mình lại là nấu cơm, lại là nịnh nọt, cuối cùng cùng với tiểu Trần đàm, sớm biết như vậy sẽ không phiền toái như vậy!

Kỳ thật huy hoàng công ty cần nghệ nhân, nhưng là cái này cũng cũng không phải là không phải Mục Lâm không thể.

Mà là Mục Lâm tại địa phương khác hẳn thật sự có chút không yên lòng, đến công ty mình tổng yếu có bảo đảm một ít, có thể làm cho Mục Lâm cam tâm tình nguyện quay tới tốt nhất!

"Thùng thùng!"

Tiểu Trần đứng ở cửa ra vào nhìn trước mắt biệt thự, có chút kinh sợ, theo vừa rồi trong điện thoại xuất hiện giọng nam, hẳn liền biết rằng là Vân Dịch.

Cửa mở ra, Vân Dịch đứng ở cửa ra vào nói: "Vào đi!"

Tiểu Trần tranh thủ thời gian khom người đi vào, lại ngoài ý muốn phát hiện chỉ có Vân Dịch một người, Mục Lâm vậy mà không tại, hiển nhiên là Vân Dịch tìm hắn có việc đàm!

"Vân tổng, không biết ngài bảo ta đến là chuyện gì?" Tiểu Trần đứng ở Vân Dịch trước mặt, không dám ngồi xuống!

"Ngồi đi, có chút việc cùng người đàm!" Vân Dịch chỉ vào sofa nói.

Tiểu Trần nửa cái cái mông ngồi ở trên ghế sofa, rất có chút ít gặp lãnh đạo ý tứ hàm xúc!

Vân Dịch cũng không có gì khác thường, kiếp trước gặp cấp dưới, loại tình huống này còn nhiều mà, hắn cũng không có co quắp cảm giác, coi như là cùng người phía dưới nói chuyện lời nói!

"Trần tiên sinh, Mục tiểu thư từ tính hẹn là ở trên người của người?" Vân Dịch khai môn kiến sơn nói.

Tiểu Trần sắc mặt cứng đờ, vẻ mặt đau khổ nói: "Vân tổng, ngài, là muốn cho Mục tiểu thư đánh dấu huy hoàng đi?"

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phu Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 34 màu xám nhân tính

Tiểu Trần mà nói làm cho Vân Dịch có chút ngoài ý muốn, nhìn không ra hắn tin tức như vậy linh thông.

Tiểu Trần xem Vân Dịch có chút bộ dáng giật mình, rõ ràng đã đoán đúng, nhưng trong lòng càng là khổ sáp, hẳn mấy ngày nay một mực lo lắng hãi hùng.

Vừa về đến chợt nghe nói Vân Dịch tiếp nhận huy hoàng, Vương Yến Sơn phụ tử bị đuổi đi, lập tức cảm giác không ổn, Mục Lâm là trên tay hắn duy nhất một cái ra đầu nghệ nhân.

Là hắn chiêu bài, chính là Vân Dịch tiếp nhận huy hoàng, hắn tự nghĩ tới cái này kết cục! Không nghĩ tới tới nhanh như vậy.

Vân Dịch gật đầu nói: "Ừ, chắc hẳn người đã biết huy hoàng đã bị ta tiếp nhận, ta tự nhiên hi vọng Mục tiểu thư có thể ký công ty của ta, chính là nàng nói muốn nghe nghe ý kiến của người."

Tiểu Trần trên mặt có chút ít cảm kích Mục Lâm, chính là lúc này đây lại không có lập tức nói chuyện!

Tiểu Trần nhập hành hơn mười năm, hiện tại mới nhìn đến một đường hi vọng, vốn có hắn là rất sợ Vân Dịch, chính là tại quan hệ mình tiền đồ thời điểm, hắn vẫn là trầm mặc!

Không cam lòng do đó nhượng xuất Mục Lâm, hắn có thể bị đánh, có thể cười làm lạnh, chính là chính là không cam lòng tại thành công trước lâm môn một cước bị đạp xuống!

Hắn suy nghĩ hết thảy có thể thuyết phục Vân Dịch lý do, đối với chính mình có lợi điều kiện, tuy rằng thật sự tìm không ra nửa điểm, bắt quá hắn còn là cố gắng đang tìm.

Vân Dịch lẳng lẳng nhìn hắn, vốn có cho là hắn hội rất sung sướng đồng ý, hơn nữa khúm núm nịnh nọt một phen, chính là sự thật lại không là như thế, nhưng là Vân Dịch tin tưởng hắn hội đáp ứng.

Vân Dịch sẽ không xem thường hắn, lúc trước chính mình vừa mới đi đến nhân viên công vụ con đường, không phải là không cẩn thận, không phải là không khúm núm.

Nhưng là hắn sẽ không xem thường mình, hắn là vì mình mà phấn đấu, sự thật không phải đồng thoại, muốn trở thành người thượng nhân, nhất định phải có thể chịu được khổ trung khổ!

Quả nhiên, tiểu Trần trầm mặc đã lâu, cuối cùng còn là ngẩng đầu lên khổ sáp cười nói: "Mục tiểu thư có thể gia nhập liên minh huy hoàng, đương nhiên. . Là tốt.

"

Vân Dịch cũng không ngoài ý câu trả lời của hắn, hắn biết rõ tiểu Trần cuối cùng trả lời hội là như thế, thay đổi hắn cũng là như thế, nhiều hơn nữa không cam lòng, cuối cùng còn là chỉ điểm sự thật cúi đầu!

Không nói gì, mà là lẳng lẳng tự hỏi, hắn đang suy nghĩ tiểu Trần người này, công tác còn là thuần thực, cũng có chút bồn sự, chính là quá mức lấu cá.

Nhìn như thành thật chuôi tây, chính là sự tình lần trước đủ để chứng minh, người này cũng không phải là trung nghĩa hạng người, vì ích lợi vứt bỏ Mục Lâm, đứng ở góc độ của hắn khả năng cũng không tính sai.

Dù sao thế giới này mỗi ngày không biết bao nhiêu người tao ngộ bi kịch, hắn bắt quá là một tiểu nhân vật, lại có bao lớn năng lượng đến ngăn cản.

Đã không ngăn cản được, làm sao không mượn này lại bỏ một tầng, lương tâm? Thứ này tại đây hơn mười năm phấn đấu trung, sớm đã đặt ở góc!

Người như vậy không thể tin, chính là chưa hắn không thể dùng, người có trăm ngàn loại, có ít người dùng đức, có ít người dùng mới!

Vân Dịch cũng thực sự không phải là mới ra đời hạng người, nhiệt huyết dâng lên tự không phải muốn phân cá Hắc Bạch không thể, màu xám là đại đa số bản tính con người.

Nếu để cho Vân Dịch lại tới đây tự tin nhất, như vậy không phải hơn người thân thù, không phải hiển hách gia thế, mà là hắn kiếp trước hơn mười năm chính trị kiếp sống, sở học tập đến xem người, người hầu, làm người! Mới là hắn dùng để giữa thân thù đoạn!

"Trần tiên sinh, nếu như ngươi nguyện ý mà nói, có thể mang theo kinh của ngươi kỷ hện một khối đi đến huy hoàng, huy hoàng hoan nghênh sự gia nhập của ngươi!" Vân Dịch đột nhiên vừa cười vừa nói.

"Cái gì?" Tiểu Trần chấn động, kinh hi tới quá nhanh, làm cho hắn có chút phản ứng không kịp.

Bắt quá đảo mắt tựu về mặt tươi cười nói: "Đương nhiên nguyện ý, có thể tại Vân tổng thủ hạ công tác, khi đó cầu còn không được, đa tạ Vân tổng thưởng thức, tại hạ nhất định kiệt tâm hết sức là Mục tiểu thư an bài tốt công tác!"

Vân Dịch gật đầu nói: "Vậy được rồi, Mục Lâm cùng cầu vòng hiệp ước còn có bao lâu đến kỳ?"

Tiểu Trần lập tức đứng lên nói: "Vân tổng, ngài yên tâm, Mục Lâm hiệp ước để ta lo, cho ta ba ngày thời gian, ta nhất định thu phục!"

Cái này lại là Vân Dịch ngoài ý muốn, không có nhìn ra tên này còn có cái này bồn sự, liên hiệp ước đều có thể làm được, không quá quan hệ hắn tiền đồ của mình, tin tưởng hắn sẽ không nói lung tung.

Hơn nữa xà có xà nói, thử có thử nói, hắn làm nhiều năm như vậy, khẳng định có quan hệ của mình, tựu như công ty mình những kia hợp tác giải ước người đồng dạng!

"Được rồi, vậy thì giao cho ngươi, xử lý xong từ nay về sau, ngươi liền mang theo Mục Lâm đến công ty báo cáo a! ngươi tìm đến Mục Lâm có chuyện gì sao?" Vân Dịch gật đầu nói.

"Ừ, huynh đệ giải trí bên kia có nhất bộ kịch truyền hình chiêu diễn viên, ta vốn có muốn mang Mục Lâm đi thử kính nữ số 2!" Tiểu Trần cung kính nói.

Vân Dịch suy nghĩ một chút nói: "Chờ các ngươi tới từ nay về sau, chúng ta bên này cũng sẽ có nhất bộ kịch truyền hình chụp ảnh, đến lúc đó sẽ làm Mục Lâm thử xem, như vậy có thể hay không đương kỳ phía trên có xung đột?"

Tiểu Trần hơi sững sờ, chẳng lẽ vừa qua khỏi đi tựu sẽ khiến nàng làm nữ chủ? Xem ra vị này cùng Mục tiểu thư quan hệ cần muốn lần nữa xem kỹ!

Trong miệng vội vàng nói ra: "Đương nhiên là dùng huy hoàng bên này là chủ, bên kia ta đây tựu đây!"

Tuy nhiên cũng là hấn hao phí rất lớn tâm lực mới liên hệ với, nhưng là bây giờ hấn lại dứt khoát tỏ vẻ duy trì huy hoàng, tiểu nhân vật có tiểu nhân vật sinh tồn phương thức, ai cũng không thể xem thường bọn họ.

Tự hấn trái cây kia đoạn lấy hay bỏ sức mạnh đã làm cho rất nhiều người học tập!

Vân Dịch lắc đầu nói: "Chính ngươi làm quyết định đi, nếu như bên kia kịch bản thật sự tốt, cũng không phải là không thể được tiếp được."

Nói xong nói cho tiểu Trần, Mục Lâm trên lầu, vừa ra đến trước cửa Vân Dịch đột nhiên quay đầu, ánh mắt lợi hại chăm chăm vào tiểu Trần nói: "Ta cho ngươi tiếp tục cùng tại Mục Lâm bên người, ta nhớ ngươi biết rõ nên làm như thế nào, đúng không!"

Tiểu Trần sắc mặt sát na tái đi, lập tức thật sâu khom người nói: "Vân tổng, ngài yên tâm, ta biết rồi!"

Vân Dịch không có lên tiếng, đi ra cửa, tiểu Trần dùng kỳ tài, lại thuộc về nhất định phải gõ một loại! hấn là người thông minh, không cần phải nói quá mức!

Tiểu Trần nhìn xem Vân Dịch biến mất, lập tức thở dài một hơi, Vân Dịch cho áp lực của hấn quá lớn, hấn cũng là cùng người liên hệ công tác, hấn cảm giác, cảm thấy tại Vân Dịch trước mặt mình không có có một chút tư ẩn!

Vân Dịch câu nói sau cùng, làm cho hấn có chút rét run, trong óc hiển hiện nâng ngày đó trong tửu điểm, phóng đảng khôn cùng Vân Dịch.

Trong lúc này thương sau mặt không biểu tình bộ dạng, cho hấn một cước, làm cho hấn khó chịu vô cùng hung ác, giẫm đoạn Vương Đông Đông tứ chi tàn nhẫn, đều phẳng phát còn hiển hiện tại trước mắt.

Cho tới hôm nay cuối cùng là quá khứ trôi qua, bất quá hay là tại mượn hấn vài cái lá gan cũng không dám xằng bậy, hấn biết rõ Vân Dịch thời khắc đang ngoảnh chừng hấn!

Bây giờ nhân họa đắc phúc, theo Mục Lâm đi càng xa, tiền đồ của hấn hội càng quang minh.

Một lần đó bị đánh, giờ khắc này hấn vậy mà cảm thấy rất đáng được, cả nước làm người đại diện đếm không hết, có thể xuất đầu lại là số rất ít, hấn giỏi về bắt lấy cơ hội, bắt được tự không buông tay!

Đến lên trên lầu, đem Mục Lâm gọi xuống lầu!

Hai người ngồi ở trên ghế sa lon, Mục Lâm có chút buồn bực nhìn xem tiểu Trần nói: "Ngươi như vậy thông khoái đáp ứng?"

Nàng tổng có một loại bị uy hiếp cảm giác, tuy nhiên còn không có suy nghĩ cẩn thận, biểu hiện ra nhìn lại Vân Dịch là vì nàng mới mở công ty.

Đối với nàng xem như quan tâm đầy đủ, chính là càng nghĩ càng cảm thấy không đúng!

Tiểu Trần hưng phấn nói: "Đương nhiên đáp ứng rồi, có thể tiến vào huy hoàng, có thể so sánh cầu vòng nhiều cơ hội hơn, nếu như có thể trọng điểm đóng gói ngươi, tuyệt đối có thể nâng cao một bước!"

Mục Lâm khẽ giật mình nói: "Ngươi mới vừa nói huy hoàng? Ta không có nghe lầm chứ, này Vương Đông Đông không phải là huy hoàng sao?"

Tiểu Trần tròn tròn mắt, nhìn xem Mục Lâm không nói gì, chẳng lẽ nàng còn không biết rằng Vương Yến Sơn phụ tử kết cục, cười khổ nói: "Mục Lâm, ngươi sẽ không còn không biết rằng huy hoàng chuyện tình a?"

Mục Lâm mờ mịt lắc đầu, nàng là thật không biết, theo Hongkong trở về tự trực tiếp về nhà, cũng không có về công ty, thậm chí liên báo chí đều không xem!

Tiểu Trần nghĩ nghĩ, hấn cũng không biết nên nói như thế nào, dù sao Vân tiên sinh cũng không nói gì, khẳng định có đạo lý của hấn, bất quá vẫn là nói đơn giản nói: "Vương Yến Sơn cũng đã rời khỏi huy hoàng, hiện tại huy hoàng do Vân tổng quản lý!"

"Cái gì?" Mục Lâm thoáng cái đứng dậy.

Thật sự là cái kia huy hoàng, chính là điều này sao có thể, huy hoàng ở quốc nội giải trí nghiệp danh đầu rất lớn, làm sao có thể bị Vân Dịch tiếp nhận, cái này không hợp Logic.

Nàng nhảy cảm cảm giác được cùng lần trước sự tình có quan hệ, vội vàng hỏi: "Ngươi theo ta nói, ngày đó cùng Vương Đông Đông ăn cơm, rốt cuộc chuyện gì xảy ra?"

Tiểu Trần ấp úng không nói, Mục Lâm càng là trong nội tâm sinh nghi, lại nhìn xem hoi không ra, cũng không thể tránh được!

Tiểu Trần trầm nghĩ, chờ ngươi đến huy hoàng, ngươi tự nhiên sẽ biết chuyện gì xảy ra, ta còn là không cần nhiều miệng!

Vân Dịch buổi chiều không có đi huy hoàng, mà là trở về thiên dịch đầu tư, khang đêm đã bắt đầu đối mạng xã hội công ty tiếp xúc công tác.

"Vân tổng, trước mắt chúng ta cũng đã tiếp xúc hai nhà tức thời thông tin công ty, chim cánh cụt công ty cùng chim bồ câu trắng công ty, hai nhà này

công ty đều là trong nghề trước mắt phát triển tốt nhất, hơn nữa đều tiếp tục tài chính duy trì, nhưng là hai nhà công ty cũng không chịu nhượng lại cổ phần không chế quyền!"

Khang Dạ hướng Vân Dịch báo cáo trước mắt tiến triển, hai nhà này công ty hẳn cũng đã làm khảo sát, cùng tiếp xúc, tự trước mắt kết quả đến xem, cũng không hài lòng.

Vân Dịch gật đầu, nhìn xem hai nhà công ty tư liệu, chim cánh cụt công ty, hẳn đầu tiên mắt chứng kiến cái tên này, cũng cảm giác cùng QQ giống như đúc, nhìn kỹ một chút tư liệu, đối với Ảnh Tử thế giới phục chế tính, có mới nhận thức.

Này nhà công ty bây giờ còn đang sáng lập giai đoạn, bất quá trước mắt người sử dụng cũng đã đột phá trăm vạn, trong năm nay tăng trưởng nhanh chóng, nhưng là do dự miễn phí, đến bây giờ mới ngừng cấp thiếu tài chính nghiên cứu phát triển.

Cả gánh hát tổng cộng tự sáu người, đều là tốt nghiệp đại học sinh, năm trước về nước bắt đầu tiến vào một chuyến này, quả thực chính là QQ phiên bản.

Chim bồ câu trắng công ty phát triển không tồi, nhưng là tương đối chim cánh cụt mà nói, tình huống càng đỡ một chút, bọn họ đẩy dòi đi chính là trả tiền nói chuyện phiếm, doanh thu điểm càng rõ ràng, mặc dù là tân tinh ngành sản xuất, nhưng là bọn họ cũng không vội thiếu tài chính!

Vân Dịch sau khi xem xong nói với Khang Dạ: "Chối bỏ chim bồ câu trắng, toàn lực tiếp xúc chim cánh cụt, bọn họ trước mắt cho ra báo giá là cái gì?"

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phu Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35 đạo diễn nhân tuyển

Khang Dạ ngạc nhiên nhìn xem Vân Dịch, ở trong lòng hẳn càng xem trọng chim bồ câu trắng phát triển càng có tiền cảnh, không khỏi nói ra: "Vân tổng trước mắt chim bồ câu trắng công ty đầu tư càng thêm người xem trọng, dù sao tại thông tin nghiệp phát triển cho tới hôm nay, mạng xã hội cũng đã trở thành xu thế, bọn họ lợi nhuận rất khả quan!"

Vân Dịch lắc đầu nói: "Người nói chính là có đạo lý, nhưng là lợi nhuận không vội tại nhất thời, chim cánh cụt mới sáng lập bất quá một năm, tự đã có trăm vạn người sử dụng, rõ ràng so với chim bồ câu trắng càng có tiềm lực, hiện tại không cần phải lo lắng lợi nhuận, chim cánh cụt mục tiêu không phải tại thông tin phía trên thu phí, mà là chiếm trước thị trường, có thị trường, các loại phụ gia doanh thu tự nhiên sẽ ra ngoài, điểm này người không cần lo lắng."

Khang Dạ giờ mới hiểu được tới, một điểm tự thông, nói tiếp: "Trước mắt chim cánh cụt công ty tổng cộng có sáu người, trong đó Ngô Kiến Vân là tổng giám đốc, giữ lấy 0,51 công ty cổ phần, còn có một phó tổng chiếm 0,19, ba cái kỹ thuật viên phân biệt chiếm hữu mười phần trăm, một người trong đó không chiếm cổ!"

"Bọn họ tổng cộng đầu tư ước chừng một một trăm ba mươi vạn, hiện tại bọn họ đưa ra điều kiện là chúng ta bơm tiền ba nghìn vạn, giữ lấy 0,2 công ty cổ phần!"

Vân Dịch ở trong lòng yên lặng tính toán, nói cách khác Ngô Kiến Vân cho rằng hiện tại chim cánh cụt công ty giá trị hai ức tả hữu! Tại sáng lập lúc thì có lớn như vậy tin tưởng, rất hiển nhiên hẳn thực sự không phải là tiểu đả tiểu nháo, rõ ràng cho thấy vì kiểu ngạo.

Vân Dịch trầm tư một chút, nhìn xem Khang Dạ mở miệng nói ra: "Là ai cùng người đàm?"

"Ngô Kiến Vân, hẳn rất khôn khéo, cũng không phải là vậy nhân viên kỹ thuật, rất biết làm buôn bán, hơn nữa ta lấy ra chim bồ câu trắng đối địch so với, hẳn cũng không chút nào nhả ra, hơn nữa kiên trì xuất ra làm cho nhiều như vậy công ty cổ phần, mấy người còn lại lại là không nói gì, ngược lại rất khát vọng đầu tư của chúng ta! Nhưng rõ ràng nhất dùng hẳn là chủ." Khang Dạ hiển nhiên có vẻ có chút bất đắc dĩ!

Hắn vừa nghe được cái này báo giá thời điểm, thậm chí cho rằng đối phương nghĩ tiền nghĩ điên rồi, nếu không cảm giác được Vân tổng đối với phương diện này coi trọng, thật muốn nhắc chân bước đi, mà đối phương một mực như vậy kiên định bộ dạng, cũng làm cho được hắn bắt đầu hoài nghi cái này công ty nhỏ giá trị, chẳng lẽ thật sự giá trị nhiều như vậy.

Vân Dịch yên lặng không nói gì, ba nghìn vạn 0,2, là có thể tiếp nhận, nhưng là theo công ty phát triển rất hiển nhiên cổ phần của hắn hội từng bước một pha loãng, đến cuối cùng không biết còn có thể còn lại nhiều ít.

Vân Dịch lấy lại bình tĩnh nói: "Người cảm thấy chúng ta nhiều nhất có thể bắt được nhiều ít công ty cổ phần, bọn họ điểm mấu chốt ở nơi nào?"

Khang Dạ sắc mặt ngưng trọng lên, xem ra lão bản đối cái giá tiền này cũng không kinh hãi, cái này nói rõ là có giá trị, suy nghĩ một chút nói: "Ta phỏng chừng nhiều nhất sẽ không vượt qua 0,3, này Ngô lão bản phảng phất đối cái nghề này rất có lòng tin, hẳn hiện tại đã bắt đầu tìm đầu tư, cũng không phải là chỉ có chúng ta một nhà có ý hướng."

Vân Dịch cả kinh, lập tức nói ra: "Người hiện tại sự tình khác đều dừng lại, cho ta toàn lực thăm dò rõ ràng, khả năng tồn tại đối thủ cạnh tranh, cùng bọn họ tiếp tục đàm, nhưng là nhất định không thể đàm phán không thành, đợi cho trong nội tâm nắm chắc, ta sẽ đích thân ra mặt quá khứ đàm!"

Hắn chưa bao giờ cho rằng trên thế giới này tự mình một người thông minh, hẳn là trải qua mạng xã hội thời đại tới, nhưng là lúc trước đầu tư những người kia đều là nhìn ra tiềm lực mới tiến vào.

Tổng sẽ có người có thể nhìn ra tức thời nói chuyện phiếm hạng mục tiềm lực có bao lớn, nếu như bị người khác hái được quả đào, vậy thì hối hận không kịp.

Công ty là nhỏ, quan trọng là cái này vài người, dựa theo thế giới phát triển, cái này bao nhiêu nhân tài là cái này công ty trọng yếu nhất tài nguyên.

Tiền a, hiện tại cần có nhất còn là tiền, nếu như có thể bắt được càng nhiều công ty cổ phần, tự nhiên phải cần tài chính hội tiến thêm một bước tăng lớn, sau còn có một từng bước đầu tư.

Hiện tại cũng chỉ có thể tại huy hoàng trên người tưởng tượng biện pháp, phải mau chóng thực hiện lợi nhuận, rồi đi công ty, trở lại huy hoàng!

Vừa ngồi xuống, Lý Tĩnh cứ tới đây nói: "Vân tổng, một phó tổng đến đây!"

Vân Dịch đem 《 điện cuồng Thạch Đầu 》 kịch bản giao cho hắn, cầm lấy đi đăng kí bản quyền, hơn nữa nghiên cứu thoáng cái cái nào đạo diễn phù hợp chụp ảnh!

Mộc Sam lại là rất kinh ngạc, Vân Dịch nhanh như vậy thì có vợ, trong nội tâm đã có chuẩn bị, không nói thêm gì, xuống dưới an bài.

Trở lại văn phòng tư nhìn kỹ thoáng cái kịch bản, phát hiện ngang đầu ghi chính là tên Vân Dịch, có chút ngoài ý muốn, hắn còn là một kịch bản sáng tác gia!

Tiểu thuyết hình thức kịch bản, hắn vẫn có thể đủ rồi xem hiểu, hắn cũng không có như Lưu đạo như vậy si mê, bất quá vẫn là có thể nhìn ra cái này chuyện xưa không sai, về phần đập đi ra ngoài là hay không đẹp mắt hắn cũng không biết, hắn là làm hành chính công tác, đối chuyên nghiệp trên gì đó hiểu rõ cũng không nhiều.

Hơn nữa nhìn ra là tiểu đầu tư, ít nhất có nên không giảm nhiều, bất quá đối với Vân Dịch vừa mới bắt đầu thử xem nước ý nghĩ rất tán thành, dù sao vừa mới tiếp nhận, cho dù không thành công, cũng sẽ không quá khó nhìn!

Hắn sẽ không biết cái này bộ phim cuối cùng thành tựu sẽ như thế nào, đem vợ phân phó bí thư cầm lấy đi đăng kí bản quyền sau, bắt đầu lo lắng do ai đến đập.

Trước mất phim đạo diễn, tự nhà công ty chỉ có một, trong nghề nổi danh đại đạo diễn Triệu Tiểu Bảo, lần này hắn cũng không có trốn đi, như trước ở lại huy hoàng.

Đối với hắn mà nói huy hoàng không quan thay đổi ai làm chủ, đều dừng nghĩ động đến hắn một phần một hào, hắn tại huy hoàng có cổ phần.

Phim đạo diễn cùng kịch truyền hình đạo diễn không giống với, bọn họ so với tự do, mình tìm vợ, tìm đầu tư, kém bao nhiêu toàn bộ do công ty bỏ đủ, đối với đến hắn tình trạng này, có rất ít là đầu tư phát sâu thời điểm.

Công ty cũng chưa bao giờ hội tập hắn vợ, công ty với hắn mà nói lớn nhất tác dụng, là phát hành phía trên tiện lợi, nhưng là đạo diễn làm được hắn phần này trên, cùng đại bộ phận công ty quan hệ cũng không như thế! Cho nên có đi hay không với hắn mà nói khác nhau cũng không lớn.

Mộc Sam đối với Triệu Đạo còn là có một chút hiểu rõ, cái này vợ hắn có nên không tiếp, nhưng là hắn vẫn phải là đi xem đi.

"Triệu Đạo, Vân tổng lần lượt cả vợ xuống, muốn cho người xem xem, có phải là có hứng thú?" Mộc Sam ngồi ở Triệu Tiểu Bảo đối diện nói ra.

Triệu Tiểu Bảo, chừng năm mươi tuổi tuổi, dáng người không cao, có chút béo, trên mặt không có gì biểu lộ, có vẻ rất nghiêm túc.

Nhìn Mộc Sam liếc, cũng không có nhận qua vợ, mà là thản nhiên nói: "Mộc Sam, ta thượng bộ phim vừa chấm dứt không lâu, đỉnh đầu cũng đã chuẩn bị xong một cái vợ, chỉ sợ không có thời gian a!"

Hắn đương nhiên nói, Mộc Sam có chút xấu hổ, cả công ty có thể như vậy ngư phủ cũng cũng chỉ có vị này.

Mộc Sam chỉ có thể cười khổ nói: "Cái này dù sao cũng là Vân tổng vợ, bây giờ trong công ty phim đạo diễn chỉ còn lại ngài, ngài khỏe ngại nhìn lên một cái, nếu như xác thực không có hứng thú, ta nữa tìm người khác!"

Triệu Tiểu Bảo nghĩ nghĩ, còn là nhận lấy, đệ liếc thấy đến 《 điện cuồng Thạch Đầu 》, Vân Dịch biên!

Khỏe miệng hơi vênh, một tên mao đầu tiểu tử, cũng không biết làm đến nơi đến chốn, biên kịch cũng không phải tùy tiện người nào cũng có thể làm, ấn tượng cũng đã kém một ít.

Đang nhìn đến cách thức, dĩ nhiên là tiểu thuyết hình thức, cũng không phải là kịch bản hình thức, liền hứng thú càng thiếu, hấn bễ bọn nhiều việc, làm sao có thời giờ đến xem cái này.

Bất quá dù sao cũng đã nhận lấy, tựu nhìn xem viết cái gì, nhìn từ đầu tới đuôi, hấn có chút ít đổi mới, cả chuyện xưa Logic tính rất mạnh, cũng rất ấn dẫu, nhưng là văn nghệ tính quá kém, buồn bán tính rất mạnh!

Hơn nữa chỉ là nhìn nhìn chuyện xưa chỉ biết đây là tiểu đầu tư, đến hấn hiện tại tình trạng cũng đã sẽ không lại đập nhỏ như vậy phim.

Đem vở khép lại, đưa cho Mộc Sam nói: "Cái này vở cũng không tệ lắm, nhưng là là vui kịch phiến, ta không am hiểu, ngươi có thể tìm một ít tuổi trẻ đạo diễn đến đập, dù sao cũng là cả tiểu đầu tư a!"

Mộc Sam giây hiểu, phía trước đều không trọng yếu, câu nói sau cùng trọng yếu nhất, Mộc Sam bắt đắc đi gạt đầu nói: "Vậy được rồi, ngài có cái gì đề cử đạo diễn không có?"

Triệu Tiểu Bảo thật đúng là suy nghĩ một chút nói: "Cháu ta cũng là học đạo diễn, năm nay vừa vận tốt nghiệp, hấn đi theo ta học rất nhiều năm, có thể tìm hấn thử xem."

Hấn trở thành nhiều năm đạo diễn còn là có một chút nhãn lực, cái này vở cũng không tệ lắm, cho cháu hấn đập, phù hợp, nói không chừng còn có thể xông ra chút ít danh khí.

Mộc Sam thật sự là hết chỗ nói rồi, cháu ngươi còn không có đập nhớ chuyện xưa, thực cho là luyện tập rồi? Chỉ phải cười khan nói: "Được rồi, ta sẽ hướng Vân tổng thông báo."

Triệu Tiểu Bảo nhìn ra Mộc Sam miễn cưỡng, khỏe miệng mang cái này một vòng cười nhạt nói: "Ngươi cũng không làm chủ được, đi cùng Vân tổng nói đi!"

Mộc Sam sắc mặt có chút xấu hổ đi ra ngoài, trở lại mình vẫn phòng tư, trong nội tâm còn có chút không thoải mái, nói như thế nào hấn cũng là công ty phó tổng, cái này thái độ cũng quá mức ngạo mạn.

Bất quá cũng không thể tránh được, luận địa vị, vị này Triệu Đạo liên Vân Dịch đều chưa hấn đề vào mắt, huống chi là hấn! Xuất ra bị vong lục, bắt đầu lật xem trước một ít đạo diễn tư liệu.

"Mộc tổng, ngài vừa rồi đi tìm Triệu Đạo, là không phải là vì 《điên cuồng Thạch Đầu》?"

Ngoài cửa đột nhiên truyện tới một giọng nam, Mộc Sam khẽ giật mình, ngẩng đầu nhìn hướng cửa ra vào!

Nguyên lai là Lư Ca đạo diễn, khó trách không có gõ cửa tựu vào được, cười cười gạt đầu nói: "Đúng vậy a, Lư đạo cũng biết cái này vở?"

Lư Ca lập tức nở nụ cười nói: "Ừ, Vân tổng cho ta xem qua, là tốt vở, Triệu Đạo đáp ứng rồi sao?"

Mộc Sam cười khò lắc đầu nói: "Không có, Triệu Đạo có những chuyện khác muốn bễ bọn! Ngồi đi!"

Lư Ca sau khi ngồi xuống, vội vàng hỏi: "Mộc tổng, vậy ngươi bây giờ còn không có có thích hợp nhân tuyển a!"

Mộc Sam hiểu kỳ nhìn về phía hấn, như thế nào nhiệt tâm như vậy? Chẳng lẽ hấn đối cái này chuyện xưa có hứng thú, chính là hấn là kịch truyền hình đạo diễn a! Hiểu kỳ nói: "Như thế nào Lư đạo đối cái này vở cảm thấy hứng thú?"

"Ta không được, bất quá cái này vở xác thực tốt, ta ngày hôm qua trở về nghĩ nghĩ, thật đúng là nghĩ ra một cái thích hợp nhân tuyển!" Lư Ca nói.

Mộc Sam đến đây hứng thú, lúc này ngủ gật đụng gối đầu a, vội vàng nói ra: "Là ai?"

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phu Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 36 trong nhà có khách đến

Mộc Sam đi đến Văn Dịch văn phòng tư thời điểm, Văn Dịch chính trước còm biau tờ liệu mạng mã tự, 《 kim phần thế gia 》 kịch bản thành hần hiện tại tối sốt ruột công tác!

Bởi vì hần đến, Văn Dịch không thể không cắt đứt mã tự, cũng đúng lúc nghỉ ngơi một hồi, nói đến hần là tổng tài, nhưng bây giờ sa vào mã tự công, có chút không thể tưởng tượng nổi!

Vốn có những này cũng không phải công tác của hần, hần chỉ cần đợi tại văn phòng là tốt rồi, người phía dưới tự nhiên sẽ đi thu xếp tác phẩm, hần chỉ cần xét duyệt là được.

Chính là hần trong đầu kịch bản thật đúng là không có người khả năng giúp đỡ bề bộn, duy nhất cũng chỉ có thể mình cố gắng, hần vô ý thức sẽ cho rằng đã từng trên địa cầu xuất hiện qua lửa nóng tác phẩm, có thể gây cho hần càng lớn nắm chắc!

Mà hần sở dĩ dám tiếp nhận giải trí công ty, cũng chính là bằng vào những này, cho nên cũng chỉ có thể mình vất vả chút ít!

"Sự tình chính là như vậy!" Mộc Sam chi tiết đem Triệu Tiểu Bảo chuyện tình nói một lần.

Văn Dịch lẳng lặng nghe xong, cũng không có gì tỏ vẻ, Triệu Tiểu Bảo không nguyên ý đập, sẽ không đập a. hần lại là nói với Lưu Ca Lâm Hạo tương đối khá kỳ.

Hần nhớ rõ trên địa cầu cũng là Ninh Hạo đập ra tới, chẳng lẽ thế giới này thực có quán tính, hần vừa xuất ra vở, tự trùng hợp xuất hiện một cái đồng dạng người?

"Người có thể gặp một lần cái này Lâm Hạo, nếu như xác thực thật sự có tài, giao cho hần cũng chưa hần không thể, quay chụp thời điểm, ta sẽ chú ý, còn có nếu như giao cho hần, nhất định phải đưa hần dưới thẻ tre!" Văn Dịch công đạo nói.

Mộc Sam gật đầu tỏ vẻ hiểu rõ, nghĩ nghĩ còn nói thêm: "Văn tổng, Trương Tử Ngọc tiểu thư album, chúng ta bây giờ phát không phát?"

Văn Dịch ngẩng đầu nhìn hần một cái nói: "Như thế nào? năng tìm người rồi?"

Mộc Sam gật đầu nói: "Không có, chỉ là trước mắt công ty của chúng ta giá cổ phiếu dẽ mê, hiện tại cần phải nhanh một chút khởi công, mới có thể xách chân nhân tâm!"

Văn Dịch đương nhiên hiểu rõ, chính là Trương Tử Ngọc cấp bậc này minh tinh, sớm một năm đàm hiệp ước phù hợp, hần cũng là dựa theo quy củ, hơn nữa Trung Quốc giải trí nghiệp sắp nghênh đón thịnh thế, hần đây là cho Trương Tử Ngọc cơ hội, cũng không phải làm khó nàng.

"Ta biết rõ, với người giao cá đấy, ta là cố tình bồi dưỡng của nàng, nàng trước kia chuẩn bị phát album chất lượng trong mắt của ta cũng không tính tốt, ta là chuẩn bị giúp nàng một tay, nhưng là hết thấy đều muốn dùng công ty nghệ nhân là chủ, nếu như nàng định không dưới tâm, ta chỉ có thể lựa chọn bỏn công ty nghệ nhân!" Văn Dịch trầm giọng nói ra.

Mộc Sam trong mắt có chút lóe lên, mang theo kinh hi hỏi: "Văn tổng, ngài trên tay có tốt tác phẩm?"

Văn Dịch gật gù đầu! Thích hợp thời điểm cho bọn thuộc hạ một điểm tự tin cũng là tất yếu, lòng dạ xách, công tác tự nhiên thì có lực. Mộc Sam cước bộ nhẹ nhàng rời đi, Văn Dịch tiếp tục vui đầu chỉnh lý kịch bản, thẳng đến Lý Tĩnh đến thông tri tan tầm, hần mới chấm dứt.

《 kim phần thế gia 》 còn phải cần một khoảng thời gian mới có thể hoàn thành, đến bây giờ mới ngừng mới lấy hiểu rõ mười tập nội dung.

Chủ yếu là sự tình các loại quá nhiều, không có thời gian chuyên tâm đến ứng đối.

"Ngày mai ta không đến, có chuyện tìm ta, làm cho bọn hần tìm mộc tổng!" Văn Dịch nói với Lý Tĩnh.

Rời đi công ty sau, cho Mộc Lâm gọi điện thoại!

"Ừ!"

"Mộc tiểu thư, ta là Văn Dịch!"

"Ta biết rõ, có chuyện gì sao?"

"Ta liền muốn hỏi một chút người có ở nhà không!"

"Không tại, ta về nhà!"

"A, này thay ta như ba mẹ vẫn an!"

"Ta hỏi chính là nhà trọ, còn có đó là ta ba mẹ, không phải của người. Đồ Đồ. . ."

Điện thoại bị dập máy, Văn Dịch trở mình một chút trò chuyện bản ghi chép, phát hiện thậm chí có trong nhà điện thoại, không biết khi nào thì đánh tới không có nghe được.

Vân Dịch sờ lên bụng, cũng không muốn đi bên ngoài ăn cơm, nghĩ nghĩ còn là hồi thang cha mẹ gia a!

Lái xe, trong nội tâm lại đột nhiên nghĩ đến, mình là không phải hán là đi thang mẹ vợ gia, tuy nhiên hai người còn không có mở hôn lễ, nói như thế nào cũng dẫn chứng, thời gian dài như vậy đều không có trên con gái đã xuất giá, là được đi xem đi. Nếu không cũng quá không thể nào nói nổi.

Thuận tiện hỏi một chút Mục Lâm rốt cuộc là ai ba mẹ! Một đường khoe miệng mang theo cười yếu ớt về đến nhà, trong nhà vậy mà rất náo nhiệt.

Xem ra là đến đây khách nhân, trên ghế sa lon, mẫu thân cùng một cái cùng nàng tương mạo tương tự, so với nàng năm nhẹ một chút nữ tử ngồi cùng một chỗ, bên cạnh còn có một mười tám mười sáu tuổi nữ hài!

Vân Dịch đi vào phòng, ba người cùng một chỗ nhìn tới, giờ khắc này Vân Dịch đại não phi tốc vận chuyển, gần kề hai giây thời gian, cũng đã kêu lên: "Tiểu di, ngài khi nào thì tới?"

Bên người mẫu thân nữ tử đứng là Vân Dịch tiểu di Mạnh Ngữ Hòa, Vân Dịch nếu như không phải nhìn hán cùng mẫu thân tương mạo tương tự, hán tuyệt đối không nhớ nổi tới là ai!

Từ nhỏ đến lớn, gặp mặt thời điểm cũng không nhiều, chính là hiện tại cũng gần kề biết rồi hán là ai, ấn tượng cũng không sâu khắc, đối với nàng bên cạnh nữ hài càng là không có chút nào ấn tượng!

Tiểu di vội vàng đứng dậy, vây quanh Vân Dịch dạo qua một vòng nói: "Tiểu Dịch, chúng ta thật nhiều năm không có thấy xong, chỉ chớp mắt đã thành người!"

Theo Vân Dịch tham gia quân ngũ sau, sẽ không có trở lại gia, suốt sáu năm, thẳng đến xuất ngũ, cũng không có đi gặp qua những kia thân thích!

Mẫu thân ngồi ở chỗ kia trách cứ nói: "Điện thoại cho người, làm sao người không tiếp? Đây không phải người tiểu di đến đây, muốn cho người đem Lâm Lâm mang đến xem, như thế nào chỉ có người trở về? Lâm Lâm đâu?"

Vân Dịch lập tức hiểu rõ rồi điện thoại lại ý, cười khổ nói: "Ta công tác bề bộn, không có nghe thấy điện thoại! Lâm Lâm về nhà!"

Tiểu di lần nữa ngồi xuống nói: "Người kết hôn cũng không có mời khách, hay là nghe mẹ người nói lên, ta mới biết được, lâu như vậy không gặp, đã nghĩ trước qua đến xem!"

Vân Dịch nhìn mẫu thân hán liếc, sau đó cười nói: "Ừ, phiền toái tiểu di! Ngày khác ta đem nàng mang về với tới ngài nhìn một cái!"

Nói xong nhìn về phía bên cạnh cô bé kia nói: "Đây là ta biểu muội a!"

Hán cũng không biết danh tự, chỉ có thể như vậy chào hỏi.

Nghe được lời của nàng, cô bé kia theo dõi hán, quất quất miệng nói: "Vân Dịch ca, người đều không nhớ rõ tên của ta sao?"

Vân Dịch xấu hổ cười cười, không biết trả lời thế nào mới tốt.

Lại là tiểu di cười nói: "Các người đều ít nhiều năm không có gặp mặt, năm đó người còn là một tiểu cô nương đâu, không nhớ ra được rất bình thường!"

Nói Vân Dịch ngược lại là có chút bất đắc dĩ, không phải hán đã quên, là hán không có nhận được phương diện này trí nhớ a,

Tại trên bàn cơm biết rồi nữ hài gọi Trác Thanh, là tiểu di nữ nhi, nhiều năm ở ở kinh thành.

Vân Dịch là ở kinh thành sinh ra, thẳng đến sáu tuổi năm đó, mới đem đến Lâm Hải đến định cư, đến trường. Từ nay về sau ngoại trừ ngày lễ ngày tết hội hồi thang Kinh Thành, bình thường đi đi lại lại tự ít đi!

Phụ thân hán bên này, còn có hai cái thúc thúc, một cái đại bá, phụ thân một ít bồi sinh năm cái, còn có một bác, ngoại trừ bác tại việt châu, vài cái thúc bá đều ở kinh thành.

Mẫu thân gia tộc cũng là Kinh Thành, cho nên rất ít gặp mặt, trước kia còn hàng năm trở về một lượng thang, những năm này tham gia quân ngũ sau, tự không còn có trở về.

Chứng kiến Chu Đình, hán có thể đầu tiên mắt liền nhớ lại, nhưng nhìn đến những này đường huynh đệ, biểu huynh đệ thật đúng là nhận không ra!

"Vân Dịch ca, nghe nói chị dâu là Mục Lâm có phải là?" Trác Thanh tại trên bàn cơm tò mò nhìn Vân Dịch hỏi.

Vân Dịch hơi sững sờ, lập tức nhìn về phía mẫu thân, mẫu thân gật đầu cười nói: "Ừ, là ta nói cho nàng biết, các nàng chưa từng gặp qua, chính là ta vừa nói, các nàng sẽ biết!"

Tiểu di cũng nói: "Ừ, Nhị tỷ cùng ta lúc nói, ta còn chưa tin đâu, không nghĩ tới Tiểu Dịch người sẽ lấy một mình tinh!"

"Vân Dịch ca, người không sai a, mấy ngày hôm trước ta còn nghe xong chị dâu tại Hongkong hát này bài hát đâu, thật sự rất êm tai!" Trác Thanh chen

miệng nói.

Tiểu di ngoài ý muốn nhìn Vân Dịch liếc nói: "Như thế nào, Tiểu Dịch, Mục Lâm còn ở bên ngoài công tác sao?"

Vân Dịch biết rõ nàng ngoài ý muốn cái gì, cười nhạt nói: "Ừ, nàng yêu mến này phần công tác khiến cho nàng làm quá!"

Tiểu di thì là nhìn thoáng qua mẫu thân!

Mạnh Ngữ Cảm thì là đậm cười nhạt nói: "Kỳ thật chúng ta thì một cái gia đình thương nhân, không có quy củ nhiều như vậy, gia gia của hấn định ra tới việc hôn nhân, chúng ta cũng phản đối không được. Nói sau chỉ cần hai người bọn họ qua tốt là đến nơi, dù sao cũng không phải cái kia chút ít đường huynh đệ, ta đối Vân Dịch không có nhiều như vậy yêu cầu!"

Vân Dịch nghe trong nội tâm ấm áp, từ đáy lòng lí coi như là triệt để có thuộc sở hữu!

Tiểu di nghe được lời của mẫu thân sau, sắc mặt khẽ biến thành vì biến đổi, không có nói sau cái đề tài này. Thẳng đến phụ thân Vân Lâm trở về, mới chạm rãi tẩn.

"Đi, theo giúp ta đi thư phòng tâm sự!" Vân Dịch chuẩn bị khi về nhà, Vân Lâm gọi hấn lại, hai người tới thư phòng!

Vân Lâm nhìn nhìn Vân Dịch, tùy ý hỏi: "Tại huy hoàng như thế nào? Có cái gì không khó xử?"

Vân Dịch cười cười nói: "Vẫn còn được, trăm phé đãi hưng, từ từ sẽ đến!"

Vân Lâm gật gật đầu, cái này thái độ là tốt, kỳ thật hấn một mực chú ý trước đưa con bên kia động tĩnh, cũng biết hấn là mỗi ngày đều đi làm

Hơn nữa đối với Mục Sam trọng dụng, cùng Lâm Phi vắng vẻ, đều xử trí vô cùng tốt, nói tiếp: "Bên cạnh người cái kia bí thư là Vương Yến Sơn trước kia người, làm sao người còn đang dùng? Nếu như không có người dùng, có thể từ thiên văn tìm người quá khứ."

Vân Dịch sắc mặt không thay đổi, cười cười nói: "Không cần."

Không có nói chuyện, hấn có hấn ý nghĩ của mình, Vân Lâm thấy hấn không muốn nhiều lời, cũng không có hỏi lại.

"Người biết người tiểu di các nàng lần này đến là làm nghề gì không?" Vân Lâm đột nhiên chuyển tới cái đề tài này phía trên đi.

Vân Dịch lắc đầu, hấn thật sự không biết, nhưng là tuyệt đối không có khả năng đơn thuần là vì hấn kết hôn tới, hai nhà tuy nhiên ở chung khá tốt, nhưng là Vân Lâm kinh thương, tương đối mà nói liên lạc cũng không nhiều.

Vân Lâm thờ dài nói ra: "Những năm này chúng ta sống Lâm Hải, cùng Kinh Thành liên lạc thiếu, gia gia của người năm đó nói, muốn kinh thương, tự rời đi Kinh Thành!"

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phụ Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37 hoàn toàn không hiểu a

Vân Dịch lẳng lặng nghe, đối với quyết định này hấn là đồng ý, kỳ thật không quản ở đâu làm buôn bán, bọn họ thủy chung là Vân gia người, tổng cũng tìm được một ít chiều cố.

Nhưng là rời đi Kinh Thành, còn là mới có lợi, tổng sống khá giả cả ngày sống ở mọi người mí mắt dưới, ngày nào đó có điểm phiền toái gì, vẫn phải là Vân gia ra mặt giải quyết, dần dà tự biến thành dựa vào Vân gia khô lồi công ty!

Chẳng những đối Vân Lâm không có lợi, đối Vân gia càng không có lợi, những năm này cùng bên kia lui tới ít dần, cũng thanh tịnh.

Theo mình và bên kia kết giao cũng có thể thấy được, liền đường huynh đệ các loại đều không có chút nào ấn tượng, có thể thấy được xác thực phai nhạt liên lạc, bất quá lúc này hấn hiểu được, đây cũng là lão gia tử ý tứ!

Vân Lâm thật dài thở dài nói: "Những năm này, thiên Văn không dám nói không có mượn Vân gia thế, nhưng là năm đó khởi bước giờ cũng xác thực gặp rất nhiều khó khăn, đều dựa vào trước tự chúng ta đến giải quyết, có thể thiếu chút ít liên lụy tự ít đi chút ít!"

Vân Lâm tựa hồ có chút cảm khái, trước kia hẳn cũng không sẽ cùng Vân Dịch nói những này, hôm nay lại đột nhiên cùng Vân Dịch nói đến những vấn đề này.

Vân Dịch cúi đầu xuống, hẳn bắt đầu lo lắng Vân Lâm ý tứ, là nói cho hẳn biết từ nay về sau làm buôn bán không mượn Vân gia thế, còn là nói bọn họ cùng Vân gia liên lạc quá phai nhạt, cần tăng mạnh liên lạc?

Vân Lâm xem Vân Dịch cúi đầu, tựa hồ không có chuyên tâm nghe hẳn nói chuyện, cho là hẳn đối với mấy cái này không có hứng thú, lại thờ dài.

Vân Dịch lại ngẩng đầu lên, đối với phụ thân cười nói: "Cha, có một số việc, chúng ta có thể trông nom, nói chuyện có thể chắc chắn, chúng ta có thể trông nom, chúng ta hôm nay là chính là thương nhân, chích thảo sinh ý trên tâm là đến nơi."

Vân Lâm ngạc nhiên nhìn xem Vân Dịch, trong mắt tràn đầy ngạc nhiên, tốt nửa ngày mới tò mò hỏi: "Làm sao ngươi biết ta muốn nói gì? Ngươi biết cái gì?"

Vân Dịch thu hồi tiểu dung, đối với phụ thân, khó được đứng đắn nói ra: "Ta cái gì cũng không biết, nhưng là có thể làm cho ngài như thế khó xử, khẳng định không phải trên buôn bán chuyện tình, không có gì hơn chính là tiểu di chuyện tình."

Hơn nữa không phải trên buôn bán chuyện tình!"

Vân Dịch phảng phất cái gì cũng không nói, nhưng là Vân Lâm lại đột nhiên sinh ra một loại cảm giác, Vân Dịch rất thích hợp tham chính, có lẽ hẳn theo thương, cũng không phải tốt lựa chọn.

Vân Dịch là không biết Vân Lâm ý nghĩ, nếu không chỉ sợ khóc không ra nước mắt, hẳn rất hưởng thụ cuộc sống bây giờ, tham chính? Nếu như không phải như bây giờ bối cảnh, có lẽ hẳn hội đi đường này.

Dù sao đây là hẳn thành thạo một nghề, nhưng là hiện tại thật tình không trên lên lo lắng, kiếp trước vì khát vọng cũng tốt, vì tiền đồ cũng được! Điều đã qua.

Hắn vừa tới thời điểm, ban đêm đêm dài người tĩnh lúc, cũng nghĩ qua kiếp trước theo đầy ngập nhiệt huyết đến đa mưu túc trí, thân bất do kỷ quá trình là như thế nào tới.

Đấu tranh, hướng lên bò, tại đấu tranh, lại bò. Cuối cùng quay đầu, rốt cuộc làm những chuyện gì, lại phát hiện cái gì cũng không làm.

Chẳng lẽ hiện tại đi vào, là hẳn có thể đủ rồi một lòng vì nước gia, là dân chúng làm việc?

Muốn làm sự nhất định là thật sự, đại đa số quan viên mới vào cục, cái nào không nghĩ lưu thanh danh truyền vạn dặm? Nhưng là phải làm việc được có quyền, không có quyền như thế nào? Tranh! Tranh cãi nữa! Còn tranh! Cả đời không sai biệt lắm!

Hiện tại tại cục ngoại, hẳn có thể hiểu rõ, chính là một khi đang ở trong cục, tự không ai có thể không đếm xỉa đến, đây là một cái tuần hoàn! Càng muốn là dân chúng làm nhiều một việc, lại càng được đứng cao.

Cuối cùng đứng cao, rốt cục có thể làm việc, kết quả lại phát hiện dưới người đã ở cố gắng bò, không ai có thể trợ giúp ngươi tới làm việc, mà của ngươi chính trị sinh mệnh cũng sắp chấm dứt!

"Ngươi dưỡng nghĩ phóng ra ngoài, ngươi tiểu di ý tứ là muốn cho ta với ngươi đại bá báo cáo thoát cái tình huống này, ta xem ngươi hiểu lắm bộ dạng, ngươi cũng nói nói chuyện này làm sao bây giờ?" Vân Lâm tựa hồ đến đây hứng thú vậy nói ra.

Vân Dịch ngẩng đầu chăm chú nhìn phụ thân con mắt, này tỏa ánh sáng đồng tử, làm cho hẳn thăm nghĩ không xong, sẽ không phải lại nghĩ tới bồi dưỡng ta tham chính a!

Việc này cũng không phải hẳn đoán mò, hẳn chỉ ven ven có trong trí nhớ, xuất ngũ sau khi trở về, phụ thân hẳn không chỉ một lần từng đề cập với hẳn, làm cho hẳn chuyển nghề tham chính.

Sau nhìn hẳn tuyệt đối sẽ không đồng ý, mới cầu tiếp theo làm cho hẳn tiếp nhận thiên Vân, hẳn cũng không chịu, mới có thể làm cho phụ tử quan hệ nào càng ngày càng hung!

Hắn không rõ phụ thân vì sao như vậy chấp nhất muốn cho hẳn tham chính, bất quá khi đó trong mắt hào quang cùng hiện tại tương tự, lộ ra một vòng cười khổ nói: "Ngài nói với ta những này làm gì vậy, ta lại không hiểu."

Vân Lâm khoe miệng hiển hiện một tầng tiểu dung nói: "Không có việc gì, ngươi chợt nghe nghe, có ý kiến gì không, cũng nói một câu. Chúng ta tự hai người chúng ta nam nhân, ngươi cũng không nhỏ, có việc cũng có thể thương lượng một chút!"

Vân Dịch hận không thể đánh mình hai miêng, cho ngươi "Hiện!" chỉ có thể ngậm thơ nói: "Cha, ta thực không có ý kiến gì, ta theo tốt nghiệp trung học coi như Bình, ngươi để cho ta bán đóc sức còn không có vấn đề, nơi đó hiểu cao như vậy sâu gì đó?"

Vân Lâm trong nội tâm cũng là khê giật mình, đích thật là như vậy, tuy nhiên hẳn hiện tại phảng phất đã hiểu chút ít sự, nhưng là chính trị phía trên đạo đạo quá nhiều, hẳn lại từ nơi nào đi học?

Sắc mặt thâm xuống tới, cầm lấy trên bàn chén trà, chậm rãi uống, trong miệng lại là khổ sáp vô cùng.

Vân Dịch lại là thật sự không nghĩ trộn đều, đứng lên nói: "Cha, người nhìn bầu trời sắc cũng không sớm, ta hãy đi về trước."

Nói xong đứng dậy bước đi, Vân Lâm lại là không buông tha hắn nói: "Đứng lại!"

Vân Dịch bắt đầu đi xoay người, tựa đứng ở đằng kia, cũng không ngồi, hắn bề bộn nhiều việc, làm sao có thời giờ đến quan tâm những quốc gia này nhân viên công vụ điều động tình huống.

Vân Lâm nhìn xem cái kia phảng phất thật không hiểu bộ dạng, cuối cùng môi giật giật nói: "Tính, lái xe cẩn thận một chút."

Vân Dịch gật gật đầu, xoay người đi ra ngoài, đi tới cửa dừng một chút, cuối cùng còn là không có gì cả nói, ra khỏi.

Trên đường trở về, Vân Dịch trong óc lại là tại rất nhanh chuyển động, mặc dù nói không nghĩ trông nom, nhưng là dù sao quan hệ đến phụ thân, lại thêm chính trị phía trên chuyện tình, hắn không tự chủ được sẽ phân tích lợi và hại.

Tiểu di chỗ Mạnh gia, tuy nhiên so ra kém Vân gia, nhưng là cũng không yếu, gia tộc đại bộ phận đệ tử đều tham chính.

Mà dưỡng không cần nghĩ cũng biết là Mạnh gia người, hắn nếu như nghĩ phóng ra ngoài, vì cái gì không cho Mạnh gia an bài?

Bây giờ lại cầu đến Vân gia, cái này nói rõ cái gì? Nghĩ thoát ly Mạnh gia, không có khả năng, nếu như nghĩ thoát ly Mạnh gia, đó chính là hắn tự mình ra mặt, mà không phải tiểu di ra mặt.

Nếu như không phải thoát ly Mạnh gia, như vậy thì có thể là vì có người coi trọng hắn muốn đi vị trí, Mạnh gia không nghĩ tranh, hoặc là nói tranh không đến.

Mà dưỡng cũng không cam lòng, cho nên nương mẫu thân quan hệ, muốn cho phụ thân cho hắn đáp cá kiêu, tại Vân gia nghĩ biện pháp.

Phụ thân nhiều năm kinh thương, sống Lâm Hải, khổ cho của mình khó cũng không nguyện cầu Vân gia, hiển nhiên cũng không nguyện ý vì loại sự tình này đi phiền toái đại bá, nhưng là hiện tại tại sao phải do dự?

Còn có thể tiểu di nói với hắn những thứ gì, làm cho hắn ý thức được cần muốn nói cho Vân gia! Làm cho Vân gia để làm quyết định!

Trong óc một cây tuyến hiện lên, lại thủy chung tìm không thấy đầu mối, bất quá hắn có thể xác định một điểm chính là, dưỡng làm cho tiểu di tìm đến phụ thân nói chuyện tình, Vân gia khẳng định cũng biết.

Hắn có lẽ chưa có tiếp xúc qua Vân gia, hoặc là Vân gia không có lấy có cảm đi vào, hiện tại hắn muốn làm viên này quân cờ, phụ thân có hay không để làm cây cầu kia có lẽ cũng không trọng yếu.

Dù sao sẽ không xảy ra chuyện gì ảnh hưởng đến nhà mình là được, bất kể là ai tại bố cục, ai hội đắc lợi, phụ thân cũng chỉ là một tòa kiêu, hắn có thể cho người đi, cũng có thể không cho người đi.

Cuối cùng cũng không có cái gì thay đổi, nghĩ tới đây, hắn lắc lắc đầu, không hề suy nghĩ sâu xa!

Hắn còn có rất nhiều sự tình muốn bề bộn, đã đối với mình gia không có gì quan ải, như vậy tự không sao cả!

Chính là lúc này đây đến tột cùng là hay không cùng hắn nghĩ đồng dạng, hội hay không lan đến gần nhà mình, lại sẽ cho hắn mang đến cái gì, hiện tại Vân Dịch là đoán không được.

Về đến nhà, vô ý thức nhìn về phía phòng khách sofa, cùng TV, không có ai, cũng không có chút nào động tĩnh!

Vân Dịch rất nhanh kịp phản ứng, ý thức được mình tựa hồ có chút thói quen Mục Lâm tại thời điểm, hiện tại nơi này rất là thanh tĩnh!

Trống trải trong phòng, cái gì cũng không thiếu tự thiếu cá nữ chủ nhân.

Lắc đầu, không để cho mình miên man suy nghĩ, tắm rửa một cái, tiếp tục phấn đấu trước kịch bản.

"Lâm Lâm, người tự nói cho ta biết mới vừa rồi là ai gọi điện thoại tới được không!" Một cái nữ hài tư thái rất tùy tiện nằm tại Mục Lâm này trương giường lớn trên, đối với ngồi trước còm biao tơ đang xem diễn đàn Mục Lâm nói ra.

Mục Lâm cũng không ngẩng đầu lên nói: "Không có ai!"

Tiêu Tiêu leo đến bên người nàng, mang trên mặt trêu chọc cười, tới gần nàng nói ra: "Thật sự không có ai?"

Mục Lâm không hề lý nàng, chuyên tâm nhìn xem diễn đàn. nàng phi thường tình huống Tiêu Tiêu bất quá chỉ tâm đến cỡ nào đặc hơn!

Một khi nói ra là Vân Dịch, như vậy Vân Dịch là ai? Cùng người cái gì quan hệ? Bạn trai? Khi nào thì kết hôn? Kết hôn ở nơi nào mua nhà?

Những vấn đề này sẽ không có hồi cho tới khi nào xong thôi, cho nên hấn còn là không ra tốt lắm!

Tieu Tieu xem nàng không ra, vừa nằm xuống toái toái thì thầm "Không có ai? Vậy người nói ta hỏi nhà mình, chẳng lẽ người còn có cá gia? Ba mẹ ta không phải ba mẹ người? Ai đem ba mẹ người gọi ba mẹ? Cái này quan hệ nhiều lắm thân mật a!"

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phu Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38 khuê mật lời nói huy hoàng

Mục Lâm khoe miệng hung hăng co lại, lúc ấy như thế nào cũng không có nghĩ tới Tieu Tieu còn ở bên cạnh đâu, tự nói ra hai câu này lời nói.

Làm cho nàng một mực nhắc tới đến bây giờ, hiển nhiên tìm được rồi bát quái điểm!

Quay đầu lại nhìn thoáng qua tư thái bất nhã nằm ở trên giường Tieu Tieu, một đầu tóc dài màu vàng kim lờ lờ sáng lên, cùng mình bất tương sản sản nhau khuôn mặt, làm cho mình đều theo không kịp nóng bỏng đáng người, duy nhất nếu không có mình cao!

Như vậy một mỹ nữ cứ như vậy tứ ngã chồng vó nằm ở trên giường, tuyệt không biết rõ chú ý, thân thủ đem của nàng hai cái đùi hợp tốt.

Thay đổi một tư thế tiếp tục xem tin tức.

Đều nói giới giải trí lí khắp nơi đều là mỹ nữ, thật đúng là như thế, nếu như khuôn mặt không tốt, rõ ràng tự thua hàng bất đầu.

Tieu Tieu, trừ danh điện ảnh và truyền hình ca ba tên mình tính, lẽ ba năm này sẽ, vẫn là như vậy giới thiệu, mười sáu tuổi tự ra nói, năm nay hai mươi bốn, cùng Mục Lâm cùng tuổi, so với Mục Lâm tư cách muốn lão hơn.

Cầu vòng giải trí chính thức một tỷ, Mục Lâm chính là nàng mang theo xuất đạo, Mục Lâm trước mắt thành tựu mặc dù dù không sai, chính là cùng nàng còn là kém một ít.

Dù sao Tieu Tieu xuất đạo sớm một ít, mới xuất đạo giờ cũng bởi vì nhất bộ phim bộ, sáng tạo thu xem suất bản ghi chép, hồng thấu nửa bầu trời, cả Châu Á đối với nàng này khuôn mặt ít có nhận thức không ra.

Chính là Vân Dịch đã gặp nàng phỏng chừng đều sẽ cảm giác được quen mặt, bởi vì hình của nàng sớm đã trải rộng phổ lớn ngõ nhỏ.

Nàng cùng Mục Lâm quan hệ rất thiết, những năm này cũng là nàng xem thấy Mục Lâm, công ty đa đa thiếu thiếu sẽ cho nàng một ít mặt mũi, Mục Lâm nói tóm lại đi còn là rất thuận.

Chính là ai cũng không biết Tieu Tieu lại là cá bát quái nữ thần, Mục Lâm là sợ nàng.

"Tieu Tieu, có chuyện ta muốn nói cho người!" Mục Lâm thả ra trong tay máy tính, đứng đắn đối với Tieu Tieu nói ra.

"Rất cực nghĩ thông suốt, ta cũng đã sớm nói, người còn ngoan ngoãn nói ra được tốt, nếu không ta sớm muộn có thể điều tra ra, nói, người nam nhân kia là ai?" Tieu Tieu ôm Mục Lâm cánh tay nói.

Mục Lâm thật sự là không nói gì, chấp tay trước ngực nói: "Ta cầu van người, đừng làm rộn, ta và người nói chính sự!"

Tieu Tieu lúc này mới buông nàng ra làm lên đến tựa ở trên tủ đầu giường, tùy ý nói: "Cái gì chính sự có chuyện này trọng yếu, nói đi!"

"Ta phải ly khai cầu vòng!" Mục Lâm nhỏ giọng nói ra.

Tieu Tieu khẽ giật mình, lập tức nghiêm chỉnh lại nói: "Người nói cái gì? Rồi đi cầu vòng?"

Mục Lâm gật đầu nói: "Ừ, tiểu Trần cũng đã đi đàm giải ước!"

"Không phải, Mục Lâm, làm sao người cũng không theo ta thương lượng một chút, liền làm quyết định, được rồi, được rồi, người rồi đi cầu vòng đi nơi nào? Rồi khỏi giới giải trí, còn là có mới đông gia? người nghĩ thông suốt ư" Tieu Tieu thật sự là cấp.

Nàng rất yêu mến Mục Lâm tính cách, giới giải trí lí bằng hữu chân chính không nhiều lắm, chính là nàng cùng Mục Lâm mấy năm này lại là thật tâm tương giao, rất vì cái này bằng hữu sốt ruột.

Mục Lâm cũng có chút trầm thấp, nếu như nói cầu vòng có cái gì đáng giá lưu luyến, không bỏ xuống được, phỏng chừng chính là Tiêu Tiêu.

Mục Lâm chậm rãi ngồi vào Tiêu Tiêu bên người nói: "Tiêu Tiêu, ta biết rõ ngươi quan tâm ta, nhưng là lần này cùng cầu vòng giải ước chỉ sợ là định cư! Tiêu Tiêu, ta cũng là xế chiều hôm nay mới biết được chuyện này, cho nên không có nói trước thương lượng với ngươi!"

Tiêu Tiêu sững sờ nhìn xem Mục Lâm nửa ngày, cuối cùng cười nói: "Ngươi nói ngươi là buổi chiều mới biết được chuyện này? Đây là ý gì?"

Mục Lâm sững sờ, lập tức cười khò nói: "Buổi chiều huy hoàng người tìm ta đàm, cho nên tiêu Trần đã bắt đầu đàm giải ước, phỏng chừng mấy ngày nay tự có kết quả!"

Tiêu Tiêu một lần nữa ngồi xong, nghĩ nghĩ chân thành nói: "Mục Lâm, ta không biết ngươi vì cái gì đột nhiên làm quyết định này, nhưng là ngươi muốn nghĩ kỹ, làm chúng ta cái này làm được trọng yếu nhất đúng là tuổi, nếu như ký đi qua đó, bọn họ làm chậm trễ ngươi, vậy ngươi đã có thể hối hận không kịp!"

Mục Lâm nghe được câu này, lại là đột nhiên cả kinh, Vân Dịch nên không phải là đánh cái chủ ý này a, đem mình ký quá khứ, sau đó Tuyệt ần núp đi, làm cho mình không hề ra kinh!

Như vậy tự phù hợp nhà giàu có tức phụ trạng thái, trong mắt hiện lên một tia kinh hoàng, bất quá thoáng qua mà qua, có nên không, theo cùng Vân Dịch tiếp xúc mà nói, hẳn không như người như vậy, hơn nữa hẳn còn cho mình ca.

Lấy lại bình tĩnh, đối Tiêu Tiêu nói: "Những này ta đều biết, chính là ta có không thể không quá khứ lý do, tóm lại ngươi yên tâm, bên kia không có người khi dễ của ta."

Tiêu Tiêu lại trầm tư không nói, nàng đột nhiên nhớ tới một sự tình, huy hoàng chuyện tình nàng thật đúng là nghe nói qua, Vương Yến Sơn xuống đài sau, một lần tiệc rượu phía trên, một trong đó công tử ca nói qua một việc, giống như cùng tân nhậm tổng tài có quan hệ.

Hơn nữa nghe nói là bởi vì Vương Đông Đông cùng một cái khác công tử ca đoạt một mình tình khiến cho, lúc trước kiều ngạo không thôi Vương Đông Đông cùng phụ thân hắn, cuối cùng bị đuổi tận giết tuyệt, Vương Yến Sơn xuống đài, Vương Đông Đông còn nằm tại trong bệnh viện!

Lúc ấy cái kia công tử ca giọng điệu thốn thức vô cùng, tựa hồ còn có chút nghĩ mà sợ, tỏ vẻ từ nay về sau nhất định phải sát mắt sáng con ngươi, cái này Lâm Hải tàng long ngạo hồ!

"Lâm Lâm, ngươi nói chính là huy hoàng công ty sao? Lấy trước kia cá truy qua vua của ngươi ý tứ cha hắn cái kia huy hoàng!" Tiêu Tiêu nghĩ vậy sự kiện, trong lòng có chút kỳ quái, không khỏi hỏi.

Mục Lâm gật đầu nói: "Ừ, chính là cá huy hoàng."

Tiêu Tiêu gật đầu, tiếp tục nói: "Huy hoàng trước kia là Vương Yến Sơn cầm quyền, lần này trực tiếp bị người đuổi đi, Vương Đông Đông bị đánh đến bây giờ còn đang nằm viện, nghe nói rất thảm, tân nhậm lão bản nghe nói bối cảnh rất lớn!"

Mục Lâm lại là thoáng cái nhảy dựng lên, cả kinh nói: "Ngươi nói cái gì? Vương Đông Đông bị người đánh tới nằm viện? Chuyện khi nào?"

Trong đầu của nàng bên trong một mực có một đoạn mơ hồ trí nhớ, đêm hôm đó, Vân Dịch động thủ đánh Vương Đông Đông, lúc này nghe được Tiêu Tiêu mà nói, trực giác chính là một lần!

Chính là đằng sau xảy ra chuyện gì nàng cũng không biết, về sau còn hỏi qua Vân Dịch, chính là Vân Dịch tựa hồ cái gì cũng không nói, nàng còn lo lắng hãi hùng tốt một hồi.

Cho đến sau này Vương Đông Đông không còn có tìm đến qua nàng, mới chậm rãi yên lòng, lúc này đột nhiên bị nhắc tới, trực giác của nàng chính là Vân Dịch làm.

Tiêu Tiêu nhìn xem nàng bộ dáng giật mình, kỳ quái nói: "Làm sao vậy, ngươi còn quan tâm cái kia Vương Đông Đông, ngươi không phải phiền nhất ta sao của hắn?"

"Ta không phải quan tâm hắn, ta là quan tâm ai đánh hắn!" Mục Lâm sốt ruột nói.

Mục Lâm dị thường, Tiêu Tiêu cũng rốt cục đã nhìn ra, trong nội tâm cả kinh, nhìn xem Mục Lâm con mắt đột nhiên tròn to, không thể nào!

"Mục Lâm, cái kia ta nghe nói sợ dĩ sẽ phát sinh nhiều chuyện như vậy, cũng là bởi vì Vương Đông Đông cùng một cái thần bí nam nhân đoạt một cái nữ mình tình khiến cho? Có phải thật vậy hay không?" Tiêu Tiêu chủ ý hỏi.

Mục Lâm trong nội tâm chấn động, nữ mình tình, chẳng lẽ nói chính là ta, thật là Vân Dịch đánh? Cái gì gọi là đoạt một cái nữ mình tình, nhìn xem Tiêu Tiêu tức giận nói: "Ngươi cũng không biết, ta làm sao biết?"

Tiêu Tiêu lại nhìn chăm chăm nàng có chút đỏ lên mặt, càng thêm xác định, tiếp tục hỏi: "Ngươi trả cho ta trang, nói, đem Vương Đông Đông làm hại nửa

chết nửa sống cộng thêm hăm hại cha hồng nhan họa thủy, đến cùng phải hay không người?"

Không trách nàng nghĩ như vậy, lúc ấy nghe được cái này chuyện xưa thời điểm còn không có trên lên nghĩ, bởi vì Mục Lâm thoát nhìn căn bản không có chuyện gì bộ dáng.

Lúc ấy nàng còn muốn trước muốn nói cho Mục Lâm một tiếng, từ nay về sau không cần lại ứng phó Vương Đông Đông, chỉ là sau Mục Lâm đi Hongkong, một lúc sau nàng đem quên đi!

Nhưng là bây giờ Mục Lâm này vừa thẹn vừa giận bộ dạng, mà vẫn còn muốn đi huy hoàng, nghe nói huy hoàng mới cũ bản chính là thần bí công tử.

Cái này liền cùng một chỗ, rất có thể a!

Mục Lâm biết rõ gạt không qua được, trong nội tâm lại là một mảnh đau rồi, cẩn thận nhớ lại ngay lúc đó tình huống, cũng có chút không xác định nói: "Trước đó không lâu, ta là cùng Vương Đông Đông cùng một chỗ ném qua một bữa cơm, cùng ngày bọn họ cưỡng bức ta uống rượu, ta, một người bằng hữu của ta vừa vặn đi ngang qua, giống như. . ."

"Tốt như cái gì?" Tiêu Tiêu hai mắt sáng lên thúc giục.

"Giống như hần là đánh Vương Đông Đông!" Mục Lâm nhỏ giọng nói.

Tiêu Tiêu ôm đồm trước Mục Lâm bả vai, mãnh liệt lay động, kích động nói: "Tốt, Mục Lâm người man đủ rồi căng, còn có làm hay không tỷ muội, chuyện lớn như vậy người đều không nói cho ta."

Mục Lâm vừa tròn trắng mắt, không nói gì nói: "Ta thật không biết lúc ấy rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, ngày đó ta uống rượu, về sau tại. . . Lại tỉnh lại, tự căn bản nhớ không nổi lúc ấy rốt cuộc chuyện gì xảy ra."

Mục Lâm có chút mất trật tự! nàng thật không biết ngày đó còn đã xảy ra nhiều chuyện như vậy, nàng hỏi qua Vân Dịch, Vân Dịch cũng chỉ nói đánh Vương Đông Đông, đều giải quyết.

Nhưng là bây giờ ngẫm lại rốt cuộc giải quyết như thế nào, Vân Dịch lại không nói, chẳng lẽ về sau thật sự đã xảy ra một ít đại sự?

Tiêu Tiêu chăm chăm vào Mục Lâm con mắt, lần nữa hỏi: "Thật sự, người thật không biết xảy ra chuyện gì?"

"Ừ, ta còn muốn biết đâu, người nếu biết rõ tự nói cho ta biết a!" Mục Lâm gật đầu.

Tiêu Tiêu nhìn xem Mục Lâm ngây thơ bộ dạng, trong nội tâm thở dài, thật đúng là cá ngọc cô nương, đồng thời cũng có chút nghĩ mà sợ, ngày đó nếu thật là Mục Lâm, nếu như không phải cái kia người thần bí vừa vặn cứu hần, này Mục Lâm. . .

Trong nội tâm không khỏi cuống nhảy dựng lên, Mục Lâm tính cách nàng biết rõ, nàng có một ngay cả mặt mũi đều chưa từng gặp qua vô liêm sỉ vị hôn phu, từ nhỏ đến lớn liền bạn trai đều không có giao qua, muốn thực xảy ra chuyện, Mục Lâm còn thể nào sống.

Tiêu Tiêu lập tức có chút nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Vương Đông Đông tên vương bát đản này, đánh tốt, một thương như thế nào không đánh ở trên người hần!"

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phu Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39 dị động, Vân Dịch?

Mục Lâm không giải thích được nhìn xem Tiêu Tiêu nói: "Người đang nói cái gì, cái gì một thương!"

Tiêu Tiêu kỳ quái nhìn xem Mục Lâm, nghi ngờ nói: "Không phải nói cái kia cứu thần của người bí người, thân thủ siêu cấp lợi hại, một người đối Vương Yến Sơn ba cái bảo tiêu, mấy chiêu phía dưới, tự toàn bộ giải quyết, cuối cùng nhất thời không ngại, bị một trong đó bảo tiêu đánh nhất thương, bị thương sao? Như thế nào người lại không biết?"

"A! Không có khả năng! người nghe ai nói." Mục Lâm không nói gì nhìn xem Tiêu Tiêu, tin tức này truyền quá thái quá đi.

Vân Dịch một mực đều cùng nàng có gặp mặt, còn cùng một chỗ ở hai lần, nếu như bị súng bắn đã thương nàng lại không biết?

Tiêu Tiêu mở trừng hai mắt, không xác định nói: "Chẳng lẽ là ta nghe lầm, chính là không đúng, lúc ấy hẳn thật sự là nói, thần bí nhân kia trúng đạn, hẳn tận mắt nhìn thấy!"

Mục Lâm trong óc nghĩ về sau cùng Vân Dịch ở chung bộ dạng, xác định không có phát hiện khác thường, lại nhìn thoáng qua Tiêu Tiêu, xác định nói: "Như vậy chính có khả năng người nói cũng không phải ta cùng Vân Dịch, bởi vì Vân Dịch không có bị thương!"

"Vân Dịch, kia nam nhân gọi Vân Dịch à!" Tiêu Tiêu chuẩn xác bắt được trọng điểm. Nhân châu xoay động, tới gần Mục Lâm hỏi: "Mục Lâm, người còn không có nói, Vân Dịch cùng người rút cuộc là quan hệ như thế nào đâu!"

Mục Lâm đẩy ra nàng, ở cách xa một ít mới đáp: "Không có gì, tự một người bạn!"

"Bằng hữu? Người chừng nào thì có như vậy ngu bằng hữu? Liên Vương Đông Đông cũng dám đánh? Ta như thế nào không biết!" Tiêu Tiêu cau mày nói.

"Cái này, dù sao người đừng hỏi!" Mục Lâm nói khẽ.

Tiêu Tiêu trên mặt lộ ra ta đã hiểu thần sắc nói: "Vừa rồi cú điện thoại kia chính là người này người bằng hữu Vân Dịch à!"

Mục Lâm không đáp, càng nói thì càng nhiều, nàng kết hôn chuyện tình còn là cấm kỵ của nàng, mà ngay cả Tiêu Tiêu nàng cũng không muốn nói cho.

Tiêu Tiêu thấy nàng thủy chung không nói, cũng không biện pháp, tiếp tục nói: "Tốt lắm, không hỏi người, giấu như vậy nghiêm, khẳng định có quỷ!"

Mục Lâm lúc này mới đứng đắn nói ra: "Tiểu Trần sẽ cùng theo ta đi huy hoàng, ta muốn hỏi người, người nhớ không nhớ cùng ta cùng đi?"

Tiêu Tiêu nao nao, lập tức vui mừng nhìn xem Mục Lâm nói: "Khó được người còn muốn trước ta, tính, người đi đi, ta tạm thời tự ở lại cầu vòng tốt lắm, dù sao cầu vòng cũng không có ai dám khi dễ tỷ, đợi ngày nào đó hẳn không nổi nữa, nữa đầu nhập vào người, cùng của người Vân Dịch!"

Tiêu Tiêu địa vị cùng Mục Lâm không giống với, đến nàng như vậy cấp bậc, là nàng thiêu công ty mà không phải công ty thiêu nàng.

Huy hoàng tình huống hiện tại, nàng còn là hiểu rõ một ít.

Trước mắt mà nói huy hoàng tiến nhập đề mê kỳ, nàng quá khứ thực sự không phải là lựa chọn tốt nhất, nàng nghĩ càng tiến một bước phải cần là càng cao bình đài.

Trước kia huy hoàng có thể, hiện tại huy hoàng trong đó còn có Trương Từ Ngọc cùng Trần Quang hai cái đỉnh cấp một đường, dùng huy hoàng hiện tại đề mê, bồi dưỡng hai người này cũng rất cố hết sức, nàng đi, chỉ sợ không phải một cái tốt lựa chọn.

Mà Mục Lâm bất đồng, Mục Lâm vừa vừa bước vào một đường, huy hoàng con đường đối với nàng nhất định là hữu ích, hơn nữa nghe Mục Lâm ý tứ, cái kia gọi Vân Dịch gia hòa khẳng định cùng nàng quan hệ không tầm thường, sẽ không dễ cho nàng có hại!

Tiêu Tiêu kỳ thật rất thông minh, nếu không cũng không thể một mực sừng sững cầu vòng một tỷ vị trí, giới giải trí đấu tranh tuyệt không so với khác ngành sản xuất nhỏ, có thể đứng lại ai không có chút tài năng!

Mục Lâm cũng biết những này, cho nên cũng không miễn cưỡng, hai người cho tới đã khuya, thẳng đến người tới đem Tiêu Tiêu tiếp đi, Mục Lâm mới chìm vào giấc ngủ!

Sáng sớm điện thoại tự vang lên, cầm lên chứng kiến là Vân Dịch, trực tiếp chuyển được, thanh âm mang theo mơ hồ nói: "Vân Dịch!"

"Mục Lâm, ta tiểu di đến đây, hôm nay người muốn theo giúp ta về nhà một lần, đợi tí nữa ta tới tiếp người!" Vân Dịch hỏi.

Mục Lâm ừ một tiếng, Vân Dịch tự cúp điện thoại!

Trên giường trở mình, tiếp tục ngủ, đột nhiên tỉnh lại, cái gì, hẳn tiểu di đến đây, muốn cùng hẳn về nhà!

Lập tức cầm lấy điện thoại đã nghĩ trở lại đi, nói không đi, chính là nghĩ lại, không đúng, hẳn trưởng bối đến đây, muốn gặp nàng, nàng tổng không thể cự tuyệt a!

Buồn bực rời giường, nàng là thật có chút sợ đi Vân Dịch gia, Vân Dịch cha mẹ đối với nàng đều rất tốt, nhưng là nàng vẫn còn có chút sợ.

Bất đắc dĩ đứng dậy mặc quần áo, trang điểm cách ăn mặc, thẳng đến Vân Dịch đến gõ cửa thời điểm, nàng còn đang thiêu quần áo, thật sự không biết xuyên cái gì tốt.

Lần trước là không có biện pháp, say, như thế nào đi cũng không biết, lần này cũng không thể tùy tiện!

Vân Dịch ngồi ở trên ghế sa lon chớp mắt, đêm qua thức đêm đuổi bản thảo, cũng rất muộn mới ngủ, hiện tại vừa vận nghỉ ngơi một hồi!

Chờ hẳn bị Mục Lâm gọi lúc tỉnh đã qua nhanh một giờ, nhanh chín giờ, Mục Lâm trên giường tràn đầy quần áo.

"Vân Dịch, người nói ta xuyên cái đó kiện tốt!" Mục Lâm thanh âm truyền đến!

Cầm trong tay trước hai bộ y phục Mục Lâm chính nhìn xem Vân Dịch, Vân Dịch thật sự là không nói gì, nhìn nhìn biểu nói ra: "Thời gian còn sớm, cách cơm trưa còn có hơn hai giờ, người chậm rãi thôi."

Mục Lâm lập tức tức giận, có ý tứ gì, chẳng lẽ chuyên môn đi ăn cơm sao? Vội vàng cơm điếm đi?

Thật sự là đáng giận, không giúp đỡ thì thôi, còn nói nói mát! Lại nhìn xem một đồng quần áo ngắn người!

Vân Dịch nhìn xem nàng phát sầu bộ dạng, rốt cục vẫn phải nhìn không được nói ra: "Người cũng không nhìn một chút của người hình dạng, đáng người, xuyên cái đó kiện không tốt xem? Tùy tiện mặc một bộ đều có thể để cho người khác tự hành tâm uế, còn cần thiếu!"

Mục Lâm sắc mặt hơi đỏ lên, trong nội tâm lại là không hiểu vui vẻ, không có nữ nhân nào không thích người khác nói mình mỹ.

Rốt cục tuyển định một kiện Lục sắc váy dài, cộng thêm một kiện áo khoác nhỏ, nhanh Ngũ Nguyệt thời tiết, dạng này mặc vừa vặn!

Hai người xuất môn, Vân Dịch lái xe, Mục Lâm thảnh thơi xuất ra cái gương bỏ trang, cùng Vân Dịch hỏi nàng cần phải chú ý cái gì.

Vân Dịch có một câu không có một câu trả lời, con mắt thảnh thơi đảo qua kính chiếu hậu, trên mặt khẽ nhíu mày!

Nhanh nửa giờ lộ trình, cuối cùng đã tới Vân gia biệt thự, Mục Lâm nhìn xem phía trước khí thế rộng rãi biệt thự, không khỏi một hồi khản trương.

Vân Dịch dẫn đầu xuống xe, thay nàng mở ra xe sao, chủ động thân thủ lái kéo nàng vào nhà, Mục Lâm cũng không có cự tuyệt!

"Lâm Lâm đã trở lại!" Vừa đi vào trong phòng mẫu thân tự nhiên dẫn đầu lên tiếng nói.

Mục Lâm sắc mặt khẽ biến thành hồng buồm ra Vân Dịch tay, một mình đi qua nói: "Mẹ, ta đã trở về!"

Sau đó đối với ngồi ở bên người mẫu thân tiểu di, có chút khom người nói: "Tiểu di, ta là Mục Lâm!"

Xem xét hai người tướng mạo tương tự, nàng tự nhiên đến đây là tiểu di, bên cạnh ngồi Trác Thanh thoáng cái nhảy dựng lên, vây quanh Mục Lâm nói: "Mục Lâm, người thật sự là ta biểu tẩu?"

Mục Lâm mỉm cười, gật gật đầu!

Tiểu di đứng dậy, cao thấp đánh giá thoáng cái Mục Lâm, làm cho Mục Lâm toàn thân không được tự nhiên, có chút khản trương.

Tiểu di thu hồi ánh mắt, nhìn về phía mẫu thân nói: "Tỷ, quả nhiên là cá xinh đẹp cô nương, nhìn xem so với trên TV xinh đẹp hơn, Tiểu Dịch có phúc khí!"

Mục Lâm xấu hổ đứng ở nơi đó, tay cũng không biết hướng cái đó phóng, cùng tại trên khán đài tự tin Mục Lâm, hoàn toàn bất đồng.

Vân Dịch đi tới lái kéo Mục Lâm ngồi vào mẫu thân bên cạnh nói: "Tốt lắm, mẹ, tiểu di, vợ ta ta mang về, ta làm cho Ngô thẩm đi châm trà, nói, mẹ người còn không có đã cho tiền lì xì chúng ta a!"

Mục Lâm lập tức cúi đầu, một mực tay hung hăng kháp Vân Dịch cánh tay, nàng khi nào thì muốn tiền lì xì!

Mẫu thân trừng mắt liếc Vân Dịch nói: "Người đưa nhỏ này, thật không có quy củ, nào có ngay mặt hướng tiểu di muốn tiền lì xì."

Tiểu di lập tức cười nói: "Tỷ, nhìn ngài nói, hẳn rõ ràng là tìm ngài muốn, như thế nào đến ngài trong miệng, tự nhiên thành là hướng ta muốn!"

"Đều muốn, càng nhiều càng tốt!" Vân Dịch cùng bọn họ nói đùa hai câu, liền nhéo nhéo Mục Lâm bàn tay, sau đó đối với mẫu thân nói: "Tốt lắm, ta đi lên lầu, mấy người các người tiếp tục chuyện nhà a!"

Nói xong cùng Mục Lâm liếc nhau, ly khai, Mục Lâm trong nội tâm lại là ảm áp, Vân Dịch cùng lần này, đem bầu không khí mang sống, nàng cuối cùng chẳng phải xấu hổ!

Ba người tăng thêm Trác Thanh, trò chuyện một ít việc vặt, Mục Lâm rất ít nói chuyện, tuy nhiên Trác Thanh sẽ hỏi một ít giới giải trí chuyện tình, nàng còn là ít nói.

Tiểu di lại đột nhiên hỏi: "Lâm Lâm a, người cùng Tiểu Dịch cũng đã kết hôn, tính toán khi nào thì muốn hài tử?"

Mục Lâm lập tức ngây ngẩn cả người, vô ý thức hướng mẫu thân nhìn lại, cầu cứu! Nàng trong lòng vẫn là rất tin nhiệm Vân Dịch mẹ.

Mẫu thân chứng kiến ánh mắt của nàng, chỉ biết bọn họ khẳng định còn không có tính toán, bất quá xem Mục Lâm bộ dạng, cũng đành phải nói ra: "Mục Lâm, người thương lượng với Vân Dịch qua sao?"

Mục Lâm nghĩ nghĩ có chút cơ trí nói: "Vân Dịch nói, hần còn trẻ, không nghĩ sớm như vậy muốn hài tử."

Những lời này lập tức đốt tới mầu thân nghịch lân, đó là khê dừng quở trách, theo Vân Dịch khi còn bé đến lớn, đến cỡ nào không nghe lời, cỡ nào nghịch ngợm.

Mục Lâm không có chút nào chịu tội cảm giác, hết thấy đều hướng Vân Dịch trên người đẩy là được rồi, nghe Vân Dịch khừu sự, thật là có chút hứng thú.

Ba người một mực cho tới giữa trưa, Mục Lâm cảm bọc nhỏ trở lại gian phòng!

Chứng kiến Vân Dịch chính trước còm biau tơ mã tự, nghĩ đến nàng trốn tránh trách nhiệm đến Vân Dịch trên người! Đồ mặt lên, bởi vì một câu nói của nàng, mầu thân hần nhất định sẽ giáo huấn hần, hay là muốn trước cùng hần nói một chút!

"Cái kia, Vân Dịch, vừa rồi mẹ ngươi hỏi chúng ta khi nào thì muốn hài tử?" Mục Lâm ngồi ở trên giường, cầm trong tay trước vừa vừa lấy được tiền lì xì, nhỏ giọng nói ra.

Vân Dịch mã tự tay khê dừng, quay đầu lại nhìn nhìn Mục Lâm, trong nội tâm vừa động, chẳng lẽ Mục Lâm cũng có ý nghĩ này, hưng phấn nói: "Ngươi muốn hài tử a, tốt, chúng ta đêm nay tựu muốn như thế nào!"

"Phanh!"

Một cái gối đầu nện vào Vân Dịch trên đầu, trong nháy mắt xoá sạch nhiệt tình của hần.

"Biến, chính ngươi sinh đi!" Mục Lâm sắc mặt đỏ bừng mắng.

Cả ngày đang suy nghĩ gì, xem hần cặp kia mắt sáng lên bộ dạng, khẳng định đã sớm mưu đồ làm loạn.

Vân Dịch nhỏ giọng đồ reo lên: "Ngươi luôn có một ngày như vậy!"

Đem gối đầu ném hồi trên giường, tiếp tục xoay người mã tự, không vui một hồi!

Mục Lâm nghe thấy lời của hần, lập tức không nói gì, loại lời này cũng nói ra, trước kia không thấy ra hần da mặt dày như vậy!

"Lời nói của ta, ngươi rốt cuộc hữu dụng hay không tâm nghe, ta là nói ngươi mẹ hỏi chúng ta!" Mục Lâm oán hận giải thích!

"Ừ, làm sao ngươi nói?" Vân Dịch lại thả ra trong tay bàn phím, quay đầu ngồi xong, thái độ đoan chính hỏi.

"Ta nói, ngươi không nghĩ sớm như vậy nhỏ hơn hài!" Nói xong nhìn chăm chăm Vân Dịch biểu lộ, chờ hần kinh ngạc, tức giận!

Không nghĩ tới!

Thật sự là không nghĩ tới Vân Dịch vậy mà không phản ứng chút nào, chỉ là ừ một tiếng, tiếp tục xoay người mã tự!

Cái này, hoàn toàn không phù hợp Logic a!

Kỳ thật nàng không biết, đối với câu trả lời của nàng, Vân Dịch là thoả mãn, có việc tựu hướng trên người hần đẩy, bà tức quan hệ cũng có thể vững chắc một ít, hần có thể thừa nhận, Mục Lâm chưa hần thụ ở!

Mục Lâm lại coi như một hơi ra một nửa, tựu đình chỉ đồng dạng, ngã xuống giường nghỉ ngơi, không hề lý Vân Dịch, vốn đang có chút áy náy, hiện tại hoàn toàn mất hết!

Com trưa, Vân Lâm chưa có về nhà, tựu bọn họ vài người cùng một chỗ ăn, không thể thiếu đối với Vân Dịch khê dừng phê, Vân Dịch nên ha ha nên uống uống, coi như không nghe thấy.

Mục Lâm lại là cúi đầu, yên lặng ăn com, đáy lòng là Vân Dịch mặc niệm, cũng có chút bội phục hần, bất kể thế nào nói hần, sừng sốt như không nghe đến đồng dạng.

Sau khi ăn com trưa xong, Vân Dịch tựu đưa ra cáo từ, trở về gặp cá mặt thì ra là, tiêu di đến đây cấp bậc lễ nghĩa trên không thiếu là tốt rồi!

"Tính, đi thôi, đi thôi, ngươi cha hai ngày này cũng là, cả ngày không đến gia, ngươi cũng không nguyện ý theo giúp ta!" Mầu thân ngược lại là có chút không nguyện ý, quở trách Vân Dịch khê dừng, ngay tiếp theo phụ thân hần cũng gặp nạn.

Lại dẫn dò Mục Lâm nói: "Lâm Lâm, ngươi công tác bề bộn, nhưng là cũng muốn bớt thời giờ trở về, mẹ nài súp cho ngươi uống, ngươi nhìn xem ngươi đều quá gầy!"

Vân Dịch không có gì, lại là đem Mục Lâm cảm động đỏ mắt!

Nàng có thể cảm giác được Vân Dịch mẹ là thật đối với nàng rất tốt, có như vậy một cái bà bà không tội, gật đầu nói: "Cảm ơn mẹ, ta sẽ nhiều trở về!"

Vân Dịch lái xe, hai người rời đi cư xá, Mục Lâm xuất ra hai cái đồ thăm bao!

Trên mặt mang cười nhìn xem, tựa hồ nghĩ mở ra nhìn xem, lại cuối cùng không có mở ra, do dự một hồi, đối với Vân Dịch nói: "Mẹ người cùng người tiểu đi cho, trả lại cho người a!"

Vân Dịch con mắt chăm chăm vào kính chiếu hậu nói: "Đưa cho người, người sẽ cầm, vừa rồi người không phải gọi mẹ quấy đến nghe thân mật sao? Hiện tại muốn theo ta phân gia?"

Mục Lâm ngưng mi nghĩ lại, cuối cùng vậy mà không có phản bác, đem nó lại thả lại mình trong bao nhỏ, không biết là nghĩ như thế nào.

Vân Dịch lại không có chú ý biểu hiện của nàng, mà là thỉnh thoảng nhìn về phía kính chiếu hậu, đợi cho Mục Lâm phát hiện đây không phải đường về nhà, mới hỏi nói: "Vân Dịch, chúng ta cái này là muốn đi đâu?"

Vân Dịch nhìn xem ven đường tình huống, phát hiện phía trước có một cỗ màu đen Honda, đang tại ven đường đợi khách, tư gia xe làm sĩ dừng!

Nghĩ nghĩ quay đầu đối với Mục Lâm nói: "Mục Lâm, ta có chút sự, chính người lái xe trở về đi, người là hồi nhà của chúng ta, còn là hồi nhà trợ?"

Mục Lâm kỳ quái nhìn xem Vân Dịch, không biết chuyện gì xảy ra, bất quá cũng không có ý kiến gì! Suy nghĩ một chút nói: "Ta hồi số 6 biệt thự a, bằng không người ngày mai không xe dùng!"

Vân Dịch dừng lại xe, làm cho Mục Lâm ngồi trên vị trí lái, nhìn xem nàng rời đi.

Vân Dịch đứng ở ven đường nhìn xem một cỗ màu đen xe việt dã theo trước mắt lái qua, hẳn có thể cảm giác được có một đạo ánh mắt theo trong xe bắn ra nhìn về phía mình.

Loại cảm ứng này rất mạnh, thẳng đến chiếc xe kia đi xa, Vân Dịch mới đi đến ven đường một chiếc xe taxi bên cạnh, lên xe!

"Ta tới mở, người ngồi bên cạnh!" Vân Dịch lên xe cũng không nói nhảm, móc ra hơn mười trương trăm nguyên tiền giá trị lớn, thuận tiện đem tiền bao nhưng tại chỗ ngồi trên!

Lái xe là người nam tử, hên sao hơn ba mươi tuổi, chính lo lắng vài giây đồng hồ, đã đi xuống xe, làm được tay lái phụ, Vân Dịch ngồi trên xe, tâm trong lặng lẽ tính toán trước.

"Từ nơi này đến thế kỷ hoa đình muốn bao lâu thời gian!" Vân Dịch bên cạnh lái xe vừa hỏi.

"Đại khái 40' lộ trình!" Lái xe chỉ tiết đáp.

40', Vân Dịch trong óc rất nhanh vận chuyển, con mắt chăm chú nhìn phía trước màu đen xe có rèm che! 40', nếu như là theo dõi, như vậy tự không cần lo lắng.

Chỉ cần tra ra thân phận của bọn hắn là tốt rồi, chính là nếu như dụng tâm kín đáo, như vậy tuyệt đối sẽ không đợi cho 40' mới động thủ!

"Người xe này bao nhiêu tiền mua?" Vân Dịch đột nhiên hỏi.

Trung niên nam tử cười nói: "Hơn hai mươi vạn, xe mới gia giấy phép xuống tổng cộng hai mươi lăm vạn tả hữu, như thế nào tiểu huynh đệ muốn mua xe!"

Trên đường đi yên tĩnh chạy, hên sao mười phút sau, Vân Dịch đột nhiên sang bên đỗ xe đối nam tử nói ra: "Người ngồi đằng sau đi!"

Trung niên nam tử thập phần khó hiểu, cảm giác, cảm thấy người này có chút cổ quái, bất quá xem tại tiền phân thượng, không nói gì thêm, ngồi vào đằng sau đi.

"Buộc chặt dây an toàn!" Vân Dịch lần nữa công đạo.

Trung niên nam tử theo lời buộc chặt dây an toàn ngồi xong!

Vân Dịch trong mắt thủy chung chăm chăm vào phía trước màu đen việt dã, cùng Mục Lâm đang tại mở bảo mã 7, phía trước một đoạn đường bắt đầu có chút trống trải, dòng xe cộ lượng rõ ràng giảm bớt.

Màu đen việt dã bắt đầu dần dần gia tốc, Vân Dịch trong mắt tinh quang lóe lên, chân ga thoáng cái dẫm lên đáy!

Xe lập tức như một cánh mũi tên nhọn vậy, trong nháy mắt nhanh hơn, một trăm năm thì tốc, còn đang bay lên!

"Đừng mở nhanh như vậy, chậm một chút, chậm một chút!" Trung niên nam tử mở miệng kêu lên.

P phía trước màu đen trong ghế xe, lúc này ngồi ba nam nhân, trong đó ngồi ở vị trí kế bên tài xế trên nam nhân mang theo một bộ kính râm!

Hồn người mặc một bộ màu đen quần áo thể thao, giày thể thao, tuổi hẹn sao ba mươi tuổi tả hữu, bên cạnh lái xe tắc tuổi trẻ rất nhiều.

Kính râm nam từ đối với bên cạnh lái xe nói ra: "Không sai biệt lắm, có thể bắt đầu rồi, chú ý một chút, đừng làm cho người xảy ra vấn đề!"

Lái xe thấp giọng cười nói: "Siêu ca, người yên tâm, không có việc gì!"

Kính râm nam từ đối với đằng sau ngồi ở xếp sau một người nam tử nói ra: "Lão Ngô, chú ý, đừng bị thương!"

Lão Ngô nắm thật chặt dây an toàn, không nói gì!

Tuổi trẻ lái xe lập tức một nhún ga, thân xe lập tức bắt đầu gia tăng tốc độ, mãnh liệt quán tính làm cho ba người đều không tự giác trên thân ngả ra sau!

Tuổi trẻ lái xe quát to một tiếng: "Xem ta!"

Màu đen việt dã đột nhiên gia tốc cùng vượt qua, nhưng đường trên mấy chiếc xe chủ, dọa ra một tiếng mồ hôi lạnh, không tự kim hãm được đạp xuống phanh lại, làm đằng sau xe cũng đi theo phanh lại!

Nguyên một đám đuổi ra đầu đến nhìn về phía trước, vừa định chửi bới vài câu, lại đột nhiên ngừng miệng!

Màu đen việt dã dĩ nhiên là trực tiếp hướng về phía trước một cỗ bảo mã đụng quá khứ, không có né tránh, vượt qua, mà là thẳng tắp đối với đuôi xe đánh tới, mục tiêu phi thường minh xác.

Lúc này phạm là người thấy được một màn này đều bị kinh hãi dị thường! Đây là muốn làm gì, cố ý tông vào đuôi xe?

Mà bạch sắc bảo mã trong Mục Lâm lúc này còn không phát giác gì đều đặn nhanh chóng chạy, căn bản không biết sau lưng nguy hiểm!

Tự tại mất thấy muốn đụng vào thời điểm, mọi người chỉ thấy một đạo hắc sắc Ảnh Từ hiện lên, sau đó!

"Phanh!"

Một tiếng vang thật lớn truyền đến, cả con đường trên chủ xe cùng người qua đường há to mồm nhìn xem phía trước này ra ngoài ý định một màn.

"Trời ạ, bạch sắc xe không có việc gì, thật tốt quá!"

Có người kêu sợ hãi, đến bây giờ mới kịp phản ứng, kim lòng không được nói ra những lời này!

Bởi vì là cá nhân có thể phát hiện lúc trước màu đen việt dã chính là hướng về phía bạch sắc bảo mã đi, cách làm như vậy tuyệt đối không thể nhường người tiếp nhận!

Mà lúc này trên đường lớn tình cảnh, theo bụi mù tản ra, hiện ra ở trước mắt mọi người!

Bạch sắc bảo mã bình yên vô sự ngừng ở ven đường, cự ly sự phát địa điểm bất quá hơn mười thước cự ly, còn có thể theo cự ly trên chứng kiến vừa rồi nguy hiểm tình cảnh!

Mà bạch sắc bảo mã đằng sau lúc này vậy mà ngừng lại một cỗ màu đen Honda, Honda bên trái cửa xe đã hoàn toàn ao hãm, đầu xe bị đụng nát!

Người qua đường đều xông tới, có người giăng thuật vừa rồi mạo hiểm một màn!

"Cuối cùng là chuyện gì xảy ra?"

"Cái này màu đen Honda khi nào thì xuất hiện?"

"Ta nhìn thấy, vừa rồi này cỗ xe việt dã lập tức muốn đánh lên bảo mã, có thể đằng sau vậy mà lại đi tới một cỗ màu đen Honda, tốc độ rõ ràng so với màu đen việt dã nhanh hơn, sau đó trong nháy mắt theo bên trái mặt vượt qua, hơn nữa ngang nhiên vô cùng vọt tới màu đen việt dã phía bên phải!"

"Đây là tại điện ảnh sao?"

Phía trước bảo mã trung Mục Lâm vừa rồi cũng bị một tiếng vang thật lớn cho bừng tỉnh, cũng đã sang bên đỗ xe, xem hướng phía sau phát sinh tai nạn xe cộ.

Cho tới bây giờ, nàng còn không biết rằng chuyện gì xảy ra! Bất quá sự phát địa điểm cách nàng gần như vậy, nàng trong lòng vẫn là khủng hoảng không thôi, cái này nếu lại về phía trước một điểm, mình chẳng phải là!

Nghĩ đi nghĩ lại nhìn về phía này cỗ xe màu đen việt dã, không bị khống chế xông về một bên rào chắn. Đụng gậy một nửa rào chắn sau, bị kẹt chết ở ven đường.

Tranh thủ thời gian mang lên khẩu trang kính râm xuống xe chứng kiến đầy chuyện gì xảy ra. Lại phát hiện đại đa số người đối diện trước nàng chỉ trở!

Mục Lâm hoàn toàn mộng, những người này chỉ nằng làm gì? Cũng không phải nằng đứng?

"Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? hấn là có ý sao?"

"Này màu đen việt dã muốn đứng phía trước này cổ xe bạch sắc bảo mã, lại bị đằng sau màu đen Honda đánh bay!"

"Đây là trả thù? Có ý đứng, những người này cũng quá lớn mật, trước mặt mọi người tông xe, vậy mà một chút cũng không có kỵ, mau báo cảnh!"

"Cũng không biết này việt dã người ở bên trong chết có hay không, đứng mạnh như vậy, chỉ sợ dữ nhiều lành ít!"

Lúc này nguyên một đám khẩu tai tương truyền, thanh âm quá tạp, không cách nào phân rõ sở nói rốt cuộc là cái gì, ít nhất Mục Lâm là không nghe rõ ràng!

Mà lúc này ánh mắt của tất cả mọi người đều tập trung hướng về phía, bản nên xuất hiện người hai cổ xe sự cổ xe.

Tất cả mọi người chăm chăm vào hai chiếc xe, muốn nhìn một chút đến tột cùng là ai kiêu ngạo như vậy, đây không phải tai nạn xe cộ, mà là có ý giết người!

Bất kể là phía trước việt dã, còn là đằng sau bản mặt, đều là có ý!

Vân Dịch tỉnh táo ngồi ở vị trí lái, nhìn xem Honda bên trái nghiêng nát thủy tinh, cùng với này cổ xe bị kẹt tại rào chắn trung màu đen xe có rèm che, lạnh lùng cười!

Đối với sau lưng còn hoảng sợ ôm cái đầu trung niên nam tử thân nhiên nói: "Người không cần lo lắng, trách nhiệm ta bị, xe ta bồi!"

Trung niên nam tử cái này mới hồi phục tinh thần lại, ngẩng đầu chăm chăm vào Vân Dịch con mắt có chút đỏ lên, rồi lại chậm rãi trấn định lại, hấn có thể như thế nào, cho dù trong nội tâm vô cùng hối hận, chính là sự tình cũng đã xảy ra.

Chỉ có thể hi vọng Vân Dịch nói là sự thật, hơn nữa Vân Dịch lúc trước hỏi hấn tiền xe, lại để cho hấn ngồi vào chỗ ngồi phía sau, buộc chặt dây an toàn, hấn không có bị thương, cái này rõ ràng cho thấy chuẩn bị kỹ càng.

"Ta chỉ là người thường, nữ nhi của ta còn đang đọc tiểu học hi vọng người không cần phải liên lụy đến ta!" Trung niên nam tử hốc mắt đỏ lên nói.

Vân Dịch nhàn nhạt gật đầu, mặt không biểu tình nói: "Người trước xuống xe, qua một bên chờ ta, nhớ kỹ là ta mượn xe của người chạy, chỉ đơn giản như vậy!"

Theo túi tiền lấy ra một tờ danh thiếp đưa cho hấn, danh thiếp thiếp vàng!

Trung niên nam tử nhận lấy nhìn nhìn, tâm tình còn là rất trầm trọng, lúc này hối hận cũng vô dụng, cũng chỉ có thể như thế.

Vân Dịch mở cửa xe, chậm rãi đi xuống, tất cả mọi người trước tiên nhìn về phía hấn.

Hấn lạnh lùng con mắt trực tiếp nhìn về phía này cổ xe màu đen việt dã, trên mặt còn lộ ra một tầng cười lạnh!

Chính là cười lạnh rơi vào hiện trường mắt người trung, lại là một mảnh xôn xao, dĩ nhiên là người trẻ tuổi, hơn nữa trên mặt vậy mà không có một tia khẩn trương, còn dám cười!

Bất quá cũng không có ai đi lên chỉ trích, chuyện như vậy, xem xem nào nhiệt có thể, ai hội nhúng tay?

Mà phía trước Mục Lâm nhìn xem theo trong xe ra tới Vân Dịch trong nháy mắt, đã hoàn toàn ngây dại, điều này sao có thể, là Vân Dịch đứng, hấn, hấn không là có chuyện sao? Vậy phải làm sao bây giờ mới tốt!

Vân Dịch cũng nhìn về phía nằng, chậm rãi đi đến bên người nằng, dừng lại!

"Vân Dịch, cái này, đây là có chuyện gì?" Mục Lâm dứt quãng hỏi.

"Không có gì, một chút chuyện nhỏ!" Vân Dịch lạnh như băng trả lời.

Mục Lâm sững sờ nhìn xem Vân Dịch mặt không biểu tình mặt: "Cái gì, có ý tứ gì?"

Cái gì gọi là không có việc gì, vỡ thành như vậy không có việc gì, cái gì kia gọi có việc? hấn không bắt người mệnh làm mệnh sao? Trong nhà có tiền có thể kiêu ngạo như vậy!

Nhưng vẫn là thờ sâu nói: "Vân Dịch, chúng ta báo cảnh sát a, nên phụ trách nhiệm vụ bị, đánh trước 12 cứu người!"

"Đánh cái gì 12, không chết tốt nhất, chết rồi đáng đời, nghe, người hiện tại lập tức rời đi nơi này!" Vân Dịch không nghĩ nằng ở lại đây lí, lần nữa nói ra.

Mục Lâm nhìn xem Vân Dịch này mặt không biểu tình nguội lạnh mặt, có chút lạ lẫm, phảng phất thay đổi cá nhân, cặp mắt kia trong đó làm cho hắn quen thuộc cảm xúc, hoàn toàn không thấy.

Có chỉ là một phiến lạnh như băng, lời của hắn làm cho Mục Lâm không rét mà run, không dám tin nói: "Người đến tốt cùng còn có phải là người hay không? Đụng vào người chúng ta tự cứu người, nên phụ trách tự phụ trách, ta giúp người, chúng ta không thể do đó không quản!"

Hắn là thật sự thất vọng rồi, Vân Dịch biểu hiện làm cho nàng không thể tiếp nhận, đụng vào người, không đi trông nom người bị thương, mà là đến làm cho nàng đi, hắn còn đang hồ tại chính mình trong mắt hình tượng, cũng không đi cứu người!

Đây là trốn tránh trách nhiệm, lúc này người cần bà! Đây chính là hắn chân thật diện mục?

Vân Dịch hừ lạnh một tiếng nói: "Cho người đi thì đi, đừng ở chỗ này vướng bận, ta còn có việc xử lý! người không có phương tiện trông thấy!"

Mục Lâm lập tức á khẩu không trả lời được, trong đầu rầm rầm một mảnh, đây là làm sao vậy? Nhìn xem Vân Dịch, nước mắt đều nhanh chóng không cần tiền đường như chảy xuống!

Vân Dịch có chút phiền, hỏi: "Đừng khóc, ta thì sẽ xử lý, người rời đi trước, thân phận của người không thích hợp sống ở chỗ này!"

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phụ Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40 rốt cuộc là ai

Mục Lâm đứng ở đó không nói một lời, tuy nhiên đang khóc, lại thái độ rất kiên quyết, không đi!

Vân Dịch nhìn xem nàng, không dám làm cho mình lại tức giận, hít sâu.

"Tĩnh táo! Cái gì cũng không có phát sinh, Mục Lâm rất tốt!" Trong nội tâm không ngừng mặc niệm.

Tâm tình dần dần bắt đầu vững vàng, đến cuối cùng trong mắt lại xuất hiện Mục Lâm quen thuộc hào quang!

Kéo qua tay của nàng, đem nàng đẩy mạnh trong xe nói: "Tốt lắm, đừng lo lắng, vừa rồi ta thái độ có chút vấn đề, thực xin lỗi, người yên tâm ngồi ở trong xe, ta không đi!"

Mục Lâm ngờ ngác nhìn xem Vân Dịch đột nhiên lại giống như biến đã trở lại, nắm Vân Dịch tay hơi chút rất dùng sức về một chút nói: "Vân Dịch, người vừa rồi làm sao vậy? Tốt dọa người! Không cần sợ, xảy ra sự cố, chúng ta phụ trách là được!"

Vân Dịch cười cười, trong mắt hiện lên một tia khổ sở, lập tức nói: "Không có việc gì, ta vừa rồi bị điểm kích thích, hiện tại cũng đã tốt lắm, người tự trên xe, dù sao người là công chúng nhân vật, đợi tí nữa cảnh sát đến đây, xuống lần nữa!"

Mục Lâm gật gật đầu, đây mới là hắn quen thuộc Vân Dịch, cũng không dám tại hạ xe. nàng sợ Vân Dịch lại thụ kích thích, hay là nghe hắn ngồi trên xe, không cho hắn phân tâm tốt!

Vân Dịch một mình đi đến này cỗ xe màu đen việt dã phía trước, thủy tinh cũng đã toàn bộ nát, từ bên ngoài nhìn lại, tổng cộng ba người.

Ba người lái xe trên đầu mang huyết, cũng đã hôn mê, mà Siêu ca cùng chỗ ngồi phía sau trên nam tử, bị xe đóng cửa ở bên trong, mắt vẫn mở con người, chỉ là trên mặt có chút ít vết cắt, từng đạo miệng máu!

Vân Dịch đứng ở đó cũng không nói lời nói, vươn tay ra sờ lên lái xe động mạch cổ, không chết, sau đó đối với này Siêu ca nói ra: "Người cùng chúng ta cho tới trưa, là ai người?"

Siêu ca trong mắt hiện lên một tia hung quang, cửa xe mắc kẹt, hắn cũng ra không được! hắn đang nhìn đến Vân Dịch một khắc đó tự hiểu rõ chuyện gì xảy ra.

Hắn không mở miệng, Vân Dịch nhìn nhìn chung quanh quần chúng, lại nhìn nhìn trên xe Mục Lâm, cuối cùng dời ánh mắt, không hề động làm, tự đứng ở trước xe, chờ cảnh sát đến xử lý.

Khoảng thời gian này đến nay, một mực ổn định tâm tình, theo không để cho mình đơn giản tức giận, tự sợ hãi hội xảy ra vấn đề, chính là vừa mới nhìn

đến bọn họ sắp đánh lên Mục Lâm giờ, mình rõ ràng thay đổi!

Chính là lúc này đây như thế này mà đơn giản tự áp chế xuống, cái đó và lúc trước suy đoán có chút bất đồng, vốn cho là lần nữa phát tác sẽ rất khó áp chế!

Vừa rồi nhìn xem Mục Lâm khóc, vậy mà cũng không khó khống chế, phảng phất thật sự biến thành thần kinh của hắn có thể khống chế cảm xúc.

Đây là chứng minh tại chuyển biến tốt đẹp, còn là theo thời gian dài hơn, quân nhân Vân Dịch đang từ từ tán loạn?

Bất kể thế nào nói, đây đều là chuyển biến tốt đẹp dấu hiệu, dần xuống đáy lòng tảng đá lớn đầu, thoáng dễ dàng một ít.

Tiếng còi cảnh sát rất nhanh đã đến, trước hết nhất tới là cảnh sát giao thông, sau đó là cảnh sát hình sự!

Bọn họ nhận được báo cảnh sát, đủ loại, có người nói tai nạn xe cộ, có người nói có ý giết người!

Dương Xuyên là Ngô Sơn khu cảnh sát hình sự chi đội đội trưởng, lần này cũng tự mình đã tới, vừa xuống xe tự trực tiếp hướng về Vân Dịch cái phương hướng này đi tới.

Màu đen xe việt dã hiển nhiên chính là bị dừng cổ xe, cảnh sát giao thông bắt đầu mai mối, đem vây xem quần chúng xua tan nhất định cự ly.

Kiểm tra hai chiếc xe vận hành quỹ tích, lúc này cái này giai đoạn, đoạn trên còn không có đòi sau quản chế, dựa vào là còn là thăm dò!

"Ai là chiếc xe này chủ xe!" Có cảnh sát chỉ vào màu đen Honda hô.

"Ta là!" Trung niên nam tử có chút sợ hãi đứng ra nói, nói xong còn nhìn thoáng qua Vân Dịch.

Hắn dẫn đầu bị khống chế lại, đi về hướng xe cảnh sát. Vân Dịch đối với hắn nhìn qua tầm mắt gật gật đầu!

Hắn lúc này mới đi theo cảnh sát lên xe, trong nội tâm tuy nhiên còn là sợ hãi không thôi, nhưng là cuối cùng an tâm chút ít.

Dương Xuyên mang theo hai người đi tới, không có trước để ý tới Vân Dịch, mà là nhìn về phía trong xe ba người, thái độ rất nghiêm túc.

Hỏi trước người bên cạnh: "12 còn không có tới sao?"

"Lập tức tới ngay!" Đi theo phía sau người đáp.

Hắn kiểm tra một chút lái xe, còn chưa có chết, mặt khác hai người đều là tỉnh dậy, tuy nhiên bị thương, nhưng là không giống vết thương trí mệnh.

Lúc này mới nhìn về phía Vân Dịch nói: "Người là ai?"

Vân Dịch trầm giọng nói ra: "Bọn họ là ta dừng."

Dương Xuyên nghiêm túc nhìn về phía hắn nói: "Tốt, người trước đi theo của ta đồng sự lên xe, đợi tí nữa theo chúng ta trở về."

Hắn nhận được báo án, cũng đã trải qua hơi chút chỉnh lý, biết rõ một ít đại khái trải qua.

"Trong xe ba người, tại 12 đến đây từ nay về sau, phải có nhân viên cảnh sát cùng đi!" Dương Xuyên đối sau lưng phản phó nói.

Sau đó lại nhìn về phía hiện trường cách đó không xa bạch sắc bảo mã, Vân Dịch nói khẽ: "Đó là ta xe, trong đó chính là lão bà của ta, nàng là nghệ nhân, công chúng nhân vật, có thể không mời các người đi sẽ phải người đi lên, cùng nàng một khối hồi cục cảnh sát, cũng đừng làm cho nàng xuống xe!"

Dương Xuyên ánh mắt sắc bén chăm chăm vào Vân Dịch, Vân Dịch ánh mắt bằng phẳng, Dương Xuyên gật gật đầu, đối với người bên cạnh phản phó xuống.

Vân Dịch cùng một cái nhân viên cảnh sát đi qua, đối với Mục Lâm nói ra: "Đợi tí nữa bọn họ hội bồi người đến cục cảnh sát đi, người không cần lo lắng, ta không sao, có chuyện tình hình thực tế nói là tốt rồi!"

Mục Lâm trên mặt thần sắc rõ ràng lo lắng, tuy nhiên hắn hi vọng Vân Dịch có thể phụ trách, nhưng là giờ khắc này còn là tránh không được lo lắng!

Tại 12 đến đây sau, Vân Dịch nhìn xem ba người được mang ra việt dã, nhìn chăm chăm ba người, trong con người lợi hại phảng phất thẳng vào bọn họ đáy lòng.

Vân Dịch bị mang về! Mãi cho đến buổi tối trời tối, hắn mới bị thăm vấn!

Cục công an, cảnh sát hình sự chi đội!

Một gian trong phòng thăm vấn, Vân Dịch ngồi ở thăm vấn trên ghế dựa, nhìn xem phía trước Dương Xuyên cùng hai cái đồng sự!

"Tĩnh danh!"

"Ta muốn hỏi một chút, các người đây là thẩm vấn còn là cố vấn?" Vân Dịch không có trả lời, mà là hỏi.

Đây là hoàn toàn bất đồng, tính chất hoàn toàn không giống với!

Dương Xuyên gật đầu nói: "Cái này nâng giao thông sự cố, cũng không phải là vậy sự cố, người là cố ý chạy xe hơi chủ quan va chạm màu đen việt dã, tạo thành ba người bị thương, cho nên bây giờ là hỏi han, phù hợp quy định!"

Vân Dịch nghĩ nghĩ, nói ra: "Ta gọi là Vân Dịch, nam, 25 tuổi, Hán tộc, Lâm Hải người, kính thương!"

"Căn cứ chúng ta giải, là người lái xe này cổ xe màu đen Honda va chạm màu đen việt dã, nhé" Dương Xuyên hỏi.

Vân Dịch gật đầu nói: "Đích thật là ta lái xe!"

Dương Xuyên nói: "Người từ phía sau vượt qua, hơn nữa đánh lên đối phương bên trái, khiến ba người bị thương, cổ xe bị hao tổn, thế từ người nói người là đột nhiên xuống xe, chính là người tại sao phải đổi xe xuất hiện ở hiện trường? Hơn nữa va chạm đối phương!"

"Theo buổi sáng ta xuất môn ta liền phát hiện có một cổ màu đen việt dã một mực theo dõi ta, ta trở về nhà một chuyến sau, đến xế chiều lần nữa lái xe, bọn họ còn đang theo dõi, nhưng là lúc ấy trên xe ta cùng Mục Lâm hai người tại, ta không xác nhận bọn họ theo dõi ai, cho nên đổi xe." Vân Dịch nói ra.

Dương Xuyên lúc này mới bừng tỉnh đại ngộ, bọn họ một mực không nghĩ hiểu rõ Vân Dịch đổi xe nguyên nhân, đến nơi đây xem như hiểu rõ rồi, cũng hợp tình hợp lý.

Một người trong đó lại là hỏi: "Người phát hiện theo dõi vì cái gì không báo cảnh, mà là một mình hành động?"

Vân Dịch mỉm cười, trong mắt có chút lạnh nhạt nói: "Ta báo cảnh sát có thể chứng minh bọn họ theo dõi sao? Đã ta không thể chứng minh báo cảnh sát hữu dụng sao?"

Cảnh sát kia vì ngưng, không nói gì thêm, mà Dương Xuyên tắc hỏi: "Hiện trường tình huống còn cần điều tra, nhưng là theo chúng ta giải, người ở trên màu đen Honda sau, tự hỏi qua xe giá trị, đây là vì cái gì?"

Hắn là lão cảnh sát hình sự, liếc thấy đến vấn đề mấu chốt, đây cũng là Vân Dịch chủ quan phạm tội cùng bị động phạm tội mấu chốt.

Vân Dịch ánh mắt lóe lên, hiển nhiên cũng hiểu rõ mấu chốt, lắc đầu nói: "Bởi vì ta muốn ngăn hạ phía trước này cổ xe màu đen việt dã, cho nên tính toán vượt qua đến phía trước đi, lo lắng sẽ phát sinh một ít va chạm, dù sao không phải xe của ta, nếu như xảy ra chuyện, ta cần phải thường cho thưởng!"

Dương Xuyên ba người yên tĩnh trở lại, căn cứ hiện trường điều tra, nhiều người chứng minh màu đen việt dã từng có vượt qua hành vi, hơn nữa cũng có mấy gần phía trước cổ xe chứng minh thật sự của bọn hắn là nghĩ muốn va chạm bạch sắc bảo mã.

"Có hiện trường người chứng kiến nói, đối phương đã từng có cố gắng va chạm của người bạch sắc bảo mã đuôi xe xiêm nghi, người có hay không vì vậy nguyên nhân mới đụng phải đối phương," Dương Xuyên hỏi.

Vân Dịch gật đầu nói: "Xác thực là như vậy, bọn họ ngay lúc đó tốc độ xe coi như là phanh lại cũng sẽ đánh lên bạch sắc bảo mã, cho nên ta khẩn trương phía dưới đánh lên bọn hắn, mới tránh khỏi thảm họa!"

Dương Xuyên cũng nhíu mày, thu hồi tới khẩu cung, bị đụng ba người cũng không thừa nhận là muốn đụng phía trước bạch sắc bảo mã, mà chỉ là vượt qua, tốc độ xe quá nhanh mà thôi!

Ba người đều không có nguy hiểm tánh mạng, bây giờ là thanh tình trạng thái, thương thế đã được đến không chế.

"Bây giờ đối với phương chủ xe cũng không thừa nhận muốn va chạm xe của người! bọn họ chỉ là muốn gia tốc vượt qua mà thôi, bị hiểu lầm." Dương Xuyên chỉ tiết nói ra.

Vân Dịch cười lạnh nói: "A, hiện trường nhiều người như vậy chứng kiến, bọn họ không thừa nhận, ta có cái gì có thể nói, cái này cần các người đi điều tra, cái gì đều là bọn hắn nói, ta còn đi về cùng các người làm gì?"

"Ta không thể không nhắc nhở người, nếu như không có tra được đối phương có phạm tội mục đích, như vậy người tự thành chủ quan phạm tội!" Dương Xuyên cũng không có tức giận, mà là trầm giọng nói ra.

Vân Dịch nở nụ cười, nhìn xem Dương Xuyên con mắt nói: "Ta khi nào thì nói ta là cố ý đụng vào, ta chỉ là phát hiện bọn họ theo dõi, muốn đổi xe ngăn bọn họ lại, mới đánh lên. Hơn nữa bọn họ không thừa nhận sẽ không có trách nhiệm, ta không thừa nhận các người tự nhận định, đây là các người xử lý án phương thức?"

Ba cái cảnh sát đồng thời dừng lại, cùng một chỗ nhìn về phía Vân Dịch, Dương Xuyên cầm lấy ghi chép, nhìn kỹ một chút, còn thật không có Vân Dịch thừa nhận cố ý va chạm bản ghi chép.

Ba người liếc nhau, mới phát hiện Văn Dịch rất già nua, mỗi một câu đều giống như thừa nhận là cố ý đụng, nhưng khi kết luận là ngoài ý muốn, cũng có thể nói thông!

Hắn là vì phát hiện theo dõi, muốn ngăn hạ đối phương, đối phương lại đột nhiên vượt qua, hắn cũng bởi vì vượt qua quá nhanh, lúc này mới đánh lên!

"Đương đội dài, ta cảm thấy cho người đối với chuyện này thái độ có vấn đề, căn bản là không cần điều tra chuyện tình, người vì cái gì ý vị nghi hươu trên người của ta trông? Căn cứ cảnh sát giao thông kiểm tra đối chiếu sự thật phanh lại ả, có thể rất rõ ràng biết rõ sự tình, người lại muốn nói đối phương không thừa nhận, tự thành ta tại phạm tội!" Văn Dịch sắc mặt rất lạnh nhìn xem Dương Xuyên nói ra.

Như vậy giải thích cũng đúng, Dương Xuyên nhủ mảy, hiện tại cảnh sát giao thông ngành căn cứ phanh lại ả, có thể kết luận Văn Dịch là chủ động đánh tay lái đụng vào, mà đối phương xe dừng ngay lúc đó tốc độ xe không có phanh lại dấu hiệu, nhất định sẽ đụng tiến về phía trước bảo mã.

Hơn nữa hiện trường khẩu cung, cũng đủ để chứng minh sự thật trải qua! Hiện tại song phương khẩu cung như thế nào, căn bản không có sự thật chứng có trọng yếu, hắn chỉ là muốn đảo ra càng nhiều căn cứ chính xác theo mà thôi.

Dương Xuyên cuối cùng gật đầu nói: "Được rồi, ta muốn biết các người là có phải có trước thù? người có hay không nhận thức ba người kia?"

"Không biết!" Văn Dịch trực tiếp đáp.

Hơn nữa lấy điện thoại di động ra nói: "Ta nghĩ bảo ta luật sư tới, có thể chứ?"

Dương Xuyên gật đầu, Văn Dịch cho Mộc Sâm gọi điện thoại, làm cho hắn an bài luật sư. Sau để điện thoại di động xuống nói ra: "Sự thật cũng đã rất rõ ràng, hành vi của ta cho dù không phải thấy việc nghĩa hăng hái làm, bắt đắ dĩ hơi bị, tôi đa cũng chỉ có thể định tính là giao thông sự cố. Ta không nghĩ nói nữa!"

Dương Xuyên ba người liếc nhau, gật đầu ra khỏi. Văn Dịch bên này cũng xác thực không có gì tốt tra, coi như là cố ý, đều chỉ là vì cứu viện phía trước cỗ xe, cũng không có tạo thành nhân viên tử vong, chưa nói tới tội phạm hình sự tội!

Văn Dịch lúc này ngồi ở nhà một gian bên trong, trong óc đã ở phân tích chuyện này, ba người kia nếu như giao cho hắn, hắn có thể rất nhanh được đến đáp án.

Theo sau khi trở về, hắn không có đắ tội hơn người, ngoại trừ Vương Đông Đông phụ tử, có thể hay không là bọn hắn làm? Cũng chỉ có bọn họ cùng hắn và Mộc Lâm cũng đã có tiết, có thể là bọn hắn không phải làm như vậy a, cùng ngày hắn là chấn nhiếp ở bọn hắn. Rốt cuộc là ai? Mục đích vì sao, cảnh sát có thể hay không tra được đến, hắn rất hoài nghi, hiện tại muốn lo lắng chính là mình nên làm như thế nào?

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phu Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41 tiếp người

Rời đi cục công an lúc sau đã là trời vừa rạng sáng nhiều hơn, luật sư cũng đã làm tốt thủ tục, hứa hẹn sự tình giải quyết trước không ly khai Lâm Hải!

"Đương đội trưởng, ta là tin tưởng cảnh sát, nhưng là trước hết trước hỏi thăm mà nói, ta cũng không hài lòng. Ta phải nhắc nhở của người là, mục Lâm tiểu thư là công chúng nhân vật, một khi dư luận những tay chú ý, sợ sự áp lực của các người cũng sẽ tăng nhiều!" Văn Dịch trước khi đi đối đội trưởng cảnh sát hình sự Dương Xuyên trầm giọng nói.

Hắn thật sự rất không hài lòng, quan tại nơi này một cái buổi chiều, đến bây giờ mới ngừng, cảnh sát còn đang dây dưa hắn là hay không cố ý đánh lên, dùng bị thương yếu thế quần thể làm trọng.

Cũng đang Mộc Lâm thiếu chút nữa bị đụng cùng theo dõi vấn đề phía trên có chút mơ hồ, chuyện này trọng điểm là đối phương muốn mưu đồ làm loạn mới đúng, bọn họ khai triển mới là tội phạm hình sự tội! Văn Dịch đã từng chủ chính qua một huyện chi địa, hắn rất hiểu rõ công an xử lý sự phương pháp!

Đối với ác tính án kiện là cảm không chào đón trạng thái, có thể hướng nhỏ đi, tự hướng nhỏ đi!

"Vân tiên sinh, đa tạ của người thông cảm, chúng ta hội gia tăng điều tra, người cũng thẳng đến một khi dư luận chú ý, chúng ta tra án hội biến thành càng thêm khó khăn!" Dương Xuyên sắc mặt khế biến thành vì biến đổi!

Vân Dịch từ chối cho ý kiến lên xe rồi đi, Dương Xuyên đứng ở cửa ra vào, nhẹ nhàng thở dài nói: "Gọi các huynh đệ đều bắt đầu nghiêm túc, cho ta tra ba người kia hoạt động quỹ tích!"

"Là! Đội trưởng, hẳn mới vừa rồi là đang uy hiếp chúng ta? chính hẳn trên người còn có việc đâu, còn dám uy hiếp chúng ta?" Trước một mực cùng tại Dương Xuyên bên người người thanh niên kia cảnh sát không cam lòng nói.

Làm cảnh sát tại cục công an cửa ra vào bị dương chúng chế ngạo, trên mặt mũi thập phần không dễ chịu, hẳn tham gia công tác không lâu sau, còn có chút chịu không được.

Dương Xuyên khẽ lắc đầu nói: "Lượng tử, cái này án tử kỳ thật rất rõ ràng! Là tự chúng ta bắt nó lấy mớ hồ!"

Nói xong xoay người đi vào, Lượng tử đứng ở nơi đó ngăn người, cuối cùng cười khổ một tiếng, cũng đi theo xoay người.

Vân Dịch trực tiếp được đưa đến số 6 biệt thự, mở cửa đi vào, Mục Lâm vẫn ngồi ở trên ghế sa lon, thấy hắn trở về lập tức đứng lên hỏi: "Người đã trở lại!"

Vân Dịch gật đầu cười nói: "Người trở về lúc nào?"

"Ta buổi chiều sẽ trở lại, lại không biết người thế nào, chỉ có thể ở gia chờ."

"Mục Lâm tâm tình buồn lòng chút ít."

"Ừ, ăn cơm chưa?"

Mục Lâm lắc đầu, đầu tay sờ bụng, nàng còn không có chú ý tới buổi tối còn chưa ăn cơm đâu!

Vân Dịch gật đầu, mở ra tủ lạnh, còn thừa chút ít món ăn!

Đi phòng bếp làm tốt cơm, bưng ra mời đến Mục Lâm ngồi xuống.

Hai người đều đói bụng, nhất là Vân Dịch, cục công an vậy mà không có chuẩn bị cơm tối.

"Vân Dịch, thực xin lỗi!" Mục Lâm thanh âm trầm thấp nói.

Vân Dịch khẽ gạt mình, nhìn xem nàng cười nói: "Thực xin lỗi cái gì?"

Mục Lâm không biết nghĩ tới điều gì, vành mắt lại đỏ, cúi đầu nói: "Ta không nên hiểu lầm người, trên chiếc xe kia người là muốn đụng ta, người mới phá khai bọn họ, ta còn tưởng rằng. . ."

Vân Dịch yên lặng ăn cơm, không nói gì, kỳ thật lúc ấy hẳn là có vấn đề, cũng không phải bản tâm của hắn, chính là chuyện này hẳn cũng không muốn nói.

"Tốt lắm, tự việc này, đừng quên, người là lão bà của ta, chẳng lẽ ta nhìn bọn họ đi đụng người không quản?" Vân Dịch nói khẽ.

Mục Lâm cúi đầu xuống cái miệng nhỏ ăn cơm, một lát nữa lại hỏi: "Người một mực đều biết có người đi theo chúng ta?"

Vân Dịch gật đầu nói: "Ừ, theo nhà của người xuất môn bắt đầu, bắt quá vừa mới bắt đầu ta tưởng phóng viên tự không có để ý. Thẳng đến đến nhà của ta, bọn họ mới rời đi, về sau lại cùng trên."

Mục Lâm cũng không ngu ngốc, lập tức tự nghĩ tới đổi xe nguyên ý, nhất định là không biết đối phương rốt cuộc đi theo ai, chứng kiến đi theo nàng từ nay về sau, hẳn nữa đuổi theo!

Mục Lâm cảm giác mình chính là một cái gây tai họa tinh, hai lần đều liên quan đến đến Vân Dịch, nàng cũng không biết gần nhất là làm sao vậy, mọi việc không thuận!

Cơm nước xong, Mục Lâm thu thập bát đĩa, Vân Dịch ngồi ở trên ghế sa lon, thời gian cũng đã không còn sớm, nhanh ba giờ.

Vân Dịch trong nội tâm tựa như đè ép một khối tảng đá lớn, chuyện này không làm cho tình huống, hẳn thật sự có chút không yên lòng.

Mục Lâm thu thập xong bát đĩa, nhìn xem Vân Dịch, muốn nói cái gì, Vân Dịch lại cười nói: "Tốt lắm, trở về phòng ngủ đi, chuyện này ta sẽ xử lý, có lẽ với người không có vấn đề gì, là muốn cho người mượn đến uy hiếp ta cũng vậy không nhất định, người không cần nghĩ quá nhiều!"

Mục Lâm lại ngồi xuống lắc đầu nói: "Không có khả năng, biết rõ chúng ta quan hệ không nhiều lắm, nhất định là tìm ta."

Nàng không ngốc, trước kia cũng gặp phải qua kí tin, hoặc là phát uy hiếp tin nhắn, có thể là lần đầu tiên có như vậy chuyện kinh khủng, vậy mà muốn lái xe đụng nàng!

Biết rõ chân tướng sau, nàng tràn đầy nghĩ mà sợ, nếu như không phải Văn Dịch, như vậy nàng sẽ như thế nào, trong nhà không dám đi ngủ.

Thậm chí cũng không dám một mình đi nhà trọ, trực tiếp về tới đây, tuy nhiên cũng là đợi Văn Dịch, không phải là không sợ hãi!

Văn Dịch nhìn xem nàng còn có chút hoảng sợ mặt, thở dài nói: "Người không cần lo lắng, đi ngủ đi, ta sẽ xử lý."

Mục Lâm đứng dậy, trở lại gian phòng.

Văn Dịch một người ngồi ở trên ghế sa lon, đốt một điếu thuốc thơm, bắt đầu tự hỏi!

Này cỗ xe màu đen việt dã phía trên ngồi ba người, bọn họ căn bản chính là hướng về phía Mục Lâm bản thân đi.

Dám như vậy giống trông khua chiêng tại trên đường cái kiếp người, tuyệt đối không phải là lính mới, xem ba người bọn họ bộ dáng, được kêu là Siêu ca trong ánh mắt có hung quang.

Hắn nhớ rõ Siêu ca xem ánh mắt của mình, rất hung hãn, tựa hồ nghĩ muốn giết mình vậy, cái này chỉ có một khả năng, hắn cũng không biết mình là ai!

Nếu như không có quan hệ gì với tự mình, đơn thuần chỉ là bắt cóc Mục Lâm? Ai phải làm như vậy? Đối ai mới có lợi?

Không quản như thế nào, Mục Lâm an toàn đều muốn trọng tân an bài, nàng trưởng lớn như vậy đều không có xảy ra sự, như thế nào cùng với tự mình sau, liên tiếp gặp chuyện không may?

Ngồi ở trên ghế sa lon suy nghĩ kỹ lâu, nghĩ không ra đầu mối, trong cái gạt tàn thuốc cũng đã tràn đầy tàn thuốc, lấy điện thoại di động ra, xem nhìn thời gian bốn giờ hơn, suy nghĩ một chút, nguyên một đám con số theo như ra một cái mã số.

Đứng dậy đứng ở trên ban công, thời buổi sáng Lành Phong, đối với điện thoại nói mấy câu, cúp điện thoại sau nhìn xem phương xa.

Sắc trời đen kịt vô cùng, thân thể của hắn hoàn toàn dung nhập trong bóng đêm, gió mát phơ phất, đứng ở chỗ nào vẫn không nhúc nhích.

Thẳng đến sắc trời phóng sáng, mới trở lại phòng khách, trực tiếp đi về hướng tập thể hình thất, không có mang bao tay, nắm nắm tay điên cuồng nện bao cát.

Toàn thân mồ hôi chảy ròng, hắn cũng không có dừng lại, không biết quá khứ bao lâu, mới ngã vào trên nệm êm đã ngủ!

Mục Lâm rời giường lúc sau đã giữa trưa, thân sắc còn có chút buồn ngủ, bất quá so với tối hôm qua cũng đã khá nhiều, nhìn chung quanh một lần, Văn Dịch không tại gian phòng, phòng khách cũng không có.

Bên ngoài xe còn đậu ở chỗ này, khắp nơi tìm tìm, cuối cùng đi đến tập thể hình thất, chứng kiến Văn Dịch đang nằm tại trên nệm êm đang ngủ.

"Văn Dịch!" Mục Lâm đi qua gọi hắn.

Văn Dịch mở to mắt, một vòng ánh sáng bắn vào con mắt, mở trừng hai mắt, ngồi dậy.

"Làm sao người ngủ tại nơi này?" Mục Lâm nhìn cả người vô cùng bản Văn Dịch.

"Đánh đánh quyền, đánh đang ngủ!" Văn Dịch đứng dậy, đi ra tập thể hình thất, tâm tình dễ dàng rất nhiều, đêm qua bị đè nén phóng thích coi như triệt để!

Trở lại gian phòng tắm rửa một cái, đổi thân quần áo, đi ra ngoài mua gọi món ăn, trở về làm bữa cơm, sau khi ăn xong, Văn Dịch nói với Mục Lâm: "Hôm nay người không muốn đi ra ngoài, ta đợi tí nữa cầm cả kịch bản người xem xem, đây là người kế tiếp công tác!"

Mục Lâm tùy ý gật đầu, nàng cũng biết, Văn Dịch nếu như không giải quyết chuyện này, nhất định sẽ chú ý an toàn của nàng vấn đề, có thể là không thể tổng không ra khỏi cửa a!

Tối nào tâm chính là nàng căn bản không biết là ai ngờ muốn đối phó nàng.

Tiếp nhận Văn Dịch cho vở, đã đem gần hai mươi tập nội dung, hắn cũng không phải chuyên nghiệp biên kịch, hoàn toàn là theo như tập đêm ghi.

Ghi xong sau tự cấp chuyên nghiệp đi chỉnh lý mỗi người kịch bản, bây giờ còn là chương một chương, Mục Lâm cầm kịch bản trở lại gian phòng.

"Kim phán thế gia!"

Mở ra kịch bản, tứ chữ to khắc ở đỉnh cao nhất, phim bộ, Mục Lâm thầm nghĩ.

Văn Dịch buổi chiều tắc trở lại gian phòng tiếp tục đem còn lại vài tập viết xong, có thể chụp ảnh, hắn kế tiếp có việc cần hoàn thành, hay là trước đem chuyện này hoàn thành nói sau.

Miễn cho có chuyện thỉnh một đoàn bị, 《điên cuồng Thạch Đầu》 cũng đã định rồi do Lâm Hạo quay chụp, bắt đầu rồi tuyển giác!

Vân Dịch cũng đem ý kiến của mình hơi chút nói một chút, còn lại toàn bộ buông tay giao cho Lâm Hạo đi xử lý, đợi cho nhân tuyển đi ra sau, hội cảm đưa cho hấn trấn!

Một buổi xế chiều rốt cục đem cuối cùng kịch bản hoàn thành, duỗi lưng một cái, đứng lên, đi đến phòng khách, Mục Lâm đang ngồi ở trên ghế sa lon ngắn ngủi!

Vân Dịch đi đến trước, ngồi ở nàg bên cạnh cầm lấy đề ở một bên kịch bản nói ra: "Làm sao vậy? Xem xong rồi?"

Mục Lâm phục hồi tinh thần lại, cái này chuyện xưa không thể nghi ngờ rất là đặc sắc, rất có hài kịch tính, theo nàg là tuyệt đối tốt kịch bản, đến bây giờ đều còn đang suy nghĩ trước trong đó nhân vật.

"Người muốn cho ta diễn ai?" Mục Lâm nhìn xem Vân Dịch hỏi.

Vân Dịch sững sờ, lập tức nói: "Ta không biết a, cái này muốn xem chính người, có thể diễn ai tự diễn ai, ta đương nhiên hi vọng người có thể diễn Lãnh Thanh Thu."

Đem đằng sau vài tập kịch bản đưa cho nàg nói ra: "Đi thôi, đi với ta nhà ga tiếp cá nhân!"

Mục Lâm cất kỹ kịch bản, đi theo hấn xuất môn, lên xe sau hỏi: "Tiếp ai?"

Vân Dịch trầm mặc đã lâu mới lên tiếng: "Đệ đệ của ta, từ nay về sau hấn hãy cùng trước người, đối với hấn tốt một chút!"

Mục Lâm ngạc nhiên nhìn xem Vân Dịch không biết đây là ý gì, cái gì gọi là đi theo nàg: "Có ý tứ gì, ta không có nghe hiểu!"

Vân Dịch lắc lắc đầu nói: "Bên cạnh người vẫn phải là có người, ta mới yên tâm, nhớ kỹ đó là ta đệ đệ, không cần phải coi hấn là thành bảo tiêu!"

Nói xong, không nói thêm gì nữa, lái xe đi đến nhà ga, nhìn đồng hồ, nói với Mục Lâm: "Người tự trên xe chờ, ta đi đón hấn!"

Nói xong cũng vào nhà ga, Mục Lâm ngồi ở trong xe, trong đầu nghĩ Vân Dịch nói lời, nàg có chút hiểu rõ rồi, Vân Dịch tìm cá nhân đến bảo vệ hấn.

Nhà ga bên trong, một cái vẫn chưa tới hai mươi người tuổi trẻ xuống xe lửa, mặc trên người một bộ vận động quần áo, mới tinh! Trên chân một đôi hàng hiệu giày thể thao, trên lưng lại lưng một cái quân dụng bao lớn, một tay lí vắn vẹo một cái đại xà áo da, cùng người bấy cùng một chỗ hướng xuất trạm khẩu đi đến.

Hết nhìn đồng tới nhìn tây nhìn xem, trên mặt biểu lộ rất là hưng phấn. Nói hấn là hương ba lão a, y phục trên người giày cộng lại cũng muốn hơn một ngàn khối.

Chính là nói là người thành phố, trên tay hấn trên lưng gì đó cùng này hết nhìn đồng tới nhìn tây thần thái, lại rõ ràng không phải!

"Tiểu Phi, nơi này!" Vân Dịch thanh âm từ tiền phương truyền đến.

A Phi hưng phấn nhảy dựng lên hướng phía Vân Dịch phát tay, hét lớn: "Ca!"

Trên tay da rắn túi bị hấn gió lên, người chung quanh có chút ghét bỏ tản ra, A Phi mặt đỏ lên, đem da rắn túi buông, cúi đầu xuống, chậm rãi đi theo đám người đi lên phía trước.

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phụ Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42 nông thôn đến đệ đệ

Vân Dịch đứng ở xuất trạm khẩu, nhìn xem Tiểu Phi có chút không có ý tứ, trên tay hấn gói to cũng quá lớn chút ít, vội vàng lướt ngang vài bước, đi đến cạnh giữ ở xuất trạm trước mồm nhân viên công tác trước mặt, nói ra: "Đồng chí, đệ đệ của ta lần đầu tiên tới trong thành, trên tay gì đó quá nặng, ta giúp hấn tiếp thoát cái được không?"

"Không được, nếu như người người đều đi vào, ai còn ra đến?" Nữ đồng chí nhìn cũng không nhìn hấn, trực tiếp cự tuyệt.

Vân Dịch bất đắc dĩ, hắn cũng biết hi vọng không lớn, chỉ có thể đứng ở trước lan can chờ, đối với Tiểu Phi phát tay: "Tiểu Phi, đến bên này, cầm trên tay gì đó trước đưa ra!"

Tiểu Phi nghe vậy lập tức gật đầu, chính là người thật sự quá nhiều, 20m cự ly đơn giản chỉ cần đi chừng mười phút đồng hồ, Tiểu Phi mới thật không dễ dàng đi đến trước lan can, Vân Dịch không đợi hắn giờ lên cái túi trong tay, tựa thăm qua thím, một phát bắt được hắn tay trái da rắn túi.

Dùng sức nói ra, hoắc! Còn không nhẹ!

Tiểu Phi thì là hưng phấn kêu lên: "Ca, người tới đón ta!"

Vân Dịch cười đưa hắn tay phải gói to cũng Ninh đi ra sau cười nói: "Khẳng định phải tới đón người, người lần đầu tiên vào thành, ta không đến, người động tìm ta? Nhanh theo bên kia cửa ra vào đi ra!"

Có lẽ là Vân Dịch ăn mặc cùng hắn bên chân hai cái đại xà áo da không quá tương xứng, thật ra khiến một số người liên tiếp hướng bên này xem ra!

Tiểu Phi không thói quen bị người nhìn chăm chú, nhanh hơn vài bước đi ra sau, Vân Dịch vỗ vỗ bờ vai của hắn nói: "Trên đường không có xảy ra chuyện gì a!"

Tiểu Phi gật đầu: "Ừ, trên xe nhiều người, ta mua chính là tòa phiếu, không phiền lụy!"

Vân Dịch tốt dễ nhìn nhìn hắn, một thước bảy cá đầu, tóc ngắn, rất có tinh thần: "Không sai, lại cao lớn! Chúng ta đi thôi!"

Nói xong đem một trong đó da rắn túi trên lưng bả vai, có chút kinh ngạc nói: "Tiểu Phi cái này đều giả gì a, như thế nào nặng như vậy a!"

Tiểu Phi thuận tay vịn nâng khác một cái túi lớn, rất nhẹ nhàng dùng tay không móc ra một bao đại lực sĩ, đưa cho Vân Dịch một chỉ, giúp hắn nhen nhóm, mình lại điểm nâng một chỉ.

Hai người cùng một chỗ đi ra ngoài, Tiểu Phi chỉ vào Vân Dịch trên bờ vai gói to nói: "Ba mẹ, để cho ta mang thổ sản vùng núi, rau ngâm đều ở người cái kia trong túi."

Vân Dịch cảm thụ được trên lưng nặng nề phân lượng, dài hơn một thước da rắn túi chứa tràn đầy, con mắt có chút đỏ lên!

"Của ta bên này giả là vài năm mới bán ra bông, còn có làm cho người quần áo luyện công cùng giấy, còn có một chút gì đó, gì đều có, ta cũng vậy nói không tốt!" Tiểu Phi nói.

Hai người mang lên bao lớn bao nhỏ, hết lần này tới lần khác trên người cũng chỉ mặc dạng chó hình người, rất là hấp dẫn người ánh mắt, Tiểu Phi nhìn xem chung quanh ánh mắt của người, có chút không yên hỏi Vân Dịch nói: "Ca, bọn họ đều xem chúng ta làm gì? Trên người của ta có cái gì không đúng sao?"

Vân Dịch nhìn thoáng qua chung quanh ánh mắt của người, thân nhiên nói: "Không có việc gì, bọn họ xem trên người chúng ta lưng gì đó nhiều, không cần phải xen vào bọn họ!"

Chung quanh ánh mắt của người có hiếu kỳ, có hèn mọn, thậm chí tại người lưu lượng lớn như thế địa phương, bọn họ bên người thậm chí có chút ít trống trải, đều trốn tránh bọn họ đi!

Vân Dịch không có gì khó chịu ý nghĩ, hắn hiểu được nhân chi thường tình, bất kể là người giàu có người nghèo, xem bộ dáng của bọn hắn, tựa sẽ cảm thấy bọn họ nông thôn tới, giống như cùng bọn họ đứng chung một chỗ, sẽ dọa người dường như.

Rời đi một ít có thể biểu hiện mình cùng so với bọn hắn mà nói, muốn ưu việt một ít, ánh mắt cũng mang theo đồng tình, thương cảm, hèn mọn, chán ghét các loại!

Vân Dịch chỉ cần mình biết rõ trên người lưng so với mặc trên người muốn quý trọng hơn, không cần phải để ý ánh mắt của người khác, người ta vừa rời không có ngay mặt đến chỉ trích người!

Lập tức cùng Tiểu Phi nhanh hơn cước bộ đi ra nhà ga, tựa tại mọi người kinh ngạc trong mắt, đi đến này cỗ xe cực kỳ hấp dẫn người nhân cầu bảo bên cạnh xe ngựa.

Mục Lâm mang theo khẩu trang tranh thủ thời gian xuống xe, nhìn xem lưng một cái đại xà áo da Vân Dịch, cùng vai khiêng tay cầm Tiểu Phi, có chút khôi hài!

Vân Dịch trực tiếp sau khi mở ra bị rương, nhìn nhìn, lại chỉ có thể bắt gãi gãi đầu, thì có thể giả bộ hạ Tiểu Phi trên người bao.

Hai cái túi lớn từ trang một cái đều lao lực, có chút phát sầu nhìn xem rương phía sau!

Tiểu Phi đứng ở bên cạnh cũng phát hiện chứa không nổi, gãi gãi đầu, vòng quanh xe đi một vòng, cuối cùng nhìn về phía trần xe nói: "Ca, cái này làm sao? Nếu không, ta ngồi ở trần xe, mang thứ đó phóng ở phía trên!"

Xe việt dã phía trên có hai đạo vượt qua giang, hắn ngược lại là có thể ngồi được ổn, coi như ngồi xe trâu!

Mục Lâm kinh ngạc nhìn xem Tiểu Phi, có chút phản ứng không kịp, cái này ở đâu ra hùng hài tử, trên mui xe có thể làm người sao, tranh thủ thời gian nói ra: "Không được, trần xe không thể ngồi người, quá nguy hiểm!"

Tiểu Phi nhìn nhìn Mục Lâm, có chút mặt đỏ không nói!

Vân Dịch lại là lắc lắc đầu nói: "Đừng vậy a, trong thành nhiều quy củ, không cho làm trần xe! Tính, Tiểu Phi, trong túi có dây thừng không, đem cái này hai bao ném đến trần xe đi, trói lại!"

Tiểu Phi lập tức đem ba lô lấy ra, cẩn thận tìm kiếm, trong bọc nhét được trần dây, quần áo, giày, bát đĩa, khăn mặt gì đều có.

Vân Dịch ngồi xổm xuống giúp đỡ cùng một chỗ tìm, từng kiện từng kiện bị bày ở bên cạnh dưới mặt đất, Mục Lâm nhìn xem Tiểu Phi, lại xem hán bên người gì đó, cũng hiểu được, Tiểu Phi đoán chừng là ở nông thôn, không có xảy ra thành!

Cái gì đều mang theo đi, xảy ra thành đều biết, rất nhiều thứ trên thực tế cũng không cần mang, đến địa phương mua là được, cũng không hao phí vài cái tiền.

"Ca, ngươi xem cái này biết không?" Tiểu Phi nhảy ra khỏi hai cây nhảy dây hỏi.

Vân Dịch nhận lấy kéo kéo, có thể tiến hành, nhựa, mặc dù không có nhiều rắn chắc, nhưng trên đường đều vững vàng, không có vấn đề. Gật đầu nói: "Đi, đem bao ném đi lên!"

Hai người đem gì đó một lần nữa thu thập xong, Vân Dịch đang chuẩn bị cùng hán một khối đem gì đó ném đi lên, chỉ thấy Tiểu Phi hai tay ôm lấy một cái túi lớn, tùy ý quăng ra, vững vàng rơi vào trên mui xe.

Lại lui ra phía sau vài bước, đem một cái khác đa rắn túi cao cao vút lên!

Phịch một tiếng, đã đến trần xe!

Vân Dịch cười cười nói: "Hào tiểu tử, được a! So với ta còn mạnh hơn!"

Nói xong đem dây thừng cột vào vượt qua giang trên, ném tới một đầu, Tiểu Phi tiếp được, hai người tựa tại trước mắt bao người thu phục.

Người chung quanh thật sự là kinh ngạc, gặp qua mới lạ sự, chưa từng thấy qua như vậy, bảo trên nóc xe ngựa, này hai bao gì đó thấy thế nào đều cảm thấy kỳ quái!

Nhất là Tiểu Phi này ném lên xe đỉnh gói to, rõ ràng phân lượng không nhẹ, này phịch một tiếng, làm cho trong lòng mọi người run lên, xong rồi, lại phải mấy vụn làm nước son!

Mục Lâm nhìn xem ca lưỡng phân phút thu phục hai cái túi lớn từ, trong nội tâm không khỏi giờ ngón tay cái lên, theo như của nàng phương thức xử lý, hán là dùng tiền gọi xe tải đến kéo đi.

Không nghĩ tới hai người này tư duy phương thức không giống với, ngay tại chỗ lấy tài liệu, phân phút tự thu phục!

Vân Dịch mang theo Tiểu Phi đi đến Mục Lâm trước mặt, đối Tiểu Phi cười nói: "Tiểu Phi, đây là người chị dâu! Mục Lâm!"

"Tỷ!" Tiểu Phi cúi đầu!

Mục Lâm trát trát nhãn tình, nhìn nhìn Vân Dịch, lại liền tranh thủ Tiểu Phi nâng dậy nói: "Tốt, người chính là Tiểu Phi, khoái thượng xe a, chúng ta trước đi ăn cơm!"

Ba người lên xe, Tiểu Phi tắc ngồi ở vị trí kế bên tài xế, nơi này nhìn xem, chỗ đó nhìn một cái, nói với Vân Dịch: "Ca, xe này cùng này cỗ xe Lục sắc như thế nào có chút không giống với!"

Mục Lâm một mực quan sát Tiểu Phi, vóc dáng rất lớn, nhìn xem có mười bảy mười tám tuổi, chính là tính tình phẳng phất có chút ít nghịch ngợm, còn như đứa bé!

Vân Dịch lái xe, nghe thấy Tiểu Phi mà nói, lập tức hiểu rõ rồi hán nói Lục sắc, gật đầu nói: "Lần trước đó là quân dụng cát phỏ, so với xe này chắc nịch, bất quá đều là đồng dạng mở."

"Ca, có thể mở cho ta sao?" Tiểu Phi có chút hưng phấn, lần trước lái xe đến bây giờ cũng đã nửa năm!

Vân Dịch lắc lắc đầu nói: "Đợi ngày mai người đi thi hộ chiếu, mở lại, trong thành trông nom nghiêm!"

Mục Lâm rất có chút ít ngạc nhiên nhìn qua Vân Dịch hỏi: "Tiểu Phi biết lái xe?"

Nhìn dáng vẻ của hán liền thành đều không xảy ra, không giống như là biết lái xe bộ dạng.

Tiểu Phi lập tức đối với Vân Dịch gật đầu, tỏ vẻ mình hội mở, Vân Dịch cũng gật đầu nói: "Ừ, hấn lái qua cát phỏ, ta cùng hấn ca. . ."

Nói đến đây, Vân Dịch đột nhiên dừng lại câu chuyện, nhìn thoáng qua đột nhiên cúi đầu xuống Tiểu Phi, nói không được nữa!

Mục Lâm không giải thích được nhìn qua đột nhiên dừng lại Vân Dịch, cùng an tĩnh lại Tiểu Phi, trong lúc nhất thời bầu không khí đột nhiên ngưng trọng lên.

Mục Lâm nhảy cảm cảm thấy bầu không khí chuyển biến, cũng không nói thêm gì nữa.

Thời gian thật dài trăm mặc sau, Vân Dịch khẽ thờ dài hỏi: "Cha nuôi mẹ nuôi thân thể có khỏe không? Có hay không cho người mang nói cái gì cho ta!"

Tiểu Phi lắc lắc đầu nói: "Ba của ta mỗi sáng sớm còn luyện hai giờ quyền, mẹ của ta còn trên trong đất làm việc, đều rất tốt! Ngày hôm qua nhận được điện thoại sau, bọn họ nói để cho ta nghe người lời nói! Muốn học ta ca, không thể cho bọn hấn mất mặt!"

Vân Dịch hít sâu một cái yên, đem cửa sổ xe buông đến một ít, một tia Lãnh Phong rót vào, mắt của hấn quyền có chua xót!

"Tiểu Phi, chúng ta tìm một chỗ ăn cơm đi!" Qua một hồi lâu, Vân Dịch rồi hướng trước Tiểu Phi cười nói.

Tiểu Phi gật đầu nói: "Tốt, ta giữa trưa đều không ăn, trên xe lửa bán quá quý, gì đó lại thiếu!"

Vân Dịch mặc dù không có tại nơi này ngồi quá xe, nhưng là nghĩ đến cũng cũng không khá hơn chút nào, gật đầu sâu biểu đồng ý!

"Gì đó là thiếu, cũng không nên ăn, nhưng là cũng không thể đói bụng, trên người của người không mang tiền?" Vân Dịch hỏi.

Tiểu Phi có chút ngượng ngùng nói: "Dẫn theo hai ngàn đồng tiền, này thức ăn nhanh cũng quá ít, còn bán mười đồng tiền một phần."

"Người a! Cùng cha nuôi mẹ nuôi đồng dạng, tiền là làm gì, chính là lấy ra dùng, tổng giữ lại sao được, điểm ấy được sửa!" Vân Dịch lắc đầu bật cười nói.

Mục Lâm nhìn xem Vân Dịch này sáng sửa tiểu dung, thái độ đối với Tiểu Phi, nàng chưa thấy qua như vậy Vân Dịch, cho tới nay là bất ôn bất hỏa, hay là tại nhà hấn, cũng chưa từng gặp qua hấn lộ ra cái này nồng đậm đến cực điểm thân tình!

Trong nội tâm suy đoán cái này quan hệ của hai người, nhìn xem không giống như là thân thích, chính là nói bằng hữu. . .

Ba người tới một cái sông quán cơm, muốn một cái túi sườn, Vân Dịch gọi món ăn, điểm một bàn lớn, Mục Lâm nhìn xem thức ăn đầy bàn, có chút không nói gì.

Các loại xanh xao đều có, cay chính là Vân Dịch cùng Tiểu Phi, nàng so với nhẹ.

"Nhiều như vậy? các người hết chứ sao?" Mục Lâm nhìn không được hỏi.

Vân Dịch mắt nhìn Tiểu Phi hỏi: "Người chị dâu hỏi chúng ta có thể ăn được hay không hết?"

Tiểu Phi vội vàng gật đầu nói: "Hết chứ."

Sau đó bữa cơm này khiến cho Mục Lâm trường kiến thức, Vân Dịch khá tốt, tuy nhiên cũng ăn không ít, nhưng là còn đang bình thường phạm vi, chính là Tiểu Phi cái này thật là khủng bố!

Đến cuối cùng đầy bàn không chén đĩa, Tiểu Phi thỏa mãn buông bát đĩa nói: "Ta ăn no!"

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phu Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43 Đại Lưu

Người phục vụ tiến đến tính tiền thời điểm, thật là có chút ngạc nhiên, trưng xem liú liú nhìn xem ba người đi ra ngoài!

Ba người về đến nhà, Vân Dịch đem Tiểu Phi mang theo khắp nơi đi đi, Tiểu Phi còn chưa từng gặp qua như vậy xa hoa phòng ở.

Trong ánh mắt đều là ngạc nhiên, tại Vân Dịch trước mặt hắn cũng không sợ người lạ, rất là hiếu động, chứng kiến tập thể hình thất thời điểm, con mắt đều thẳng.

Vân Dịch cũng tinh thần tỉnh táo nói: "Tiểu Phi, chúng ta luyện luyện, nhìn ngươi có hay không tiến bộ!"

Tiểu Phi lập tức gật đầu nói: "Tốt!"

Mười phút sau, Vân Dịch một mình đi ra tập thể hình thất, trên người xám xịt.

Luận công phu hắn thực đánh không lại Tiểu Phi, nhưng là sinh tử chém giết, Tiểu Phi thì không phải vậy đối thủ! Tiểu Phi công phu đã được đến phụ thân hắn chân truyền!

Lưu một mình hắn tại tập thể hình thất chơi, mình đi đến phòng khách, Mục Lâm chính nấu trước cà phê, trông thấy Vân Dịch trên người vô cùng bẩn, vài cái chân to ấn chính ở trước ngực chẳng chịt!

Có chút ngạc nhiên chỉ vào Vân Dịch trước ngực dấu chân nói: "Đây là làm sao vậy, một hồi tự biến thành như vậy?"

Vân Dịch cười khổ nói: "Cùng tiểu tử kia luyện luyện, nhất thời không có chú ý, bị thất thế!"

Mục Lâm nhìn xem Vân Dịch chật vật bộ dạng, nhin cười, nói: "Tiểu Phi công phu rất tốt a, đem ngươi đánh thành như vậy!"

Vân Dịch đương nhiên không thừa nhận, cười nhạt nói: "Tiểu tử kia, thì có thể tiến hành, so với ta còn kém điểm, bất quá ta dù sao muốn cho trước hắn một điểm, cũng không thể lấy lớn hiếp nhỏ."

Mục Lâm bĩu môi, hỏi: "Phải không? Tiểu Phi bao lớn?"

"Mười sáu tuổi!" Vân Dịch cười áo khoác nói.

Mới mười sáu tuổi, Mục Lâm xem Tiểu Phi bộ dạng còn tưởng rằng mười tám mười chín tuổi, thân thể quá khỏe mạnh!

Vân Dịch đứng dậy đem theo trên xe tháo xuống hai cái da rắn túi cối bỏ, nguyên một đám xoong chảo chum vại bị lấy ra, đều là một ít ta chế rau ngâm, hai cái lợn rừng chân tự bốn mươi năm mươi cân, khó trách nặng như vậy!

Mặt khác còn có một chút tích cá, lập xương chờ một chút! Vân Dịch nói với Mục Lâm: "Như thế nào những vật này không sai a, cái này đều là ta cha nuôi tự tay săn, mẹ nuôi động thủ hun, thử tốt!"

Yếm món ăn đều có chút mùi, theo Vân Dịch đồng dạng lấy ra, Mục Lâm lui ra phía sau vài bước nói: "Cái này hương vị gì, như thế nào như vậy sặc cái mũi?"

Vân Dịch lại là vẫn rất vui vẻ, hắn nghe thấy được chính là hai cái lão người một mảnh tâm.

Cười cười nói: "Ngươi hiện tại nghe có chút không dễ chịu, chính là hơi chút phan chế hạ xuống, hương vị tuyệt đối đỉnh cao, đều là thứ tốt, tinh khiết tự nhiên, mua là mua không được."

Vân Dịch đem gì đó phân bản đừng loại cất kỹ, lưu lại một bộ phận, mặt khác một bộ phận tính toán đưa về nhà đi cho cha mẹ, bọn họ ăn không hết nhiều như vậy!

"Mục Lâm, ta gọi là Tiểu Phi, tạm thời sẽ làm hắn đi theo bảo vệ ngươi, ngươi sẽ đối hắn tốt một chút, đứa nhỏ này lòng tự trọng rất mạnh." Vân Dịch thu thứ tốt nói ra.

Mục Lâm lại là lắc đầu nói: "Không được, hắn mới mười sáu tuổi, ngươi hắn là làm cho hắn đến trường mới là, sao có thể đủ rồi cho ta làm bảo tiêu?"

Vân Dịch nhìn nhìn Mục Lâm, trong mắt có chút vui mừng, có thể nghĩ như vậy, có thể nói rõ Mục Lâm tâm còn là thiện.

Ngay tại chỗ ngồi dưới đất, thờ dài nói: "Hắn không nguyện ý đọc sách, yêu mến luyện võ, chính là bây giờ xã hội luyện võ khó tìm đường ra, hắn cha đã từng muốn đem hắn đưa đi bộ đội, ta cản lại, chính là cũng không thể tại ở nông thôn cả đời! Ta cũng vậy một mực tại muốn cho hắn làm chút gì đó, ngươi hiện tại bên người lại cần cá nhân, hắn thân thủ tốt, tạm thời có thể đề bảo vệ ngươi, ta cũng vậy yên tâm, cũng làm cho hắn gặp từng trải, chờ ta nghĩ thông suốt, sẽ dạy hắn làm điểm khác."

Mục Lâm có chút ít tò mò hỏi: "Ngươi vì cái gì không cho hắn đi làm lính!"

Vân Dịch trầm mặc xuống, cúi đầu xuống nhìn bên cạnh xoong chảo chum vại, hơn nửa ngày mới thanh âm trầm thấp nói: "Hắn không thể đi!"

Mục Lâm còn muốn hỏi lại, Tiểu Phi lại là đã trở lại, toàn thân đều bị mồ hôi ướt, trên mặt biểu lộ cũng rất hưng phấn, hơi có chút thở hổn hển nói: "Ca! Tỷ!"

Mục Lâm đứng dậy, nhìn xem Tiểu Phi trên đầu trần đầy mồ hôi, mặc áo lót cũng toàn bộ ướt đẫm, vội vàng nói ra: "Đi, ta mang ngươi đi gian phòng

tắm rửa, đừng sinh bệnh!"

Tiểu Phi có chút không có ý tứ gãi gãi đầu, mắt nhìn Vân Dịch, Vân Dịch nhìn xem hán tựa hồ có chút ngẩn người!

Hắn đi theo Mục Lâm rồi đi, Vân Dịch ngồi ở trên ghế sa lon, tựa đầu tựa ở sô pha trên lưng, con mắt nhìn trần nhà, nhìn cả người ướt đẫm Tiểu Phi, làm cho hắn thoáng cái hồi tưởng lại chuyện cũ!

"Đưa cho người!" Vân Dịch đem trong tay khả nhạc đưa cho Đại Lư!

Đại Lư ngồi ở ghế đầu trên, nhìn thoáng qua Vân Dịch, lắc đầu, không nói gì!

Một cái ban tám người, còn lại sáu cái đều ở ăn gì đó, những vật này đều là Vân Dịch mua.

Trong bộ đội sinh hoạt rất là buồn tẻ, huấn luyện xong rồi thời gian nghỉ ngơi, Vân Dịch thường xuyên hội mua một ít đồ vật cho đoàn người gia xan!

Chỉ là cái này Đại Lư rất không hợp quần, trong nhà không gấp gửi qua vật gì đó, chỉ ven ven có đúng là vài phong thư, đó có thể thấy được điều kiện không phải rất tốt.

"Cho người, người sẽ cảm, chúng ta đều là cùng một chỗ tân binh, cho cá mặt mũi!" Vân Dịch có chút xuống đài không được.

"Cảm ơn người, ta thật sự không cần phải!" Đại Lư mang theo nồng hậu phương ngôn khẩu âm nói ra.

Một đêm xá mọi người lộ làm ra một bộ quả nhiên như thế biểu lộ, Vân Dịch phịch một tiếng đem khả nhạc đập bẻ bay, rồi đi ký túc xá!

Đây là bọn hắn nhận thức lần đầu tiên, một cái rất buồn cười lý do, một cái rất nhỏ xung đột, lại làm cho hai cái Thiết Huyết hán tử lần đầu tiên có cùng xuất hiện, thẳng đến một người trong đó sinh mệnh cuối cùng một khắc!

"Tiểu tử, tân binh muốn có tân binh dạng, cho người rửa, người phải đi rửa!" Một cái lão binh đem y phục trong tay ném tới Vân Dịch trong bồn rửa mặt.

Chung quanh tất cả đều là tân binh, đại gia hỏa trong chậu đều có chút không đồ đặc thuộc về mình, Vân Dịch là cỡ nào người kiêu ngạo, người nghĩ khi để hắn nói đùa gì vậy.

"Đừng nói với ta cái gì tân binh, lão binh! Lão tử không để mình bị đẩy vòng vòng!" Vân Dịch đem trong chậu quần áo toàn bộ ngã xuống đất hạ!

Hai mắt hung hăng chăm chăm lên trước mặt lão binh! Trong mắt tất cả đều là ghê con mới đẻ không sợ cạp dũa khi!

Bên này xung đột, làm cho tất cả mọi người nhìn qua, các tân binh biệt khuất không nói lời nào, lão binh môn tắc nhìn xem chê cười.

"Hạ một, người không được a, liền một tân binh đều thu thập không được."

"Ta xem đừng để bên ngoài tân binh cho thu thập, mình rửa a!"

Từng đạo trên chọc thanh âm xuất từ lão binh trong miệng, trong quân đội cũ bầu không khí đúng là tối đậm đặc thời điểm, lãnh đạo cũng đều biết, nhưng là vì ma ma tân binh tính tình, đã ở có không chế trong phạm vi, cho nên binh thường sẽ không trông nom.

Chính là theo phát triển, loại này bầu không khí càng ngày càng mãnh liệt, không phải là không có người phản kháng, chính là thế đơn lực cô tân binh, sao có thể đủ rồi chống lại lão binh?

Mới đến, còn không có thăm dò rõ ràng tình huống, đại bộ phận đều là nhịn, sau đó dựa vào hồ lô họa bầu đối phó tiếp theo giới tân binh.

Chiến hữu phần lớn đều chỉ cùng cùng năm giao hảo, ít có cùng trên giới, hạ giới giao hảo, đây cũng là một trong đó nguyên nhân.

Vân Dịch từ nhỏ chính là bay lên tính tình, người làm cho hắn thụ ủy khuất, hắn khẳng định mặc kệ.

Lão binh bị lộ được xuống đài không được, lôi kéo Vân Dịch cánh tay, muốn đem hắn kéo ra ngoài giáo huấn, người ở đây dù sao quá nhiều.

Cái đó ngờ tới Vân Dịch pháo đốt tính tình, trực tiếp một quyền đánh vào mặt của hắn trên, đưa hắn đánh mông, sau đó một tay lấy nó theo như trên mặt đất, nắm tay làm nhiều việc cùng lúc!

Cái này xem như đút tổ ong vô vế, chiến hữu chân tình không phải cái, tân binh không có phản ứng, chính là lão binh, không quản cùng hạ một cửa hệ như thế nào, lập tức xông lên tựu chiếu Vân Dịch mời đến!

Sáu bảy cái lão binh, Vân Dịch hoàn toàn không có sức hoàn thủ, đối phó một cái đều miễn cưỡng, trong lúc nhất thời lập tức đã trúng không ít quyền cước, trong mắt tuy nhiên không phục, lại cũng chỉ có thể bị đánh.

Ở đây tân binh, yên lặng nhìn xem, tuy nhiên không cam lòng, chính là vừa tới bộ đội, ít có dám tạc đậm.

Nhưng là lấy việc đều có ngoài ý muốn, đúng lúc này, một đạo thân ảnh đột nhiên lao đến, cùng Vân Dịch kề vai chiến đấu, hắn công phu cường thái

quá, một người đối phó năm cái, còn có hai cái đã bị đánh tới hạ một có thể không tính, thừa kế tiếp, Vân Dịch cũng phát hung ác.

Hai người vậy mà đem lão binh toàn bộ quật ngã, đánh mặt thanh cái mũi sung, thẳng đến cai chạy đến, mới kéo ra bọn họ.

Vân Dịch lúc này mới nhìn đến là Đại Lư, một mực không có cùng hắn kết giao, hơn nữa náo qua mâu thuẫn Đại Lư giúp bè bọn!

"Các người thật đúng là đi, vừa tới tự dám nháo sự, hữu lực khí phải không? Cho ta phụ trọng chạy! Lập tức!" Cai hét lớn.

"Báo cáo, chạy rất xa?" Vân Dịch mặt mũi bầm dập, cũng không khuất hời.

Cai theo dõi hắn nói: "Một mực chạy!"

Hai người xác nhận, cai ở sau người: "Cái này hai tiểu tử thực có loại, thân thủ không tồi!"

Cái gì gọi là kiệt sức, Vân Dịch lại không chịu thua cũng chỉ có thể nằm dưới đất, vẫn không nhúc nhích!

Bên cạnh Đại Lư hiển nhiên cũng đã đến cực hạn, hắn học chính là công phu, không phải như thế huấn luyện, tuy nhiên còn có chút tinh thần, chính là cũng té ngồi trên mặt đất, chạy hết nổi rồi.

"Người vì cái gì giúp ta?" Vân Dịch mơ hồ nhớ ra mấy chữ này.

Đại Lư không đáp, ngồi lẳng lặng đập khí.

Quân kỳ hạ Vân Dịch đứng ở cái thứ nhất, cái thứ hai chính là Đại Lư, hai người trang nghiêm tuyên thệ!

"Ta đem kính dâng hết thủy, trung thành bảo vệ tổ quốc! Nắm chặt trong tay cương thương, nhiệt huyết vĩnh viễn không lạnh, quân kỳ Quang Huy, là ta cả đời không thay đổi tín ngưỡng! ..."

Đại Lư thanh âm tại Vân Dịch trong lỗ tai lần đầu tiên như thế rõ ràng, như thế vang dội!

Cộng đồng chí hướng, cộng đồng tín ngưỡng, bảo vệ quốc gia ý nghĩ sâu tận xương tủy, sử hai người bọn họ một đường đi về phía trước, cùng một chỗ vượt qua tân binh liên, cùng một chỗ hạ đại đội, cùng một chỗ bị chọn lựa! Sân huấn luyện trên Đại Lư vĩnh viễn đứng sau lưng Vân Dịch!

Sáu năm Thiết Huyết kiếp sống, xuất sinh nhập tử! Lửa đạn nổ vang chiến trường, hai người lưng tựa lưng, phân ra còn lại viên đạn, nói giết nhiều ít địch nhân!

Hai người bằng hữu càng ngày càng nhiều, cuối cùng một tiểu đội sinh tử đồng bọn, hai người bọn họ lại vĩnh viễn là thân mật nhất chiến hữu, cảm tình chưa bao giờ biến qua!

Thẳng đến này cuối cùng một khắc, phía sau hắn Đại Lư, xông vào trước mặt của hắn, này nguyên một đám viên đạn khổng, từng đạo phun ra huyết tuyến, Vân Dịch hai mắt mơ hồ!

Mục Lâm lúc trở lại, Vân Dịch chính rơi lệ đầy mặt ngồi ở trên ghế sa lon gần người, không có thanh âm, không hề động làm, cả người không có một tia sinh khí!

Sau lưng truyền đến tiếng bước chân, Vân Dịch lập tức tỉnh lại, hai tay phủ ở mặt, lau đi vệt nước mắt, chỉ là trong hốc mắt hồng, cùng trong khung bị thương lại như thế nào cũng phát ra không đi.

Mục Lâm đi đến Vân Dịch bên người, nhìn xem hắn đỏ lên hai mắt, nói khẽ: "Người làm sao vậy?"

Vân Dịch lắc lắc đầu nói: "Không có việc gì, tiểu Trần chỗ đó hiệp ước đàm ra sao?"

Mục Lâm đem việc này đem quên đi, lấy điện thoại ra, bấm tiểu Trần điện thoại hỏi: "Tiểu Trần, sự tình mở ra sao?"

"Ta vừa vặn chuẩn bị điện thoại cho người đâu, cũng đã làm thỏa đáng, ngày mai người tới một lần, giải ước văn kiện cũng đã chuẩn bị cho tốt." Tiểu Trần tại trong điện thoại nói ra.

Cúp điện thoại, Mục Lâm lóe sáng con ngươi xẹt qua một tia thoải mái, đối Vân Dịch cười cười nói: "Cũng đã làm thỏa đáng!"

Chương 44 Mục Lâm nghĩ lại

Vân Dịch thật đúng là cảm thấy có chút xem thường tiểu Trần, hấn lớn như vậy bỗng sự, Mục Lâm hiệp ước còn thừa lại ba tháng, như thế này mà nhanh tựu thu phục!

Hấn nhưng không biết tiểu Trần rất có nhân mạch, hấn cùng cầu vòng phó tổng giao hảo, lần này cũng không thiếu ở trên người hấn hạ công phu, lại là mời khách, lại là tặng lễ, tại trên bàn rượu tựu thu phục sự tình.

Cũng là Mục Lâm dù sao còn chưa tính là cầu vòng trụ cột, nếu như đổi thành Tiểu Tiêu, hấn thiên đại bỗng sự cũng sử không ra đến!

"Vậy là tốt rồi, bắt đầu từ ngày mai, ngươi mang theo Tiểu Phi là được, huy hoàng bên này hội bắt đầu bắt tay vào làm an bài công tác của ngươi!" Vân Dịch đứng dậy.

Mục Lâm sắc mặt vẫn còn có chút ưu sầu, muốn nói chút gì đó, lại không có nói.

Vân Dịch đứng dậy trở lại gian phòng, tắm rửa một cái, sau đó đến Tiểu Phi trong phòng nhìn nhìn, hấn chính ngồi ở trên giường xem tv.

Trông thấy Vân Dịch tiến đến, cười cười nói: "Ca!"

Vân Dịch đi đến bên giường ngồi xuống, nhìn xem Tiểu Phi nói: "Tiểu Phi, ngươi chị dâu ngày hôm qua ra chút ít sự, cho nên đem ngươi gọi tới."

Vân Dịch đem sự tình trải qua nói cho hấn biết, làm cho trong lòng của hấn có một đáy, tiểu Trần công phu hấn là yên tâm, tuy nhiên nhìn xem có chút ngại ngùng, nhưng là Vân Dịch biết rõ công đạo chuyện của hấn hấn nhất định sẽ dụng tâm.

Hấn tại nơi này, Vân Dịch mới có thể yên tâm, cũng không thể thật sự làm cho Mục Lâm không ra khỏi cửa, cũng làm cho hấn có thời gian đi điều tra!

Tiểu Phi sau khi nghe xong, trên mặt ngược lại có chút hưng phấn nói: "Ca, ngươi yên tâm đi, ta sẽ bảo vệ tốt tỷ."

"Ngươi phải nhớ kỹ, cho ngươi đến không phải cho ngươi làm hộ vệ, bình thường muốn nhìn nhiều, nhiều nghe! Mục Lâm chuyện tình sẽ không thật lâu, ngươi muốn học trước quan sát, nhìn xem mình đối cái gì có hứng thú, lại nói cho ta biết, ta giúp ngươi an bài!"

Tiểu Phi gật đầu tỏ vẻ biết rồi, Vân Dịch cười cười vỗ vỗ đầu của hấn, sau đó mới trở về phòng.

Mục Lâm nằm ở trên giường, nghĩ khoảng thời gian này chuyện phát sinh, tựa như nằm mơ dường như!

Vân Dịch gọi tới Tiểu Phi bảo vệ nàng, nàng có một loại chịu tội cảm giác, chẳng bao lâu sau mình vậy mà thành Vân Dịch gánh nặng?

Nàng không nghĩ như vậy, cảm giác được mình tựa hồ dần dần tại mất đi một ít đồ vật, giải thích không rõ, nhưng rõ ràng nhất đối Vân Dịch có ý lại cảm giác.

Vì cái gì theo sau khi kết hôn phảng phát liền có hơn rất nhiều phiền toái, bây giờ còn dẫn xuất chuyện lớn như vậy, nhưng là nàng căn bản không biết mình làm sai chỗ nào.

Có thể làm nghề nhân, tâm lý tố chất vốn có sẽ không sai, nhưng là cũng chịu đựng không được luân phiên đã kích.

Trước kia cũng gặp phải các loại khó khăn, không có Vân Dịch nàng cũng qua rất tốt, hiện tại người ở tại chỗ này, công tác vào công ty của hấn, an toàn còn muốn dựa vào đệ đệ đến bảo vệ.

Như thế nào cảm giác mình thành một con chim hoàng yến vậy, nàng không thích như vậy!

Vân Dịch xem Tiểu Phi ánh mắt, Mục Lâm là có thể cảm giác được đó là thật sự quan tâm, nội tâm của nàng lí hiểu rõ, Vân Dịch làm cho Tiểu Phi cho mình làm bảo tiêu, trong nội tâm khẳng định không dễ chịu.

Hiện tại làm cho thành như vậy, phảng phát nàng mình chính là một cái phiền phức, còn không bằng không hề công tác, có lẽ còn có thể tỉnh điểm tâm, cũng có thể cho người khác thiếu thêm chút phiền toái, trong lúc nhất thời có chút nản lòng thoái chí!

Nhớ lại mình từng bước một đi tới, theo đại ngay từ đầu tựu ký kết cầu vòng, bắt đầu của mình nghề nhân kiếp sống, từng có thành công, có qua thất bại.

Có mê ca nhạc duy trì mình, có hảo tỷ muội một mực giúp mình, cứ như vậy buông tha cho sao, lại không xách những này, mình cho tới nay mộng tưởng, chẳng lẽ cứ như vậy từ bỏ?

Nàng không cam lòng, dường còn phải tiếp tục, chỉ hy vọng từ nay về sau có thể thiếu chút ít phiền toái!

Vân Dịch, đối với Vân Dịch thái độ của nàng cũng đang thay đổi, nàng không biết mình là hay không thương hấn, hoặc là yêu mến hấn, nhưng lại phát hiện mình đã thành thói quen Vân Dịch tồn tại.

Ngắn ngủi một tháng không đến thời gian, Vân Dịch cũng đã thành nàng sinh mệnh một cái không thể thiếu người, tại Vân Dịch trước mặt, tự tin của nàng, quang hoàn của nàng, đều không, nàng đều sắp hết rồi mình!

"Không được, ta không thể quá mức ý lại hấn, mà vứt bỏ mình!" Mục Lâm thì thảo tự nói!

Ngày thứ hai, Tiểu Phi cùng Mục Lâm rất sớm đã đi, đều không có cùng Vân Dịch chào hỏi. Vân Dịch một người trở về thang thiên dịch đầu tư, chuyện bên này hấn vẫn còn có chút không bỏ xuống được, tuy nhiên một mực có điện thoại liên lạc, nhưng là còn là trở lại xem!

Không khéo chính là Khang Dạ không ở công ty, ra khỏi, đành phải cảm văn kiện nhìn xem, chim cánh cụt đàm phán vẫn còn tiếp tục, mà điều tra tình huống, cũng làm cho hấn thở dài một hơi.

Trước mắt chim cánh cụt dung tư rất không lý tưởng, trong nước đầu tư công ty, không có ai tiếp nhận bọn họ báo giá, lớn nhất một cái đối thủ cạnh tranh cũng bắt quá ra đến tám trăm vạn, chỉ có thiên dịch một phần ba.

Điều này làm cho Vân Dịch nhẹ nhàng thở ra, trước mắt trong nước xác thực còn không có tại mạng xã hội trên phát triển ra tiềm lực, còn đang đầu tư phần mềm máy tính kiếm tiền.

Bơi hạng mục lại là so với thịnh hành, hiện tại máy tính mạng xã hội còn chủ yếu thể hiện tại du hí trên, ngoại trừ du hí, email, hòa luận đàn thành trường chủ yếu tụ tập.

Chim cánh cụt trong nước dung tư tuy nhiên không thuận lợi, nhưng là Vân Dịch cũng cũng không có hoàn toàn buông lỏng cảnh giác, kiếp trước bọn họ chính là lấy được hải ngoại đầu tư.

Ngô Kiến Vân có hải ngoại kinh nghiệm, hấn ở quốc nội dung tư không thuận lợi dưới tình huống nhất định sẽ tìm hải ngoại quăng đi, kết quả cuối cùng sẽ rất khó đã không chể.

Hấn nghĩ nghĩ quyết định còn là mau chóng an bài cái thời gian, cùng Ngô Kiến Vân mặt đối mặt đàm phán.

Rời đi thiên dịch sau, trực tiếp đi trước huy hoàng, hai ba ngày cũng không đến, nơi này như trước bận rộn, bộ dáng của hấn, công ty rất nhiều người không biết, hấn đi đến huy hoàng đến nay còn không có công khai lộ mặt qua.

Hấn cũng không muốn bạo lộ tại môi dưới hạ thế, chỉ cùng vài cái nhân viên quản lý câu thông qua sau, coi như xong sự, cổ đông đại hội hấn là đã sớm mời, nhưng là bởi vì hấn là lớn nhất cổ đông, hấn không có quyết định này, người khác cũng chỉ có thể chờ.

Ngồi ở văn phòng, Lý Tinh tốt hơn cả phê, nhưng sau đó xoay người đi ra ngoài, Vân Dịch nhìn qua bóng lưng của nàng có chút xuất thần.

Cầm lấy điện thoại nói: "Lý Tinh, giúp ta đem lâm quản lý gọi tới!"

Lý Tinh để điện thoại xuống, gọi Lâm Phi điện thoại.

"Lâm quản lý, BOSS bảo người tới một lần!" Lý Tinh rất chính thức thông tri nói.

Trong điện thoại không biết nói gì đó, Lý Tinh lần nữa nói ra: "Ừ, đúng, Vân tổng vừa tới!"

Lâm Phi đứng trong phòng làm việc, sắc mặt âm tình bất định, đối diện với cửa hấn ngồi chính là một cái tư thái Linh Lung, tóc dài vì cuốn, trang dung tinh xảo nữ nhân!

Trương Từ Ngọc!

"Trương tiểu thư, nên nói ta nói tất cả, hiện ở công ty tình huống chắc hẳn người cũng thấy rõ! Tin tưởng người biết làm ra lựa chọn sáng suốt. Vân tổng bảo ta, ta liền hãy đi trước!"

Trương Từ Ngọc đứng dậy, này trương tuy nhiên cũng đã ba mươi tuổi, lại như cũ Khuynh Thành dung mạo trên, hai đạo lông mi cong hơi vênh, gât gât đầu, không nói gì, xuất môn rồi đi!

Lâm Phi tại sau lưng nàng cười lạnh hạ xuống, sau đó cũng đứng dậy cửa trước ngoài đi đến.

Đi đến Vân Dịch cửa phòng làm việc trước thời điểm, nhìn thoáng qua Lý Tinh, mới gõ cửa đi vào.

Xuất hiện ở Vân Dịch trước mặt như cũ là một tấm mạng theo khiêm tốn tiểu dung mạo, bốn mươi tuổi Lâm Phi, thái độ rất tốt, tiến đến đầu tiên vấn an: "Vân tổng tốt, nghe nói ngài tìm ta?"

Vân Dịch nhìn xem hấn, chỉ chỉ đối diện chỗ ngồi, Lâm Phi khom người tạ ơn sau, mới ngồi xuống, Vân Dịch cười cười nói: "Lâm tổng gần nhất công tác bề bộn sao?"

Lâm Phi sững sờ, lập tức cười khò nói: "Vân tổng, cũng biết, chúng ta nghệ nhân bộ cùng trù tính bộ công tác là có trọng điệp, cho nên công tác của ta cũng không nhiều."

Nghệ nhân bộ quản lý hiệp ước, trù tính bộ quản lý nghệ nhân, cho nên vậy ký hiệp ước sau nghệ nhân, đại bộ phận thời điểm đều là trù tính bộ đến an bài.

Cho nên nghệ nhân bộ thường thường làm là một ít phê duyệt công tác, nhân số cũng ít nhất, chính là nghệ nhân bộ công tác tầm quan trọng lại là không cần nói cũng biết.

Bởi vì bọn hắn quản lý trước hiệp ước, bọn họ hội nhằm vào trù tính bộ báo cáo đến chế định, mỗi một người nghệ sĩ hiệp ước, phúc lợi chờ một chút!

Vân Dịch tại tiền vào giải trí một chuyến này trước, cũng đã đối đại khái quá trình có hiểu rõ, giống như cười mà không phải cười nhìn xem Lâm tổng nói: "Lâm tổng là công ty lão nhân, ta thường nói, huy hoàng thành tích, có Lâm tổng một phần huân chương a!"

"Không dám! Không dám! Vân tổng nâng đỡ rồi!" Lâm Phi cười hai mắt đều meo lên.

Vân Dịch khoát khoát tay nói: "Người đừng khiêm nhường, bản lĩnh của người ta là hiểu rõ, lần này bảo người tới là có kiện sự tình giao cho người xử lý!"

Lâm Phi sắc mặt có trong nháy mắt dừng lại, lập tức lại khôi phục như thường, hơn nữa rất kiên định nói: "Vân tổng có sự chỉ cần phân phó chính là, ta tuyệt đối không suy giảm hoàn thành!"

Vân Dịch vỗ một cái cái bàn rất là đồng ý nhìn xem Lâm Phi nói: "Tốt, ta liền thưởng thức Lâm tổng công tác thái độ, là như thế này, Trương Từ Ngọc tiêu thư hiệp ước, ta đã cùng hắn thương lượng qua, năng còn đang suy nghĩ bên trong, Lâm tổng là nghệ nhân bộ trụ cột, chuyện này ta liền giao cho người, chỉ cho phép thành công!"

Vân Dịch rõ ràng theo Lâm Phi trong hai mắt thấy được một tia kinh ngạc, tuy nhiên thoáng qua tức thì, nhưng là hắn xem rất rõ ràng.

Đó là một tia mắt tự nhiên hào quang, kiếp trước cùng cấp dưới nói chuyện đã thành thói quen, nhìn xem đối phương con mắt, nghiên cứu đối phương nghĩ cái gì.

Lâm Phi do dự một chút nói ra: "Lâm tổng, chuyện này chỉ sợ. . ."

Vân Dịch sắc mặt không thay đổi chút nào, hai mắt theo dõi hắn, Lâm Phi có thể cảm giác được này trương khuôn mặt tươi cười trung con người, không có chút nào vui vẻ!

Trong nội tâm hơi trầm xuống, lập tức cũng chỉ có thể gật đầu nói: "Ta đây tự hết sức a, Trương Từ Ngọc dù sao cũng là công ty lão nhân, ta đi khuyên nhủ!"

Hắn không có đánh cược, Vân Dịch cũng đã hài lòng, gật đầu nói: "Đi thôi! Tin tưởng người có thể cho ta một cái kết quả vừa lòng!"

Lâm Phi đi ra cửa, nụ cười trên mặt biến mất, mặt không biểu tình nhìn thoáng qua Lý Tĩnh, sau đó rời đi.

Rồi lại nghe được trong đó truyền đến một tiếng: "Lý Tĩnh, Lâm tổng đi rồi sao? Người vào đi!"

Lâm Phi hai mắt lóe lên, lập tức sai bước đi, Lý Tĩnh có chút kinh ngạc đi tới Vân Dịch văn phòng.

"Vân tổng!"

"Ừ, là như thế này, ta vừa mới có hơi sự đã quên cùng Lâm tổng nói, người nói cho hắn biết chuẩn bị một phần nghệ nhân hiệp ước, dựa theo một đường tiêu chuẩn!" Vân Dịch cười phân phó nói.

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phụ Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45 Lâm Hạo, Ninh Hạo

Lý Tĩnh sau khi rời khỏi đây, Vân Dịch neho mắt lại, tựa ở trên ghế ngồi, nghĩ sự tình!

Hắn cũng không biết Lâm Phi cùng Trương Tử Ngọc tiếp xúc chuyện tình, cho dù biết rõ, hắn cũng không kỳ quái, Lâm Phi trăm phần trăm là Vương Yến Sơn người.

Nếu như không có chút nào động tác, như vậy Vân Dịch ngược lại muốn lo lắng, hắn cũng chỉ là nghĩ cho Lâm Phi tìm một ít chuyện làm, đừng làm cho hắn cả ngày cầm tiền lương, còn có thời gian đi làm cho phá hư!

Về phần Trương Tử Ngọc, còn phải chờ một chút, dù sao còn có một năm hiệp ước, nàng cũng không phải là muốn đi có thể đi.

Hắn không mở miệng, Trương Tử Ngọc bước đi không được, không quản Lâm Phi chơi thủ đoạn gì, cuối cùng đều được trải qua hắn.

Cho dù thật sự bị đào đi, Vân Dịch cũng không sợ, rất xinh đẹp nghệ nhân có rất nhiều, chỉ cần có thời gian, hắn có thể bồi dưỡng cả giới giải trí!

Chỉ là Lâm Phi rút cuộc tại sao phải ở lại huy hoàng không đi, này cũng là vấn đề, Lâm Phi công ty cổ phần đã hoàn toàn rút lui, có thể thấy được hắn là tùy thời chuẩn bị đi.

Chính là hắn lưu lại, không có đem chuỗi, Vân Dịch cũng không thể đơn giản khai trừ hắn, dù sao công ty còn có rất nhiều Vương Yến Sơn thời đại cự thần tử, Lâm Phi không sai, đã bị khai trừ, hội rét lạnh rất nhiều người tâm

Những người này đều là an phận công tác, không có nhiều như vậy ý nghĩ, bọn họ muốn cũng là an ổn, công ty cũng xác thực không ly khai bọn họ. Không thể vì chính là một cái Lâm Phi, làm cho công ty lòng người bàng hoàng!

Vốn có cũng đã nguyên khí đại thương, nhân tâm nổi nổi, hiện tại không thể bắt quá đại động tác, cho nên Vân Dịch đến nay không có bất kỳ động tác, mới quan tiền nhiệm ba cái hóa, hắn một bả đều không phóng!

Quản lý công ty hắn không ở đi, chính là người hầu hắn hiểu, tại hắn không có miêu tả uy tín xuất ra thành tích trước, bất luận cái gì động tác đều không thỏa đáng! Có lẽ Lâm Phi lưu lại, đợi đúng là bị khai trừ!

Mộc Sam là buổi chiều mới về công ty, cùng hắn cùng đi còn có Lưu Ca cùng một người tuổi còn trẻ!

Vân Dịch đầu tiên nhìn về phía đứng là người trẻ tuổi kia, một thân chính thống tây trang, một đầu tóc ngắn, vóc dáng không cao, hèn sao chỉ có hai mươi ba hai mươi bốn tuổi.

Nhìn xem thôi phía dưới người này tuổi trẻ quá phận, chính là làm cho người ta khắc sâu ấn tượng lại là ánh mắt của hắn, rất có trí khôn, linh khí.

"Vân tổng, vị này chính là Lâm Hạo, lâm đạo diễn!" Mộc Sam giới thiệu nói.

Vân Dịch chăm chăm vào Lâm Hạo hai mắt hoàn toàn ngốc trệ, trên mặt biểu lộ có chút kinh ngạc, hoặc là nói có chút hoảng sợ mới đứng, chết lặng đứng dậy tới cùng hắn nắm tay, sau đó vài người cùng một chỗ đến sở pha son ngồi xuống.

Mộc Sam nhìn xem Vân Dịch khác thường, không biết chuyện gì xảy ra, còn lại hai người cũng nhìn ra Vân Dịch có chút không đúng, như thế nào lớn như vậy phản ứng, Lâm Hạo càng là nhìn nhìn trên người mình mặc, sau đó dùng tay sờ sờ mặt!

Vân Dịch lại là ngồi xuống sau, đầu tiên là nhanh chóng bình phục thoáng cái tâm tình, khôi phục trấn định sau mới đứng trước Lưu Ca nói: "Lưu đạo cũng đã tới?"

Lưu Ca có chút không có ý tứ cười cười, xoa xoa đôi bàn tay nói: "Cái kia, ta cứ tới đây nhìn xem!"

Hắn mấy ngày nay là ăn không vô ngủ không được, đã nghĩ trước 《 kim phần thế gia 》 thậm chí mình cũng thử biên kịch, hôm nay nghe nói Lâm Hạo tới, tự thuận tiện qua đến xem, hoàn thành thế nào!

Vân Dịch cái đó còn không biết rằng ý nghĩ của hắn, cười cười, đứng dậy đến trên bàn công tác cầm lấy một phần đóng dấu tốt văn kiện, đưa cho hắn nói: "Dạ, cho người, người đi trước mau lên!"

Lưu Ca mở ra xem xét, lập tức trong mắt lộ ra một vòng kinh hi, vội vàng đứng người lên nói: "Tốt! Tốt, ta đi về trước!"

Lập tức đứng người lên, không chút nào trì hoãn đứng người lên bước đi, đi tới cửa trên cửa đóng một chút, vong mở cửa, lại không thêm đề ý chút nào, mở cửa ra khỏi !

Mộc Sam ngạc nhiên nói: "Vân tổng, Lưu đạo đây là làm sao vậy!"

Vân Dịch lắc đầu cười nói: "Không có gì, hắn muốn đồ vật cho hắn!"

Lâm Hạo lại là chen miệng nói: "Chỉ sợ là nhất bộ tốt kịch bản a!"

Mộc Sam lập tức nhìn về phía Vân Dịch, Vân Dịch gật đầu cười! Nhìn về phía Lâm Hạo nói: "Lâm đạo diễn, xin hỏi người là an bình Ninh, ba điểm thù hạo?"

Con mắt chăm chú nhìn Lâm Hạo, Lâm Hạo có chút kinh ngạc nói: "Không phải, ta là song Mộc Lâm, ba điểm thủy hạo!"

Vân Dịch trong mắt tinh quang lóe lên, cũng không biết là yên tâm, vẫn còn có chút thất vọng, chính hắn cũng nói không rõ ràng!

"A, là ta mạo muội, xin hỏi người đối 《điên cuồng Thạch Đầu》 có ý kiến gì không?" Vân Dịch thu thập nỗi lòng, cười hỏi.

Lâm Hạo nghe được 《điên cuồng Thạch Đầu》, trong mắt lập tức tỏa ánh sáng, lập tức nói ra: "Vân tổng, ta nghe nói ngài là kịch bản sáng tác người, ta rất yêu mến cái này kịch bản, hơn nữa có một ít sơ bộ ý nghĩ, ngài có thể giúp ta tu chỉnh xuống."

Vân Dịch gật đầu, người này tuy nhiên tuổi trẻ, rất khiêm tốn! Ý bảo hắn có thể nói!

Lâm Hạo cũng là dứt khoát người, cầm trong tay kịch bản nghĩ nghĩ nói ra: "Cái này bộ kịch bản có thể nói là vượt thời đại ý nghĩa, hẳn cùng hiện tại Hongkong hài kịch không giống với, cũng cùng nội địa nông thôn đề tài hoàn toàn bất đồng, là một loại u lãnh lạnh yên hình thức, rồi lại nhanh tiết tấu hài kịch!"

"Cả bộ phim nhựa quay chung quanh tảng đá, hoặc là nói là một cái không thể nào xuất sắc Bình, cùng một đám xuân tặc giao phong chuyện xưa! Đặc sắc nhất đúng là lời kịch cùng tiết tấu cảm giác, một khâu bộ một khâu tình tiết xếp đặt, không có nước tiểu điểm!"

"Hắn quay chụp thủ pháp..."

"Tính, có thể, phim cho người, hết thấy người làm chủ!"

Lâm Hạo có chút không có kịp phản ứng, kinh ngạc nhìn xem Vân Dịch, hắn vốn đang chuẩn bị rất nhiều lời nói mà nói phục Vân Dịch.

Thậm chí dẫn theo mình trước kia đập phim ngắn, muốn cho Vân Dịch xem phong cách của mình, lại thật không ngờ đơn giản như vậy.

"Lâm đạo, cái này bộ đùa giỡn đầu tư người dự toán nhiều ít?" Vân Dịch hỏi.

Lâm Hạo lắc lắc đầu nói: "Nếu như dựa theo ý nghĩ của ta tìm diễn viên, đại khái năm sáu trăm vạn, nếu như ngài muốn an bài diễn viên, phí tổn rất cao, vậy thì không tốt tính!"

Vân Dịch nhớ rõ kiếp trước cái này bộ phim là bốn trăm vạn chụp được tới, cuối cùng hai ngàn vạn phòng bán vé, xem như hắc mã.

Gật đầu tỏ vẻ đồng ý, không có nói thêm nữa, đối với Lâm Hạo hắn đã hoàn toàn yên tâm, không cần phải nữa hỏi tới: "Ta không nhúng tay vào, hết thấy chính người làm chủ, ta tin tưởng người có thể thiếu đến phù hợp diễn viên!"

Mộc Sam cũng có chút ngoại ý muốn Vân Dịch như vậy thống khoái đáp ứng, nhìn xem Lâm Hạo đi trước sau, Vân Dịch đối với Mộc Sam nói ra: "Cái này Lâm Hạo trước từng có cái gì kinh nghiệm!"

Mộc Sam lại là biết rõ: "Phụ thân hắn chính là đạo diễn, hơn nữa là phim nhà máy lão đạo diễn, hắn từ nhỏ tại studio lớn lên, tốt nghiệp trung học sau, không có lên đại học, mười tám mười chín tuổi liền bắt đầu đập phim ngắn, mặc dù không có qua chính thức phim, nhưng là hắn phim ngắn đã từng lấy được thưởng qua!"

Vân Dịch lập tức lắc đầu, hắn nhớ rõ cái kia Ninh Hạo là học viện phái đạo diễn, là ở trong đại học học chụp ảnh hệ, như vậy người này chắc chắn sẽ không là cái kia bản thân.

Thật là làm cho hắn lại càng hoảng sợ, còn tưởng rằng hắn xuyên việt đã tới, cái này lớn lên cũng quá giống, còn đồng dạng làm đạo diễn, danh tự đều đồng dạng, cho nên hắn mới có thể vẫn danh chữ.

Quả nhiên còn là có khác nhau, danh tự không giống với, kinh nghiệm cũng không giống với, nhưng là Vân Dịch có một loại ảo giác, cái này Lâm Hạo mặc dù là sinh trưởng ở địa phương, nhưng là tựa như nào đó nhân quả quan hệ đồng dạng, tuyệt đối có thể quay tốt cái này bộ phim!

"Mộc Lâm chuyện tình cũng đã làm thỏa đáng, buổi chiều sẽ đi qua ký hiệp ước!"

"Thật tốt quá, Mộc Lâm hiện tại lực ảnh hưởng rất lớn, năng đến có thể xách chân ngoại giới đối lòng tin của chúng ta!" Mộc Sam thật cao hứng, một mực tại dẫn ra ngoài, bây giờ cuối cùng có tới.

Mộc Lâm đi đến huy hoàng lúc sau đã buổi chiều ba điểm, một kiện ống tay áo thương cảm, phối hợp quần jean, giày cao gót, mang theo một bộ đại kính râm, cũng đủ che khuất hế mờ mặt!

Tinh vị mười phần đi ở phía trước, đi theo phía sau cầm cặp công văn tiểu Trần, trợ thủ còn có thủy chung không ly khai nàng một mét Tiểu Phi, Tiểu Phi còn là mặc một bộ quần áo thể thao, nghỉ ngơi hài, như đệ đệ của nàng vậy đứng sau lưng Mộc Lâm.

"Vậy là ai? Như thế nào như vậy nhìn quen mắt?"

"Ta không nhìn lầm a, Mộc Lâm, là Mộc Lâm, nàng làm sao tới đến chúng ta huy hoàng rồi?"

"Không phải là bị chúng ta đào đã tới a, nàng hiện tại không so được với trước kia, đoạn thời gian trước tại Hongkong một khúc thành danh, ở bên kia

chính đỏ lên đầu!"

Trước sân khấu nhân viên công tác có chút kinh ngạc, tuy nhiên giải trí công ty công nhân viên nhìn quen mình tính, bình thường sẽ không như thế nào ngạc nhiên!

Chính là bây giờ huy hoàng cùng trước kia bất đồng, chỉ có đi, còn chưa từng gặp qua tới, Mục Lâm hiện tại nổi tiếng phỏng chừng ngoại trừ Vân Dịch không biết, mà ngay cả Tiểu Phi đều ở trên TV gặp qua!

Hiển nhiên đã có nhân viên công tác đang chờ đầu, bước nhanh đi đến Mục Lâm trước người hai thước chỗ, duỗi ra ngón tay dẫn nói: "Mục tiểu thư, mời!"

Tiểu Trần đi đến trước, mang theo Mục Lâm đi theo nhân viên công tác đi đến!

Đoàn người trực tiếp đi đến Lâm Phi trong văn phòng, tiểu Trần dẫn đầu đi vào, trông thấy sau bàn công tác Lâm Phi, tranh thủ thời gian nhanh đi vài bước, tiến lên bắt tay nói: Lâm tổng, ngài khỏe! Ta là mục Lâm tiểu thư người đại diện, Trần Thư Ngân, ngài bảo ta tiểu Trần thì tốt rồi!"

Lâm Phi mặt mũi tràn đầy tươi cười vươn tay nói: "Hoan nghênh các người tới đến huy hoàng!"

Hắn là công ty trung hiện tại là số không nhiều biết rõ Mục Lâm cùng Vân Dịch quan hệ người, buổi sáng nhận được thông tri sau, tự nghĩ tới sẽ là Mục Lâm, không nghĩ tới tới nhanh như vậy!

Mục Lâm cũng gỡ xuống kính râm, tinh xảo trên mặt đẹp lộ ra mỉm cười nói: "Lâm tổng, ngài khỏe chứ, đã sớm nghe nói đại danh của ngài, từ nay về sau kính xin người chiếu cố nhiều hơn!"

Lâm Phi vội vàng khoát tay nói: "Không dám! Mục tiểu thư bây giờ đỏ tía, là ta muốn xin ngài chiếu cố mới đúng a!"

Mấy người hàn huyên vài câu, Mục Lâm tại trên ghế sa lon ngồi xuống, nhìn về phía tiểu Trần, tiểu Trần lập tức nói ra: "Lâm tổng, không biết hiệp ước chuẩn bị xong không có?"

"Mục tiểu thư, biết được người muốn tới, hiệp ước chính là ta tự tay định ra, người nhìn xem có không có vấn đề, có vấn đề, chúng ta có thể lại thương lượng!" Lâm Phi lập tức theo trên bàn công tác cầm lấy vừa mới nghĩ tốt văn kiện, vừa cười vừa nói.

Mục Lâm tiếp nhận văn kiện, cười cười nói: "Này cảm ơn Lâm tổng, còn làm phiền ngài thân tự động thủ, thật sự là bất khoản!"

Tiếp nhận hiệp ước đưa cho tiểu Trần, nàng cũng không nhúng tay vào!

Tiểu Trần sẽ xử lý tốt, mời đến Tiểu Phi ngồi xuống, lại đội kính râm, không nói thêm gì nữa, Lâm Phi một mực tại quan sát Mục Lâm, muốn nhìn một chút nàng rốt cuộc là người như thế nào!

Chính là Mục Lâm diễn xuất cùng vậy mình tính cơ hồ không có khác biệt, khách sáo, cũng có chút cái giá, Tiểu Phi ở trong mắt hần liếc thấy ra là bảo tiêu!

Tiểu Trần kinh ngạc nhìn trước mắt hiệp ước, cùng trợ thủ nghiên cứu qua đi, trên mặt có chút ít khó xử nhìn về phía Mục Lâm, sau đó đối với Lâm Phi nói ra: "Lâm tổng, chúng ta cần thương lượng một chút, sau đó bàn lại vừa vặn rất tốt!"

p s: Cảm tạ trần duyên, Tam Thiên Đại Đạo, đại liên thư trùng, tiểu nam sinh, quá hai ngày người, bù không được người ý nghĩ, Cổ Phong huyền, ba ngón tay, nếu như yêu, kính vũ, nick name tồn tại, Lôi O thiên phạt, Ma Vương Sar long! Cảm ơn các người cái này một vòng khen thưởng duy trì.

Càng có mùa hè không nóng, khóc nữ hài, còn Ninh, cuồng phong chờ một chút thư hữu không gián đoạn đề cử duy trì, còn có gần phần đồng sư tâm bằng hữu. Cảm ơn các người! Mới một vòng bắt đầu rồi!

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phụ Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46 hèn mọn hoặc là buồn cười kiêu ngạo

Lâm Phi sắc mặt hơi đỏ, lập tức khôi phục như thường nói: "Chính là có cái gì không hài lòng, người có thể nói ra, chúng ta lại thương lượng, đối với Mục tiểu thư, chúng ta huy hoàng là coi trọng, là Vân tổng tự mình công đạo xuống."

Tiểu Trần sắc mặt khê biến thành vì phát khổ, lại vẫn là cười nói: "Không có việc gì, rất tốt, bất quá có chút chi tiết, ta cùng Mục tiểu thư muốn thương lượng một chút, sau đó sẽ cho ngài trả lời thuyết phục."

Lâm Phi chỉ có thể gật đầu, nhìn xem Mục Lâm cùng tiểu Trần đi ra ngoài, chăm chăm vào Mục Lâm bóng lưng ánh mắt lập loè bất định!

Vài người tới một căn phòng hội nghị, đóng cửa lại, Mục Lâm mặt không biểu tình nhìn về phía tiểu Trần nói: "Hiệp ước có vấn đề?"

Tiểu Trần lắc đầu, sắc mặt cũng không đẹp mắt nói: "Mục Lâm, phần này hiệp ước thật tốt quá, tốt qua đầu, ta phỏng chừng Trương Tử Ngọc hiệp ước chỉ sợ cũng không gì hơn cái này!"

"Sao biết?" Mục Lâm tháo xuống kính râm, sắc mặt cũng hơi đổi.

Trương Tử Ngọc hiệp ước là trong nghề đỉnh tiêm hiệp ước, cùng Tiêu Tiêu không sai biệt lắm, không nói trước hẳn là mới tới, chính là luận lực ảnh hưởng cũng vô pháp cùng các nàng so với.

Tiểu Trần có chút khó xử nói: "Hiệp ước trung ước định cùng chúng ta chia ba bảy sổ sách, chúng ta bảy, bọn họ ba, mà vẫn còn phân phối chuyên dụng xe, chuyên dụng lái xe, chuyên dụng hoá trang sư, bốn trợ thủ, chuyên dụng trừ tính, nhà trọ."

Mục Lâm không nói gì, nàng đã hiểu vấn đề ở đâu, nhìn về phía tiểu Trần nói: "Làm sao ngươi xem? Cự tuyệt?"

Tiểu Trần gật đầu nói: "Ta xem ngài vẫn là cùng Vân tổng nói một tiếng, có thể là Vân tổng như vậy an bài!"

Tại Mục Lâm vấn đề trên, hẳn sẽ không nhượng bộ, dù sao Mục Lâm hiện tại quan hệ tiền đồ của hẳn, hẳn tin tưởng Vân Dịch có thể đủ để lý giải.

Mục Lâm lại là sắc mặt trầm xuống, nàng đã hiểu rõ, từ nay về sau có chuyện tận lực dựa vào tự mình giải quyết, lần này Vân Dịch an bài, có lẽ là vô tâm, nhưng là nàng chích có thể cự tuyệt.

"Không cần, ngươi đem phần này hiệp ước sửa chữa hạ xuống, giao cho bọn họ là được!" Mục Lâm nói với tiểu Trần.

Tiểu Trần gật đầu, phần này hiệp ước bất kể như thế nào không thể ký, nếu không Mục Lâm trong công ty thời gian nhất định không tốt qua, nàng mới tới mới nói, danh khí, ảnh hưởng, lý lịch đồng dạng cũng so không được Trương Tử Ngọc, lại chiếm như vậy hợp đồng.

Giới giải trí là phân biệt đối xử địa phương, có chút quy tắc ngầm hay là muốn tuân thủ, không nói trước ngoại nhân buôn chuyện, Trương Tử Ngọc cho dù không ngại, cũng không khỏi không cho thấy thái độ, bởi vì đây là công ty đối với nàng khiêu khích!

Ngươi làm cho một tân nhân cùng nàng hiệp ước đồng dạng, nàng còn không chút động lòng, chẳng phải là cho là mình dễ khi dễ, hơn nữa trong lúc vô hình mất giá, tựa như phiên thủ đồng dạng, nghệ nhân phiên thủ chỉ có thể bay lên không thể hàng, mà như vậy lấy, trong lúc vô hình Trương Tử Ngọc chẳng khác nào thềm hàng.

Minh tinh dựa vào đúng là thể diện ăn cơm, cái này cũng may là tiểu Trần cùng Mục Lâm tại trong vòng luân quản thời gian dài, nếu đổi thành một tân nhân cùng mới trợ thủ, chỉ sợ cao hứng nhảy dựng lên, tốt như vậy chuyện tình tưởng đồ tưởng không đến, còn có thể cự tuyệt.

Chính là tiểu Trần bất đồng, hẳn quá rõ ràng trong đó môn đạo, nếu như làm như vậy, Mục Lâm còn không có tiền công ty, tựa biến thành có hậu trường, không biết trời cao đất rộng, hơn nữa kết thù Trương Tử Ngọc.

Thanh danh đến lúc đó phải có nhiều xấu tựa nhiều xấu, từ nay về sau còn thế nào tại trong vòng luân quản hỗn, liền cơ bản nhất tôn trọng tiền bối cũng đều không hiểu, đừng nghĩ hỗn mờ!

Người cũng sẽ không làm, còn còn muốn làm minh tinh, nằm mơ có thể, mỗi một thủ đô lâm thời có quy tắc, ngươi không tuân thủ tựa đào thải, đây là Vạn Cổ không thay đổi định luật, trừ phi ngươi có khiêu chiến quy củ thực lực!

Tiểu Trần cùng Mục Lâm đều tưởng Vân Dịch bày mưu đặt kế, cho nên yên lặng sửa lại hiệp ước, Mục Lâm không hề động, tiểu Trần lần nữa đi đến Lâm Phi trước mặt cười nói: "Lâm tổng, trước hiệp ước có chút chi tiết, chúng ta sửa đổi hạ xuống, người xem xem!"

Lâm Phi trên mặt tiểu dung tiếp nhận đi xem xét, cúi đầu trong ánh mắt hiện lên một tia bất đắc dĩ, hiệp ước đã bị hàng một cái cấp bậc, xem ra thật đúng là xem thường các nàng.

Ngẩng đầu lên ra vẻ có chút ngạc nhiên nói: "Ngươi xem các ngươi như thế nào còn, ta còn tưởng rằng mục Lâm tiểu thư đổi điều kiện không hài lòng đâu? Không nghĩ tới. . ."

Tiểu Trần thì là nịnh nọt cười nói: "Làm sao có thể? chúng ta Mục Lâm rất cảm tạ công ty dày yêu, nhưng là cũng rất tôn trọng công ty tiền bối, cho nên thoảng điều chỉnh thoảng cái!"

Lâm Phi nhìn như bất đắc dĩ còn có chút cảm kích cười nói: "Nếu nghệ nhân đều có thể như các ngươi như vậy hiểu chuyện thì tốt rồi, được rồi, ta cũng là một mảnh hảo tâm, cũng là dựa theo quy định tới, kỳ thật ai cũng không thể nói cái gì, nhưng là các ngươi tự nguyện giảm xuống yêu cầu, chúng ta cũng không thể không đáp ứng sao!"

Tiểu Trần đem Mục Lâm gọi tới, ký chữ, Mục Lâm cười nói: "Từ hôm nay trở đi, tựa tại Lâm tổng thủ hạ làm việc, cứ việc phân phó!"

Lâm Phi lắc đầu không thôi nói: "Cất nhắc!"

Mục Lâm cũng không nhiều lời, tiểu Trần tắc khen vài câu, mấy người ra khỏi, Mục Lâm văn phòng cũng đã chuẩn bị cho tốt.

Vài người tới Mục Lâm văn phòng, tiểu Trần đem văn kiện cất kỹ đối Mục Lâm nói: "Mục Lâm, người nói chúng ta sửa lại Văn tổng định hiệp ước hân có thể hay không không cao hứng?"

Tiểu Trần nhập chức hợp đồng cũng đồng thời ký, hân hiệp ước dựa theo giải quyết việc chung tới, so với cầu vòng cũng muốn khá hơn một chút, mặc dù có hạn.

Nhưng là hân thu vào cũng không dựa vào cơ bản tiền lương, mà là cùng Mục Lâm thu vào nóc! Nhưng là theo Mục Lâm thu vào gia tăng, hân thu vào tự nhiên cũng nước lên thì thuyền lên, từ nay về sau hân cũng có thể là một đường trù tính!

Thông thường mà nói người đại diện lựa chọn, hội do mình tình mình làm chủ, rất nhiều người sẽ chọn tại thân nhân của mình, nước phù sa không chảy ruộng người ngoài, nhưng là như thế này nhiều khi bởi vì không chuyên nghiệp, không nghĩ qua là sẽ phạm sai lầm lớn!

Chuyên nghiệp còn là mới có lợi, ứng đối biện pháp hội hoàn thiện rất nhiều, hân sẽ biết khi nào thì giúp người làm chuyện gì, tựa như lúc này đây hiệp ước vấn đề, tiểu Trần tựa rất quan trọng.

Khôi phục minh tinh thân phận Mục Lâm một cô cao lãnh phạm, dáng người cao gầy, khí chất trong trẻo nhưng lạnh lùng, tối hôm qua nghĩ thông suốt từ nay về sau, tựa hồ liền khí chất đều biến rất nhiều.

Mục Lâm sắc mặt bình tĩnh nói: "Không có việc gì, ta hi vọng người không cần phải đem ta cùng Văn tổng quan hệ bữa bãi, ở công ty ta cùng Văn tổng chính là lão bản cùng công nhân viên quan hệ, chúng ta làm tốt công tác của mình là đến nơi, hôm nay người làm rất tốt!"

Tiểu Trần sững sờ, hân cùng Mục Lâm đã lâu rồi, đối Mục Lâm tính nết rất rõ ràng, nghe lời biết ý, khuyên nói: "Mục Lâm, người có phải hay không cảm thấy vào huy hoàng sau, tựa có một loại bị chiếu cố, rất có gánh nặng cảm giác?"

Mục Lâm trầm mặc một hồi, gật đầu nói: "Ta không nghĩ đặc thù, thăm nghĩ bình tĩnh công tác!"

Tiểu Trần đã nói lên cái này cũng thả, làm người đại diện, hân còn là rất hợp cách: "Mục Lâm, người sai rồi, tại giới giải trí, không có bị chiếu cố nhân tài là đặc thù, một cái không có hậu trường người nghĩ đừng bước, mới là đặc lập độc hành."

Mục Lâm sững sờ, năng trước kia sẽ không có bị chiếu cố, cũng không đi tới sao?

"Người xem cái này cả trong vòng luẩn quẩn, nhìn như các ngăn nắp mắt sáng, chính là không quản xuất phát từ nguyên nhân gì, hoặc nhiều hoặc ít đều cũng có người duy trì, người cũng không muốn toàn bộ nghĩ như vậy đơn bản, người tại cầu vòng ba năm, cũng là có người âm thầm chiếu ứng, người mới có thể đi mở!" Tiểu Trần thẳng thắn nói.

Hân phải vạch trần Mục Lâm khúc mắc, nếu không tương lai làm sự tình cố kỵ cái này cố kỵ này, hân người đại diện cũng làm không đi xuống.

Mục Lâm nghe lọt được, nhưng là đối với mình có hậu trường thuyết pháp cũng không nhận thức nói: "Người đừng nghĩ sai rồi, ta cùng Văn Dịch mới mới quen không lâu, chúng ta. . ."

Tiểu Trần cười lắc đầu.

Mục Lâm đột nhiên kịp phản ứng, kinh ngạc nói: "Người là nói Tiêu Tiêu?"

Tiểu Trần gật đầu, biết rõ Mục Lâm không có hướng phía trên này nghĩ, nói: "Người cho rằng người theo xuất đạo, tựa có nhiều người như vậy theo người, bung lấy người, cùng người đi ra đạo hiện tại có chút còn không có xảy ra một ca khúc, thậm chí áo rỗng đều còn không có biểu diễn qua, người dựa vào cái gì có thể có cơ hội? Nếu như không phải Tiêu Tiêu thay người tranh thủ cơ hội, người cùng bọn họ cũng chỉ có thể đồng dạng. Tại trong mắt chúng ta Tiêu Tiêu chính là của người hậu trường!"

Mục Lâm chình ờ, đúng như là quả muốn như vậy tính mà nói, Tiêu Tiêu xác thực xem như hân hậu trường, chính là cái này quan hệ không giống với a, hai người bọn họ là bằng hữu, cũng không phải người khác nghiêm trọng loại đó đơn bản quan hệ.

Trầm mặc hơn nửa ngày, lại như cũ nói ra: "Tiểu Trần, ta hi vọng người có thể tựa như cầu vòng đồng dạng trợ giúp ta, có lẽ các loại lời ra tiếng vào là nhất định, nhưng là ta không hy vọng tự chúng ta cũng cho là mình chính là dựa vào bị chiếu cố mới có thể phát triển."

Tiểu Trần bất đắc dĩ gật đầu, kỳ thật tại hân xem ra, đây là già mồm cãi láo!

Nhưng Mục Lâm là một cái kiêu ngạo nữ nhân, tại gặp được Mục Lâm trước, nàng chưa bao giờ cảm giác mình đến cỡ nào nhu nhược.

Không có kết hôn trước, từ nhỏ đến lớn, mặc dù có một người chưa lập gia đình phụ, nhưng là thân phận của đối phương, cha mẹ chưa từng có đề cập, nàng cũng ảo tưởng qua các loại bộ dáng

Nhưng là cho tới nay nhiều nhất cho rằng là một người lính ca ca, dù cho kết hôn, có lẽ Vân Dịch chính là một người bình thường nam nhân. bọn họ hoặc hạnh phúc, hoặc lại lâm sinh hoạt chung một chỗ.

Chính là nàng chưa từng có nghĩ tới thân phận của Vân Dịch cùng nàng trong lúc đó vậy mà chênh lệch to lớn như thế, tuy nhiên còn không có hoàn toàn vạch trần, nhưng là nàng không ngốc.

Vương Đông Đông theo nàng chính là rất có thể lực người, tại Vân Dịch trên tay không có sức hoàn thủ, còn đoạt hẳn công ty của phụ thân.

Cái này cũng đã đủ để nói rõ cái này lão công thân phận chi quý, nàng không hỏi, thậm chí không có đi tận lực nghe, nàng sợ hãi biết đến càng nhiều.

Nhớ tới trước còn lo lắng vạn nhất hôn sự cho hấp thụ ánh sáng, các phần ti sẽ như thế nào đối đãi Vân Dịch, sẽ cho hắn bao nhiêu áp lực, còn có chút bận tâm hẳn chịu không được, giờ khắc này lại là mình có vẻ như thể buồn cười.

Nếu như Vân Dịch là một người bình thường, nàng ngược lại có thể yên tâm thoải mái hưởng thụ lấy bị chiếu cố, cũng có thể duy trì nội tâm một phần an ổn.

Chính là tình huống hiện tại làm cho nàng dần dần cảm giác mình là một cái gánh nặng, cùng với Vân Dịch, ở vào một cái không địa vị ngang hàng!

Nàng cũng đã thành một cái phụ thuộc, nếu như còn tiếp tục nữa, nàng kiêu ngạo sẽ hoàn toàn bị đập xuống.

Có lẽ gả vào nhà giàu có, trở thành nhà giàu có phu nhân thật là nhiều nữ nhân hướng tới, chính là theo Mục Lâm lại đã trở thành nàng lớn nhất tâm lý gánh nặng.

Cái này cho nàng đánh sâu vào là cự đại, hai người kết hôn sinh hoạt, nếu như không có địa vị ngang hàng, nào như vậy đàm hạnh phúc, có chỉ là thất lạc.

Nàng tự ti, loại này vĩnh viễn không có khả năng xuất hiện ở trên người nàng cảm xúc, bây giờ xác thực xuất hiện, không có cùng Vân Dịch tới gần trước, Vân Dịch dù thế nào ngăn nắp, cao lớn, cũng không thể làm cho lòng của nàng có chút gọn sóng.

Có thể là trước kia tai nạn xe cộ lúc, nàng nghĩ lầm Vân Dịch đang trốn tránh, không nghĩ thừa gánh trách nhiệm, một khắc đó hẳn là như vậy đau lòng, mình gả dĩ nhiên là như vậy một cái ti tiện nam nhân.

Sau đó biết mình hiểu lầm, ngoại trừ áy náy, hơn nữa là nàng phát hiện mình thật không ngờ quan tâm Vân Dịch làm, một khắc đó, nàng bắt đầu nhìn thẳng vào nâng mình cái này trọng phụ!

Vương Đông Đông khi dễ nàng giờ, này cho nàng dựa vào thân ảnh, nội tâm của nàng này phần tình cảm ấm áp, yếu ớt nhất thời điểm nhìn thấy quang minh.

Bụng khi đói bụng, thân thủ của hắn xuống bếp, nàng hơn hai mươi năm theo không nghĩ tới một loại hạnh phúc cảm, nàng cũng đã làm không được coi thường.

Đi trong nhà hắn giờ, hắn tuy nhiên có vẻ lười nhác, chính là luôn tức thời giúp nàng thích ứng xấu hổ, tuy nhiên không rõ ràng, nhưng lại làm cho nàng từng bước một thói quen.

Tai nạn xe cộ giờ phần đầu quên mình vọt tới này chiếc xe hơi, cái này cần bao nhiêu dũng khí, sau đó còn một mực lo lắng an toàn của nàng!

Đây hết thấy làm cho nàng như thế nào không chút động lòng, chưa từng nói qua luyện ái nàng, bị một người nam nhân như thế chiếu cố, nàng lại như thế nào kiên cường tâm, cũng xúc động.

Nàng đối Vân Dịch có cảm tình, nàng không thể không thừa nhận, gần kề một tháng ở chung, cùng người khác không giống với, nàng chưa bao giờ nói qua luyện ái, nàng hưởng thụ loại này bị chiếu cố cảm giác.

Có thể là đồng thời, khi nàng nhìn thẳng vào nâng cái này một phần tình yêu thời điểm, không phải là không một loại sợ hãi, dằn vò?

Nàng trong suy nghĩ tình yêu, là hai người ngang hàng, giúp nhau đến đỡ, tương thân tương ái, mà không phải đơn phương cố gắng, như cá chim hoàng yến vậy sinh hoạt.

Chính là bây giờ, nàng cùng Vân Dịch so với, còn lại cái gì? Cái gì cũng không có, có lẽ chỉ có thể ngậm ngút thủ vững một phần đó buồn cười tôn nghiêm, kiêu ngạo!

Có lẽ buông cường thế, hưởng thụ lấy bị giam yêu, được bảo hộ, bị sủng nịch hạnh phúc, nhưng là đây không phải nàng muốn, lòng của nàng không có cảm giác an toàn.

Đặc biệt chứng kiến 《 kim phần thế gia 》 lý Lãnh Thanh Thu sau, làm cho nàng cảm giác mình cùng Lãnh Thanh Thu rất giống, nàng hỏi Vân Dịch hi vọng nàng diễn ai, Vân Dịch trả lời là Lãnh Thanh Thu, trong lòng của nàng thật là phức tạp, Lãnh Thanh Thu kết cục, có thể hay không là của nàng kết cục?

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phụ Nhân Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47 người quen

Mục Lâm cùng tiểu Trần đi đến Văn Dịch văn phòng!

Văn Dịch nhìn xem công tác trạng thái Mục Lâm, có chút chói mắt, rộng thùng thình T-shirt, bó sát người cao bồi, phối hợp vừa đúng, phối hợp cặp kia giày cao gót, đem nàng thon dài hoàn mỹ đáng người triển lộ không thể nghi ngờ!

Mỗi lần nhìn xem công chúng hình tượng hạ Mục Lâm, đều làm cho hắn cảm giác được kinh diễm, đối với Mục Lâm khẽ cười nói: "Đến đây!"

Mục Lâm nhìn xem tây trang trắng Văn Dịch, ngồi ở rộng thùng thình trong văn phòng, trên mặt bàn còn mở ra trước văn kiện, hiển nhiên vừa rồi đang tại văn phòng, thật là có một bộ lão bản phái đoàn.

Khẽ gạt đầu, cũng không có tiến lên nắm tay, ngã ngồi cửa ra vào không xa trên ghế sa lon, sau đó nhìn về phía tiểu Trần!

Văn Dịch có chút sững sờ, vốn là làm cho hắn ngồi ở đối diện, chính là nàng lại ngồi xa như vậy, theo ánh mắt của nàng nhìn về phía tiểu Trần, lập tức chỉ chỉ cái ghế đối diện đối tiểu Trần nói: "Ngồi!"

Tiểu Trần tắc gượng cười tiến lên, cùng Văn Dịch chào hỏi nói: "Vân tổng!"

Văn Dịch sờ lên cái mũi, cười cười, đối với hắn nói: "Ngồi đi, hiệp ước còn hài lòng không?"

Tiểu Trần vội vàng gạt đầu nói: "Hiệp ước rất tốt! Chính là. . ."

Hắn có chút không tiện mở miệng, dù sao mình chối bỏ Văn Dịch định hợp đồng, tuy nhiên làm như vậy, nhưng là vẫn còn có chút bất an.

Văn Dịch khẽ cau mày nói: "Làm sao vậy, không hài lòng?"

Nhìn thoáng qua Mục Lâm, trong lòng có chút nghi hoặc, mình khai báo là dựa theo một đường hiệp ước đến định ra, Lâm Phi có nên không xằng bậy mới đúng, hơn nữa Văn Dịch tin tưởng hắn biết rõ, Mục Lâm hiệp ước không hài lòng, hắn nhất định sẽ biết rõ.

Tiểu Trần thì là tranh thủ thời gian khoát tay nói: "Vân tổng, Mục Lâm hiệp ước rất tốt, nhưng là. . ."

Văn Dịch nhìn xem tiểu Trần khó xử bộ dạng, sắc mặt trầm xuống nói: "Có việc ngại nói!"

Tiểu Trần lúc này mới đem sự tình giải thích rõ ràng, Văn Dịch lắng lắng nghe xong, có chút kinh ngạc nhìn thoáng qua tiểu Trần, xem ra lựa chọn hắn thật không có sai.

"A, là như thế này!"Hắn còn thật không biết có nhiều như vậy môn đạo.

Lâm Phi mục đích làm như vậy, hắn đương nhiên biết rõ, cười khẽ một tiếng, cầm lấy trong tay bút, trên giấy viết mấy chữ, đưa cho tiểu Trần!

Tiểu Trần xem xét, nhãn châu xoay động, lập tức hiểu được, trong lòng Thạch Đầu lập tức buông, không khỏi là quyết định của mình có chút tự hào!

Văn Dịch biết rõ hắn là cá lạnh lợi người, lập tức nói: "Ta đã đã thông báo mộc tổng, hiện tại Mục tiểu thư công tác an bài là một tấm album, lập tức chuẩn bị bắt đầu thu, thứ nhì là nhất bộ kịch truyền hình an bài, Lưu đạo sẽ cho ra chỉ thị!"

"Các ngại có thể hoàn toàn yên tâm, huy hoàng đôi từng cái dưới cò nghệ nhân đều có sung túc kiên nhẫn, cùng một loạt kế hoạch, hi vọng chúng ta có thể hợp tác vui sướng! Về phần thương diễn cùng hoạt động phương diện, y nguyên do ngại tới an bài, như vậy tốt không?"

Tiểu Trần không lo lắng chút nào Mục Lâm hội không chiếm được coi trọng, tựu vị này cùng Mục Lâm đều đã trải qua ở đến cùng một chỗ quan hệ, còn có cái gì thật lo lắng cho.

Nhưng là Văn Dịch an bài, hãy để cho hắn kinh hi! Album, điện ảnh và truyền hình đồng bộ lên ngựa, này còn có cái gì dễ nói, lập tức gạt đầu, kiên quyết nói: "Phi thường cảm tạ ngài duy trì, ngài yên tâm, chúng ta tuyệt đối sẽ không có vấn đề! Chỉ là ta đề nghị về mục Lâm tiểu thư tạo thế, hiện tại tựu muốn bắt đầu, vừa vặn nương Hongkong gió, làm cho nàng hỏa đứng lên!"

Văn Dịch gạt đầu nói: "Ngại an bài a, những này ta cũng không phải rất rõ ràng, có việc ngại có thể đi tìm mộc tổng thương lượng!"

Nói xong nhìn nhìn Mục Lâm, Tiểu Phi tại nàng bên cạnh đứng, nhìn xem Vân Dịch biểu lộ rất là nghiêm túc, lại là rất nhanh tiến nhập nhân vật, có lẽ hẳn cảm thấy như vậy rất có phái đoàn a.

"Ừ, tiểu Trần, người đi trước mau lên!" Vân Dịch nhìn thoáng qua ngồi ở trên ghế sa lon không nói gì Mục Lâm, nói với tiểu Trần.

Tiểu Trần rất là hiểu rõ gật đầu, đứng dậy cáo từ!

Có thể làm cho Vân Dịch há hốc mồm chính là Mục Lâm cũng cùng theo một lúc đi, hẳn còn muốn cùng nàng trò chuyện đầu, bất quá cũng chỉ có thể không thể làm gì được.

Một người ngồi ở văn phòng, Vân Dịch nheo mắt lại, Lâm Phi chịu động tác là tốt rồi, mặc dù không có bắt được tay cầm, nhưng là xác định hẳn cùng mình đi không đến cùng một chỗ.

Trong nội tâm thì định xuống tới, khóe miệng câu dẫn ra một tầng cười lạnh, đệ một mối lửa, đã có rơi vào, bây giờ còn là trước bề bọn chuyện của mình, làm cho hẳn nhảy!

Lập tức lấy ra một tờ giấy, bắt đầu lựa chọn âm nhạc, Mục Lâm cái này trương album phải làm tốt!

Ca khúc hẳn từ nhỏ đến lớn nghe qua quá nhiều, không lo không có tác phẩm, nhưng là phải lựa chọn thích hợp Mục Lâm.

Hắn cũng không phải chuyên nghiệp học âm nhạc, tuy nhiên bởi vì công tác quan hệ, biết phổ. Chính là tại chuyên nghiệp lĩnh vực, rốt cuộc này bài hát thích hợp Mục Lâm, hẳn tự nguyện quyền!

Bất quá nghĩ lại, nhiều tuyển vài thủ là được, làm cho những kia chuyên nghiệp người đi chọn lựa chính là, cũng không thể thật đúng là trở thành quán gia, phải nhớ được mình là lão tổng.

Suốt một cái buổi chiều, chọn lựa mười bài hát khúc, những này ca khúc ở địa cầu đều là địa cầu thập niên 90 mặt tả hữu, hẳn đọc sách niên đại tương đối quen thuộc.

Rất nhiều kiếp trước cũng đã đều nhớ rõ giai điệu, nhịp điệu, chính là không nhớ rõ ca từ, nhưng là bây giờ lại có thể nhớ tới, cũng làm phiền kiếp trước trí nhớ lưu trữ!

Xem lấy trong tay mười bài hát, Vân Dịch sắc mặt lại có vài phần thâm trầm, hôm nay chứng kiến Lâm Hạo chuyện tình, cho hẳn rất lớn rung động!

Cái này mười bài hát hay là muốn chờ hẳn xác định từ nay về sau mới dám dùng, đừng xuất hiện Lý Quý dụng phải Lý Quý chuyện tình, vậy thì chơi thoát khỏi!

"Gọi Mộc Sam tiến đến!" Vân Dịch đối với điện thoại nói.

"Mộc tổng tan tầm, không ở công ty, Vân tổng, hiện tại cũng đã sáu điểm!" Lý Tĩnh thanh âm theo trong điện thoại truyền đến.

Vân Dịch để điện thoại xuống, ngẩng đầu nhìn sắc trời, trong phòng có ngọn đèn, còn không có cảm thấy cái gì, đứng dậy thu thập xong gì đó, đem tràn ngập ca khúc văn kiện giấy phóng tới trên người.

Đi ra văn phòng nhìn nhìn đứng ở cửa ra vào Lý Tĩnh, hỏi: "Từ nay về sau đến lúc tan việc, người trước tiên có thể tan tầm, không cần chờ ta!"

Lý Tĩnh mỉm cười nói: "Không có việc gì, ta lo lắng ngài có chuyện gì, ta tại cũng thuận tiện một ít!"

Vân Dịch bình tĩnh nhìn nàng vài giây đồng hồ sau, nói với nàng: "Được rồi, này ta đi trước!"

Lý Tĩnh nhìn xem Vân Dịch rồi đi thanh âm, trên mặt hiện ra một tia mệt mỏi, trong nội tâm rất phức tạp, theo công ty dần dần đi đến quỹ đạo, nàng lại càng là lo lắng.

Vân Dịch cái này lão bản tương đối mà nói còn là rất không tệ, ít nhất không có lớn tiếng mắng qua nàng, cũng sẽ không tùy ý sai sử người!

Làm Vân Dịch văn phòng bí thư, nàng cũng còn là rất dễ dàng, công tác hoàn cảnh cũng rất tốt, trước kia cho là mình sẽ rất nhanh bị đối hết, không nghĩ tới một mực dùng xuống tới.

Hắn không biết Vân Dịch vì cái gì dùng nàng, nhưng là có thể khẳng định chính là Vân Dịch tuyệt đối không phải một cái hoàn khổ, cũng tuyệt đối không khéo, dùng nàng khẳng định có trước mục đích.

Chỉ là nếu như Vân Dịch vừa mới bắt đầu tự thay đổi nàng cũng tốt, lấy đến hiện trong lòng nàng không yên không thôi, không rõ lúc nào sẽ, dùng cái dạng gì phương thức bị thay cho.

Nàng một chút cũng nhìn không ra Vân Dịch là đang suy nghĩ gì, bất quá vừa rồi lấy lòng, Vân Dịch phảng phất một chút phản ứng cũng không có, làm cho nàng rất bất đắc dĩ.

Cầm lấy bao chuẩn bị tan tằm, trong bọc điện thoại vang lên, lấy ra xem xét, sắc mặt tự nhiên hiện một tia khuôn mặt u sầu, bắt đầu đi tiếp nâng điện thoại nói: "Lâm tổng!"

Vân Dịch chưa có trở về biệt thự, hẳn cho Tiểu Phi gọi điện thoại, Tiểu Phi nói Mục Lâm hỏi chính nàng nhà trọ, hẳn sẽ chiều đi thi hộ chiếu, chính ở bên ngoài đi dạo đâu!

Vân Dịch không có phản đối hẳn khắp nơi đi một chút, dùng Tiểu Phi thân thủ sẽ không xảy ra chuyện gì, nhìn nhiều xem, nhiều đi một chút mới có lợi!

Lái xe trở lại cha mẹ già, đem trong xe ngày hôm qua phân ra tới da rắn túi nhựa, lưng trên vai, vào nhà!

Cha mẹ rõ ràng đều ở già, chứng kiến hẳn lưng cá túi lớn từ tiến đến, mẫu thân vội vàng đi tới, chỉ vào gói to hỏi: "Lưng vật gì đó?"

"Ta cha nuôi làm cho người ta mang tới một ít thổ sản vùng núi rau ngâm, ta bên kia tổ chức bữa ăn tập thể không nhiều lắm, tự mang đã tới!" Vân Dịch chỉ tiết nói ra.

Mẫu thân khẽ giật mình nói: "Người chừng nào thì có cha nuôi rồi?"

Vân Dịch cười cười, không có nhiều lời.

Mẫu thân cũng không có hỏi nhiều, giúp đỡ Vân Dịch đem gì đó lấy ra, nhìn xem yếm chế tốt lợn rừng chân, tịch cá, trên mặt vui vẻ ra mặt.

Mà ngay cả Vân Lâm cũng đã chạy tới, nhéo nhéo này lợn rừng chân, cảm giác trong tay dầu trơn nói: "Thứ tốt a!"

Vân Dịch cười nói: "Tinh khiết tự nhiên, mình săn, mình giết, mình yếm chế, không có tăng thêm bất kỳ vật gì, tuyệt đối ăn ngon!"

Người một nhà cũng là loại người biết điều, Vân Dịch giúp đỡ bọn họ mẫu thân cùng Ngô thẩm đem gì đó, từng cái quy nạp tốt, mới lên tiếng: "Các người ăn cơm đi không có, ta còn bị đói đâu!"

Ngô thẩm tắc cười nói: "Thiếu gia còn chưa ăn cơm? Đây ta đi cấp người làm!"

Vân Dịch đối với Ngô thẩm cười nói: "Tốt, vậy làm phiền ngài, giúp ta chung mấy khối tịch cá, đã hơn một năm không qua!"

Hay là đang bộ đội thời điểm, cha nuôi hội thường xuyên gửi chút ít tịch cá quá khứ, thứ này có thể phóng, bọn họ thường xuyên tại phòng bếp gia xan!

Nghĩ đến cái này, tâm tình lại có chút ít hạ, bất quá lưng lay đầu than nhẹ một tiếng, ngồi vào trên ghế sa lon hỏi: "Tiểu di cùng Thanh Nhi đâu?"

"Các nàng ra khỏi, ngày mai sẽ đi, người đêm nay tự trong nhà ở a, ngày mai đem Mục Lâm gọi về đến đưa tiễn các nàng!" Mẫu thân nói ra.

Vân Dịch nghĩ nghĩ gật đầu nói: "Mục Lâm coi như xong, nàng không thích hợp đi sân bay, các người cũng đừng đi, ta ngày mai lái xe đưa các nàng là được!"

Mẫu thân ngẫm lại cũng gật đầu đồng ý, Vân Dịch nhìn thoáng qua phụ thân, gấp trên mặt hẳn đã không có vẻ làm khó, hơn nữa tiểu di ngày mai cũng muốn đi, hẳn là sự tình làm thỏa đáng.

Hắn cũng không muốn hỏi đến, ném qua com tới, ngồi trong phòng tra một ít tư liệu, cái này một tra thật đúng là dọa hắn nhảy dựng a.

Một trong đó gọi là nhâm năm Hongkong nghệ nhân, làm cho hắn tròn mắt há hốc mồm, đây không phải Lưu Hoa sao? Bắt hẳn cho làm cho mộng.

Nhìn kỹ, nhâm năm, hai mươi tuổi, Hongkong quê quán, hai ngàn năm xuất đạo, biểu diễn « hoàng gia anh hùng ».

Khá tốt sợ bóng sợ gió một hồi, bất quá là lớn lên chân tướng a, mặc đồng phục cảnh sát bộ dạng, cơ hồ cùng Lưu Hoa là phiên bản vậy!

Trong lòng của hắn bắt đầu có một ít suy đoán, cũng làm cho hắn càng thận trọng một ít, thế giới này có hay không thật sự cùng kiếp trước có nào đó liên lạc!

Vẫn cho là đây là một tại cận đại mới bị chia tách ra thế giới, bởi vì trận kia văn hóa hoạt động thời gian muốn dài suốt hơn mười năm.

Mà trước lịch sử không sai biệt lắm đều đồng dạng, y nguyên Đường Tông nguyên Minh Thanh, nhưng là tại nơi này mở đường rẽ, chính là cận đại nếu như cũng có người quen biết, này trước suy đoán tự giải thích không thông.

Ôm máy tính, từng chút xem cận đại sử, tìm hết thấy có thể tại trên máy vi tính tra tìm danh nhân chính khách, mãi cho đến đêm khuya, hắn hoàn toàn lâm vào tư liệu chính giữa!

Lạc sru. Tác hệ thống mới vừa vận khởi bước, tư liệu cũng không hoàn thiện, bất quá dù cho như vậy cũng cho hắn trợ giúp rất lớn, hơn nữa làm cho hắn xác định thật có chút cùng trên một thế tương tự người tồn tại, hơn nữa chức nghiệp đều đồng dạng.

Bất quá danh tự tuổi cũng có chút không giống, điều này làm cho hắn vững tin những người này thực sự không phải là xuyên việt nhân sĩ!

Nếu không khắp nơi đều là giống như hấn người, hấn còn hỗn mao a, có lẽ là kiến thức của hấn mặt còn chưa đủ rộng, nhưng là xác thực ở trên có tư liệu tồn tại trọng điệp người xác thực không nhiều lắm.

Xem ra hay là muốn tăng nhanh tốc độ phát triển bố cục, nếu không ngày nào đó Mã Văn đột nhiên xuất hiện, cũng đã làm cho A Lí mụ mụ, vậy hấn tự chỉ có thể nhìn, thực xin lỗi lại tôi đây một phen gặp gỡ.

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phu Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 48 đáy lòng đam

Đem mười bài hát xác định đều không có bị phát ra sau, mới yên lòng, có chút nghệ nhân tồn tại, cũng không có trước kia ra tác phẩm đi ra, cái này đủ để chứng minh bọn họ là người không giống sinh.

Xem ra chính mình muốn nhiều chú ý thoáng cái nghệ nhân phương diện, nói không chừng thật có thể đủ rồi tìm được một ít kiếp trước xuất đầu, tiến hành bồi dưỡng, khẳng định càng thêm có nắm chắc.

Ngày thứ hai tự mình đem tiểu di cùng Thanh Nhi đưa đi sân bay!

"Vân Dịch, có thời gian cũng đi Kinh Thành nhìn xem ông ngoại ngoại, chỉ chớp mắt đều nhiều năm như vậy không có gặp ngoại, lão nhân phỏng chừng đều nhận thức không ra ngoại."

"Đúng vậy a, biểu ca, đến lúc đó mang theo chị dâu cùng đi được không!" Trác Thanh cũng mời nói, bất quá của nàng trọng điểm chỉ sợ là tại Mục Lâm chỗ đó.

Vân Dịch cười đáp ứng, bất quá hấn thời gian gần thực không có nghĩ qua đi Kinh Thành.

Tiểu đưa tiểu di, đã là giữa trưa, về nhà ăn cơm trưa, mới lần nữa đi đến huy hoàng đi làm, gọi tới Mộc Sam.

"Nơi này là chuẩn bị cho Mục Lâm album, bản quyền còn không có đăng kí, ngoại cảm lấy đi đăng kí sau, liền bắt đầu là Mục Lâm chuẩn bị đi!" Vân Dịch đem trong tay ca khúc giao cho Mộc Sam.

Mộc Sam nhận lấy xem xét, suốt mười bài hát, có chút kinh ngạc nói: "Vân tổng, cái này lão binh là ai? Cái này toàn bộ là hấn sáng tác?"

Mười bài hát sáng tác người, đều ghi chính là lão binh, đây nhất định là một cái bút danh.

"Ừ, một người bằng hữu của ta, những này ngoại không cần phải xen vào, đi an bài a, hiện trong công ty công tác đại khái chính là phim, kịch truyền hình, cùng Mục Lâm album." Vân Dịch nói khẽ.

Mục Lâm chưa có tới công ty, nàng có thương diễn, ngày hôm qua bay đi Kinh Thành, Vân Dịch cũng không có bất kể nàng, tiểu Trần sẽ an bài tốt công tác của nàng.

Tiểu Phi ở bên người nàng, Vân Dịch cũng không cần lo lắng an toàn của nàng, bất quá trước chuyện tình cuối cùng là muốn tra rõ sở.

Ngồi ở trên ghế dựa trầm tư từ nay về sau, gọi điện thoại cho luật sư: "Từ luật sư, trước ta tông xe án tử, có động tĩnh gì sao?"

"Còn không có, ba người kia thân phận giống như có chút vấn đề, công an bên kia thái độ phẳng phất có chút ít biến hóa, ta đang tại cho bọn hấn gây áp lực."

"

Vân Dịch sắc mặt trầm xuống, điều này sao có thể, chẳng lẽ sự tình có cái gì biến hóa, trầm giọng nói: "Ba người kia bây giờ còn đang bệnh viện sao?"

"Không biết, ta hỏi qua mấy lần, công an không có cho mình xác trả lời thuyết phục!"

20' sau, Vân Dịch ngồi công ty xe, cùng từ luật sư cùng một chỗ đi trước cục công an.

"Lão Từ, chuyện này theo ý ngoại là chuyện gì xảy ra?" Vân Dịch nhíu mày hỏi.

Mấy ngày nay lão Từ một mực tại đi theo chuyện này, có thể là công an thái độ càng ngày càng mơ hồ, phảng phất tại làm nhạt cái này án tử.

"Ta hoài nghi ba người kia thân phận mới là cảnh sát biến hóa nguyên nhân, chỉ là ta không thể tưởng được rốt cuộc là chuyện gì, làm bọn hắn đem như vậy ác tính án kiện, che lấp hạ a. Thậm chí cảnh sát giao thông bên kia bản ghi chép đều xáo nhảm!" Từ luật sư là một cái bốn mươi tuổi tả hữu trung niên luật sư, tại đây kiện trong vụ án hắn cũng cảm giác được không hiểu.

Vân Dịch giật mình, hắn cảm giác loại sự tình này có chút quen thuộc, lại nhất thời nghĩ không ra tại sao phải có cảm giác như vậy.

Đi đến cục công an, tại cảnh sát hình sự chỉ đội không có nhìn thấy Dương Xuyên, mà là lần trước người thanh niên kia cảnh sát, Lý Lượng tiếp đãi bọn hắn.

Vân Dịch theo dõi hắn không nói gì, vừa rồi nói chuyện, hắn rốt cuộc hiểu rõ từ luật sư vì cái gì cảm giác được cảnh sát thái độ chuyển biến.

Lần trước nhìn thấy Lý Lượng giờ, hắn có một thanh niên cảnh sát xúc động, chính là lúc này đây thái độ của hắn rõ ràng tại mơ hồ án kiện.

"Ta hi vọng người có thể cho ta một cái minh xác giải thích, cái này án tử đến tột cùng các người còn có thể hay không tra?" Vân Dịch tính nhẫn nại bị hắn đã tiêu hao hết.

"Vân tiên sinh, chúng ta một mực tại theo vào, nhưng là hiện trường chứng cứ thật sự không đủ để chỉ ra chỗ sai đối phương có phạm tội khuynh hướng. Ta xem còn là song phương hoà giải, là biện pháp tốt nhất, đối phương cũng tỏ vẻ có thể không truy cứu người phạm hành vi của bọn hắn." Lý Lượng hữu lý có điều nói.

Hơn nữa lúc này đây rất có chút ít khuyên nhủ Vân Dịch ý tứ, Vân Dịch không phải lắng đầu thanh, nói như vậy chính là cảnh sát cũng đã tự cái này án tử làm ra kết luận.

Cũng là lặp lại lúc trước ý kiến, Vân Dịch cũng đã ngồi nửa giờ, từ đầu tới đuôi đều là chuyện lớn hóa nhỏ, hơn nữa Vân Dịch nhạy cảm cảm thấy Lý Lượng trong lời nói mang có một tí cổ kị.

Vân Dịch trong mắt hào quang càng phát ra lợi hại, chăm chăm vào Lý Lượng mỗi chữ mỗi câu hỏi: "Cuối cùng một vấn đề, ba người kia hiện tại ở đâu?"

Lý Lượng có chút bất đắc dĩ nói: "Bọn họ bởi vì liên quan đến mặt khác án tử, đã bị thượng cấp ngành xáo nhảm!"

Vân Dịch đột nhiên nghĩ đến hắn vì cái gì cảm thấy quen thuộc, đây không phải trước kia bọn họ tại cùng địa phương trong lúc đó phối hợp phương thức sao?

Trong một sát na Vân Dịch sắc mặt thay đổi, cũng chỉ có giữ bí mật ngành mới dám như vậy không kiêng nể gì cả làm việc, chính là Mục Lâm sao biết liên lụy đến phía trên này?

Này trong ba người cái kia kính râm nam tử, trong mắt hung ác lơ mơ có thể trở về nhớ lại, không thể nào là quân đội nhân viên, như vậy, chẳng lẽ là quốc bảo an người.

Không phải là quốc bảo an, thân phận của Mục Lâm là quốc gia người lãnh đạo gia thuộc, quốc an cũng không dám không chào hỏi tự động lãnh đạo gia thuộc, cái này không hợp quy củ.

Cả chuyện lộ ra một cổ quỷ dị, Vân Dịch cúi đầu trong mắt, nghi hoặc nặng nề! hắn như thế nào cũng nghĩ không thông, trầm tư một lát sau đối bên cạnh từ luật sư nói: "Từ luật sư, ngài đi ra ngoài trước, ta có việc cùng hắn một mình nói chuyện."

Từ luật sư sau khi rời khỏi đây, Vân Dịch lần nữa trầm mặc xuống, Lý Lượng nhìn về phía Vân Dịch ánh mắt có chút bất đắc dĩ, người thân phận của Vân Dịch là không đơn giản, có thể là chuyện này người cũng chỉ có thể nhận thức trống!

"Đến ta đi gặp Dương Xuyên đội trưởng, ta có chuyện hỏi hắn!" Vân Dịch đột nhiên lên tiếng nói.

Lý Lượng bất đắc dĩ cười, lần nữa lặp lại nói: "Vân tiên sinh, chuyện này. . ."

"Tốt lắm, ta không nghĩ lại nghe những này, người không mang ta đi cũng đúng, ta chỉ hỏi người một câu, đối phương là hay không là giữ bí mật ngành hoặc là nói quốc. Bảo an nhân viên công tác?" Vân Dịch ánh mắt vô cùng lợi hại chăm chăm vào Lý Lượng nói ra.

Lý Lượng sắc mặt trong nháy mắt ngốc trệ, hé miệng, mặt giải thích đều đã quên.

Phản ứng của hắn tuy nhiên rất nhanh tự khôi phục, nhưng là Vân Dịch sắc mặt lại là xoạt thoảng cái trắng không còn chút máu, nhưng là lập tức lại đột nhiên đỏ bừng, một hồi vô cùng bạo ngược xúc động đánh úp.

"Pằng!"

Một chương vỡ vào trước mặt trên bàn dài, cả nhĩ mặt bàn bị đánh ra một mảnh dài hẹp vết rạn, Vân Dịch sắc mặt lại là âm trầm đến cực điểm.

Vậy mà thật là bọn họ, lại là bọn hắn!

"Bạch lang, nhận được quốc. An phương điện cầu viện, tại vụ cánh rừng khu, bọn họ trú ngoài nhân viên công tác trên người có trọng đại tình báo, bị phát hiện, hiện tại cần muốn chúng ta tiếp dẫn!"

"Là, kiên quyết hoàn thành nhiệm vụ!"

"Các người là tinh nhuệ nhất chiến sĩ, bách chiến hoàn sinh đao nhọn, mục tiêu lần này chủ yếu là cứu viện, nhất định phải bảo đảm quốc. An đồng chí an toàn!"

"Là!"

Một cái trang nghiêm túc mục văn phòng các loại, bạch lang này sắc bén ánh mắt, nhìn thẳng phương bắc biên cảnh!

"Đội trưởng, nhiệm vụ lần này sau khi trở về, ta muốn xin nghỉ vài ngày, muối muối của ta lập tức tựu thi tốt nghiệp trung học, ta muốn trở về nhìn xem!" Viên đạn trên mặt lộ ra một tia ôn tình tiểu dung nói ra.

"Ồ!Ồ!Đừng giả bộ!Người nào không biết cha người muốn giới thiệu cho người tức phụ, ảnh chụp chúng ta đều nhìn, người còn giả dạng gì!" Hoa Miêu không chút do dự vạch trần hân.

"Đi chết đi, như thế nào chuyện gì người đều biết, người tiến sai rồi ngành, hân là tiến ngành tình báo!" Viên đạn tức giận mắng!

Đại Lưu trầm mặc như trước đi theo bạch lang sau lưng, trước sau như một trầm mặc!

Trên chiến trường, phía trước hơn trăm danh võ trang nhân viên từng bước một tới gần! Bị đè nén bầu không khí mặt không khí đều trầm trọng vô cùng, Vân Dịch hô hấp đều có chút khó khăn.

"Phanh!"

Một thương này Vân Dịch thấy rõ ràng đối phương mặc chế phục trên thêu lên ngũ giác tinh, Vân Dịch không chút do dự một viên đạn đục lỗ đầu lâu của hân!

"Đội trưởng, chúng ta chịu không được, làm sao bây giờ?"

Viên đạn thanh âm đang vang lên bên tai, Vân Dịch mặt không biểu tình nhìn về phía hân!

"Tình báo có sai, tựu thừa chúng ta!" Đại Lưu thanh âm y nguyên trầm thấp hữu lực.

"Đội trưởng người đi đi, chúng ta ngăn trở!" Viên đạn cao giọng quát!

"Oanh!"

Vân Dịch trong mắt hiện lên một tia đau đớn! Tình báo có sai, tình báo có sai, một câu chôn vùi chín huynh đệ, bọn họ bách chiến hoàn sinh!

Viên đạn còn phải về nhà xem tức phụ, Đại Lưu đệ đệ mới mười sáu tuổi, còn nhớ rõ hân nói qua muốn cho đệ đệ cũng tham gia quân ngũ.

Hoa Miêu này lạc quan khuôn mặt tươi cười!

Không đúng, không phải chín, là mười cái, toàn quân bị diệt, ta cũng vậy không có!

Một cỗ oán khí phóng lên trời, bọn họ còn muốn làm gì? hân chết trận sa trường không hận quốc gia, không oán không hối, chiến hữu chôn xương tha hương, trong mắt y nguyên kiên định.

Có thể, chính hân không oán không hối, không thể không là chiến hữu đòi một cái công đạo, kết quả y nguyên làm không được, cuối cùng cũng chỉ có thể tâm như tro tàn.

Có thể, giờ khắc này, Mục Lâm! hân lão bà Mục Lâm, rõ ràng cũng bị bọn họ tìm tới, Mục Lâm phản quốc rồi? Làm nguy hại quốc gia chuyện tình?

Chẳng lẽ mình bên người vậy mà ẩn nấp một cái địch quốc gián điệp, bọn họ đều kết hôn, thân phận của Mục Lâm tuyệt đối bị tra qua, nhà mình đều hoàn toàn không biết, hân không tin Mục Lâm sẽ là đối địch phản từ?

"Phanh!"

Lần này là một quyền, bàn gỗ biên giới hoàn toàn vỡ vụn, cự đại nổ bùng thanh, làm cho Vân Dịch thoáng thanh tỉnh một ít, thờ sâu, đối lên trước mặt sợ ngây người Lý Lượng nói ra: "Đi tìm Dương Xuyên, ta muốn thấy hân!"

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phụ Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49 mọi việc nhiều

Lý Lượng lúc này mới từ lúc trước Vân Dịch trong câu nói kia kịp phản ứng, nhìn xem này hư hao mặt bàn, lại không có so đo, mà là kinh ngạc hỏi: "Người làm sao biết biết đến?"

"Đi gọi các người Dương đội trưởng đến đây đi, ta cùng hắn đàm!" Vân Dịch ngồi ở trên ghế dựa, Tinh Tinh nói.

Lúc này cho dù hắn không yêu cầu, Lý Lượng cũng muốn đi báo cáo, Vân Dịch vậy mà biết rõ thân phận của đối phương, nhất định phải làm cho Dương đội trưởng biết rõ.

"Lượng tử, làm sao vậy, xảy ra chuyện gì?" Dương Xuyên vẫn ở cách vách văn phòng, chỉ là không có đi ra. Nhìn thấy Lượng tử sốt ruột chạy vào.

Lý Lượng ghé vào lỗ tai hắn nói một câu nói, hắn vội vàng bước nhanh đi ra văn phòng, đi đến Vân Dịch bên này.

Vân Dịch cũng đã tỉnh táo lại, một mình ngồi ở bên trong hút thuốc, trên mặt mặt ủ mảy chau.

Dương Xuyên đi tới, kinh ngạc nhìn một chút này vỡ tan mặt bàn, lại nhìn nhìn cúi đầu hút thuốc Vân Dịch, nhìn không ra được hắn còn có lớn như vậy lực tay, có chút nghiêm túc nói: "Đây chính là nhà nước tài vụ, người hư hao, nên bồi!"

Vân Dịch gạt đầu, không có có dị nghị, hiện tại cũng đã tỉnh táo nhiều hơn, bắt đầu nghĩ xử lý như thế nào chuyện này thích hợp nhất.

"Vân Dịch, ta so với người lớn, đã kêu người Vân Dịch, người là từ chỗ nào biết được thân phận đối phương?"

Đó là một vấn đề lớn, biết rõ tin tức này cũng không có nhiều người, Vân Dịch tổng không có khả năng mình đoán được, đây là có thể lớn có thể nhỏ chuyện tình.

Vân Dịch ngẩng đầu sắc mặt bình tĩnh nhìn hắn một cái, lại quát hai cái yên mới mở miệng nói ra: "Ta đoán, không cần phải quán quyết những thứ này, Dương đội trưởng, người có thể hay không nói cho ta biết bọn họ tìm Mục Lâm nguyên nhân."

Dương Xuyên sắc mặt rất bình tĩnh, nhìn xem hút thuốc Vân Dịch, chậm rãi thở ra một hơi nói: "Đã người biết, ta ta cũng không gạt người, chuyện này chúng ta là thật không biết, bọn họ cùng chúng ta không phải một cái hệ thống!"

"Được rồi, bọn họ hiện tại cũng đã ly khai? Hay là đang Lâm Hải?" Vân Dịch không hề động nộ, chuyện này hay là muốn hảo hảo ngẫm lại mới được.

Xúc động không giải quyết được vấn đề, triệt để tỉnh táo lại.

"Vân Dịch, ta khuyên người hay là thôi đi, hiện tại cũng không có tạo thành cái gì hậu quả, ta biết rõ phụ thân người là Vân Lâm, nhưng là có một số việc, chúng ta không cần biến được." Dương Xuyên nghiêm túc nói.

Có lẽ chuyện khác Vân Dịch có thể bằng vào gia thế giải quyết, chính là một khi liên quan đến chính thức điểm mấu chốt, Vân Lâm cũng chỉ có thể tiếp nhận.

Vân Dịch hiểu rõ Dương Xuyên ý tứ, cũng biết đối phương là muốn tốt cho mình, nhưng là tâm tư của hắn chỉ có tự mình biết, phụ thân của Vân Dịch là Vân Lâm không sai, chính là gia gia của hắn là Vân Vệ Giang, Dương Xuyên không biết.

Vân Dịch nhẹ nhàng gạt đầu, trên mặt như trước mặt không biểu tình nói khẽ: "Người bình thường ai nguyện ý cùng bọn họ liên hệ, chính là đây là lão bà của ta chuyện tình, ta không nghĩ trông nom có thể không quán? Người cũng thấy đây bọn họ phương pháp làm việc, ngày đó nếu như ta không tại, ai dám cam đoan Mục Lâm không bị thương?"

Dương Xuyên nhủ mảy trăm tư, Vân Dịch yên lặng hút thuốc, hai người đều không nói lời nào, hơn nửa ngày, Dương Xuyên ngẩng đầu nhìn về phía Vân Dịch này trương mặt không biểu tình mặt, nhẹ giọng thở dài: "Chúng ta cùng bọn họ hệ thống bất đồng, bọn họ ở đâu ta không biết, không có biện pháp giúp đến người."

Vân Dịch nghe nói như thế, khóe miệng mang lên vẻ tươi cười, nói ra: "Người cảm thấy ta hiện tại như không giống cùng đường, quảng cáo không cửa không may Hán, cảnh sát nói trông nom không được, quốc an cục ta vào không được! Ta chỉ có thể ngồi trong nhà đợi!"

Vân Dịch nói xong câu đó, xoay người rồi đi.

Dương Xuyên nhìn xem Vân Dịch bóng lưng, lắc đầu, hẳn cũng không có biện pháp, hẳn chỉ là đội trưởng cảnh sát hình sự, cũng không phải bộ công an dài, người hay là muốn học được sự thật mới được.

Vân Dịch đi ra cục công an, tại cửa ra vào đứng thời gian rất lâu, cuối cùng thở sâu, cùng từ luật sư cùng tiến lên xe.

"Vân tổng, chúng ta?" Từ luật sư nhíu mày hỏi.

Vân Dịch suy nghĩ một chút nói: "Tĩnh, chuyện này cho dù quá khứ trôi qua."

Trở lại công ty, Vân Dịch một người ngồi ở trong phòng làm việc ngăn người, trong lòng của hắn tổng có chút bất an.

Chuyện này khác thường làm cho người ta sợ hãi, lãnh đạo gia thuộc, Vân Dịch lão bà, vô luận theo phương diện kia đến nhìn đối phương đều không nên dùng thủ đoạn như vậy.

Bọn họ hoàn toàn có thể chào hỏi, sau đó quang minh chính đại điều tra, Vân Dịch một nhà chẳng lẽ hội ngăn đón bọn họ?

Máu chốt hay là đang Mục Lâm trên người, nàng đến tốt cùng có không có vấn đề. . .

"Vân tổng, có một vị Chu Đình, Chu tiểu thư tìm ngài!" Lý Tĩnh tại trong điện thoại thông tri.

Chu Đình? nàng làm sao tới rồi?

"để cho nàng đi vào a!"

Không có một lát nữa, một đầu nhẹ nhàng khoan khoái tóc ngắn, đang mặc ngang gối váy ngắn Chu Đình xuất hiện ở Vân Dịch trước mặt.

"Như thế nào, có phải là thật bất ngờ?" Chu Đình ngồi ở Vân Dịch đối diện, chăm chăm vào Vân Dịch kinh ngạc trước mặt không hỏi.

"Ừ, xác thực ngoài ý muốn, ngươi làm sao biết đến ta đây?" Vân Dịch con mắt nhìn thẳng trán của nàng, không hướng nhìn xuống.

"Xem ra là không chào đón a, bạn học cũ làm lão tổng đầu, như thế nào cũng phải đến nhìn bợ thoáng cái a!" Chu Đình mang theo vài phần dí dỏm nói.

Nói xong đứng người lên, tại Vân Dịch trong văn phòng dạo qua một vòng, đứng ở Vân Dịch trước bàn làm việc, nghiêng dựa vào cái này bàn công tác, Linh Lung đáng người triển lộ không thể nghĩ ngờ.

"Hoàn cảnh không sai, khó trách ngươi không muốn đi thiên Vân, nơi này vô câu vô thúc quả thật không tệ!"

Vân Dịch nhẹ khẽ cười, không có nhìn về phía Chu Đình, mà là cầm lấy chén trà trong tay, nhẹ nhàng vuốt phẳng, một bên mở miệng hỏi: "Ngươi còn không có nói đến tìm ta có chuyện gì đâu?"

Chu Đình trát trát nhãn tình, một lần nữa làm hỏi Vân Dịch đối diện: "Như thế nào, ngươi bề bộn nhiều việc sao?"

Vân Dịch vội vàng lắc đầu nói: "Không phải, chủ yếu là ngươi không nói cho ta tới làm gì, trong nội tâm của ta không có đấy a."

Chu Đình trong mắt hiện lên một tia khó nói nên lời sáng rọi, đứng đắn nói ra: "Ta nghe ta mẹ nói, đoạn thời gian trước ngươi bị thương, lần trước gặp mặt đều ngươi đều không có nói cho ta biết, vẫn muốn tìm một cơ hội tới thăm ngươi một chút. Như thế nào, khá hơn chút nào không?"

Vân Dịch khẽ giật mình, lập tức lắc đầu nói: "Ta không có bị thương a, a đi nghĩ sai rồi a!"

Chu Đình nhướn mày, lập tức phụng phịu nói: "Ngươi còn gạt ta, ngươi cùng Vương Đông Đông ân oán, chỉ sợ cũng ta không biết."

Vân Dịch nở nụ cười khổ, nguyên lai nói chính là sự kiện kia, thật có lỗi nói: "Không có ý tứ, ta thực đã quên, ừ, một điểm nhỏ thương, đã sớm không có việc gì! Còn làm phiền ngươi quải niệm, thật sự là không có ý tứ."

Chu Đình cúi đầu xuống, trong nội tâm rất không thoải mái, Vân Dịch quá khách khí!

Vân Dịch không chỗ nào cảm giác, hẳn là thật tâm cảm tạ Chu Đình còn có thể nhớ rõ hắn bị thương chuyện tình, nói như thế nào nhiều một cái thanh mai trúc mã bằng hữu còn là tốt.

"Không có việc gì là tốt rồi, ta còn lo lắng tốt một hồi, lần trước gặp mặt vốn muốn hỏi hỏi, nhưng khi nhìn ngươi bạn quá, tự chưa kịp hỏi!" Chu Đình nói khẽ.

Lần trước hai người gặp mặt mới nói một câu nói, Vân Dịch tự cáo từ rồi đi, nàng lúc ấy cũng đã quên hỏi, lần này vừa vặn mượn cơ hội này qua đến xem

"Ừ, cảm ơn!" Vân Dịch cười nói.

Chu Đình tới vội vàng, đi vội vàng, giữa hai người có một chút đặc biệt tình cảm, lại cùng tình yêu không quan hệ!

Đứng dậy đi đến trước bàn làm việc, đột nhiên phát hiện có một phong thư.

Vân Dịch quay đầu lại nhìn xem, sớm đã không có Chu Đình bóng dáng, hắn cũng không đần, lập tức kịp phản ứng, đây là lưu cho hắn.

"Thứ bảy nàng sinh nhật, yến hội mời!"

Vân Dịch cầm thư mời, có chút sững sờ, rốt cục hiểu rõ nàng tới mục đích, nhớ mang máng một ít cùng Chu Đình có quan hệ chuyện tình.

Đại học trước kia mỗi một lần sinh nhật, tựa hồ hắn đều tiền đồ, trong trí nhớ đoạn đó thời gian, tựa hồ là Vân Dịch trong trí nhớ khắc sâu nhất hình ảnh.

Nhẹ nhàng cười cười, đem thư mời để vào ngăn kéo, tại lịch ngày trên vẽ một vòng tròn, bất kể thế nào nói, đều hắn là quá khứ, huống chi là nàng tự mình tới mời.

Mục Lâm chuyện tình còn không có làm cho tình tường, hắn cũng không có nhiều thời gian như vậy đi nghĩ nhiều, một lát sau Lâm Hạo đến đây.

"Lâm tổng, đây là ta chọn lựa vài cái diễn viên nhân tuyến, người xem xem có vấn đề gì hay không." Lâm Hạo làm người có chút an phận, chính phải.

Vân Dịch kinh ngạc nhìn xem hắn, tiếp nhận hắn tài liệu trong tay nói: "Lúc này mới hai ngày thời gian, người tự đã có nhân tuyến, người tốc độ này cũng quá nhanh."

"Vân tổng, kỳ thật bắt được cái này vở, trong đầu của ta thì có như vậy vài người, cho nên đêm qua suy nghĩ thật lâu, còn là quyết định chính là bọn họ." Lâm Hạo sợ Vân Dịch cảm thấy hắn không đủ coi trọng, vội vàng giải thích.

Vân Dịch tiếp nhận bản tự nhìn nhìn vài người ảnh chụp, cùng tư liệu, có chút thất vọng, cũng có chút yên lòng, không phải trên một thể mấy người kia, nhưng là hình tượng phía trên nhìn lại, lại là có chỗ tương tự.

Hiển nhiên hắn là dụng tâm, Vân Dịch không có nhiều lời, chuyên nghiệp chuyện tình, giao cho chuyên nghiệp người đi làm là tốt rồi.

"Được rồi, tự theo như yêu cầu của người đi, chỉ là cái này nữ vai chính, có thể không đổi một cái?" Vân Dịch nhiều hơn một câu miệng.

Nói xong cũng cảm thấy có chút không có ý tứ, lời này có vẻ có chút rõ ràng, Lâm Hạo lại ánh mắt không thay đổi chút nào, một chút cũng không có thụ ảnh hưởng hỏi: "Ngài nghĩ đổi ai? Nữ chủ phần diễn cũng không nhiều."

Vân Dịch gặp hắn không có dị trạng, chắc là thực không thêm đề ý, liền cũng không cất giấu: "Công ty của chúng ta vừa ký Mục Lâm, người cảm thấy nàng như thế nào?"

Lâm Hạo nghĩ nghĩ, Mục Lâm hắn cũng nhận thức, ngày hôm qua Mục Lâm đến chuyện của công ty cũng đã truyền khắp cả công ty, hắn lại cũng không là rất hài lòng, có chút không có ý tứ nói với Vân Dịch: "Vân tổng, cái này Mục Lâm chỉ sợ không được, nàng quá đẹp, theo chúng ta cái này nữ chủ khí chất không hợp!"

Vân Dịch nhìn xem hắn thẳng thắn, cũng không có so đo, dù sao từ nay về sau nhân vật rất nhiều, không cần phải kiên trì cái này một cái, gật đầu nói: "Vậy được rồi, liền từ người đi an bài a, khi nào thì có thể chụp ảnh?"

Lâm Hạo cũng nhẹ nhàng thở ra, chỉ sợ Vân Dịch kiên trì, đổi một cái nữ diễn viên, cũng không có vấn đề gì, chính là đổi thành Mục Lâm sẽ không tốt, cả kịch tổ nàng lớn nhất bài.

Hết lần này tới lần khác là bộ nam nhân đưa giong, cũng may Vân Dịch không có kiên trì, có chút cảm kích nói: "Cái này vài cái diễn viên, hắn là rất nhanh có thể ký kết, tranh thủ tháng sau chụp ảnh, đuổi tại cuối năm chiếu phim!"

Nửa năm thời gian, cũng không xê xích gì nhiều, cái này bộ phim tràng cảnh không lớn, đến cuối năm chúc tuổi đương không tồi. 《điên cuồng Thạch Đầu》 không sợ cạnh tranh.

Lâm Hạo đi rồi, Vân Dịch ngồi ở trong phòng làm việc hút thuốc, trong nội tâm cũng đang so đo xử lý như thế nào quốc an chuyện này.

Khi hắn nghĩ những chuyện này thời điểm, Mục Lâm lại là vừa vặn trở lại từ điểm, đã bị người ngăn lại!

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phu Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 50 gia gia

? Kinh Thành, ngọc đỉnh son!

Đồng thúc là Vân gia nuôi lớn đứa con, phụ thân của hắn là theo chân Vân lão gia từ một khối tham gia quân ngũ, chiến tranh niên đại cũng một mực đi theo Vân lão.

Chiến tranh vừa mới chấm dứt không bao lâu, phụ thân hắn đang ở đó trường hoạt động trung, không may dính vào.

Mẫu thân cũng đi theo đi, hắn thành con mồ côi, còn đang trong tã lót hắn, bị Vân lão gia từ ôm trở về, cho dù ở đoạn đó gian nan tuế nguyệt, còn là đưa hắn nuôi lớn trưởng thành.

Tuổi của hắn tại Vân gia sắp xếp lão tam, năm nay cũng có bốn mươi bốn tuổi, cả đời đảm nhiệm lão gia từ thư ký riêng, chưa từng có trao quyền cho cấp dưới.

Tại Vân gia, hắn thật là đặc thù, không chỉ là con trai của Vân gia, càng là ngoại trừ lão gia từ bên ngoài, trong nhà quyền lợi lớn nhất, chính là cũng đã chính bộ cấp lão đại, y nguyên đối với hắn tôn trọng có gia.

Trong sân, lão gia từ nằm tại một tấm bên cạnh cái bàn đá ghế nằm trên, nhắm mắt lại, hai tay đặt trước bụng, từng cái vỗ nhẹ trước.

Bên cạnh trên bàn đá bày đặt một bàn radio, trong đó đang tại hát trước kinh kịch, y y nha nha.

Đồng thúc đến đến lão gia từ bên người, đứng yên bất động!

Trọn vẹn mười phút sau, lão gia từ thanh âm truyền đến: "Nói đi!"

Kỳ Đồng nhìn thoáng qua lão gia từ, con mắt vẫn không có mở ra, hắn có chút khom người nói: "Thủ trưởng, Mục Lâm đến Kinh Thành."

Lão gia từ thoáng cái thoáng cái phát tay, có chút dừng lại một chút, nhưng như cũ nhắm mắt lại.

Đồng thúc quan sát vô cùng cẩn thận, nói tiếp: "Tiểu Dịch chưa có tới, nàng là một người tới."

Lão gia từ tay quả nhiên lại bắt đầu từng cái phát, tựa hồ mới vừa rồi không có dừng lại qua, bất quá Đồng thúc lại là lộ ra một tầng tiểu dung.

"Thủ trưởng, gần nhất động tĩnh càng lúc càng lớn, ta có chút bận tâm?" Đồng thúc trầm giọng nói ra.

Lão gia từ nhắm mắt lại, như trước không có mở ra, cũng không trả lời, chỉ là nhẹ giọng hỏi: "Hắn như thế nào?"

Đồng thúc ngẩng đầu, sắc mặt có chút do dự nói: "Ngài yên tâm, Tiểu Dịch không có việc gì, tình huống của hắn có chuyển biến tốt đẹp!"

Lão gia từ hôn nhẹ gật đầu nói: "Tốt!"

Đồng thúc nghĩ nghĩ lại lần nữa nói ra: "Tiểu Dịch, chúng ta có thể buông tay không quản, chính là Lâm Lâm chỗ đó, chúng ta có phải là lại phóng một ít nhân thủ!"

Đồng thúc không nói thêm gì nữa, chờ lão gia từ phản phó, lão gia từ trầm mặc một hồi, lần đầu tiên mở mắt, nói khẽ: "Lâm Lâm đến Kinh Thành rồi?"

Đồng thúc trên mặt vui vẻ vội vàng nói: "Là, hôm qua trời xé chiều mới đến, ta tới an bài!"

Lão gia từ lại nhắm mắt lại, Đồng thúc cũng đã nhẹ nhàng lui ra ngoài.

Xoay người mau đi ra thời điểm, sau lưng truyền đến một câu: "Mở xe của ta đi!"

Đồng thúc cước bộ khẽ dừng, trên mặt lập tức tiểu dung tràn ngập, xoay người lại nói: "Là, ta biết rồi!"

Bước nhanh lui ra ngoài, độc lưu lão gia từ một người ngồi ở ghế nằm trên, phảng phất vạn vật bất động bản tâm.

Mục Lâm ngồi ở Hồng Kỳ trong xe, nhìn xem trước xe mặt một mặt Hồng Kỳ tung bay, lại nhìn xem bên người có chút vài cái mặt mũi bấm dập cá cảnh vệ.

"Tiểu Phi, lần sau ngàn vạn đừng xúc động, nếu người bị thương làm sao bây giờ?" Mục Lâm mang theo vài phần trách cứ đối với người tại bên người Tiểu Phi nói ra.

Tiểu Phi xấu hổ cười nói: "Tỷ, người yên tâm, tựu bọn họ vài cái, không phải đối thủ của ta, nếu không bọn họ có thương, ta đánh chết bọn họ, người yên tâm, ta sẽ bảo vệ người."

Trong xe ngoại trừ lái xe, còn có bảy người, dài hơn Hồng Kỳ! Nghe Tiểu Phi mà nói, ngoại trừ lái xe toàn bộ cùng một chỗ xấu hổ và giận dữ nhìn về

phía Tiểu Phi.

Si nhục a, bảy người đánh không lại một đứa bé, cuối cùng còn phải Mục Lâm cầu tình.

Tiểu Phi nhìn xem mấy người nhìn qua ánh mắt, khinh thường nói: "Động thủ, còn muốn luyện luyện?"

Mấy người đồng thời quay đầu đi, không nói câu nào, bọn họ khi nào thì bị người như thế khinh thị qua? Bất quá xác thực đánh không lại, đều bảy người liên thủ mới chế phục Tiểu Phi, đây là Tiểu Phi bị Mục Lâm hô ở nguyên nhân.

Mục Lâm có chút dở khóc dở cười, lại biết cái này đệ đệ là muốn tốt cho mình, đối với chính mình xem như tận tâm tận lực, bất quá đây là cá hiếu lắm.

Vừa mới ra thương diễn hiện trường, tựu có một người mặc kẹp khác trung niên nam tử đi tiến lên đây, muốn thỉnh nàng đi gặp một người.

"Mục Lâm tiểu thư, thỉnh cùng chúng ta đi một chuyến, thủ trưởng muốn gặp ngươi!" Trung niên nam nhân đi đến Mục Lâm bên người trực tiếp khai môn kiến sơn nói.

"Ngươi nói ai muốn gặp ta?" Mục Lâm đầu đầy sương mù.

Trung niên nam tử hơi sững sờ, lập tức cười nói: "Là ngươi cùng Vân Dịch gia gia, xin theo chúng ta đến đây đi!"

Mục Lâm lần này nghe rõ, kinh ngạc nói: "Vân Dịch gia gia?"

Trung niên nam tử cười gật gật đầu, Mục Lâm cái này không tốt cự tuyệt. Có thể là đối phương đến cùng phải hay không cũng không biết, chích cáp cho Vân Dịch gọi điện thoại.

Vân Dịch chỉ nói một câu: "Ngươi muốn gặp là gặp, không muốn gặp sẽ không gặp."

Mục Lâm sững sờ, nàng ngược lại là có chút sợ hãi, chính là nàng còn không có không hiểu chuyện đạo tình trạng này, không có nói tiến đến bãi phóng lão nhân cũng thì thôi, đều tới đón còn có thể không đi?

Vân Dịch giọng điệu có chút kỳ quái, bất quá điện thoại cũng đã dập máy, nàng cũng chỉ có thể để ở trong lòng, biết rồi đối phương là thật sự, tựu đáp ứng xuống.

Tuy rằng có một cái phiền phức, Tiểu Phi nhất định phải đi theo đi, đại ca của hắn nói, một tác cũng không rời.

Nhưng là ngọc đỉnh sơn không phải tùy tiện người nào đều có thể đi, cái này chẳng phải duy trì, Tiểu Phi một chọi một, không có người là đối thủ.

Hai cái ba cái đều không được, cuối cùng chỉ có thể bảy cá cùng tiến lên, trước tiên đem hắn chế phục, sau đó xin chỉ thị qua đi, cuối cùng Tiểu Phi cùng lên xe.

Hắn là nghe con mới đẻ không sợ cọp, lão gia tử cảnh vệ ban còn thực không có mấy người dám đánh.

Mục Lâm nhìn xem xe càng mở càng chéch, vậy mà lên núi, hơn nữa khắp nơi đều là cảnh vệ gác, sắc mặt có chút không trấn định.

Tình huống này cho dù không có xem qua, cũng nghe qua a, này làm sao giống như vậy lãnh đạo chỗ ở?

Có chút không yên hưởng về kia vị trung niên nam tử hỏi: "Vị tiên sinh này, xin hỏi, gia gia là ai."

Trung niên nam tử sững sờ, nàng không biết? Nhớ tới nàng vừa rồi đánh điện thoại, khả năng còn thật không biết, cười nói: "Ngươi đợi tí nữa sẽ biết."

Xe chậm rãi dừng lại, Đồng thúc đã đợi tại cửa ra vào, trông thấy Mục Lâm xuống xe, tranh thủ thời gian nghênh đón nói: "Ngươi chính là Lâm Lâm a, nhanh đi theo ta, thủ trưởng đang đợi ngươi!"

Mục Lâm nhìn xem cửa ra vào mang thương gác cảnh vệ sắc mặt có hơi trắng bệch, theo chưa từng gặp qua trường hợp như vậy, trong nội tâm có chút sợ.

Tiểu Phi tiến lên một bước nói: "Tỷ, không sợ, ta cùng đi với ngươi!"

Đồng thúc nghe vậy, cười cười nói: "Ngươi chính là Tiểu Phi a, công phu không sai! Lâm Lâm, không cần khẩn trương đi theo ta!"

Mục Lâm nhìn xem đối phương giống như rất quen thuộc bộ dáng của mình, không khỏi hỏi: "Ngài xưng hô như thế nào!"

"Ngươi tựu giống như Tiểu Dịch, bảo ta Đồng thúc là được!" Đồng thúc cười ôn hòa cười.

Mục Lâm nghe được tên Vân Dịch, đột nhiên buông lỏng chút ít, bất quá càng đến gần viện tử, Đồng thúc cước bộ để lại nhẹ chút ít, điều này làm cho Mục Lâm lại là một hồi khẩn trương.

Nói đến là gặp qua quen mặt, chính là bầu không khí này, làm cho nàng cảm giác mình một chút cũng lạnh nhạt không đứng dậy, không nói nơi này cảnh

vệ sâm nghiêm, tựa gọi là gặp Vân Dịch gia gia tựa đủ rồi nàng khăn trương.

Lần trước đi nhà hán đều khăn trương phải chết, bất quá có Vân Dịch cùng, còn đỡ một chút, hiện tại chính là mình một mình thừa nhận.

Huống chi Đồng thúc cái này cẩn thận bộ dạng, càng làm cho người cảm thấy tim đập rộn lên.

Đi đến viện tử trước cửa, Đồng thúc đối với Mục Lâm nói: "Người vào đi thôi, gia gia của người đang chờ người."

Mục Lâm thờ sâu, đến đều đến đây, luôn muốn gặp, gật gật đầu, hướng trong sân đi đến, Tiểu Phi không chút do dự theo vào đi.

Đồng thúc tựa đứng ở cửa ra vào, mỉm cười nhìn bọn họ đi vào, hiện tại hán không cần đi vào, làm cho bọn hán gia Tôn tâm sự.

Mục Lâm tiến vào trong sân, liếc thấy đến ngồi ở bên cạnh cái bàn đá uống trà, chính mỉm cười nhìn về phía của mình lão nhân.

Trong sát na mắt choáng váng, chân tay luống cuống đứng ở nơi đó, không biết như thế nào cho phải!

Đối diện lão nhân, nàng liếc tựa nhận ra được, đây không phải tin tức tiếp âm trong đó vị lão nhân kia sao?

Vân chủ tịch, hán là Vân Dịch gia gia? Mục Lâm sắc mặt đều dọa trắng không còn chút máu, đứng ở nơi đó không dám ở đi lên phía trước.

Tiểu Phi nhìn xem Mục Lâm đứng ở cửa ra vào bất động, nói khẽ: "Tỷ, người làm sao vậy?"

"Người chính là Lâm Lâm a, như thế nào không đến!" Lão gia tử này thanh âm quen thuộc cũng truyền tới.

Mục Lâm trên đầu đều khăn trương xuất mồ hôi, hai cánh tay quấy cùng một chỗ, nắm thật chặt, thờ sâu, cho mình động viên nói, đến đều đến đây, cũng không thể đứng ở chỗ này bất động.

Nhắc tới dừng khí, cũng nhiều thiệt thòi hán là nhìn quen đại trảng diện, người bình thường thật đúng là cũng bị hù sợ. Không dám tiến lên.

Bỗng nhiên chứng kiến quốc gia lãnh đạo tựa ở trước mặt mình tâm tình, chỉ sợ đa số người đều nhận thức không đến, thờ sâu, nhanh hơn vài bước, đi đến lão gia tử trước người ba thước tựa vội vàng khom người nói: "Vân chủ tịch tốt!"

Lão gia tử gương mặt, Tĩnh Tĩnh đánh giá thoáng cái Mục Lâm, mới cười cười ôn hòa nói: "Đến đây, ngồi đi!"

Mục Lâm trong nội tâm rất khăn trương, cũng không dám không nghe phân phó, lão gia tử tuy nhiên rất hòa thuận, chính là trên người còn là có người bình thường không có uy nghiêm.

Ngồi nghiêm chỉnh tại trên mặt ghế đá, toàn thân có chút cứng ngắc, lão gia tử khẽ mỉm cười nói: "Lâm Lâm, không cần khăn trương, gọi ta là gia gia là tốt rồi."

Mục Lâm vừa nghe càng khăn trương, lại đứng lên khom người nói: "Gia gia!"

Lão gia tử gật gật đầu, có chút áp áp tay ý bảo nàng ngồi xuống, sau đó nhìn về phía Tiểu Phi, nói: "Người chính là Tiểu Phi, nghe nói công phu của người không sai."

Tiểu Phi biết rõ đây là Vân Dịch gia gia, lại không biết hán, dù sao khi còn bé trong nhà cũng không có TV, hiện tại có TV, Vân lão cũng đã về hưu, cũng liền bề bọn kêu lên: "Gia gia tốt!"

Lão gia tử sững sờ, lập tức gật đầu cười nói: "Tốt! Tốt! người cũng ngồi đi!"

Tiểu Phi cũng tìm trương ghế đá ngồi xuống, lão gia tử lại nhìn về phía Mục Lâm, người lão thành tình, xem xét Mục Lâm không biết làm sao bộ dạng, liền biết rõ, Vân Dịch khẳng định không có nói qua, nói khẽ: "Vân Dịch cũng không nói gì nâng qua ta."

Mục Lâm mờ mịt không biết nên như thế nào đáp lại, kết hôn đã lâu như vậy, đối phương trong nhà có người nào đó cũng không biết, cái này có phải là có chút không thể nào nói nổi, huống chi còn là đối mặt vị lão nhân này.

Lão gia tử nhìn xem Mục Lâm bộ dạng, tướng mạo còn là đoan trang, rất hài lòng nói: "Người không cần câu thúc, ta hôm nay thì ra là muốn trông thấy người."

Mục Lâm cố tự trấn định một ít, gật đầu nói: "Là ta hán là sớm tới thăm ngài, là ta không đúng!"

Lão gia tử vì híp lại con người, lắc lắc đầu nói: "Không trách người, Vân Dịch chỉ sợ không nghĩ người tới xem ta."

Chương 51 ra tay

Mục Lâm sắc mặt thanh lịch, hiện tại nhớ tới Vân Dịch giọng điệu xác thực không đúng, bất quá vẫn là tranh thủ thời gian giải thích nói: "Không có, không có. hân để cho ta tới!"

Lão gia tử lẳng lặng nhìn nàng, khiến cho nàng đỏ bừng cả khuôn mặt cúi đầu, biên không nổi nữa, lão gia tử con mắt tuy nhiên hiền lành, chính là nàng chính là cảm giác được áp lực.

"Hắn chỉ sợ sớm đã không nhớ rõ ta, cái này nửa năm hắn một lần điện thoại cũng không đánh tới. Tĩnh, không nói hắn." Lão gia tử khó được lộ ra chút ít tâm tình, đáng tiếc Đồng thúc không có trông thấy, chỉ sợ muốn ăn kinh ngạc.

Tiểu Phi giữ im lặng nhìn xem hai người này nói chuyện phiếm, cảm giác có chút kỳ quái, nghe đến lão gia tử nói Vân Dịch, trong miệng nghẹn ra một câu: "Vân Dịch ca rất hiểu thuận!"

Lão gia tử cùng Mục Lâm đều là sững sờ, Mục Lâm lại lập tức khẩn trương nhìn về phía lão gia tử, vội vàng nói: "Gia gia, Tiểu Phi không biết ngài, không phải cố tình chống đối!"

Lão gia tử khoát khoát tay, không ngại nói: "Không có việc gì! Ta cũng không phải lão hồ!"

Có chút hăng hái nhìn xem Tiểu Phi nói: "Tiểu Phi, người tốt như vậy thân thủ, có nghĩ tới hay không cùng với người đại ca đồng dạng tham gia quân ngũ!"

Tiểu Phi lông mày tối sầm lại, kinh ngạc nhìn về phía lão gia tử nói: "Gia gia, ngài nhận thức đại ca của ta?"

Lão gia tử gật đầu nói: "Người đại ca là anh hùng!"

Tiểu Phi lập tức vui vẻ ra mặt nói: "Ừ, đại ca của ta là anh hùng, người trong thôn đều nói như vậy, Vân Dịch ca cũng là anh hùng!"

Lão gia tử tựa hồ đến đây hào hứng, đối với Tiểu Phi gật đầu nói: "Người nhớ không nhớ tham gia quân ngũ? Cũng làm một cái đền đáp quốc gia anh hùng."

Tiểu Phi nghe trong nội tâm nóng lên, bất quá lập tức lại trầm xuống, lắc đầu nói: "Không được, Vân Dịch ca không cho ta tham gia quân ngũ!"

Lão gia tử sắc mặt không thay đổi gật đầu, không rồi hãy nói chuyện này, mà là nhìn về phía Mục Lâm nói: "Lâm Lâm, người sinh ra thời điểm, ta còn ôm qua của người."

Mục Lâm nao nao, sắc mặt có chút đỏ lên, nàng thật không biết còn có như vậy một đoạn, bất quá cũng lý giải, dù sao bọn họ là cô dâu nhỏ.

Mục Lâm cùng lão gia tử hàn huyên một ít sinh hoạt việc vặt, lão gia tử hỏi công tác của nàng, sinh hoạt. Có cái gì không khó khăn. Chậm rãi cũng không có khẩn trương như vậy, nàng phát hiện Vân gia người đối với nàng đều rất tốt.

Nửa giờ tả hữu, Đồng thúc đi tới, lão gia tử nhìn hắn một cái, đối với Mục Lâm nói: "Từ nay về sau có thời gian đến Kinh Thành, nhiều đến gia gia nơi này nhìn xem!"

Mục Lâm biết rõ lão gia tử đã đến giờ, vội vàng đứng dậy, cúi người chào nói: "Gia gia yên tâm, lần sau ta nhất định đến xem ngài!"

"Lâm Lâm, đi thôi, ta mang người đi ra ngoài!" Đồng thúc cười cười nói.

Theo ngọc đỉnh trên dưới núi, lại bị này cỗ xe Hồng Kỳ xe đưa đến một tòa trong nhà, Mục Lâm đi xuống xe, cùng bọn họ nói lời từ biệt. nàng cũng không biết hôm nay trên ngọc đỉnh son, đối với nàng mà nói ý vị như thế nào! Chích cho là cùng lão nhân nói chuyện phiếm.

Nhìn trước mắt phòng ở, Tiểu Phi hỏi: "Nơi này cũng là Vân Dịch ca phòng ở?"

"Ừ!" Mục Lâm gật gật đầu, nàng cũng là vừa vặn biết rõ, nơi này là Vân Dịch gia ở kinh thành gia.

Cửa ra vào đã có hai người đứng ở nơi đó, chào đón đối với Mục Lâm nói: "Thiếu phu nhân đã trở lại, ngài khỏe!"

Mục Lâm rất không thói quen loại này mọi người diễn xuất, chính là cũng chỉ có thể gật đầu, nàng hiểu rõ hôm nay qua đi, quan niệm của mình chỉ sợ muốn chuyển biến.

Sắc trời cũng đã đen, Vân Dịch một người trên đường khắp không mục đích đi tới, hôm nay Mục Lâm điện thoại tới, hắn không chút nghĩ ngợi nói:

"Muốn gặp là gặp, không muốn gặp không thấy!"

Một bà cúp điện thoại sau, hần tự nghĩ ngăn cả người, hơn nửa ngày hồi thần thờ!

Gia gia của hần, là hần trong trí nhớ người tôn kính nhất, cũng đã trở thành làm cho hần tối tuyệt vọng người.

Theo tại quốc an tổng bộ, gia gia của hần tự mình đến không lưu tình chút nào hạ thương của hần từ nay về sau, hần cùng gia gia của hần trong lúc đó liền có hơn một đạo không thể vượt qua cái hào rộng.

Hần lý giải hần, cũng tôn kính hần, biết rõ hần hạ thương của mình, là vì mình tốt. Nhưng lại không phải mình muốn, hần không hiểu mình.

Chín cái nhân mạng, vác tại trên lưng, là như vậy trăm trọng, hần phải đòi cá công đạo.

Dù cho chết cũng sẽ không tiếc, mạng của hần hần là ở lại này phiên trong chiến trường, tại cái đó phế tích phía dưới cùng chín huynh đệ cùng một chỗ mai táng!

Hần đã trở lại, duy nhất trách nhiệm chính là vì chín anh hùng đòi cá công đạo.

Hần lý giải gia gia, chính là hần không thể tha thứ gia gia, bởi vì là thân thù của hần cản trở của mình đường báo thù.

Chặt đứt mình và chiến hữu đồng táng nguyện vọng, tâm như tro tàn sống trên thế giới này. hần có hận, không thể hận!

Theo Vân Dịch sống lại tới thời gian càng dài, hần đã bắt đầu có thể cảm nhận được cái kia quân nhân Vân Dịch hết thấy nổi lòng, nặng như vậy Trọng tình cảm, hần làm sao có thể đủ rồi không bị ảnh hưởng.

Thời gian dài nhớ lại, từng màn khắc cốt minh tâm hình ảnh, hiện tại phảng phất chính là hần bản thân trải qua vậy.

Đây chính là hần kinh nghiệm của mình, không hề phân quân nhân, huyện trưởng. Trước kia hết thấy yêu, hết thấy hận, đều đã bắt đầu bị hần kế thừa.

Lắc đầu, không lại nghĩ nhiều, bắt đầu cân nhắc, gia gia đột nhiên muốn gặp Mục Lâm mục đích.

Hần bởi vì trong nội tâm vương mặc, thủy chung không có cùng bên kia thông báo quốc an chuyện tình, chắc hần bên kia còn là biết rồi.

Ngẫm lại cũng là, nhắc tới sự kiện, lão gia tử không biết, này tuyệt đối không thể, tuy nhiên hần xác định. Tại đây trong vòng nửa năm, lúc trước vài cái đi theo người của mình, bị mình đuổi đi từ nay về sau, không có nửa người theo dõi mình.

Nhưng là hần xảy ra cục công an, lão gia tử tự nhiên không khả năng không biết, chắc hần lão gia tử lần này gặp Mục Lâm cũng là cho nàng một tấm hộ thân phù.

Đồng thời cho thấy một loại thái độ, sự tình lão nhân gia ông ta đã biết.

Hần vốn có không nghĩ lo lắng nhiều như vậy, hần hiện tại trầm nghĩ im lặng làm lấy việc buôn bán của mình, cuộc sống bây giờ hần rất hài lòng, Kinh Thành bất kể như thế nào thay đổi hần cũng không nghĩ có chỗ liên lụy.

Chính là thế giới này ngay cả có hận nhiều chuyện chuyện, cũng không như người mong muốn, người càng không nguyện ý chuyện đã xảy ra, hần tự hết lần này tới lần khác tìm tới tận cửa.

Lão gia tử triệu kiến Mục Lâm trên ngọc đình sơn, cũng đủ để nói rõ, chuyện này không đơn giản. Cũng đồng thời chứng minh rồi Mục Lâm là hoàn toàn không có vấn đề.

Điều này cũng làm cho Vân Dịch hoàn toàn yên tâm, hần sờ đi chậm chạp không hề động làm, chính là lo lắng Mục Lâm trên người có thể hay không thực có vấn đề gì, dù sao khi hần xuất sinh nhập tử trong vài năm, các loại thân phận địch nhân đều có.

Vân Dịch tuy nhiên tin tưởng có thể cùng hần kết hôn nữ nhân tuyệt đối không có vấn đề, nhưng là đáy lòng một tia lo lắng như thế nào cũng không thiếu được.

Bây giờ xem như hạ tâm xuống, chỉ cần Mục Lâm không có vấn đề, bất kể là cái mục đích gì, dám đem móng vuốt vươn đến Mục Lâm trên đầu, hần cũng không thể ngồi yên không lý đến.

Gia gia hội có hành động gì, Vân Dịch không biết, cũng không muốn hỏi, không nghĩ trông nom. Vốn có cùng với quốc an thù sâu như biển, hôm nay cư nhiên lần nữa chọn tới trên đầu của hần.

Hần sẽ không giống như trước kia đồng dạng mang lên súng tự động, đầy người bom xông vào quốc an cục đi đại náo, nhưng là không có nghĩa là hần tự thật không có biện pháp.

Tựa như hần hỏi Dương Xuyên câu nói kia, có phải là cảm thấy hần cũng đã quảng cáo không cửa, chỉ có thể ngồi trong nhà chờ, nhìn xem người khác tìm hần lão bà phiền toái đồng dạng.

Đương nhiên không phải!

Lấy điện thoại ra, thông qua một cái quen thuộc dây số, tuy nhiên trời cũng đã tối đen, nhưng là Vân Dịch biết rõ, bất luận cái gì thời điểm, hắc cú điện thoại này đều có thể đã thông.

"Uy, cho ta tiếp quân khu bộ tư lệnh, đánh số *" Vân Dịch thanh âm mang theo lảng lệt.

"Uy, nơi này là quân khu bộ tư lệnh!" Một cái giọng nữ truyền đến.

Vân Dịch có chút trầm mặc sau, trầm giọng nói: "Ta là Vân Dịch, tiếp vương tư lệnh!"

Điện hoàn đầu kia đột nhiên truyền ra loảng xoảng loảng xoảng một tiếng, lập tức một tiếng thét kinh hãi, bất quá lập tức bình phục nói: "Xin chờ một chút!"

Vân Dịch biết rõ đối phương tại sao phải giật mình, lúc trước một màn kia, chắc hẳn không có người quên mất, nghe được tên của hắn giật mình, rất bình thường.

"Vân Dịch!" Điện thoại bên kia truyền tới một quen thuộc kiên cường thanh âm.

Vân Dịch ánh mắt có chút trở nên nhu hòa, nhẹ nói nói: "Vương tư lệnh, ta là Vân Dịch, có việc hướng ngài thông báo!"

Vương tư lệnh bình tĩnh nói: "Ngươi nói!"

"Quốc an cục phái người theo dõi hơn nửa ý đồ mưu sát ta, lúc trước quân khu cấp cho ta trả lời thuyết phục, có phải là không làm vậy?" Vân Dịch thanh âm rất lạnh, lại để lộ ra một cổ điên cuồng ý tứ hàm xúc.

"Tình huống của ngài như thế nào?" Vương tư lệnh thanh âm đột nhiên có một tia không ổn.

Vân Dịch cầm điện thoại không nói gì, đầu bên kia điện thoại truyền đến một câu: "Ta biết rồi!"

Điện thoại bị cắt đứt, Vân Dịch trầm mặc nhìn xem nước sông, nghĩ nghĩ lần nữa theo như ra một cái mã số, tuy rằng không có thông qua đi.

Lập tức đem điện thoại thu hồi, than nhẹ một tiếng, về nhà.

Trong kinh thành cái này bình tĩnh ban đêm đột nhiên trở nên không bình tĩnh, Kinh Thành quân khu tư lệnh tối cao nhất trưởng quan, đêm khuya một mình đi vào Trung Nam Hải.

Nơi này đã phát sinh từng cái nhỏ bé động tác đều sẽ lập tức truyền khắp Kinh Thành. Vương tư lệnh tiến đi làm cái gì, nói gì đó, không có ai biết.

Nhưng là làm vương tư lệnh ở bên trong ngây người một giờ sau, ra Trung Nam Hải, sắc mặt trở nên âm trầm vô cùng, đơn thương độc mã xông vào quốc an cục tổng bộ, trong đó xảy ra chuyện gì cũng không người nào biết.

Nhưng là tại rất nhiều hữu tâm nhân đều ở chú ý trước, cả Kinh Thành vốn có tựa như một cái thuốc nổ bao, từ hôm nay vương tư lệnh cử động bắt đầu bị dẫn đốt.

Mục Lâm nằm tại lả lẩm trong phòng, như thế nào cũng ngủ không được trước, Vân gia hoàn cảnh vốn có cũng đã làm cho nàng cảm giác được rất có áp lực.

Hiện tại nằm tại nơi này thì càng như là nằm mơ, gia gia dĩ nhiên là Vân chủ tịch, cái kia chiến tranh niên đại đi tới đại soái, hiện trong nhà còn treo móc bức họa của hắn.

Đây hết thảy đánh sâu vào quá lớn, một cái nhỏ nhỏ hôn ước, làm cho thân phận của nàng triệt để cải biến, đây không phải nhất thời nửa khắc có thể thích ứng.

Cầm lấy điện thoại đánh cho Vân Dịch, điện thoại chuyển được.

Vân Dịch vừa đến gia tựu chứng kiến Mục Lâm điện thoại chuyển được rồi nói ra: "Uy!"

"Vân Dịch!" Mục Lâm kêu tên của hắn sau, lại đột nhiên phát hiện không biết nên nói cái gì.

Vân Dịch giật mình, khóe miệng cười khê, biết rõ nàng chỉ sợ là bị gia gia thân phận hù đến, cười nói: "Như thế nào, bị thù trưởng hù đến rồi?"

Chương 52 bắt đầu

Vân Dịch giọng điệu rất nhẹ nhàng, Mục Lâm trong nội tâm có chút yên ổn một ít, nói: "Làm sao người không nói cho ta gia gia của người thân phận? Ta một điểm cũng không có chuẩn bị!"

Vân Dịch có thể tưởng tượng, hẳn biết rõ cô nương này nhìn như trong trẻo nhưng lạnh lùng, trên thực tế lá gan không lớn, cười nói: "Vốn có cũng không sao để nói, chính người muốn đi gặp "

"Ta có thể không thấy sao?" Mục Lâm hỏi ngược lại.

"Tốt lắm, gặp qua coi như xong, không quan gia gia là bao nhiêu quan, đều cùng quan hệ của chúng ta không lớn, chúng ta qua chính là cuộc sống của mình." Vân Dịch nói khẽ.

Mục Lâm tưởng tượng cũng đúng, lúc này mới thở dài một hơi, lại hỏi: "Ừ, Vân Dịch, ở kinh thành, người khẳng định có chút ít thân thích a?"

Nàng nay trời mới biết gia gia ở kinh thành, như vậy Kinh Thành khẳng định còn có khác thân thích, hôm nay đi gia gia chỗ đó, tổng yếu đến những kia thân thích trong nhà đi xem đi mới tốt, nếu không cảm giác, cảm thấy có chút không hiểu cấp bậc lễ nghĩa.

Vân Dịch hiểu rõ ý tứ của hắn, suy nghĩ một chút nói: "Tùy người vậy, ta từ nhỏ tại Lâm Hải lớn lên, bọn họ bên kia ta nhiều năm đều chưa từng đi, ta ngay cả nhà bọn họ ở đâu đều không nhớ rõ. người nếu như muốn đi tự hỏi ta mẹ a!"

Nhưng là Mục Lâm là nữ nhân, ý tưởng của nàng muốn nhắn nhủ rất nhiều, hôm nay gia gia thấy xong nàng, nàng cũng không thể tiếp tục giả vờ làm không biết.

Mục Lâm lại có chút ít đau đầu, cảm điện thoại không biết nên không nên cho Vân Dịch mẹ gọi điện thoại, thật muốn đi, vẫn còn có chút sợ hãi.

Mẫu chốt là Vân Dịch không tại bên người, nàng một người sợ hãi. Cảm điện thoại do dự đã lâu, cuối cùng còn là không có bấm

Cuối cùng ngủ thật say, sáng sớm hôm sau Mục Lâm sớm rời giường, cho tiểu Trần gọi điện thoại, buổi chiều mới có thể trở về.

Quản gia thấy nàng xuống lầu, vội vàng hô: "Thiếu phu nhân, ngài rời giường, bữa sáng đã làm tốt!"

Trong nhà mới hai cái người hầu, một mực tại nơi này ở, Mục Lâm cũng là đêm qua mới biết được.

Nơi này Vân Dịch gia cũng không lịch sự thường trở về, ngoại trừ lão gia tử đại thọ cùng lễ mừng năm mới, bọn họ là không trở lại.

Vân Dịch càng là cũng đã suốt sáu năm chưa có tới qua, Mục Lâm cảm giác có chút kỳ quái, người một nhà đều tại nơi đây, hết lần này tới lần khác nhà bọn họ ở tại Lâm Hải, khó được hồi tới một lần.

Buổi trưa hôm nay bọn họ tự đi trở về, ăn xong bữa sáng Mục Lâm cùng Tiểu Phi không có đi ra ngoài, an vị trong nhà xem tv, điện thoại đột nhiên vang lên.

Quản gia nhận điện thoại nói vài câu, lập tức cúp điện thoại cười nói với Mục Lâm: "Thiếu phu nhân, đợi tí nữa ngài bá mẫu muốn tới xem ngài!"

Mục Lâm sửng sốt, thuận miệng hỏi: "Ai?"

Chẳng quan tâm khác, vội vàng gọi điện thoại cho Vân Dịch mẹ.

"Mẹ, ta là Lâm Lâm!" Mục Lâm có chút không có ý tứ nói.

"Lâm Lâm, là người a!"

"Mẹ, ta ở kinh thành. . ." Mục Lâm chạy nhanh đem sự tình nói một lần.

Khá tốt, Vân Dịch mẹ rất bình tĩnh nói cho nàng biết, không quan hệ, tự tại gia chờ là tốt rồi, bọn họ dù sao không có mở hôn lễ, còn không dùng chính thức đến thăm bá kiến.

Như vậy cũng không mất lễ, Mục Lâm yên tâm một ít, cúp điện thoại, trở lại gian phòng bỏ bỏ trang, sau đó tự lại cửa ra vào chờ.

Quy củ các loại, nàng không biết đại gia tộc là như thế nào, chính là lễ tiết chu toàn một điểm luôn không sai, cũng không thể bị mất Vân Dịch gia mặt!

Lúc này nàng mới phát hiện trước kia không có cảm giác đến, làm tân nương tử thật sự thật không đơn giản.

Một cỗ màu đen xe có rèm che chậm rãi lái tới, dừng lại, từ bên trong ra đến một nữ nhân.

"Bá mẫu tốt!" Mục Lâm nhìn xem theo trong xe ra tới người cúi người chào nói.

"Mau dậy đi, không cần đa lễ!" Bá mẫu nói khẽ.

Mục Lâm đứng dậy, cái này mới nhìn rõ ràng mặt của đối phương, một thân sườn xám, khoác áo trần thủ, cùng Mục Lâm mụ mụ cách ăn mặc rất giống.

Trong nội tâm không khỏi cảm khái phu nhân có phải là đều là cái này cách ăn mặc, không dám chăm chăm vào mặt xem, chỉ là thoáng dò xét hạ xuống xin mời nàng vào phòng.

Sau khi ngồi xuống, Mục Lâm tự mình châm trà, bá mẫu cẩn thận đánh giá nàng thoáng cái hỏi: "Đêm qua mới biết được người đã đến rồi, ta nghĩ trước, người khẳng định không biết nhà của chúng ta, cho nên tựu qua tới thăm người một chút."

Mục Lâm mỉm cười nói: "Bá mẫu, vốn nên là ta nhìn ngài, nhưng là do ở giữa trưa ta liền hồi Lâm Hải, cho nên liền định lần sau cùng Vân Dịch một khối tới!"

Bá mẫu Tĩnh Tĩnh dò xét nàng một phen, trong nội tâm là rất hiếu kỳ.

Nàng sở dĩ sáng sớm cứ tới đây, chủ yếu còn là vì ngày hôm qua cô bé này trên ngọc đỉnh sơn, lão gia tử chưa từng có tự mình phái xe tiếp nhận văn bối.

Đã lão gia tử nhận rồi, bọn họ những này trưởng bối cũng phải đến xem, cũng không thể giả bộ như không biết.

Trong nhà lão gia tử chỉ cần tại một ngày, tựu có được vô thượng quyền uy, có lẽ đối Vân Dịch gia không sao cả, nhưng là đối với bọn họ có thể không giống với.

Hai người ngồi ở phòng khách, bá mẫu hỏi một chút Vân Dịch gia tình huống, lại hỏi của nàng một ít tình huống, nghe được hẳn là nghệ nhân thời điểm, sắc mặt nao nao.

Mục Lâm thấy rõ, trong nội tâm không khỏi lại có một ít thất lạc, cái này thân phận làm sao lại như vậy cảm không ra tay.

Bá mẫu cũng không có ngốc bao lâu, phỏng phát chính là lễ tiết đi lên ngồi một chút, thời điểm ra đi xuất ra một cái tiền li xi đưa cho nàng nói: "Có thời gian đến trong nhà ăn cơm!"

Mục Lâm nhìn xem bóng lưng của nàng biến mất, rõ ràng cảm giác được cái này bá mẫu cùng Vân Dịch gia quan hệ chỉ sợ cũng không thân cận.

Trong ánh mắt của nàng không có loại đó nồng hậu thân tình, hơn nữa là một loại hiếu kỳ. Đối đãi mình cũng không bằng Vân Dịch cha của hắn mẹ hoặc là gia gia, loại đó xem người trong nhà ánh mắt.

Có lẽ khách sáo nhiều một ít a, Mục Lâm rất thông minh, từ nơi này có thể nhìn ra, chỉ sợ Vân Dịch ngày hôm qua nói đúng, bọn họ cùng bên này thân thích liên lụy rất ít.

Nàng cũng không có ý kiến gì, đây là Vân Dịch gia chuyện tình, bá mẫu đến xem nàng, làm được trưởng bối trách nhiệm, nàng cung kính hầu hạ, cũng làm đến muộn bối thái độ.

Bá mẫu đã tới sau, nàng đột nhiên lạnh nhạt rất nhiều, nguyên lai làm cho người ta sợ hãi cũng không phải là lắm, mà là cảm tình.

Có thâm hậu cảm tình, sẽ cho người có áp lực, sẽ quan tâm đối phương đối đãi cảm thụ của mình. Cho nên mới phải sợ hãi, làm cảm tình thiếu, cũng chỉ cho là chiêu đãi khách nhân!

"Thù trưởng, buổi sáng hôm nay quốc an Thất xử xử trường Lương Siêu bị bắt rồi!" Đồng thúc nói khẽ.

Lão gia tử mở to mắt nhìn về phía Đồng thúc, trong mắt hào quang rất là nghiêm túc!

"Là quân khu vương tư lệnh! Giữa trưa vương tư lệnh lại đi Trung Nam Hải, tựa hồ còn không hài lòng." Đồng thúc nói tiếp.

Lão gia tử đứng dậy hồi đi vài bước, mới lại lần nữa ngồi xuống nói: "Lớn tuổi, đi vài bước đều cảm giác quá mệt mỏi."

Đồng thúc nao nao, lập tức cúi đầu nói: "Đội tí nữa một tiếng tựu!"

"Về hưu!" Lão gia tử nói xong, tựu nhắm mắt lại không nói chuyện.

Đồng thúc gật đầu lui ra ngoài, Thất xử xử trường chỉ sợ chỉ là bắt đầu, lão gia tử nên an tâm dưỡng bệnh!

"Tân tấn ngày sau Mục Lâm từ tại Hongkong, một thủ 《 ngàn ngàn khuyết ca 》 kinh diễm làm nổi bật tâm tư của nhân vật sau, giờ cách một tháng, rất

cục lại có mới động tác, gia nhập liên minh huy hoàng điện ảnh và truyền hình, số tiền lớn chế tạo album mới 《dừng khí》tháng sáu số 1 bắt đầu toàn diện đem bán." Lâm Giang giải trí.

"Huy hoàng điện ảnh và truyền hình mở năm tuổi 《kim phần thế gia》hôm nay mời dự họp buổi họp báo, lão bài siêu sao Trần Quang cùng tân tấn ngày sau Mục Lâm diễn viên chính làm nổi bật tâm tư của nhân vật, theo tất cả này bộ kịch truyền hình, giảng thuật quân phiệt thời kì. . ." Miền nam vệ xem báo

"Ngàn vạn mê ca nhạc chờ mong đã lâu Mục Lâm album mới 《dừng khí》hôm nay bắt đầu đánh băng, 《dừng khí》cùng việt ngữ ca 《yêu cùng đau như biên giới》hai bài hát dùng khí phách tư thái, ba giờ xông lên quan á quân. Mới một đời Hoa ngữ ngày sau, cũng đã sinh ra!" Kính ca băng!

Vân Dịch cầm giải trí báo chí nhìn xem các loại bình luận, trên mặt lộ ra tiểu dung đối với Mộc Sam nói: "Còn có ba ngày liền bắt đầu đem bán, có nắm chắc không?"

Theo Mục Lâm hỏi Lâm Hải cũng đã nhanh có một tháng, trong một tháng này huy hoàng điện ảnh và truyền hình đại động tác liên tục, làm đồng hành ghé mắt.

Nhất là đối Mục Lâm đóng gói tuyên truyền, đã đến phô thiên cái địa tình trạng, một minh tinh thành công tuyệt đối không thể thiếu đóng gói.

Khả năng của người âm nhạc rất tốt, nhưng là nếu như không có con đường tuyên truyền, cho dù ở lạc thời đại, cũng ra không được đầu.

"Vân tổng yên tâm, trước mắt gần kề hai bài hát đánh băng, một ngày thời gian dự bán lượng cũng đã đột phá năm mươi vạn, song bạch kim tuyệt đối không có vấn đề." Mộc Sam tin tưởng mười phần nói.

Tại nội địa trăm vạn trương xem như tái đi kim đĩa nhạc, có thể đạt tới bạch kim lượng tiêu thụ ca sĩ, mới xem như chính thức một đường.

Đại bộ phận ca sĩ thậm chí liền mười vạn trương lượng tiêu thụ cũng có thể tính hỗn cá quen mặt, trước Mục Lâm 《ngàn ngàn khuyết ca》đơn khúc một tháng cũng đã đột phá song bạch kim.

Chính là cảm dù sao cũng là đơn khúc, cùng album không cách nào so sánh được, tuy nhiên cũng được xưng là một đường, nhưng là nhưng thật ra là miễn cưỡng.

Bây giờ cái này trương album tự quan hệ lấy Mục Lâm có thể không thành công đứng vững một đường, Vân Dịch trương đương coi trọng chuyện này, phân phó nói: "Tốt, chỉ còn lại có ba ngày thời gian, nhất định phải nắm chặt tuyên truyền."

Mộc Sam gật đầu tiếp tục nói: "《kim phần thế gia》cũng đã khởi động máy, trước mắt tiến độ thuận lợi, 《điên cuồng Thạch Đầu》cũng đến cuối cùng chuẩn bị giai đoạn, tháng sau hẳn là có thể khởi động máy!"

Vân Dịch gật đầu, cả Ngũ Nguyệt phần, huy hoàng đột nhiên giống như là phát động lập tức đạt đồng dạng, trong nháy mắt mở ra xe tốc hành nói.

《kim phần thế gia》kịch truyền hình cuối cùng vẫn là có bốn công ty đỉnh tiêm nam tinh Trần Quang cùng Mục Lâm biểu diễn kim Yến Tây cùng Lãnh Thanh Thu, Bạch Tú Châu do lâm ngữ biểu diễn, còn lại nhân vật phần lớn đều bản người của công ty.

Bởi vì đều là bốn công ty nghệ nhân, cho nên 《kim phần thế gia》ngược lại so với 《điên cuồng Thạch Đầu》nhanh hơn chụp ảnh, vốn có kịch truyền hình chuẩn bị công tác tự đơn giản rất nhiều, có thể một bên đập biến đổi chuẩn bị.

Chính là phim lại muốn phiên toái rất nhiều, chẳng qua hiện nay 《điên cuồng Thạch Đầu》cũng đã sắp khởi động máy, Vân Dịch bước đầu tiên rút cục đi ra.

"Tốt, người đi trước mau lên!" Vân Dịch cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phụ Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 53 Trương Tử Ngọc thông minh

"Vân tổng, Trương Tử Ngọc tiểu thư đến đây!" Lý Tĩnh thanh âm cắt đứt suy nghĩ của hắn.

"Thình nằng tiến đến!" Vân Dịch ngồi ở trên ghế làm việc, đề điện thoại xuống nói.

Trương Tử Ngọc vẫn là cái kia phong tình vạn chủng, hào quang vạn trọng mỹ nữ, nàng minh tinh phạm, Văn Dịch không thể không tán thưởng, nàng có một loại khí thế, đại bài khí thế.

Mục Lâm cũng có, nhưng là Mục Lâm tại trên khán đài hơn nữa là làm cho người ta trong trẻo nhưng lạnh lùng, cao quý cảm giác, mà Trương Tử Ngọc bất đồng, nàng là đại khí, tự tin.

"Trương tiểu thư, ngồi đi!" Văn Dịch ánh mắt bình thản đứng đứng cái này Trương Tử Ngọc cười nói.

Trương Tử Ngọc cũng thói quen rồi ánh mắt của hắn, ngồi ở Văn Dịch đối diện, lấy tay thuận một chút bên tai sợi tóc nói: "Văn tổng tốt!"

Văn Dịch gật đầu, cũng không nói lời nào, chờ nàng mở miệng trước. Hắn đợi một chút trước nàng đến, hôm nay rốt cục chờ đến.

"Văn tổng, ta nghĩ cùng ngài đàm thoả cái của ta tục hẹn vấn đề." Trương Tử Ngọc có chút ngượng ngùng nói.

Văn Dịch không có ngoài ý muốn, nói khẽ: "Tốt, ta một mực tại chờ đợi Trương tiểu thư trả lời thuyết phục."

Trương Tử Ngọc hít sâu một hơi, thành khẩn nói: "Ta đáp ứng cùng công ty tục hẹn!"

Giờ khắc này trong nội tâm nàng lại là có chút khổ sáp!

Mục Lâm album mới đánh bảng thành tích cùng dự bán thành tích, nàng tự nhiên tinh tường, vốn có bởi vì Lâm tổng mà nói, làm cho nàng thật là có chút do dự.

Quá mức đến đã làm tốt hiểu rõ hẹn chuẩn bị, có thể là thật không ngờ huy hoàng tại Ngũ Nguyệt phần đột nhiên bắt đầu rồi động tác, một mực không có khỏi sắc huy hoàng trong nháy mắt phát động.

Nhất là Mục Lâm, cơ hồ là bị toàn bộ phương vị đóng gói, nếu như chỉ là như vậy nàng còn không sao cả, mấu chốt là Mục Lâm album trung mười bài hát, cơ hồ mỗi một thủ cũng có thể trở thành chủ đánh.

Vậy mà xa xỉ bị lấy ra làm một tấm album, nàng rất hối hận, mấy ngày nay vẫn muốn, lúc trước nếu như đáp ứng rồi, những này hẳn là chuẩn bị cho tự mình a! Bây giờ lại bị Mục Lâm cho lưng mỗi đoạt.

Trong nội tâm rất có phải là tư vị, dù sao nàng so với Mục Lâm muốn hồng, nàng là chân chính đỉnh tiêm nghệ nhân, cùng Mục Lâm cách một cái cấp bậc, nếu như là nàng đến hát cái này mười bài hát, lực ảnh hưởng càng lớn, sẽ làm sự nghiệp của nàng phát ra thứ hai xuân.

Có thể là bởi vì chính mình do dự, thành toàn Mục Lâm. Nàng có khổ nói không nên lời, hiện tại chính là lại đáp ứng tục hẹn, chỉ sợ cũng không có tốt như vậy tác phẩm.

Nhưng lại biết mình không thể lại do dự, nếu không dù cho mình tục hẹn, địa vị của mình chỉ sợ cũng không giữ được.

"Trương tiểu thư, ngươi có hay không suy nghĩ kỹ càng rồi?" Văn Dịch lần nữa xác nhận nói.

Trương Tử Ngọc nháy mắt một cái không nháy mắt chăm chăm vào Văn Dịch nói: "Văn tổng, ta nghĩ thông suốt. Kỳ thật ta vẫn luôn là xem trọng huy hoàng, tại Văn tổng dưới sự dẫn dắt, huy hoàng một tháng tự toả sáng sinh cơ, Tử Ngọc rất kính nể."

Như là đã quyết định, Trương Tử Ngọc mà nói nói rất đẹp, không thể không bội phục giới giải trí nữ nhân, chẳng những xinh đẹp còn các loại chuyện mà quý há miệng tự.

Mà ngay cả Mục Lâm đều là như thế, không quản nhìn thấy ai, đang nói chuyện trên chưa bao giờ làm cho người ta bất bệ!

Văn Dịch cười cười nói: "Cảm tạ Trương tiểu thư tín nhiệm, kỳ thật chúng ta đã vì ngươi chuẩn bị cho tốt album mới cần có hết thảy, tự đợi đến ngươi gật đầu."

Trương Tử Ngọc ngạc nhiên nhìn về phía Văn Dịch, trong mắt tràn đầy nghi hoặc. Cho nàng chuẩn bị ca khúc không phải cho Mục Lâm dùng sao?

"Ngươi yên tâm, chúng ta huy hoàng không thiếu tác phẩm, thiếu chính là giống như ngươi vậy nghệ nhân, ngươi đi tìm một tổng a, hẳn sẽ vì ngươi an bài công tác, đồng thời cũng chúc mừng ngươi lần nữa trở thành huy hoàng một thành viên!" Văn Dịch cười nói.

Trương Tử Ngọc đứng dậy đối với Văn Dịch có chút khom người nói: "Cảm ơn ngài, Văn tổng! Cảm ơn chiếu cố!"

Trương Tử Ngọc đi đến Mộc Sam văn phòng, Mộc Sam giống như Văn Dịch cũng không ngoài ý, nếu như nàng lựa chọn rồi đi, chỉ sợ mới là ngoài ý muốn.

Mộc Sam thỉnh nàng ngồi xuống, vẻ mặt tươi cười nói: "Trương tiểu thư, ngươi biết ta nhưng là đợi ngươi hơn một tháng."

Trương Tử Ngọc đối mặt hẳn lại là cùng Văn Dịch bất đồng, tuyệt không xấu hổ, chuyện trò vui vẻ nói: "Mộc tổng đây là đang trách ta làm cho ngài đợi lâu sao?"

Nữ nhân xinh đẹp tổng là có chút đặc quyền, Mộc Sam ngược lại bị nàng khiến cho dờ khóc dờ cười, lắc đầu nói: "Nơi đó, là chờ mong đã lâu, ta đã an bài tốt hết thảy sẽ chờ người ký tên!"

Mộc Sam xuất ra một phần hợp đồng đưa cho Trương Tử Ngọc, trên hợp đồng nội dung làm cho Trương Tử Ngọc có chút ngoài ý muốn.

Vậy mà cùng trên một phần hợp đồng đãi ngộ giống như đúc, không thể đề cao, trên mặt không biến sắc, trong nội tâm nhưng trong nháy mắt hiểu rõ đây là gỗ.

Xem ra Vân tổng chỉ sợ không có tốt như vậy lừa gạt, lần này nàng gặp nỗi hạ món ăn, mặc dù không có phong hiểm, tương đối đãi ngộ tự nhiên cũng thấp xuống.

Tĩnh Tĩnh xem hết hợp đồng, trong nội tâm thoáng cân nhắc, bất kể thế nào nói, so với Mộc Lâm hợp đồng hay là muốn cao một bậc, coi như là trên mặt mũi không có trở ngại.

Ngẩng đầu lên nhìn xem Mộc Sam cười mỉm nhìn xem nàng, trên mặt tự nhiên vô cùng, không có chút nào dị sắc, giặt mình, vị này trước kia mộc phó tổng, bây giờ cũng không giống với lúc trước.

Cầm lấy bút ngay trước mặt Mộc Sam ký xuống chữ, sau đó đưa cho Mộc Sam.

Mộc Sam tiếp nhận sau, mỉm cười vươn tay nói: "Tốt, chúng ta từ nay về sau tựu làm việc với nhau, hợp tác vui sướng."

"Hợp tác vui sướng!" Trương Tử Ngọc đồng dạng nét mặt tươi cười như hoa, không có một chút bất mãn.

Mộc Sam xuất ra một phần văn kiện đưa cho Trương Tử Ngọc không nói gì.

Trương Tử Ngọc nhìn xem văn kiện, hơi sững sờ nói: "Cái này là cái gì?"

"Người xem xem sẽ biết!" Mộc Sam thần bí nói.

Trương Tử Ngọc thật đúng là hiếu kỳ, nhận lấy mở ra xem xét, album bày ra, phía dưới một loạt ca đơn, đồng dạng là mười bài hát, làm thơ soạn người đồng dạng là lão binh!

Xem đại cái tên này, trong nội tâm lập tức kích động, ngẩng đầu nhìn về phía Mộc Sam, trong mắt tràn đầy hỏi thăm.

Mộc Sam gật gật đầu, Trương Tử Ngọc lập tức khép lại văn kiện vui vẻ nói: "Đây là cấp cho ta?"

Lần này là thật sự kinh hi, nàng không nghĩ tới Vân Dịch nói là sự thật, cũng đã chuẩn bị cho nàng tốt lắm. Nguyên bản chứng kiến hợp đồng, dùng là Vân Dịch nói chính là giả.

Lão binh cái tên này, bây giờ ở công ty chính là bị lan truyền rất rộng, bởi vì Mộc Lâm album tất cả ca khúc đằng sau đều là hai chữ này.

Bị người chế tác đánh giá là gạch đá đĩa nhạc 《dũng khí》 làm thơ soạn người, bây giờ đã không phải là bí mật, tuy nhiên không có ai biết hẳn là ai?

Nhưng là không ngại mọi người sùng bái, tất cả nghệ nhân, không không nghĩ được đến vị này tác phẩm, hạnh phúc tới quá là nhanh.

"Cảm ơn mộc tổng!" Lần này là thật tình.

"Không cần, người album chính thức bắt đầu khởi động kế hoạch, người sớm làm chuẩn bị đi." Mộc Sam nói.

Trương Tử Ngọc gật đầu chuẩn bị đi ra ngoài, lại lại đột nhiên nhìn về phía Mộc Sam nói: "Mộc tổng, thật cao hứng có thể tìm người ký hợp đồng!"

Mộc Sam mặt không khác sắc gật đầu nói: "Hẳn là, đúng rồi, đây chỉ là bước đầu tiên, kế tiếp công tác của người còn rất nhiều, chuẩn bị sẵn sàng!"

Trương Tử Ngọc hiểu rõ gật đầu, chỉ sợ mình không nói những lời này, sẽ không có Mộc Sam đằng sau những lời này, cái này mộc tổng cũng không đơn giản.

Công ty tình huống, nàng một mực đều có chú ý, Mộc Sam hiện tại địa vị, theo công ty cái này một loạt động tác, uy tín đã không phải là lúc trước.

Hiện trong công ty biết rõ mộc tổng người, tuyệt đối so với biết rõ Vân tổng người muốn nhiều, cái này cũng là bởi vì Vân Dịch cho tới hôm nay đều không có công khai lộ diện, mộc tổng tựu là công ty bên ngoài quyết sách người.

Dùng địa vị của nàng tự nhiên không sợ Mộc Sam, nhưng là ở ngoài sáng biết Lâm tổng sắp thất thế dưới tình huống, còn không biểu lộ thái độ, nàng kia nhiều năm như vậy cho dù bạch lẫn lộn.

Bất quá giờ khắc này, nàng nghĩ đến cái kia ngồi ở trong phòng làm việc, bất ôn bất hòa Vân tổng.

Nguyên bản đoán người dùng là Vân tổng tiền nhiệm, tựu sẽ lập tức thanh trừ Vương Yến Sơn dòng chính, Lâm tổng đứng mũi chịu sào!

Chính là thời gian dài như vậy đến nay, Vân Dịch sững sờ không nhúc nhích, Lâm Phi như vậy một ít động tác, người khác không biết, nàng tình huống hung ác. Không tin Vân tổng không biết.

Nhìn xem một người nghệ sĩ bộ lão tổng, ở dưới mí mắt của mình chơi đa dạng, đơn giản chỉ cần bất động, thẳng cho tới hôm nay, công ty có khởi sắc, mới rốt cục bắt đầu có chỗ động tác.

Hôm nay là Mộc Sam ký kết, đã nói lên Vân tổng cũng đã tính toán, bắt đầu chuẩn bị xử lý Lâm Phi.

Lâm Phi ở công ty tư cách cực lão, đại bộ phận nghệ nhân đều cùng hắn quan hệ mật thiết. Muốn động hắn tuyệt đối không phải chuyện đơn giản.

Chính là Trương Từ Ngọc hiện tại tương tượng, đột nhiên phát hiện nhất bộ 《 kim phẩn thế gia 》 kịch truyền hình, diễn viên cơ hồ toàn bộ đều dựa vào hướng về phía Mộc Sam, mà dựa vào hướng Lâm tổng cực nhỏ.

Cái này có thể là Vân tổng cố ý gây nên, cũng có thể là một cuối cùng bồi dưỡng nhân thủ, bất kể như thế nào, Lâm tổng lợi thế nhanh như vậy tan rã, tuyệt đối là cố ý gây nên.

Mình và Lâm tổng phân rõ giới hạn tuyệt đối là tất yếu. Không thể không nói cái này tại giới giải trí lẫn lộn nhiều năm nữ nhân, xác thực rất thông minh.

Tại nàng sau khi rời đi, Mộc Sam ngồi ở mở trong công ty, theo trong ngăn kéo xuất ra một phần văn kiện, đem tên Trương Từ Ngọc cắt đi.

Tinh tế xem xét, cái này trên danh sách, trên trăm cá danh tự, bây giờ chỉ còn lại có mười cái không có bôi quyền, Mộc Sam nhìn xem này mười cái danh tự, khóe miệng kéo ra một sao cười lạnh.

Hắn có thể tại Vương Yến Sơn thời đại tổng giám đốc đề xuống làm được phó tổng, địa vị có thể giữ được, khẳng định không ngốc, theo Vân Dịch tiền nhiệm sau, hắn liền bắt đầu có ý thức tan rã Lâm Phi người.

Bình thường các ngành công tác, chịu dựa đi tới, cơ bản đều được đến trọng dụng, lần này 《 kim phẩn thế gia 》 kịch truyền hình liền đem loại thủ đoạn này cơ hồ làm rõ, đi theo Lâm tổng sẽ không có công tác.

Hắn theo đi theo Vân Dịch lên, chỉ biết Vân Dịch tuyệt đối không ngốc, hơn nữa rất khôn khéo, hắn làm hết thấy, hắn không tin Vân Dịch không chút nào biết.

Như thế hiển nhiên chèn ép một số người, Vân Dịch lại một câu đều không có đề cập qua, đủ để nói rõ hắn làm đúng rồi.

Hắn cam tâm tình nguyện làm thanh đao này, thay Vân tổng giết người giờ, của mình uy cũng đứng lên, vẹn toàn đôi bên.

Hiện tại tự xem Vân Dịch khi nào thì động thủ?

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phụ Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 54 sinh nhật yến

Xem nhìn thời gian cũng đã năm giờ chiều, nhìn nhìn trên người tây trang, bắt đầu dĩ cười, về nhà đổi lễ phục, nhất định là không còn kịp rồi.

Lái xe lần nữa đi đến Đế Hào, chỉ chớp mắt tự đã qua gần một tháng. Đế Hào y nguyên phồn hoa, sự tình lần trước tựa hồ không có tạo thành bao nhiêu ảnh hưởng.

Lần trước cuối cùng không có chết người, cũng không có trải qua công an, nơi này như trước ca múa mừng cảnh thái bình.

Vân Dịch xuống xe hướng về cửa ra vào đi vào, cửa ra vào vài cái bảo an, bảo vệ, nhìn xem Vân Dịch biến sắc, vội vàng tới kêu lên: "Vân thiếu tốt!"

Vân Dịch hơi sững sờ, lập tức nói ra: "Các người yên tâm, ta không phải đến nháo sự, là tới tham gia tụ hội."

Bảo an, bảo vệ có chút xấu hổ cười cười, vờn tay nói: "Ngài là tới tham gia Chu Đình tiểu thư sinh nhật yến sao?"

"Ừ!" Vân Dịch cũng không phải hiếu kỳ hắn biết rõ.

"Mời!" Bảo an, bảo vệ chuẩn bị cho hấn dẫn đường.

Đi thẳng tới thứ hai mươi hai tầng, nơi này Văn Dịch còn thật không có đã tới, ra thang máy, bên trong là một cái cự đại yến hội sảnh.

Cùng dưới phòng không giống với, nơi này cũng có phòng, bắt quá suốt một tầng chích có mấy ghế lô, còn lại thì là một mảng lớn trống trải hội trường!

Văn Dịch đến nơi đây lúc sau đã bảy giờ nên người tới đều không sai biệt lắm. Chu thị trưởng nữ nhi sinh nhật, trên cơ bản Lâm Hải có uy tín danh dự gia tộc tiểu bối đều sẽ đi qua.

Lúc này trong đó chính tốp năm tốp ba, có cầm chén rượu nói chuyện phiếm, có chút ngồi ở trên ghế sa lon nghỉ ngơi.

Chu Đình còn không có xuất hiện, hấn là tại phòng bên trong. Văn Dịch cầm một chén rượu, đi đến khắp ngõ ngách, nhìn nhìn chung quanh, trên cơ bản cũng không nhận ra.

Một người ngồi ở trong góc Tĩnh Tĩnh uống rượu, đột nhiên thấy được một người quen, Chu Minh!

Văn Dịch nhìn xem hấn theo một cái túi gian bên trong đi ra, chung quanh có ít người lập tức đi lên mời rượu, Văn Dịch cũng không có cùng hấn chào hỏi ý tứ, như trước ngồi tại vị trí của mình, không nhúc nhích.

Chu Minh đứng ở đại sảnh tùy ý nhìn thoáng qua, khi thấy góc Văn Dịch, con mắt tự thắng, nghĩ nghĩ, còn là đi đến Văn Dịch bên người, ngồi xuống cười nói: "Văn thiếu cũng tới, thương thể của ngươi không có trở ngại a."

Văn Dịch nhìn xem hấn, cũng lộ ra vẻ tươi cười, thân nhiên nói: "Không có gì đáng ngại, ngươi cũng tới?"

Chu Minh gật đầu nói: "Chu thị trưởng nữ nhi sinh nhật, phòng chừng cả Lâm Hải hơi có chút địa vị đều sẽ đến."

Văn Dịch gật gật đầu, không nói gì, dù sao hấn một cái cũng không biết.

Bởi vì Chu Minh ngồi tới, thật đúng là hấp dẫn không ít ánh mắt hướng bên này xem, có nhiều cái người chứng kiến Văn Dịch, sắc mặt hơi đổi.

"đúng rồi Văn thiếu, ngươi biết không? Vương Yến Sơn đang chuẩn bị lại mở một nhà giải trí công ty cũng đã tổng phê duyệt" Chu Minh đột nhiên nói ra.

Hấn thúc thúc là văn hóa cục, hấn vừa vặn biết rõ chuyện này, Văn Dịch chương quản huy hoàng, hấn là hội đối với chuyện này quan tâm.

Hấn và Văn Dịch không có mâu thuẫn, có thể kết giao tốt nhất, không thể kết giao, cũng kết cá thiện duyên!

Văn Dịch có chút gật gật đầu, giờ khắc này hấn rút cuộc biết Lâm Phi vì cái gì ngốc ở công ty không đi.

Lúc ấy Vương Yến Sơn bị đuổi xuống đài, trong công ty công nhân viên chắc chắn sẽ không đi theo đám bọn hấn cứ như vậy đi, bây giờ cũng đã chuẩn bị cho tốt mở công ty, như vậy Lâm Phi không ngoài dự liệu mà nói tự muốn bắt đầu đào người.

"A, có chuyện này? Đa tạ minh thiếu nói cho ta biết!" Văn Dịch trên mặt không có chút nào dị sắc nói cảm ơn.

Chu Minh ly khai, Văn Dịch một người ngồi ở đó bắt đầu suy tư chuyện này xử lý biện pháp, thẳng đến yến hội bắt đầu.

Một hồi tiếng âm nhạc vang lên, chỉ nghe thấy trên đài người chủ trì gọi vào: "Để cho chúng ta hoan nghênh hôm nay tiểu thọ tinh Chu Đình tiểu thư cùng phụ thân mẫu thân của hấn lên đài đọc diễn văn!"

Sau đó cũng chỉ gặp Chu Đình kéo phụ thân hấn tay, chậm rãi đi về hướng hội trường, người chung quanh tất cả đều đứng lên vây quanh quá khứ.

Văn Dịch cũng đứng người lên, nhưng là không có động, tự đứng ở trong góc nhỏ nhìn xem bọn họ.

"Hoan nghênh chư vị đến tới tham gia tiểu nữ sinh nhật yến, ta cùng ta phụ nhân đối với cái này tỏ vẻ cảm tạ, chiêu đãi không chu toàn, thỉnh mọi người tùy ý!" Chu thị trưởng mang theo Chu Đình cùng mẹ nó lên đài đọc diễn văn.

Văn Dịch lẳng lẳng nhìn, không khỏi có chút hoảng hốt, như vậy hình thức trên địa cầu còn thật không dám, một cái thị trưởng giống trông khua chiêng là nữ nhi sinh nhật.

Đây là muốn bị tra, bắt quá lè ba năm này sẽ, loại này hình thức xác thực trông nom không nghiêm.

Đọc diễn văn sau khi xong, chu thị trưởng cùng với phụ nhân thối lui ra khỏi hội trường, tiến vào ghế lô, lưu lại Chu Đình cùng một ít nữ hài tử cùng nàng.

"Cảm tạ chu thị trưởng cùng phụ nhân đối khách đọc diễn văn, hiện tại các vị khách có thể hướng chúng ta tiểu thọ tinh chúc phúc."

"Tặng lễ đã đến giờ!" Văn Dịch nhẹ giọng rù rì nói.

Quả nhiên mọi người nguyên một đám đi tới Chu Đình bên người đem lễ vật giao cho Chu Đình, Chu Đình một bên tiếp nhận, một bên đánh giá chung quanh, thẳng đến chứng kiến Vân Dịch đứng ở góc, mới về mặt tươi cười hướng phía Vân Dịch phát phát tay.

Người chung quanh cũng hướng bên này xem ra, Vân Dịch theo tây trang trong túi áo lấy ra một cái lễ hộp, đây là tới trên đường tại trong thương trường mua một cái bạch dây chuyền vàng.

Không coi là nhiều quý trọng, nhưng là làm bằng hữu mà nói, cũng có thể cầm ra tay, tổng quá quý trọng lễ cũng không thích hợp.

Đi đến Chu Đình trước mặt, đem lễ hộp đưa tới nói: "Sinh nhật vui vẻ!"

Chu Đình sắc mặt có chút ửng đỏ tiếp nhận, mở ra xem xem, ngẩng đầu lên nói: "Cảm ơn!"

Vân Dịch tắc cười cười, nhìn nhìn chung quanh nhìn xem người của bọn hắn bấy cười nói: "Nhanh đi chào hỏi khách khứa a, ta tự đi trước!"

Chu Đình sắc mặt quýnh lên nói: "Cái này, ngươi vừa tới muốn đi sao?"

Vân Dịch cũng hiểu được có chút không thích hợp, chính là hắn tại nơi này ở lại thực cảm thấy không có ý gì.

Đến cũng tới, lễ vật cũng đưa, có thể đi.

"Ừ, ngươi hôm nay rất bận rộn, chúng ta lần sau lại trò chuyện." Vân Dịch khẽ cười nói.

Chu Đình lại không đáp ứng nói: "Nói như thế nào chúng ta cũng là từ nhỏ đến lớn bằng hữu, ta sinh nhật ngươi vừa tới bước đi, cái này không thể được!"

Vân Dịch vừa định lần nữa cáo từ chợt nghe đến trên đài người chủ trì đột nhiên truyền đến: "Phía dưới để cho chúng ta cho mời trứ danh sao ca nhạc mục Lâm tiểu thư, là mọi người mang đến một thủ 《ngàn ngàn khuyết ca》 chúc mừng Chu Đình tiểu thư sinh nhật vui vẻ."

Vân Dịch sắc mặt bỗng nhiên kinh ngạc nhìn về phía trên đài, như thế nào Mục Lâm sẽ đến?

Chu Đình nhìn xem Vân Dịch sắc mặt, cũng nhìn về phía trên đài.

Chu Minh bọn người biết rõ Mục Lâm thân phận đồng thời nhìn về phía Vân Dịch nơi này, trong nội tâm đều có chút tim không được đầu mỗi ai vậy thình?

Kỳ thật Vân Dật không nghĩ quá nhiều, thân phận của Mục Lâm chính là nghệ nhân, có người mời làm thương diễn cũng rất bình thường, bất quá là có chút kinh ngạc thôi, dù sao hắn vậy mà không biết việc này.

Quả nhiên Mục Lâm chậm rãi từ phía sau đài đi tới, đang mặc một bộ kéo địa váy dài, tóc cao cao vén lên, đạp trên giày cao gót, dẫn theo váy, đi đến trước sân khấu.

"Từ từ nhìn lại từng thuộc về lẫn nhau buổi tối . . ."

Theo âm nhạc Mục Lâm vừa đi vừa hát, tiếng ca rất động thính, Vân Dịch Tĩnh Tĩnh nhìn qua Mục Lâm.

Mục Lâm đi đến vũ giữa đài đứng lại, con mắt nhìn quét mọi người, đột nhiên chứng kiến Vân Dịch trong đám người, ánh mắt có chút giật giật, bất quá lại như cũ hát trước ca.

Vân Dịch nhẹ nhẹ gật gật đầu, Mục Lâm ánh mắt chuyển qua nơi khác.

Hiện trường đại bộ phận người cũng không biết Mục Lâm cùng Vân Dịch quan hệ, tuy nhiên Vân Dịch ngày đó náo chuyện tình rất lớn, chính là đại bộ phận chỉ biết là là một cái nữ minh tinh, tuy rằng cũng không biết rơi chính là Mục Lâm.

Chu Minh mấy người cũng không dám loạn truyền, lúc này đoàn người chăm chăm vào Mục Lâm ánh mắt hoặc là kinh diễm, nhưng là như trước nho nhã lễ độ đứng nghe ca.

Chỉ có Chu Đình lúc này nhìn xem Vân Dịch, lại nhìn xem Mục Lâm, Vân Dịch vừa rồi gật đầu cử động, nàng thấy rõ.

Đột nhiên nghĩ đến mẫu thân nói lời, chẳng lẽ chính là nàng?

Mới vừa rồi còn không có kịp phản ứng, chính là lúc này nếu còn không biết rằng, thì phải là choáng váng, việc này không dễ làm trước quá nhiều người hỏi.

Chính là không hỏi nàng lại cảm thấy không thoải mái, lấy tay lôi kéo Vân Dịch tay áo, Vân Dịch có chút cúi đầu nhìn về phía nàng.

Chu Đình kiễng chân, tựa đầu gom góp ghé vào lỗ tai hắn hỏi: "Nàng chính là thê tử ngươi?"

Một màn này lại bị trên đài Mục Lâm vừa vặn chứng kiến, trong mắt hiện lên một đạo giận dữ, thanh âm có chút rung động bỗng nhúc nhích, không phải

chuyên nghiệp người nghe không hiểu.

Có thể dàn nhạc có thể rất đi ra, cũng may thì ra là thoáng qua tức thì.

Ánh mắt của nàng dư quang thủy chung chăm chăm vào Vân Dịch bên này, Vân Dịch không có chú ý tới, nghe được Chu Đình câu hỏi, khẽ gật đầu.

Chu Đình buông tay ra, ngẩng đầu lên nhìn về phía Mục Lâm, trong lúc đó Mục Lâm chính nhìn xem các nàng, trong mắt ánh mắt xem, nàng thân là nữ nhân xem rất rõ ràng.

Hơi sững sờ, lập tức lại không có bất kỳ tỏ vẻ, chỉ là quan sát đến Mục Lâm, xác thực trường rất khá xem.

Một khúc ca xong, Mục Lâm bước nhanh thối lui đến hậu trường, Vân Dịch đối với Chu Đình nói ra: "Tốt lắm, ta cũng vậy cáo từ!"

Chu Đình không có lại lưu, nhìn xem Vân Dịch xuất môn, biết rõ hẳn nhất định là đi đợi nàng lão bà.

Trong nội tâm chỉ còn lại có một tia khổ sáp, chính là rất nhanh tựu được bao phủ, chỉ phải miễn cưỡng cười vui ứng phó.

Vân Dịch đi đến dưới lầu, quả nhiên chỉ chốc lát tựu chứng kiến Mục Lâm thay đổi một bộ quần áo, đi theo phía sau tiểu Trần, mang theo khẩu trang xuất hiện dưới lầu, Vân Dịch đem lái xe tới cửa.

Mục Lâm nhìn nhìn, hơi chút do dự một chút còn là lên xe, tiểu Trần tắc không có lên xe, mà là đi về hướng xe của mình!

Vân Dịch có chút kỳ quái nói: "Làm sao ngươi còn tiếp loại này thương diễn?"

Mục Lâm giọng điệu có điểm không tốt nói: "Như thế nào, cho ngươi mất mặt?"

Vân Dịch hơi sững sờ, nhìn xem Mục Lâm phụng phịu, không hiểu ra sao, lại lập tức cười nói: "Không phải, ta chỉ là có chút ngoài ý muốn mà thôi."

Mục Lâm trầm mặc nửa ngày nói ra: "Là tiểu Trần tiếp, sớm biết như vậy tựu đừng tới."

Vân Dịch phát hiện nàng có một chút không đúng, tùy ý nói: "Cũng không có chuyện, hôm nay đây là chu thị trường nữ nhi sinh nhật, ta cùng nàng là từ nhỏ lớn lên bằng hữu, hôm nay cũng đúng lúc tới."

Mục Lâm trong đầu lóe vừa rồi hình ảnh, trong nội tâm một hồi chấn được sợ, thốt ra nói: "Còn là thanh mai trúc mã? Môn đăng hộ đối, này như thế nào không nhiều lắm ngốc một hồi!"

Vân Dịch sững sờ, lập tức có điểm cảm thấy ra hương vị, cười nói: "Mò mẫm nói cái gì, vốn có ngươi không đến, ta đưa xong lễ tựu chuẩn bị đi, xem tới thăm ngươi, sẽ chờ ngươi một khối đi."

Mục Lâm nhìn hẳn một cái, không nói gì, trong nội tâm lại khá hơn một chút, nhẹ giọng hỏi: "Vừa rồi cùng ngươi đứng cùng một chỗ cô bé kia chính là?"

"Ừ, nàng gọi Chu Đình!" Vân Dịch nói ra.

"Ngươi tổng cái gì?" Mục Lâm lại đột nhiên hỏi.

"Một cái vòng cổ! Tựu ở trên đường tới mua." Vân Dịch cười nói.

Nói xong đột nhiên phát hiện mình tựa hồ chưa từng có mua qua gì đó đưa cho Mục Lâm, hơn nữa hai người bọn họ liền cá giới chỉ đều không có.

Nhìn nhìn Mục Lâm ngón tay, cẩn thận quan sát hạ xuống, sau đó đem lái xe đến một nhà kim trái. Dừng lại đường xe chạy: "Ngươi chờ một chút ta!"

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phụ Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 55 thu mua chim cánh cụt

Mục Lâm nhìn xem Vân Dịch chạy vào kim trái, tìm đập thỉnh thịch, đây là cho mình mua lễ vật sao?

Như vậy tùy tiện, không phải hẳn là trước chuẩn bị cho tốt cho cá kinh hi sao?

Ở trước mặt nàng đi mua? Quá tùy tiện, đợi tí nữa muốn hay không thu?

Qua mười phút Vân Dịch đi ra rồi, Mục Lâm theo dõi hẳn trên tay, cái gì cũng không có, lại xem hẳn túi tiền, không có toàn tâm toàn ý dấu hiệu.

Có chút khó hiểu, lại chỉ gặp Vân Dịch ngồi trên đường xe chạy: "Ừ, "

Mục Lâm liền tranh thủ đầu chuyển hướng ngoài cửa sổ, giả bộ như không thèm để ý nghe hẳn câu nói kế tiếp.

"Ừ, ngươi có đói bụng không?" Vân Dịch nói tiếp.

Mục Lâm sắc mặt trong nháy mắt do bạch biến hồng, lại từ hồng biến trắng, cả giận nói: "Không đói bụng!"

Hai người về đến nhà, Mục Lâm đập đập lên lầu, một khắc cũng không muốn để ý đến hẳn, Tiểu Phi vốn có tại xem tv nhìn xem Mục Lâm nhanh như chớp chạy lên lầu.

Ngồi ở trên ghế sa lon cùng đứng ở cửa ra vào Vân Dịch đồng dạng há hốc mồm nhìn xem Mục Lâm hướng tiến gian phòng, phịch một tiếng đóng cửa lại.

Tiểu Phi nhìn về phía Vân Dịch, Vân Dịch cũng không giải nhìn xem Tiểu Phi nói: "Nàng làm sao vậy?"

Tiểu Phi nhìn qua hẳn không nói lời nào, ánh mắt rất là kỳ quái.

Vân Dịch vỗ đầu một cái, biết mình hỏi ngược vấn đề, đi đến Tiểu Phi bên người nói: "Ngươi hôm nay tại sao không có đi theo ngươi chị dâu?"

"Nàng nói cũng đã không cần, những người kia bắt lại!" Tiểu Phi nói.

Mục Lâm nhưng thật ra là không nghĩ coi Tiểu Phi là bảo tiêu dùng, cảm giác, cảm thấy có lỗi với Vân Dịch.

Vân Dịch nhẹ gạt đầu, suy nghĩ một chút nói: "Ngươi có cái gì không cảm thấy hứng thú, nói cho ta biết!"

Tiểu Phi lắc đầu nói: "Không có, ta còn là tiếp tục đi theo nàng a!"

Vân Dịch cũng không có phản đối, bất quá lại là nói ra: "Được rồi, nhưng là ngươi không thể một mực đi theo nàng, còn là phải nghĩ biện pháp tìm một chút mình thích chuyện tình làm."

Làm tốt cơm tối, gọi Mục Lâm ăn cơm, như thế nào cũng không mở cửa, đành phải cùng Tiểu Phi hai người ném qua, đem đồ ăn phóng tới tủ lạnh.

Trở lại gian phòng, đem trong túi áo một đôi giày chỉ lấy ra, Vân Dịch đem một trong đó hoàng kim mang lên ngón áp út.

Hắn sờ đi không có đem giày chỉ cho Mục Lâm là muốn trước cũng không thể trên xe tự cho nàng, như vậy có vẻ có chút không trang trọng, hẳn còn là rất tôn trọng Mục Lâm.

Sau đó chăm chăm vào một cái khác gạch đá nhìn một chút, hẳn chỉ dùng để con mắt cân nhắc, có nên không kém.

Đi đến Mục Lâm cửa gian phòng, gõ cửa nói: "Mục Lâm, mở cửa!"

"Ta không ăn!" Trong phòng truyền đến Mục Lâm thanh âm.

"Không phải bảo ngươi ăn cơm, là có cái gì cho ngươi!" Vân Dịch nói.

Trong phòng trầm tĩnh một chút, cuối cùng còn là mở cửa.

Mục Lâm mặc trên người đồ ngủ tự đứng ở cửa ra vào, không cho hẳn đi vào, con mắt trừng mắt nàng.

Vân Dịch cười khổ nói: "Ngươi làm sao?"

Mục Lâm không kiên nhẫn nói: "Vật gì đó cấp cho ta? Ta muốn đi ngủ!"

"Ngươi không ăn cơm rồi?" Vân Dịch nói.

"Giảm béo!"

Được rồi, cường đại như vậy lý do, Vân Dịch cũng không thể nói gì hơn, từ trong túi tiền móc ra giày chỉ đưa cho nàng nói: "Thử xem!"

Mục Lâm con mắt trong nháy mắt tự chăm chăm vào giày chỉ gần người, bất quá rất nhanh kịp phản ứng nói: "Cấp cho ta?"

Vân Dịch gật gật đầu, đem giới chỉ đưa cho nàng, nói: "Ta đột nhiên nghĩ đến, chúng ta kết hôn thậm chí ngay cả giới chỉ đều không có, vừa rồi phải đi mua?"

"Này. . ." Vồn muốn hỏi người vừa rồi như thế nào không lấy ra, chính là tưởng tượng cái này không thể nói lời, như thế nào tốt như chính mình chờ đồng dạng.

Tiền tay tiếp nhận giới chỉ, nhìn về phía Vân Dịch tay trái ngón áp út quả nhiên mang theo một cái hoàng kim giới chỉ, có chút ghét bỏ nói: "Làm sao người mang hoàng kim, nhiều tục khí?"

Nói xong đóng cửa lại, trở lại trên giường, trên mặt có chút ít hồng đem giới chỉ hướng trên ngón tay bộ một chút, vừa vặn!

Vươn ra ngón tay nhìn hồi lâu, cuối cùng còn là đem giới chỉ thu vào, tạm thời vẫn không thể mang.

Kể tiếp vài ngày Vân Dịch tắc không có nữa huy hoàng, Mục Lâm bắt đầu đúng là thu album, huy hoàng chuyện tình toàn bộ do Mộc Sam xử lý.

Hôm nay hán tắc cùng Khang Dạ cùng đi đến chim cánh cụt công ty!

Một gian trăm thước vuông văn phòng trong, trước sân khấu lại là có một vị tiểu thư dẫn đầu bọn họ đi vào.

Vân Dịch ngược lại là không có giật mình, hán biết rõ chim cánh cụt điều kiện có thể sẽ không rất tốt, cái này rất bình thường, còn chưa tới bọn họ nói cho phát triển thời điểm.

Ngô Kiến Vân là một cái cực kỳ cao lớn phương bắc hán tử, lại không có người phương bắc hào phóng, ngược lại có chút người phương nam khôn khéo.

"Ngô tổng, người tốt, đây là chúng ta Vân tổng!" Khang Dạ giới thiệu nói.

Vân Dịch xuất ra danh thiếp đưa cho hán, Ngô Kiến Vân tiếp nhận xem xét tựu chỉ có một danh tự, cùng một chiếc điện thoại, không có bất kỳ giới thiệu.

Bất quá cũng hiểu rõ cái này chỉ sợ là chính thức làm chủ đến đây. Lập tức giữ vững tinh thần đến đưa bọn họ đưa tới phòng khách.

Tổng cộng trăm thước vuông văn phòng, phòng khách tựu chiếm một nửa, Vân Dịch khẽ gật đầu, cái này nói rõ Ngô Kiến Vân tuyệt đối không phải một cái kỹ thuật trạch, hán hiểu lầm lầm buồn bán.

Ngô Kiến Vân cũng mang theo hán hai cái phó tổng cùng một chỗ tiến đến, Khang Dạ tắc cùng Vân Dịch cùng với Lý San cùng một chỗ ngồi xuống.

"Vân tổng, trước chúng ta thương thảo nội dung ngài đều tình huống sao?" Ngô Kiến Vân trực tiếp tìm tới Vân Dịch hỏi.

Vân Dịch nhìn Khang Dạ liếc, Khang Dạ mở ra văn kiện nói: "Trước chúng ta thương thảo chính là, do thiên dịch bỏ vốn năm ngàn vạn chiến hữu 0,51 công ty cổ phần, điều kiện của bọn hán thì là ba nghìn vạn giữ lấy 0,33 công ty cổ phần."

Cái đó và lúc đầu báo giá cũng đã chênh lệch rất lớn, lúc trước bọn họ công phu từ ngoạm muốn ba nghìn vạn 0,2, Khang Dạ từng chút ma xuống hơn phân nửa.

Vân Dịch gật đầu nói: "Ta nghĩ yêu cầu của chúng ta, các người nên biết, chúng ta hy vọng có thể có được tuyệt đối cổ phần không chế quyền."

Ngô Kiến Vân nói: "Vân tổng, chúng ta tuyệt đối sẽ không buông tha cho cổ phần không chế quyền, điểm này trên, tuyệt đối không có đàm phán đường sống."

"Có thể nói nói nguyên nhân?" Vân Dịch không có sốt ruột.

Ngô Kiến Vân suy nghĩ một chút nói: "Đầu tiên, các người cũng không có liên quan đến tức thời nói chuyện phiếm hạng mục kinh nghiệm, chúng ta phải cam đoan hán tại chúng ta đem không hạ bình thường phát triển!"

"Được rồi, cổ phần không chế quyền các người không để cho, nhưng là thứ cho ta nói thẳng, tại đầu năm đã từng có công ty ra giá tám mươi vạn, mua các người cả công ty, có thể thấy được tại cái nghề này trước mắt tiền cảnh cũng không được coi trọng, các người lại cấp ra ba nghìn vạn 0,33 báo giá, không biết các người lo lắng ở nơi nào?" Vân Dịch trầm giọng nói.

Hán đương nhiên biết rõ chim cánh cụt tiền cảnh, chính là hán cũng không phải coi tiền như rác, tại hiện tại mà nói nếu như không thể được đến cổ phần không chế quyền, như vậy cao như vậy giá tuyệt đối không đáng.

Ngô Kiến Vân cũng không có kinh hoàng, mà là tiếp tục nói: "Vân tổng, nếu như các người không phải xem trọng cái nghề này như thế nào lại ra năm ngàn vạn đến mua cổ phần không chế quyền đâu?"

Vân Dịch khẽ mỉm cười nói: "Ta thật sự xem trọng cái nghề này, nhưng là cũng không phải là chỉ có các người có thể lựa chọn, người nói đúng sao?"

Ngô Kiến Vân cùng hai cái phó tổng liếc nhau, đây cũng là bọn họ tới lo lắng chuyện tình, bọn họ đối tiền cảnh rất chứng kiến, nhưng là bây giờ tựu cần

ngiên phát cùng mở rộng tài chính.

Nhưng là đối phương cũng không phải là chỉ có bọn họ một cái lựa chọn, Ngô Kiến Văn trầm mặc một hồi mới lên tiếng: "Ta tin tưởng Văn tổng tìm được chúng ta, nhất định là có nguyên nhân."

Vân Dịch vậy mà gật đầu nói: "Người nói rất đúng, ta tìm các người là bởi vì các người vài người, mà thực sự không phải là công ty của các người, ta xem tốt cũng là các người cái này vài người mới có thể."

Vân Dịch mà nói làm cho bọn hắn chấn động, không phải mua công ty, mà là vì bọn họ vài người?

"Cho nên các người hoàn toàn có thể yên tâm, ta tuyệt đối sẽ không nhúng tay công ty đưa vào hoạt động, điểm này có thể ghi vào hợp đồng trong, chỉ có đề nghị quyền, không có quyết sách quyền như thế nào!" Vân Dịch tiến thêm một bước nói ra.

Hai cái phó tổng lại là ý động, chính là Ngô Kiến Văn lại kiên quyết không đồng ý buông tha cho cổ phần khổng lồ, hắn nói ra: "Văn tổng đối với chúng ta không can thiệp phương châm, chúng ta rất tán thưởng, chúng ta có thể lui thêm bước nữa, cho ra 0,35 công ty cổ phần, đây là cực hạn!"

Đừng xem chỉ là một câu lui hai cái điểm, trên thực tế một câu nói kia là bọn hắn vô cùng chú ý.

0,35 sau, đối phương còn có sáu người gánh vác 0,65, chính là Ngô Kiến Văn sáng tạo công ty thời điểm từng có quá hợp đồng, nếu có người rút lui cổ, chỉ có thể bán cho hắn.

Nói cách khác, Vân Dịch sau này không cách nào theo trên tay những người khác được đến nguyên thủy công ty cổ phần.

Vân Dịch trầm mặc lại, kỳ thật hắn không phải nhất định phải cổ phần khổng lồ, chỉ là cổ phần khổng lồ sau, đối với hắn sau này bố cục hội có trợ giúp rất lớn.

Bất quá đối phương cũng đã lui bước, Vân Dịch cũng lui thêm bước nữa: "Ta có thể không yêu cầu cổ phần khổng lồ, nhưng là nhất định phải đạt tới 0,49, cái này có thể cho Ngô tổng yên tâm a!"

Ngô Kiến Văn sắc mặt như trước kiên nghị, cùng hai cái phó tổng thương lượng một phen sau nói: "Nhiều nhất cho ra 0,4, đây là chúng ta điểm mấu chốt, không có khả năng lui nữa!"

Hắn sờ dĩ đồng ý 0,4 công ty cổ phần phân chia, là vì trong công ty ngoại trừ hai cái phó tổng ngoài ý muốn, người còn lại đều đã trải qua rút lui cổ, cầm tiền thưởng, từ nay về sau an tâm cầm tiền lương.

Cho nên như vậy ba người bọn họ, y nguyên không hề trước 0,6, dù cho hai cái phó tổng một trong đó xảy ra vấn đề, hắn y nguyên có thể cổ phần khổng lồ!

Cuối cùng Vân Dịch đồng ý 0,4 đề nghị, trên thực tế đây đã là lớn nhất cổ đông, chỉ có điều muốn hứa hẹn không can thiệp công ty vận chuyển, chỉ có xét duyệt quyền lợi.

Một hồi cò kè mặc cả sau cuối cùng ra giá ba ngàn lượng trăm vạn!

Ba ngàn lượng trăm vạn thay đổi 0,4 công ty cổ phần, nói đến là kiếm lời, chính là lúc này Ngô Kiến Văn bọn họ cũng thật cao hứng, có cái này ba ngàn lượng trăm vạn, công ty có thể vượt qua trước một bước dài.

Cái này chính là lần đầu tiên dung tư, tương lai còn có thể tiếp tục dung tư, chính là cái này bước đầu tiên không bước ra đi, thủy chung đều là lời nói suông.

"Bên ta còn có một điều kiện, các người phải đáp ứng, nếu như lần nữa dung tư, chúng ta phải có được ưu tiên quyền." Vân Dịch cuối cùng cường điệu.

Ngô Kiến Văn sắc mặt lại là khê biến, cuối cùng tại hai vị phó tổng khuyên bảo còn là đáp ứng rồi, hắn kỳ thật thật có đánh trúng tương lai đối Vân Dịch công ty cổ phần tiến hành pha loãng mục đích.

Cuối cùng ký hợp đồng sau, thiên dịch giữ lấy 0,4, Ngô Kiến Văn 0,51, trương giảng hòa Lưu tình tất cả giữ lấy 0,04 điểm năm.

Dù sao lúc trước Ngô Kiến Văn cá nhân bỏ vốn kiến thiết công ty, trương hợp thuốc lá Lưu tình cũng chỉ là phân phối kỹ thuật cổ, những người còn lại công ty cổ phần phân phối, cũng đã dùng tiền thưởng hình thức đổi về.

"Văn tổng, hi vọng chúng ta hợp tác vui sướng!"

Hợp đồng ký, Ngô Kiến Văn trên mặt cũng rất cục bộ ra tiểu dung, áp lực của hắn rất cục bộ có thể giảm bớt.

"Tài chính sẽ ở trong ba ngày đến trường, Ngô tổng, ta thường thức năng lực của người, đối với người cùng của người đoàn đội, ta tuyệt đối yên tâm, nhưng là cũng có chút ý kiến sửa sang lại đi ra, các người có thể nhìn xem, về phần có hay không tiếp thu liền từ các người mình quyết định." Vân Dịch ý bảo Lý San đem văn kiện trong tay kẹp đưa tới.

Ngô Kiến Văn sắc mặt khê biến thành khê biến hóa, bất quá cũng may Vân Dịch mà nói nói khách khí, cũng không có cường chế yêu cầu, cũng sẽ

không có nhiều lời.

Cũng không có làm trường mở ra, mà là tại Vân Dịch bọn người sau khi rời khỏi, ba cái công ty cao tầng tụ cùng một chỗ thời điểm.

Mới mở ra, kết quả lại là chấn động, Vân Dịch ở phía trên đối chim cánh cụt đồ tiêu cùng với trang xếp đặt cùng vận hành phương thức đều làm từng chút giới thiệu.

Tuy nhiên cũng chỉ là dựa theo sớm nhất kỳ phương thức để làm, hẳn cũng không duy nhất đem biết đến gì đó toàn bộ lấy ra, đây không phải là hào sảng, này là người ngu, cái này Ngô Kiến Vân tuyệt đối không phải đèn đã cạn dầu.

Phải treo bọn họ, làm cho bọn hắn thói quen hợp tác.

Quả nhiên ba người sau khi xem xong, trương nói nói ra: "Ngô ca, sợ là chúng ta xem nhìn lầm, vị này Vân tổng đối tức thời nói chuyện phẩm hạng mục đích giải, cùng với vượt qua chúng ta."

"Đúng vậy a, rất nhiều phương diện chúng ta đều không có chú ý tới, hẳn vậy mà nghĩ tới phía trước, cái này tiết kiệm chúng ta không ít thời gian." Lưu tình cũng nói.

Ngô Kiến Vân thì là trầm mặc suy nghĩ thật lâu mới lên tiếng: "Đã Vân tổng hiểu một chuyện này, chắc hẳn sẽ không kéo chúng ta chân sau."

Trong lòng của hắn chết rất bất đắc dĩ, hắn có hùng tâm muốn làm chính là mình xí nghiệp, không phải đi làm cho người khác, chính là vị này Vân tổng đối công ty đưa vào hoạt động như thế giải, vậy mà so với bọn hắn còn đang đi, chỉ sợ bọn họ từ nay về sau là không cách nào đùa giỡn một ít thủ đoạn.

Thỏa đàm chim cánh cụt sau, Vân Dịch tự không còn có hỏi đến, bước đầu tiên rốt cục hắn ra khỏi, kế tiếp nên huy hoàng.

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phụ Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56 thông minh Trương Tử Ngọc

"Tân tấn ngày sau Mục Lâm từ Hongkong, một thủ « ngàn ngàn khuyết ca » kinh điển làm nổi bật tâm tư của nhân vật, truyền khắp đại giang nam bắc sau, rốt cục lại có mới động tác, do huy hoàng điện ảnh và truyền hình số tiền lớn chế tạo album mới « dừng khí » tháng sáu số 1 bắt đầu toàn diện đem bán" Lâm Giang giải trí.

"Huy hoàng điện ảnh và truyền hình mở năm tuổi « kim phần thế gia » hôm nay mời dự họp buổi họp báo, lão bài siêu sao Trần Quang cùng tân tấn ngày sau Mục Lâm đối diễn viên chính làm nổi bật tâm tư của nhân vật, theo tất cái này bộ kịch truyền hình, giảng thuật quân phiệt thời kì. . ." Miền nam vệ xem báo

"Ngàn vạn mê ca nhạc chờ mong đã lâu Mục Lâm album mới « dừng khí » hôm nay bắt đầu đánh băng, « dừng khí » cùng việt ngữ ca « Phiêu Tuyết » hai bài hát dùng khí phách tư thái, ba giờ xông lên quan á quân. Mới một đời lời nói ngày sau, cũng đã sinh ra!" Kính ca băng!

Vân Dịch cảm giải trí báo chí nhìn xem các loại bình luận, trên mặt lộ ra tiểu dung đối với Mộc Sam nói: "Còn có ba ngày liền bắt đầu đem bán, có nắm chắc không?"

Theo Mục Lâm hỏi Lâm Hải cũng đã nhanh có một tháng, trong một tháng này huy hoàng điện ảnh và truyền hình đại động tác liên tục, làm đồng hành ghé mắt.

Nhất là đối Mục Lâm đóng gói tuyên truyền, đã đến phô thiên cái địa tình trạng, một minh tinh thành công tuyệt đối không thể thiếu đóng gói.

Khả năng của người âm nhạc rất tốt, nhưng là nếu như không có con đường tuyên truyền, cho dù ở lạc thời đại, cũng ra không được đầu.

"Vân tổng yên tâm, trước mắt gần kề hai bài hát đánh băng, một ngày thời gian dự bán lượng cũng đã đột phá năm mươi vạn, song bạch kim tuyệt đối không có vấn đề." Mộc Sam tin tưởng mười phần nói.

Tại nội địa trăm vạn trương xem như tái đi kim đĩa nhạc, có thể đạt tới bạch kim lượng tiêu thụ ca sĩ, mới xem như chính thức một đường.

Đại bộ phận ca sĩ thậm chí liền mười vạn trương lượng tiêu thụ cũng có thể tính hỗn cá quen mặt, trước Mục Lâm « ngàn ngàn khuyết ca » đơn khúc một tháng cũng đã đột phá song bạch kim.

Chính là cảm dù sao cũng là đơn khúc, cùng album không cách nào so sánh được, tuy nhiên cũng được xưng là một đường, nhưng là nhưng thật ra là miễn cưỡng.

Bây giờ cái này tương album tự quan hệ lấy Mục Lâm có thể không thành công đứng vững một đường, Vân Dịch tương đương coi trọng chuyện này, gật đầu nói: "Tốt, chỉ còn lại có ba ngày thời gian, nhất định phải nắm chặt tuyên truyền."

Một phía trên một chút đầu tiếp tục nói: "《 kim phần thế gia 》 cũng đã khởi động máy, trước mắt tiến độ thuận lợi, 《 điên cuồng Thạch Đầu 》 cũng đến cuối cùng chuẩn bị giai đoạn, tháng sau hẳn là có thể khởi động máy!"

Vân Dịch gật đầu, cả Ngũ Nguyệt phân, huy hoàng đột nhiên giống như là phát động lập tức đạt đồng dạng, trong nháy mắt mở ra xe tốc hành nói.

《 kim phần thế gia 》 kịch truyền hình cuối cùng vẫn là có bốn công ty đình tiệm nam tinh Trần Quang cùng Mục Lâm biểu diễn kim Yến Tây cùng Lãnh Thanh Thu, Bạch Tú Châu do lâm ngữ biểu diễn, còn lại nhân vật phần lớn đều bản người của công ty.

Bởi vì đều là bốn công ty nghệ nhân, cho nên 《 kim phần thế gia 》 ngược lại so với 《 điên cuồng Thạch Đầu 》 nhanh hơn chụp ảnh, vốn có kịch truyền hình chuẩn bị công tác tự đơn giản rất nhiều, có thể một bên đập biển đôi chuẩn bị.

Chính là phim lại muốn phiên toái rất nhiều, chẳng qua hiện nay 《 điên cuồng Thạch Đầu 》 cũng đã sắp khởi động máy, Vân Dịch bước đầu tiên rút cục đi ra.

"Tốt, người đi trước mau lên!" Vân Dịch cười nói.

Một Sam đi ra ngoài từ nay về sau, Vân Dịch duỗi một chút cánh tay, xem nhìn thời gian, đã giữa trưa mười một điểm, nhanh tan tâm.

Đứng dậy thôi chức công căn tin, ăn bữa cơm, hẳn một tháng này trên cơ bản đều ở căn tin ăn cơm, bận quá, một mình hẳn cũng lười được về nhà.

Buổi chiều!

"Vân tổng, Trương Tử Ngọc tiểu thư đến đây!" Lý Tĩnh thanh âm cắt đứt suy nghĩ của hắn.

"Thình nằng tiến đến!" Vân Dịch ngồi ở trên ghế làm việc, đề điện thoại xuống nói.

Trương Tử Ngọc vẫn là cái kia phong tình vạn chủng, hào quang vạn trượng mỹ nữ, nàng minh tinh phạm, Vân Dịch không thể không tán thưởng, nàng có một loại khí thế, đại bài khí thế.

Mục Lâm cũng có, nhưng là Mục Lâm tại trên khán đài hơn nữa là làm cho người ta trong treo nhưng lạnh lùng, cao quý cảm giác, mà Trương Tử Ngọc bất đồng, nàng là đại khí, tự tin.

"Trương tiểu thư, ngồi đi!" Vân Dịch ánh mắt bình thản đúng đúng cái này Trương Tử Ngọc cười nói.

Trương Tử Ngọc cũng thói quen rồi ánh mắt của hắn, ngồi ở Vân Dịch đối diện, lấy tay thuận một chút bên tai sợi tóc nói: "Vân tổng tốt!"

Vân Dịch gật đầu, cũng không nói lời nào, chờ nàng mở miệng trước. hẳn đợi một chút trước nàng đến, hôm nay rút cục chờ đến.

"Vân tổng, ta nghĩ cùng ngài đàm thoả cái của ta tục hẹn vấn đề." Trương Tử Ngọc có chút ngượng ngùng nói.

Vân Dịch không có ngoài ý muốn, nói khẽ: "Tốt, ta một mực tại chờ đợi Trương tiểu thư trả lời thuyết phục."

Trương Tử Ngọc hít sâu một hơi, thành khẩn nói: "Ta đáp ứng cùng công ty tục hẹn!"

Giờ khắc này trong nội tâm nàng lại là có chút khổ sáp!

Mục Lâm album mới đánh bảng thành tích cùng dự bán thành tích, nàng tự nhiên tinh tường, vốn có bởi vì Lâm tổng mà nói, làm cho nàng thật là có chút do dự.

Quá mức đến đã làm tốt hiểu rõ hẹn chuẩn bị, có thể là thật không ngờ huy hoàng tại Ngũ Nguyệt phân đột nhiên bắt đầu rồi động tác, một mực không có khởi sắc huy hoàng trong nháy mắt phát động.

Nhất là Mục Lâm, cơ hồ là bị toàn bộ phương vị đóng gói, nếu như chỉ là như vậy nàng còn không sao cả, mấu chốt là Mục Lâm album trung mười bài hát, cơ hồ mỗi một thủ cũng có thể trở thành chủ đánh.

Vậy mà xa xỉ bị lấy ra làm một tám album, nàng rất hối hận, mấy ngày nay vẫn muốn, lúc trước nếu như đáp ứng rồi, những này hẳn là của mình a!

Trong nội tâm rất có phải là tư vị, dù sao nàng so với Mục Lâm muốn hồng, nàng là chân chính đình tiệm nghệ nhân, cùng Mục Lâm cách một cái cấp bậc, nếu như là nàng đến hát cái này mười bài hát, lực ảnh hưởng càng lớn, sẽ làm sự nghiệp của nàng phát ra thứ hai xuân.

Có thể là bởi vì chính mình do dự, thành toàn Mục Lâm. nàng có khổ nói không nên lời.

Nhưng lại biết mình không thể lại do dự, nếu không dù cho mình tục hện, địa vị của mình chỉ sợ cũng không giữ được.

"Trương tiểu thư, người có hay không suy nghĩ kỹ càng rồi?" Vân Dịch lần nữa xác nhận nói.

Trương Tử Ngọc nháy mắt một cái không nháy mắt chăm chăm vào Vân Dịch nói: "Vân tổng, ta nghĩ thông suốt. Kỳ thật ta vẫn luôn là xem trọng huy hoàng, tại Vân tổng dưới sự dẫn dắt, huy hoàng một tháng tự toả sáng sinh cơ, Tử Ngọc rất kính nể."

Như là đã quyết định, Trương Tử Ngọc mà nói nói rất đẹp, không thể không bội phục giới giải trí nữ nhân, chẳng những xinh đẹp còn các loại chuyện ma quỷ há miệng tự.

Mà ngay cả Mục Lâm đều là như thế, không quản nhìn thấy ai, đang nói chuyện trên chưa bao giờ làm cho người ta bất bẻ!

Vân Dịch cười cười nói: "Được rồi, cảm tạ Trương tiểu thư tín nhiệm, kỳ thật chúng ta đã vì người chuẩn bị cho tốt album mới cần có hết thảy, tự đội đến người gặt đầu. Xin thứ cho ta nói thẳng, huy hoàng chỉ biết vì chính mình công nhân viên chuẩn bị."

Trương Tử Ngọc ngạc nhiên nhìn về phía Vân Dịch, trong mắt tràn đầy nghi hoặc. Cho nàng chuẩn bị ca khúc không phải cho Mục Lâm dùng sao?

"Người yên tâm, chúng ta huy hoàng không thiếu tác phẩm, thiếu chính là giống như người vậy nghệ nhân, người đi tìm một tổng a, hẳn sẽ vì người an bài công tác, đồng thời cũng chúc mừng người lần nữa trở thành huy hoàng một thành viên!" Vân Dịch cười nói.

Trương Tử Ngọc đứng dậy đối với Vân Dịch có chút khom người nói: "Cảm ơn ngài, Vân tổng! Cảm ơn chiếu cố!"

Trương Tử Ngọc đi đến Mộc Sam văn phòng, Mộc Sam giống như Vân Dịch cũng không ngoài ý, nếu như nàng lựa chọn rồi đi, chỉ sợ mới là ngoài ý muốn.

Mộc Sam thỉnh nàng ngồi xuống, vẻ mặt tươi cười nói: "Trương tiểu thư, người biết ta nhưng là đội người hơn một tháng."

Trương Tử Ngọc đối mặt hẳn lại là cùng Vân Dịch bất đồng, tuyệt không xấu hổ, chuyện trò vui vẻ nói: "Mộc tổng đây là đang trách ta làm cho ngài đội lâu sao?"

Nữ nhân xinh đẹp tổng là có chút đặc quyền, Mộc Sam ngược lại bị nàng khiến cho dờ khóc dờ cười, lắc đầu nói: "Nơi đó, là chờ mong đã lâu, ta đã an bài tốt hết thảy sẽ chờ người ký tên!"

Mộc Sam xuất ra một phân hợp đồng đưa cho Trương Tử Ngọc, trên hợp đồng nội dung làm cho Trương Tử Ngọc có chút ngoài ý muốn.

Vậy mà cùng trên một phân hợp đồng đãi ngộ giống như đúc, không thể đề cao, trên mặt không biến sắc, trong nội tâm nhưng trong nháy mắt hiểu rõ đây là gỗ.

Xem ra Vân tổng chỉ sợ không có tốt như vậy lừa gạt, lần này nàng gặp nỗi hạ món ăn, mặc dù không có phong hiểm, tương đối đãi ngộ tự nhiên cũng thấp xuống.

Tĩnh Tĩnh xem hết hợp đồng, trong nội tâm thoáng cân nhắc, bất kể thế nào nói, so với Mục Lâm hợp đồng hay là muốn cao một bậc, coi như là trên mặt mũi không có trở ngại.

Ngẩng đầu lên nhìn xem Mộc Sam cười mỉm nhìn xem nàng, trên mặt tự nhiên vô cùng, không có chút nào dị sắc, giặt mình, vị này trước kia mộc phó tổng, bây giờ cũng không giống với lúc trước.

Cầm lấy bút ngay trước mặt Mộc Sam ký xuống chữ, sau đó đưa cho Mộc Sam.

Mộc Sam tiếp nhận sau, mỉm cười vươn tay nói: "Tốt, chúng ta từ nay về sau tự làm việc với nhau, hợp tác vui sướng."

"Hợp tác vui sướng!" Trương Tử Ngọc đồng dạng nét mặt tươi cười như hoa, không có có một chút bất mãn.

Mộc Sam xuất ra một văn kiện đưa cho Trương Tử Ngọc không nói gì.

Trương Tử Ngọc nhìn xem văn kiện, hơi sững sờ nói: "Cái này là cái gì?"

"Người xem xem sẽ biết!" Mộc Sam thần bí nói.

Trương Tử Ngọc thật đúng là hiếu kỳ, nhận lấy mở ra xem xét, album bày ra, phía dưới một loạt ca đơn, đồng dạng là mười bài hát, làm thơ soạn người đồng dạng là lão binh!

Xem đại cái tên này, trong nội tâm lập tức kích động, ngẩng đầu nhìn về phía Mộc Sam, trong mắt tràn đầy hoài nghi.

Mộc Sam gật gật đầu, Trương Tử Ngọc lập tức khép lại văn kiện vui vẻ nói: "Đây là cấp cho ta?"

Lần này là thật sự kinh hi, nàng không nghĩ tới Vân Dịch nói là sự thật, cũng đã chuẩn bị cho nàng tốt lắm. Nguyên bản chứng kiến hợp đồng, dùng là

Vân Dịch nói chính là giả.

Lão binh cái tên này, bây giờ ở công ty chính là bị lan truyền rất rộng, bởi vì Mục Lâm album tất cả ca khúc đằng sau đều là hai chữ này.

Bị người chế tác đánh giá là gạch đá đĩa nhạc 《dững khi》 làm thơ soạn người, bây giờ đã không phải là bí mật, tuy nhiên không có ai biết hẳn là ai?

Nhưng là không ngại mọi người sùng bái, tất cả nghệ nhân, không không nghĩ được đến vị này tác phẩm, hạnh phúc tới quá là nhanh.

"Cảm ơn một tổng!" Lần này là thật tình.

"Không cần, người album chính thức bắt đầu khởi động kế hoạch, người sớm làm chuẩn bị đi." Mộc Sam nói.

Trương Tử Ngọc gật đầu chuẩn bị đi ra ngoài, lại lại đột nhiên nhìn về phía Mộc Sam nói: "Mộc tổng, thật cao hứng có thể tìm người ký hợp đồng!"

Mộc Sam mặt không khác sắc gật đầu nói: "Hẳn là, đúng rồi, đây chỉ là bước đầu tiên, kế tiếp công tác của người còn rất nhiều, chuẩn bị sẵn sàng!"

Trương Tử Ngọc hiểu rõ gật đầu, chỉ sợ mình không nói những lời này, sẽ không có Mộc Sam đằng sau những lời này, cái này mộc tổng cũng không đơn giản.

Mộc Sam hiện tại địa vị, theo công ty cái này một loạt động tác, uy tín đã không phải là lúc trước, có thể tưởng tượng đợi cho thành tích đi ra rồi, địa vị của hẳn càng thêm vững chắc.

Hiện trong công ty biết rõ mộc tổng người, tuyệt đối so với biết rõ Vân tổng nhiều người, Vân Dịch cho tới hôm nay đều không có công khai lộ diện, mộc tổng tự là công ty bên ngoài quyết sách người.

Dùng địa vị của nàng tự nhiên không sợ Mộc Sam, nhưng là ở ngoài sáng biết Lâm tổng sắp thất thế dưới tình huống, còn không biểu lộ thái độ, nàng kia nhiều năm như vậy cho dù bạch lẫn lộn.

Bất quá giờ khắc này, nàng nghĩ đến cái kia ngồi ở trong phòng làm việc, bắt ôn bắt hỏa Vân tổng.

Nguyên bản đoàn người dùng là Vân tổng tiền nhiệm, tự sẽ lập tức thanh trừ Vương Yến Sơn dòng chính, Lâm tổng đứng mũi chịu sào!

Chính là thời gian dài như vậy đến nay, Vân Dịch sừng sốt không nhúc nhích, Lâm Phi như vậy một ít động tác, người khác không biết, nàng tình huống hung ác. Không tin Vân tổng không biết.

Nhìn xem một người nghệ sĩ bộ lão tổng, ở dưới mí mắt của mình chơi đa dạng, đơn giản chỉ cần bất động, thẳng cho tới hôm nay, công ty có khởi sắc, mới rốt cục bắt đầu có chỗ động tác.

Hôm nay là Mộc Sam ký kết, đã nói lên Vân tổng cũng đã tính toán bắt đầu chuẩn bị xử lý Lâm Phi.

Lâm Phi ở công ty tư cách cực lão, đại bộ phận nghệ nhân đều cùng hẳn quan hệ mật thiết. Muốn động hẳn tuyệt đối không phải chuyện đơn giản.

Chính là Trương Tử Ngọc hiện tại tương tượng, đột nhiên phát hiện nhất bộ 《kim phần thế gia》 kịch truyền hình, diễn viên cơ hồ toàn bộ đều dựa vào hướng về phía Mộc Sam, mà dựa vào hướng Lâm tổng cực nhỏ.

Cái này có thể là Vân tổng cố ý gây nên, cũng có thể là mộc cuối cùng bồi dưỡng nhân thủ, bất kể như thế nào, Lâm tổng lợi thế nhanh như vậy tan rã, tuyệt đối là cố ý gây nên.

Mình và Lâm tổng phân rõ giới hạn tuyệt đối là tất yếu!

Không thể không nói cái này tại giới giải trí lẫn lộn nhiều năm nữ nhân, xác thực rất thông minh, tại nàng sau khi rời đi, Mộc Sam ngồi ở mở trong công ty, theo trong ngăn kéo xuất ra một phần văn kiện, đem tên Trương Tử Ngọc cắt đi.

Tinh tế xem xét, cái này trên danh sách, trên trăm cá danh tự, bây giờ chỉ còn lại có mười cái không có bởi quyền, Mộc Sam nhìn xem này mười cái danh tự, khóe miệng kéo ra một sao cười lạnh.

Hắn có thể tại Vương Yến Sơn thời đại tổng giám đốc đề xuống làm được phó tổng, địa vị có thể giữ được, khẳng định không ngốc, theo Vân Dịch tiền nhiệm sau, hẳn liền bắt đầu có ý thức tan rã Lâm Phi người.

Bình thường các ngành công tác, chịu dựa đi tới, cơ bản đều được đến trọng dụng, lần này 《kim phần thế gia》 kịch truyền hình liền đem loại thủ đoạn này cơ hồ làm rõ, đi theo Lâm tổng sẽ không có công tác.

Hắn theo đi theo Vân Dịch lên, chỉ biết Vân Dịch tuyệt đối không ngốc, hơn nữa rất khôn khéo, hẳn làm hết thầy, hẳn không tin Vân Dịch không chút nào biết.

Như thế hiển nhiên chèn ép một số người, Vân Dịch lại một câu đều không có đề cập qua, đủ để nói rõ hẳn làm đúng rồi.

Hắn cam tâm tình nguyện làm thanh đao này, thay Vân tổng giết người giờ, của mình uy cũng đứng lên, vẹn toàn đôi bên.

Hiện tại tự xem Văn Dịch khi nào thì động thủ.

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phụ Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 57 Hồ lão bản ghi âm và ghi hình điểm

Tháng sáu số 1 là ngày quốc tế thiếu nhi, từng cái ngày quốc tế thiếu nhi đều là ghi âm và ghi hình điểm phim hoạt hình, nhạc thiếu nhi tiêu thụ tối hỏa thời điểm.

Tây đô khu, lão hồ ghi âm và ghi hình điểm Hồ lão bản theo Ngũ Nguyệt tách ra thủy tự trên diện rộng hàng tồn, tự đội đến hôm nay rất nhiều gia trưởng mang theo bọn nhỏ đến tranh mua.

Sớm hơn bảy giờ bán, hôm nay hân nói trước nửa giờ rồi giường, chuẩn bị đi trong tiệm nhìn xem các loại phim hoạt hình đều là hay không cũng đã lên khung, bày ở bắt mắt vị trí.

Có chút không yên lòng vừa đến trong tiệm không lâu tiểu lâm, cô nương này mới mười tám tuổi, làm việc khả năng không có như vậy cẩn thận, lại là vừa vận tiếp nhận, hôm nay khả năng sẽ rất bẽ bộn, đừng làm cho nàng ra sai, làm chậm trễ sinh ý.

Hân mỗi ngày lái xe đi làm, vậy đều đi trước bãi đỗ xe, sau đó mới đi bộ trở lại trong tiệm, thuận tiện tại quán ven đường ăn phần bữa sáng.

Cái này cũng đã thành hân thói quen rất lâu đến nay thói quen, bãi đỗ xe phải theo hân cửa điểm đi vòng qua, hôm nay hân y nguyên chậm rãi lái xe đi ngang qua cửa mình tiểu điểm.

Thói quen nhìn về phía mình cửa điểm, lại thoáng cái mắt choáng váng.

Người, cửa điểm cũng đã sắp xếp nổi lên hai cái hàng dài, một mực sắp xếp đến điểm ngoài ba bốn mét!

Hồ lão bản trước là có chút giật mình, lập tức khốc miệng treo lên mỉm cười, xem ra năm nay ngày quốc tế thiếu nhi, sẽ là cá đại thu hoạch.

Cũng không nóng nảy đi bãi đỗ xe, đem tốc độ xe chậm lại, còn muốn nhìn nhiều xem, cái này cảnh tượng, sinh ý thịnh vượng, may mắn a!

Chính là tự tại hân chính cao hứng thời điểm, một cái ngoài ý muốn đã xảy ra, chỉ thấy tiểu lâm đột nhiên theo trong tiệm đi ra, đối với hai cái hàng dài nói những thứ gì?

Sau đó cũng chỉ gặp hai cái đội ngũ, trong nháy mắt hỗn loạn, nguyên một đám trong miệng hướng về phía tiểu lâm lớn tiếng nói cái gì đó.

Tiểu lâm tắc đứng ở cửa ra vào, sắc mặt xấu hổ tựa hồ đang nói xin lỗi!

Hông rồi! Hồ lão bản xem xét tình huống này, cảm giác chuyện xấu, nhất định là tiểu lâm kinh nghiệm không đủ, đắc tội người, trông cửa khẩu cái này không dưới ba mươi người trắng diện, chỉ sợ còn không phải việc nhỏ.

Lập tức trong nội tâm chấn được sợ, tốt như vậy sinh ý, có thể ngàn vạn đừng kêu tiểu lâm cho hồng rồi.

Nơi đó còn lo lắng đi bãi đỗ xe cùng ăn điểm tâm, lập tức tại ven đường đỗ xe, một bả kéo mở cửa xe, ba bước cũng làm hai bước hướng trong tiệm chạy tới.

Còn cách vô cùng xa chợt nghe đến một hồi sáo sáo nhượng nhượng, quần tình xúc động phần nộ!

"Mọi người tĩnh táo, ta là lão bản, có chuyện gì cùng ta nói!" Hồ lão bản bước nhanh đi đến cửa tiệm trước, lại chen chúc không vào đi, chỉ phải quát to một tiếng.

Lập tức tràng diện an tĩnh lại, tất cả mọi người hướng hân xem ra, tiểu lâm nhần tình sáng lên, vội vàng hướng phía Hồ lão bản một ngón tay nói: "Mọi người đừng nóng vội, lão bản của chúng ta đến đây, các người có thể cùng hân nói."

Đám người mở ra đường, Hồ lão bản vội vàng nhanh đi vài bước, đi đến tiểu lâm bên người, hung hăng trừng nàng liếc, thăm nghĩ đội tí nữa lại thu thập người.

"Mọi người trước tình tảo, có lời gì có thể từ từ nói, tiểu điểm nhất định thỏa mãn mọi người cần!" Hồ lão bản lộ ra hiền lành tiểu dung.

Đám người hơi chút trầm mặc hạ xuống, trong nháy mắt lại bạo phát!

"Thỏa mãn cần? Cái gì phá điểm, hại ta sắp xếp nửa giờ đội, bữa sáng đều không ăn, người nói cho ta biết không có hàng?"

"Chính là, không có hàng người mở cái gì điểm, ta còn vội vàng đi làm đâu, cũng đã trễ rồi, người không có hàng người lại là sớm nói a."

"Trường học của chúng ta sớm tự học cũng đã đi học, ta có thể chưa từng có tránh được khóa, hôm nay lần đầu tiên, cũng đã chuẩn bị cho tốt phạt đứng rồi? Hiện tại người nói cho ta biết không có hàng rồi?"

"Người nhanh đừng nói nữa, người phạt đứng, ta còn phải thỉnh gia trưởng đâu?"

"Chính là sáng sớm người nói đùa chúng ta ?"

"..."

Quần tình xúc động phần nộ, đại gia hòa đều là nâng sáng sớm bỏ chạy đến đây, một mực sắp xếp đến bây giờ, muộn, trốn học còn chưa tính, có thể mua được album, cũng đáng.

Nhưng bây giờ chẳng những đến muộn, còn mua không được gì đó, một cô oán khí trong nháy mắt bao vây Hồ lão bản.

Hồ lão bản sắc mặt trầm xuống, sao biết sớm như vậy đã tới rồi nhiều người như vậy, bình thường ngày quốc tế thiếu nhi không đều là đến trưa hoặc là buổi tối gia trưởng mới đến sao?

Xem tình huống này, nơi này đại đa số đều là học sinh trung học cùng đi làm tộc người tuổi trẻ a, như thế nào bọn họ cũng qua sáu một? Xem phim hoạt hình?

Bất quá trông nom không được nhiều như vậy, hần cũng đã tồn đủ rồi nguồn cung cấp, không có khả năng đoạn hàng, nhất định là tiểu lâm không làm rõ được tình huống, trước tiên đem tình huống ổn định lại nói sau!

"Đoàn người đừng nóng vội, có, trong tiệm nguồn cung cấp sung túc, đoàn người yên tâm, tuyệt đối đều có thể mua được." Hồ lão bản hét lớn một tiếng, trung khí mười phần, thanh truyền tứ phương!

Hiện trường lập tức An Tĩnh , nguyên một đám tròng tròng mắt nhìn xem Hồ lão bản.

"Nàng kia vì cái gì nói không có?" Trương Lực là học sinh cấp 3, thì ra là hôm nay học sinh trốn học, lúc này trong lòng vẫn là lửa giận bốc lên, chỉ vào tiểu lâm hỏi! .

Vì Mục Lâm album mới, hần có thể là lần đầu tiên trốn học, nếu như mua không được này thật đúng là nén giận.

"Tĩnh, tĩnh, lão bản tranh thủ thời gian, ta còn vội vàng đi làm đâu, mau đưa album lấy ra!" Có người đuổi thời gian!

Hồ lão bản đối với tiểu lâm hét lớn một tiếng: "Còn không mau đi! Không thấy khách nhân đều chờ sao?"

Tiểu lâm xấu hổ nhìn thoáng qua Hồ lão bản, lại không động, mà là nhỏ giọng đối Hồ lão bản nói: "Lão bản, thật không có, nay trời sáng sớm trên theo năm giờ rưỡi đến bây giờ cũng đã bán năm trăm trương, chúng ta chỉ có tiền năm trăm trương!"

Nàng cũng không có biện pháp, buổi sáng năm giờ rưỡi thì có học sinh bắt đầu gõ cửa, sau đó chính là một gầy gầy người, chưa từng nghe qua, Mục Lâm album mới, chỉ có năm trăm trương, không đến hai giờ toàn bộ bán xong rồi.

Dựa theo bình thường lượng tiêu thụ là đủ rồi, nhưng là hôm nay tình huống quá nóng nảy, cũng là nàng thật sự là bẽ bộn đã quên, một mực tự khiến cái này người chờ, thẳng đến không có hàng mới ra để giải thích, chọc nhiều người tức giận.

Hồ lão bản sắc mặt trầm xuống, trước là đối với mọi người cười làm lành một chút, quay mặt lại đối với tiểu lâm, lập tức phụng phịu, cái này tiểu lâm quá không hiểu chuyện, quát: "Sao biết không có? Ta tiến hàng, ta lại không biết? Đều ở phía sau trong phòng bày biện đâu, tính, vụng về, chính ta đi."

Cũng không đợi tiểu lâm nói chuyện, nhanh như chớp chạy vào sau phòng, thăm nghĩ, không được cô nương này không thể nhận, còn là đối lại người, đừng chậm trễ mình sinh ý.

Tiểu lâm đứng ở nơi đó không giải thích được, nàng cũng đã đi vào đi tìm, xác thực đã không có, chẳng lẽ lão bản đặt ở địa phương khác.

Đành phải ở bên ngoài chờ, không bao lâu, Hồ lão bản khiêng một cái túi lớn đi ra, đi thẳng tới cửa ra vào đang tại mọi người trước mặt nói ra: "Đoàn người xem, nguồn cung cấp sung túc, đoàn người đều là cho trong nhà đệ đệ muội muội mua a, yên tâm, tiểu điểm đã sớm chuẩn bị xong!"

Sắc mặt của đám người có chút kỳ quái, cái gì cho đệ đệ muội muội mua?

Bất quá cũng không có quần quýt, nhìn xem Hồ lão bản mở ra bao, nguyên một đám một loạt cùng lên, thậm chí nghĩ trước mua.

"Cho ta một tấm!"

"Ta tới ba tờ!"

"Trước cho ta!"

Hồ lão bản còn không có mở ra bao, đoàn người sẽ cầm tiền tranh lên, vội vàng mở ra bao, nắm lên hai hộp CD đưa ra đi, lớn tiếng hô: "Từng bước từng bước, tất cả mọi người đừng nóng vội!"

Tiểu lâm lại là há hốc mồm đứng ở một bên, đây không phải là phim hoạt hình sao? Lão bản đem cái này lấy ra làm gì vậy? bọn họ muốn mua Mộc Lâm 《đứng khỉ》a!

Trong nội tâm bắt đầu không ổn, chỉ sợ lão bản là nghĩ sai rồi!

Hồ lão bản trên tay cầm lấy CD, đối với tiểu lâm quát: "Còn không mau tới lấy tiền, đứng góc ở đó làm gì? Vụng về."

Tiểu lâm sắc mặt đỏ lên đi qua, muốn nói lại thôi nhìn chung quanh mọi người liếc, quả nhiên nguyên một đám sắc mặt âm trầm đáng sợ chăm chăm vào Hồ lão bản trên tay, này hai hộp phim hoạt hình trên mini tiểu nhân.

"Lão bản, không phải cái này!" Tiểu lâm cúi đầu xuống.

Hồ lão bản cũng phát hiện tình huống không đúng, trên tay CD, không có ai tiếp a!

Ngẩng đầu nhìn xem người chung quanh trừng mắt căm tức hẳn, cười lạnh bộ dạng, sắc mặt trong nháy mắt cứng ngắc.

Không có người vươn tay tiếp nhận trên tay hẳn CD, nhiều cái người thở sâu xoay người rời đi.

Tiếp theo một mảng lớn bắt đầu đi ra ngoài, liền lời nói đều lười được nói một câu, bất quá lúc gần đi, xem ánh mắt của hẳn lại là rất là khó coi.

Hồ lão bản sững sờ đứng tại nguyên chỗ, nhìn xem đám người đi chỉ còn lại hai ba người, trong chuyện này chỉ còn lại học sinh cấp 3 Trương Lực.

Dù sao đã trễ rồi, cũng không quan tâm một chút như vậy thời gian, đối với Hồ lão bản nói ra: "Lão bản, đây là hàng của bọn người rất sung túc? chúng ta muốn mua chính là Mộc Lâm album, những này phim hoạt hình, người giữ lại mình xem đi!"

Nói xong xoay người rời đi, bất quá thật là có hai người giữ lại, tiếp nhận Hồ lão bản trên tay phim hoạt hình nhìn nhìn, hỏi: "Bao nhiêu tiền?"

Hồ lão bản cũng đã hiểu được, mình nào loạn Ô Long, nhìn thoáng qua còn thừa lại hai cái hộ khách, đối với tiểu lâm trầm giọng nói: "Người tới chiều đãi."

Đi vào trong tiệm, tiểu lâm một lát sau cố hết sức kéo theo bao vây đi tới nói: "Lão bản, nghĩ sai rồi, bọn họ không phải muốn mua phim hoạt hình, là muốn mua Mộc Lâm album."

Hồ lão bản cũng đã tỉnh táo lại, nhìn thoáng qua tiểu lâm, thờ sâu nói: "Chuyện gì xảy ra, người chậm rãi nói với ta!"

Tiểu lâm đem mình sáng sớm, còn đang ngủ, đã bị gọi gõ cửa kêu lên, trên con đường này có một chỗ cao trung, cho nên các đều dậy rất sớm.

Không nghĩ tới từ người đầu tiên đến đây sau, người sẽ không ngừng qua, năm trăm trương Mộc Lâm album, không đến hai giờ sẽ không có.

Hồ lão bản cái này mới nhớ tới Mộc Lâm album, vài ngày trước Mộc Lâm album bắt đầu dự bán, còn là tiểu lâm nói cái này Mộc Lâm ca rất êm tai, muốn hay không tiến điểm hàng bị trước.

Lúc ấy cũng không có để ý, nói vậy thì tiến điểm a, cứ như vậy vào năm trăm trương.

"Tiểu lâm, cái này Mộc Lâm chính là hát 《ngàn ngàn khuyết ca》Mộc Lâm?" Hồ lão bản đột nhiên nghĩ tới, mở ghi âm và ghi hình điểm, hát đối tình đều rất quen thuộc.

Chính là cũng là bởi vì quen thuộc, ca sĩ quá nhiều, cũng sẽ không đặc biệt coi trọng một loại người.

"Ừ, chính là nàng, lão bản đều tại ta, ta đi nhập hàng thời điểm, chỉ có tiền năm trăm trương." Tiểu lâm có chút tự trách.

Hồ lão bản cười cười nói: "Không trách người!"

Lập tức tranh thủ thời gian lấy điện thoại di động ra, thông qua một chiếc điện thoại, một mực đường dây bận, thủy chung đánh không thông, cầm điện thoại, sắc mặt có chút âm trầm.

Lại một lần nữa không có đánh thông sau, trong nội tâm cả kinh hiểu được, chỉ sợ không chính tự mình một người như thế, hiện tại sốt ruột người hẳn là

rất nhiều.

Không nói hai lời, xoay người liền hướng ngoài chạy tới!

"Lão bản! Ngươi đi đâu?" Tiểu lâm ở sau người kêu lên.

"Đi nhập hàng!" Hồ lão bản cũng không quay đầu lại, đi nhanh lên xe, Tuyệt Trần mà đi.

Hắn chỉ có thể tự mình đi một chuyến, bọn họ mở tiểu ghi âm và ghi hình điểm, đều là cố định tại một nhà bán sỉ điểm nhập hàng, hiện tại điện thoại đánh không thông, nhất định là gọi điện thoại người nhiều lắm.

Một đường bay nhanh đi đến bán sỉ điểm thời điểm, đã qua nửa giờ!

Xuống xe bước nhanh đến gần trong tiệm!

"Hồ lão bản, ngươi cũng tới?"

"Cũng là vì Mục Lâm album mới?"

"Này còn dùng nói? Hoàng lão bản, đợi tí nữa chúng ta cần phải thương lượng một chút làm sao chia, cái này không thể xằng bậy a!"

"Tổng cộng tựu cái này một vạn trương, chúng ta bảy tám người, câu nào phân? Lão Lý, còn là tranh thủ thời gian đặt hàng a!"

Hồ lão bản nhìn xem chính ở chung quanh bảy tám cá quen thuộc đồng hành, bình thường rất ít tụ cùng một chỗ, hắn tiến đến một câu còn chưa nói, cũng đã hiểu rõ tình huống!

Lúc này, ai cũng không nguyện ý nhà mình tiến thiếu, hắn nhìn thoáng qua đang tại gọi điện thoại bán sỉ điểm lão Lý!

Lại nhìn xem đang tại thảo luận làm sao chia người, vội vàng đi ra phía trước, quát to một tiếng: "Đừng sao, chúng ta còn là chia đều a, nếu không đợi tí nữa người tới càng nhiều!"

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phu Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58 lượng tiêu thụ

Trải qua ba ngày đánh bảng, tổng cộng tứ bài hát toàn bộ leo lên bảng xếp hạng, ôm đồm trước bốn gã!

Huy hoàng tại đây trương album trên, cơ hồ phát động chỗ có quan hệ, cách tiến hành tuyên truyền!

Bất kể là radio, TV, báo chí còn là các loại trên diện rộng áp-phích, chỉ cần người lưu lượng tập trung địa phương cơ hồ đều có thể chứng kiến 《dừng khí》tuyên truyền.

Mà trên bảng xếp hạng tứ bài hát khúc, càng là cũng đã truyền khắp đại giang nam bắc.

Không trách Hồ lão bản không có chuẩn bị cho tốt, năm trăm trương CD, trên thực tế cũng đã không tính thiếu, dù sao hắn chỉ là tiểu điểm.

Cả nước như vậy tiêu điểm đếm không hết, nếu như mỗi một nhà đều có thể như vậy nóng nảy, cái này trương album có thể bán được nhiều ít?

Cho nên cho dù ở Lâm Hải, dựa theo vậy một đường mà nói, năm trăm trương cũng đã có thể bán một khoảng thời gian, có thể quan sát ra phản ứng, nếu như bán tốt, lại bỏ hàng cũng không muộn.

Tại tháng sáu số 1 một ngày này, cả nước chủ yếu thành thị, nhất là Kinh Thành, Lâm Hải, việt châu các địa khu, đại hình ghi âm và ghi hình điểm tình hình bên trong càng thêm nóng nảy.

Vô số giải trí phóng viên, lập tức chờ xuất phát, lao tới nguyên một đám tiêu thụ điểm, tại nóng nảy tiêu thụ hiện trường tiến hành phỏng vấn.

Thời gian cũng đã đêm khuya mười điểm, cả huy hoàng như trước ngọn đèn dầu sáng ngời. Tham dự Mục Lâm album chế tác nhân viên công tác một cái

cũng không có tan tằm!

Công tác thống kê trong văn phòng, Vân Dịch, Mộc Sam, Lâm Phi, Lý Tĩnh, Trương Tử Ngọc toàn bộ khẩn trương ngồi ở bên trong sắc mặt ngưng trọng, chờ đợi tất cả tòa thành thị trở lại đến tiêu thụ báo cáo.

Hôm nay một ngày huy hoàng tiêu thụ điện thoại đã bị đánh bạo, cho tới bây giờ còn không có ngừng, hôm nay đã an bài hai người nổi nghiệp mã, suốt đêm trách nhiệm.

Cả công ty đều biết 《dũng khí》 thành công, chính là rốt cuộc tiêu thụ nhiều ít, cụ thể con số đến bây giờ vẫn đang tại công tác thống kê!

"Vân tổng, lập tức tựu đi ra rồi, ta phỏng chừng ít nhất một trăm vạn!" Mộc Sam thanh âm còn mang theo chút ít kích động.

Trước trước truyền về tin tức đến xem, một trăm vạn hẳn là không có vấn đề, đây là hẳn cảm quyền đến nay lần đầu tiên động tác, rất hiển nhiên thành tích cũng đã nằm ngoài dự đoán của hắn.

Vân Dịch sắc mặt coi như bình tĩnh, trầm giọng hỏi: "Chúng ta tổng cộng ăn nhiều ít?"

"Giai đoạn trước ăn tám mươi vạn trương, dự bán kỳ đệ một ngày sau đó, lại gia ăn năm mươi vạn trương." Mộc Sam há mồm tựu.

Theo ngày đầu tiên tựu dự bán năm mươi vạn sau, Vân Dịch làm ra gia ăn quyết định, tất cả nhà xưởng tăng giờ làm việc, rốt cục lại đuổi ra năm mươi vạn trương.

Hiện trường ngồi người, trên mặt đều ức chế không nổi kích động, một trăm mười vạn trương!

Đây đã là đỉnh cấp ca sĩ lượng tiêu thụ, Trương Tử Ngọc khoe miệng co lại, nàng cũng chỉ có một tấm album đạt tới hai trăm vạn, còn là tổng lượng tiêu thụ.

Mục Lâm album vừa mới đưa ra thị trường tựu dám ăn một một trăm ba mươi vạn trương, đủ để nói rõ công ty đối cái này trương album coi trọng.

Đây cũng không phải là nàng có thể đạt tới thành tích, lần này từ nay về sau trong công ty chỉ sợ Mục Lâm cùng nàng ngồi ngang hàng với, trong nội tâm càng là ảo não.

Nàng cũng đã xuất đạo nhanh mười năm, nhân khí một mực không thấp, cho tới bây giờ đều là dùng huy hoàng một tỷ tự cho mình là, chính là tựu bởi vì chính mình một lần do dự, địa vị khó giữ được.

Hít sâu hạ xuống, làm cho mình bình phục tới, nàng album mới cũng lập tức muốn đi vào chế tác, nàng có lòng tin, hòa nhau vị trí của mình.

Con mắt có chút oán khí nhìn thoáng qua ngồi ở nàng bên cạnh Lâm Phi liếc, Lâm Phi sắc mặt cũng mang theo cười, chính là nếu như nhìn kỹ, theo ánh mắt hắn trong nhìn không ra một điểm vui vẻ.

Hắn cảm thấy Trương Tử Ngọc ánh mắt, cũng không trở về đầu nhìn nàng, hắn đã biết Trương Tử Ngọc cùng Vân Dịch ký kết, hắn không ngoài ý, theo Mục Lâm album bắt đầu chế tác đến nay, hắn đã bị bài trừ bên ngoài.

Chính là không có nghĩa là hắn cũng không biết cái này trương album chi tiết, hắn biết rõ cái này trương album chất lượng, đã là trong nghề đỉnh cấp, lúc ấy cũng đã nghĩ đến Trương Tử Ngọc khả năng ký chính thức.

Hắn nhìn về phía cái kia ngồi ở chỗ kia phảng phất rất bình tĩnh lão tổng Vân Dịch, hiện tại hắn cũng đã không dám khinh thị hắn, Lâm Phi biết mình chỉ sợ rất nhanh tựu phải ly khai huy hoàng.

Vân Dịch lúc này trong nội tâm cũng có chút không có đáy, kiếp trước đại bộ phận một đường ca sĩ đều chỉ có vài chục vạn trương, đạt tới trăm vạn trương đương thiếu.

Tuy nhiên nơi này không giống với, văn hóa sản nghiệp tương đối mê mẩn, hơn nữa Mục Lâm trước kia album lượng tiêu thụ cũng bán qua năm mươi vạn trương.

Chính là dự bán ngày đầu tiên năm mươi vạn trương sau, sẽ không có động tĩnh gì, làm cho hắn cũng có chút không có đáy.

Dù sao có thể đạt tới bạch kim đĩa nhạc album cũng không nhiều, bất quá hắn đang nghe thế giới này ca sau, trong lòng vẫn là cảm thấy Mục Lâm cái này trương album khẳng định không sai.

Cho nên tại ngày đầu tiên năm mươi vạn trương dự bán sau, về sau lại gia ăn một lần, đã là mạo hiểm! Ở kiếp trước phỏng chừng không người nào dám làm như vậy.

"Đi ra rồi!"

Theo công tác thống kê nhân viên một tiếng hét kinh hãi, tất cả mọi người lập tức đứng lên, nhìn về phía hắn.

Đây là một tiểu tử, nhìn xem mới hai mươi tuổi, nhìn xem nhiều như vậy cao tăng ánh mắt cùng một chỗ trông lại, lập tức cảm giác áp lực đại tăng.

"Nói mau!" Mộc Sam trầm giọng quát.

"Là, hết hạn buổi tối mười điểm cả, nội địa khu, chúng ta tổng cộng nhận được đơn đặt hàng là một trăm mười tám vạn."

Tĩnh!

Trong văn phòng tĩnh đáng sợ, tất cả mọi người bị mấy cái chữ này hù đến, mở bán ngày đầu tiên cũng đã đạt tới một trăm mười tám vạn, đây quả thực không thể tưởng tượng.

Kỳ thật đó cũng không phải thực tế tiêu thụ lượng, một ngày chính là dù thế nào bán cũng không có khả năng bán được một trăm vạn, nhưng là chỉ cần là theo công ty phát ra đi đơn đặt hàng, cho dù làm lượng tiêu thụ.

Đây vẫn chỉ là ngày đầu tiên, tin tưởng theo danh tiếng truyền ra, ngày mai, hậu thiên, kế tiếp một tuần lễ đều muốn là hoàng kim tiêu thụ kỳ.

Nội địa khu cũng đã một trăm mười tám vạn, còn có Hong Kong đài cái này ba cái lượng tiêu thụ nhiệt khu, tăng thêm Đông Nam Á ngay sau đó lập tức khởi động đem bán.

Mộc Sam run rẩy tiếp nhận công tác thống kê báo cáo, kích động nói: "Bạch kim đĩa nhạc, ngày đầu tiên thì đến được bạch kim đĩa nhạc!"

"Rống. . ."

"Răng rắc!"

Một hồi màu hoa phun ra, cả tràng diện trong nháy mắt sôi trào! Cái này trương album chế tác thành viên tổ chức bắt đầu cao giọng gầm rú, lúc này bọn họ không hề để ý công ty cao tăng tự lại trước mặt.

Không thể không kích động, bạch kim đĩa nhạc chỗ đại biểu không chỉ là thanh danh, cùng bọn họ tiền thưởng, sinh hoạt là nó, lúc này đây tiền thưởng có thể tưởng tượng!

Vân Dịch ngồi vào trên ghế dựa, thở ra một hơi, một trăm mười tám vạn, cái này lượng tiêu thụ cũng đã vượt ra khỏi dự tính của hắn.

Kiếp trước hoa người đỉnh cấp siêu sao tại hoàng kim thời kỳ, đơn trương album cũng bắt quá cao nhất đạt tới ba bốn trăm vạn. Có thể tưởng tượng Mộc Lâm cái này trương album ít nhất cũng có thể đạt tới song bạch kim.

Một bước lên trời, Mộc Lâm vững vàng đứng vững vàng giới giải trí một đường đỉnh cấp ninh tinh địa vị, huy hoàng một trận này xem như lấy được khởi đầu tốt đẹp, ngẩng đầu nhìn mọi người liếc, tại Lâm Phi trên mặt dừng lại thêm trong nháy mắt.

"Mọi người khuya hôm nay khổ cực, mộc tổng tự phiên toái người đi mời bọn họ ăn khuya, ta tự nhân mời khách đáp tạ các vị khoảng thời gian này trả giá, đồng thời các người tiền thưởng sẽ tại sau đó nghiên cứu sau công bố!" Vân Dịch lập tức đối với tham dự qua cái này trương album nhân viên công tác vỗ vỗ tay nói.

"Cảm ơn Vân tổng!"

"Vân tổng vạn tuế!"

Một hồi đáp tạ trong tiếng, Vân Dịch mang theo công tác thống kê văn kiện đi ra văn phòng, đi đến phòng làm việc của mình. Nghĩ cho Mộc Lâm gọi điện thoại, thật không nghĩ đến Mộc Sam vậy mà đi theo đã trở lại, đi đến Vân Dịch văn phòng ngồi xuống.

"Không phải cho người đi mời khách sao? Tại sao trở về rồi?" Vân Dịch kinh ngạc hỏi.

"Ta làm cho chính bọn nó đi, ta ở đây bọn họ khả năng chơi không được tự nhiên. Đúng rồi Lâm tổng cũng không đi!" Mộc Sam cười nói.

Mộc Sam hiện tại quyền uy càng lớn, hắn ở đây ngược lại công nhân viên hội câu thúc! Vân Dịch không có đánh giá Lâm tổng không có đi chuyện tình, cười gật gật đầu.

"Vân tổng, cái này trương đĩa nhạc chúng ta thành công, ta đã thông tri bắt đầu gia ấn, một một trăm ba mươi vạn là khẳng định không đủ, lần nữa gia ấn một trăm năm mươi vạn!" Mộc Sam gấp Vân Dịch không có tỏ vẻ, tiếp theo báo cáo nói.

Vân Dịch gật gật đầu, hắn lúc trước là đánh giá thấp thế giới này lượng tiêu thụ: "Mộc Sam, cái này trương album chúng ta kiếm tiền sao?"

Hắn đến bây giờ mới ngừng, kỳ thật còn cũng không phải quá rõ ràng album lợi nhuận, dù sao kiếp trước giống như album rất nhiều đều lỗ vốn. .

Đối với album lợi nhuận hắn không có quan tâm qua, căn cứ hắn hiểu rõ, album chỉ cần không thiệt thòi vốn là buôn bán lời, bởi vì nghệ nhân album lượng tiêu thụ, trực tiếp ảnh hưởng người của hắn khí.

Nhân khí cao, thương diễn, biểu diễn biết, quảng cáo, hết thấy đều sẽ đến, giá trị con người cũng sẽ đề cao, mà huy hoàng công ty hay là tại nơi này kiếm tiền.

Bây giờ Mục Lâm album lượng tiêu thụ như thế nóng này, hẳn đột nhiên nhớ tới muốn hỏi thoả cái cái này, theo hẳn nói biết, trước mắt tại đây trương album đầu nhập cũng đã vượt qua hai ngàn vạn!

Mộc Sam kinh ngạc nhìn xem Vân Dịch nói ra: "Đương nhiên kiếm tiền, chỉ cần tiêu thụ vượt qua hai mươi lăm vạn, chúng ta sẽ không thường tiền. Huống chi, cái này trương album khẳng định không chỉ song bạch kim, nếu như còn không kiếm tiền, ai còn ra đĩa nhạc? Vân tổng vì cái gì hỏi như vậy?"

Vân Dịch cười lắc lắc đầu nói: "Ta không phải rất hiểu rõ, ta còn tưởng rằng đĩa nhạc lợi nhuận cũng không nhiều, chủ yếu là dựa vào thương diễn quảng cáo các loại quanh thân thu vào, người cùng ta nói nói những này a!"

Mộc Sam gật đầu nói: "Vân tổng, ca sĩ đĩa nhạc thu vào kỳ thật chiếm có rất lớn một bộ phận, Mục Lâm cái này trương album sẽ không so với một bộ phim kém . ."

Vân Dịch lúc này mới lần đầu tiên biết rõ nguyên lai tại nơi này bởi vì sách lậu đã kích, đĩa nhạc công ty cũng là kiếm tiền.

Thậm chí đĩa nhạc giữ lấy huy hoàng rất lớn một bộ phận tác dụng, đĩa nhạc đã làm xong, thành tích không thể so với phim kém.

Mục Lâm album giá bán cũng không phải là rất cao, bất quá cũng đã vượt qua đồng kỳ đưa ra thị trường đĩa nhạc giá cả, đạt đến sáu mươi sáu khối một tấm.

Ném ra ngoài chế tác tuyên truyền phí tổn, cùng ca sĩ chia, cùng với thu nhập từ thuế, trước mắt mà nói cái này trương album bảo thủ phòng chừng thu vào muốn cao tới hai ngàn vạn trở lên.

"Vân tổng, Mục Lâm công tác khả năng muốn điều chỉnh hạ xuống, ta đã sớm đã liên hệ vài cái tổng nghệ tiết mục, kế tiếp Kinh Thành, Lâm Hải, cùng việt châu, Hongkong ký thụ hội, đều muốn khởi động! Ta cho Lưu đạo chào hỏi, hẳn không tha người!" Mộc Sam cười khổ nói.

Cũng chính bởi vì cái này, hẳn mới không có đi, đến tìm Vân Dịch.

Vân Dịch gật đầu, hẳn biết rõ Lão Lưu tính cách, trước kỳ thật cũng đã làm tốt dặn dò, chính là sự dao lam đầu, hẳn xấu lắm, quay phim cũng chú ý một cái thuận lợi.

Hiện tại tiến độ rất tốt, hẳn sẽ không nghĩ thả người, nghĩ một mực đem Mục Lâm phân diễn đập hết lại thả người, bất quá Mục Lâm bây giờ là phải trở về.

"Được rồi, ta sẽ tìm Lưu đạo, để nhất đứng ở chỗ nào?" Vân Dịch hỏi.

"Lâm Hải a! Hậu thiên chín giờ sáng bắt đầu ký thụ hội!" Mộc Sam nói.

Mộc Sam đi, Vân Dịch xem nhìn thời gian, cũng đã hơn một giờ.

Vân Dịch lấy điện thoại di động ra nghĩ nghĩ, không có cho Mục Lâm gọi điện thoại, quá muộn, cũng đừng đánh thức nàng.

Phòng làm việc của hẳn trong đó có nghỉ ngơi, quá muộn, thì không quay về, tự tại văn phòng nằm ngủ.

Ngày thứ hai, chú ý sách giải trí người, cơ hồ để liếc mắt liền phát hiện tên Mục Lâm, cơ hồ treo ở quốc nội tất cả báo chí sách giải trí khối đầu đề.

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phu Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59 Lâm Phi

Mục Lâm ăn quá bữa sáng cùng Tiểu Phi cùng đi đến studio, trong nội tâm còn đang suy nghĩ trước ngày hôm qua album đem bán, không biết thành tích như thế nào!

"Thanh Thu, chúc mừng người, album đại bán, ngày đầu tiên tự bắt được bạch kim đĩa nhạc!" Trần Quang tại trợ thủ cùng đi hạ, chậm rãi đi về hướng Mục Lâm nói.

Mục Lâm hơi sững sờ nói: "Bạch kim đĩa nhạc?"

", cho người!" Đem trong tay giải trí báo chí đưa cho Mục Lâm.

Mục Lâm cầm báo chí đi vào phòng hóa trang, vừa mới ngồi xuống. Mở ra báo chí, lật đến sách giải trí mặt, lập tức thật to tiêu đề đập vào mi mắt!

"« dừng khí » một ngày phá trăm vạn, Mục Lâm khí phách đoạt bạch kim!"

"Hôm qua nội địa thế hệ mới nghệ nhân Mục Lâm, đổi mới đồng gia huy hoàng điện ảnh và truyền hình sau thủ trưởng album mặt thế, trong nhiều địa khiến cho tranh mua triều dâng, theo huy hoàng đáp lại, hôm qua lượng tiêu thụ đạt một trăm hai mươi vạn, bắt được tờ thứ nhất bạch kim đĩa nhạc."

"Nội địa ca sĩ Mục Lâm từ Hongkong một khúc « ngàn ngàn khuyết ca » sau, càng không thể vẫn hồi, hôm qua ngày quốc tế thiếu nhi, thủ phát album « dừng khí » đại bán, một ngày thời gian đột phá bạch kim, tục truyền có hi vọng bắt được gạch đá đĩa nhạc, trở thành nội địa vị thứ năm gạch đá ca sĩ!"

"Theo trong nghề nhân sĩ đánh giá, này trương album mười bài hát, khúc khúc kinh điển, toàn bộ đạt tới chủ đánh ca tiêu chuẩn, có thể nói lương tâm đĩa nhạc, đáng giá đề cử!"

"Lão binh rút cuộc là ai? Trong vòng một đêm cái tên này vang vọng cả giới giải trí, Mục Lâm thành công không ly khai lão binh cái tên này, Mục Lâm album mới « dừng khí » cũng đã đoạt được tờ thứ nhất bạch kim, tin tưởng thứ hai trương y nguyên không xa, mà cả trương album từ khúc tác giả lão binh rút cuộc là ai? Trở thành năm nay giới giải trí lớn nhất bí mật!"

"Tục truyền vừa mới đoạt được bạch kim ca sĩ Mục Lâm, bằng vào « dừng khí » album nhất cử trèo lên đỉnh Hoa ngữ giới âm nhạc ngày sau, có tin tức xưng là cùng nỗ giải trí công ty đại lão bí mật kết giao. . ."

Tiền minh tiêu đề! Bạch kim ca sĩ!

"Mục Lâm, chúc mừng người album đại bán!" Một người mặc phụ nhân sườn xám nữ nhân đi đến bên người nàng nói.

"Cảm ơn tam tẩu, người cũng biết?" Mục Lâm khoe mắt mang cười hỏi.

"Cả sách giải trí mặt, đầu đề đều bị người bao hết, ta còn có thể không biết rồi?" Ngô Giai Giai cười nói.

Nàng tại « kim phần thế gia » trong đó vai diễn tam tẩu Vương Ngọc Phân nhân vật, đùa giỡn bên trong là một cái phản diện nhân vật, chính là đùa giỡn ngoại nhân cũng không sai, cùng Mục Lâm quan hệ rất tốt.

Mục Lâm mặt mày lại cười nói: "Ta cũng thật không ngờ sẽ có thành tích khá như vậy!"

"Cũng không kỳ quái, trên báo chí không phải đã nói rồi sao? Có lão binh trợ giúp, lại có giải trí đại lão ủng hộ, sao có thể không hồng đâu?" Lúc này một cái khác tướng mạo xinh đẹp tuyệt trần, tóc dài trên đũng trước bạch sắc nơ con bướm mặc dân quốc phục sức nữ nhân nói nói.

Hắn là vai diễn Bạch Tú Châu Lâm Ngữ, mới vừa vặn hai mươi tuổi tuổi, Mục Lâm biết rõ thân phận của nàng, đây là huy hoàng cổ đông Lâm Thế Hùng nữ nhi.

Lần đầu tiên diễn trò tự lấy được Bạch Tú Châu nhân vật, rất là ngạo khí!

Mục Lâm nhìn nàng một cái không nói gì, đem báo chí buông, nàng biết rõ đối phương tại sao phải trào phúng nàng, bởi vì Lãnh Thanh Thu cái nhân vật này, các nàng là cùng một chỗ thử kính, cuối cùng lựa chọn Mục Lâm.

Kịch tổ có đồn đãi là có người cho Lưu Đạo chào hỏi, cho nên mới lựa chọn Mục Lâm.

Mục Lâm kỳ thật có chút xấu hổ, nàng biết rõ Vân Dịch nhất định là sử kính, sau lưng tin đồn nàng cũng biết một ít, chính là nàng cũng chỉ có thể chịu đựng.

Lưu Đạo đã từng tìm nàng nói qua, nói Lãnh Thanh Thu nhân vật cùng khí chất của nàng càng thêm xứng đôi, làm cho nàng không cần nhiều nghĩ.

Lưu Đạo là thật tâm, kỳ thật cái này đồn đãi ra từ nay về sau, Lưu Đạo cũng nghe được tiếng gió, tuy nhiên Vân Dịch xác thực cho hắn bắt chuyện qua, nhưng là hắn thật sự càng xem trọng Mục Lâm.

Lâm Ngữ cũng là Kinh Thành phim học viện học sinh, rất có linh khí diễn viên, Bạch Tú Châu bị nàng diễn không sai, có lẽ xem như bản sắc diễn xuất.

Chính là làm cho nàng diễn Lãnh Thanh Thu, lại không được, cho nên cuối cùng lựa chọn Mục Lâm.

Chính là Lâm Ngữ trong lòng là không phục, Bạch Tú Châu là một cái tương đối phản diện nhân vật, tuy nhiên cũng ra vẻ yếu kém, nhưng là không quản theo phần diễn còn là ảnh hưởng phía trên đều không thể cùng Lãnh Thanh Thu so sánh với.

Nàng lại nghe phụ thân hần đề cập qua, Mục Lâm tựa hồ cùng Vân tổng quan hệ đặc thù, dĩ nhiên là càng thêm không phục, bất quá là dựa vào Vân tổng thôi.

Tam tẩu sắc mặt cũng có chút xấu hổ nói: "Mục Lâm, người không cần suy nghĩ nhiều, trên báo chí tin đồn thất thiệt chuyện tình nhiều hơn!"

Mục Lâm cười cười nói: "Ừ, không có việc gì, đều ở đây một nhóm, sớm thôi quen rồi!"

Tam tẩu cũng không có khuyên nữa, chỉ là cảm thấy xấu hổ, Lâm Ngữ bối cảnh ở công ty không người không biết, nàng không có khả năng thay Mục Lâm xuất đầu, có thể an ủi một câu, cũng đã xem như làm được bạn chí cốt.

Mục Lâm cùng Lâm Ngữ tranh đấu tại kịch tổ sớm đã là công khai bí mật, tuy nhiên biểu hiện ra hai người ở chung sự hòa thuận, nhưng là nói lý ra không ít truyền ra hai người không hợp đồn đãi.

Đương nhiên loại sự tình này không cần phải bắt được trên mặt bàn mà nói, nhưng là tất cả mọi người lòng dạ biết rõ.

Giới giải trí tự là như thế, trên đài thân như tỷ muội, chính là phía sau màn chưa chắc là như vậy, dù loại tranh đấu chỗ nào cũng có.

Mục Lâm trong nội tâm rất rõ ràng, nàng cũng không phải là chim non, công ty lớn như thế lực nặng nề, lão binh tự mình làm thơ khúc mười bài hát khúc, lại bị đặt ở một tấm album trong đó.

Tùy tiện chuyển hai thủ đi ra, thì có thể làm cho một người khác ra một tấm không sai album.

Bây giờ nàng phá bản ghi chép, ngày đầu tiên oanh hạ bạch kim bảo tọa, chỗ đứng ngày sau địa vị, chỉ sợ càng nhiều tin đồn sẽ đến.

Hơn nữa 《 kim phần thế gia 》 lại là của nàng nữ vai chính, tuyên truyền phía trên, không quản sự album còn là kịch truyền hình, đối với nàng thủy chung chiếu cố, trong nội tâm khó chịu người có khối người.

Mục Lâm có thể nói cái gì? Thậm chí đều không pháp giải thích, lúc trước tự dự liệu được sẽ có tình huống này, chỉ có thể yên lặng nghe, loại sự tình này chỉ có thể vừa tỏ vừa đen.

Thậm chí chính nàng cũng biết, đích thật là Vân Dịch chiếu cố nàng, chính là nàng có thể như thế nào? Làm cho nàng ra album cũng đừng có Vân Dịch ca? Diễn TV sẽ không diễn Vân Dịch kịch bản?

Trong phòng bầu không khí xấu hổ, Lưu Đạo đi tới, ba người vội vàng đứng người lên, cùng một chỗ kêu lên: "Lưu Đạo!"

Lưu Ca đối với ba người gật gật đầu, sau đó phụng phịu nói với Mục Lâm: "Thanh Thu, đợi sẽ có người tới tiếp người hội Lâm Hải, công ty có tuyên truyền hoạt động muốn người phối hợp."

Mục Lâm nhìn xem Lưu Đạo sắc mặt, vội vàng nói: "Là, Lưu Đạo, ta sẽ tận mau trở lại."

Lưu Ca nghe xong, sắc mặt hơi chút tốt lắm chút ít, còn là nói ra: "Ừ, kịch bản muốn nhiều lung!"

Nói xong xoay người ra khỏi, trong nội tâm lão đại không nguyện ý, đập chính thuận lợi, đi lần này tối thiểu nhất mười ngày, sau khi trở về lại phải lần nữa nhập đũa giỡn.

Đây không phải chậm trễ thời gian sao? Có thể là công ty yêu cầu, không có cách nào!

Mục Lâm đối với tam tẩu cười cười, xoay người rồi đi phòng hóa trang, Mục Lâm nhưng thật ra là có độc lập phòng hóa trang, chính là nơi này là vừa mới chuyển trường tới, còn chưa kịp tách ra.

Lâm Ngữ nhìn xem nàng đi ra ngoài bóng lưng, hừ lạnh một tiếng!

Tam tẩu tác giả bộ như không có nghe được, hoá trang sư mau tới cấp cho nàng bỏ trang.

Vân Dịch cũng không biết Mục Lâm chỗ đó phát sinh hết thảy, hắn đang cùng Lâm Phi hai người ngồi trong phòng làm việc.

Lâm Phi ngồi lẳng lặng, trên mặt đã không có trước kia thói quen tiểu dung, rất bình thản nhìn xem Vân Dịch.

Vân Dịch cũng không ngoài ý biểu hiện của hắn, song phương đều là lòng dạ biết rõ, trước mặt của hắn bày đặt Lâm Phi từ chức tín.

"Lâm tổng, người ở công ty cũng đã mười năm rồi!" Vân Dịch nhô ra một ngụm yên, làm cho mặt của hắn có vẻ có chút mơ hồ.

Lâm Phi đạm cười nhạt nói: "Là, nhanh mười một năm, theo sáng tạo công ty nâng ta ở đây!"

"Ta nghe nói trước kia Vương tổng, bây giờ đã bắt đầu chuẩn bị mới công ty, không biết người có biết không?" Vân Dịch vòng vo chủ đề nói.

Lâm Phi tựa hồ sững sốt một chút, lập tức lại bình tĩnh nói: "Không có nghe nói qua!"

Hắn đương nhiên biết rõ, hắn cơ hồ là Vương Yến Sơn nhóm đầu tiên cự thần tử, cùng Vương Yến Sơn quan hệ xa so với ngoại nhân thoát nhìn thân mật.

Đương nhiên muốn nói bao sâu cảm tình, ngược lại cũng chưa chắc, đến bọn hắn như vậy địa vị, ích lợi vĩnh viễn là đệ nhất vị.

Hắn cũng không phải nghĩ một lòng đi theo Vương Yến Sơn đi đến đây, nhưng là hắn cái này bị đánh trên nhãn người, Vân Dịch tuyệt sẽ không dùng, cũng chỉ có thể đi theo Vương Yến Sơn.

Theo công ty thay đổi đến nay, hắn tự hiểu rõ mình và Vương Yến Sơn là một cái trong sông cá, Vân Dịch không có khả năng giữ lại hắn, cho nên tại lúc trước mới có thể phối hợp Vương Yến Sơn, đem công ty đại bộ phận nghệ nhân giải ước.

Hơn nữa mang đi đại bộ phận chủ nhiệm lớp đây, hắn không có đi, mà là giữ lại, bởi vì lúc ấy thời gian quá mức vội vàng, mặc dù có một bộ phận nguyện ý đi theo đám bọn hắn đi.

Nhưng là ngoại trừ khẳng khẳng một mực bởi vì sớm đã cùng Vương Yến Sơn ngồi trên một cái thuyền người bên ngoài, hơn nữa là tại do dự, hơn nữa y nguyên lưu ở công ty, không có lập tức quyết định đi theo đám bọn hắn đi.

Vương Yến Sơn là nhất định sẽ Đông Sơn tái khởi, mà muốn mở công ty, huy hoàng nhân thủ tự thành bọn hắn tối trông mà thêm gì đó.

Huy hoàng cũng đã hơn mười năm công ty, có rất lớn một đám kinh nghiệm phong phú công nhân viên, cái này muốn so với bọn hắn lần nữa chiêu mộ muốn tốt hơn nhiều.

Cuối cùng bọn họ a Lâm Phi lưu tại nơi này, Lâm Phi trên người rất tiên minh viết vương chữ, lưu tại nơi này chính là là tiếp tục du thuyết những này không có đi người.

Mộc Sam trên danh sách cầm gần trăm cá danh tự, đều là hắn du thuyết đối tượng, hắn thậm chí đem mình đều trở thành du thuyết lá cờ.

Hắn một mực tại chờ đợi Vân Dịch đem hắn khai trừ, như vậy có thể tạo thành người của công ty tâm không ổn, những kia do dự người nhìn thấy Vân Dịch đuổi tận giết tuyệt, nói không chừng sẽ quyết định đi theo đám bọn hắn đi.

Vốn có dùng là sẽ rất nhanh chuyện phát sinh, dù sao Vân Dịch trẻ tuổi như vậy khí thịnh, có nên không dễ dàng tha thứ hắn cái này Vương hệ người.

Có thể là thật không ngờ chính là, Vân Dịch dĩ nhiên thẳng đến bất động hắn, mà là đưa hắn để đó không dùng đứng lên, hắn dùng là Vân Dịch là ở chờ hắn phạm sai lầm, có lấy cơ đưa hắn khai trừ.

Cho nên vẫn dài xuống tới, làm Vân Dịch một mực không có gì động tĩnh thời điểm, hắn còn muốn mượn cơ hội nhìn xem, Vân Dịch có hay không có thể làm ôn lão tổng vị trí, có lẽ mình không phải là không có cơ hội làm chút ít động tác.

Một cái đưa ra thị trường công ty cũng không phải người có cổ phần không chế quyền, là có thể ngồi trên lão tổng vị trí, mấu chốt còn là xem thành tích, dù sao còn có 0,38 công ty cổ phần nắm giữ ở lối thời trong tay.

Nếu như người chậm chạp không thể nhường bọn họ thu hoạch lợi nhuận, như vậy người cũng chỉ có thể xuống đài, hoặc là bọn họ rút lui tự, vô luận loại nào đều tạo thành công ty nhân tâm không ổn.

Cho nên tại cùng Vương Yến Sơn trong kế hoạch, hắn bị giữ lại, thành một khóa cái đinh, tùy thời mà động, không quản Vân Dịch xử trí như thế nào hắn đều có thể phát ra tác dụng.

Mà Lâm Phi cũng xác thực làm ra tác dụng, tại Vân Dịch không có đối với giao hắn sau, tắc lại bắt đầu âm thầm lôi kéo bày ra một nhóm người từ chức, mà cũng xác thực có không ít người tại Vân Dịch chậm chạp không có động tĩnh dưới tình huống, bị điều kiện của hắn cho lôi đi.

Thậm chí Trương Tử Ngọc đều thiếu chút nữa bị lôi đi, Vân Dịch nơi này mỗi một cái động tác hắn đều thanh thanh sở sở, kéo Mộc Lâm tiến công ty, vừa mới bắt đầu hắn là không có để ý.

Mộc Lâm tiến công ty thời điểm, hắn còn muốn trước điều hiệp ước cho công ty chế tạo một chút phiền toái, cũng nhân cơ hội thu Trương Tử Ngọc. Cuối cùng không có có thành công, hắn cũng không thêm để ý, dù sao nhiều hơn một cá Mộc Lâm, công ty cũng không có thể có bao lớn khởi sắc.

Có thể là thật không ngờ chính là Vân Dịch trên tay thậm chí có giải trí công ty cần có nhất tác phẩm nơi phát ra, khi biết được Mộc Lâm album chất lượng sau, hắn tự càng không thể đi, bắt đầu tìm hiểu cái này lão binh rốt cuộc là ai.

Tuy rằng một điểm âm tín đều không có, mãi cho đến hôm nay, Mộc Lâm album rốt cục vẫn phải đại lấy được thành công, hắn có chút hối hận, mình không nên có nhiều cổ kỳ như thế, hắn là tại Mộc Lâm album trên động điểm thủ cước, cho dù bị bắt chặt lấy cơ khai trừ cũng không sao cả.

Sẽ không rơi đến như bây giờ, người chẳng những không có đào đi, ngược lại công ty lại khởi sắc, mình cũng đến bị thời điểm thanh toán.

Hôm nay hắn ngồi ở chỗ này, tự hiểu rõ mình cần phải đi, hơn nữa vào hôm nay, không quản nguyên nhân gì đưa hắn khai trừ, đều sẽ không có nữa vấn đề.

Đã bị để đó không dùng hơn một tháng, hắn ảnh hưởng tại Mộc Sam đề ép phía dưới cũng đã cực kỳ bé nhỏ.

Hắn nhìn xem phía trước mặt người trẻ tuổi này, lạnh nhạt trước mặt không, nho nhã khí chất, lại là tuyệt không như Vương Yến Sơn nói vũ phu.

Đưa hắn để đó không dùng giảm xuống ảnh hưởng, bồi dưỡng Mộc Sam chống lại hắn, tiến thêm một bước áp súc quyền lợi của hắn, giữ lại Lý Tĩnh trấn

an tâm tình của hắn, làm cho hắn dùng là Vân Dịch nhất cử nhất động đều ở nắm giữ.

Hắn cũng xác thực cho rằng như vậy, cho nên chưa từng có hành động thiếu suy nghĩ, duy nhất không ngờ rằng đúng là cái này lão binh!

Lâm Mục Lâm tiến công ty, đã bắt đầu ra thành tích thời điểm, hắn mới phát hiện mình cũng đã không còn gì nữa.

Hiện tại hồi tưởng lại, cho dù hắn theo bắt đầu tự hiểu rõ, cũng không thể tránh được, chính như hắn lúc trước lưu ở công ty đồng dạng, mục đích Vân Dịch cũng hiểu rõ, lại đồng dạng không thể làm gì được.

Chỉ có điều Vân Dịch có thủ đoạn đến phản kích, mà bản thân mình tự ở vào hoàn cảnh xấu thôi.

Vân Dịch lẳng lặng nhìn hắn suy tư khuôn mặt, nói khẽ: "Suy nghĩ cẩn thận rồi?"

Lâm Phi gật đầu nói: "Hiểu rõ rồi! Bất quá ngài tự không lo lắng Mộc Sam, bây giờ công ty chính là đều chỉ biết là mộc tổng, mà không biết Vân tổng?"

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phu Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60 Lâm Phi rời đi

Lâm Phi mà nói, Vân Dịch từ chối cho ý kiến, mà là cầm lấy Lâm Phi từ chức tín mở ra nhìn nhìn, nghĩ nghĩ, bóp diệt tàn thuốc, cầm lấy trên bàn bút máy, dưới thẻ tre tên của mình.

"Lâm tiên sinh, cảm tạ ngài nhiều năm như vậy đối công ty chỗ làm ra cống hiến, tuy nhiên thời điểm đó cũng không phải là cho ta công tác, nhưng là huy hoàng có hôm nay thành tích, có người Lâm tiên sinh một phần công lao, hi vọng tương lai chúng ta còn có cơ hội tiếp tục hợp tác!" Vân Dịch đem từ chức tín nạp lại tốt, đứng dậy, đi đến Lâm Phi trước mặt đưa cho hắn.

Lâm Phi cũng đứng lên tiếp nhận từ chức tín, nhìn thật sâu Vân Dịch liếc, không có gật đầu, cũng không có nắm tay, xoay người rời đi văn phòng.

Hắn không có trả lời Vân Dịch, Vân Dịch cũng không có ngoài ý muốn, hai người đều hiểu rõ sau này khẳng định còn có cùng xuất hiện, bất quá là hợp tác còn là đối thủ, vậy thì nói không chừng.

Trên thế giới chuyện tình ai cũng nói không tốt, Vân Dịch nhìn qua bóng lưng của hắn, ánh mắt ngưng lại, ai nói từ nay về sau tự nhất định không thể hợp tác đâu?

Lâm Phi tại đi ra cửa trong tích tắc, sắc mặt bắt đầu trở nên có chút trầm trọng! Không Vân Dịch người này trong lòng hắn để lại khắc sâu ánh như, theo Vân Dịch tiến công ty đến bây giờ hắn rời đi, Vân Dịch tựa hồ chưa từng có nói với hắn qua một câu lời nói nặng.

Tuyệt không như cá măng phụ, thẳng đến hắn rời đi còn có thể cười xã giao, như thế nào cũng không phải Vương Yến Sơn trong miệng cái kia không để ý quy tắc, làm việc coi trời bằng vung, kiêu ngạo tự đại, ý vào gia thế làm xằng làm bậy ăn chơi trác táng.

Trong nội tâm có chút mê mang, Vương Yến Sơn thật có thể tại giải trí nghiệp đấu thắng hắn sao? Hắn thật sự hiểu rõ hắn sao? Trong nội tâm lần đầu tiên có bàng hoàng!

Lý Tĩnh đang đứng tại cửa ra vào của nàng văn phòng thời gian nhìn xem hắn, Lâm Phi đánh giá Lý Tĩnh một chút, cuối cùng không nói gì, thậm chí không có cho ra một điểm ám hiệu, trực tiếp đi bộ phận nhân sự.

Lý Tĩnh yên lặng ngồi hạ, Lâm Phi ánh mắt làm cho nàng không hiểu, thậm chí lạ lẫm, không rõ là có ý gì.

Lý Tĩnh nhìn xem hắn bóng lưng rời đi, trầm mặc thật lâu, thẳng đến trong văn phòng truyền đến Vân Dịch thanh âm: "Lý Tĩnh, tiến đến thoả cái!"

Lý Tĩnh đi vào Vân Dịch văn phòng, nhìn xem ngồi ở trên ghế làm việc Vân Dịch, có chút mơ hồ, nàng là nhìn tận mắt Vân Dịch từng bước một đem công ty thế cục ổn định, làm cho Lâm Phi chủ động rời đi người.

Hắn là đến phiên chính mình a, bất quá nàng không có lựa chọn từ chức!

"Vân tổng, có cái gì phân phó?" Lý Tĩnh như bình thường đồng dạng, xin chỉ thị.

Vân Dịch cũng đồng dạng không có nửa phần khác thường, cầm lấy một phần văn kiện, đưa cho Lý Tĩnh nói: "Thông tri tất cả cổ đông thứ năm buổi sáng chín giờ mời dự họp, ta liền nhân công ty chủ tịch đến nay lần đầu tiên ban giám đốc! Thành tất cả cổ đông cần phải trình diện."

"Đồng thời cuối tuần ba hai giờ chiều mời dự họp huy hoàng công ty cao tầng hội nghị, phó quản lý cấp đã ngoài cao tầng toàn bộ tham gia, đồng thời bộ phận nghệ nhân phải trình diện, danh sách toàn bộ tại nơi này."

Lý Tĩnh yên lặng tiếp nhận danh sách, không có đi ra ngoài.

Vân Dịch trầm mặc một hồi nói ra: "Đi thôi!"

Lý Tĩnh nao nao, lập tức cúi người chào nói: "Là!"

Vân Dịch nhìn xem bóng lưng của nàng, khe khẽ thở dài, Lý Tĩnh nhiệm vụ cũng đã hoàn thành, vốn có nàng hẳn là cùng Lâm Phi cùng đi mới là.

Bất quá. . .

Lắc đầu, giải trí công ty, kỳ thật mình cũng cũng không am hiểu quản lý, nhậm chức đến nay, vẫn luôn là Mộc Sam trực tiếp quản lý, mình chỉ ở nhân sự trên dụng tâm

Tác dụng của hắn chỉ sợ lớn nhất chính là cung cấp tác phẩm, cái này trong văn phòng hẳn là đối cá người mới đứng.

Huy hoàng đối tác dụng của hắn chính là kiếm tiền, trong thời gian ngắn có thể cung cấp cho hắn tài chính là được. Giải trí công ty tại thị trường chứng khoán trên quyền tiền tốc độ rất nhanh.

Cầm lấy huy hoàng tài vụ báo cáo, trên văn kiện tinh tường hiểu rõ ghi lại trước huy hoàng tạo thành bộ phận, huy hoàng tại Vương Yến Sơn thời đại, tài chính báo cáo gần đây lợi tốt.

Mà huy hoàng đưa ra thị trường giờ đăng kí tài chính là năm ngàn vạn, vì khổng chế công ty khổng chế quyền, cũng không phải là toàn bộ lưu thông, mà là chỉ phát đã thành 0,3 lưu thông cổ.

Đưa ra thị trường sau khi được quá nhiều năm phấn đấu, cao nhất giá cổ phiếu tăng tới rồi gần sáu mươi nguyên một cổ, so với lúc trước đưa ra thị trường trước tài sản bạo tăng gần sáu mươi lần.

Đây cũng là vì cái gì công ty nhất định phải phấn đấu đến đưa ra thị trường nguyên nhân. Mà không phải là lưu thông bảy phần mười bên trong Vương Yến Sơn giữ lấy 0,28 công ty cổ phần, còn lại còn có 0,72 nắm giữ ở nó thân nhân bằng hữu, cùng lúc trước lão cổ đông trong tay.

Trên thực tế Vương Yến Sơn cùng hắn thân nhân bằng hữu cộng lại ở công ty có thể tuyệt đối cổ phần khổng chế, còn lần này thiên Vân đối huy hoàng bán tĩa, khiến cho huy hoàng giá cổ phiếu chém ngang lưng gần một lần. Thấp nhất té ngã ba mươi một nguyên một cổ.

Thiên Vân nếu như bất kể một cái giá lớn, như vậy chờ đợi huy hoàng tương thị phá sản. Bách tại các phương diện áp lực, cuối cùng huy hoàng Vương Yến Sơn xuống đài.

Hắn một đám cựu thân tử cùng cổ đông cũng toàn bộ đem bán công ty cổ phần, do thiên vân tính tiền, bây giờ Vân Dịch nắm giữ trong tay trước không phải lưu thông cổ 0,62.

Bây giờ hắn một người khổng chế ước chừng hai ngàn một trăm vạn, còn có bảy vị cổ đông cùng một ít kỹ thuật tăng chung nắm giữ một ngàn bốn trăm vạn cổ, lưu thông phát hành một ngàn năm trăm vạn cổ.

Mà Vân Dịch muốn thời gian ngắn đạt được tài chính chỉ có hai con đường, đệ nhất giảm cầm trên tay mình công ty cổ phần bộ hiện, thứ hai phát triển công ty đem giá cổ phiếu tăng lên để đạt được càng cao chia hoa hồng.

Bộ hiện không thực tế, dù sao giải trí nghiệp hắn là tính toán trường kỳ làm xuống đi, đối giải trí nghiệp chính thể xem trọng, tương lai bố cục cũng nhất định phải có giải trí chèo chống.

Cho nên chỉ có thứ hai con đường có thể đi, huy hoàng giá cổ phiếu phải tăng lên, giai đoạn trước bởi vì Vương Yến Sơn xuống đài làm cho cao tầng thay đổi, san bằng sổ nợ rồi mù đợi ảnh hưởng, hiện ở công ty muốn dung tư rất khó khăn.

Mà chỉ có công ty độ cao thống nhất, bảo đảm cổ đông không hề làm loạn, Vân Dịch có nắm chắc tại nội trong năm nay sử công ty đi về hướng quỹ đạo.

Trước không có nắm chắc, hiện tại cũng đã có thể yên tâm mời dự họp ban giám đốc.

Mục Lâm trở lại Lâm Hải đã là buổi tối, chưa có trở về biệt thự cùng Tiểu Phi sẽ ngụ ở của mình nhà trọ.

"Tiểu Phi, đây là Tiêu Tiêu, người gọi tỷ tỷ là được!" Mục Lâm đối với Tiểu Phi giới thiệu nói.

Tiểu Phi nhìn xem phía trước mặt mỹ nữ, có chút mặt đỏ kêu lên: "Tiêu Tiêu tỷ!"

Một đầu tóc dài tung bay, một thân bó sát người áo da, đem ma quỷ đáng người bày ra vô cùng tinh tế Tiêu Tiêu cười nhìn về phía Mục Lâm nói: "Khi nào thì có cá tiểu đệ đệ, ta như thế nào không biết?" Lại chuyển hướng Tiểu Phi, mê chết người trên khuôn mặt, nét mặt tươi cười như hoa nói: "Tiểu đệ đệ, người tốt!"

Hắn là đặc biệt đến chúc mừng Mục Lâm, thực là thật không ngờ, Mục Lâm gần đây đi huy hoàng một tháng thời gian, cũng đã làm ra lớn như vậy thành tích, tự đáy lòng là Mục Lâm cao hứng.

Từ Mục Lâm rời đi cầu vòng, liên lạc tựu ít đi, Mục Lâm luôn hồi hải ngược xuôi, lần này lại đi điện ảnh và truyền hình thành quay phim, cũng đã nửa tháng chưa có trở về.

Giải trí trên báo chí cơ hồ toàn bộ treo đầy Mục Lâm tin tức, làm cho nàng cái này khóa bát quái chỉ tâm cũng nhện không được nữa.

"Tiểu Phi, người đi nghỉ trước đi!" Mục Lâm biết rõ tiểu tỷ muội tính nết, phòng chừng Tiểu Phi đợi tí nữa chống đỡ không được.

Tiểu Phi gật gật đầu, nhìn thoáng qua cái này so với Mục Lâm còn muốn làm cho người kinh diễm mỹ nữ, nhắc tới cước bộ bước đi.

Tiêu Tiêu ở phía sau hô: "Ai, chúng ta còn không có tâm sự đâu? Tiểu đệ đệ!"

Tiểu Phi chạy nhanh hơn, Mục Lâm lắc đầu, cũng không lý Tiêu Tiêu, ngồi trở lại trên ghế sa lon nói: "Người đừng vội sao? Như thế nào chạy đến ta nơi này.

Tiêu Tiêu ngồi vào sofa, hai cái thon dài chân, khụng đến Mục Lâm trên đùi, trên thân về phía sau ngẩng lên tựa ở ôm gối trên, trêu chọc nói: "Cả giới giải trí đều bị người nhận thầu, ta còn có cái gì có thể bề bộn? Thất nghiệp!"

Mục Lâm lại là lắc đầu, tâm tình có chút hạ.

Tiêu Tiêu nhìn xem hắn bộ dạng phục tùng rũ xuống mục bộ dạng, có chút không giải thích được nói: "Làm sao vậy, sự nghiệp tốt như vậy hẳn là vui vẻ mới là, ta xem chừng người cũng nên đã trở lại, album tuyên truyền hẳn là bắt đầu rồi a!"

"Ừ!" Mục Lâm khẽ ừ.

Tiêu Tiêu nhìn ra không được bình thường, buông chân, làm lên, cẩn thận đánh giá Mục Lâm một phen nói: "Làm sao vậy? Có người khi dễ người?"

Mục Lâm thân thể về phía sau tới gần, lắc lắc đầu nói: "Không có, người cũng biết, chúng ta cái này vòng tròn chính là như vậy, lần này album thành tích tốt như vậy, ta cũng thật không ngờ."

Tiêu Tiêu trong nội tâm hiểu rõ rồi, tại giới giải trí tổng là như thế này, người thành tích tốt, dĩ nhiên là ngăn trở người khác đường, Mục Lâm thành danh thời gian quá ngắn, uy tín không cao, tự nhiên sẽ có người không phục.

Hắn là có ít người nói gì đó, nghĩ đến trên báo chí đưa tin gì đó, bỏ động Mục Lâm bên người nương tựa trước nàng ngồi xuống nói: "Mục Lâm, người vừa mới tiến vòng tròn thời điểm, ta liền đã nói với người, người hồng thị phi nhiều, có đôi khi muốn nhắm mắt lại mới được, người nhập hành thời gian cũng không ngắn, như thế nào còn quần quýt những này, nếu như cả ngày nghĩ cái này, ta đã sớm tự sát."

Tiêu Tiêu năm đó thật có qua một đoạn bị thảm thời điểm, nhất bộ phim bộ, làm cho nàng hồng khắp hai bờ sông ba địa, mà hắn lúc ấy cũng không tại cầu vòng, mà là tại một cái công ty nhỏ.

Lúc ấy công ty cho Bá Vương hiệp ước, phải ký, Tiêu Tiêu này lúc sau đã đó, đùa giỡn hẹn không ngừng, đương nhiên không chịu ký.

Lần đầu tiên làm cho nàng kiến thức đến giải trí công ty hắc ám, trong nháy mắt phổ thiên cái địa mặt trái tin tức theo nhau mà đến.

Thay y phục bị chụp ảnh, đùa giỡn đại bài, cùng đạo diễn mướn phòng, vốn riêng mật chiếu, các loại như có như không tin tức kéo dài qua cả giới giải trí.

Cơ hồ đến người người hô đánh tình trạng, suốt yên lặng nửa năm, thậm chí không dám ra môn, liền người nhà cũng không dám gặp, cuối cùng còn là giải ước thành công, đi ra.

"Tiêu Tiêu, thực xin lỗi!" Mục Lâm biết rõ dẫn động Tiêu Tiêu chuyện thương tâm của.

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phụ Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 61 Tiêu Tiêu mắng Mục Lâm đệ 2 càng

Tiêu Tiêu lại không thèm để ý lắc lắc đầu nói: "Không có việc gì, ta bây giờ không phải là hảo hảo, người nhìn người hiện tại đang lúc hồng, tựa trên báo chí điểm này tin đồn thất thiệt chuyện tình, người thì không chịu nổi, người trước kia cũng không có như vậy yếu ớt, có phải là rồi đi tỷ tỷ, không thích ứng?"

Tiêu Tiêu có chút kỳ quái, Mục Lâm cũng không phải người mới, sao biết như vậy yếu ớt?

Mục Lâm lại là có chỗ khó nói cười khổ nói: "Người không biết, nếu như trên báo chí nói chính là giả, ta tự nhiên không thèm để ý, xem hơn cũng đã vượt qua, chính là bây giờ, người khác nói ta cũng không dám cãi lại."

Lúc trước đi đến huy hoàng, nàng đã nghĩ đến khả năng sẽ có lời ra tiếng vào, chính là thật sự đến đây, mình còn lòng dạ biết rõ đây là chuyện thật, đây mới là nan kham.

Tiêu Tiêu nhăn chau xoay động, đột nhiên cầm Mục Lâm tay, hai mắt tỏa ánh sáng nói: "Mục Lâm, người thật sự bị quy tắc ngầm rồi? Mau nói cho ta biết, có phải là cái kia Vân Dịch!"

Mục Lâm sững sờ quay đầu, nhìn xem Tiêu Tiêu này trong mắt đều toát ra sao nhỏ tình ánh mắt, tức giận một bả ném mở tay của nàng, đem nàng đồ lên bên cạnh đi, cả giận nói: "Người nói người suốt ngày đều suy nghĩ cái gì đâu? Loạn thất bát tao, người phải nhớ kỹ người là nữ hải, nói chuyện như vậy không che đậy miệng!"

Tiêu Tiêu trong mắt lộ ra thất vọng thần sắc nói: "Không có a, hại ta kích động nửa ngày!"

Mục Lâm không nói gì nhìn xem nàng, phảng phất mình nên bị Vân Dịch dù thế nào dường như!

"Không có, người sinh tức giận cái gì, coi như không nghe thấy, không thấy được, người càng ghen ghét, ta liền càng cao hứng, có thể bị người ghen ghét, nói rõ của ta ưu tú!" Tiêu Tiêu không thèm để ý nói.

Mục Lâm thờ dài, nghĩ nghĩ, quyết định còn là nói cho Tiêu Tiêu, đây là mình bằng hữu tốt nhất, tuy nhiên phảng phất hay nói giỡn vậy, nhưng là Mục Lâm biết rõ nàng là vì làm cho mình vui vẻ.

"Tiêu Tiêu, ta không có cùng người đã nói ta cùng Vân Dịch quan hệ a!" Mục Lâm tựa đầu tựa ở Tiêu Tiêu trên vai nói khẽ.

Tiêu Tiêu lập tức đến đây hứng thú nói: "Như thế nào, nghĩ thông suốt, nhịn không nổi a!"

Mục Lâm chỉ cảm thấy một cổ huyết hướng trong đầu hướng, ngồi xong, đứng dậy muốn đi, không nói.

"Ai, ai, ngồi xuống, ngồi xuống, nói mau!" Tiêu Tiêu liền vội vàng kéo nàng.

Mục Lâm bất đắc dĩ ngồi xuống, nghĩ nghĩ nói ra: "Người biết ta có cá vị hôn phu chuyện tình a!"

Tiêu Tiêu lập tức mở to hai mắt, cũng đã đoán được, ngạc nhiên nhìn xem Mục Lâm: "Hắn chính là người cái kia vô liêm sỉ vị hôn phu?"

Mục Lâm lắc đầu!

"Không đúng vậy a, không phải người xách hắn làm gì vậy?" Tiêu Tiêu trong mắt hiếu kỳ hào quang trong nháy mắt âm đạm.

"Hắn là chồng của ta!" Mục Lâm trầm giọng nói ra.

"Dù cho không phải, vậy người cũng không cần trông nom nhiều như vậy lời ra tiếng vào, nói người này vị hôn phu. . . Cái gì?" Tiêu Tiêu bắt đầu còn không có kịp phản ứng, còn chuẩn bị tiếp tục khuyên trước, đột nhiên kêu to một tiếng.

Mục Lâm cũng đã rất tự giác che lên lỗ tai.

Tiểu Phi thoáng cái theo gian phòng vọt ra, vài bước chạy đến Mục Lâm bên người, một bả giữ chặt tay của nàng, đem nàng kéo đến phía sau mình, chăm chăm vào Tiêu Tiêu nói: "Xảy ra chuyện gì?"

Tiêu Tiêu sững sờ nhìn xem Tiểu Phi, đứa nhỏ này tốc độ như thế nào nhanh như vậy? Đây là ý gì? Bảo tiêu?

Tiêu Tiêu hiếu kỳ trong nháy mắt bị tiêu phi hấp dẫn, Mục Lâm lúc này mới kịp phản ứng, dở khóc dở cười nói: "Tiểu Phi, không có việc gì, người Tiêu Tiêu tỷ diên đâu, trong nhà không có việc gì, người đi đi."

Tiểu Phi nhìn xem Mục Lâm, lại nhìn xem Tiêu Tiêu, tại nhìn chung quanh một chút, cuối cùng trào cái này đầu trở về phòng.

"Hắc, Mục Lâm, cái này tiểu đệ đệ là người bảo tiêu? Thoạt nhìn man chuyên nghiệp nha, bắt quá bây giờ trong nhà, người đều muốn mang hộ vệ? Man

có phải đoàn a!" Tiêu Tiêu liên tiếp vấn đề.

Mục Lâm lắc đầu nghiêm trang nói: "Tiêu Tiêu, cái này cũng không thể hay nói giỡn, Tiểu Phi là Vân Dịch đệ đệ, đoạn thời gian trước ta ra điểm sự, mới khiến cho hấn đến bảo vệ của ta, chúng ta không thể coi hấn là bảo tiêu, biết không?"

Tiêu Tiêu nhìn xem Mục Lâm đứng đắn thần sắc, gật gật đầu, lại nghe đến tên Vân Dịch, lập tức nhớ ra cái gì đó, lần nữa kêu to một tiếng: "Nói mau, Vân Dịch, người lão công?"

Mục Lâm tranh thủ thời gian che miệng của nàng, nhìn về phía Tiểu Phi gian phòng nói: "Người còn dám gọi bậy, chú ý hấn đi ra đánh người!"

Tiêu Tiêu vội vàng gật đầu, tỏ vẻ biết rồi, nhìn về phía Tiểu Phi gian phòng, không có động tĩnh.

Mục Lâm không nói gì ngồi xuống nói: "Người trước tinh táo, ta từ từ chậm nói cho người."

Tiêu Tiêu lập tức như hiểu kỳ Bảo Bảo đồng dạng ngồi xếp bằng tại trên ghế sa lon nói: "Tốt, ta tinh táo, bất quá ta thật sự không nghĩ ra a, người vì vị hôn phu thủ thân như ngọc hơn hai mươi năm, một tháng này công phu, người đem hấn đã quên, quăng vào Vân Dịch hoài bão? Đương nhiên, ta đối với người này vị hôn phu cũng không hài lòng, bất quá chúng ta là như vậy không là có chút không gian hồ!"

Mục Lâm bắt đầu nhìn xem Tiêu Tiêu miệng đầy tiếng lóng, cũng không biết từ chỗ nào học được, cả giận nói: "Người có thể hay không không muốn nhiều như vậy vấn đề, ta nói hết người sẽ hiểu."

Tiêu Tiêu đem ngón tay tại trên miệng vẽ một cái kéo, tỏ vẻ mình tuyệt không nói lời nào. Không thể không nói Tiêu Tiêu ngậm miệng, trừng to mắt, phảng phất điểm đậm đáng yêu nhìn xem Mục Lâm bộ dạng, nếu có nam nhân tại chỉ sợ chống đỡ không được.

Mục Lâm lại là không phản ứng chút nào, đối với nàng này trương có thể liên miêu thấy xong, đều muốn nhìn nhiều một hồi mặt không chút động lòng, nghĩ nghĩ nói khẽ: "Cái này phải theo ta vị hôn phu nói đến. . ."

Đem khoảng thời gian này chuyện đã xảy ra từng cái nói tới, kết hôn, Vương Đông Đông sự kiện, bị theo dõi, đi huy hoàng ra album quay phim!

Duy chỉ có còn lại Kinh Thành chuyện tình cũng không nói gì, điểm này nàng không biết rõ tại sao mình không nói, chính là vô ý thức tự bỏ bớt đi.

Tiêu Tiêu một mực trừng to mắt nghe, trong ánh mắt tràn đầy sao nhỏ tinh, nháy mắt cũng không nháy mắt chăm chăm vào Mục Lâm. nàng còn thật không biết ngăn ngừa một tháng thời gian Mục Lâm trên người đã xảy ra nhiều chuyện như vậy.

"Trên cơ bản chính là chỗ này chút ít, trong công ty, hấn thật sự là chiếu cố ta, album mười bài hát người hấn là nghe qua, mà Lãnh Thanh Thu nhân vật, tuy nhiên đạo diễn nói ta phù hợp, chính là hấn khẳng định cũng chào hỏi, người nói nhân gia nói cũng không tính giả a!" Mục Lâm chậm rãi đem sự tình nói xong.

Tiêu Tiêu trát trát nhãn tình, chăm chăm vào Mục Lâm hâm mộ nói: "Lâm Lâm, người quá hạnh phúc, người cùng Vân Dịch quả thực giống như là diễn kịch truyền hình a! Quá đặc sắc!"

Mục Lâm sững sờ nhìn xem nàng, rốt cuộc có hay không nghe trọng điểm đâu? Thở dài nói: "Phiền lắm, người tự đừng nói giỡn đâu!"

Tiêu Tiêu thu hồi vui đùa biểu lộ, nghiêm chỉnh lại chăm chăm vào Mục Lâm nói: "Mục Lâm, người chỗ phiền não đúng là những này?"

Mục Lâm gật gật đầu, sắc mặt u buồn.

Tiêu Tiêu cười khê hai tiếng, hai tay bụng lấy Mục Lâm mặt, chân thành nói: "Mục Lâm, người muốn biết ta nghe xong cảm thụ sao?"

Mục Lâm nhìn xem nàng, rất tự nhiên gật đầu, sau đó Tiêu Tiêu đứng người lên, một tay chống nạnh, một tay chỉ vào Mục Lâm, vây quanh Mục Lâm, hai bên chuyển loạn, sau đó chính là một hồi mưa to gió lớn!

"Lâm Lâm, ta xem như hiểu rõ cái gì gọi là đang ở trong phúc không biết phúc, trước kia như thế nào không có phát hiện người như vậy không biết tốt xấu!"

"Giới giải trí trong ai không có hậu trường, cái kia Lâm Ngữ, hấn cha không phải cổ đông, dựa vào cái gì đến phiên nàng đến với người tranh nhân vật?"

"Người là cùng người vị hôn phu kết hôn, không phải làm thiếp ba, câu dẫn người ta lão công, người sợ cái gì? người đây là muốn cầu nhiều lắm! người muốn như thế nào, cho người lão công đi chiếu cố Lâm Ngữ, album cho nàng, nhân vật cho nàng, sau đó đem hấn mang về nhà làm Vân phu nhân! người cao hứng? người chỉ sợ sớm đã giờ chán."

"Người cho rằng giới giải trí là nhà của người mở, lại muốn lão công yêu trước người, còn muốn thành tích, thậm chí nghĩ người người đều ca ngợi người! Chuyện tốt như vậy, ta còn nghĩ đâu!"

"Người nếu như chịu không được, người tự rời khỏi, an tâm làm toàn chức thái thái, người lão công dưỡng nâng người. Đừng cả ngày như vậy già mồm cãi láo! Nhà mình lão công trợ giúp, người đều có tâm lý gánh nặng, làm sao người cứ như vậy không có tiền đồ?"

Mục Lâm sững sờ nhìn xem Tiêu Tiêu, còn chưa thấy qua nàng như thế miệng lưỡi bén nhọn giáo huấn nàng đâu, trong lúc nhất thời có chút phát mộng,

bất quá lại bị mắng đến đáy lòng, con mắt có chút đỏ lên!

"Nhìn cái gì vậy, còn dám trừng ta? Muốn khóc? người có biết hay không tại giới giải trí, có một phần tốt quy tức đến cỡ nào khó khăn, người cùng người vị hôn phu, cuối cùng đi đến cùng một chỗ, hẳn lại sự nghiệp thành công, còn giúp người phát triển sự nghiệp, lại phải đệ đệ làm cho người bảo tiêu, thấy đủ a! Nói lên cái này tỷ còn thương tâm đâu? Nam nhân của ta ở chỗ kia?" Tiêu Tiêu đem Mục Lâm khẽ dùng tốt phê, không lưu tình chút nào.

"Tiêu Tiêu! Làm sao người có thể nói như vậy ta?" Mục Lâm đỏ lên vành mắt.

Kỳ thật nàng hiểu rõ, Tiêu Tiêu nói cũng không phải là không có đạo lý a, nếu như Vân Dịch một chút cũng không chiều cổ nàng, nàng hội nghĩ như thế nào đâu?

Nghĩ đến Vân Dịch cùng Chu Đình xi xào bàn tán thời điểm, trong lòng mình khó chịu bộ dạng, đột nhiên phát hiện nếu như vậy mình càng thêm không thể thụ được a!

Tiêu Tiêu thở dài, còn muốn lại mắng, cuối cùng nhìn xem Mục Lâm bộ dáng đáng thương, vẫn thế nào cũng mắng không nổi nữa, thở dài, ngồi ở Mục Lâm bên người, cầm Mục Lâm tay, nói khẽ: "Ai, tính tình của người ta biết rõ, người không phải phàn nàn, người có phải là không có cảm giác an toàn!"

Mục Lâm nước mắt thoáng cái tựu rút xuống, nàng một mực đều hiểu rõ mình khuyết thiếu cảm giác an toàn, chính là không muốn thừa nhận.

"Người đã yêu Vân Dịch, đúng không?" Tiêu Tiêu nhẹ giọng hỏi.

Mục Lâm không có trả lời, mà là một sput cái mũi, theo trên bàn trà xuất ra cuộn giấy lau nước mắt, nhìn xem Tiêu Tiêu nói khẽ: "Ta không biết ta nên làm cái gì bây giờ, ta không biết lúc trước hẳn, ta là chán ghét hẳn. Dựa vào cái gì ta theo sinh ra tựu nhất định phải gả cho hẳn? Không có người để ý nghĩ của ta, cũng không trông nom ta có nguyện ý hay không, chuyện này đã bị lập thành.

Đoạn thời gian trước, hai người chúng ta người tựu như vậy kết hôn, một điểm cảm tình đều không có, mặc danh kỳ diệu thành vợ chồng, ta cảm thấy cực kỳ buồn cười.

Sau khi kết hôn, chúng ta thần xui quỷ khiến đã trải qua một việc, ta dần dần phát hiện, có lẽ hẳn cũng giống như ta, bản thân là không đồng ý.

Vừa mới bắt đầu, ta còn cảm giác được một hồi thoải mái, ít nhất không cần cả ngày đối mặt hẳn, tất cả qua tất cả sinh hoạt là tốt rồi, chính là về sau, ta thấy hẳn cha mẹ, thân thích, hôn nhân của chúng ta bắt đầu dần dần trở thành sự thật.

Nhiều lần ta đều chọc phiền toái, đều là hẳn giúp ta giải quyết, chúng ta không có luyến ái qua, nhưng là bây giờ chúng ta xác thực là vợ chồng, máu chột là ta bắt đầu tiếp nhận cái này thân phận.

Sau biết được thân phận của hẳn, gia đình của hẳn bối cảnh, ta mới phát hiện, nguyên lai chính thức hẳn là xem thường phần này hôn nhân hẳn là ta, ta cùng hẳn so với, bất luận theo phương diện nào đều chiếm không đến ưu thế!

Nói ra buồn cười, ta không thừa nhận ta yêu hẳn, chính là ta lo lắng bởi vì ta nghệ nhân thân phận cho hẳn gia mất mặt, tiến vào huy hoàng, ta lại lo lắng bởi vì chiều cổ của hẳn mà thành công, ra về mình hào vô giá trị! Tiêu Tiêu, người nói ta nên làm cái gì bây giờ?"

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phu Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62 Đệ 62 chương ký bán não động đệ 3 càng

Mục Lâm tâm tư rất nặng, khoảng thời gian này đến nay phát sinh hết thảy, nàng đã sớm không chịu nổi gánh nặng, bây giờ duy nhất nói ra cảm giác thoải mái nhiều hơn.

Tiêu Tiêu không có lại mắng nàng, con mắt cũng có chút hồng, nàng là biết rõ cô nương này, theo xuất đạo nàng đã bị nàng mang theo, mặt ngoài kiên cường, nội tâm lại nhu nhược nữ nhân.

Có lẽ mình có thể đủ rồi lẽ thẳng khí hùng mắng nàng, nhưng là thật sự phát sinh ở trên người mình, có lẽ còn không có nàng làm tốt.

Nhẹ nhàng nắm cả nàng vô vô bờ vai của nàng nói: "Mục Lâm, ta không có kết qua hôn, nhưng là nói qua luyến ái, người cảm thấy các người quan hệ không bình thường, khuyết thiếu cảm tình trụ cột, mà mình lại yêu hẳn, còn có nội tâm hi vọng hẳn cũng có thể tôn trọng người, sẽ không giống một con

chim hoàng yến loại, nghĩ xem xét giờ, trêu chọc một trêu chọc, không nghĩ giờ tắc một mình trông phòng!"

"Ý nghĩ của người kỳ thật không sai, nhưng là người nói không có duyên ái không đúng, hẳn cùng người ở chung, giúp đỡ người giải quyết khó khăn, mang người đi nhà hẳn, nấu cơm cho người, đây đều là duyên ái! Chỉ là người không có phát giác được thôi, người không có nói qua duyên ái, cho nên người mới có thể mê mang!"

Mục Lâm trong nội tâm chấn động, nhìn xem Tiêu Tiêu nói: "Chúng ta không có ước hẹn qua, không có cùng đi ra ăn cơm, xem phim, thậm chí cũng không nói gì qua một câu lời tâm tình, vậy cũng là duyên ái, nhiều nhất tính bằng hữu a!"

"Chúng ta đây bậc cha chú sẽ không yêu thương, bọn họ cũng không đi ra ăn cơm, xem phim, cũng không có đồ ngon đồ ngọt, không phải cùng dạng kết hôn sinh tử, bọn họ sẽ không có duyên ái?" Tiêu Tiêu hỏi ngược lại.

Mục Lâm trầm mặc xuống, nghĩ lại mình và Vân Dịch từng bước một tiếp cận, thật là duyên ái sao? Có chút nghi ngờ nói: "Ta đây nên làm cái gì bây giờ? Buông tha cho công tác, trong nhà an tâm ở lại, không để cho hẳn dẫn đến phiền toái?"

"Như vậy không được, nữ nhân nhất định phải có không gian của mình, nhất là người, người an tâm phát triển sự nghiệp của mình, chỉ có như vậy người mới có thể càng thêm nắm chắc khí đối mặt hôn nhân, mà không có thể bởi vì chịu không được lời đồn đãi chuyện nhảm tuyền rồi khỏi, như vậy tương lai người chỉ biết càng ngày càng yếu thế!" Tiêu Tiêu rất nhỏ liền bắt đầu kinh nghiệm các loại nhân sự. nàng bình thường điên điên khùng khùng, chính là đối với người đối sự xem rất rõ ràng.

Sáng ngày thứ hai, Mục Lâm lần nữa dung quang toả sáng mang theo Tiểu Phi ra khỏi nhà môn, hôm nay nàng đem tại thời đại quảng trường cử hành ký xướng hội.

Mất của nàng thần so với ngày hôm qua muốn kiên định hơn, không dám nói tự mình nghĩ hiểu rõ rồi, nhưng là nàng cùng Tiêu Tiêu đều nhất trí nhận định, nữ nhân nhất định phải có sự nghiệp của mình, mới có thể càng thêm nắm chắc khí đối mặt hết thảy.

Vân Dịch không biết Tiêu Tiêu khuyên giải, nếu như biết rõ chỉ sợ chỉ có thể cười khổ, nam nhân ý nghĩ, nữ nhân hẳn là muốn chính là đem nam nhân trở thành của mình hết thảy mới là lý tưởng nhất.

Bất quá Vân Dịch cũng chỉ là trêu ghẹo mới có thể nghĩ như vậy, nội tâm của hắn trong kỳ thật cũng không phải là hoàn khổ chi đệ, mọi người công tử, hẳn chính là cá người thường, đối với Mục Lâm hẳn rất hài lòng.

Mục Lâm điều kiện tại bản thân của hắn xem ra, cũng đã rất tốt, mặc dù là nghệ nhân, chính là nàng lên thực sự không phải là cỡ nào sự thật phẩm hạnh, hiểu được tự ái!

Nếu như bởi vì thân phận của hắn tự mọi cách thuận theo, mất đi mình, như vậy người nên yêu nữ nhân này cái gì đâu? Chỉ là túi da?

Vân Dịch đứng ở thời đại đại hạ phía trên, xuyên thấu qua cửa sổ hướng dưới mặt đất nhìn lại, trời nắng chang chang bên trong, người ta tập nập!

Từng dãy Mục Lâm hình cái đầu hoành phi bị gió lên, từng khối có khắc Mục Lâm danh tự mộc bài phân bố tại tất cả các góc.

"Vân tổng, thời gian không sai biệt lắm đến, nhiều người như vậy, sợ là chúng ta chuẩn bị hai giờ không đủ a." Mộc Sam sắc mặt có chút ưu sầu nói.

Vân Dịch cũng có chút nhũ mảy, như vậy trời nóng, nếu đợi hai giờ, mới ký nhất thời nửa khắc người, đến lúc đó đợi người ở chỗ này, vạn nhất hữu tâm nhân nháo sự, chỉ sợ muốn xảy ra vấn đề.

Mặc dù có cảnh sát tại duy trì trật tự, nhưng là đối với nghệ người mà nói sợ đúng là mê ca nhạc nháo sự, một khi gặp chuyện không may, chỉ sợ sẽ là phò thiên cái địa mặt trái tin tức.

"Mộc tổng, làm cho người ta chuẩn bị một ít giải thử trà lạnh đồ uống các loại, nơi này sợ là không dưới ngàn người, Mục Lâm khẳng định ký không hết, chúng ta muốn cam đoan có thể trấn an tốt tâm tình của bọn hắn." Vân Dịch phân phó nói.

"Mục Lâm! Mục Lâm!"

"Mục Lâm.."

Thời gian cũng đã nhanh đến chín giờ, hiện trường mê ca nhạc bắt đầu kêu gọi đứng lên một gậy gậy tiếng gầm, nhường đường bên cạnh một ít cỗ xe người đi đường ghé mắt không thôi.

Ngàn người quy mô ký xướng hội, đây là đang làm việc ngày, nếu như là ngày nghỉ, chỉ sợ càng không được, từ nơi này chứng minh Mục Lâm xác thực đồ.

Chung quanh cảnh sát cũng đã kéo tốt cảnh giới tuyến, nhiều người như vậy bọn họ cũng lo lắng không thôi, một bàn đài camera trận địa sẵn sàng đón quân địch đối với cửa tử điểm ký bán khu.

Cơ hồ cả nước truyền thông đều đến, Hong Kong đài truyền thông tại nội địa có phòng làm việc cũng đến.

"Mộc Sam, những này truyền thông là tự phát, còn là chúng ta quan hệ xã hội?" Vân Dịch có chút nghi ngờ hỏi.

"Chúng ta chỉ mời mười một gia chủ chảy truyền thông, hiện trường đại bộ phận truyền thông đều là mình tới." Mộc Sam có chút tự hào cười nói.

Vân Dịch trầm ngâm thoáng cái nói: "Chuẩn bị cho bọn họ tốt đồ uống đưa đi, trời quá nóng, đối xử như nhau, đừng làm đặc thù hóa, còn có tiền lì xì không cần phải rò bọn hắn, nên hoa nhất định phải hoa, Mộc Lâm hình tượng nhất định phải chính diện, điểm này người nhất định phải nhớ kỹ!"

Mộc Sam nhủ mảy, có chút nghi hoặc, cho dù không để cho tiền lì xì, cũng đồng dạng không có vấn đề, hồng đến nước này, không có ai hội không để cho trang báo.

Bắt quả lão bản khai báo, còn là gặt đầu xác nhận, rồi đi đi an bài.

Vân Dịch cũng là bất đắc dĩ, nếu như là khác nghệ nhân đương nhiên không sao cả, Mộc Lâm không giống với a, trên người hắn cũng là có áp lực, chỉ có thể làm cho Mộc Lâm hình tượng tận lực chính diện một ít.

"Mọi người tốt, ta là Mộc Lâm, cảm tạ mọi người tới tham gia ta Lâm Hải ký thụ hội, hi vọng các người có thể yêu thích ta album mới 《dừng khí》, một thủ nguyên lai người cũng ở nơi đây, hiến cho mọi người!" Mộc Lâm rốt cục xuất hiện!

"Mộc Lâm, Mộc Lâm, một đường không rời!"

"Mộc Lâm, Mộc Lâm, vĩnh viễn yêu người!"

Âm nhạc vang lên, dưới đài lập tức bắt đầu cuồng khiêu, Mộc Lâm đứng ở tạm thời đáp nâng trên đài cao, nhìn xem dưới vô số song huy vũ tay.

Hết thấy phiền não suy nghĩ toàn bộ không hề, một khi đứng trên sân khấu, nên cái gì cũng sẽ không nghĩ, chỉ muốn bài hát này biểu đạt, hưởng thụ lấy sân khấu.

Xin cho phép ta hết thấy đều kết thúc dùng trầm mặc mai táng quá khứ

Đầy người mưa gió ta từ trên biển đến mới ẩn cư tại đây trong sa mạc

Nên giấu điểm chuyện tình tổng rõ ràng thiên ngôn vạn ngữ chỉ có thể không nói gì

Yêu là thiên thời địa lợi mê tín a nguyên lai người cũng ở nơi đây

A cái nào người có phải là chỉ tồn tại trong mộng cảnh

Vì cái gì ta dùng hết toàn thân khí lực

Lại đổi lấy nửa đời nhớ lại

Nếu không phải là người khát vọng con mắt nếu không phải là ta cứu thực tâm tình

Tại thiên sơn vạn thủy biển người gặp a nguyên lai người cũng ở nơi đây

Mộc Lâm thanh âm phiêu đảng cả thời đại quảng trường, chúng mê ca hát, từng đợt thét lên, Vân Dịch đứng ở chỗ cao, có thể vừa xem hiểu ngay, nhìn xem trên đài tự tin Mộc Lâm, khỏe miệng mỉm cười.

Chúng mê ca hát cảm xúc hiển nhiên theo Mộc Lâm tiếng ca đạt tới đỉnh, cũng không lại như vậy bức bối bất an, chói chang ngày mùa hè chứng kiến Mộc Lâm, bọn họ phảng phất sẽ không lại cảm giác được nhiệt độ.

Vân Dịch lý giải không được, hắn từ nhỏ đến lớn, cũng truy tình, nhưng là còn thật không có đi nghe qua một lần biểu diễn biết, cũng chưa từng đi một lần ký thụ hội.

Hắn khi còn bé trong nhà điều kiện cũng không nhiều tốt, là thẳng đến tốt nghiệp đại học, sau khi kết hôn, mới chậm rãi tốt đứng lên, đến tuổi, truy tình cũng không có xúc động như vậy, mạng xã hội cũng đã thành mọi người trao đổi công cụ, ký thụ hội cũng đã trở thành lịch sử.

Hưởng thụ a! Chỉ sợ cũng chỉ có cái này năm nay có thể chứng kiến tình huống như vậy, Vân Dịch nhìn xem dưới Mộc Lâm, ở trong lòng nói ra.

Một khúc kết thúc! Mộc Lâm chậm rãi đi xuống sân khấu, ký thụ hội bắt đầu!

Tràng diện quá mức nhiệt liệt, theo giữa trưa tan tầm đám người, học sinh tan học, người càng ký càng nhiều.

Mộc Lâm chỉ phải khống chế mình ký tên tốc độ, càng lúc càng nhanh, chia đều mỗi phút muốn ký ba bốn, cái này còn có chút mê ca nhạc ký xong rồi không chịu đi.

Thẳng đến giữa trưa 12h, Mộc Lâm mới dừng lại đã có chút ít mỏi như cánh tay, nhìn xem y nguyên chờ đợi mê ca nhạc, bất đắc dĩ đứng người lên đối với chủ sự phương nói: "Ký bao nhiêu?"

"Mục tiểu thư, cũng đã ký hơn sáu trăm trương!" Chủ sự phương người phụ trách đáp.

Hắn cũng cảm giác bất đắc dĩ, thông thường mà nói ký xướng hội không phải ngày nghỉ, có thể có vài trăm người thì ra là hồng tinh, chính là cái này còn có một hơn phân nửa đâu?

Có rất nhiều ký người như trước đi chưa tới, còn ở phía xa nhìn xem Mục Lâm, không nguyên ý rời đi, rồi biến mất ký người nhìn xem Mục Lâm đứng người lên, cũng hiểu rõ rồi đã đến giờ.

Nguyên một đám rất không cam lòng hét lớn: "Mục Lâm, đừng đi!"

"Đừng đi! . . ."

Tùng đột liên tục không ngừng tiếng kêu to, kích động mê ca nhạc bắt đầu hướng phía trước xông!

Cảnh sát bắt đầu trận địa sẵn sàng đón quân địch, chỉ là bọn hắn tựu nhiều người như vậy, làm sao có thể chống đỡ được!

"Nhanh làm bản sao, làm bản sao!"

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phụ Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63 tiểu Trần xuất mã

Các phóng viên không sợ chuyện lớn, chỉ sợ sự không lớn, tin tức so với bọn hắn mệnh đều trọng yếu! Trận này bạo động nếu xảy ra chuyện gì, ngày mai đầu đề có rơi xuống.

Vân Dịch chuẩn bị tiền lì xì xem như uy cầu, đây cũng là hắn không biết phóng viên một chuyển này, tại đại tin tức trước mặt, tiền lì xì giá trị thì có hạn.

Bọn họ quá mức thậm chí đã nghĩ tới ngày mai đầu đề tiêu đề!

"Mục Lâm ký thụ hội, ngàn người trình diện, đùa giỡn đại bài chọc giận mê ca nhạc bị vây công!"

"Minh tinh ký thụ hội, có hay không hẳn là đánh dấu đây, luận Mục Lâm mê ca nhạc bạo động sự kiện!"

"Hôm qua nghệ nhân Mục Lâm tổ chức ký thụ hội, bởi vì mê ca nhạc không mua sổ sách, dẫn phát bạo loạn, trí hơn mười người tử vong, hơn ngàn người bị thương!"

Bọn họ có thể trong nháy mắt nghĩ ra vô số làm người nghe kinh sợ tiêu đề, hết thấy có đủ, tựu đợi đến xem kết quả!

Chủ sự phương không có các phóng viên xem náo nhiệt tâm tư, nguyên một đám nhìn xem kích động đám người, sắc mặt cũng biến thành khó coi, lại không thể làm gì được, chỉ có thể nhìn cảnh sát đang liều mạng hô: "Lui ra phía sau! Lui ra phía sau!"

"Mục Lâm, đừng đi!"

"Lui ra phía sau!"

"Mục Lâm chúng ta trước rút lui!" Có nhân viên công tác sắc mặt trắng bệch nhìn xem mãnh liệt đám người, trong miệng run rẩy nói ra.

Không có trải qua loại này tràng diện người không thể nghĩ đến loại tình huống này, hơn ngàn người cùng một chỗ về phía trước chen chúc tới, hơn nữa mục tiêu là người, loại đó áp lực, không phải người thường có thể thừa nhận được.

Vân Dịch đứng ở trên lầu cũng là biến sắc, nhìn xem kích động đám người, lại nhìn về phía Tiểu Phi cùng Mục Lâm, chỉ thấy Tiểu Phi, lôi kéo Mục Lâm tay, tựa hồ muốn nâng rời đi.

Mục Lâm sắc mặt có hơi trắng bệch, lại không chịu rời đi, hai mắt thấy kích động mê ca nhạc, Vân Dịch không chút nghĩ ngợi hướng dưới lầu chạy tới, khá tốt chỉ là tại lầu ba.

Không có đi thang máy, trực tiếp từ thang lầu trên lan can trở mình xuống dưới, mấy lần khiêu được, trong nháy mắt đi đến dưới lầu, vội vàng chạy

hướng cửa ra vào Mục Lâm vị trí.

Không quản sự kiện sẽ có gì ảnh hưởng, Mục Lâm tuyệt không có thể có sự, một bả đẩy ra chắn đường người, vọt tới phía trước, lập tức ngăn tại Mục Lâm phía trước, đem thân ảnh của nàng hộ ở sau người.

Nhìn xem phía trước mãnh liệt đám người, đối với Tiểu Phi hô: "Tiểu Phi, mang Mục Lâm đi trước!"

Tiểu Phi gật gật đầu, đang chuẩn bị lôi kéo nàng rút lui, tiểu Trần lại xông lại đối với Vân Dịch kêu to: "Vân tổng, không thể đi!"

Vân Dịch sắc mặt trầm xuống, vừa muốn tức giận, chính là tiểu Trần cũng không biết ở đâu ra dũng khí cũng dám đối mặt ngàn người áp lực, trực tiếp bò lên trên Mục Lâm vừa mới ký bán cái bàn, cách người trước mặt bầy bắt quá vài mét xa.

Mà ngay cả Vân Dịch đều sững sốt một chút, chính là hắn nhìn xem cái này hơn ngàn người đều có chút nhút nhát, hắn càng lợi hại, cũng không có cách nào tại đây hơn ngàn người trong hoàn cảnh, cam đoan Mục Lâm an toàn.

Không để cho hắn nghĩ nhiều, tiểu Trần cũng đã bò lên trên cái bàn quát: "Các vị mê ca nhạc bằng hữu, thỉnh mọi người lãnh yên tĩnh một chút, hiện tại có mời chúng ta Mục Lâm là mọi người lần nữa biểu diễn một ca khúc khúc, thỉnh mọi người mở ra đường, Mục Lâm lập tức lên đài!"

Hắn cái này một cuồng hống, hiện trường quả nhiên trong nháy mắt ổn định, không hề đẩy về phía trước chen chúc.

Hiện trường không biết là ai một cuồng hống, hô: "Mục Lâm, Mục Lâm!"

"Mục Lâm, Mục Lâm . ."

Mấy ngày liền tiếng kêu bắt đầu, lại không có lại xông về trước, hiện trường tâm tình bắt đầu chuyển biến, không hề như vậy nồn nóng mà là chờ mong.

Mười mấy cảnh sát nhân cơ hội nhanh chóng khai thông đám người, nhượng xuất đi thông đài cao thông đạo, vài phút trong tình huống liền quay chuyển.

Đại bộ phận mê ca nhạc bắt đầu phối hợp, nguyên một đám bắt đầu tìm kiếm Mục Lâm thân ảnh.

Mục Lâm vừa rồi cũng bị hù sợ, chính là nhiều năm kinh nghiệm nói cho nàng biết, lúc này tuyệt đối không thể đi!

Trong nội tâm lại là thấp thỏm lo âu, chỉ có thể bất lực đứng ở nơi đó, hi vọng thế cục có thể dưới sự khống chế.

Đột nhiên tựu chứng kiến một cái rộng lớn bóng lưng ngăn cản ở trước người mình, vừa rồi kinh đào hải lãng trong nháy mắt dẹp loạn, mình trốn tại này bóng lưng sau phảng phất nên cái gì không cần lại sợ.

Là Vân Dịch! Mục Lâm khỏe mắt có chút hồng, mỗi khi lúc này Vân Dịch phảng phất đều sẽ xuất hiện tại trước người của nàng, nàng đều nhớ không rõ đây là lần thứ mấy, muốn nói không cảm động tuyệt đối là giả.

Đứng ở phía sau hắn, lôi kéo góc áo của hắn, tâm tình dần dần ổn định lại, sắc mặt khôi phục lại bình tĩnh, nghe hiện trường tiếng kêu, chậm rãi đi tiến lên đây, nhìn xem vô số mê ca nhạc khóc rống nghẹn ngào.

Vừa rồi tràng diện tuy nhiên làm nàng sợ hãi, nhưng là giờ phút này hơn nữa là cảm động!

Quay đầu, nhìn xem Vân Dịch cảnh giới ánh mắt, mỉm cười, đối với Vân Dịch gật gật đầu, tỏ vẻ mình rất tốt, không cần lo lắng. Trong ánh mắt còn nhiều thêm một ít bình thường không có quang chậm.

Chỉ có điều lúc này Vân Dịch, không có chú ý tới mắt của nàng thần bất đồng, nhìn xem cũng đã dẹp loạn xuống tràng diện, lại nhìn xem trên đầu đỏ mỗ hôi tiểu Trần.

Trong nội tâm không khỏi nói thầm, cái này tiểu Trần quả thật không tệ, nhân phẩm không nói chuyện, kinh nghiệm xác thực lão đạo, có hắn tại Mục Lâm bên người quả thật không tệ.

Vậy thường thức tính sai lầm ra không được, vừa rồi tràng diện nếu không phải là tiểu Trần, thay đổi hắn, biện pháp duy nhất chính là đem Mục Lâm mang đi, tuyệt đối không có cách nào khác ngạnh kháng!

Đây không phải dũng khí vấn đề, đây là kinh nghiệm, có một số việc tất phải chuyên nghiệp người đến làm, nếu không là muốn xảy ra vấn đề, vừa rồi nếu là đi, một khi chọc giận mê ca nhạc, phát sinh ác tính sự kiện, Mục Lâm cố gắng xem như uống phỉ!

Mục Lâm cũng đã khôi phục ưu nhã, chậm rãi bước đi đến sân khấu, đối với mọi người cúi người chào nói: "Trời nắng chang chang, sự ủng hộ của mọi người, ta cảm nhận được, bởi vì thời gian quan hệ, ta chỉ có thể lần nữa dùng một ca khúc biểu đạt cảm tạ, dừng khí, đưa cho mọi người!"

Dưới đài cảm xúc hiển nhiên được vỗ yên xuống, không hề kích động như vậy, đại bộ phận người là biết lý lẽ, nhưng là chỉ sợ bị kích động, mọi người là từ chúng.

Ai dám cam đoan trong chỗ này sẽ không có trong lòng còn có làm loạn người, vì lần này ký bán, không chỉ có Tiểu Phi thiếp thân bảo hộ, càng có bốn chuyên nghiệp bảo tiêu đứng ở chung quanh, chính là dự phòng một ít trong lòng còn có làm loạn người.

Cũng thật có mượn cơ hội hội hướng bắt tay, ôm, thậm chí hôn môi người tại, bị từng cái không lọt thanh sắc ngăn lại.

Tiểu Phi toàn bộ hành trình cảnh giác, cũng may là không có ra cái đại sự gì, Mục Lâm hiển nhiên cũng đã thành thói quen những này, từ đầu tới đuôi bảo trì mỉm cười.

"Rốt cục làm quyết định này, người khác nói như thế nào ta không để ý tới!"

"Chỉ cần người cũng đồng dạng khẳng định!"

Bài hát này là Mục Lâm cái này trương album chủ đánh ca, cơ hồ càng bỏ tự truyền khắp ngàn dặm, là nàng nổi tiếng ngoại trừ 《 ngàn ngàn khuyết ca 》 cao nhất một thủ.

Mục Lâm ánh mắt tại mê ca nhạc chính giữa di động, phảng phất muốn nhìn rõ ràng mỗi một vị mê ca nhạc, loại này thành ý làm cho mê ca nhạc có thể cảm nhận được.

"Ta nguyện ý chân trời góc biển đều tùy người đi, ta biết rõ hết thảy không dễ dàng, sợ người nhất đột nhiên nói muốn thả vứt bỏ!"

Dưới đài mê ca nhạc xác thực mãi trưởng, vừa rồi cũng không phải nghĩ thật sự thương tổn Mục Lâm, chỉ là một buổi sáng chờ đợi, không chiếm được hồi báo, trong lúc nhất thời có chút phần nộ thôi, bản năng theo đại bộ đội hành động.

Mà lúc này theo Mục Lâm ca tiếng vang lên, dưới trận lập tức bắt đầu rồi ngàn người đại hợp xướng, thanh chấn Lâm Hải!

"Nhanh bản sao mê ca nhạc biểu lộ, nhất định phải bắt lấy kích động điểm!" Các phóng viên hoang mang vô cùng, mặc dù không có vừa rồi loại đó đặc biệt đại tin tức, nhưng là tràng diện này, thượng cấp điều không có vấn đề.

Bọn họ là cả giới giải trí tuyến ngoài cùng, có thể nhất đủ rồi cảm nhận được một cái ca sĩ hồng không hồng, rất hiển nhiên Mục Lâm nhân khí cao, làm cho các phóng viên đều có chút kinh ngạc.

Mục Lâm ánh mắt đột nhiên quét về phía Vân Dịch: "Yêu thật sự cần dừng khí, đến đổi mặt lời đồn đãi chuyện nhảm!"

"Chỉ cần người một ánh mắt khẳng định, của ta yêu tự có ý nghĩa!"

Mục Lâm ánh mắt rời đi Vân Dịch, chính là trên mặt rõ ràng cắt đi hai hàng thanh lệ.

Vân Dịch chú ý tới Mục Lâm trên mặt thanh lệ, cùng nhìn về phía ánh mắt của mình, lần đầu tiên tại Mục Lâm ca trong nghe được không đồng dạng như vậy gì đó.

Nhìn xem Mục Lâm trên mặt thanh lệ, tại cực nóng dưới ánh mặt trời trong nháy mắt bốc hơi, chính là Vân Dịch lại cảm giác trong nội tâm chấn động.

Bài hát này kiếp trước nghe xong không biết bao nhiêu khắp, chưa bao giờ lúc này đây cảm giác, trong nội tâm một cỗ không cách nào ngôn ngữ cảm tình phun dũng mãnh tiến ra, hần cảm giác mình xem hiểu Mục Lâm cái kia ánh mắt, cùng vậy được thanh lệ!

Có chút trầm mặc nhìn xem trên đài Mục Lâm một khúc ca xong, lần nữa cúi người chào nói: "Cảm ơn mọi người, lần sau tái kiến! Thành mọi người bảo trì trật tự, ngàn vạn không cần phải loạn."

Bảo tiêu tiến lên che chở nàng thối lui đến từ điểm, bên ngoài mê ca nhạc tuy nhiên như trước kích động, lại không có nữa đánh sâu vào cảnh sát động tác, chỉ là ở bên ngoài ca giọng kêu tên Mục Lâm, có chút không muốn, thậm chí có thống khổ chảy nước mắt.

Mục Lâm đi vào từ điểm, nghe bên ngoài tiếng la còn có chút không muốn, từng cái ca sĩ hạnh phúc nhất thời điểm chính là bị mê ca nhạc tiếng kêu vây quanh!

Quay đầu lại cuối cùng nhìn thoáng qua đám người, còn lơ mơ có thể thấy được chúng mê ca hát ánh mắt, lần nữa quay đầu, đối với chúng mê ca hát phất phất tay!

Bên ngoài lại là một hồi thét lên! Mục Lâm khóe mắt có chút ướt át, tại xoay đầu lại, đánh giá chung quanh một chút, trông thấy Vân Dịch đứng ở nàng bên ngoài không có rời đi, cũng không có tới gần, hiển nhiên là y nguyên thủ hộ lấy nàng.

Khóe miệng có chút trên kéo, lộ ra mê người mỉm cười, nàng nhẹ nhàng đối với Vân Dịch gật gật đầu, sau đó tại bảo tiêu cùng đi hạ vào thang máy.

Từ điểm nhân viên công tác, ngoại trừ Tiểu Phi, không có ai nhận thức Vân Dịch, thật cũng không có khiến cho chú ý.

Vân Dịch chưa cùng trước đi vào, thời gian của nàng không nhiều lắm, có Tiểu Phi cùng, hần cũng yên tâm.

"Mộc Sam, lần sau an bài nhất định phải chú ý, nhất định phải bảo đảm Mục Lâm an toàn, sự tình hôm nay vẫn lấy làm giới!"

Mộc Sam đi đến Vân Dịch bên người, Vân Dịch đối với hần trịnh trọng công đạo nói. Thái độ của hần hiếm thấy nghiêm túc!

Mộc Sam cũng là bộ não gặp mò hôi, thật sự là thật không ngờ đến nhiều người như vậy, xác thực là an bài phía trên xảy ra vấn đề, nếu như chuẩn bị đầy đủ, buổi chiều tiếp tục ký mà nói, tự cũng không đã xảy ra chuyện.

"Là Vân tổng, chúng ta hội thích đáng an bài!" Mộc Sam kỳ thật trong nội tâm đã có suy đoán, lúc trước Vân tổng phấn đấu quên mình ngăn tại Mộc Lâm phía trước, hẳn nhìn thấy.

Khó trách Vân tổng đối Mộc Lâm như vậy chiều cổ, trong nội tâm nhắc nhở sau này mình nhất định phải chú ý Mộc Lâm chuyện tình, nếu như Mộc Lâm đã xảy ra chuyện gì, mình chỉ sợ so với Lâm Phi còn thảm!

Sự tình vẫn chưa hết, Mộc Sam đi an bài phóng viên trên lầu hai phóng vấn, chỉ có 20' phóng vấn thời gian.

Lúc này đây Vân Dịch mới tính là thật sự rõ ràng cảm nhận được mình tinh mị lực, đây vẫn chỉ là ngàn người, nếu như là vạn người biểu diễn hội thật là là dạng gì trăng điện.

Đồng thời cũng biết mình tinh thật sự không dễ dàng, chính là Mộc Lâm trận này ký bán, hơn hai giờ không gián đoạn kí tên, còn muốn mỉm cười, càng là muốn canh phòng nghiêm ngặt một ít mặn trư tay, cùng kích động mê ca nhạc.

Tinh thần một khắc không được buông lỏng, thẳng đến chấm dứt, còn muốn gặp phải mê ca nhạc áp lực, hơi có bất hảo tự khiến cho não động, nếu như một khi phát sinh giẫm đạp sự kiện, mình tinh tuyệt đối phải chịu trách nhiệm rất cuộc.

Cũng may là không có ra cái gì nhiễu loạn, Mộc Lâm buổi chiều còn muốn đi trước đài truyền hình lục tiết mục, buổi tối chạy tới Kinh Thành, đồng dạng là ký bán, tuyên truyền, lục tiết mục.

Sau vài cái chủ yếu thành thị, nàng một khắc cũng dừng không được, bất quá đã thừa nhận rồi mình tinh quang hoàn, tự nhiên muốn tiếp nhận người khác không có áp lực, thể gian hết thảy như thế.

"Vân tổng!" Tiểu Trần vừa mới có một số việc công đạo hết chủ sự phương, tiến đến chậm một bước!

"Người không sai, có người đang ở đây, ta rất yên tâm!" Vân Dịch nhìn xem trên đầu còn đỏ mồ hôi tiểu Trần cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phu Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64 không đi

Nghe được Vân Dịch mà nói, tiểu Trần xem như yên tâm, vừa rồi cũng đã xem như đem Mộc Lâm đưa vào hiểm địa, tuy nói là vì Mộc Lâm tốt, nhưng là dù sao nguy hiểm

Hiện tại chính mình nhớ tới đều nghĩ mà sợ, vạn nhất lúc ấy mê ca nhạc không có không chế được hậu quả thiết tưởng không chịu nổi.

"Cảm ơn Vân tổng tán thưởng, ta làm người đại diện, là Mộc Lâm phục vụ chính là công tác của ta, ngài yên tâm, có việc ta nhất định gương cho binh sĩ, cúi đầu vờ vụn, là Mộc Lâm an bài tốt công tác!" Tiểu Trần hiển ngang lăm liệt nói, bộ ngực đập bánh bạch vang lên.

Vân Dịch cổ quái nhìn hẳn một cái, lập tức gạt gạt đầu, cười nói: "Ta đây an tâm, đi thôi! Chuyện ngày hôm nay, ta sẽ ở công ty thông báo, cho người ngợi khen!"

"Cái này, cái này! Cảm ơn Vân tổng, không đáng giá nhắc tới, không đáng giá nhắc tới!" Tiểu Trần khoe miệng đều uốn éo đến gáy, mắt nhỏ hí thành một cái tuyến.

Vân Dịch khoát khoát tay nói: "Trong lòng ta có tính, đi thôi!"

Tiểu Trần cúi đầu khom lưng đi tới thang máy, Vân Dịch nhìn xem cửa thang máy đóng, tiểu Trần người này còn có cái này một mặt, quả thực làm hẳn lau mắt mà nhìn.

Nhưng là cũng không thật sự tin tưởng hẳn hội thật sự vì Mộc Lâm gương cho binh sĩ, cúc cung tận tụy! Hơn một tháng trước chuyện tình còn đang trước mắt đầu.

Bất quá người này có sự tàn nhẫn, vì sự nghiệp của mình, cũng là liều mạng, chỉ cần mình có thể cho hẳn tin tưởng, tài hoa của hẳn cũng không tệ lắm.

Bất quá một khi có càng tốt chủ tử, tin tưởng hẳn sẽ đối với người nọ càng thêm gương cho binh sĩ, cúc cung tận tụy, nhưng là bất kể thế nào nói, Vân Dịch không thể bởi vì đáy lòng cố kỵ, coi như làm cái gì cũng không phát sinh.

Hắn có công phải thưởng, làm đầu trước trị người, bất quá thưởng phạt mà thôi!

Rời đi từ từ, trực tiếp về nhà, phụ thân đến điện thoại, cũng không biết chuyện gì, nhất định khiến về nhà một lần!

Về đến nhà đã là buổi chiều một giờ rưỡi, phụ thân ngồi trong phòng khách, mẫu thân bưng đồ ăn chính từ trong phòng bếp đi ra, trông thấy Vân Dịch vào cửa cười nói: "Xem chừng ngươi nên đến, còn chưa ăn cơm a, cái này là vừa vận làm cho Ngô tẩu làm cho ngươi."

Vân Dịch trong nội tâm âm áp nhìn thoáng qua phụ thân nói: "Ta đây ăn cơm trước."

Vân Lâm trên tay cầm lấy báo chí gật gật đầu, không có nhiều lời.

"Cảm ơn mẹ, ta thật là có điểm đói bụng!" Vân Dịch ngồi trên bàn ăn, đối với mẫu thân cười nói.

"Mục Lâm tổng ở bên ngoài quay phim, ngươi một người bình thường cũng không trở về nhà, đều đúng hạn ăn cơm chưa?" Mẫu thân nhìn xem Vân Dịch mặt hỏi.

"Yên tâm đi, ta còn có thể đem mình chết đói? Ở công ty cái ăn đường!" Vân Dịch vừa ăn vừa nói nói.

Mẫu thân không có nói thêm nữa, an vị tại Vân Dịch bên người, thỉnh thoảng cho hắn đĩa rau.

Một bữa cơm ăn xong, Vân Dịch ngồi vào trước mặt phụ thân, xuất ra thuốc lá, nhen nhóm một chi hỏi: "Cha, vội vã như vậy bảo ta trở về chuyện gì?"

Vân Lâm khuôn mặt hiếm thấy có chút ngưng trọng, nhìn thoáng qua Vân Dịch nói: "Ngươi Đồng thúc gọi điện thoại đến để cho ta đi xem đi Kinh Thành!"

"A, là có chuyện gì không?" Vân Dịch tùy ý hỏi.

Phụ thân hắn tại trong ấn tượng của hắn, phẳng phát thường niên đứng ở Lâm Hải, ngoại trừ ngày lễ ngày tết, vậy là bị sẽ đi Kinh Thành, lần này Đồng thúc tìm hắn làm cho Vân Dịch thực có điểm hiếu kỳ.

Vân Lâm lắc đầu, hắn cũng không biết chuyện gì, nhú mày nói ra: "Ngươi Đồng thúc chưa nói, bất quá ta tổng có chút lo lắng, có phải là cùng ngươi dựng chuyện tình có quan hệ!"

Vân Dịch lông mày thoáng cái nhăn lại hỏi: "Cha, lần trước dựng tới tìm ngươi đến tột cùng là chuyện gì?"

Vân Lâm nhìn hắn một cái, lắc lắc đầu nói: "Tính, cùng ngươi không có có quan hệ gì, đúng rồi, Đồng thúc nói nếu như ngươi có thời gian cho ngươi cũng một khối qua đi xem đi! Ta định rồi ngũ điểm máy bay, đợi tí nữa cùng đi với ta!"

Vân Dịch vốn có bình thần sắc mặt, trong nháy mắt trầm xuống, không chút nghĩ ngợi lắc đầu nói: "Ta không đi, ta mấy ngày nay còn có việc!"

Vân Lâm sững sờ, hắn không có nghĩ qua Vân Dịch hội cự tuyệt, chỉ là thông báo một tiếng mà thôi, chính là Vân Dịch vậy mà không đi? Lập tức sắc mặt trầm xuống, ngưng mi nói: "Ngươi nói đùa gì vậy, Đồng thúc cho ngươi đi, nhất định là lão gia tử muốn gặp ngươi, là ngươi nói không đi có thể không đi?"

Lão gia tử trong nhà chính là tuyệt đối quyền uy, đừng nói Vân Dịch, chính là hắn đại bá được vội gặp, đều muốn lập tức tiến đến, Vân Dịch một cái tiểu bối dám làm trái?

"Ta còn có công tác bề bộn, ngày mai mời dự họp cao tầng hội nghị, hậu thiên ban giám đốc, những này đều được ta tự mình trình diện, ngài nói ta đi được mở sao?" Vân Dịch gật đầu, trầm giọng nói.

Vốn có thì có sự bề bộn, cho dù không có việc gì, hắn cũng sẽ không đi.

Hắn không muốn đi Kinh Thành, đối với Kinh Thành phát sinh hết thảy cũng không chú ý, hiện tại mới vừa vận tốt đi một chút, hơn một tháng chưa từng có phát tác qua.

Đừng đi Kinh Thành lại dẫn xuất một ít nhiễu loạn, cuộc sống bây giờ hắn rất hài lòng.

"Không quản chuyện gì, lão gia tử tìm ngươi, chính là tối đại sự, cao tầng hội nghị làm cho phó tổng chủ trì, ban giám đốc kéo dài thời hạn!" Vân Lâm vung tay lên, thay Vân Dịch làm ra chỉ thị!

"Ta không đi, lão gia tử nơi đó, ngươi nói ta công tác bề bộn, không có thời gian!" Vân Dịch không muốn cùng phụ thân cãi cọ, nói xong câu đó đứng dậy bước đi.

"Ngươi đi làm cái gì, trở lại cho ta!" Vân Lâm sững sờ nhìn xem Vân Dịch vài bước đi ra khỏi nhà. Thẳng đến môn bị đóng lại, mới kịp phản ứng, vội

vàng đứng người lên đối với ngoài cửa quát.

"Làm sao vậy? Đây là làm sao vậy? Lại sáo đi lên?" Mẫu thân nghe thấy thanh âm từ trong phòng bếp đi ra, nhìn xem Vân Dịch bóng lưng rời nhà đi môn. Đối với Vân Lâm nói ra.

"Đồ hỗn trướng, ta như thế nào sinh như vậy cả bất hiếu tử! Còn nguoi nữa, nhìn xem nguoi đem hấn quán!" Vân Lâm mắng xong Vân Dịch, lại giận không kềm được chỉ vào Vân Dịch mẫu thân rống giận.

"Nhanh ngồi xuống, ngồi xuống, cái này đàm hào hảo, như thế nào đột nhiên lại phát giận rồi?" Mẫu thân vội vàng cầm lấy chén trà, rót chén nước đưa tới nói.

"Phản, phản! Ta lời còn chưa nói hết, hấn tự hấn mặt rồi đi, bình thường như vậy còn chưa tính, ta dung giả hấn, nguoi nhìn xem, nguoi nhìn xem, lão gia tử lên tiếng làm cho hấn đi Kinh Thành, hấn dám làm trái! Lật trời!" Vân Lâm ngồi xuống, uống một hớp, y nguyên chưa hết giận.

Hất lên tay áo, trở về phòng, chỉ còn lại Vân Dịch mẫu thân một mình ngồi trong phòng khách, mặt ủ mày chau, con mình hấn giải, hai cha con đều là bướng bỉnh tính tình!

Bất quá việc này chính là đại sự, vội vàng cầm lấy điện thoại cho Vân Dịch đánh qua.

Cuối cùng Vân Dịch còn không có đi Kinh Thành, tuy nhiên mẫu thân gọi điện thoại tới khuyên qua, hấn cũng vẫn không có đáp ứng, với hấn mà nói hiện ở kinh thành chính là hấn cấm địa.

Hấn cũng không muốn gặp lão gia tử, hấn sợ lại nghĩ tới những kia chuyện cũ, hay là thôi đi, nhắm mắt làm ngơ.

Về đến nhà, buổi chiều chỗ nào cũng không đi, thẳng đến ném qua sau bữa cơm chiều, mới cảm giác có chút nhàm chán, Mục Lâm cùng Tiểu Phi hấn là cũng đã đi trước Kinh Thành.

Cho đến lúc này mới nhớ tới bọn họ hấn là cùng phụ thân không sai biệt lắm thời điểm đến mới là, nghĩ gọi điện thoại cho nàng, nói một chút, cuối cùng còn là không có đánh, tính, Mục Lâm vốn có cũng có chút sợ hấn những kia thân thích, còn là thiếu một sự tốt.

Ngày thứ hai buổi sáng đi đến công ty, Lâm Hạo đến đây!

"Vân tổng, ta là tới hướng nguoi từ giả, 《 điên cuồng Thạch Đầu 》 kịch tổ cũng đã hết thấy sẵn sàng, buổi chiều tự rời đi Lâm Hải.

Vân Dịch trong nội tâm vui vẻ, cuối cùng chuẩn bị xong rồi, vội vàng gật đầu nói: "Tốt, vất vả nguoi."

"Không dám, ta đây tự đi trước, buổi chiều hội nghị tự không tham gia." Lâm Hạo cũng thu được đến mở sẽ thông báo cho.

"Không có việc gì, bề bộn của nguoi a, lâm đạo, cái này bộ phim mặc dù là giá thành nhỏ, không đến năm trăm vạn đầu tư, nhưng là cái này bộ phim, ta kỳ vọng rất cao." Vân Dịch cuối cùng nhiều hơn một câu.

Lâm Hạo sững sờ, tùy theo vội vàng gật đầu.

"Tốt, này chúc các nguoi quay chụp thuận lợi!" Vân Dịch đứng dậy cùng hấn nắm tay!

Buổi chiều một chấm năm mươi, công ty đại phòng họp!

Trong đó cũng đã ngồi hơn ba mươi người, những người này có công ty phó tổng giám đốc Mộc Sam, trù tính bộ trưởng Tần Nhược, tài vụ bộ trưởng Lam Khả Tâm, địa nhạc tổng giám tại minh thanh, nghệ nhân bộ phó bộ trưởng Dương Chí kỳ, Trương Từ Ngọc, cùng với vừa vừa trở về Lê Sinh một hai vị đỉnh tiệm nghệ nhân.

Còn có một chút tất cả đều là các ngành trợ thủ, tổng cộng hơn ba mươi người ngồi ở đại trong phòng họp, chờ Vân Dịch lần đầu tiên cao tăng hội nghị mời dự họp, tại Lâm Hải cơ hồ đều đến.

Có chút cổ tình người phát hiện một người bộ trưởng Lâm Phi đã không có tới, Lâm Phi từ chức chuyện tình tạm thời còn không có tuyên bố, bất quá chư vị đang ngồi đều là lòng dạ biết rõ.

Hai giờ đúng, Vân Dịch xuất hiện ở cửa phòng hội nghị, Lý Tĩnh cùng ở sau nguoi, hai người đi tới, tất cả mọi người cùng một chỗ nhìn về phía Vân Dịch.

Tuổi trẻ, một thân đường vân nghi ngại tây trang, trên chân một đôi Âu khoản giày da, không có đánh dẫn theo, tóc rất ngắn, tướng mạo thanh tú trung mang theo kiên nghị, ánh mắt rất nhu hòa!

Đây là đại bộ phận chưa từng gặp qua Vân Dịch người ấn tượng đầu tiên, nhìn xem Vân Dịch, bất luận là Mộc Sam, còn là Trương Từ Ngọc, hoặc là đang ngồi tất cả bộ trưởng, phó tổng, đều có chút khâm trọng.

Vân Dịch chậm rãi đi về hướng chủ tịch vị, nhìn mọi người liếc, ngồi xuống!

Mộc Sam đứng dậy, hướng về chư vị giới thiệu nói: "Vị này chính là chúng ta tân nhậm tổng tài, Vân Dịch tiên sinh! Mọi người hoan nghênh Vân tổng!"

Hiện trường tất cả mọi người liếc mắt nhìn nhau, sau đó tiếng vỗ tay vang lên, cùng một chỗ đẩy lấy Vân Dịch, không có có người nói chuyện!

Vân Dịch nhìn nhìn mọi người phản ứng, coi như bình tĩnh, cái này hơn một tháng, chắc hẳn mọi người cũng đã thành thói quen.

Đứng dậy áp áp tay, sau đó đối với mọi người cười nói: "Mọi người khả năng còn không quá quen thuộc ta, ta hiện năm hai mươi lăm tuổi, tại hơn một tháng trước cũng đã tiếp nhận huy hoàng công tác, một mực bởi vì vật lặt vặt nhiều, ngoại trừ số ít mấy người, ta cùng đại bộ phận Cao Quản còn chưa từng gặp mặt."

Mọi người không nói gì, thống nhất nhìn xem Vân tổng này trương tuổi trẻ mặt, chính là người trẻ tuổi này ở công ty khó khăn nhất dưới tình huống, gần kẻ không dùng đến hai tháng thời gian lâu uốn éo thiết thời là doanh, hơn nữa làm cho biến mất!

Nói không hiểu kỳ là giả, tiền nhiệm nhanh hai tháng mới lần đầu tiên chính thức lộ diện lão tổng, chỉ sợ cũng chỉ có hắn.

Nguyên một đám ngồi ở trên ghế dựa không dám có chỗ động tác, tất cũng không biết đạo Vân Dịch tính cách tính nết, nhưng là cái này tuyệt đối không thể khinh thị, đây là đoàn người đầy lòng nhất trí nhận định.

Trên mặt mặc dù không có biểu lộ, chính là trong nội tâm đều vẫn còn có chút giật mình, người tuổi trẻ bất định tính, công ty bước tiếp theo đi như thế nào, vẫn tồn tại không biết.

Vân Dịch bình thân ánh mắt, tại Mộc Sam trên mặt dừng lại, nói khẽ: "Công ty khoảng thời gian này thành tích, muốn nhờ có mộc tổng, tại ta tiền nhiệm đến nay kiệt tâm hết sức trợ giúp, tại nơi này muốn đưa ra cảm tạ!"

Mộc Sam sắc mặt lập tức lộ ra giật mình thần sắc, sợ hãi nói: "Nơi đó, Vân tổng mới là nắm giữ hào phóng châm, ta chỉ là theo như mệnh lệnh làm việc!"

Mọi người ở đây nhìn xem Mộc Sam, đều lòng dạ biết rõ, đây là người thứ nhất bụp lên Vân tổng người, sau này chỉ sợ là thiên hạ của hắn.

"Không cần không dám nói, ta đối giải trí ngành sản xuất cũng không biết, trước không có liên quan đến, công ty có thể có hôm nay thành tích, muốn đa tạ chư vị có thể ủng hộ to lớn, nhất là mộc tổng duy trì!" Vân Dịch nhìn mọi người liếc, lần nữa nhìn về phía Mộc Sam.

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phu Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 65 gõ cùng ban thưởng

Mộc Sam trên mặt vẻ vui mừng giảm đi, có chút cứng ngắc cười, đứng sau lưng Vân Dịch Lý Tĩnh, nhìn xem Mộc Sam này khăn trương mặt, yên lặng dời ánh mắt.

Vân Dịch thì là lẳng lặng nhìn Mộc Sam một hồi lâu, mới nhẹ giọng cười nói: "Mộc tổng, mời ngồi đi!"

Bầu không khí không thể nghi ngờ khăn trương lên, trong lòng mọi người một hồi kinh hãi, nguyên lai tưởng rằng sẽ là Mộc Sam thiên hạ, xem tình huống này, như thế nào giống như vậy là gõ!

Mộc Sam trên mặt không biến sắc, nhìn thoáng qua Vân Dịch, mới chậm rãi ngồi xuống.

Vân Dịch lúc này mới nhìn về phía Tần Nhược, Tần Nhược cười vô cùng sáng lạn, không đợi Vân Dịch nói chuyện, lập tức nói ra: "Vân tổng cũng không cần khen ta, chỉ cần cho chúng ta trừ tính bộ nhiều chút ít phúc lợi, thì tốt rồi!"

Vân Dịch ngạc nhiên, hiện trường lập tức một hồi cười to, vừa rồi khăn trương bầu không khí trong nháy mắt biến mất.

Vân Dịch gật đầu nói: "Phúc lợi còn muốn nghiên cứu, chỉ sợ còn có chút trách nhiệm người muốn trước gánh vác, công ty nghệ nhân bộ trưởng tạm rời cương vị công tác, quen thuộc nhất nghệ nhân chỉ còn lại người, cho nên vị trí này tạm giao cho người."

Tràng diện trong nháy mắt An Tĩnh, tất cả mọi người biết rõ hôm nay sẽ có trọng đại nhân sự thay đổi, chính là không nghĩ tới vừa lên đến đầu tiên là gõ Mộc Sam, sau đó chính là Tần Nhược bị lên ngôi.

Tần Nhược tiểu dung cứng tại trên mặt, nhìn xem mọi người thấy hướng ánh mắt của mình, lại nhìn thoáng qua mỉm cười nhìn xem của nàng Mộc Sam, lập tức mở miệng nói: "Vân tổng, ta. . ."

"Không cần khiêm nhượng, người rất phù hợp, sau đó sẽ có dưới văn kiện phát!" Vân Dịch khoát khoát tay không cho nàng nói.

Tần Nhược lập tức cảm giác áp lực sơn lớn, nghệ nhân trù tính bộ, nói như vậy nàng ở công ty quyền lợi trong nháy mắt biến thành Vân Dịch phía dưới đệ nhất nhân.

Trương Tử Ngọc nhìn xem một màn này, trong nội tâm không khỏi là Mộc Sam mặc niệm, nguyên bản nàng chỉ biết Vân Dịch tuyệt đối sẽ không bỏ mặc Mộc Sam uy tín tiếp tục tăng trưởng.

Mộc Sam còn là quá trẻ tuổi, tại đoạn thời gian trước chèn ép lôi kéo trong lúc đó, thái quá mức chú trọng uy tín của mình, mà xem nhẹ quyền lợi là ai cho.

Tuy nhiên khả năng không có có dị tâm, nhưng là ai dám cam đoan hẳn không thay đổi? Nếu như tiếp tục bỏ mặc, không thể nói trước so với Lâm Phi ảnh hưởng muốn lớn rất nhiều. Một khi hẳn tạm rời cương vị công tác, rất có thể hội mang theo rất nhiều tâm phúc, tùy thời trở thành huy hoàng lớn nhất tai họa ngầm.

Chung quanh đều là hiểu rõ sự người, Vân Dịch an bài cũng không tính sai, dù sao Tần Nhược đích thật là trước mắt thích hợp nhất tiếp nhận nghệ nhân bộ người, chỉ có điều của nàng kiêm nhiệm vô cùng kỳ quái.

Nghệ nhân bộ, gần với công ty chấp hành quản lý vị trí, ngồi đệ tam cái ghế, mà Tần Nhược bắt quá là trù tính bộ, cuối cùng bộ trưởng, lại kiêm nhiệm so với nàng chức vị càng cao bộ trưởng.

Bắt quá nhớ tới lúc trước Vân Dịch đối Mộc Sam gõ, mọi người trong nội tâm hiểu rõ rồi là chuyện gì xảy ra.

Hiểu rõ lý giải đồng thời, trong nội tâm có chút ít sợ hãi, bị Mộc Sam đề bạt lên người, tất trong nội tâm có chút không cam lòng, Mộc Sam như vậy trung thành và tận tâm trợ thủ đắc lực, hẳn đều muốn gõ, làm cho chư vị có chút thất vọng đau khổ.

Mà Vương Yến Sơn thời đại lưu lại cự thần, tất là có chút nhìn có chút hã hê, Mộc Sam đối với bọn họ rất không tính khách khí, hơn nữa bọn họ tại huy hoàng thời gian càng dài, đối với loại tình huống này, tuy nhiên ngoài ý muốn, nhưng không kinh hãi.

Không có cái nào lão bản sẽ thả nhâm công nhân viên ảnh hưởng đặt qua mình, người còn không phải tổng tài, chỉ là phó tổng, tự bày không rõ vị trí của mình, kết quả như vậy có thể dự đoán.

Vân Dịch Tĩnh Tĩnh nhìn lướt qua sắc mặt của mọi người, không có giải thích, hẳn có thể nhìn ra một nhóm người ý nghĩ.

Tiếp theo Vân Dịch nhìn về phía Lam Khả Tâm cười nói: "Lam bộ trưởng cùng ta đều rất tuổi trẻ, cho nên ta cũng vậy tin tưởng người, tuy nhiên tuổi trẻ, y nguyên có thể thay huy hoàng trông nom tốt túi tiền."

"Trương Tử Ngọc tiểu thư, là công ty của chúng ta trụ cột tử, cũng là chủ động cùng chúng ta huy hoàng tục hẹn nghệ nhân, hi vọng tương lai chúng ta có thể chung sức hợp tác. Công ty sẽ là người cường đại nhất hậu thuẫn!" Vân Dịch nhìn về phía Trương Tử Ngọc nói.

Trương Tử Ngọc chỉ là gật đầu, không có nhiều lời, nàng là nghệ nhân, hơn nữa là nữ nghệ nhân, tại công cộng trường hợp, một mực duy trì của mình khí trang, dù cho bây giờ là Vân Dịch tại nói chuyện.

Vân Dịch cũng không có không vui, mà là nhìn về phía Lê Sinh Nhất, người này hẳn còn chưa từng gặp qua, tới công ty tự nghe nói qua, vừa mới hai mươi tuổi thế hệ mới một đường nghệ nhân.

"Người chính là Lê Sinh Nhất a, trước chúng ta chưa từng gặp qua!" Vân Dịch nói khẽ.

"Vân tổng tốt, trước ta xuất ngoại học tập vũ đạo, cho nên một mực chưa có trở về gặp Vân tổng." Lê Sinh Nhất tuổi không lớn, nhưng là rất là lão thành.

Hắn tướng mạo suất khí, bây giờ ở quốc nội một đời tuổi trẻ, nhất là học sinh bên trong nhân khí cực cao, xảy ra một tấm album, diễn qua hai bộ làm hồng phim bộ.

Trước giải ước, hẳn ở nước ngoài, không có thể trở về, cũng bỏ lỡ giải ước. Trong nội tâm còn có chút hối hận, bắt quá thật không ngờ chính là, Mục Lâm thành tích với hắn mà nói là đột nhiên kinh hi.

Tranh thủ thời gian về nước, vượt qua trận này cao tăng hội nghị, tại giới giải trí hỗn, người luôn rất nhanh tự có thể trưởng thành, Lê Sinh Nhất tự là như thế, nói chuyện lão đạo.

"Không có việc gì, người yên tâm, công ty đối mỗi một người nghệ sĩ đều là phụ trách." Vân Dịch gật đầu cười nói.

Nói xong chuyển hướng đĩa nhạc tổng giám cười nói: "Vu tổng giam, lần này các người đĩa nhạc công ty đã đánh một trận đẹp, ta hẳn là cho người thỉnh công."

Vu Minh Thanh cũng đã bốn mươi lăm tuổi, là huy hoàng cự thần tử, lúc trước nhìn xem Vân Dịch gõ, lôi kéo, Lâm Phi rời đi, làm cho trong lòng của hắn còn có chút đập đập, vội vàng đứng người lên nói: "Không dám, đây đều là Vân tổng xuất ra tác phẩm tốt, mới có thể giống như này thành tích."

"Không thể nói như vậy, tác phẩm chỉ là một cá phương diện, là trọng yếu hơn là các người tinh xảo kỹ thuật, cùng cao cấp chế tác, cùng với bộ tuyên truyền phối hợp, mới có thể lấy được như thế thành tích." Vân Dịch độ cao tán dương.

Vu Minh Thanh không biết Vân Dịch là gỡ còn là tán dương, chỉ có thể cười nói: "Đa tạ Vân tổng khách lệ."

"Sau đĩa nhạc ngành, tựu giao cho người, ta rất yên tâm!" Vân Dịch trầm giọng nói.

Vu Minh Thanh lúc này mới yên lòng lại, đĩa nhạc bộ trưởng sớm đã tạm rời cương vị công tác, vẫn là hẩn kiêm nhiệm, hôm nay cuối cùng là công đức viên mãn.

Chung quanh có chút Vương Yến Sơn thời điểm cự thần tử, lập tức ánh mắt bắt đầu nhu hòa đứng lên, cái này ít nhất nói rõ Vân Dịch cũng không phải muốn tẩy trừ cự thần tử.

"Điện ảnh và truyền hình bộ phó bộ trưởng Dương Chí Kỳ, khoảng thời gian này cẩn thận công tác, ta đều nhìn ở trong mắt."

"Quảng cáo bộ tuyên truyền. . ."

"Bộ phận PR. . ."

Nguyên một đám ngành lãnh đạo bị điểm danh, có chút bị đối, có chút chọn lựa người mới, dù sao cũng phải mà nói, tất cả con đường trên mọi người có, có tới gần Vương Yến Sơn, có xa cách Vương Yến Sơn.

"Tốt lắm, hôm nay là chúng ta lần đầu tiên gặp mặt, nhân sự vấn đề nói xong, sau đó sẽ có văn bản rõ ràng tuyên bố, kế tiếp, thỉnh mộc tổng tổng kết chúng ta đoạn thời gian trước lấy được thành tích, cùng giới thiệu chúng ta hạ cấp đoạn công tác."

Tất cả mọi người thở dài một hơi, không quân sự tiền nhiệm lạc tuyển, treo lấy tâm cuối cùng là trầm xuống, từ hôm nay trở đi huy hoàng mới một đời lãnh đạo gánh hát chính thức thành lập.

Mộc Sam đứng lên, giữ vững tinh thần mở ra văn kiện nói: "Các vị, Vân tổng tiếp nhận đến nay, huy hoàng tại Mục Lâm album trên lấy được cự đại thành công, hết hạn trước mắt mới chỉ, cũng đã lần thứ ba gia ấn hai trăm vạn trương. Năm ngày thời gian cũng đã tiêu thụ đạt ba trăm vạn, cũng đã lấy được ba tờ bạch kim, đây là huy hoàng sáng tạo đến nay tốt nhất thành tích!"

Tiếng vỗ tay bỗng nhiên vang lên, sắc mặt của đám người đều bị kinh hãi, đã có tiếng gió xuyên ra đến đột phá ba bạch kim, chính là một mực không có được chuẩn xác tin tức.

Lần này Mộc Sam tự mình tuyên bố xem như hết thấy đều kết thúc, mọi người cùng một chỗ nhìn về phía tại Minh Sinh, trong nội tâm không ngừng hâm mộ, vị trí của hẩn xem như ngồi vững vàng.

Vu Minh Thanh lại là nhìn về phía Vân Dịch, này Trương Bình đạm không có bất kỳ gọn sóng mặt, hẩn biết rõ tại đây trương hát trong phim tối hẩn là cảm tạ chính là Vân Dịch.

Vân Dịch ánh mắt xẹt qua Trương Từ Ngọc cùng Lê Sinh Nhất, Trương Từ Ngọc cũng đang mỉm cười vỗ tay, chính là Vân Dịch thanh dấm chua đã gặp nàng khoe miệng có chút run rẩy, tuy nhiên rất nhanh dẹp loạn.

Lần này đoán chừng là thụ kích thích! Lê Sinh Nhất thì là kinh ngạc nhìn Mộc Sam, hẩn còn không biết rằng thành tích cũng đã đến trình độ này, hẩn album thì bán hơn một trăm vạn, Mục Lâm siêu hẩn gặp ba.

Sắc mặt có hơi trắng bệch, bắt đầu nhắc nhở mình, muốn bày chính vị trí của mình, chỉ sợ không thể như lấy trước như vậy cuồng vọng.

Trương Từ Ngọc xác thực bị kích thích, Mục Lâm tuy nhiên địa vị còn không có vững chắc, nhưng là rất rõ ràng tác dụng chậm sung túc, Vân Dịch đối ủng hộ của nàng rõ như ban ngày, nàng không cho là mình còn có bao lớn ưu thế, bất kể như thế nào cũng không thể bị Mục Lâm cướp đi một tỷ địa vị.

Nếu không mặt của nàng đều không địa phương phóng, giới giải trí tựu là như thế, nàng biết rõ kế tiếp báo trong giấy, nàng đem cùng Mục Lâm phóng cùng một chỗ so với, tựu là công ty trong cũng đồng dạng sẽ bị lấy ra so với.

Mộc Sam nói tiếp: "Trước mắt, chúng ta mở năm tuồng 《 kim phần thế gia 》 đang tại quay chụp, cái này bộ đùa giỡn tập trung công ty của chúng ta vương bài nghệ nhân, Trần Quang cùng Mục Lâm tự mình đảm nhiệm nam nữ vai chính."

"Giá thành nhỏ phim 《 điên cuồng Thạch Đầu 》 cũng đã chuẩn bị xong, bắt đầu từ ngày mai tiến vào quay chụp giai đoạn. Điện ảnh và truyền hình bộ kế tiếp muốn bắt đầu cái này hai bộ kịch vận tác!"

"Quảng cáo bộ trước cũng đã cũng đã cơ bản chết, theo Mục Lâm thành tích, trước mắt cũng đã các phương diện quảng cáo hiệp ước theo nhau mà đến, tiếp theo giai đoạn, các người cần công tác đứng lên, chân tuyến hiệp ước, phối hợp tru tính bộ công tác."

"Trù tính bộ muốn lần nữa khôi phục thương diễn bày ra, là từng nghệ nhân lượng thân làm theo yêu cầu kế hoạch, kế tiếp công tác theo các người bắt đầu!"

"..."

Mộc Sam một mảnh dài hẹp bắt đầu tổng kết cùng an bài công tác, năng lực của hắn cũng lại một lần nữa bị mọi người thấy đến, an bài chút nào không kém, mọi người không khỏi trên mặt hiện lên một tia tiếc hận, ai bảo hắn mũi nhọn quá lộ!

"Vân tổng, trên cơ bản chính là chỗ này chút ít!" Mộc Sam nói xong hướng Vân Dịch báo cáo nói.

Vân Dịch gật gù đầu ý bảo hắn ngồi xuống, đứng dậy: "Mộc tổng đã đem công ty tình huống cùng với an bài đều thông báo mọi người, trước kia đã qua, kế tiếp huy hoàng tương thị tạm mới huy hoàng, các người chức vị đang ngồi, chỉ cần là công ty tận tâm, ta Vân Dịch tuy nhiên tuổi trẻ, nhưng là nói lời giữ lời, phàm là người có công, công ty cổ phần, chức vị, tiền mặt, phòng, xe chỉ cần người có thể nghĩ đến, ta cũng có thể ban thưởng cho người."

"Nhưng là ta làm việc có một nguyên tắc, năng giả trên, dung giả hạ, điểm này thỉnh chức vị nhớ kỹ, công ty phúc lợi mặc dù tốt, trách nhiệm càng lớn! Tan họp!"

"Mộc Sam, người đến thoáng cái!" Vân Dịch nói xong đối với Mộc Sam dặn dò một tiếng sau, suất rồi đi trước công ty.

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phu Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66 Phụng Hoàng giải trí

Vân Dịch đi ra phòng họp, Lý Tĩnh nhìn thoáng qua mọi người, lập tức đi theo đi ra khỏi phòng họp.

Hôm nay cao tầng hội nghị chấm dứt, trước một mực hỗn loạn huy hoàng quản lý tầng, chính thức tiến vào Vân Dịch thời đại, đang ngồi tất cả lãnh đạo đều không có đi, mà là nhất trí nhìn xem còn ngồi ở chỗ đó Mộc Sam.

Mộc Sam biết rõ ánh mắt chung quanh đều tập trung ở trên người hắn, ngẩng đầu nhìn thoáng qua mọi người, trầm giọng nói ra: "An bài của công ty cơ bản xác định, kế tiếp còn có lao các vị tất cả tư nó chức!"

Nói xong đứng người lên, xoay người rồi đi!

Đang ngồi chi người liếc nhau, thẳng đến Mộc Sam thân ảnh biến mất tại cửa phòng hội nghị, mới trong nháy mắt náo nhiệt lên, hôm nay tin tức lượng quá lớn.

Tuy nhiên sớm có chuẩn bị, nhưng là Vân Dịch phong cách làm việc còn là làm rất nhiều người cảm giác ngoài ý muốn, hôm nay hội nghị phảng phất chính là một lần nhân sự hội nghị.

Có giật mình, cổ ý ngoài, dù sao cũng phải mà nói, lại xem như thành công.

"Chúc mừng Tần tổng sau này đại triển kế hoạch lớn!"

"Vu tổng, người cũng thẳng, sau này thỉnh chiếu cố nhiều!"

"Lam tổng. . ."

Mộc Sam đi ra phòng họp, nghe sau lưng truyền đến chúc thanh, trong miệng tràn đầy khổ sáp, vốn có cho là mình lúc này đây là có thể đủ rồi phù chính, kết quả. . .

Hắn mới là người thứ nhất bực lên Vân Dịch người, hơn nữa là công ty lập nhiều công lao hắn mã, lại lạc được kết quả như vậy.

Tuy nhiên còn là công ty trừ Vân Dịch phía dưới bên ngoài một tay, chính là thực quyền cũng đã thật to giảm xuống, trước phần lớn ngành đều là bộ trưởng thiếu, hắn có thể trực tiếp hạ lệnh, hiện tại tắc không được.

Hướng chi còn có một Tần Nhược, bên ngoài là thuộc hạ của hắn, có thể thực quyền cũng đã vượt qua hắn.

Đi đến Vân Dịch cửa phòng làm việc, thở sâu, nhìn thoáng qua ngồi ở ngoài cửa văn phòng gian Lý Tĩnh, đi vào tổng tài văn phòng.

Vân Dịch nhìn xem hắn đi tới, nói khẽ: "Ngồi đi!"

Mộc Sam ngồi xuống, hai người một hồi trầm mặc, Vân Dịch không nói gì, Mộc Sam một hồi lâu mới trầm giọng nói: "Vân tổng, có việc phân phó?"

Vân Dịch nhìn nhìn mặt hần sắc, cười cười nói: "Có phải là có chút nghĩ không thông?"

Mộc Sam thần sắc trì trệ, không nói gì!

"Người không cần nhiều nghĩ, người là của ta trợ thủ đắc lực, ta đối tín nhiệm của người là tuyệt đối, chỉ cho nên an bài Tần Nhượng tiếp nhận nghệ nhân bộ, ta là có ý nghĩ, trừ tính bộ cùng nghệ nhân bộ kỳ thật có chút công tác là trọng điệp, người cảm thấy thế nào?" Vân Dịch giải thích nói.

Mộc Sam nao nao, lập tức gật đầu nói: "Là, đúng là như thế."

Nghệ nhân bộ cùng trừ tính bộ mặc dù có công tác trùng hợp, nhưng là rất nhiều công ty còn là đem nó tách ra, cũng không phải là không có đạo lý, đầu tiên trừ tính bộ chủ yếu là làm nghệ nhân quản gia hình thức.

Nếu như ngay cả hiệp ước cùng một chỗ quản, như vậy một khi người đại diện cùng nghệ nhân cùng cấu kết, công ty lợi ích hội thật to bị hao tổn!

"Cho nên ta cần người cầm cả chương trình, đem nghệ nhân trừ tính bộ xác nhập thành một cái đại bộ phận, phía dưới chia làm hai khối, một khối hiệp ước, một khối trừ tính, bộ trưởng chỉ làm quản lý.

" Vân Dịch trầm giọng nói.

Như vậy kỳ thật còn là hai cái ngành, nhưng lại tinh giản một số nhân viên, làm việc càng có hiệu suất, hiệp ước cũng có thể tùy thời theo dõi nghệ nhân, làm ra điều chỉnh, càng thêm nhân tính hóa.

"Là, ta biết rồi!" Mộc Sam gật đầu.

Vân Dịch nhìn xem hần có chút ủ dột mặt, xuất ra một phần văn kiện đưa cho hần!

Hần tiếp nhận xem xét, lập tức chấn động, xem cái này Vân Dịch nói: "Vân tổng cái này. . . , ta tiếp nhận tổng tài?"

Vân Dịch gật đầu: "Ừ, sở dĩ không để cho người tiếp nhận tổng giám đốc, là vì vị trí của ta chuẩn bị để trống, nhưng là đây là muốn trải qua ban giám đốc, cho nên không có tại chỗ tuyên bố."

Mộc Sam tinh thần run vãi đi ra văn phòng, cùng lúc trước tiến trước khi đi hoàn toàn hai cái dạng, Lý Tĩnh nhìn xem sắc mặt của hần, quay đầu lại nhìn xem này phiền cũng đã đóng cửa lại, yên lặng không nói gì.

Vân Dịch ngồi trong phòng làm việc hí hửng, đối với Mộc Sam hần là tín nhiệm, tại tiếp nhận huy hoàng cái này hơn một tháng, Mộc Sam không thể nghỉ ngơi là hết sức.

Ở công ty các hạng công tác đều hoàn thành vô cùng tốt, nhất là đối phó Lâm Phi phía trên, hần cơ hồ là mình trần ra trận!

Công ty có thể có khởi sắc, hần tuyệt đối là cư công chí vĩ, nhưng là tín nhiệm cũng nhất định phải có chế ước, hần không định tiếp tục đứng ở huy hoàng, có là trọng yếu hơn chuyện làm.

Dù cho công ty giao cho hần, cũng nhất định phải có một chút ngăn được, cùng tín nhiệm không quan hệ.

Khép lại này phần đề nghị Mộc Sam xuất nhậm công ty tổng tài văn kiện, lặc đầu, không lại nghĩ nhiều, tự xem Mộc Sam có thể không nghĩ thông suốt, bày chính vị trí của mình!

Huy hoàng cao tăng hội nghị kết quả, trước tiên truyền khắp công ty tất cả các góc, mặc dù có tranh luận, nhưng là hơn nữa là định ra rồi tâm.

Tổng so với trước nổi tốt, hiện tại có mục tiêu, hết thấy đều chậm rãi đi vào quỹ đạo.

Tự tại huy hoàng quản lý tăng hết thấy đều kết thúc thời điểm, Lâm Hải vô thanh vô tức nhiều hơn một cá tiểu giải trí công ty, Phượng Hoàng giải trí!

Hôm nay là cái này công ty lạc thành điển lễ, một cái nguyên bản bừa bãi vô danh công ty nhỏ thành lập, lại hấp dẫn trên trăm gia truyền thông chú ý.

Vậy cũng là một cái cộc chuyện lạ, nhưng là nếu như người xem đến này nhà công ty lộ ra lá bài tẩy, như vậy tự sẽ không chút nào ngoài ý muốn.

Phượng Hoàng giải trí, chẳng những có được Lưu Nguyên Quang, Lam Tâm Ảnh, Ngô Vũ Thần đội mười vị trong nước điện ảnh và truyền hình ca một đường mình tinh gia nhập liên minh.

Đồng thời còn có cơ hồ nguyên huy hoàng nguyên bộ gánh hát tạo thành quản lý tăng, những người này đều là làm việc trong danh vọng rất vang lên thành viên tổ chức.

Huy hoàng suy tàn có thể nói cũng là bởi vì nhóm người này trốn đi mới rơi vào kết cục này, mà bây giờ Phượng Hoàng giải trí, cơ hồ chính là một cái Tiểu Huy hoàng, ngoại trừ quy mô, hết thấy đều là đỉnh cấp phối trí.

"Vương tổng, giờ cách không đến hai tháng, ngài cũng đã trọng tâm tổ kiến Phụng Hoàng giải trí, có hay không đại biểu cho viết bài ý?" Trương nam giải trí báo phóng viên hỏi.

"Ha ha, không chỉ là như vậy, Phụng Hoàng sắp sửa đạt tới mục tiêu là siêu việt từ trước!" Một thân tây trang trắng Vương Yến Sơn, trên mặt mặt mày hồng hào.

Đây là tại nữ pháo, mục tiêu nhắm ngay huy hoàng! Các phóng viên thích nhất mùi thuốc súng phòng vấn.

Lâm Phi đứng ở bên cạnh cửa sổ, nhìn xem hân hăng hái, đáy lòng chưa hẳn có nhiều vui vẻ, trong đầu luôn hiển hiện Vân Dịch này nhơ nhĩ thân ảnh.

Phụng Hoàng giải trí rốt cục một lần nữa xuất phát, lúc này đây hân làm đến công ty tổng giám đốc vị trí, so với trước kia càng thêm được đến trọng dụng.

"Lâm tổng, ngài mấy ngày trước đây còn đang huy hoàng cao tầng nhậm chức, hôm nay cũng đã xuất hiện ở Phụng Hoàng, có hay không càng thêm xem trọng Phụng Hoàng phát triển?"

Lâm Phi hơi trầm ngâm nói: "Phụng Hoàng có được thành viên tổ chức nguyên từ nguyên huy hoàng giải trí, có thể nói chúng ta ngoại trừ có được huy hoàng nội tình, rồi lại có huy hoàng không có sức sống, chúng ta càng thêm tuổi trẻ, ta có lòng tin đem Phụng Hoàng làm càng tốt!"

Vương Yến Sơn cũng đã già nua rất nhiều khuôn mặt son, lộ ra tán dương biểu lộ, lâm bay trở về sau một mực khuyên hân không cần phải sẽ cùng huy hoàng là địch, phát triển mình là tốt rồi.

Lâm cho hân rất là không vui, Vân Dịch cùng hân trong lúc đó thù sâu như biển, làm sao có thể quên lãng, đưa con một mực đều hôm nay còn nằm tại bệnh viện, hân không có khả năng không đi cứu hân.

Lâm Phi lần này tại huy hoàng tôi không có làm tốt, cũng đã làm cho hân có chút thất vọng, hôm nay cuối cùng là không có ra lỗi, nếu không chỉ sợ Lâm Phi tự không thể dùng, lý niệm đều không giống với như thế nào cộng sự.

"Vương tổng, ngài là huy hoàng đã từng chủ tịch, bây giờ huy hoàng đẩy dòi đi ca sĩ Mục Lâm album mới 《 dừng khí 》 cũng đã vượt ra khỏi ba trăm vạn trương, trong nghề nhân sĩ phỏng chừng cái này trương album tại trong thời gian ngắn khả năng bắt được bán khóa kim cương, đây là tại ngài không chế huy hoàng trong lúc không có đạt tới qua thành tích, ngài thấy thế nào?" Lâm Hải báo chiều phóng viên Liễu Thành hỏi.

Vấn đề này vừa ra, cơ hồ Phụng Hoàng tất cả nhân mã toàn bộ thay đổi sắc mặt, ai vậy thỉnh phóng viên? Tự vạch áo cho người xem lưng?

Vương Yến Sơn sắc mặt biến hóa, nhìn xem Liễu Thành ánh mắt có chút lợi hại, Mục Lâm vấn đề ở trong lòng hân tự là một cây đâm, con mình bởi vì năng bị phế, công ty bởi vì năng lấy không có, thiếu chút nữa phá sản, bây giờ táng gia bại sản làm Phụng Hoàng.

Mục Lâm rồi lại lấy được như thế thành công, tại huy hoàng tạm tài năng trẻ, cho tới nay Phụng Hoàng bên trong đều cho rằng huy hoàng ly khai bọn họ, sẽ không lại huy hoàng.

Chính là Mục Lâm thành tích lại là bọn hân chưa bao giờ từng có qua, đáy lòng biệt khuất vô cùng, bất quá hiện trường phóng viên toàn bộ nhìn xem hân, hân cũng không khỏi không trả lời, trầm giọng nói: "Huy hoàng thành tích ta cũng vậy thật bất ngờ, nhưng là giải trí ngành sản xuất vĩnh viễn tràn đầy kinh hi, thành tích của nàng chỉ có thể nói rõ, hiện tại đĩa nhạc nghiệp hoàn cảnh cũng đã chuyển biến tốt đẹp, nội địa giải trí nghiệp ngày mai là mỹ hảo, chúng ta Phụng Hoàng có càng cường đại hơn thành viên tổ chức, càng thêm đỉnh tiêm nghệ nhân, Mục Lâm thành tích càng là nguyên lai ở, sắp ra mặc chúng ta Phụng Hoàng tổng giám đốc Lâm tổng một tay chế tạo, hiện tại Lâm tổng đi đến Phụng Hoàng, tin tưởng sau đó không lâu chúng ta Phụng Hoàng hội hướng mọi người giao ra một tấm càng thêm hoàn mỹ giải bài thi."

Dưới phóng viên một mảnh xôn xao, đối với Lâm Phi tình huống, bọn họ thật đúng là không biết, bây giờ lại nghe nói Mục Lâm là Lâm Phi chế tạo, trong lúc nhất thời tất cả mã nói đồng chuyển hướng Lâm Phi.

"Lâm tổng, Mục Lâm 《 dừng khí 》 là ngài đánh tạo nên? chúng ta đều biết 《 dừng khí 》 sở dĩ thành công, không ly khai lão binh từ khúc, xin hỏi lão binh đến tốt cùng là ai?" Lại là Liễu Thành hỏi.

Lâm Phi sắc mặt có trong tích tắc xấu hổ, bất quá lập tức tự mặt mỉm cười nói: "Vấn đề này, chưa cho phép, ta không có thể trả lời."

"Như vậy Lâm tổng, ngài là hay không có lòng tin tại kế tiếp chế tạo ra siêu việt 《 dừng khí 》 album?" Kinh Thành giải trí báo.

Lâm Phi đáy lòng cảm tức vô cùng, đây là tại cho mình vui Lôi a, ai dám cam đoan, nhìn thoáng qua Vương Yến Sơn, Vương Yến Sơn sắc mặt nhìn như bình thường, Lâm Phi lại biết mình không có lựa chọn, lần đầu tiên buổi họp báo nếu như yếu đi khí thế, Vương Yến Sơn sẽ không bỏ qua mình, chỉ phải đáp: "Ta chỉ có thể nói, ta cùng Phụng Hoàng giải trí hội cùng một chỗ cố gắng, sáng tạo ra, tạo ra càng tốt thành tích."

"Tốt lắm, hôm nay phỏng vấn đến đây là kết thúc!" Một bên nhân viên công tác nhìn xem bầu không khí dần dần không đúng, vội vàng nói ra.

"Vương tổng, kế tiếp các người hội có kế hoạch gì?"

"Lam tiểu thư, ngài hội lập tức phát phiền sao?"

"..."

Từng đạo vấn đề bị nhân viên công tác dưới đống quần, Vương Yến Sơn bọn người rời khỏi hội trường, sắc mặt đều có chút trầm trọng.

Đi đến gian phòng, Lâm Phi cùng Vương Yến Sơn ngồi đối diện nhau, Lâm Phi trầm giọng nói: "Vương tổng, ngài biết rõ chúng ta nói như vậy tương lai gặp phải bao nhiêu áp lực sao?"

Vương Yến Sơn sắc mặt trong nháy mắt âm trầm, chăm chăm vào Lâm Phi nói: "Ngươi sợ? chúng ta đã một lần nữa bắt đầu, cho dù chúng ta không tìm huy hoàng? Huy hoàng tự sẽ bỏ qua chúng ta? Nếu như ngay cả Văn Dịch đều đầu không ngẩng, chúng ta còn có mặt mũi Đông Sơn tái khởi?"

Vương Yến Sơn đáy lòng cũng không thoải mái, Lâm Phi lần này trở về biến hóa rất lớn, luôn nói Văn Dịch khó đối phó, theo Vương Yến Sơn, ngoại trừ của cái bên ngoài, tại giải trí ngành sản xuất đối phương cho mình xách giày cũng không xứng.

Hắn không có năng lực đối phó Văn gia, nhưng là Văn Dịch đã bước vào giải trí nghiệp, cho hắn cơ hội báo thù, không nói là vì báo thù gây dựng lại Phụng Hoàng, nhưng là làm cho Văn Dịch xám xịt lẫn đi ra! Tuyệt đối là mục đích của hắn một trong.

Lâm Phi không nói thêm gì nữa, Vương Yến Sơn đối với hắn không hài lòng, hắn đối Vương Yến Sơn không phải là không như thế, chỉ là mình toàn bộ thân gia đều đã trải qua đầu nhập Phụng Hoàng nhiều lời vô ích.

"Lão binh là ai, Lý Tinh còn không có cho trả lời thuyết phục sao?" Vương Diễm Sơn hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phu Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 67 ban giám đốc

Lâm Phi đáy lòng thờ dài, Lý Tinh? Bây giờ còn có thể trông cậy vào nàng sao? Bất quá cũng không muốn tiếp tục sờ Vương Yến Sơn lông mày, mà là lắc đầu nói ra: "Không có, người này chưa bao giờ đã tới công ty, Lý Tinh cũng chưa từng gặp qua."

"Lão binh? Đây là sẽ là ai chứ? Làm việc trong chưa bao giờ nghe nói qua người này, chúng ta hay là muốn nắm chặt tìm hiểu, nếu như chúng ta có thể tranh thủ đến hắn, đến lúc đó chúng ta tự như hổ thêm cánh, Văn Dịch chỉ lưu căn bản không đủ gây sợ! Không tiếc bất cứ giá nào tìm được người này, bất kể như thế nào đều muốn đưa hắn đào tới." Vương Yến Sơn rất có quyết đoán nói.

Lâm Phi gật đầu, điểm này hắn là đồng ý, Phụng Hoàng so với huy hoàng có ưu thế, tại nghệ nhân cùng quản lý tầng cùng với nhân mạch quan hệ trên cơ bản kế thừa huy hoàng đại bộ phận tiềm lực.

Nếu như có thể có tốt tác phẩm nơi phát ra, siêu việt huy hoàng không là vấn đề. Đây cũng là hắn nguyện ý đi đến Vương Yến Sơn trước mặt hiệu lực một trong những nguyên nhân.

Bất quá đây chẳng qua là lý tưởng trạng thái hạ, bây giờ liên lão binh là ai đều còn không biết rằng, hôm nay lại công nhiên đem đầu mâu nhắm ngay huy hoàng, nếu như phân thứ nhất thành tích không cách nào siêu việt huy hoàng, như vậy đối Phụng Hoàng uy tín cũng tương tự cự đại đã kích, đối Vương Yến Sơn mưu đồ đưa ra thị trường, càng là đánh đòn cảnh cáo!

"Vương tổng, huy hoàng quản lý tầng định xuống tới, Mộc Sam quả nhiên bị lạnh nhạt, Tần Nhược tiếp nghệ nhân bộ vị trí." Lâm Phi nhớ tới ngày đó của mình câu nói kia, nhẹ nói nói.

"Tần Nhược? Ha ha! Xem ra của ngươi ly gián có hiệu quả, ta liền nói, Văn Dịch này tiểu nhi khẳng định chịu không được châm ngòi, quả nhiên như thế!" Vương Yến Sơn vỗ đùi cao hứng nói.

Lâm Phi lại là lặng yên không ra, sắc mặt cũng không sợ hãi gì.

"Làm sao vậy, ngươi cảm thấy có cái gì không đúng?" Vương Yến Sơn chú ý tới Lâm Phi thần thái.

Lâm Phi lắc đầu nói ra: "Không phải, ta chỉ là đang nghĩ, Mộc Sam ở công ty quyền uy càng lớn, quá mức thậm chí đã uy hiếp được Văn Dịch uy tín, kỳ thật ngày đó ta không nói câu nói kia, làm cho hắn tiếp tục bành trướng, thẳng đến Văn Dịch hẳn không được thời điểm, bọn họ trong lúc đó bộc phát xung đột, có lẽ sẽ càng tốt. Nhưng là bây giờ Văn Dịch kịp thời gỡ, cũng không làm bị thương huy hoàng căn cơ."

Nếu như thật sự đợi cho Mộc Sam quyền uy lại một bước làm sâu sắc, tiếp tục lôi kéo cấp dưới hình thành thành viên tổ chức, một khi hắn và Văn Dịch

ý kiến không thống nhất, Văn Dịch tuyệt đối chưa không được hẳn.

Khi đó hẳn nếu như mang theo nhất ban người trốn đi, tương thị đối huy hoàng một lần cự đại đã kích, vốn có cũng đã vết thương chồng chất huy hoàng, nếu như lại trải qua một lần cao tăng trốn đi, chỉ sợ cũng thật sự triệt để suy tàn, hẳn hiện tại thực có chút ít hối hận, hẳn cũng cho rằng Văn Dịch là vì lời của hắn mới gỡ Mộc Sam.

"Lời nói không phải nói như vậy, Mộc Sam người này trước kia ta xem thường hẳn, còn là có năng lực, nếu như một khi làm cho hắn ngồi vững vàng vị trí, đối với chúng ta hội hình thành áp lực thật lớn, hiện tại bị vắng vẻ, tuy nhiên sẽ không đối huy hoàng tạo thành đại đã kích, nhưng là cũng đưa đến Văn Dịch không người có thể dùng, chúng ta vừa vặn mượn cơ hội phát triển." Vương Yến Sơn hít mắt nói ra.

Hắn có ý nghĩ của hắn, Văn Dịch bất quá là một tên mao đầu tiểu tử, chính thức khó đối phó chính là Mộc Sam, bọn họ Phụng Hoàng phải cần là thời gian, chỉ cần Phụng Hoàng có thể phát triển đứng lên, cho dù Mộc Sam trở lên nhâm, hẳn cũng không để vào mắt.

"Mộc Sam kinh nghiệm lần này đã kích, nhất định sẽ đối Văn Dịch có chỗ bất mãn, hẳn đối Văn Dịch trung thành và tận tâm, lập nhiều công lao hẳn mã, lại bởi vì lòng nghi ngờ đã bị biên giới hóa. người nói chúng ta là không phải có thể tiếp xúc thoáng cái Mộc Sam, trên tay hẳn chắc hẳn cũng đã lôi kéo một nhóm người mới." Vương Yến Sơn giống như cười mà không phải cười nói.

Lâm Phi ngẫm lại gật đầu nói: "Là! Mộc Sam còn quá trẻ, tự cho là chỉ cần làm ra thành tích có thể đứng vững vị trí, trắng trợn lôi kéo cấp dưới, chế tạo của mình tiểu thế giới, thậm chí có người tuyên truyền, chỉ cần nghe một tổng, tự nhất định có thể xuất đầu, Văn Dịch há có thể cho phép hẳn? Lần này hẳn bị vắng vẻ sau, chỉ sợ còn có thể phàn nàn Văn Dịch lòng dạ hẹp hòi, lúc này nhất định là oán khí phóng lên trời, chúng ta có thể tiếp xúc thử xem."

"Ừ, năng lực của hắn là có, mấu chốt là trên người hắn khả năng có lão binh tin tức, người của hắn chúng ta có cần hay không còn hai nói, chủ yếu là phải tìm được lão binh!" Vương Yến Sơn trầm giọng nói.

Lâm Phi nhìn xem Vương Yến Sơn, trong nội tâm cũng là nghĩ như vậy, Mộc Sam tâm tính nếu như không thay đổi, ở đâu đều hỗn không đi xuống, bất quá nhớ tới ngày đó Văn Dịch từ chối cho ý kiến bộ dạng, lại có chút ít lo lắng nói: "Chỉ sợ Văn Dịch chỉ là hạ xuống, hẳn cùng chúng ta quan hệ trong đó kỳ thật càng thêm ác liệt, chỉ sợ hi vọng cũng không lớn. Dù sao lần này cũng không có quyết định tổng giám đốc vị trí, Mộc Sam còn có hi vọng!"

"Không cần phải lo lắng, chúng ta chính phải không ngừng tại bọn họ trung gian gia đàm là tốt rồi, người phải hiểu được, chúng ta phải cần là thời gian, chúng ta chỉ cần cam đoan Văn Dịch trong thời gian ngắn sẽ không bắt đầu dùng hẳn là được."

Lâm Phi ngẫm lại cũng là cái này lý, nghĩ đến hôm nay phóng viên hội: "Vương tổng, hiện tại chúng ta đĩa nhạc không có nắm chắc, chính là cũng đã phóng lời nói ra khỏi, nên làm cái gì bây giờ là tốt!"

Vương Yến Sơn trầm ngâm chốc lát nói: "Chúng ta trước không phát phiền, trước đập kịch truyền hình cùng phim, huy hoàng không phải cũng có nhất bộ kịch truyền hình, nghe nói còn là Văn Dịch biên kịch, hẳn dùng là điện ảnh TV là đùa giỡn hay sao? chúng ta cũng đập, tìm tốt kịch bản, trước tiên ở điện ảnh và truyền hình trên áp hẳn một đầu nói sau!"

Đĩa nhạc không sánh bằng, điện ảnh và truyền hình hẳn có nắm chắc, Văn Dịch biên kịch? Ha ha!

Lâm Phi lại không có lớn như vậy tin tưởng, chỉ là cũng chỉ có thể như thế, than khê.

"Biển rừng giải trí Hoàng Đế Phụng Hoàng niết bàn, lần nữa chế tạo kim bài giải trí công ty, Phụng Hoàng giải trí giương cánh Bằng Phi!"

"Hôm qua Phụng Hoàng giải trí thành lập điển lễ, hấp dẫn bách gia truyền thông dự họp, dưới cờ hơn mười vị một đường nghệ nhân tập thể làm nổi bật tâm tư của nhân vật, càng có một tay chế tạo ba bạch kim đĩa nhạc nguyên huy hoàng nghệ nhân bộ trưởng Lâm Phi gia nhập liền mình làm nổi bật tâm tư của nhân vật, tinh quang rạng rỡ, mới vừa có mặt tụ kinh điểm cả giới giải trí!"

"Phụng Hoàng giải trí lão bản Vương Yến Sơn phóng lời nói, siêu việt huy hoàng, mặt hướng tương lai!"

"Tiết lộ Mục Lâm bạch kim đĩa nhạc 《dũng khí》 là Lâm Phi một tay chế tạo, tục truyền lão binh chính là bị Lâm Phi khai quật, hơn nữa mời làm Mục Lâm làm thơ soạn, có đồn đãi xưng Mục Lâm sau lưng chỗ dựa, vị kia giải trí đại lão chính là Lâm Phi! Bây giờ Lâm Phi đi ăn máng khác Phụng Hoàng, đầu nhập lão đồng gia dưới trướng, Mục Lâm nên đi nơi nào!"

"Phụng Hoàng giải trí, hào ngôn đem chế tạo vượt qua 《dũng khí》 album, sắp mặt thế!"

Văn Dịch cùng Mộc Sam buổi sáng tám giờ ngồi ở trong phòng làm việc nhìn xem báo chí, hai người trên mặt đều treo nụ cười cổ quái.

"Mộc Sam, chúng ta có hay không cần làm sáng tỏ thoáng cái đồn đãi?" Văn Dịch cười hỏi.

Mộc Sam cũng đã khôi phục ngày xưa tự tin, ngày hôm qua sau khi trở về hắn suy nghĩ thật lâu, cũng đã ần ần nhận thức đến vấn đề của mình, cùng công ty bây giờ cục diện, trong nội tâm đối Văn Dịch có kính sợ, suy nghĩ một chút nói: "Vân tổng, giới giải trí tự là như thế, loại sự tình này làm sáng tỏ không có tác dụng, cho dù nói không phải hẳn chế tạo, bọn họ có thể giải thích nói là vì hắn rời đi, chúng ta trọn mắt nói lời bịa đặt, cuối cùng chỉ có thể cãi co!"

Đây cũng là Vương Yến Sơn dám ăn nói lung tung nguyên nhân, loại sự tình này cho dù làm sáng tỏ thì đã có sao, đến lúc đó một cái có tin tức ném đi ra, mọi chuyện cần thiết, lại thay đổi chất.

"Được rồi, vậy hãy để cho bọn họ đắc ý a, chúng ta phát triển mình thì tốt rồi, chuẩn bị một chút, đợi tí nữa cùng ta cùng một chỗ tham gia ban giám đốc!" Văn Dịch gật đầu.

Mộc Sam do dự một chút nói ra: "Văn tổng, ta. . ."

Văn Dịch mỉm cười xen lời hân: "Người khác phải nhớ kỹ mình bản tâm là được, ta tin tưởng người!"

Mộc Sam cuối cùng gật gù đầu!

Tiểu phòng họp, Văn Dịch ngồi ở chủ tịch vị, nhìn xem dưới bảy vị cổ đông, Văn Dịch một cái cũng không biết, nhưng là đều đã sớm xem qua tài liệu.

Không có khách sáo, không có mời đến, cùng ngày hôm qua bất đồng chính là, Văn Dịch an vị tại vị trí của mình nhìn xem bảy người.

"Hôm nay là ta liên nhậm chủ tịch đến nay lần đầu tiên hội nghị, ta biết rõ tất cả mọi người bề bộn nhiều việc, cũng không chậm trễ mọi người thời gian, tự ba sự kiện nói."

"Thứ nhất, các vị có thể tin tưởng huy hoàng, ta rất cảm tạ, huy hoàng tại ta liên nhậm một tháng đến nay thành tích, các vị trước mặt trên văn kiện đều có, ta liên nhậm đến nay, lần đầu tiên ra tay chính là Mục Lâm album, trước mắt ở vào lợi nhuận, huy hoàng giá cổ phiếu, theo ba mươi bốn khối, tăng trở lại đến ba mươi tám khối!"

Tức là cổ đông liếc nhau, mở ra trước mặt văn kiện, xem xét khoảng thời gian này thành tích, xem xét phía dưới thật là có chút ít kinh ngạc, như vậy ngắn ngủi thời gian lâu uốn éo thiệt thòi là doanh, cái này còn có lời gì nói.

Văn Dịch nhìn thoáng qua mọi người, không có người có không đồng ý với ý kiến sau, tiếp tục nói: "Thứ hai, ta có lòng tin đem huy hoàng khôi phục thậm chí siêu việt từ trước, ta hi vọng nếu như các vị sau này có cái gì bất mãn, hoặc là ý kiến, có thể ngay mặt hướng ta đưa ra, nếu như đối với ta không hài lòng, có thể rút lui cổ, ta đem dựa theo giá thị trường thu mua."

"Chúng ta tin tưởng thiên Văn thực lực, Văn đồng có thể yên tâm!" Vài vị cổ đông tỏ thái độ.

Văn Dịch gật gù đầu: "Thứ ba, huy hoàng công ty tổng tài chức, từ hôm nay trở đi, ta đem từ nhậm, hơn nữa đề nghị do nguyên phó tổng Mộc Sam đảm nhiệm, hân tại đảm nhiệm phó tổng trong lúc thành tích cùng lý lịch sơ lược, đã ở các vị trước mặt văn kiện phụ kiện bên trong!"

Vài vị cổ đông toàn bộ nhìn về phía ngồi ở Văn Dịch bên cạnh Mộc Sam, đối với Mộc Sam thành tích trên văn kiện ghi rất rõ ràng.

Mộc Sam đứng người lên, đối với vài vị cổ đông mỉm cười nói: "Ta là Mộc Sam, sau này kính xin mọi người duy trì!"

Vài vị cổ đông gật đầu, không có có dị nghị, Mộc Sam trong nội tâm có chút kích động, cái này xem như chính thức tiền nhiệm, từ hôm nay, nâng hân sắp có được công ty tiền lãi, làm được làm công Hoàng Đế vị trí.

Nơi này cổ đông, chỉ có ba người là nguyên huy hoàng cổ đông, bọn họ đại biểu chính là một ít quyền quý giai tầng, công ty cổ phần tương đương với đưa tặng, vậy cũng không phát biểu ý kiến.

Còn có bốn người thì là mới tiếp nhận, bởi vì tin tưởng thiên Văn thực lực mới tiếp nhận.

Trẻ tuổi nhất đều có bốn mươi tuổi đã ngoài, Văn Dịch ba đường quyết nghị, không có ai có dị nghị, nguyên một đám mở ra trước mặt cặp văn kiện, một mảnh dài hẹp nhìn xem.

Không thể bắt bẻ Văn Dịch tiền nhiệm đến nay, xác thực làm một việc, thành tích làm cho người ta thoả mãn, huy hoàng giá cổ phiếu đã có chỗ tăng lên.

Đối với bọn hân mà nói kiểm tiền mới là đệ nhất vị, ai nhậm chức chủ tịch, tổng giám đốc cũng không có quá lớn khác nhau, dù sao bọn họ không cách nào chống lại Văn Dịch.

Bất quá khi nhưng vẫn còn có chút người là có một chút ý kiến, trong đó có trước mắt giữ lấy huy hoàng hẹn 0,12 cổ đông phụ thân của Lâm Ngữ, lâm sinh kim, hân là Lâm thị tộc người cũng giữ lấy huy hoàng công ty cổ phần.

Lâm sinh kim là Lâm Tam tứ thúc, nơi này sản nghiệp bất quá là hân sản nghiệp một bộ phận, nguyên vốn không có cỡ nào coi trọng, có thể là vì nữ nhi Lâm Ngữ, tiếp nhận một bộ phận cổ quyền.

"Văn tổng, đối với huy hoàng sắp tới phát triển, chúng ta không có ý kiến, nhưng là trước mắt huy hoàng tiền cảnh xem trọng, ta đề nghị lần nữa dung tư, dùng trợ giúp công ty nhanh hơn phát triển." Lâm sinh kim nhàn trung hiện lên tinh quang hỏi.

Chương 68 kinh hãi

Lần nữa dung tư đề nghị, thực sự không phải là sớm đã chuẩn bị cho tốt, nguyên vốn không có quá mức đề ý, nhưng là bây giờ nhìn xem phía trước mặt báo biểu, hần nhay cảm phát hiện huy hoàng tương lai tiền cảnh rất tốt, phần này đầu tư có lẽ sẽ làm cho hần ngoài ý muốn.

Mà Vân Dịch hiện tại một người cổ phần khổng chế ăn Đại Đầu, bọn họ chỉ có thể uống súp, trong lúc đó hần có ý nghĩ, muốn pha loãng Vân Dịch cổ quyền.

Vân Dịch nhìn thoáng qua mấy người còn lại, tuy nhiên phần lớn cổ quyền không nhiều lắm, nhưng là không có người hội ngại nhiều tiền, huy hoàng tiền cảnh nói cho bọn hần biết rất có thể làm, lúc này từng người đều nhìn về phía Vân Dịch.

Vân Dịch hơi trầm ngâm dừng rồi nói ra: "Các vị đối với huy hoàng cùng tín nhiệm của ta, ta rất vinh hạnh! Lần nữa dung tư là thế tại phải làm, nhưng là bây giờ còn không phải lúc!"

Bây giờ còn không có hạng mục lớn lên ngựa, tạm thời mà nói Vân Dịch còn không nghĩ pha loãng cổ quyền, đợi cho xác thực cần tài chính thời điểm, cũng không phải không thể lo lắng, cho nên cấp ra hứa hẹn.

Lâm Sinh Kim cùng với khác cổ đông, cũng không có nghĩ qua Vân Dịch hội do đó đáp ứng, bất quá có hứa hẹn, sau này lại vận tác chính là.

Ban giám đốc chấm dứt, Mộc Sam nhậm chức công ty tổng tài tin tức, theo văn kiện hạ phát, trong công ty khiến cho sóng to gió lớn.

Vân Dịch vậy mà nhượng xuất công ty tổng tài vị trí, đây là tuyệt đối tín nhiệm Mộc Sam, như vậy trước cao tầng hội nghị trên lại là vì sao?

Vài cái ngành chủ quản rất nhanh sẽ hiểu Vân Dịch dụng ý, gỗ! Xem ra Mộc Sam tại Vân Dịch trong lòng vẫn là có vị trí, điều này làm cho rất nhiều người kính sợ đồng thời, lại có chút ít phân chấn, cái này chứng minh rồi Vân Dịch cũng không phải là tá ma giết lừa người.

Đồng thời theo Mộc Sam nhậm chức tổng tài, như vậy chấp hành tổng giám đốc vị trí khiến cho các bộ Môn chủ trông nom bắt đầu rục rịch, chấp hành quản lý, cùng phó quản lý nhất định là bên trong chọn lựa, người người đều có hi vọng.

Phàm là ngành chủ quản, ai cũng nghĩ vượt qua một bước này, vị trí này tuy nhiên thực quyền chưa hần so với hiện tại lớn, nhưng lại là rất nhiều người tha thiết ước mơ, nếu như làm tốt, có thể hưởng thụ công ty tiền lãi.

Mà nếu như tái tiến một bước, tổng tài nếu như có thể làm cho cổ đông thoả mãn, có thể hưởng thụ cổ quyền ban thưởng, không còn là vì người khác làm công, mà là chân chính làm công Hoàng Đế.

"Tần tổng, lần này Mộc Sam thượng vị, ngài cũng có thể đi tìm tìm Vân tổng, hiện ở công ty ngoại trừ mộc tổng, tựu vài ngài chức vị cao, chấp hành quản lý vị trí như thế nào cũng nên đến phiên ngài!" Tần Nhựơc trợ thủ Sài Sương nói ra.

Tần Nhựơc sắc mặt bình thản, nàng chủ nghiệp là trù tính, có thể ngồi đến bây giờ vị trí này, nàng đều cũng đã có chút miễn cưỡng, thật muốn nàng đi làm lão tổng, chưa chắc là chuyện tốt.

Nói sau bây giờ quyền lợi của nàng cũng đã rất lớn, nàng là nữ nhân, không có có nam nhân mạnh như vậy quyền lợi dục vọng, nàng truy cầu chính là tại người đại diện một chuyển này nghiệp địa vị! Vân Dịch đem nàng phóng tới vị trí này dụng ý nàng rất rõ ràng.

"Tính, ta chỉ có thể ngồi vào vị trí này." Tần Nhựơc sắc mặt bình thản nhẹ nói nói.

Sài Sương hơi sững sờ, rất là khó hiểu, bất quá Tần nếu không có giải thích.

Huy hoàng chuyện tình xem như cáo một giai đoạn, một đoạn, Vân Dịch cảm giác toàn thân dễ dàng một ít, có huy hoàng tài chính nơi phát ra, hần sau này chỉ cần đưa tới tác phẩm là được.

Kế tiếp chính là mạng xã hội bố cục, đem văn phòng thu thập đi ra, nhìn xem công tác hơn một tháng văn phòng, lại nhìn về phía cửa ra vào, ngồi xuống nghĩ nghĩ, đem Lý Tĩnh gọi tiền đến.

Lý Tĩnh cũng đã biết Vân Dịch vị trí cho Mộc Sam, nàng biến thành xấu hổ đứng lên, Vân Dịch có thể xử dụng nàng cũng đã làm nàng ngoài ý muốn, hiện tại Mộc Sam tuyệt đối sẽ không dùng của nàng.

Nàng có chút bàng hoàng, không biết nên đi đâu? Vương Yến Sơn bên kia? Không cần nghĩ, một khi mình rời đi huy hoàng, sẽ không có giá trị.

"Cái này gian văn phòng như trước từ ngày mai trở đi, chính là mộc tổng, người có yêu cầu gì?" Vân Dịch nhìn xem nàng nhẹ giọng hỏi.

Lý Tĩnh Tĩnh Tĩnh ngồi ở Vân Dịch đối diện, đây là nàng lần đầu tiên ngồi ở Vân Dịch trước mặt, bình thường đều là đứng chờ đợi phân phó.

Lý Tĩnh tướng mạo tuy nhiên cũng không phải là rất kinh diễm, nhưng là rất nhìn xem, tuổi nhìn về phía trên bất quá 27-28 bộ dạng, dáng người cao gầy, mặc lam sắc nữ sĩ tây trang, thành phần tri thức khí tức rất là ưu nhã.

"Vân tổng, ta còn có thể ở lại huy hoàng sao?" Lý Tĩnh nhẹ giọng hỏi.

Vân Dịch trầm mặc, không có trả lời.

Lý Tĩnh cúi đầu xuống, trầm tư bán hướng, cuối cùng nói khẽ: "Ta không có đem mộc tổng tình huống nói cho bọn hắn biết!"

Vân Dịch y nguyên cười yếu ớt, không nói gì, nữ nhân này rất đặc thù, tiền nhiệm trước, Vân Dịch cái thứ nhất chính là tra nòng.

Đối với tình huống của nàng rất hiểu rõ, Vân Dịch người này tâm tuyệt đối thực cứng, nhưng khi sơ khảo lo thật lâu, ngoại trừ có lợi dùng ý của nàng, càng nhiều còn là hạ không được quyết tâm.

Một điều thuốc rút ra xong, Vân Dịch bóp diệt tàn thuốc nói: "Người hắn là hiểu rõ, người không thể lại ở lại huy hoàng."

Lý Tĩnh đứng dậy, hướng về Vân Dịch cúi đầu, sau đó bình tĩnh đi ra văn phòng, hồi đi thu dọn đồ đạc.

Vân Dịch nhìn xem bóng lưng của nàng, một hồi trầm mặc, lần nữa nhen nhóm một điều thuốc, hắn cuối cùng còn là quyết định làm cho nàng đi.

Đem nàng ở lại huy hoàng là khẳng định không được, Mộc Sam sẽ không dung nàng tồn tại, cho dù hắn chào hỏi, chắc hẳn Lý Tĩnh thời gian cũng không tốt qua, cũng mà lại tiếp tục ở đây cá bunn trong đầm lầy.

Chính là mang theo trên người cũng là tai hoạ ngầm, hắn sau công tác hội càng thêm trọng yếu, không được phép cái này nhân tố không xác định không có, người ti tiện tính làm cho hắn thật sự là không có có lòng tin.

Hai giờ chiều lần nữa triệu tập cá ngành chủ quản họp, thông báo Mộc Sam nhậm chức tổng tài sau khi quyết định, một mình ly khai huy hoàng.

Vương Yến Sơn muốn cùng hắn đấu, hắn đi không có thời gian cùng Vương Yến Sơn dây dưa, khiến cho Mộc Sam lên đi!

Lái xe, trong lúc nhất thời không biết nên đi đâu? Thiên dịch bên kia công tác trên cơ bản không cần hắn nhúng tay, chim cánh cụt bên kia Khang Dạ tại tự mình quản lý, còn lại đầu tư hạng mục cho dù giao cho hắn, hắn cũng không hiểu.

Cuối cùng lái xe về nhà một lần, mẫu thân một cái người ở nhà, hắn vài ngày chưa có trở về đi.

Vào phòng, mẫu thân quả nhiên ngồi ở trên ghế sa lon xem tv, xem dĩ nhiên là giải trí tiết mục, Mộc Lâm tại tương nam trên tổng nghệ tiết mục 《tốt ca không ngừng》.

Đi đến bên người mẫu thân, ngồi ở mẫu thân bên cạnh, đưa tay khoát lên mẫu thân bả vai cười nói: "Mẹ, ngài còn xem cái này?"

Mẫu thân nhìn Vân Dịch liếc, mở ra tay của hắn, vượt qua hắn liếc, không để ý đến hắn.

Vân Dịch xem xét, còn đang tức giận đầu, hôm trước phụ thân làm cho hắn đi Kinh Thành, làm cho hai người sáo lên, mẫu thân tự mình gọi điện thoại tới khuyên, hắn đều cự tuyệt.

Lúc này là ở giáo huấn hắn đâu, hắn lòng dạ biết rõ, cột nhà nói: "Mẹ? Còn sinh khí a?"

"Hừ, lá gan của người càng lúc càng lớn, lão gia tử cho người đi qua, người đều duy trì làm trái, người là muốn ngắt trời sao?" Mẫu thân lời nói mau lẹ, thần sắc nghiêm nghị nói.

Bình thường quá nuông chiều hắn, lần này thật sự là quá không hiểu chuyện.

Vân Dịch vội vàng nịnh nọt nói: "Mẹ, ta thật là công tác bề bộn."

"Hừ, đừng nói chuyện với ta." Mẫu thân hừ lạnh một tiếng, lần nữa chăm chăm vào TV.

"Mộc Lâm, theo người xuất đạo đến nay, còn giống như không có truyền qua chuyện xấu, có thể cùng mọi người nói nói người lựa chọn bạn trai tiêu chuẩn gì sao?" Người chủ trì Lưu Nhạc hỏi.

Mẫu thân ánh mắt lập tức ngưng tụ, đầu tiên là quay đầu lại nhìn thoáng qua Vân Dịch, sau đó lại nhìn chăm chăm TV, Vân Dịch thăm nghĩ không tốt, Mộc Lâm có thể ngàn vạn đừng loạn nói, nếu không mẫu thân phóng chừng sẽ không dễ dàng tha thứ.

Trên TV Mộc Lâm biểu lộ rất bình tĩnh nói: "Ừ, ta giống như mọi người a, phù hợp thời điểm đụng phải phù hợp nam nhân, nói không chừng sẽ ở cùng một chỗ."

Vân Dịch trong nội tâm thở dài một hơi, quay đầu nhìn về phía mẫu thân, gặp mẫu thân chính nhìn mình, cười khan nói: "Mẹ, Mộc Lâm nói rất tốt, nhé!"

"Các người kết hôn nhanh hai tháng, không sai biệt lắm cũng nên cử hành hôn lễ!" Mẫu thân từ chối cho ý kiến nói.

Vân Dịch sững sờ, như thế nào kéo đến trong hôn lễ đi? Mục Lâm hiện tại tình huống nào? Như thế nào kết hôn?

Vừa mới nói không có có bạn trai, đảo mắt tựu kết hôn, đây không phải thành mệnh miệng ngày sau rồi? Không dám cùng mẫu thân tranh luận, khóe miệng mang theo khổ sáp nói ra: "Mẹ, không vội, chúng ta không vội!"

"Ừ!" Mẫu thân nhìn hẩn một cái, không có nhiều lời.

Vân Dịch trong nội tâm đập đập, nhìn xem mẫu thân dạ thì xong rồi, không có phát giận, cũng không có khổ khuyên?

Cảm thấy mẫu thân có một chút không đúng, vội vàng đứng dậy, còn là quyết định sớm một chút chuẩn đi tốt.

"Người đi đâu?" Mẫu thân nói.

"Cái kia, ta thiếu chút nữa đã quên rồi còn có chút công tác phải xử lý!" Vân Dịch quay đầu lại cười nói.

"Ngồi xuống!" Mẫu thân trầm giọng nói.

"Ta thật sự còn có việc!"

"Ngồi xuống!"

Vân Dịch ngồi xuống, mẫu thân lại không nói, thẳng đến trên TV về Mục Lâm cái này một tập phóng hết mới lên tiếng: "Hôn lễ có thể tạm thời bất lực đi, Mục Lâm công tác, ta cũng vậy không phản đối, các người người tuổi trẻ có của mình truy cầu, mẹ là hiểu."

Vân Dịch đầu tiên là sững sờ, lập tức mừng rỡ nói: "Ta chỉ biết mẹ biết lý lẽ, cảm ơn mẹ!"

"Ừ, mẹ cũng tuổi trẻ qua!" Mẫu thân gật đầu nói.

"Mẹ ngài nói cái gì lời nói, ngài hiện tại cũng còn trẻ lắm! Huống chi ngài còn là trong nước cao đẳng viện hiệu tốt nghiệp đâu, phần tử trí thức! Khẳng định lý giải chúng ta." Vân Dịch miệng ngọt ngào vô cùng.

Mẫu thân hiển nhiên sắc mặt hòa hoãn không ít, liếc mắt Vân Dịch liếc, tuy nhiên tiếp hẩn mũ cao, lại lại đột nhiên nói: "Hôn lễ không làm không quan hệ, chính là đứa nhỏ này chuyện tình, thì không thể dàn xếp!"

Vân Dịch choáng váng, ở chỗ này chờ hẩn đâu, không biết trả lời như thế nào là tốt, ngài tức phụ đến bây giờ còn không có uống ta cùng phòng đâu? Đây nhĩ tử trên chỗ nào sinh đi.

"Phải mau chóng, nếu không. . ." Mẫu thân đứng dậy đi phòng bếp cùng Ngô tẩu nấu cơm đi.

Vân Dịch ngờ ngác ngồi ở trên ghế sa lon, hơn nửa ngày mới hồi phục tinh thần lại, cười khổ không thôi, nghĩ nghĩ, như vậy không được, phải ngày nào đó làm cho Mục Lâm trở về tiếp nhận thoát cái giáo dục, mình chịu không được.

Cầm lấy điều khiển, tùy ý đổi đài. Đột nhiên điều đến tin tức kênh, tay dừng lại.

"Hôm qua dân chúng đại hội Đường chủ cảm mời dự họp cán bộ kỷ luật hội nghị, chủ tịch tự mình nói chuyện, nhắm vào trước mặt trừ tính trong hoàn cảnh, cán bộ tác phong vấn đề, làm ra trọng yếu phê chỉ thị. . ."

"Tổ chức bộ trưởng Văn Mộc một tại trên đại hội lên tiếng xưng, tại trước mặt trong hoàn cảnh hơi khô bộ bỏ qua nguyên tắc, vì đạt tới kinh tế chỉ tiêu, tác phong quá lời, trắng trợn mở tiệc chiêu đãi cái gọi là đầu tư thương, phô trương lãng phí làn gió đột khởi, thậm chí tư tưởng trên bắt đầu cùng tổ chức chệch đường ray, tại kế tiếp tổ chức công tác trung tướng hội trọng điểm xét xử này có lệch ra phong tà khí! . . ."

Một đoạn rất bình thường Quan thoại, lại làm cho Vân Dịch đầu óc trong nháy mắt oanh thoáng cái nổ vang!

Thoáng cái ngồi thẳng thân thể, hai mắt trừng trừng xem tv trên, này trương có chút quen thuộc mặt, hẩn nhận ra được, chính thức hẩn đại bá, lúc này chính nghiêm túc tại cao nhất hội đường làm báo cáo.

Từng câu Quan thoại từ trong miệng hẩn nói ra, Vân Dịch toàn thân mồ hôi lạnh ứa ra, khóe miệng không ngừng run rẩy, điều này sao có thể?

Tay có chút run rẩy lấy điện thoại ra, muốn bấm Đồng thúc văn phòng điện thoại, trong mắt rồi lại hiện lên một tia do dự.

Sống lại đến nay từng kiện từng kiện sự tình theo trong đầu cất đi, theo lại tới đây, tại trong tin tức nhìn qua lưỡng chủng chủ nghĩa thảo luận, sau tiêu đi đến, Mục Lâm bị theo dõi, vương tư lệnh ra tay, lão gia tử cáo ốm. Trong mắt hiện lên một vòng kinh nghi, cầm lấy điện thoại nhanh chóng gảy hạ một cái mã số.

"Ta là Vân Dịch, cho ta tiếp quân khu vương tư lệnh, đánh số" Vân Dịch rất nhanh nói.

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phu Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69 thất vọng kết quả

"Ta là Vân Dịch, cho ta tiếp quân khu vương tư lệnh, đánh số. . ." Vân Dịch nhanh chóng nói xong câu đó.

"Thực xin lỗi, vương tư lệnh đã đổi đi nơi khác!" Trong loa truyền đến một câu.

Vân Dịch một bả cúp điện thoại, ngón tay chăm chú nắm điện thoại, trong nội tâm bức bối vô cùng, một bả đem trong tay điện thoại ném ra đi.

"Oanh!"

Một tiếng bạo vang lên, một hồi hỏa quang hiện lên, màn hình TV bị nện nát.

"Vân Dịch, ngươi làm gì?" Mẫu thân cùng Ngô tẩu nghe được bạo vang lên, sợ tới mức vội vàng từ phòng bếp trong chạy tới. .

Nhìn xem bị nện nát TV, lại tranh thủ thời gian hướng ngời ở trên ghế sa lon vẫn không nhúc nhích Vân Dịch chạy tới. .

"Vân Dịch, đây là có chuyện gì? Ngươi không sao chứ!" Mẫu thân khẩn trương lôi kéo Vân Dịch tay, nhìn hắn có hay không làm bị thương.

Vân Dịch lúc này mới kịp phản ứng mình là tại cha mẹ gia, nhìn xem mẫu thân khẩn trương mặt, hít sâu một hơi, đối với mẫu thân nói ra: "Mẹ, đừng lo lắng, ta không sao!"

"Không có việc gì là tốt rồi, TV làm sao vậy?" Mẫu thân lòng còn sợ hãi nhìn thoáng qua còn đang hơi nước TV.

"A, ta vừa rồi xem bóng đá, một cái hảo hảo cầu, tạt đá môn trụ trên, nhất thời nộ lên, đem TV đập bể, thực xin lỗi, làm sợ ngài." Vân Dịch khoe miệng gian nan kéo ra vẻ tươi cười nói.

"Bành bạch!"

Mẫu thân ngẩn ngơ, lập tức giơ lên bàn tay tại Vân Dịch trên lưng mãnh đập hai cái nói ra: "Ngươi làm ta sợ muốn chết, ngươi đây là muốn tìm đường chết a ngươi, xem ta đánh không chết ngươi, Ngô tẩu, đem chổi lông gà cho ta tìm đến!"

Khẽ dừng đánh toi bồi, Vân Dịch liền trốn đều không tâm tư trốn, trong nội tâm một đoàn đay rối.

Cơm cũng chẳng quan tâm ăn, đối với mẫu thân nói rõ có việc, nhặt lên ngã xấu điện thoại, tạt vội vàng rời nhà đi.

Trầm mặt nơi tay cơ điểm, Trọng vừa mua cái điện thoại, trực tiếp trở lại biệt thự, vọt lên cá nước lạnh tắm làm cho mình tỉnh táo lại, nhen nhóm một điếu thuốc.

Khoảng thời gian này Kinh Thành chuyện phát sinh hắn không biết, nhưng là trên báo chí khoảng thời gian này nhiều lần đổi đi nơi khác tình huống, hắn cũng biết một ít.

Làm hắn thật không ngờ chính là vương tư lệnh vậy mà cũng bị đổi đi nơi khác, hắn gọi điện thoại trước tự lườm trước đến rất có thể sẽ là kết quả này.

Hắn phần nộ cũng không phải vương tư lệnh đổi đi nơi khác, mà là suy đoán của mình trở thành sự thật.

Sống lại đến nay lần đầu tiên cảm giác mình tâm loạn như ma, nắm thuốc lá ngón tay đều có chút không ổn.

Trầm mặc trở lại gian phòng, tìm ra khoảng thời gian này báo chí cũ, lần lượt từng cái một lật xem.

Mỗi tám trang đầu chính trị tin tức hắn đều cẩn thận nghiên cứu, mãi cho đến đêm đã khuya, hắn mới đưa một tháng này báo chí toàn bộ xem hết.

Quả nhiên không ngoài sở liệu, theo một ít bình thường cán bộ đổi đi nơi khác, đến hội nghị tinh thần, tại bình thường tin tức bên trong, hắn rất dễ dàng phát hiện hướng gió tại chuyển biến.

Cho tới nay phái bảo thủ cùng sửa. Cách phái giúp nhau biện luận tình huống, tại vài năm càng ngày càng nghiêm trọng, vừa đến nơi đây thời điểm hắn

tự tại trên TV đã từng gặp tương quan tin tức.

Sau còn chú ý qua, tồ. Liên chính biến tại cừu cừu năm, trận này biện luận cũng đã giằng co dài hơn bốn năm, bây giờ tại Triều Tiên quốc cũng đã hết thấy đều kết thúc dưới tình huống, trong nước rối cực cũng đến cuối cùng quyết chiến.

Theo gần nhất hướng gió đến xem, rõ ràng cho thấy phái bảo thủ chiếm thượng phong, hơn nữa đã bắt đầu cuối cùng tổng tiến công, cái này trường phong ba hội tạo thành bao nhiêu ảnh hưởng không có ai so với hẳn rõ ràng hơn, nhiều ít cá chính trị gia tộc do đó tan thành mây khói.

Nhiều ít hiển hách một thời quyền quý từ đó mai danh ẩn tích, thậm chí liên lúc này hăng hái lãnh đạo tối cao nhất cũng sẽ âm thầm lúi ra.

Hắn một mực nói không nghĩ quân gia tộc chuyện tình, nhưng khi hôm nay chứng kiến cái này đoạn tin tức, ở ngoài sáng biết gia tộc lựa chọn sai lầm dưới tình huống, hẳn còn là ngồi không yên.

Nhắm mắt lại chăm chú trầm tư, không biết qua bao lâu, bên ngoài sắc trời đã hoàn toàn đen, Vân Dịch cầm lấy điện thoại gọi phụ thân dãy số.

"Vân Dịch!" Phụ thân giọng điệu bình phục rất nhiều, cũng đã không thấy buổi chiều tức giận, trong giọng nói tựa hồ còn có chút vẻ vui mừng.

"Cha, người còn ở kinh thành?" Vân Dịch tâm tình lần nữa té đáy cốc.

"Ừ, người có chuyện gì sao? Đúng rồi, người yên tâm, ta đã hướng người Đồng thúc giải thích qua, nói người công tác bề bộn. . ." Vân Lâm tâm tình tựa hồ rất tốt.

"Ta biết rồi, người nhìn thấy gia gia sao?" Vân Dịch không tâm tình hiểu rõ những này.

"A, không có, gia gia của người bị bệnh, hai ngày này không có nhìn thấy, chỉ thấy người Đồng thúc!" Vân Lâm trầm giọng nói, thanh âm đột nhiên nhiều hơn chút ít vẻ u sầu.

Đi đến Kinh Thành hai ba ngày, đến nay trời còn chưa có gặp đến lão gia tử, làm cho hắn lại có chút bận tâm.

Vân Dịch trầm mặc, lão gia tử bị bệnh?

Cầm điện thoại suy nghĩ kỹ lâu, thẳng đến đầu bên kia điện thoại truyền đến: "Vân Dịch?"

"A, cha, Đồng thúc nói cái gì rồi? Vì cái gì cho người đi Kinh Thành!" Vân Dịch kịp phản ứng, trầm giọng hỏi.

"Người quan tâm cái này làm gì? Không nói, ta còn có việc!" Vân Lâm bên kia truyền đến tiếng đập cửa, cúp điện thoại.

Vân Dịch cầm điện thoại: "Uy! Uy?"

"Đô Đô đô!"

Vân Dịch lần nữa khó thở, trong nội tâm phảng phất trang một chậu như lửa, nắm tay cơ, thời gian rất lâu mới buông lỏng, hẳn rất ít như vậy hỗn hển, chính là lúc này đây là thật bị dọa.

Lần nữa nhắm mắt lại, gia gia bệnh nặng không tiếp khách, đại bá cũng đã tỏ thái độ, tuyệt không có khả năng này là hấn ý của mình.

Tuy nhiên nghĩ như vậy, trong lòng vẫn là ôm một đường hi vọng, cầm điện thoại lần nữa bấm một cái mã số.

Điện thoại vang lên hai tiếng sau đường giây được nối, Đồng thúc thanh âm truyền đến: "Vân Dịch!"

Đối diện cũng đã thông qua dãy số biết là hắn, Vân Dịch thở sâu nói: "Đồng thúc, ta có việc hỏi ngài!"

"Ừ, người nói!" Đồng thúc nói.

"Vừa rồi ta xem tin tức, đại bá tại trên TV nói chuyện, đây là lão gia tử ý tứ sao?" Vân Dịch không có có tâm tư mời đến những thứ khác, đi thẳng vào vấn đề.

"Ừ? người đang nói cái gì? người khó được gọi điện thoại, ta đi gọi thủ trưởng!" Đồng thúc vừa cười vừa nói.

Vân Dịch lòng dạ biết rõ, Đồng thúc sẽ không thổ lộ ý, có thể là không có phù nhận tự đã nói rõ vấn đề.

"Không cần, xin ngài để cho ta cha khuya hôm nay suốt đêm trở về." Vân Dịch nhắm mắt lại lần nữa mở ra bình tĩnh nói.

"Làm sao vậy? Phụ thân người lần này tới còn có việc đâu? Khả năng còn phải muốn vài ngày mới có thể trở về." Đồng thúc cười nói.

Vân Dịch trong nội tâm cười lạnh, muốn vài ngày, các người là đang chờ đợi kết quả a! Chỉ sợ các người phải thất vọng.

"Người cảm thấy các người là đúng? Để cho ta cha ở lại nơi đó cho các người chúc mừng? Có muốn hay không ta cũng tới?" Vân Dịch cũng nhin không

được nữa, rống to một tiếng nói.

Nói xong không nói thêm gì nữa cúp điện thoại, Vân Dịch chán nản ngã xuống trên ghế sa lon.

Kính Thành, Đồng thúc cầm điện thoại, trên mặt tràn đầy ngạc nhiên, sau đó lại là mặt mũi tràn đầy xanh đen. Bước nhanh hướng về lão gia tử viện tử đi đến.

Trời cũng đã tối đen, lão gia tử ngồi ở ghế nằm thượng thừa mát, trong phòng hôn ngọn đèn vàng, chỉ có thể nhìn rõ lão gia tử Ảnh Từ, khán bất chân thiết.

Đồng thúc đi đến trước đối lão gia tử khom người nói: "Thủ trưởng, Vân Dịch gọi điện thoại, hỏi đại ca tình huống, sau đó làm cho phụ thân hấn lập tức trở về đi."

Trong bóng tối mượn nhờ trong phòng ngọn đèn, lão gia tử tựa hồ bỗng nhúc nhích, nhìn về phía Kỳ Đồng nói: "Hấn nói cái gì rồi?"

"Hấn phảng phất bị kích thích, nói chúng ta tự cho là đúng, sau đó làm cho phụ thân hấn suốt đêm về nhà." Đồng thúc giọng điệu còn có chút giật mình.

Lão gia tử trầm mặc, chờ hấn nói tiếp.

"Hấn giống như cảm thấy chúng ta sai rồi, là có người hay không đối với hấn làm công tác?" Đồng thúc rốt cục vẫn phải thật thoại thật thuyết.

Lão gia tử mở to mắt, nhìn xem bầu trời, tốt nửa ngày mới lên tiếng: "Vậy hãy để cho phụ thân hấn trở về đi, vốn có sẽ không nên làm cho hấn."

"Thủ trưởng, có thể hay không có người cô ý châm ngòi hấn nói, vương tư lệnh bên kia. . ." Đồng thúc nhũ mày nhỏ giọng nói.

Vân Dịch biến hóa quá lớn, hấn là một cái vũ phu, nếu như nói chiến tranh hấn lành nghề, nhưng là chính trị phía trên chuyện tình, hấn tuyệt đối sẽ không hiểu, cũng sẽ không quan tâm, lại càng không có lớn như vậy phản ứng.

Lão gia tử lần này không có chờ đợi mà là nhẹ nói nói: "Cũng đã làm quyết định, bất luận đúng sai, đều chỉ có thể đi xuống."

"Là!" Đồng thúc xác nhận, lại không lập tức bước đi, há to miệng, muốn hỏi chút gì đó.

"Lúc này đây, ta lấy không được!" Lão gia tử phảng phất làm bầm lều bầu.

Đồng thúc lại là trong nội tâm kinh hãi, trên mặt trong nháy mắt thất sắc, lão gia tử cực nhỏ có loại này giọng điệu, cùng loại này bàng hoàng.

Một khi xuất hiện nói rõ chuyện này lão gia tử thật không có nắm chắc, cái này trường phong ba cũng đã đã nhiều năm, bây giờ đến triệt để tỏ thái độ thời điểm, bất kỳ một cái nào gia tộc đều chạy không khỏi.

"Cho lão tam, lão Tứ gọi điện thoại làm cho bọn hấn an tâm công tác, ít nói lời nói." Lão gia tử từ trên ghế đứng lên, hai mắt sáng ngời có thần nhìn xem Đồng thúc nói.

Đồng thúc sắc mặt càng thêm kinh hoảng nói: "Thủ trưởng cái này, đại ca cũng đã. . ."

"Ta biết rõ!" Lão gia tử ánh mắt chuyển hướng chỗ hấn nói.

Đêm khuya thời gian, Vân Lâm ngồi lên phi cơ, trong nội tâm rất là nghi hoặc, A Đồng đột nhiên gọi điện thoại mà nói Vân Dịch bị bệnh, làm cho hấn lập tức trở về đi, chính là Vân Dịch vừa mới cùng hấn trò chuyện.

Tuy nhiên không nghĩ ra, nhưng là cuối cùng cũng chỉ có thể trở về, Đồng thúc nói là lão gia tử ý tứ.

Vân Dịch suốt tại trên ghế sa lon ngồi suốt cả đêm, trong cái gạt tàn thuốc tàn thuốc cũng đã nhồi vào, trong nội tâm không ngừng cân nhắc.

Tại luồng thứ nhất dương quang bắn ở trên mặt hấn thời điểm, hấn còn là mờ mịt không biết làm sao, hấn không quyền không thế, căn bản không cách nào tả hữu gia tộc bất luận cái gì quyết định, lão gia tử là bức nào anh hùng, há có thể bởi vì hấn nói ba xạo mà thay đổi quyết định.

Nên làm cái gì bây giờ? Gia tộc cuối cùng là gia tộc, gia gia cuối cùng là gia gia, tuy nhiên những kia thúc bá vãng lai thiếu, chính là cuối cùng là thân thích. UU đọc sách (www.uukan.shu.com)

Làm cho hấn trở mắt nhìn xem những chuyện này phát sinh, mà không quan tâm, hấn đã từng cho là mình có thể làm được, chính là sự thật là hấn một đêm chưa ngủ!

Điện thoại vang lên, theo tối hôm qua bắt đầu điện thoại vẫn vang lên, hấn không có tiếp, không có có tâm tư.

Cầm lấy điện thoại, phụ thân điện thoại.

"Uy, cha!" Vân Dịch thấp giọng nói.

"Vân Dịch, người Đồng thức nói người sinh bệnh, người ở đâu cả bệnh viện, ta lập tức tới nhìn người!" Phụ thân lo lắng thanh âm theo điện thoại truyền đến.

Vân Dịch có thể nghe ra phụ thân trong điện thoại lo lắng, bất luận đối với hấn đứa con trai này có nhiều không hài lòng, cuối cùng còn là phóng tại vị trí thứ nhất.

"Ta không sao, ở nhà đâu, người trở về là tốt rồi!" Trầm mặc một hồi sau nhẹ nói nói.

"Cái gì? người không có việc gì?" Vân Lâm có chút sững sờ.

"Tốt lắm, cha, không nói, là ta cho người trở về." Vân Dịch giải thích nói.

Vân Dịch đem điện thoại còn đang trên ghế sa lon, trở lại phòng tắm vọt lên tắm rửa.

Bất kể thế nào nói hấn và gia tộc cuối cùng cắt đứt xương cốt hợp với gân, sự tình cũng đã xảy ra, một đại gia tộc cũng đã làm quyết định chuyện tình, không phải mấy câu có thể kéo trở về.

Cũng không phải nói đôi ý có thể đôi ý, mình ở ngoài sáng biết đại thế dưới tình huống, hay là muốn nghĩ chút ít biện pháp mới là, cũng không thể thật sự trơ mắt nhìn xem.

Nghĩ toàn bộ bảo vệ là khẳng định không có khả năng, hiện tại chỉ có thể nghĩ tận lực giảm bớt tổn thất, chỉ cần làm cho lão gia tử còn đang là được, người còn lại nên ném tự ném.

Đây là phải trả giá một cái giá lớn, nhưng là bây giờ lão gia tử chỉ sợ cũng không giữ được a!

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phụ Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70 viết thơ

Vân Dịch rất rõ ràng, hay là tại một đám cán bộ kỳ cựu tỏ thái độ sau, mới có vị lão nhân kia sau động tác, hiện tại liền Vân gia đều đã bắt đầu biểu thái, chứng minh bước ngoặt không xa.

Cũng may lão gia tử còn không có công khai tỏ thái độ, y nguyên tại bệnh trước, có lẽ còn có một tuyến chuyển cơ! Nếu như thật sự một khi công khai có thái độ, như vậy chính là mười con ngựa cũng kéo không trở lại.

Mà bây giờ hiển nhiên đã đến giai đoạn sau cùng, mình nhất định phải làm chút ít cái gì tài năng tận khả năng tại tương lai trong sóng gió phong ba làm cho Vân gia tận lực có thể bảo tồn chút ít nguyên khí.

Hấn biết mình thực sự không phải là đơn thuần sinh khí, càng có rất nhiều một tia sợ hãi, Vân gia rơi đài thật có thể đủ rồi không liên lụy tới nhà hấn?

Tuyệt đối không thể, thiên Vân tại Lâm Hải chiếm như vậy một khối lớn bánh ngọt, một khi đã không có bảo vệ, ai không muốn cắn một ngặm.

Mình tương lai bố cục không nói, chính là hiện tại giải trí nghiệp, nếu như thật không có hậu trường, hấn có thể yên tâm làm cho Mục Lâm tại giới giải trí trong hỗn?

Nghĩ những chuyện này, dần dần con mắt cảm giác có chút không mở ra được, tự tại trên ghế sa lon nằm đang ngủ.

Thăng đến giữa trưa mới tỉnh lại, rửa mặt, trở lại gian phòng, xuất ra bút giấy, trong đầu hồi tưởng đến một sự tình bắt đầu động thủ ghi một thiên văn vẽ.

Vừa muốn một bên ghi, thăng đến xế chiều mới viết xong ba trang giấy, đưa tay ra mời cánh tay, theo đêm qua đến bây giờ còn không có ăn cái gì.

Đi ra ngoài ăn chút gì sau, về đến nhà đem viết xong văn vẽ đã làm gì sửa chữa, sau đó đóng dấu một phần một lần nữa đã kiểm tra sau, phong trang hảo!

Viết xong nhân dân nhật báo địa chỉ, cầm trên tay nhìn nhìn, về phần có thể hay không đăng báo, hấn tự không có cách nào, tận nhân sự nghe thiên mệnh a!

Đây chỉ là bước đầu tiên, kế tiếp còn phải đợi dài thời cơ, Vân Dịch vuốt vuốt môi như tay, đột nhiên phát hiện mình mệt chết đi.

Trong đầu mơ mơ hồ hồ, tinh thần không phấn chấn, vuốt vuốt huyết thái dương, tiếp tục trầm tư.

Ngày thứ hai sau khi rời giường, đi đến thiên dịch đầu tư, hắn cũng đã thời gian rất lâu chưa có tới qua, trải qua chuyện lần này từ nay về sau, hắn càng thêm coi trọng của mình buôn bán lĩnh vực, mình sợ dĩ gấp gấp như vậy, còn là bởi vì chính mình lực ảnh hưởng không đủ, tỏ thái độ cũng vô dụng, ai nhận thức người?

Đi đến thiên dịch, đi vào, nhìn xem tất cả mọi người đang bận碌, cùng lúc trước lần đầu tiên tới cũng đã không hề cùng dạng, trước mắt ngoại trừ chim cánh cụt ngoài ý muốn, còn có một chút đầu tư hạng mục đã ở khai triển.

Đi đến văn phòng bí thư Lý San đưa lên cả phê từ nay về sau, Khang Dạ sẽ cầm văn kiện đi tới.

"Vân tổng, ngài lời nhấn nhủ mua công ty cũng đã chỉnh lý ra đến, có tiền cảnh đều đã trải qua ghi rõ người xem xem!"

Vân Dịch cầm lấy văn kiện, mở ra, nhìn nhìn, mua công ty còn thật không ít, liền thu phé phẩm đều có, không thể không nói người thông minh vẫn phải có.

Nhưng là không có ra hồn, trước mắt mà nói đều là một ít phân loại đứng, tự nhà công ty đứng dùng cho bán nhà mình thương phẩm.

Đại hình mua thương thành vậy mà một nhà đều không có, điều này làm cho Vân Dịch nhíu mày nói: "Khang Dạ, vì cái gì không có mua thương thành?"

"Đóng cửa!" Khang Dạ rất trực tiếp trả lời.

Vân Dịch sững sờ, lập tức yên lặng không nói gì, đóng cửa rồi? Chưa từ bỏ ý định hỏi: "Một nhà đều không có?"

Khang Dạ lắc lắc đầu nói: "Ta nơi này đã có trong nước chỉ cần có điểm danh khí mua đứng, về phần ngài nói bình đài hạng mục, lại là xuất hiện qua, có thể là không có kiên trì bán năm trở lên."

Vân Dịch thờ dãi, suy nghĩ một chút nói: "Không có, chúng ta tự nhận người mình để làm "

Khang Dạ sững sờ, lập tức suy nghĩ một chút nói: "Lão bản, ngài thực cảm thấy cái nghề này lại làm cho đầu?"

"Ừ, buổi sáng đừng làm cho người quấy rầy ta, ta muốn ghi thoả cái bày ra thư, giữa trưa người lại đến!" Vân Dịch nói làm liền làm.

Khang Dạ đi rồi, Vân Dịch mở ra máy tính bắt đầu hồi tưởng trên một thế trăm độ trên giới thiệu đảo bảo là như thế nào lập nghiệp.

Mặc dù không có kỹ càng bày ra án, nhưng là tối thiểu nhất biết rõ một thứ đại khái, sau đó giao cho chuyên nghiệp nhân tài đi vận tác.

Đây cũng là có chút bất đắc dĩ, hắn tình nguyện thu mua cũng đã thành hình công ty, như vậy không có phiền toái như vậy, nhưng là tìm không thấy cũng không có cách nào.

Suốt cho tới trưa, Vân Dịch gì cũng không duy trì, tự viết một ít tự mình biết yếu điểm, thẳng đến giữa trưa nhanh tan tầm, đem in ra, hái một ít đại khái giao cho Mộc Sam nói: "Đây là mua tiền cảnh cùng cơ bản vận tác phương thức. người hảo hảo nghiên cứu một lúc sau, đi thông báo tuyển dụng a."

Khang Dạ cầm văn kiện cũng không có xem, mà là nghĩ một lát nói: "Vân tổng, ta có chút ý nghĩ muốn nói."

Vân Dịch gật đầu nói: "Vậy người ngồi!"

Khang Dạ sau khi ngồi xuống, do dự một chút còn là nói ra: "Vân tổng, trước mắt mà nói công ty ngài cũng đã định tính là đại quy mô đầu tư mạng xã hội, nghiên cứu của ta phương hướng là công ty đưa ra thị trường, cùng với thị trường chứng khoán đầu tư phương hướng, đối với mạng xã hội thật sự là không đủ tinh thông, ngồi ở tổng giám đốc vị trí có chút hổ thẹn!"

Đây là hắn trong nội tâm chân thật nhất ý nghĩ, tuy nhiên Vân Dịch đem công ty giao cho hắn, vừa mới bắt đầu hắn còn lo lắng bởi vì chính mình nghiệp vụ không quen, bị Vân tổng thay cho.

Liều mạng nghiên cứu mạng xã hội xí nghiệp, chính là cái này không phải hai ba ngày công phu có thể phải biết, xử lý sự tình đến nay lực bất tòng tâm.

Đi theo chim cánh cụt khoảng thời gian này, hắn càng là nhận thức đến điểm này, hắn cảm giác rất cố hết sức, bởi vì bọn hắn nói lợi nhuận điểm, cùng sở học của hắn chính là hai cái phương hướng.

Hiện tại vừa muốn có động tác, hắn nhận thức đến mình căn bản tiếp không xuống cái này án tử, cùng với làm hư hại, còn không bằng thành thật làm cho hiện.

Vân Dịch nghe xong, trầm mặc xuống, kỳ thật hắn chỉ là một thằng không thể phân thân, nơi này và huy hoàng không giống với, huy hoàng Mộc Sam làm việc vụ phương diện năng lực rất mạnh, mà Khang Dạ cũng chưa quen thuộc nghiệp vụ, nhiều khi đều muốn mình công đạo, mà mình cũng là gà mờ.

"Được rồi, người chuẩn bị thông báo tuyển dụng a, người vẫn là tổng giám đốc, nhưng là muốn vùi dập một đám quen thuộc mạng xã hội xí nghiệp đầu

tư trong nghề nhân sĩ, có thể cao mới đào." Vân Dịch không có khách sáo, gật đầu đáp.

Khang Dạ trong nội tâm vui vẻ, không nghĩ tới vị trí của mình còn đang, vội vàng gật đầu nói: "Lão bản, ta đã có nhân tuyển, sẽ chờ ngài phỏng vấn đâu!"

Vân Dịch sững sờ, lập tức cười nói: "Ngươi sớm chuẩn bị xong? Tốt! Đây mới là làm lão tổng bộ dạng sao!"

Khang Dạ cũng là trùng hợp, khoảng thời gian này phao diễn đàn, hỏi thăm mạng xã hội phương diện đầu tư kỹ xảo, lại đụng phải một cái lão luyện, vừa mới về nước Trần Tiên Kiều.

Người này ba mươi tuổi xuất đầu, từng tại nước Mỹ một nhà mạng xã hội xí nghiệp đảm nhiệm phó tổng chức vị, từ chức về nước gây dựng sự nghiệp, lại phát hiện trong nước hoàn cảnh còn chưa đủ để dùng phát triển.

Nghĩ hồi nước Mỹ, lại bị cha mẹ bức hôn, giới thiệu một người bạn gái, nói chuyện chính là nửa năm, cuối cùng lại bị người xem thường không có chuyện nghiệp, cuối cùng còn là chia tay.

Hắn cảm giác rất khôi hài, bây giờ đã bị động ở trong nước, cha mẹ nhất định phải lại giới thiệu với hắn bạn gái, hắn bắt đắc dĩ, chỉ có thể ở diễn đàn trên giết thời gian.

Khang Dạ hiểu rõ sau, thật đúng là có chút ít kinh hỉ, từng nghĩ tới đưa tới làm trợ thủ của mình, cũng thăm dò qua ý tứ của hắn.

Cảm thấy có hi vọng sau mới bấm báo Vân Dịch, Vân Dịch nghe xong cái này bị thức nam chuyện xưa, rất cảm thấy hứng thú nói: "Ngươi làm cho hắn đến đây đi, ta thấy thấy hắn, nếu như quả thật có bốn sự, ta sẽ lưu lại hắn."

Xế chiều hôm đó Trần Tiên Kiều đã tới rồi, hiện tại đang ngồi ở Vân Dịch trước mặt, Vân Dịch đại lượng một chút.

Một thước bảy tấc hữu thân cao, đại phu con mắt, trên thân xuyên kiện T-shirt, hạ thân xuyên kiện quần jean, một đôi giày thể thao đã tới rồi.

"Trần tiên sinh, ngươi xem trước một chút." Vân Dịch đem buổi sáng viết xong kế hoạch, quát một thứ đại khái mục lục đưa cho Trần Tiên Kiều.

Trần Tiên Kiều tiếp nhận, mở ra xem xét, lập tức hiểu rõ đây là phỏng vấn, nhìn kỹ qua sau, trong nội tâm hiểu rõ đây chỉ là một thứ đại khái.

Khẳng định còn có nội dung bị xóa đi, không có lấy đi ra, đối với mua hạng mục, ở nước ngoài cũng còn không có thành thực.

"Vân tổng, ta nhận thức vì cái này hạng mục có tương lai, ở nước ngoài trước mắt cũng có cùng loại bình đài, làm thành công cũng có. Ta nhận thức là chủ yếu là ba cái phương diện, đệ nhất bình đài tín nhiệm độ, thứ hai nhanh lần lượt nghiệp vụ, đệ tam bán sau nghiệp vụ."

Trần Tiên Kiều cũng không có nhiều lời, mà là chỉ nói ba cái phương diện, Vân Dịch lại là hai mắt tỏa sáng, trong nháy mắt cảm giác mình tìm đúng người rồi.

"Trần tiên sinh có nguyện ý hay không đến thiên dịch nhậm chức?" Vân Dịch không có nhiều hơn nữa hỏi.

Trần Tiên Kiều sững sờ, cái này phỏng vấn đã xong? Bất quá rất hiển nhiên câu trả lời của hắn đối phương là thỏa mãn, bất quá cũng không có trả lời ngay.

Mà là nói ra: "Vân tổng, thứ cho ta nói thẳng, quý công ty tài lực ta đã có hiểu rõ, muốn làm cái này hạng mục chỉ sợ chỉ là mò đầu!"

Vân Dịch gật đầu, sau đó lấy ra một tấm tại huy hoàng danh thiếp đưa cho hắn nói: "Cái này có thể cam đoan tài chính!"

Trần Tiên Kiều tiếp nhận xem xét, lập tức trong mắt lộ ra một tia kinh ngạc, còn trẻ như vậy chính là huy hoàng chủ tịch? Xem ra là có gia tộc tài lực chèo chống.

"Ta nghe Khang tổng nói ngài là tính toán mình làm?" Trần Tiên Kiều tiếp tục hỏi.

"Ừ, nguyện ý là tính toán thu mua ý kiến thành hình công ty, tuy rằng phát hiện trong nước vậy mà không có. Ta biết rõ của ngươi bản khoản, ta chỉ cho ra kế hoạch, cái này hạng mục ta sẽ toàn quyền giao cho ngươi." Vân Dịch gật đầu nói.

Trần Tiên Kiều cái này xem như hài lòng, gật đầu nói: "Như vậy của ta đãi ngộ đâu?"

Vân Dịch nhìn xem Trần Tiên Kiều, thật không hổ là nước ngoài trở về, một chút cũng không khách sáo, suy nghĩ một chút nói: "Tiền lương ba vạn, công ty trừ hoạch kiến lập đứng lên từ nay về sau, ngươi có một phần trăm công ty cổ phần chia hoa hồng quyền.

Trần Tiên Kiều nghĩ nghĩ, cái này đãi ngộ hắn là ở quốc nội xem như không sai, ba vạn tiền lương có thể không quan tâm, chính là một phần trăm cổ phần chia hoa hồng, cái này lại là trọng điểm.

"Được rồi, ta ở quốc nội không có xe, cần công ty cung cấp!" Trần Tiên Kiều là thật không khách khí.

Vân Dịch cũng không có phản đối, nói khẽ: "Tốt, ngươi đi tìm Khang tổng ký hợp đồng a!"

Trần Tiên Kiều gia nhập, làm cho hấn dễ dàng không ít,

Trực tiếp đi thiên tự tập đoàn, phụ thân bí thư ngăn lại hấn nói: "Vân thiếu, chủ tịch có khách nhân!"

Vân Dịch gật gật đầu đợi ở một bên, thẳng đến nửa giờ hậu, Vân Dịch trông thấy phụ thân tổng trước một người trung niên đi ra văn phòng.

Lập tức chính là sững sờ, lập tức tiến lên hô: "Chu thúc, ngài khỏe chứ, ta là Vân Dịch!"

Được xưng là chu thúc nam tử hơi sững sờ, lập tức nhìn nhìn Vân Dịch, đánh giá hạ xuống, sau đó đối với Vân Lâm cười nói: "Đây là nhà của ngươi tiểu tử, năm đó thấy hấn vẫn còn con nít, cái này chỉ chớp mắt thật nhiều năm không gặp, có thời gian đến trong nhà ngồi một chút."

"Còn không cảm ơn ngươi chu thúc!" Vân Lâm đối với Vân Dịch nghiêm túc nói.

Vân Dịch cười nói: "Tốt, chính nói muốn đi bãi phóng ngài đâu, lo lắng ngươi công tác bề bộn, một mực không dám đi!"

Chu thị trưởng cười cười, không có nhiều lời, đối với Vân Lâm gật gật đầu, mang theo bí thư rời đi.

Vân Dịch đưa mắt nhìn hấn rời đi, trong mắt lại là hào quang không rõ.

"Vào đi!" Vân Dịch nhìn Vân Dịch liếc trầm giọng nói.

Hai người ngồi vào văn phòng, Vân Lâm sắc mặt rất khó nhìn, chăm chăm vào Vân Dịch đồ ập xuống nói: "Ngươi rốt cuộc đang làm cái gì? Vì cái gì để cho ta trở về? ngươi có biết hay không ta ở kinh thành còn có chuyện trọng yếu? ngươi có thể hay không hiểu chút sự?"

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phụ Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 71 huy hoàng lập kế hoạch

Vân Dịch sắc mặt đồng dạng không tốt xem, trong nội tâm vốn có tự bức bối đến cực điểm, giọng điệu cũng vọt lên một ít nói: "Ngài bề bộn cái gì? Có chuyện trọng yếu gì còn cần làm phiền ngài lão? Vân gia nhân tài đông đúc, quan to hiển quý nhiều như vậy? Khi nào thì đến phiên chúng ta nhúng tay rồi?"

"Vô liên sĩ, chẳng lẽ chúng ta cũng không phải là Vân gia người, ngươi không họ Vân?" Vân Lâm một bả đem văn kiện trong tay ngã tại trên bàn công tác, mặt như phủ băng chăm chăm vào Vân Dịch.

Vân Dịch đồng dạng khó chịu, bất quá vừa rồi hoa nói quá mức, hiện tại cũng chỉ có thể chịu đựng khí, phụ tử giữa hai người trầm mặc xuống.

Tốt nửa ngày Vân Dịch mới lên tiếng: "Cha, ta lần này đến nếu không có chuyện gì khác, tự chỉ có một việc hỏi ngài, cùng công đạo ngài một câu."

"Tiểu di tìm đến ngài, ngài lúc trước nói là dưỡng nghị trao quyền cho cấp dưới, ta muốn hỏi đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?" Vân Dịch ánh mắt sáng quắc nhìn xem phụ thân.

Vân Lâm nhíu mày, Vân Dịch cũng đã năm lần bảy lượt hỏi chuyện này, vừa mới bắt đầu muốn nói cho hấn biết, hấn cũng không muốn biết, gần nhất như thế nào luôn hỏi cái này?

"Vân Dịch, ngươi vì cái gì gần nhất luôn quan tâm chuyện này?" Vân Lâm nghi ngờ nói.

"Gia gia lần này sai rồi, rất có thể sẽ đem cả Vân gia kéo xuống nước, ta muốn biết ngài là hay không đã ở Vân gia rơi đài bên trong đây một bả?" Vân Dịch lần này không có che lấp, thẳng thắn nói.

Hấn biết rõ Vân Lâm có thể sẽ không tiếp nhận, bình tĩnh nhìn Vân Lâm trên mặt trong nháy mắt tức giận bùng bùng phản chấn, quơ lấy trên bàn cái chén, một bả hướng về Vân Dịch trên đầu đập tới.

Vân Dịch không có trốn, mà là thân thủ tiếp được cái chén, sáng ngời đều không có hoảng nhất hạ.

Vân Lâm duỗi ra ngón tay trước Vân Dịch mắng: "Nghịch tử, ngươi quả thực vô liên sĩ, gia gia của ngươi là nhân vật nào? Là ngài có thể nghi vấn, không có trên không có hạ, ngươi bây giờ là càng ngày càng kỳ cục. Lời nói mới rồi là ngươi có thể nói? Cút cho ta, lăn đi ra!"

Hắn lần này là thật sự động khí, lão gia tử ở trong lòng hắn chính là thiên, Văn Dịch như thế đại nghịch bất đạo, cái này xúc phạm hắn điểm máu chốt.

Văn Dịch sắc mặt bình tĩnh lắc đầu nói: "Phụ thân, ta có thể biến, nhưng là ngài phải nói cho ta biết tiểu di tới nơi này cùng ngài đi Kinh Thành rốt cuộc là chuyện gì?"

Văn Lâm khí lồng ngực kịch liệt phập phồng, trợn mắt trừng mắt Văn Dịch, Văn Dịch lần này không chút nào không lùi bước, đôi mắt bình tĩnh cùng phụ thân đối mặt.

Văn Lâm chăm chăm vào Văn Dịch, giữa hai người trầm mặc đã lâu, Văn Lâm tức giận nghỉ, mới lên tiếng: "Tốt, ta cho ngươi biết! ngươi dựng nghị điểu đi biển sâu, nhưng là Mạnh gia cũng không đáp ứng, nhưng là ngăn không được, cùng ông ngoại ngươi gia nào vô cùng cương, ngươi tiểu di là muốn cho đại bá của ngươi thân thủ ngăn lại nàng, bọn họ đều nào nhanh ly hôn, ta cũng vậy nhìn không được tự cho đại bá của ngươi gọi điện thoại."

Văn Dịch sắc mặt như tro tàn nhìn xem phụ thân, thanh âm có chút khàn khàn nói: "Chuyện như vậy, ngài làm sao lại dám cuốn vào?"

Văn Lâm trầm giọng nói: "Ngươi còn trẻ, có một số việc ngươi không hiểu!"

Văn Dịch cười khổ hai tiếng nói: "Ngài là muốn nói, Văn gia cùng Mạnh gia là phái bảo thủ, mà dựng là cải cách phái, cho nên dựng làm phản chuyện như vậy, ngài cảm thấy đối Mạnh gia cùng Văn gia đều không có lợi, cũng muốn giúp đỡ tiểu di, không cho nàng khó xử, cũng là giúp dựng, không cho hắn đi nhầm đường?"

Văn Lâm vẻ sợ hãi cả kinh, nhìn về phía đứa con, chỉ thấy đứa con sắc mặt tái nhợt không có huyết sắc, khóe miệng mang theo trào phúng.

Bất quá hắn không có để ý những này, chỉ là đứa con thế nào lại như vậy tình huống trong chuyện này từ đầu đến cuối?

Văn Dịch tiếp tục nói: "Ngài cảm thấy Văn gia là phái bảo thủ, bởi vì đại bá cùng bí thư đi gần, hơn nữa gần nhất hướng gió rất rõ ràng, rất nhanh muốn hết thấy đều kết thúc có phải là?"

"Phụ thân ngài một mực nói ngài là cá thương nhân, tại sao phải tham dự đến chuyện này chính giữa đi?"

"Là lỗi của ta, lúc trước ta hắn là nghe xong ngài nói lời, tự không đến mức cho tới hôm nay như vậy, sự tình vậy mà lại là từ trên người ngài dẫn phát?"

Văn Dịch nói xong mấy câu nói đó, đứng dậy nhìn xem Văn Lâm cường tự đè nén lửa giận mặt, tới rồi nói ra: "Cha, ngài không cần nổi giận, từ giờ trở đi nếu như ngài còn đang hồ mẹ của ta, tỷ của ta, xin mời ngài đừng ở trên chuyện này lên tiếng, cùng Văn gia phân rõ giới tuyến, đối ai cũng như thế. Nếu như ngài nhất định phải tham dự trong đó, tốt lắm, đem thiên tụ tập đoàn hôm nay tự giao hàng cho ta, ngài đi Kinh Thành a, từ nay về sau ta tới chiếu cố mẹ của ta cùng ta tỷ."

Nói xong Văn Dịch cước bộ có chút trầm trọng rời đi văn phòng, Văn Lâm ngồi ở chỗ kia ngây ra như phỗng tốt nửa ngày không có động tĩnh, Văn Dịch đây là ý gì? hắn lần đầu tiên phát hiện con của mình, mình xem không hiểu.

Trong phòng làm việc đi tới đi lui, trước bởi vì lập công vui mừng dần dần giảm đi, ngược lại có một tia lo lắng, tuy nhiên hắn y nguyên kiên tin chính mình là đúng, nhưng là Văn Dịch mà nói cuối cùng là trong lòng hắn để lại một cây cái đinh.

Cuối cùng cầm lấy điện thoại đánh cho Đồng thúc!

"A Đồng!" Văn Lâm trầm giọng nói.

"Lâm ca, làm sao vậy? Trở lại Lâm Hải đi!" Đồng thúc thanh âm như trước trấn định.

"Văn Dịch cùng ta nói một ít lời. . ." Văn Lâm đem sự tình một năm một mười hướng bên kia báo cáo.

Hắn chính trị trí tuệ là có, nhưng là cuối cùng sự tình quá lớn, hắn cũng không dám tự tiện nhận định một phương.

Đồng thúc cầm điện thoại, lòng mày chau nâng Lão Cao, hắn không phải kinh ngạc Văn Dịch mà nói, mà là Văn Dịch người này, hắn thậm chí có sâu như vậy chính trị giác ngộ.

Trước kia như thế nào không có chút nào thể hiện, hắn như thế quyết tuyệt không được phụ thân hắn tham dự, loại thái độ này cũng đã nói rõ cũng không phải người khác giáo sư, mà là đáy lòng hắn nhận định.

"Ta biết rồi!" Đồng thúc tự bốn chữ này, không có đồng ý, không có phản đối.

Văn Lâm để điện thoại xuống, còn có chút sững sờ, Đồng thúc không có phản đối, nói rõ sự tình cũng không phải là đại ca nói như vậy nắm chắc a.

Ngồi ở trong phòng làm việc, lâm vào lâu dài trầm tư.

Văn Dịch rời đi thiên Văn sau, đi đến huy hoàng tập đoàn, ngồi ở mới trong văn phòng, trầm tư chuyện này biện pháp giải quyết.

Trước mắt hắn cái gì cũng không có, ngoại trừ viết một phong không chắc có thể trên báo tin, cùng trên tay mình duy nhất còn lại đúng là huy hoàng tập

đoàn cái này giải trí cơ cấu.

Huy hoàng? Vân Dịch con mắt có chút sáng ngời, lập tức cầm lấy bút tại một tấm văn kiện trên giấy viết những thứ gì.

Viết xong sau, lại nhủu mày, Phụng Hoàng bây giờ nhìn chăm chăm như hổ đói, nếu như huy hoàng có điểm vấn đề gì, bọn họ tuyệt sẽ không bỏ qua cơ hội này, rốt cuộc muốn không cần phải làm như vậy?

Đứng dậy, trong phòng làm việc đi tới đi lui, lông mày thủy chung không giương, lo lắng thật lâu, rốt cục cầm lấy điện thoại cho Mộc Sam gọi điện thoại, làm cho hắn tới một lần.

"Vân tổng ngài tìm ta?" Mộc Sam đẩy cửa ra đi tới.

Vân Dịch nhìn xem hắn hăng hái mặt, gật gật đầu hỏi: "Ừ, ta có chuyện nghĩ thương lượng với ngươi, đồng thời cũng cần ngươi làm chút ít chuẩn bị."

Mộc Sam ngồi xuống, hai người nói chuyện gần một giờ, cuối cùng Mộc Sam lông mày thật sâu chau nâng nói: "Vân tổng, đã ngài quyết định, ta cũng không có cách nào, ba ngày sau chính là Mộc Lâm tại việt châu ký xướng hội."

Mộc Sam cước bộ có chút trầm trọng rời đi Vân Dịch văn phòng! Cùng tiến trước khi đến lại là hoàn toàn bất đồng sắc mặt.

Vân Dịch nhìn xem Mộc Sam rời đi, trong nội tâm khe khẽ thở dài, cầm lấy trên bàn văn kiện giấy, sắc mặt cũng cũng không tốt xem.

Mấu chốt là không biết vị lão nhân kia hành trình, nếu như sớm chuẩn bị hiệu quả mặc dù có, chính là cuối cùng tạm được, chính là nếu như sau đang chuẩn bị, này cũng đã chậm.

Còn có Mộc Lâm, lần này nàng chỉ sợ muốn chịu ủy khuất.

Nhân dân nhật báo xã là quốc gia chủ lưu truyền thông cơ cấu, đại biểu cho cơ quan tiếng nói, xã trưởng Trương Hưng Hoa là chính bộ cấp lãnh đạo, gần nhất khoảng thời gian này hắn cơ hồ thường trú tòa soạn báo.

Mỗi một thiên đưa tin đều phải đi qua hắn xét duyệt có thể phát ra, hôm nay lại là đối với trước mặt một phong mở ra thư tín ngắn người.

Trước mặt ba trang trên giấy bí mật tề tề đại đại văn tự hắn cũng đã nhìn không dưới mười lần, nhưng là bây giờ như trước còn đang xem.

Con mắt chăm chăm vào một nhóm đi như đao văn tự, trong nội tâm lại là rung động không hiểu, ngoại trừ cái này thiên văn về bút lực cùng ý tứ bên ngoài càng làm cho hắn giật mình chính là văn về kí tên, thực danh Vân Dịch!

Càng thêm làm cho hắn không nghĩ ra chính là đệ tam trang trên giấy tín, lại là to gan lớn mật, còn chưa từng có người dám hướng nhân dân nhật báo gửi uy hiếp tín! Cái này là lần đầu tiên, sắc mặt ngưng trọng cầm lấy bên cạnh một trang giấy trên ghi lại Vân Dịch tín tức.

Trước lãnh đạo Vân Vệ Giang đồng chí cháu ruột, tổ chức bộ trưởng Vân Mộc cùng nhau chí chất nhi, phụ thân Vân Lâm theo thương, sống Lâm Hải. Mười tám tuổi tiến vào bộ đội, hai mươi bốn tuổi xuất ngũ, cao trung văn hóa, trước mắt huy hoàng giải trí chủ tịch, thiên dịch đầu tư tổng giám đốc.

Trương Hưng Hoa trong nội tâm thật sự là khó hiểu cái này thiên văn về sao biết xuất phát từ Vân Dịch trong tay, không quản theo lập trường còn là văn hóa trình độ đều không phải là hắn ghi được đi ra, đằng sau lá thư này ngược lại là có thể xác nhận là hắn ghi.

Chuyện này trong đó rốt cuộc cất dấu cái gì, hắn khổ tư thật lâu, cuối cùng còn là không dám tự ý chuyên, vội vã rời đi.

Mà lúc này Kinh Thành một cái nông gia trong tiểu viện, một cái lão nhân đang tại chỉnh lý một khối ruộng cạn trên giấy cỏ, bên cạnh thì là vài cái cánh vệ cùng bí thư tỉnh hậu.

Thời gian tiếp cận giữa trưa, dương quang càng phát ra lửa nóng, bí thư tiến lên đây đối với mũ rom lão nhân nói: "Thủ trưởng, ngày chính độc, ngài nghỉ ngơi trước một hồi a!"

Mũ rom lão nhân chậm rãi đứng người lên, lau một bả mồ hôi trên trán, cười nói: "Già rồi, mới hai giờ, lại không được!"

Bất quá tâm tính rất không tệ, một tay chống nạnh, chậm rãi hướng trong phòng đi đến, tuổi tuy lớn, đi đứng coi như lưu loát.

Vào phòng cùng nước miếng ngồi ở một cái trường trên ghế đầu, chính trong phòng không có sofa, chính là một cái bàn bốn điều băng ghế.

Lão nhân mình kéo ra một cái băng ghế ngồi xuống, bí thư vội vàng giúp hắn rót chén nước, sau đó cung kính đưa cho lão nhân.

Lão nhân tiếp nhận, uống chén nước sau, đứng dậy, đi vào trung viện bỏ đào dưới kệ một tấm ghế nằm trên nằm xuống.

Bí thư một mình theo tới, cánh vệ ở lại năm thước có hơn, nhìn xem lão nhân nằm tại bỏ đào dưới kệ tròn tròn mắt.

"Thủ trưởng, hôm nay tòa soạn báo thu được đến một mảnh có ý tứ văn về, ta niệm cho ngài nghe một chút!" Bí thư biết rõ lão nhân khoảng thời gian này cũng không có nghỉ trưa thói quen.

Lão nhân cười ha hả gật đầu nói: "Tốt, nhìn xem lại là vị ấy đại tài tử phát biểu lời bàn cao kiến, chúng ta cũng học tập học tập sao."

Bí thư khòe miệng lại kéo ra, lắc đầu cười nói: "Cái này vẫn về còn không có phát biểu đâu, cũng không phải vị ấy đại tài tử ghi. Lần này vẫn về còn không có phát biểu đâu, là kính văn đồng chí chuyển giao tới."

Lão người trông mắt có chút nhú lại, lập tức vừa cười nói: "Tốt, có thể làm cho người như vậy để bụng nhất định là giỏi văn chương."

"Tại sao giải lo, chỉ có cái cách. . ."

Cả thiên văn về tại lão nhân bên tai nhẹ nhàng nhớ kỹ, lão nhân con mắt càng ngày càng sáng, lại thủy chung không có đánh đoạn Tĩnh Tĩnh nghe.

Thẳng đến bí thư niệm xong cuối cùng một chữ, lão nhân mới lại khôi phục cười tủm tỉm nói: "Tốt, Trung Quốc người biết chuyện vẫn phải có sao."

Bí thư không dám bình luận, cúi đầu cười mà không nói.

Lão nhân nhìn thoáng qua trong tay hắn ba trang giấy, rõ ràng mới niệm hai trang, còn có một trang không có niệm, có chút tò mò nói: "Còn có một trang đâu?"

Bí thư liền tranh thủ trong tay cuối cùng một tờ đặt ở phía dưới cùng nhất, lắc đầu nói: "Cuối cùng này một tờ có chút khó nghe, cho nên ta sẽ không có niệm."

Lão nhân hơi sững sờ, lập tức nói: "Sao biết đâu? người niệm cho ta nghe nghe!"

"Thủ trưởng, cái này, được rồi!" Bí thư cười khổ nói.

Nói cuối cùng một tờ, lúc trước nắm bắt tới tay trên thời điểm, hắn cũng là sững sờ, có thể viết ra phía trên văn về người, sao biết nói chuyện như thế vô liêm sỉ.

"Ta trở thành sáu năm Bình, có chín chiến hữu, ta xuất ngũ sau thay bọn họ về nhà nhìn nhìn!"

"Chậm!" Lão nhân một tiếng gào to.

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phu Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72 cái gì ca lợi hại như vậy

Bí thư cả kinh, lập tức nhìn về phía lão nhân, chỉ thấy lão nhân sắc mặt dần dần trở nên trầm trọng đứng lên, tốt nửa ngày mới lên tiếng: "Tiếp tục niệm a! Ta xem xem cái này thẳng nhóc rốt cuộc ghi cái gì khó nghe mà nói."

Bí thư trong nội tâm lập tức chấn động, lão nhân biết là ai ghi?

Cường chế ở trong nội tâm khiếp sợ, tiếp tục thì thầm: "Chúng ta đi tham gia quân ngũ chiến hữu đại bộ phận đều là gia đình hoàn cảnh không tốt lắm, có ở trong núi không có đường, có xí nghiệp nhà nước không có tiền chi, thậm chí còn có không đi học nổi, nói lên cái này lão liền nổi giận, các người này bang làm quan, ngồi không ăn bám, bọn lão tử tham gia quân ngũ bảo vệ quốc gia, các người thì không thể tranh điểm khí, làm ra điểm thành tích đến?"

"Chiến hữu bên trong, nhà của ta điều kiện tốt nhất, ta xuất môn ngồi xe, về nhà ở biệt thự, đến trường có người vận túi sách, xuất môn còn có bảo tiêu che chở, ta khó có thể tưởng tượng bọn chiến hữu gia vì cái gì nghèo như vậy, bây giờ ta mang theo bọn chiến hữu từng cái về nhà, lại phát hiện ở trong núi có đường, xí nghiệp nhà nước cũng đã xuống biển, cũng may phát lại bỏ sung một khoản tiền, đệ đệ muội muội cũng đi học."

"Lão tử quá khứ không có làm khác, tự hỏi một chút qua bất quá xuống dưới, làm quan có hay không khi dễ bọn họ, lúc ấy lão tử là phát hung ác, nếu ai làm cho bọn hắn bị ủy khuất, lão tử liều mạng cái đầu này không cần phải, giết hắn cả nhà."

Bí thư nguyên một đám chữ thì thầm xuống dưới, lão nhân Tĩnh Tĩnh nghe, thẳng đến cuối cùng một đoạn giờ, bí thư nhìn thoáng qua lão nhân nói ra: "Còn muốn niệm sao?"

Lão nhân không có tỏ vẻ, bí thư chỉ phải cười khổ đem cuối cùng một đoạn nói ra: "Bảo vệ quốc gia, kẻ lớn của đất nước bảo vệ, gia đâu? Khá tốt, đầu của các người bảo vệ, gia thuộc cũng còn sống quá khứ, thời gian cũng coi như có chạy đâu."

"Vốn là nghĩ ghi phong cảm tạ tín, chính là gần nhất không biết từ nơi nào toát ra một cỗ lệch ra phong tà khí, có phải hay không các người sống rất thục thái, thật vất vả có chút ít ngày tốt lành, chính là khoảng thời gian này các người lại bắt đầu trên nhảy hạ nhảy, cả ngày vận động, hoạt động. Nếu như bọn lão tử tham gia quân ngũ thủ quốc, các người nếu kêu lên gia thuộc không kịp ăn cơm, xuyên không được quần áo, lão tử tự dám tìm các người, đừng tưởng rằng lão tử không dám! Đã sớm không quen nhìn các người này bang quan lão gia, đừng đem lão tử ép."

"Trước hai trang đề nghị lão tử là không muốn viết, đây là các người làm quan lo lắng chuyện tình, có thể là các người thật sự bắt tranh khí, lão tử cũng không thể đem các người đều giết a, nói sau cũng giết không hết. Rơi vào đường cùng lão tử đành phải nhắc tới bút viết một đoạn đề nghị, các người cũng là năng lực, có thể bức lão tử buông thương xách bút ghi văn về! Cái này thiên văn về tự gửi cho các người nhân dân nhật báo, lão tử không biết các người phát không phát. Bất quá đừng lo, lão tử có tiền, các người không phát, lão tử mua tòa soạn báo, tòa soạn báo mua không được, lão tử mua in ấn nhà máy, xuất ra toàn bộ thân gia khắc bản, ấn xong rồi lão tử dùng tiền muốn người đi phát, cả nước phát, đứng ở các người chính phủ cửa phát, các người nếu có lá gan dám nói lão tử tạo phản, các người tự tới bắt lão tử!"

Bí thư kinh hãi lạnh mình niệm xong cuối cùng một đoạn, nhìn về phía lão nhân giữ im lặng.

Lão nhân cái này mới ý thức tới xong rồi, đứng dậy, tiếp nhận trên tay hắn ba tờ giấy, rõ ràng cho thấy sao, chữ rất tốt xem, hắn liếc thấy đến kí tên.

"Ta cũng biết là hắn ghi, lão Vân gia vô liêm sỉ, đằng sau phản nản là hắn ghi, cũng chỉ có hắn có lá gan này, nói cái này lời nói. Cái này không dễ làm, tiểu tử này là cá vô liêm sỉ, không sợ chết, hết lần này tới lần khác còn chỉ cần không phản quốc tự không động đây được vô liêm sỉ!"

Đằng sau chính là hắn ghi? Đây phía trước đâu? Chu bí thư trong nội tâm có chút kinh nghi bất định, hiện tại Vân gia giống như. . .

"Cái này thiên văn về chỉ sợ phát không được." Chu bí thư nhẹ giọng tại lão nhân bên tai nói ra.

Lão nhân đôi mắt nhắm lại nói: "Ha ha, đằng sau tin không hội phát, nhưng là phía trước sao. . .!"

Vân Dịch văn về cũng không có để lộ tin tức, mà ngay cả Vân gia cũng không biết, bất quá tại ngày thứ hai nhân dân nhật báo trang đầu thật sự tại tòa soạn báo phát ra rồi.

Lập tức khiến cho một mảnh xôn xao, vô số nhà tộc chính khách, ánh mắt tập trung ở văn về kí tên trên.

"Mộc Nhất đồng chí, hiện tại thủ trưởng đang tại họp, người xem. . ." Đại cửa phòng hội nghị, văn phòng bí thư trưởng mặt không biểu tình xem cái này Vân Mộc Nhất.

Vân Mộc Nhất tâm lập tức chìm vào đáy cốc, mắt liếc nhìn về phía bí thư trưởng trên tay báo chí, này tiên minh tiêu đề đập vào mi mắt.

Vân Mộc Nhất thở sâu, xoay người rời đi, thẳng đến ngọc đỉnh sơn.

Ngọc đỉnh sơn!

Đồng thúc sắc mặt cực kỳ khó coi đứng ở lão gia tử bên người, lão gia tử trước mặt bày đặt báo chí, lão gia tử cũng đã nhìn vài lần, con mắt còn định tại trên báo chí.

"Thủ trưởng, muốn hay không đi tìm Vân Dịch lên tiếng hỏi sớ!" Đồng thúc có chút khàn khàn thanh âm truyền ra.

Lão gia tử không nói lời nào, lẳng lặng nhìn báo chí.

"Báo cáo thủ trưởng, Mộc Nhất đồng chí thỉnh cầu hội kiến." Tiếp đãi quan tiến đến thông báo.

Đồng thúc nhìn lão gia tử liếc nói: "Làm cho hắn vào đi!"

Vân Mộc Nhất sau khi đi vào, đã nhìn thấy lão gia tử con mắt chăm chăm vào này trương báo chí, nhìn nhìn lại Đồng thúc sắc mặt cực kỳ khó coi, lập tức hiểu không là lão gia tử bày mưu đặt kế.

Nguyên bản trong lòng của hắn dùng làm cho này là lão gia tử bày mưu đặt kế, hắn không rõ lão gia tử vì cái gì làm như vậy, đầu tiên là làm cho lão Nhị về nhà, tiếp theo lão tam lão Tứ im tiếng, chỉ để lại hắn một người xấu hổ cực diện.

Tiếp theo lão Nhị gia Vân Dịch một thiên kinh thế hải tục văn về, đưa hắn một cước đạp vào vực sâu, giờ phút này sắc mặt như tro tàn đứng ở lão gia tử trước mặt.

"Cha!" Vân Mộc Nhất thanh âm ồ dột hô.

Lão gia tử rốt cục ngẩng đầu lên, nhìn về phía Vân Mộc Nhất nói: "Tốt lắm, không có cái gì quá không được, Vân Dịch vậy mà cũng đã làm ra, chúng ta muốn gánh chịu."

"Cha, hắn vì cái gì làm như vậy? chúng ta không thể gánh chịu hậu quả!" Vân Mộc Nhất trải qua nhiều năm không thay đổi sắc mặt, giờ khắc này tại trước mặt phụ thân lại là cũng nhẹn không được nữa.

Lão gia tử ánh mắt vì lệ, nhìn về phía Vân Mộc Nhất nói: "Người muốn nói cái gì?"

Vân Mộc Nhất khẽ dừng, trong đầu hồi tưởng mới vừa rồi bị bài xích hình ảnh, còn là nhìn không được nói: "Cái này thiên văn về không thể nào là Vân Dịch ghi, đây là có người lợi dụng hấn. chúng ta muốn điều tra hấn, nếu không chúng ta chỉ sợ thừa đảm đương không nổi cái này hậu quả!"

"Người nghĩ cùng bọn họ phân rõ giới hạn?" Lão gia tử nhìn xem hấn trầm giọng nói.

Vân Dịch nhìn xem phía trước mặt văn về sắc mặt trầm tĩnh, cũng không có gì biểu lộ, cái này thiên văn về còn là phát, vì cái gì có thể phát hấn cũng biết.

Cái cách phái hy vọng có thể phát, mà phái bảo thủ cũng không phải thùng sắt một khối, luôn luôn nghĩ mây đen gia một bà người tại, dù sao thiếu một gia chia làm quả, tổng là chuyện tốt.

Cầm lấy điện thoại đánh cho Mộc Lâm nói: "Mộc Lâm hiện tại ngược lại việt châu sao?"

"Cũng đã dựa theo phân phó của ngài sớm đến, ngài vé máy bay cũng đã định tốt, mười một điểm chung máy bay."

Cúp điện thoại sau, Vân Dịch lái xe đi đến sân bay.

Xuống phi cơ sau, Vân Dịch kêu cỗ xe cho thuê đi đến Khải đều quốc tế từ điểm, đây là Vân Dịch nhà mình từ điểm.

Theo bọn họ sau khi kết hôn, Mộc Lâm chỉ có có hoạt động, vậy đều xem trước một chút địa phương có hay không nhà mình từ điểm, nếu có tự tuyển tại từ nhà ở, cũng an toàn chút ít.

Đi đến Mộc Lâm gian phòng đối diện mở cả phòng, sau đó cho Mộc Lâm gọi điện thoại.

Mộc Lâm đang tại trong từ điểm nghỉ ngơi, nàng buổi sáng đã tới rồi, lần này tại tân hải hành trình bị rút ngắn, nơi này vốn là nội địa sau cùng một trạm, sau đó tự bay Hongkong.

Theo album thành tích càng ngày càng tốt, cũng đã sắp đột phá bốn tờ bạch kim, nàng mỗi đến trên đất chỗ đã bị hoan nghênh trình độ cũng cùng ngày đều tranh.

Mặc dù nói loại này danh khí có chút hư, dù sao chính thức làm cho nàng đồ tía cũng chỉ có cái này một tấm album.

Nàng hiện tại coi như có siêu sao phạm, nhưng là kỳ thật còn cần sau này không gián đoạn tác phẩm đến người bảo lãnh khí không giảm xuống.

Mộc Lâm như trước xinh đẹp chói mắt, mấy ngày liên tiếp bốn ba không để cho nàng nhiễm lên phong trần, tron bóng khuôn mặt dưới ánh mặt trời chiếu xạ ra một vòng ửng đỏ, mềm mại tóc quần tùy ý rồi tung sau đầu!

Có chút lười biếng ngồi ở trên ghế sa lon, nhìn xem đi tới Vân Dịch, cũng không có đứng dậy, trên tay cầm lấy một cái quả táo tại cái miệng nhỏ cắn.

Trên TV y nguyên bày đặt đánh võ phiến, Tiểu Phi ngồi ở TV phía trước trên ghế sa lon, nhìn thoáng qua Vân Dịch kêu một tiếng ca, lập tức lại chăm chăm vào TV.

Tiểu Trần mở cửa đem Vân Dịch nghênh sau khi đi vào, tự đứng ở một bên nhìn xem hấn, hấn khoảng thời gian này đều là thiếp thân đi theo Mộc Lâm, sợ tùy thời có ít người tới bái phỏng, hấn cần ứng phó.

Vân Dịch ngồi xuống trầm mặc thật lâu sau nói với Mộc Lâm: "Chỗ này của ta có một ca khúc, cần người hát, nhưng là bài hát này hát sau nhất định sẽ có một chút phong ba, người xem trước một chút."

Vân Dịch từ trong túi tiền xuất ra này trương giấy tốt văn kiện giấy đưa cho Mộc Lâm, Mộc Lâm có chút khó hiểu nhìn một chút Vân Dịch nói: "Cái gì ca lợi hại như vậy?"

Lấy ra mở ra nhìn nhìn, cẩn thận cân nhắc trước giai điệu, nhịp điệu, trong miệng không tự kìm hãm được hừ đi ra.

Vân Dịch không nói gì, bài hát này nguyên bản không phải lúc này hát, chính là Vân Dịch cẩn thận suy tư qua đi, cảm thấy bài hát này lớn nhất đại biểu tính.

Mộc Lâm từng câu hừ trước này quen thuộc giai điệu, nhịp điệu, cũng không ý thức được bài hát này có cái gì không ổn.

Mà bên cạnh tiểu Trần nghe Mộc Lâm nhỏ ra vài câu ca từ, sắc mặt lại là bỗng nhiên thay đổi, vội vàng chạy đến Mộc Lâm sau lưng, nhìn ca từ.

Thăng đến xác định mình không có nghe lầm, lập tức thở hổn hển nhìn xem Vân Dịch nói: "Vân, Vân tổng, bài hát này. . . Mộc Lâm không thể hát!"

Vân Dịch ngẩng đầu nhìn hấn một cái, hấn trước mặt sắc có chút sợ hãi, Vân Dịch không có trách cứ hấn xen vào, không nói gì, mà là nhìn về phía Mộc Lâm.

Mộc Lâm ngẩng đầu nhìn tiểu Trần liếc nói: "Làm sao vậy? Bài hát này không đúng?"

Nàng bình thường công tác chủ yếu là âm nhạc hộp phim, cùng với quảng cáo buổi họp báo các loại cùng giải trí có quan hệ, tại phương diện chánh trị thật sự không tại đi.

Mà tiểu Trần làm người đại diện hẳn am hiểu nhất đúng là thăm dò rõ ràng các loại kiêng kỵ, chứng kiến ca từ đệ trong nháy mắt, hẳn liền biết rằng bài hát này đại biểu cái gì.

Sắc mặt vô cùng khó coi nhìn xem Vân Dịch trầm mặc bộ dạng, quyết định nói: "Mục Lâm, bài hát này ngươi không thể hát, nếu không sẽ bị phong sát!"

Mục Lâm sắc mặt thoáng cái biến thành nghiêm túc lên, nhìn thoáng qua tiểu Trần, lại nhìn Vân Dịch cúi đầu giữ im lặng, lần nữa nhìn về phía trang giấy trong tay.

Tiểu Trần nghiêm túc nói: "Mục Lâm ngươi không rõ, chúng ta giới giải trí trong người, cái gì còn không sợ, chính là sợ liên quan đến chính trị, một khi chen vào sai rồi chân, chúng ta tựu không còn có Đông Sơn tái khởi cơ hội, huống chi đây cũng không phải là hiểu lầm, cái này là cố tình."

Mục Lâm nhìn xem trong tay ca khúc, lại ngẩng đầu nhìn Vân Dịch, cuối cùng hướng về tiểu Trần hỏi: "Rốt cuộc chuyện gì xảy ra."

Nàng cũng đã nhìn ra bài hát này tính chất, nhưng là có thể tạo thành lớn như vậy hậu quả sao?

"Mục Lâm ngươi bình thường đã không có giải qua, nhưng là hiện tại cao tầng hướng gió cũng đã trong sáng, chỉ sợ từ nay về sau giới giải trí sinh tồn sẽ trở nên khó khăn rất nhiều, hoàn cảnh hội dần dần buộc chặt, mà ngươi bài hát này trên cơ bản hay là tại làm trái lại, đây là muốn ra đại sự." Tiểu Trần sắc mặt vô cùng nghiêm túc.

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phu Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 73 ta hát

Tiểu Trần giải thích không tính sai, đứng ở Mục Lâm góc độ, đây cũng không phải là mạo hiểm, mà là muốn chết.

Mục Lâm nghe xong tiểu Trần giải thích, nhìn về phía Vân Dịch, Vân Dịch không nói một lời cúi đầu, nàng nhú nhú mày nhẹ giọng hỏi: "Vân Dịch, tiểu Trần nói ngươi đều biết?"

Vân Dịch ngẩng đầu lên nhìn xem Mục Lâm, gật đầu nói: "Ta biết rõ!"

Hắn cũng là bởi vì biết rõ cho nên mới phải làm cho Mục Lâm đến hát, chỉ có điều trong chỗ này quan hệ, hắn nói không nên lời, cho nên còn phải xem Mục Lâm lựa chọn.

Mục Lâm đứng dậy đối với Vân Dịch nói: "Ngươi đi theo ta gian phòng!"

Nói xong nàng dẫn đầu hướng về gian phòng đi đến, cho tới bây giờ tiểu Trần đã biết bọn họ quan hệ, nàng cũng không cảm kỵ.

Tiểu Trần lập tức cấp, vội vàng khăn cầu nhìn xem Vân Dịch vội vàng nói: "Vân tổng, Mục Lâm thật không có thể hát!"

Vân Dịch rất tán thưởng công tác của hắn thái độ, đứng dậy vỗ vỗ bờ vai của hắn nói: "Mục Lâm là lão bà của ta, ngươi cảm thấy ta sẽ hại nàng sao?"

Tiểu Trần ngạc nhiên, lại không rõ Vân Dịch đã không có muốn hại nàng, vì cái gì xuất ra phần này ca khúc làm cho Mục Lâm hát?

Vân Dịch đi tiến gian phòng, đóng cửa lại, Mục Lâm ngồi ở trên giường nhìn xem hắn, nhẹ giọng hỏi: "Ngươi có thể nói cho ta biết nguyên nhân sao?"

Vân Dịch cũng không nói gì nguyên nhân, dù sao chuyện lần này quá lớn, Mục Lâm biết rõ nhiều hơn không chắc là chuyện tốt, ngược lại sẽ rất có áp lực, mà là nhẹ nói nói: "Hiện tại cao tầng có hai loại tư tưởng, mà ta cho ngươi bài hát này, tựu đại biểu thái độ của ta, từ khúc đều rút trên tên của ta, ta cần đem loại thái độ này biểu đạt đi ra ngoài, mà ngươi là lão bà của ta, ngươi là người chọn lựa tốt nhất."

Mục Lâm lẳng lặng nhìn hắn, trong nội tâm nàng rất rõ ràng, tiểu Trần nói nhất định là sự thật, mà Vân Dịch cái gì cũng không chịu nói cho nàng biết, khiến cho nàng hát bài hát này, rất có thể hội chấm dứt việc của mình nghiệp ca.

Nàng rất kỳ quái giờ khắc này, mình vậy mà không có gì quá mức kịch liệt phản ứng, đây là Vân Dịch cho nàng, có lẽ trong lòng hắn chưa từng có nghĩ tới Vân Dịch hội hại nàng.

"Người biết bài hát này sẽ mang đến cho ta bao nhiêu ảnh hưởng, người còn kiên trì làm như vậy?" Mục Lâm lần nữa hỏi.

Vân Dịch gật đầu nói: "Cái này với ta mà nói rất quan trọng, đây là không thể không làm chuyện tình, người rất có thể gặp phải một khoảng thời gian thung lũng, nếu như người khó xử, ta sẽ tìm người khác. . . ."

"Ta hát!" Mục Lâm nói khẽ.

Vân Dịch nhìn xem nàng, trong nội tâm đột nhiên định xuống tới, không hề bàng hoàng! Mục Lâm có lựa chọn quyền lợi, nhưng là làm lão bà của hắn, khi hắn cần có nhất trợ giúp thời điểm, Mục Lâm nếu như cự tuyệt, tuy nhiên biết rõ nàng cũng không biết trong đó lợi hại quan hệ, nhưng là Vân Dịch y nguyên hội cảm giác được thất vọng.

Có lẽ nam nhân đều là ích kỷ, tại cảm tình phương diện có thể vô hạn trả giá, nhưng đã đến nên chiếm có lúc nếu như không chiếm được, tuyệt đối sẽ không thật sự có tự mình nghĩ như vậy rộng rãi.

Vân Dịch nhẹ nhàng kéo qua Mục Lâm bả vai, làm cho nàng dựa vào tại chính mình đầu vai.

Đây là kết hôn đến nay lần đầu tiên, hắn chủ động làm ra cử động như vậy. Mục Lâm thân thể có chút xiết chặt, lại cuối cùng không có cự tuyệt.

Lần này nàng nhìn thấy Vân Dịch, tuy nhiên chỉ là vài ngày không thấy, nhưng là nàng có thể cảm giác được Vân Dịch trong nội tâm phảng phất nặng trĩu, nàng không biết đó là cái gì, nhưng là trực giác của nữ nhân nói cho hắn biết, Vân Dịch tình cảnh hiện tại cũng không tốt.

Bởi vì hắn lông mày thủy chung nhíu chặt, đã không có bình thường một ít ti lạnh nhạt, nàng không có nghĩ nhiều như vậy, đừng nói là vợ chồng, chính là một cái một mực trợ giúp bằng hữu của nàng, nàng cũng cự tuyệt không được.

Huống chi Vân Dịch đã tìm nàng, đã nói lên chuyện này giao cho nàng mới là tốt nhất, nàng rất thông minh, Vân Dịch nói muốn cho thấy thái độ, như vậy còn có cái gì so với lão bà của mình phát ra tiếng càng thêm hữu lực?

"Người yên tâm đi, ta có tính toán!" Vân Dịch tại nàng bên tai nói khẽ.

Vân Dịch sau khi rời đi, tiểu Trần nhìn xem một lần nữa ngồi ở trên ghế sa lon Mục Lâm, sắc mặt cực kỳ khó coi nói: "Người đáp ứng rồi?"

Mục Lâm gật đầu, nói khẽ: "Tiểu Trần, người không cần lo lắng, Vân Dịch tuyệt đối sẽ không hại ta."

Tiểu Trần không nói gì, tuy nhiên hắn cũng biết đạo lý này, nhưng là tại tình huống hiện tại hạ, tất cả mọi người tránh không kịp, mình lại muốn lên vội vàng đi đứng, rốt cuộc là vì cái gì.

Nghĩ đến Vân gia bối cảnh, không khỏi nghĩ đến chẳng lẽ thượng tầng có cái gì gió thổi cỏ lay, hướng gió lại thay đổi. Mình lại không biết.

Dù sao cũng đã thành kết cục đã định, mình phản đối hữu dụng sao? Vân Dịch quyết định chuyện tình, chỉ sợ Mục Lâm phản đối có thể tiến hành, mình phản đối, khi đó ông cụ thất cổ.

Vân Dịch ra từ điểm từ nay về sau, lấy điện thoại ra đánh cho Mộc Sam nói: "Mục Lâm bên này cũng đã đáp ứng rồi, người bên kia có thể bắt đầu rồi!"

"Tốt, ta đã liên lạc tốt tất cả quan hệ, sẽ không ra vấn đề lớn." Mộc Sam thanh âm rất là trầm trọng.

Mục Lâm Nghiễm Châu ký thụ hội y nguyên lửa nóng, nơi này là album bán một trong những chỗ nhiều nhất, chỉ là Nghiễm Châu trên đất tự bán đi gần sáu mươi vạn trương đĩa nhạc, là trừ Lâm Hải ngoại ý muốn album lượng tiêu thụ lớn nhất địa phương.

Mục Lâm mặc dù biết mình đem gặp phải cái gì, chính là như trước mang theo mỉm cười ký phát mỗi một trương album, tiểu Trần có chút khuôn mặt u sầu cùng chủ sự ngay ngắn tại can thiệp những thứ gì.

Mãi cho đến bốn giờ chiều mới ký bán hết, nhưng là hôm nay các phóng viên phát hiện chưa từng có hiện thân hội chiêu đãi ký giả Mục Lâm, hôm nay cũng không có trực tiếp hồi từ điểm, mà là tại tiểu Trần cùng Tiểu Phi cùng đi xuống đến phóng viên hội hiện trường.

Mỗi lần ký bán hết đều cử hành một lần hội chiêu đãi ký giả, hôm nay cũng không ngoại lệ, các phóng viên thống nhất đem microphone đưa tới Mục Lâm trước mặt. Đang chuẩn bị vấn đáp, lại bị tiểu Trần cắt đứt.

"Các vị phóng viên các bằng hữu tốt, tại nơi này muốn tuyên bố một cái tin tức tốt, hôm nay công ty truyền đến tin tức, Mục Lâm album cũng đã đột phá bốn tờ bạch kim, vì đáp tạ mê ca nhạc bằng hữu, ba ngày từ nay về sau, thì ra là tháng sáu mười tám số, Mục Lâm sẽ tại biển sâu tổ chức một lần đại hình ca hữu hội, hi vọng đến lúc đó truyền thông bằng hữu có thể đến nơi." Tiểu Trần nói.

"Cái gì? Đại hình ca hữu hội?"

"Không phải biểu diễn hội? Là ca hữu hội? Tại biển sâu?"

"Thật tốt quá, đầu đề có!"

Lập tức dưới giống như tạc mở nổi đồng dạng, Mục Lâm một mực tại ký bán, đoạn thời gian trước có truyền thông hỏi qua có hay không có bắt đầu diễn xướng hội tính toán.

Mục Lâm phía chính phủ trả lời là, tạm thời không có, không nghĩ tới lúc này mới hai ngày nữa muốn mở ca hữu hội.

"Mục tiểu thư, xin hỏi người tại sao phải lựa chọn tại biển sâu, mà không phải tại việt châu đâu?" Việt châu đô thị báo.

Mục Lâm mỉm cười nói: "Bởi vì công ty an bài!"

Rất đơn giản đáp án, lại làm cho người ta không lời nào để nói.

"Mục tiểu thư, xin hỏi nguyên huy hoàng nghệ nhân bộ trưởng Lâm Phi cũng đã đi ăn máng khác đến Phụng Hoàng giải trí, có đồn đãi là hẳn chế tạo 《dũng khí》, người sẽ cùng theo hẳn quá khứ sao?" Kinh Thành giải trí báo.

Mục Lâm mỉm cười trầm mặc, bất hồi ứng, tại Phụng Hoàng giải trí vừa mới thành lập sau thì có các loại phóng viên bắt đầu hỏi thăm ý kiến của nàng, đáp lại qua một lần sau, lại bất hồi ứng.

Nàng không đáp các phóng viên cũng không có biện pháp, đành phải đem thoại đề quay lại biển sâu ca hữu hội.

"Mục tiểu thư, lần này ca hữu hội ngài hội diễn hát vài bài hát, ca đơn có thể công bố sao?" Biển sâu vệ xem.

Mục Lâm mỉm cười nói: "Còn chưa có xác định, bất quá cũng đã xác định đến lúc đó hội diễn hát một thủ ca khúc mới."

"Ca khúc mới tên gọi là gì?"

"Mục tiểu thư có phát album mới quyết định ư, bài hát này là album mới chủ đánh ca sao?"

"Ca khúc mới còn là do lão binh điền từ soạn sao? Ngài cùng lão binh là tình lữ quan hệ sao?"

Tiểu Trần vội vàng đứng ra nói: "Hôm nay phóng viên hội đến đây là kết thúc! Thành mọi người chú ý Mục Lâm biển sâu ca hữu hội tin tức! Đồng thời chúng ta có một thông cáo, Mục Lâm ca khúc mới đơn khúc đem tại tháng sáu mười tám số hai giờ chiều bắt đầu cả nước đem bán."

Mục Lâm tại bảo tiêu cùng đi hạ rồi đi hiện trường, các phóng viên tắc thất vọng lồi ra, bất quá cuối cùng có chút ít mới tin tức.

Ngày thứ hai nội địa báo chí lần nữa bị Mục Lâm nhận thầu, tuy có Mục Lâm nhân khí, cũng có huy hoàng quan hệ xã hội.

"Nội địa tân duệ ngày sau Mục Lâm tháng sáu mười tám ngày, đem tại biển sâu tổ chức đại hình ca hữu hội!"

"《dũng khí》 nửa tháng đột phá bốn tờ bạch kim, Mục Lâm vừa ra, ai dám tranh phong!"

"Hừ hừ thực thực lão binh lần nữa ra tay, Mục Lâm biển sâu ca hữu hội đem biểu diễn ca khúc mới, tháng sáu mười tám số hai giờ chiều đồng bộ đem bán."

"Phụng Hoàng giải trí VS huy hoàng giải trí khó có phần thắng, 《dũng khí》 liên tiếp thắng chức!"

Phụng Hoàng giải trí Vương Yến Sơn nhìn xem phía trước mặt báo chí, sắc mặt thật không tốt xem nói với Lâm Phi: "Lão binh chuyện tình, còn không có một điểm tin tức sao?"

Lâm Phi sắc mặt ngưng trọng lắc đầu nói: "Lý Tĩnh đã bị xa thải, hiện tại tin tức của chúng ta nơi phát ra càng thêm thiếu thốn, căn bản tìm không thấy cái này lão binh là thần thánh phương nào?"

"Lý Tĩnh? Hừ, ăn cây táo, rào cây sung gì đó, Mộc Sam tin tức nàng vậy mà không có nói cho chúng ta biết? Hại chúng ta không có sớm làm chuẩn bị, hẳn nhậm chức tổng tài sau bắt đầu đại quy mô đối với chúng ta tiến hành đả kích, truyền thông quan hệ xã hội, quảng cáo tuyên truyền, khắp nơi bị bọn họ áp chế." Vương Yến Sơn trong mắt hung lóng lánh.

Mộc Sam đột nhiên tiền nhiệm làm cho bọn hắn bị tổn thất nặng, không có chuẩn bị sẵn sàng, nguyên bản đang tại hiệp đàm hiệp ước, hết thảy bị Mộc Sam cắm đi vào một cước, phàm là người muốn, ta liền nhúng tay, Mộc Sam ở trên một điểm này làm rất đúng chỗ.

Tự tại vừa rồi, lại một cái quảng cáo hiệp ước bị Mộc Sam trộn lẫn, tuy nhiên chiếm được hiệp ước, chính là điều kiện cũng đã thật to giảm xuống.

Giới giải trí cứ như vậy lớn, ngẩng đầu không thấy cúi đầu gập, người đoạt đi rồi cặp lòng đựng com, ta liền không có ăn, hướng chi còn là sinh tử đối thủ.

Lâm Phi cũng là lòng mây thâm tỏa nói: "Hiện tại chúng ta tạm thời chỉ có thể ở TV phim cao thấp công phu, Mục Lâm thế quá vượng, chúng ta cùng bọn họ tại đĩa nhạc trên bình không có chút nào phần thắng.

Hiện tại bọn hắn liền xuất thủ dũng khí đều không có, một khi thất bại, như vậy vừa mới thành lập Phụng Hoàng sẽ lòng người bàng hoàng, đối huy

hoàng đồng dạng là như thế, cho nên hai nhà bọn họ ai cũng bại không dậy nổi.

Hai nhà cũng đã thành truyền thông đối lập đối tượng, không quản bọn hắn có nguyện ý hay không, coi như là một đỉnh điểm chênh lệch đều bị phóng đại.

Vương Yến Sơn sắc mặt thâm trầm nói: "Gần nhất công ty nghệ nhân phản ứng gì?"

"Lam tiểu thư có chút ý kiến, lúc trước chúng ta đáp ứng chính là, công ty thành lập lập tức phát triển, từ nàng biết rõ chúng ta tạm không phát triển, cũng đã rất không cao hứng, tìm đến qua ta, ta trấn an một chút." Lâm Phi có chút phát sầu.

Lam Tâm Ảnh đã từng là huy hoàng ngay sau cấp nghệ nhân, tuổi mới vừa vặn hai mươi bảy tuổi đúng là làm hồng tuổi, đã từng Trương Từ Ngọc đều bị nàng áp ở dưới thân.

Bây giờ đến Phụng Hoàng, nhưng khi nhìn trước huy hoàng bên kia một cái đã từng trong mắt nàng người mới Mộc Lâm vậy mà hồng phát tím, hơn nữa lại truyền Trương Từ Ngọc album cũng đã tiến vào hậu kỳ chế tác giai đoạn.

Gọi nàng như thế nào không nóng nảy, chính là Phụng Hoàng chính là không trả lời, lại thêm Mộc Sam cũng đã phái người liên lạc nàng, cho ra điều kiện tuy nhiên cùng Phụng Hoàng không sai biệt lắm.

Nhưng là bên kia hiện tại thế rõ ràng không phải Phụng Hoàng có thể so sánh, thậm chí liên khối đều phát không được.

Vương Yến Sơn nói: "ừ, chỉ sợ lại có Mộc Sam chuyện tình a, trước kia thật đúng là coi thường hắn, chỉ tiếc lúc trước chậm ngòi không có có thành công. Lam tiểu thư nơi đó hay là trước trấn an a, kịch truyền hình không phải đã đã tìm được kịch bản sao? chúng ta cũng đập dân quốc đùa giỡn, khiến cho lam tiểu thư làm nữ chủ a, lần này nhất định phải đánh thắng huy hoàng!"

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phụ Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74 chuẩn bị sẵn sàng

"Đại tẩu! các người muốn như thế nào tùy người, Vân Dịch có thể không là cháu của các người, hắn cũng có thể không phải Vân gia cháu nội, nhưng là hắn vĩnh viễn là con của ta. Ta cùng con ta phân rõ giới hạn? Thiệt thòi người nghĩ ra được!"

"Người. . . Tốt, tốt, Đồ Đồ!"

Vân Lâm sắc mặt xanh đen thả ra trong tay điện thoại, lần nữa nhìn về phía trên bàn công tác báo chí, trước mắt hắn phảng phất lần nữa hiện hiện nâng Vân Dịch ngày đó ở công ty nói lời.

"Cha, nếu như ngài nhất định phải tham dự trong đó, này tướng thiên tự tập đoàn giao hàng cho ta, ngài đi thôi!"

Lúc ấy Vân Dịch lời nói chi quyết tuyệt như cũ tại bên tai tiếng vọng, chính là chi chớp mắt chính hắn đã phát tài như vậy một thiên văn về.

Đại tẩu vừa rồi tại trong điện thoại nổi giận, hắn biết rõ đại biểu đại ca ý tứ, có thể Vân Dịch là con của hắn, không quản làm cái gì, làm bao nhiêu lỗi sự, y nguyên là con của hắn.

Nhìn xem trên bàn điện thoại, muốn đánh cho Vân Dịch hỏi một chút tình huống, có thể mấy lần do dự cuối cùng cũng không có cầm lên, đứa con cũng đã lớn lên, từ ngày đó hắn liền biết rằng đứa con lớn lên, có chủ ý của mình, chỉ sợ là nên buông tay.

Hơn nữa lão gia tử bên kia cũng không có gọi điện thoại đến chất vấn, hắn xoa xoa thấy đau đầu, cuối cùng lắc đầu, theo hắn đi thôi, không quản nhiều đại sự, còn có hắn cái này phụ thân tại, trời sập không xuống!

Vân Dịch không biết Phụng Hoàng giải trí cùng huy hoàng giải trí đấu tranh, đồng dạng không biết phụ thân cùng đại bá trong lúc đó ngăn cách do đó sinh ra.

Hắn đứng ở biển sâu quốc tế mạo dịch trung tâm quảng trường, nhìn xem hoàn cảnh chung quanh, nơi này là lộ thiên quảng trường, có thể lớn nhất khả năng tiếp nhận người lưu lượng.

Sở dĩ lựa chọn tại nơi này, có nguyên nhân của hắn.

"Tiểu cô, xin nhờ chuyện của ngài thế nào?" Vân Dịch đối với điện thoại cười hỏi.

"Người đưa nhỏ này, chuyện lớn như vậy người cũng dám gạt ta, nếu không người đừng hôm nay cùng ta nói lên, còn không biết rằng người vậy mà lá gan lớn như vậy, còn dám tìm ta muốn hội trường? người là ngứa da à!" Tiểu cô thở phì phì thanh âm theo trong điện thoại truyền đến.

Nếu nói là thân thích trung, hẳn ấn tượng so với sâu, phỏng chừng chính là chỗ này vị tiểu cô, tiểu cô không có hài tử, qua nhiều năm như vậy, cho dù hẳn tại bộ đội thời điểm y nguyên sẽ cho hẳn viết thơ, rất đau hẳn.

Lần này bởi vì thời gian khẩn trương cho nên chỉ có thể cầu đến tiểu cô trên đầu, tại việt châu hẳn phụ gia là có sức ảnh hưởng, biển sâu cùng việt châu quan hệ mật thiết, hẳn tin tưởng đừng có thể làm đến.

Chính là hẳn không biết đừng có thể hay không giúp hẳn, đừng rốt cuộc là cái gì thái độ, hẳn cũng không biết, lúc này nghe bác quở trách, chỉ có thể cọt nhả nói: "Tiểu cô, ngài đã giúp ta lúc này đây, chờ ta sự xong xuôi, tự mình đi ngài này thỉnh tội, ngài muốn đánh phải không, tuyệt không phản kháng!"

"Hừ, người còn dám xách cái này, người đến biển sâu vì cái gì không đến xem bác, thật sự là yêu thương người cái này tiểu bạch nhãn lang!" Bác nói.

Vân Dịch dù cho cách điện thoại cũng có chút hồ thẹn, sự tình quá nhiều, hẳn thật đúng là không có lo lắng: "Là lỗi của ta, lỗi của ta, ngài tự nói cho ta biết rốt cuộc có hay không làm thỏa đáng à!"

"Đợi điện thoại!"

Bác bên kia đem điện thoại treo, Vân Dịch trên mặt cười khổ, biết rõ bác là thật tức giận, bất quá bây giờ cũng bất chấp những này.

Mười phút sau điện thoại đến đây, Vân Dịch tiếp nâng điện thoại: "Ta là Vân Dịch!"

"Ngài khỏe chứ, ta là trung tâm quảng trường chiêu thương mở người phụ trách!"

Vân Dịch sau khi để điện thoại xuống, trầm mặc nhìn xem cái này phiến quảng trường, bác cuối cùng còn là giúp hẳn làm thỏa đáng, làm cho trong lòng của hẳn có một cái suy đoán.

Tháng sáu mười bảy ngày buổi chiều, biển sâu tin tức xong xuôi từ nay về sau người chủ trì đột nhiên toát ra như vậy nhất đoạn văn khiến cho vô số ngồi ở TV trước người xem tròn mắt há hốc mồm: "TV trước người xem các bằng hữu mọi người tốt, trừ danh ca sĩ Mộc Lâm nữ sĩ, ngày mai đem tại ta thị quốc tế mậu dịch trung tâm quảng trường tổ chức đại hình ca hữu hội, ta đài vào khoảng ngày mai tám giờ rưỡi sáng hiện trường trực tiếp, thỉnh xem chúng các bằng hữu tiếp tục chú ý!"

Trong lúc nhất thời cả biển sâu, thậm chí cả nước chỉ cần xem cái này đoạn tiết mục mọi người mộng, biển sâu vệ xem là trên tinh vệ xem, sao biết trực tiếp một cái ca sĩ ca hữu hội?

Cái này cũng thật bất khả tư nghị a, người xem khá tốt, hiểu công việc người dù sao không nhiều lắm, chính là cả nước cái khác vệ tàn số nhìn đạo cũng có chút mộng, bọn họ đây là muốn làm cái gì?

Nếu như là mở tiệc tối khá tốt, chính là một cái ca hữu hội vậy mà lại làm trên tinh vệ xem hiện trường trực tiếp? Có phải là có chút chuyện bé xé ra to!

Vô số điện thoại bắt đầu đánh độ sâu hải vệ xem bộ tuyên truyền, cổ vấn sự tình thiệt giả, đài trưởng trương ngọc lâm điện thoại cũng bị đánh bạo.

Rốt cục đem điện thoại dập máy, trên mặt lộ ra một vòng khổ sấp, hẳn có thể quyết định sao? Phía trên công đạo xuống hẳn chỉ có thể làm theo.

Vân Dịch nhìn xem cái này đoạn tiết mục, khoe miệng lộ ra một tầng tiểu dung, mình không có đoán sai, quả nhiên đừng cùng mình là nhất trí, không nghĩ tới lần này thực làm thành.

Có thể trực tiếp đi ra ngoài, có thể so sánh truyền thông báo chí sau đó đưa tin lực ảnh hưởng muốn lớn hơn nhiều, hết thảy tự xem ngày mai.

Lúc này, hẳn cũng không biết đang có một hàng xe lửa cũng đã chạy nhanh hướng hẳn dưới chân thổ địa, tại vô số cảnh vệ thủ hộ hạ leo lên cái này phiến nhiều năm tương lai thổ địa.

Tháng sáu mười tám sáng sớm, thiên tài vừa tăng sáng, dậy sớm thị dân môn tại trải qua trung tâm quảng trường giờ, đột nhiên phát hiện nơi này cũng đã người ta tập nập.

Có đường qua nơi đây đi làm, nhìn xem cái này khung bố người lưu lượng, không biết chuyện gì xảy ra, nhiệt tâm vội vàng lấy điện thoại ra báo cảnh sát: "Uy! Cảnh sát sao?"

"Đúng, ta tại trung tâm quảng trường, nơi này có người tập hội!"

"Cái gì? Mộc Lâm ca hữu hội? Có cảnh sát tại hiện trường, tốt ta biết rồi!"

Đề điện thoại xuống, nhìn nhìn dòng người, quả nhiên phát hiện đang có mặc đồng phục cảnh sát cảnh sát nhân dân bắt đầu mai mối phân cách đám

người, nhìn xem cái này náo nhiệt tràng cảnh, ban cũng không trên,, lấy điện thoại ra đánh cho đồng sự.

"Tiểu Lưu a, giúp ta thành cá già."

"Không phải, ta không có bệnh, hôm nay trung tâm quảng trường có diễn xuất, nghe nói là Mục Lâm, đúng, hát 《 ngàn ngàn khuyết ca 》 cái kia, không cần tiền, là lộ thiên quảng trường! Ta đã nói với người đó là người ta tập nập. . ."

"Cái gì? người đã ở hiện trường? Đêm qua TV thả? Tốt lắm, ta tìm lão Vương giúp ta xin nghỉ."

Mà chúng ta vạn năng lão Vương đồng chí một người, đi đến thiêu nướng điểm lão bản Điền Vi trước mặt, nhìn xem lão bản này hèn mọn bị ôi tướng mạo, có chút khó xử nói: "Lão bản, tiểu tử kia Lưu hôm nay xin nghỉ!"

Điền Vi nhẹ gật đầu, ai không có đau đầu nhức óc. hần cái này thiêu nướng điểm bình thường sinh ý rất tốt, công nhân viên cũng tận lực, hần cũng tự nhận là là một cái tốt lão bản.

"Tiểu Trần cũng xin nghỉ!" Lão Vương nhìn nhìn Điền Vi sắc mặt tiếp tục nói.

Điền Vi khẽ giật mình, hai người đồng thời xin nghỉ, học sinh kia tan học từ nay về sau, như thế nào bề bộn tới, sắc mặt có chút khó coi, nhưng vẫn là kiên nhẫn một chút gật đầu, tiểu Trần bình thường còn là hết sức.

"Tiểu Vu cũng xin nghỉ!" Lão Vương tiếp tục nói.

Điền Vi sắc mặt xoạt thoáng cái lạnh xuống, theo trong văn phòng đi ra ngoài, nhìn nhìn trống rỗng cửa hàng. Sắc mặt phảng phất muốn ăn thịt người vậy nhìn xem lão Vương cắn răng nói: "Ta đây trong tiệm tông cộng mang ta lên, tụt năm người? Hiện tại tụt thừa hai chúng ta rồi?"

Lão Vương thân thể run rẩy, Điền Vi tuy nhiên bình thường cười ha hả, chính là dù sao cũng là lão bản, càng nộ, lão Vương vẫn còn có chút sợ hãi, nom nớp lo sợ nói: "Là."

Điền Vi nhìn thoáng qua lão Vương, còn là thở sâu nói: "Cái gì lý do!"

"Mục Lâm ca hữu hội hôm nay tại trung tâm quảng trường tổ chức!" Lão Vương vội vàng nói.

"Hát 《 ngàn ngàn khuyết ca 》 Mục Lâm?" Điền Vi đột nhiên nghĩ đến đứa con tựa hồ đêm qua còn đề cập tới cái này nghệ nhân.

Lão Vương gật gật đầu, khoe miệng chớp ừ một chút, tựa hồ còn có lời nói muốn nói.

"Nói!"

"Lão bản, cái kia, ta có thể hay không cũng xin nghỉ?" Lão Vương nịnh nọt cười nói.

Điền Vi sững sờ, sau đó trầm mặc, liền người thành thật lão Vương đều muốn xin nghỉ, cái này thế đạo!

Lão Vương nhìn xem lão bản ánh mắt, khẽ lắc đầu, hần liền biết rằng không có khả năng. Xoay người cúi đầu hướng ra phía ngoài đi.

"chờ một chút, ta lái xe cùng đi với người!"

Điền Vi vốn chính là một cái sung sướng người, nhiều như vậy công nhân viên xin nghỉ, sinh ý cũng không làm được. Hơn nữa đứa con tựa hồ rất yêu mến Mục Lâm ca, mình mang lên camera đi đập trở về cho đứa con nhìn xem, hần khẳng định cao hứng.

Tại đây phiền trong thành thị theo Mục Lâm 《 ngàn ngàn khuyết ca 》，không biết Mục Lâm người thật đúng là không nhiều lắm, chỉ là có chút bởi vì công tác bề bộn, không có xem tới hôm qua tin tức, cũng không biết hôm nay nơi này sẽ tổ chức ca hữu hội.

Điền Vi coi như may mắn, còn có tâm tư cùng đi xem xem náo nhiệt, chính là vài chục hơn trăm người thỉnh giả công ty lão bản, sắc mặt tụt khó coi, hôm nay nhất định trở thành biển sâu xin nghỉ nhân số nhiều nhất một ngày.

Biển sâu cục công an, lúc này vài cái lãnh đạo tại trời vừa mới sáng thời điểm cũng đã làm được cùng một chỗ họp, nhìn xem theo hiện trường tin tức truyền đến, nhíu mày.

"Hách cục trưởng, trước mắt chúng ta cảnh lực chỉ sợ không đủ, trung tâm quảng trường ít nhất cũng đã tụ tập nhanh hai vạn người, trung tâm quảng trường tới đa cũng chỉ có thể tiếp nhận ba vạn người, hiện tại nhân số còn đang gia tăng, chúng ta nhất định phải chọn lựa biện pháp, bảo đảm hiện trường không sai lầm!" Phó cục trưởng trầm giọng nói ra.

Hách cục trưởng sắc mặt cũng ngưng trọng lên, trước đó cũng đã ngờ tới lần này áp lực không nhỏ, bởi vì biển sâu tử điểm tại trong vòng ba ngày toàn bộ chật ních, thoáng điều tra chỉ biết tất cả đều là hướng về phía Mục Lâm tới.

"Cuối cùng khả năng đã đến nhiều ít người, công tác thống kê đi ra không có?" Hách cục trưởng hỏi.

"Dự đoán ít nhất tứ vạn người! Chỉ nhiều không ít!"

"Thình cẩu vũ cảnh bộ đội trợ giúp, hơn nữa thỉnh cảnh sát giao thông phối hợp đoạn đường, trung tâm quảng trường chính nam mặt phong đường cho tới trưa, nhất định phải bảo đảm an toàn!" Hách cục trưởng căn răng nói.

Phong đường không phải hay nói giỡn, đây là có nghiêm khắc quy định, nhưng là bây giờ tại rất nhiều người an toàn trước mặt, căn bản là không có thương lượng, phải phong đường. Hơn nữa lần này phía trên đã thông báo không thể ra nhiều loạn, hiện trường trực tiếp a, nếu như gặp chuyện không may, chỉ sợ bọn họ đều phiền toái.

Rất nhanh các hệ thống liền bắt đầu xuất động, chính nam mặt một trăm năm mươi mét con đường bị đóng cửa, sau rồi đến người tới rất có thể chỉ có thể ở trên đường cái nhìn.

Cũng may biển sâu là hiện đại hoá thành thị, cả quảng trường có mấy khối cự đại màn hình TV cũng không phải sâu nhìn không được Mục Lâm bộ dạng.

Vân Dịch đứng ở quốc tế đại hạ tầng chót, cùng huy hoàng công ty một đám cao tầng đứng chung một chỗ, Mục Lâm tắc trong phòng nghỉ ngơi.

Lần này cả huy hoàng xuất động, hao phí đại thủ bút tại nơi này tổ chức ca hữu hội, ở quốc nội có thể nói là lần đầu tiên, tại giải trí còn không có triệt để mở ra niên đại, tại nội địa căn bản là tổ chức không đứng dậy.

Quá nhiều phương diện cần phê duyệt, hay là tại biển sâu, nếu như không phải dựng hỗ trợ, chỉ sợ cũng đừng nghĩ lấy lớn như vậy tràng diện.

Bắt đầu diễn xướng hội có thể, tại phong bế trường trong quán, hết thấy đều có điều lệ, mà ở lộ thiên làm cho lớn như vậy tràng diện, vô luận là đối giao thông còn là trị an đều là rất lớn khảo nghiệm.

"Vân tổng, truyền thông cũng đã sẵn sàng, trước mắt tổng cộng đến đây vượt qua ba trăm gia truyền thông, trong đó chủ lưu truyền thông hẹn một một trăm ba mươi gia, toàn bộ đến nơi."

"Vân tổng, âm hưởng thiết bị chuẩn bị sẵn sàng, sân khấu chuẩn bị cũng đã hoàn bị!"

"Vân tổng, hiện trường trật tự cũng đã bảo trì ổn định, nhưng là người lưu lượng còn đang duy trì liên tục gia tăng trung!"

"Mục Lâm cũng đã chuẩn bị cho tốt, còn có mười phút muốn gạt hái!"

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phu Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75 lên đài

Một mảnh dài hẹp tin tức tại bên tai tập hợp, Vân Dịch nhẹ nhàng thở ra một ngụm trọc khí xoay người đối với mọi người nói ra: "Hôm nay diễn xuất rất mau chót, tại diễn xuất chấm dứt trước một khắc cũng không thể buông lỏng, thời khắc chú ý hiện trường động tĩnh!"

"Là!"

Vân Dịch gật gật đầu, tất cả đơn vị nhân viên công tác toàn bộ rời đi, chỉ còn lại có Vân Dịch cùng đĩa nhạc bộ trưởng Vu Minh Thanh hai người lưu tại nguyên chỗ.

Vu Minh Thanh đi tiến lên một bước nói khẽ: "Vân tổng, đơn khúc CD suốt đêm gia công mười vạn trương, chúng ta tại hiện trường chuẩn bị ba vạn trương!"

"Tốt, tại Mục Lâm diễn xuất sau khi kết thúc, hiện trường đem bán, bên kia tất cả chuẩn bị xong chưa!" Vân Dịch gật đầu hỏi.

"Cũng đã chuẩn bị xong! Chỉ là cái này trương CD chúng ta thật sự không được khùng?" Vu Minh Thanh có chút không cam lòng.

Vân Dịch cười cười không nói gì, Vu Minh Thanh bắt đắc dĩ rời đi, chỉ còn lại Vân Dịch một người đứng ở mái nhà nhìn xem dưới rậm rạp chằng chịt đám người trầm tư.

Cái này trương CD đương nhiên hội lên khùng, có thể có phải là hiện tại, hiện tại lên khùng bất quá là tự tìm phiền toái mà thôi, vốn là chuẩn bị đánh một cái thời gian kém, lên khùng tiêu thụ, chính là đang nhìn đến hiện trường người tới nhiều như thế thời điểm, hấn thay đổi kế hoạch.

Tạm không được khung, cải thành hiện trường tiêu thụ. Nơi này có đến từ ngũ hồ tứ hải mê ca nhạc, bọn họ hội đem bài hát này mang vào phố lớn ngõ nhỏ, Thiên gia vạn hộ.

Nhìn thoáng qua đồng hồ, còn thừa năm phút đồng hồ, Mục Lâm cũng sắp muốn ra sân, Văn Dịch khe khẽ thở dài.

Hiện tại áp lực lớn nhất đúng là Mục Lâm, chính là hẳn không cách nào giúp nàng gánh chịu, nàng phải mình đi qua cửa ải này, đi tốt lắm, con đường tương lai thì trải bằng.

Mục Lâm nhìn thoáng qua đồng hồ treo trên tường, trong nội tâm đập bịch bịch, nghe bên ngoài huyền rầm rĩ, trên mặt của nàng không có chút nào vẻ vui mừng.

Hai tay không ngừng nắm chặt buồng lòng, bên tai truyền đến Tiêu Tiêu thanh âm: "Người nhớ kỹ, nhất định phải buồng lòng, coi như là quay phim, không phải sợ. Vừa mới bắt đầu không nên nhìn mê ca nhạc biểu lộ, toàn tâm đầu nhập âm nhạc trung đi. Chỉ cần hát ra câu đầu tiên tự không có vấn đề, biết không?"

Một thân nghi ngại cách ăn mặc Tiêu Tiêu tối hôm qua tự đã đến, một mực cùng Mục Lâm, sắc mặt có chút lo lắng.

Nàng vừa rồi đi ra ngoài nhìn thoáng qua, cả trong đó quảng trường, mặt trời phía dưới, rậm rạp chằng chịt tất cả đều là người, trường hợp như vậy nàng trải qua, chính là Mục Lâm cũng không có lái qua biểu diễn hội.

Lần đầu tiên lên đài tự gặp được loại này không có trật tự, lời kịch, diễn tập đại hình hoạt động, nàng rất lo lắng Mục Lâm có thể không áp ở đài.

Không phải minh tinh tự cũng không luống cuống, mà là xem bao nhiêu trường, nếu như là biểu diễn biết, ở đây trong quán, hết thấy đều có được trình tự từng bước một đi, này còn đỡ một chút, có thể coi là như thế, lại có bao nhiêu nghệ nhân lần đầu tiên tự dám đứng ở tư vạn người trước mặt mở miệng.

Hướng chi bây giờ tình huống, càng thêm hỗn loạn, Tiêu Tiêu chỉ phải không sợ phiền từng lần từng lần truyền thụ kinh nghiệm của mình.

Kỳ thật nàng hiểu rõ những này Mục Lâm đều hiểu,

Chính là hiểu không có nghĩa là tự có thể làm được.

"Tỷ, Văn Dịch ca điện thoại!" Tiểu Phi đột nhiên đi đến, cầm điện thoại đưa cho Mục Lâm.

Mục Lâm tiếp nhận điện thoại, nói khẽ: "Uy!"

"Mục Lâm, đợi tí nữa hát cái thứ nhất phiên bản!" Văn Dịch thanh âm y nguyên trầm tĩnh.

Mục Lâm tay có chút nắm thật chặt nói: "Biết rồi, còn có việc sao?"

"Không phải sợ!" Văn Dịch cách một hồi truyền đến những lời này.

Nhìn xem Mục Lâm để điện thoại xuống, trở nên có hơi trắng bệch mặt, Tiêu Tiêu cầm thật chặt Mục Lâm tay, tất cả đều là mồ hôi, trong nội tâm trầm xuống, khăn trương thành như vậy còn thể nào lên đài.

"Mục Lâm bằng không ca khúc thứ nhất, ta và người hợp xướng a! ~" Tiêu Tiêu sắc mặt khẽ biến thành định, trầm giọng nói ra.

Mục Lâm khoe miệng kéo ra vẻ mỉm cười, nhìn xem Tiêu Tiêu lắc đầu nói: "Ta không sao, người yên tâm đi!"

Trong nội tâm nàng rất rõ ràng mình đem đối mặt là cái gì, như thế nào lại đem Tiêu Tiêu góp đi vào, nàng cũng không phải luống cuống, mặc dù là có chút sợ, nhưng là cùng đáy lòng bàng hoàng so với, cái này không coi vào đâu.

Nàng yêu mến ca hát, khiêu vũ, quay phim, chính là hôm nay qua đi, chỉ sợ rất khó trở lên đài biểu diễn, nàng lúc này thừa nhận áp lực, xa xa không phải mình dự đoán như vậy.

Này cô áp lực làm cho nàng hô hấp đều có chút khó khăn, nàng có chút bận tâm mình đợi tí nữa có hay không thật có thể đủ rồi dựa theo kế hoạch hát ra này bài hát.

"Hiện trường cùng TV trước người xem các bằng hữu, mọi người tốt! Hoan nghênh mọi người đi đến Mục Lâm ca hữu hội hiện trường, hiện tại để cho chúng ta lớn tiếng hô lên tên của nàng!"

"Mục Lâm! Mục Lâm! Mục Lâm!" Một hồi kinh thiên động địa tiếng kêu lập tức vang lên, cả trong đó quảng trường, phảng phất tại đây tiếng rít cực lớn bên trong chấn động một cái.

Truyền thông môn trường thương khoảng pháo lập tức nhắm ngay hoan hô chúng mê ca hát, đoạt kế tiếp cá rung động hình ảnh, trong nước truyền thông còn thực chưa từng gặp qua thanh thế lớn như vậy ca hữu hội.

Cùng các phóng viên hưng phấn bắt đồng, hơn một ngàn danh cảnh sát cùng vũ cảnh quan binh, thì là trận địa sẵn sàng đón quân địch, kích động như thế

tràng diện một khi gặp chuyện không may chính là đại sự, huống chi còn là hiện trường trực tiếp.

Tần Phấn cũng bị cái này đột nhiên mà tới cự đại tiếng gầm trấn trụ, bất quá rốt cuộc là chuyên nghiệp chủ trì rất nhanh kịp phản ứng, vội vàng tại âm ỉ tiếng la trung lớn tiếng nói: "Tốt, ta tin tưởng các người yêu thích Mục Lâm cũng đã nghe được thanh âm của các người, làm một người biển sâu người, Mục Lâm lần đầu tiên lưu đứng lại cho ta thật sâu ấn tượng là một ca khúc!"

"Ngàn ngàn khuyết ca!" Dưới mê ca nhạc cũng đã cùng kêu lên kêu lên.

Cũng đã nhận được tai phản Tần Phấn quát: "Như vậy để cho chúng ta dùng nhiệt liệt tiếng vỗ tay, hoan nghênh Mục Lâm cho chúng ta mang đến 《 ngàn ngàn khuyết ca 》."

"Bành bạch..."

Mục Lâm đứng ở cửa ra vào, đi ra ngoài vài bước, chỉ cần lại bước ra đi một bước, nàng liền đem muốn đổi mặt này vô số duy trì của nàng mê ca nhạc, đi hưởng thụ nàng tới chơi mất thời khắc.

Nàng đứng lại, quay đầu lại nhìn thoáng qua chính ở sau người cách đó không xa yên lặng nhìn chăm chú của nàng Tiêu Tiêu, sắc mặt tái nhợt làm cho đau lòng người.

Tiêu Tiêu mỉm cười gật đầu duỗi ra ngón tay hướng ngoài cửa, ánh mắt cô vũ nhìn xem nàng nói: "Đi thôi, người nhất định được."

Mục Lâm lộ ra một vòng sáng lạn mỉm cười, quay đầu lại lại là một giọt nước mắt chảy xuống, đi ra ngoài.

Trên háng sân khấu, một kiện in hoa ô vuông vấy tại hiện trường máy thông gió phối hợp hạ, theo gió tung bay, sợi tóc bay lên, Mục Lâm khoe mắt lệ cũng đã không có, giẫm phải giày cao gót, tại tiếng rít cực lớn bên trong mỉm cười đi đến vũ giữa đài.

"Mục Lâm. . ." So với lúc trước càng kịch liệt thét lên lần nữa vang lên.

Mục Lâm nhìn về phía hiện trường người xem, nhẹ nhàng cúi đầu.

"Mục Lâm Mục Lâm, đối với người không được!" Một hồi khẩu hiệu chính tề vang lên.

Mục Lâm đứng người lên, nhìn xem dưới đài ngàn vạn mê ca nhạc, hưởng thụ lấy vô số mê ca nhạc thét lên, đây là mình nhập hành giờ, lớn nhất kỳ vọng, giờ khắc này thực hiện.

Đáy lòng mê mang giờ khắc này toàn bộ dứt bỏ, quên Tiêu Tiêu công đạo, quên mình sắp sửa đổi mặt tương lai, quên hết thầy, hết thầy!

Nàng hưởng thụ giờ khắc này, Tĩnh Tĩnh đứng ở trên khán đài, nhìn xem đồng nghị đám người, khúc nhạc dạo cũng đã vang lên xong, nàng cúi đầu xuống, nhìn dưới mặt đất.

Âm nhạc khúc nhạc dạo xẹt qua, chúng mê ca hát tiếng thét chói tai dần dần đình chỉ, hiện trường yên tĩnh trở lại, chỉ có 《 ngàn ngàn khuyết ca 》 khúc nhạc dạo du dương vang vọng tứ phương.

Các phóng viên máy chụp ảnh cũng đã nhắm ngay Mục Lâm, không buông tha nàng từng cái rất nhỏ cử động, giờ khắc này Mục Lâm đáng giá bọn họ lớn nhất chú ý.

Khúc nhạc dạo trung Mục Lâm đứng yên bất động, bài hát này ở đây mê ca nhạc đều nghe qua, không ai có thể không thừa nhận bài hát này kinh điển.

Khúc nhạc dạo âm phù rất cực quá khứ, tất cả mọi người vành tai, chuẩn bị lắng nghe này quen thuộc tiếng ca.

Nhưng mà, Mục Lâm y nguyên cúi đầu đứng yên, trong tay mà nói đồng y nguyên khoát lên cõi biển, không có chút nào giờ lên ý tứ.

Dàn nhạc choáng váng, khúc nhạc dạo cũng đã tấu xong, chỉ phải dừng lại, hiện trường lập tức một mảnh Tĩnh Dật.

Mười giây quá khứ. . .

Hai mươi giây quá khứ. . .

Một phút đồng hồ quá khứ. . .

Mê ca nhạc choáng váng, thậm chí quên huyền não, ngo ngác nhìn xem trên đài Mục Lâm, không biết chuyện gì xảy ra!

Các phóng viên cũng choáng váng, đây là làm cái gì?

Tần Phấn lại là luống cuống, đây là trực tiếp a! Đây là muốn gặp chuyện không may có?

Huy hoàng nhân viên công tác đứng ở Vân Dịch bên người véo khăn hô hấp, giờ khắc này trong nội tâm đều cuống nhảy dựng lên.

Vu Minh Thanh sắc mặt cuồng biến, hần sắp xếp xong xuôi hết thấy, lại duy chỉ có quên Mục Lâm lúc này áp lực, đây là tởm ngắt rồi?

Bối rối nhìn về phía Vân Dịch thanh âm run rẩy nói: "Vân, Vân tổng!"

Vân Dịch lẳng lẳng nhìn một màn này, trong nội tâm rất bình tĩnh, hần rõ ràng nhất Mục Lâm áp lực, giờ khắc này hần có không phải phần nộ, không phải lo lắng, mà là đau lòng cùng tự trách.

Tiêu Tiêu trên mặt hoa dung thất sắc, bất quá lại không có quên phải cứu trường, vội vàng một bả đoạt lấy bên cạnh kinh hoàng Tần Phấn trong tay mà nói đồng nói: "Cho ta!"

Nói xong cũng muốn lao ra, làm đặc biệt khách quý tới cứu trường. Cũng đang sắp lao ra một khắc đó, dừng bước!

"Từ từ nhìn lại, từng thuộc về lẫn nhau buổi tối, Hồng Hồng vẫn là người, tặng trong lòng của ta mặt trời rực rỡ!"

Mục Lâm chậm rãi ngẩng đầu lên, nhìn xem hoàn toàn yên tĩnh hiện trường, rốt cục đã giờ tay lên trung mà nói đồng, đáy mắt bình tĩnh vô cùng, không có bất kỳ dấu hiệu thanh xướng ra câu đầu tiên.

Hiện trường tiếp tục yên tĩnh, Mục Lâm lại cũng không thêm để ý hát tiếp nói: "Như chảy ngọc lệ, mong mọi vừa tuất kiềm thứ lỗi, minh sáng sớm ly biệt người, đường có lẽ cô đơn được dài đằng dặc."

Thanh âm của nàng thanh thúy làm cho người ta cảm giác như là thủy tinh theo trước mắt xẹt qua, trong một yên tĩnh trong hoàn cảnh, vô số người lần đầu tiên nghe được nàng tinh khiết nhất thanh âm.

Hiện trường phảng phất có được ăn ý đồng dạng, không có ai ồn ào, không có ai thét lên, dàn nhạc lão sư cũng không có tiếp tục tấu nhạc, ca khúc thứ nhất bị Mục Lâm dùng cực kỳ sạch sẽ thanh âm ca xong, hiện trường vậy mà không có người nào hợp xướng.

Biết rõ Mục Lâm lần nữa cung hạ thân thể, dưới đài mới trong nháy mắt như Lôi Bạo đồng dạng bỗng nhiên buông xuống vô cùng lửa nóng thét lên.

"Mục Lâm, Mục Lâm, vĩnh viễn yêu người!"

"Mục Lâm, Mục Lâm, cùng người đồng hành!"

". . ."

Các phóng viên đưa mắt nhìn nhau, lúc trước tràng diện thật đúng là dọa bọn hần nhảy dựng, thật không ngờ là kết cục như vậy.

Mục Lâm tại thét lên trung đứng dậy cầm lấy microphone, lúc này nàng sáng sủa tự tin, hưởng thụ lấy sân khấu: "Hiện trường bằng hữu, cùng TV trước bằng hữu."

Theo thanh âm của nàng, cuồng bạo hiện trường lại đột nhiên yên tĩnh trở lại, phảng phất Mục Lâm chính là một ngón tay vung quan vậy, như vậy hiệu triệu lực, tuyệt đối đứng vững vàng một đường sân khấu.

Mục Lâm lại không có muốn những thứ này, nàng muốn hưởng thụ mình một lần cuối cùng sân khấu: "Hôm nay đứng ở chỗ này nhìn xem các người đến, ta rất hưng phấn, hưng phấn đến đã quên ca hát, đã quên hết thấy."

Nói xong xoay người đối với dàn nhạc bái, thẳng đứng lên nói: "Dàn nhạc lão sư, thực xin lỗi, ta đã quên ca hát!"

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phụ Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 76 chào cảm ơn

Một hồi mãnh liệt dao động cồn khoảng khúc vang lên, tay trống tóc dài theo kịch liệt đã kích động tác mà không đoạn lác lư, bộ mặt biểu lộ khoa trương, đây là dàn nhạc đáp lại.

Mục Lâm nở nụ cười, cười vô cùng mỹ, theo vài cái màn hình lớn bắt lấy nụ cười của nàng, giờ khắc này kinh diễm vô số người.

"Tạ tạ lão sư! Cũng cảm ơn mê ca nhạc các bằng hữu bao dung!" Mục Lâm có chút mặt đỏ đối với mê ca nhạc nói.

"Y... . ." Chúng mê ca hát hét lên đáp lại hết thảy.

Các phóng viên thì là lộ ra tán thưởng, có thể như thế thắng thán thành khẩn nghệ nhân rất hiếm thấy, mà mê ca nhạc phản ứng đã nói rõ mọi người thái độ.

《 dừng khí 》 khúc nhạc dạo vang lên, mái nhà trên nhân viên công tác nhìn xem cũng đã khôi phục trạng thái Mục Lâm, đều thờ dài một hơi.

Duy chỉ có Vân Dịch sắc mặt lại là không có chút nào về vui mừng, hẳn biết rõ mỗi một khắc thời gian trôi qua, đều đại biểu cho Mục Lâm dày vò càng thêm kịch liệt.

Tiêu Tiêu đứng ở phía sau đài cũng rốt cục lộ ra một vòng vui mừng tiều dung, nhìn thoáng qua ở bên cạnh đồ mờ mờ hời Tàn Phấn, tựa hồ không thêm đề ý khinh bỉ nói: "Như thế nào, sợ? các người người chủ trì trong nội tâm tổ chất còn là còn chờ đề cao!"

Tàn Phấn: "..."

Tiêu Tiêu, Tàn Phấn là nhận thức, cũng đã xông về Đông Nam Á siêu sao, trong nội tâm lại là không nói gì, ngài vừa rồi đoạt ta microphone, cũng không có nhiều bình tĩnh!

"Rốt cục làm quyết định này, người khác nói như thế nào ta không để ý tới, chỉ cần người cũng đồng dạng khẳng định "

"..."

Lúc này đây tại âm nhạc nhạc đậm hạ, cơ hồ toàn trường hợp xướng, tràng diện nóng lên, Mục Lâm liền tiếp hát ba thủ 《 dừng khí 》 album trong ca khúc mới.

Rốt cục tại lại một ca khúc rơi xuống màn che sau, thời gian đã đến chín giờ rưỡi, dàn nhạc đột nhiên ngừng lại, Mục Lâm lau sạch nhẹ nhẹ trên đầu mồ hôi, đối với mê ca nhạc nói: "Mọi người nhiệt không nóng?"

"Nhiệt!" Toàn trường cười đáp lại.

"Ta cũng vậy nhiệt, làm sao bây giờ đâu?" Mục Lâm có chút nghịch ngợm nói.

Bất kể là phóng viên còn là mê ca nhạc đều biết có đặc biệt đến đây, ngành cũng đã đi ra rồi!

Quả nhiên, Mục Lâm ngón tay trước bầu trời thái dương nói: "Mùa hè thái dương quá nóng bỏng, còn là mùa xuân tốt, mọi người nói có đúng hay không!"

"Là!" Mê ca nhạc đáp lại.

"Dàn nhạc lão sư, thỉnh chuẩn bị, 《 mùa xuân chuyện xưa 》" Mục Lâm thân thủ ý bảo dàn nhạc nói.

"《 mùa xuân chuyện xưa 》， đây là ca khúc mới danh tự?"

"Thật sự là ca khúc mới, 《 dừng khí 》 trong đó không có!"

"Ừ, cái này nhất định là nàng nói ca khúc mới! Chính là không biết có phải hay không là lão binh làm thơ khúc."

Dưới đài phóng viên hoặc là mê ca nhạc đều có chút suy đoán.

Mục Lâm mỉm cười nói: "Cho mọi người mang đến một thủ 《 mùa xuân chuyện xưa 》， nói cho mọi người bài hát này có thể là chúng ta huy hoàng lão bản Vân Dịch tiên sinh, tự mình điền từ soạn a!"

"Không phải lão binh a,

Vân Dịch là ai?"

Chúng mê ca hát khó hiểu, mà các phóng viên lại là lập tức đến đây hứng thú, huy hoàng lão bản Vân Dịch, đó là một người thần bí, chưa bao giờ hiện thân trong truyền thuyết bối cảnh đề.

Hắn điền từ soạn? Làm sao nghe được hình như là dân ca a?

Mục Lâm giọng hát khê biến: "Một chín tám chín năm, đó là một cái mùa xuân. Có một vị lão nhân, tại trung quốc Nam Hải bên cạnh vẽ một vòng tròn."

Câu đầu tiên ca khúc ca xong, ngoại trừ học sinh trung học ngoại trừ chúng mê ca hát sắc mặt lập tức lộ ra một vòng kinh ngạc, tại nơi này mới qua hơn mười năm, trên cơ bản mọi người đều biết chuyện xưa.

Chỉ là câu đầu tiên, tự chủ định rồi bài hát này hội đánh trúng tất cả biển sâu người tâm, giờ khắc này không có hoan hô, có chỉ là tiếng vỗ tay.

Trẻ tuổi học sinh không biết vì cái gì câu đầu tiên, hội nghệh đến như vậy kịch liệt tiếng vỗ tay, chính là theo chúng tâm lý lập tức cũng bắt đầu vỗ tay.

Mà cùng này kiên quyết bất đồng chính là phóng viên tịch, nguyên một đám phảng phát đã gặp quý đường như, sắc mặt hoảng sợ không thôi, Mục Lâm đây là muốn tìm đường chết a.

"Nhanh, nhanh cho chủ biên gọi điện thoại, nhanh!"

"Đương nhiên đập! Hào hào đập! Đại tin tức, đặc biệt đại tin tức!"

Phóng viên tịch lộn xộn, Vân Dịch tại mái nhà thấy rõ, lại không có nửa điểm động dung, trong nội tâm lại là nghĩ tại diễn xuất bắt đầu trước cho Mục Lâm đánh cú điện thoại kia.

Tự tại diễn ra bắt đầu trước Vân Dịch nhận được dượng điện thoại, cú điện thoại này làm cho hắn triệt để định ra rồi tâm.

Một cái khu công nghiệp trong, một đám người cùng đi trước một cái lão nhân đang tại đi thăm, đột nhiên theo một gian trong nhà xung truyền đến một hồi du dương tiếng ca.

"Một chín bảy chín năm, đó là một cái mùa xuân. Có một vị lão nhân, tại trung quốc Nam Hải bên cạnh vẽ một vòng tròn."

"Thần thoại loại địa quật khởi san sát thành. Như kỳ tích địa tụ nâng tòa tòa kim sơn..."

"Hai lẻ loi ba năm, lại là một cái mùa xuân, có một vị lão nhân, tại trung quốc Nam Hải vừa viết hạ thơ "

"Trong thiên địa tạo nên cuộn cuộn xuân triều, hành trình giờ lên nâng mệnh mộng buồm..."

Trung tâm quảng trường, sân khấu hiện trường, theo ca khúc chấm dứt, hiện trường xuất hiện hiếm thấy một màn, tuổi khá lớn người, nguyên một đám lệ nóng doanh tròn.

Diễn Vi chính là một trong đó, theo tiểu gia đình hoàn cảnh không tốt, đó là thực cùng, tuổi không lớn lắm đi đến biển sâu dốc sức làm, hắn tận mắt nhìn thấy cái này mười mấy năm qua thay đổi, cuộc sống của mình cũng đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Giờ khắc này hắn thật sự cảm thấy có đôi khi một ca khúc thật có thể đủ rồi làm cho người ta khóc ròng chảy nước mắt, chỉ cần có thể đánh trúng lòng của người phòng.

Các phóng viên thì là trầm mặc quay chụp trước bộ dạng này hình ảnh, không có người dám phát biểu ý kiến.

Mục Lâm hát xong sau, như trước vẻ mặt tươi cười nói: "Tựa hồ thật không có như vậy nóng lên, hôm nay còn thừa lại cuối cùng một ca khúc, bài hát này vẫn là lão bản của ta Vân Dịch tiên sinh tự mình điền từ soạn. Để mà cô vũ tất cả tao ngộ ngăn trở mọi người. 《 dương quang cuối cùng mưa gió sau 》 đưa cho mọi người."

"Cái gì còn có ca khúc mới?" Chúng mê ca hát kinh hi.

"《 dương quang cuối cùng mưa gió sau 》" các phóng viên trầm mặc.

Bất kể là tâm tình gì, Mục Lâm y nguyên dùng nàng này thanh thúy thanh âm hát lên bài hát này.

"Nhân sinh trên đường ngọt khổ cùng hi lo, nguyện cùng người chia sẻ tất cả. Khó tránh khỏi đã từng té cùng chò, muốn dừng cảm nắng đầu."

"Ai muốn ẩn nấp tại tránh gió căng, Ninh có ba đào mãnh liệt tự do, nguyện là trong lòng người hải đẳng chờ đợi, tại trong sương mù cho người nhìn thấu."

Trên khán đài Mục Lâm đứng thẳng, cảm thụ được này tứ vạn người nhiệt tình, cúi đầu!

Lại cúi đầu!

Cúi đầu ba cái!

Lần nữa đứng dậy, không nói gì thêm, mà là xoay người rời đi sân khấu, một hồi oanh động biển sâu, oanh động cả nước ca hữu lại đột nhiên chào cảm ơn.

Mục Lâm thân ảnh che dấu phía sau màn không còn có xuất hiện, mà giờ khắc này bắt đầu Mục Lâm hai chi đơn khúc CD mở bán.

Ba vạn trương một giờ tự bán Hinh, mà các phóng viên yên lặng quay chụp hết thấy, hôm nay hết thấy quá mức ngoài ý muốn, cũng không biết nên như thế nào ghi bình luận.

Ca hữu hội không thể nghi ngờ là thành công, nhưng là Mục Lâm không thể nghi ngờ là thất bại, tất cả phóng viên đều biết, Mục Lâm đem tại nàng đỉnh phong nhất thời điểm, ngã xuống thung lũng, thậm chí trọn đời thoát thân không được.

Mục Lâm vừa mới bước vào hậu trường, Tiêu Tiêu một bả đánh tới, ôm lấy Mục Lâm tức giận nói: "Tiêu Trần đâu? Còn có cái kia Vân Dịch đâu? bọn họ muốn hại chết người sao?"

Lúc trước nếu không lý trí cường chế áp chế xúc động, nàng thiếu chút nữa xông lên sân khấu, đây là tại đa dạng tìm đường chết a.

Mục Lâm nhẹ giọng cười cười nói: "Không có chuyện gì, ta vừa vận nghỉ ngơi một khoảng thời gian."

Tiêu Tiêu vành mắt Hồng Hồng, ôm Mục Lâm gào khóc, nàng là nhìn xem Mục Lâm đứng lên, một mực coi như muội muội chiếu cố.

Nhìn xem nàng càng ngày càng thành công, tựu tại đỉnh phong nhất thời điểm, lại đột nhiên thoáng cái quảng xuống, giờ khắc này nàng hiểu rõ rồi, lúc trước Mục Lâm không phải luống cuống, mà là biết mình sắp sửa đổi mặt cái gì.

Giờ khắc này nàng ngoại trừ khóc không biết nên nói cái gì, Mục Lâm cái gì đều hiểu rõ, lại như cũ như vậy lựa chọn, nàng có thể nói cái gì?

Vân Dịch đi đến hậu trường thời điểm, hai người bọn họ đang tại ôm đầu thống khổ, Vân Dịch trước tiên sẽ biết ôm lấy Mục Lâm nữ tử thân phận.

Tuy nhiên theo chưa từng gặp qua, nhưng là hẳn biết rõ Tiêu Tiêu là Mục Lâm bằng hữu tốt nhất, cũng biết nàng đi tới hiện trường là Mục Lâm động viên.

Tĩnh Tĩnh đứng ở đằng xa nhìn xem các nàng phát tiết, hẳn không biết hiện tại tại đi qua nên nói cái gì, nói đây chỉ là tạm thời, nói là vì Mục Lâm tốt, chỉ sợ ngoại trừ chính hắn, không có có bất cứ người nào sẽ tin tưởng lời của hắn.

Mục Lâm hai mắt đầm lệ mơ hồ con mắt thấy được phía trước đứng ở đằng kia Vân Dịch, trong nội tâm giờ khắc này không biết là cái gì cảm giác.

Lúc trước đáp ứng thời điểm là không hối hận, chính là giờ khắc này lại là như vậy đau lòng.

Ôm lấy Tiêu Tiêu bả vai tay không tự kìm hãm được tăng lớn khí lực, Tiêu Tiêu Đồng dạng lê hoa đài vũ, cảm giác được Mục Lâm khác thường, buông nàng ra, nhìn về phía ánh mắt của nàng.

Lập tức xoay người nhìn lại, tại sau lưng nàng cách đó không xa đứng một người nam nhân, trực giác của nàng trong nháy mắt tựu khẳng định người nam nhân này thân phận.

Lôi kéo Mục Lâm tay, hướng về Vân Dịch đi đến, đi đến Vân Dịch bên người.

Vân Dịch nhìn thoáng qua Tiêu Tiêu, sau đó lại liếm liếm môi nhìn về phía Mục Lâm, nhẹ giọng đối với Mục Lâm nói ra: "Vẫn còn được!"

"Pằng!"

Tiêu Tiêu lôi kéo Mục Lâm theo hắn bên người đi qua, Vân Dịch yên lặng đứng tại nguyên chỗ, đã lâu mới thờ dài rồi đi.

Trung tâm quảng trường trận này diễn xuất thông qua TV đi vào Thiên gia vạn hộ, cơ hồ trước tiên cái này hai bài hát cũng đã tại tất cả cái địa phương vang lên.

Huy hoàng tập đoàn, Mộc Sam ngồi ở TV trước nhìn xem biểu diễn kết thúc, tắt đi TV, cũng là thờ dài một tiếng.

Phượng Hoàng vệ xem Vương Yến Sơn cùng Lâm Phi sớm cũng đã bắt đầu chú ý lần này Mục Lâm ca hữu hội, trong nội tâm nguyên rủa trước nhất định phải thất bại, ra tình huống.

Hai người lúc này đóng TV, tuy nhiên cũng khó nén trên mặt hưng phấn thần sắc, Vương Yến Sơn vỗ tay một cái cười to nói: "Ha ha, ta đã sớm nói Vân Dịch này tiểu nhi chính là cá chày gỗ, như thế nào? Lần này Mục Lâm xong rồi!"

Lâm Phi ngoại trừ hưng phấn bên ngoài, trong nội tâm cũng rất là rung động, hắn thật không ngờ Vân Dịch vậy mà lại phạm như vậy thường thức tính sai lầm, ừ?

Đột nhiên Lâm Phi sắc mặt kinh nghi bất định nói: "Vương tổng, cho dù Vân Dịch không hiểu chuyện, chính là Mộc Sam cùng huy hoàng từ trên xuống dưới lại không biết cái này kiện chuyện nghiêm trọng tính, bọn họ tại sao không có ngăn cản."

Vương Yến Sơn lơ đãng nói: "Vân Dịch bá đạo người chưa từng gặp qua, hẳn sẽ không đem bất luận kẻ nào nhìn ở trong mắt, lúc trước..."

Nói tới chỗ này hắn nghĩ tới ngày đó tại trong tửu điểm, không lý do trong nội tâm phát lạnh, lập tức lắc đầu tiếp tục nói: "Tóm lại tựu huy hoàng những người kia không ngăn cản được hắn rất bình thường."

"Lần này bọn họ là phiền toái!" Lâm Phi tuy nhiên không đồng ý hắn thuyết pháp, nhưng là sự tình cũng đã đã xảy ra, kế tiếp huy hoàng chỉ sợ nên vì khó khăn.

"Hừ, đấu với chúng ta, chỉ bằng bọn họ, kế tiếp, chúng ta chuẩn bị sẵn sàng toàn diện chiếm trước huy hoàng tài nguyên, lần này cần đưa bọn họ dẫm lên đây!" Vương Yến Sơn trong mắt đột nhiên lộ ra một tia hung quang.

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phu Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 77: giá

Vương Yến Sơn đoán không lầm, buổi chiều một giờ rưỡi, các đại đài truyền hình, khoảng chừng Mục Lâm diễn xuất chấm dứt không đến ba giờ cũng đã nhận được rộng điện cục thông tri.

"Về Mục Lâm tại công chúng trường hợp phát biểu bất chính làm âm nhạc tác phẩm xử phạt thông tri, yêu cầu các cấp đài truyền hình nghiêm cấm truyền ra cùng Mục Lâm tương quan hết thấy TV, phim, quảng cáo, ca khúc đời ảnh âm hoạt động."

Các đại đài lãnh đạo lòng dạ biết rõ, yên lặng hạ giá phạm là có Mục Lâm hình ảnh, thanh âm cùng danh tự tương quan tiết mục.

Hai giờ chiều, theo sát mà đến chính là các đại báo chí nhận được chính xác giải đọc Mục Lâm lần này âm nhạc tác phẩm thông tri, yêu cầu nhất định phải bày chính thái độ.

Mặc dù không có nói rõ, nhưng là không ai không biết cái này thái độ là cái gì thái độ. Tại chủ lưu ý kiến phía dưới, không người nào dám làm trái, các đại chủ biên bắt đầu một lần nữa biên soạn bình luận.

Hai giờ chiều hai mươi!

Giờ cách 20', văn hóa cục hạ phát về Mục Lâm ghi âm và ghi hình chế phẩm khẩn cấp hạ khung các đại thương thành, ghi âm và ghi hình điểm thông tri.

Đây mới là rút củi dưới đáy nồi, cũng không nói gì hạ khung tờ nào album, cũng không có nói không hạ khung cái đó một tấm, cứ như vậy một cái mơ hồ thông tri, làm cho cả bởi vì Mục Lâm mà hòa lên ghi âm và ghi hình thị trường thoáng cái như bị sét đánh.

Mục Lâm trước còn ra qua hai album, có hai bộ kịch truyền hình phối hợp diễn, tuy nhiên trước kia cũng không phải là huy hoàng công ty, nhưng là Văn Dịch cũng không thể không quản, muốn cho trước kia công ty phụ trách, đây tuyệt đối là người si nói mộng, cuối cùng tổn hại đến còn là Mục Lâm danh dự.

Lão hồ ghi âm và ghi hình điểm Hồ lão bản nhận được thông tri thời điểm, lập tức mộng, trên tay hắn còn có hai ngàn trương album không có bán xong.

Hơn mười vạn hàng áp trong tay, vậy phải làm sao bây giờ mới tốt, trước tiên gọi điện thoại cho bán sỉ điểm lão Lý.

Tuy nhiên lệ cũ là bán không hết có thể trả hàng, nhưng là lúc này, Hồ lão bản trong nội tâm cũng không ôm có bao lớn hi vọng, bởi vì lão Lý này áp hàng khẳng định càng nhiều, ở ngoài sáng vẫn không được bán thời điểm, chỉ sợ là thối không được hàng.

Nhưng là hắn cũng chỉ có thể lòng nóng như lửa đốt gọi điện thoại cho lão Lý hỏi một chút tình huống, cũng không thể cái gì cũng không làm.

Điện thoại đường dây bận, Hồ lão bản tâm càng là té đáy cốc, hắn biết chắc không chỉ một mình hắn vội và như thế, Hoàng Thủ Lang ghi âm và ghi hình điểm lão Hoàng càng là vừa vặn đè ép một vạn trương, chuẩn bị khi đến mặt hương trấn đi bán sỉ, hiện tại chỉ sợ bọn họ so với chính mình càng sốt ruột.

Lại một lần nữa đường dây bận sau, buông xuống điện thoại, cũng đã không ôm hi vọng. Ngồi ở trong tiệm ngăn người, nhìn cách đó không xa trên kệ bắt mắt nhất địa phương bày đặt album.

Thở sâu, yên lặng đi tới hàng khung trước, đem khắc có 《dừng khí》 hai chữ album, lấy xuống một tấm, trong nội tâm bực bội không thôi.

"Phanh!"

Một hơi nhin không được, thoáng cái đem album hộp đập bể chia năm xẻ bảy, Viên Viên cái đĩa phiến bị bể gãy thành hai nửa rơi xuống mặt đất.

Hồ lão bản hô hấp trầm trọng xem trên mặt đất hai cái nửa vòng tròn,

Trước kia cung không đủ cầu album, lúc này trong mắt hắn lại là như vậy chướng mắt.

Hắn cũng không giàu có, chỉ có thể coi là là thường thường bậc trung, hơn mười vạn hàng, đủ để cho thương thế của hắn gần động cốt, vừa mới kế hoạch hơn triệu một người bị hớ.

Đáp ứng con cái nghỉ hè du lịch, cũng không cần suy nghĩ, về nhà không biết nên như thế nào đối mặt.

Yên lặng ngồi xổm người xuống, nhặt lên cái này chia năm xẻ bảy đã từng cho hán mang đến dày lợi nhuận, bây giờ lại triệt để phá hủy hán hi vọng cái đĩa phiến.

Vô kể khả thi ngồi chồm hồm trên mặt đất ngăn người thời điểm, điện thoại đột nhiên vang lên, Hồ lão bản nhìn xem có chút quen thuộc dãy số, lại là đột nhiên trong nội tâm cả kinh.

Đây không phải huy hoàng tiêu thụ bộ điện thoại ư, hai ngày trước còn chuyên môn gọi điện thoại đến công tác thống kê qua hán tiêu thụ tình huống, trong nội tâm đột nhiên bay lên một hồi tức giận, đều là bọn hán, còn dám gọi điện thoại.

"Uy!" Hồ lão bản cố nén tức giận.

"Xin hỏi là lão hồ ghi âm và ghi hình điểm Hồ lão bản sao? chúng ta là huy hoàng tiêu thụ bộ công nhân viên. . ." Trong điện thoại giọng nữ y nguyên thanh thúy động thính.

"Ta biết rõ ngươi là ai? ngươi có biết hay không, các ngươi đem ta hại thảm!" Hồ lão bản không có có tâm tư nghe tiếp, cắt đứt đối phương lái nhai, quát.

"Ừ, ngài trước đừng có gấp, ta lần này liên lạc ngài, chính là về Mục Lâm album hạ khung vấn đề, ngài yên tâm, chúng ta nhất định phụ trách rốt cuộc, trước mắt chúng ta cũng đã khởi động khẩn cấp làm bằng máy, phía dưới xin ngài nghe rõ ràng, chúng ta xử lý biện pháp."

"Một, ngài có thể đem ngài trong tay còn lại 《 dừng khí 》 album toàn bộ hạ khung, làm tốt công tác thống kê, sau đó có thể trở về đến thượng cấp tiêu thụ chỗ đăng ký, tại kế tiếp trong vòng ba ngày, chúng ta hội dùng 80% giá cả hội mua."

"Hai, ngài còn có thể tiếp tục kiềm giữ 《 dừng khí 》 album, thẳng đến một tháng sau, nếu như y nguyên quyết định trả hàng, chúng ta sẽ toàn bộ giá hội mua, ngài có thể tự hành lựa chọn!"

Hồ lão bản mộng, cái này là tình huống nào, 80% hội mua giá là có thể tiếp nhận, ít nhất thiệt thòi không nhiều lắm, có thể trả hàng là tốt rồi, nhưng là vì cái gì một tháng sau có thể toàn bộ giá trả hàng? Khi nào thì giải trí công ty tốt như vậy nói chuyện?

Điện thoại cắt đứt sau, Hồ lão bản một bả đứng người lên, qua lại không ngừng đi lại đi lại, trong nội tâm lại là càng thêm lo lắng, vốn có đã tuyệt vọng lại đột nhiên có hi vọng, trong nội tâm càng là bất ổn, đây là có chuyện gì? bọn họ nói có phải thật vậy hay không?

Chưa từng có qua tiền lệ a, trước kia cũng có qua bởi vì các loại vấn đề dưới xuống khung đĩa nhạc, chưa từng có qua hội mua tin tức.

Không được, phải hỏi tình huống! Lần nữa cầm lấy điện thoại đánh tới lão Lý nơi đó, như trước đường dây bận, bất quá lúc này đây Hồ lão bản lại như thế nào cũng sẽ không buông tha cho, mà là từng lần từng lần tiếp tục gọi.

"Uy, lão Hồ a!"

"Lão Lý, vừa rồi. . ."

"Ngươi không cần phải nói, ta đều biết. Tự theo như bọn họ nói, ngươi nếu như hiện tại thôi, ta cho ngươi đăng ký, nếu như tạm thời không lui, trước hết hạ khung cất kỹ, huy hoàng bên kia cũng đã làm chuẩn bị, ngươi không cần lo lắng."

Nghe được lão Lý cho chuẩn xác trả lời thuyết phục, Hồ lão bản tâm đột nhiên buông xuống.

Lần nữa nhặt lên vừa rồi ném vụn cái đĩa phiến, cũng không phải như vậy chương mắt, hung hăng cho mình một cái tát, cho ngươi tay tiện, vài chục khối không có.

Đồng thời trong nội tâm đối huy hoàng ấn tượng trên diện rộng chuyển biến tốt đẹp, không quản Mục Lâm là nguyên nhân gì làm cho hạ khung, tối thiểu nhất đây là một phụ trách nhiệm công ty.

Mang trên mặt mỉm cười lần lượt từng cái một đem cái đĩa phiến hạ khung, trong miệng còn không biết nhả ra một câu: "Thật tốt album a, ai, sạch sẽ tìm sự!"

Hồ lão bản cái vấn đề đại biểu Mục Lâm album vấn đề, tại huy hoàng xem ra, vấn đề này cũng đã sớm có chuẩn bị, ngược lại không chút kinh hoảng.

Nhưng là lúc này huy hoàng có thể nói là khắp nơi báo nguy, album hội mua, quảng cáo hẹn thất bại, trước quảng cáo hợp đồng cũng bởi vì Mục Lâm nguyên nhân dưới xuống khung, vì ước khoản hội áp người đập bất quá khí.

Vừa mới bởi vì Mục Lâm mà phóng đại cổ phiếu, cũng lần nữa bắt đầu đại ngã! Đây mới là đối huy hoàng trùng kích.

Ban giám đốc đã bắt đầu đối Mục Sam tiến hành hỏi trách, dù sao đây là hán tiền nhiệm sau mới chuyện phát sinh, hơn nữa yêu cầu Văn Dịch mời dự họp ban giám đốc, đối sự kiện lần này làm ra giải thích, nếu không đem sẽ khiến thất tự.)

Mục Sam trầm tĩnh ngồi ở trong phòng làm việc, bí thư Toa Toa nhìn mình lão bản lông mày không gương bộ dạng, Tĩnh Tĩnh đứng ở một bên chờ phân

phó, không dám lên tiếng.

Lúc này Mộc Sam áp lực xác thực rất lớn, Vân Dịch không ở công ty, xế chiều hôm nay quả thực tựa như địa chấn đồng dạng, cả huy hoàng thiếu chút nữa tựa lộn xộn, cũng may trước đó đã có chuẩn bị, nếu không thiết tưởng không chịu nổi.

Hôm nay coi như quá khứ trôi qua, ngày mai chỉ sợ mới là huy hoàng đối mặt hỏa lực thời điểm, ngày mai báo chí đi ra, có thể tưởng tượng chính là huy hoàng cổ phiếu, chỉ sợ hội lại một lần nữa trọng tòa.

"Thông tri các bộ Môn chủ trông nom, đại phòng họp họp!"

Thời gian cũng đã buổi tối tám giờ, huy hoàng tập đoàn Cao Quần lúc này toàn bộ ngồi ở trong phòng họp nhìn xem ngồi ở trên thủ y nguyên trấn định Mộc Sam, trong nội tâm mặc dù có chút kinh hoảng, nhưng nhìn trước Mộc Sam trầm tĩnh hãy để cho người có người tâm phúc.

Theo Mục Lâm sự kiện bộc phát đến bây giờ, Mộc Sam đầu vào đây, một mảnh dài hẹp chỉ lệnh tuyên bố, tuy nhiên công ty y nguyên tạo thành hỗn loạn, nhưng là cái này hắc ám một ngày, rốt cục độ quá khứ trôi qua.

Cũng không có tạo thành đại nhiễu loạn, cái này đủ để nói rõ Mộc Sam năng lực.

Mộc Sam đứng dậy, nhìn xem bận rộn một ngày cao tầng, trầm giọng nói ra: "Các vị, chính thức khiêu chiến, sẽ bắt đầu từ ngày mai, chúng ta hội khó khăn gặp phải còn có thể rất nhiều, nhưng là thỉnh mọi người yên tâm, tại sự phát trước chúng ta cũng đã làm nguyên vẹn chuẩn bị, thỉnh mọi người tin tưởng công ty, tin tưởng Vân tổng, tin tưởng ta có năng lực xử lý lần này nguy cơ."

"Mộc tổng, trước mắt chúng ta là hay không đem Mục Lâm toàn bộ đình công? chúng ta kế tiếp ngoại trừ Mục Lâm công tác bên ngoài, đối cái khác nghệ nhân công tác sẽ hay không tạo thành ảnh hưởng?" Tần Nhược trầm giọng hỏi, đây cũng là tất cả mọi người quan tâm vấn đề.

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phụ Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 78 Trương Tử Ngọc khó xử

? Mục Lâm có hay không đình công, kỳ thật cũng đã không cần tranh luận, đình công là khẳng định, mà Mục Lâm bên ngoài tối làm cho người ta chú ý không ai qua Trương Tử Ngọc album mới.

Cũng đã tìm cách xong nguyên nay đã chuẩn bị muốn lên thị, tuy rằng đột nhiên ra một món đồ như vậy sự, hiện tại ai cũng không dám cam đoan Trương Tử Ngọc album có thể hay không ra.

Mộc Sam nhìn thoáng qua Trương Tử Ngọc, thấy nàng nhìn mình chăm chăm, gật đầu nói: "Trước mắt không có vấn đề rõ ràng nhắm vào ta huy hoàng, trước mắt mà nói chủ yếu là Mục Lâm vấn đề. Mục Lâm công tác an bài như thế nào, ta sẽ cùng Vân tổng thương lượng, về phần mình công tác của hân, hết thảy cứ theo lễ thường tiến hành."

Trương Tử Ngọc nghe xong, trên mặt cũng không gập vể vui mừng, nhưng là cũng không có mở miệng.

Hội sau, Trương Tử Ngọc suy nghĩ thật lâu, còn là quyết định đi tìm Mộc Sam.

Mục Lâm chuyện tình đối với nàng cá người mà nói, là vui buồn mỗi nửa, Mục Lâm truy thật chặt, cũng đã đối với nàng lại công ty một tỷ địa vị cầu thành uy hiếp, nàng toàn lực ủng hộ trước mặt đối cái này trương album, chính là vì bảo trụ địa vị.

Bây giờ Mục Lâm đột nhiên gặp chuyện không may, đối với nàng rốt cuộc không tạo thành uy hiếp, tuy nhiên nàng nghĩ không ra sao biết biến thành như vậy, Vân Dịch cùng Mộc Sam tại sao phải làm ra an bài như vậy.

Nhưng là bất kể như thế nào đối với nàng là một chuyện tốt, chính là Mộc Sam hôm nay tại hội trên quyết định, lại làm cho nàng có chút bất an.

Đi đến Mộc Sam văn phòng, trong đó quả nhiên đèn sáng, hôm nay mộc tổng chỉ sợ là sẽ không tan tâm.

"Thùng thùng!"

"Tiến đến!"

Trương Tử Ngọc đi vào văn phòng, Mộc Sam ngẩng đầu nhìn nàng một cái nói: "Ngồi đi! Là có chuyện gì không?"

?"

"Mộc tổng, ta hiện tại phát album có phải là không quá phù hợp?" Trương Tử Ngọc ngồi xuống,

Có chút sầu lo nói.

Hắn là lão nghệ nhân, đối với giới giải trí các loại thủ đoạn rất rõ ràng, nàng sợ hãi lúc này đây chỉ dùng để nàng để làm khẩn cấp quan hệ xã hội, hy vọng có thể đè xuống Mộc Lâm tạo thành ảnh hưởng bất lợi.

Mà không hội truy cầu của nàng album thành tích, càng thêm sợ hãi chính là, trong một gian nan trong hoàn cảnh, nàng xuất đầu, sẽ ảnh hưởng mình ở phía trên ấn tượng.

Đây cũng không phải là không có khả năng, huy hoàng mặc dù không có chiêu đến trí mạng đã kích, các loại thủ đoạn đều là nhằm vào Mộc Lâm mà đến, nhưng là có rất nhiều chuyện cũng không phải là chỉ nhìn mặt ngoài, có thể khẳng định chính là huy hoàng hiện tại tại rộng điện cùng phía trên ấn tượng tuyệt đối không tốt.

Lúc này nàng ngược đứng ra, trợ giúp huy hoàng vượt qua cửa ải khó, nàng chưa từng có vĩ đại như vậy, nàng chỉ là một người nghệ sĩ.

Mộc Sam sắc mặt không thay đổi, hai con ngươi bình thản chăm chăm vào Trương Tử Ngọc, nàng đều biết chuyện tình, Mộc Sam như thế nào lại không biết.

Có thể là công ty thời điểm khó khăn, tự muốn trốn tránh, có chỗ tốt đã nghĩ muốn, ở nơi nào đều khó có khả năng a.

Hơn nữa đối với Trương Tử Ngọc album ảnh hưởng mặc dù có, nhưng là hồi báo cũng lớn, Mộc Sam mỉm cười nói: "Trương tiểu thư, ta xin khuyên ngươi một câu, công ty có công ty quy hoạch, Vân tổng có ý nghĩ của hắn, đã quyết định ra của ngươi album, như vậy chính là Vân tổng cũng đã kế hoạch tốt, ngươi trở về đi."

Trương Tử Ngọc sững sờ, nhìn xem Mộc Sam cũng đã cúi đầu xuống, xem văn kiện, nàng cau mày đi ra Mộc Sam văn phòng.

Tại nàng xoay người một khắc đó, nàng nhạy cảm cảm giác được sau lưng có một đôi cực kỳ lợi hại con mắt chính chăm chăm vào nàng, thờ sâu, không quay đầu lại ra văn phòng.

Đây là Mộc Sam lần đầu tiên như thế chẳng khách khí nói chuyện, làm cho nàng hiểu rõ đến, hiện tại nàng không có cò kè mặc cả quyền lợi, công ty không có thời gian cùng nàng cò kè mặc cả.

Thẳng đến nàng đi ra văn phòng, Mộc Sam mới thu hồi ánh mắt, tiếp tục công việc.

Trương Tử Ngọc trở lại của mình nghỉ ngơi, đóng cửa lại, nghĩ Mộc Sam mới vừa nói mà nói, trong nội tâm quả thực khó có thể quyết định, album là nhất định sẽ ra, điểm này Mộc Sam thái độ đã nói rõ.

Như vậy nàng hiện tại cần lo lắng dạ dạ hay không phối hợp công ty, Mộc Lâm tấm gương thi ở phía trước, nàng tuy nhiên sẽ không bị trực tiếp nhằm vào, nhưng là ai biết từ nay về sau sẽ là kết quả thế nào?

Khó có thể làm ra quyết định, điện thoại lại vang lên, nhìn nhìn dây số, lập tức mất lộ ra trầm tư.

Nghĩ nghĩ, còn là nhận nghe điện thoại nói: "Uy, Lâm tổng ngài khỏe!"

"Ừ, ta biết rõ, làm phiền Lâm tổng hao tâm tổn trí."

"A, phải không? Ta đây có thể phải thi cho thật giỏi lo hạ xuống, đa tạ Lâm tổng hảo ý."

"Tốt, Lâm tổng bái bái!"

Cúp điện thoại, Trương Tử Ngọc cau chặt lông mày, cẩn thận trầm tư.

"Như thế nào? nàng nói như thế nào?" Vương Yến Sơn chăm chăm vào Lâm Phi hỏi.

Lâm Phi nhíu mày, lắc lắc đầu nói: "Mặc dù không có cự tuyệt, nhưng là ta xem hi vọng không lớn."

"Không quan hệ, tiếp tục liên lạc, không là tất cả mọi người hội cùng huy hoàng không may, lần này quả thực là trời ban cơ hội tốt. Hôm nay tình huống như thế nào?"

Lâm Phi lắc lắc đầu nói: "Hiệu quả không lớn, chỉ có một nhà quảng cáo thương nguyên ý cùng huy hoàng giải ước, chuyển quảng chúng ta! CD bán ra thương tắc chỉ có một chút kích thích không lớn bán ra thị trường chịu hợp tác cùng chúng ta, đại bộ phận cơ hồ đều kiên định duy trì huy hoàng."

Bọn họ đã bắt đầu liên lạc nguyên huy hoàng đĩa nhạc bán ra thương, quảng cáo hợp tác người, cùng với con đường cung cấp đơn vị.

Tận tình khuyên bảo khuyên bảo, huy hoàng sắp không may, Phượng Hoàng có càng ưu tú tài nguyên có thể cung cấp hợp tác, chính là làm cho bọn hắn thật không ngờ chính là, chỉ có rất ít người vào hôm nay cho bọn hắn hồi phục có mục đích.

Đại bộ phận căn bản không có động tĩnh, phản phát chuyện này không có cái gì quá không được dường như, đây tuyệt đối không bình thường.

"Mộc Sam bọn họ xem ra là sớm có chuẩn bị, xem ra bán ra thương, quảng cáo thương đều đã trải qua sớm bắt chuyện qua, nhất là bọn họ lần này đối với Mộc Lâm album hạ khung xử lý, quả thực ngoài dự đoán của mọi người, bọn họ vậy mà lựa chọn hồi mua? Đây là đối ngành sản xuất khiêu chiến." Vương Yến Sơn lắc đầu không hiểu nói.

Lâm Phi nói: "Ngài nói bọn họ rốt cuộc muốn làm gì? bọn họ vậy mà sớm làm chuẩn bị, lại tại sao phải làm như vậy? Mộc Lâm bây giờ xem như hủy? Mộc Lâm cùng Vân Dịch quan hệ chúng ta rõ ràng nhất, điều này thật sự là không nghĩ ra!"

Không chỉ Vương Yến Sơn cùng Lâm Phi không nghĩ ra, Trương Từ Ngọc cũng nghĩ không thông, mà ngay cả Mộc Lâm cũng nghĩ không thông đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

Vành mắt đều có chút hồng, những ngày này hắn không có một ngày có thể ngủ ngon, thẳng cho tới hôm nay thật sự đã xảy ra, bất quá cũng may hắn cũng đã làm rất nhiều chuẩn bị, cơ hồ trước tiên tựu khởi động khẩn cấp dự án.

Mộc Lâm tại Tiêu Tiêu cùng đi lần tới đến từ điểm, sắc mặt có chút không tốt đối với Tiêu Tiêu nói: "Người đi nghỉ trước đi, ta không sao."

Tiêu Tiêu nhìn xem nàng, thờ dài nói: "Như thế nào, ta đánh hắn, người đau lòng rồi?"

Mộc Lâm không nói lời nào, nàng hiểu rõ Tiêu Tiêu là vì nàng đau lòng, chính là đây là chính nàng làm quyết định, Vân Dịch không có bức nàng.

"Ta biết rõ ta không nên động thủ đánh hắn, nhưng là ta thật sự là nhịn không được, người là lão bà của hắn, hắn sao có thể đủ rồi đối người như vậy, hắn có biết hay không đây là người là bao nhiêu đã kích!" Tiêu Tiêu con giận còn sót lại không tiêu.

"Không trách hắn?" Mộc Lâm ngồi ở trên ghế sa lon sắc mặt bình tĩnh nói.

"Người... được rồi, được rồi, người cũng đừng suy nghĩ nhiều, dù sao ta đã thay người dạy hắn, tin tưởng hắn không dám lại khi dễ mẹ người gia không người, như là đã như vậy, người tựu nghỉ ngơi thật tốt một khoảng thời gian nói sau, nói không chừng không nghiêm trọng như vậy!" Tiêu Tiêu nhìn xem Mộc Lâm bắt đầu nói.

Tiêu Tiêu đi, Mộc Lâm nước mắt không tiếng động chảy xuống, trong nội tâm thật sự là không muốn, chậm rãi đứng người lên, toàn thân không có có một chút khí lực, nằm chết dí trên giường từ từ nhắm hai mắt.

Thẳng đến sắc trời có điểm hắc thời điểm, ngoài cửa vang lên tiếng đập cửa, nàng không biết là ai, chính là nàng không nghĩ rời giường, cũng không muốn mở cửa.

Một hồi tiếng bước chân truyền đến, Mộc Lâm cả kinh, theo trong chăn nhô đầu ra nhìn về phía cửa gian phòng, Vân Dịch bưng một cái khay vào được.

"Người vào bằng cách nào?" Mộc Lâm nằm ở trên giường nói.

"Ta tìm Tiểu Phi muốn phiếu phòng! người buổi tối còn chưa có ăn cơm, đến ăn một chút gì a!" Vân Dịch đem trong tay bàn ăn.

Mộc Lâm lẳng lặng nhìn Vân Dịch nói: "Ta không đói bụng!"

Vân Dịch có chút dừng lại, đem bàn ăn đặt ở trên bàn trà, sau đó đi đến Mộc Lâm bên giường, ở bên người nàng ngồi xuống, tốt nửa ngày mới lên tiếng: "Thực xin lỗi, cho người chịu ủy khuất!"

Mộc Lâm trầm mặc, qua đã lâu mới lên tiếng: "Ta không trách người, thật sự, ta chỉ là tạm thời có chút thất lạc, qua một thời gian ngắn thì tốt rồi! người cũng đừng quáai Tiêu Tiêu, nàng là vì ta, ta đã nói qua nàng."

Vân Dịch cười khổ nói: "Không có việc gì, người có như vậy tỷ muội, ta mừng thay cho người."

Mộc Lâm nao nao, sau đó nói khẽ: "Ta muốn nghỉ ngơi."

Vân Dịch trầm mặc ngồi ở bên giường, đi chưa tới, xế chiều hôm nay huy hoàng tảo ngộ đến hết thảy, hắn đã biết, hắn cùng Mộc Sam đều sớm đã liệu đến đây hết thảy.

Chính là ngày mai báo chí mới là kinh khủng nhất, Mộc Lâm chỉ sợ rất khó thừa nhận, hơn nữa chỉ sợ còn có một chút mình phiền phức của hắn, nghĩ nghĩ nói khẽ: "Mộc Lâm, ta còn có việc nghĩ thương lượng với người!"

Mộc Lâm gật gật đầu, tựa ở trên tủ đầu giường, không có lên tiếng.

Vân Dịch nhìn xem nàng nói khẽ: "Ngày mai ta sẽ an bài người đi Kinh Thành, người đến gia gia nơi nào đây một lần!"

Mục Lâm khó hiểu nhìn về phía Vân Dịch, hấn làm sự mình phảng phất hoàn toàn xem không hiểu, lại cùng gia gia trên xe quan hệ, nghi ngờ nói: "Làm sao vậy, vì cái gì để cho ta đi gia gia này?"

Vân Dịch cười cười, nhìn xem nàng nói: "Trong lòng người nhất định rất nghi hoặc, ta tại sao phải làm như vậy, có mục đích gì a!"

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phu Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79 làm rất tốt

Mục Lâm gật gật đầu, nhìn xem Vân Dịch nói: "Chuyện này cùng ta đi gia gia chỗ đó có quan hệ sao?"

Vân Dịch gật gật đầu, nói khẽ: "Việc này có chút phức tạp, người nghe ta từ từ nói, kỳ thật phải nói đây hết thấy chính là do gia gia chỗ đó bắt đầu, ..."

Mục Lâm nghe Vân Dịch chậm rãi giảng thuật, đại bá tỏ thái độ, gia gia ý kiến, đến phụ thân liên lụy, sau đó hấn viết thơ, làm cho mình ca hát.

Từng kiện từng kiện sự, nghe Mục Lâm sắc mặt càng ngày càng trắng, tại sao sẽ là như vậy?

"Hiện tại đã đến ta có thể làm một bước cuối cùng, chính là cho người đi gia gia nơi đó ở vài ngày, chuyện của chúng ta cho dù xử lý xong." Vân Dịch cuối cùng tổng kết nói.

Mục Lâm đột nhiên ngồi dậy, nhìn xem Vân Dịch thanh âm run rẩy nói: "Vân Dịch, người vì cái gì không còn sớm nói cho ta biết chuyện này?"

Vân Dịch thấy nàng có chút sợ hãi, thân thủ sờ sờ tóc của nàng, cười nói: "Đừng sợ, không có chuyện gì, người làm rất tốt, lúc trước không nói cho người, là sợ người chịu không được."

"Làm rất tốt? người là nói ta giúp đỡ người đối kháng gia gia, làm rất tốt sao? Vân Dịch làm sao người có thể làm cho ta làm chuyện như vậy?" Mục Lâm đột nhiên cảm thấy chuyện này rất châm chọc, nguyên đến chính mình trả giá lớn như vậy một cái giá lớn, là vì đối kháng gia gia, đối kháng đại bá, đối kháng Vân gia.

Nguyên bản nghĩ sự nghiệp đã không có tuy nhiên không cam lòng không muốn, nhưng là đúng là vẫn còn có thể thừa nhận được. Dù sao hiện tại cũng đã gả cho Vân Dịch, thật sự không được coi như toàn chức quá thật tốt quá.

Nhưng là bây giờ đại đội trưởng bối cũng đắc tội, nếu là lúc trước có lẽ còn không có gì, nhưng là bây giờ nàng cũng đã đem mình làm Vân gia nhân.

Chính là bởi vì hấn là Vân Dịch thê tử, Vân Dịch cần trợ giúp của nàng, nàng mới có thể tại Vân Dịch mở miệng thời điểm đáp ứng, chính là nàng không biết đây là tại cùng Vân gia đối nghịch a, nàng vậy mà vì lý do như vậy, hủy diệt rồi sự nghiệp!

Không nghĩ lại cùng Vân Dịch nói câu nào, nàng cảm giác mệt mỏi quá, nằm xuống thân thể, đưa lưng về phía Vân Dịch, chỉ chốc lát ga giường đã bị nước mắt thấm ướt.

Mục Lâm đột nhiên hồng mắt, làm cho Vân Dịch hơi sững sờ, chỉ có thể cười khổ nói: "Chúng ta không phải tại đối kháng Vân gia, mà là bang Vân gia, người không cần sợ! người hiện tại cái gì đều không cần nghĩ, người chỉ cần đi gia gia chỗ đó, chỉ cần đợi một khoảng thời gian, đợi định. . ."

Vân Dịch đột nhiên im tiếng nói không được nữa, nói sau tự lòi, hấn muốn giải thích thế nào làm sao biết lập tức sẽ có kết quả?

Đây căn bản nói không nên lời a, cái này nên giải thích thế nào?

"Chờ cái gì? người nếu như sai rồi, sự nghiệp của ta đừng lo, chính là Vân gia nên làm cái gì bây giờ? chúng ta như thế nào phụ trách?" Mục Lâm lại đột nhiên ngồi dậy khóc hỏi.

Nhìn xem roi lệ đầy mặt nhìn mình Mục Lâm, hấn há to miệng, lại nói không nên lời. Trong lòng mình hiểu rõ, có thể là có chút không thể nói lời a.

Cho dù là Mục Lâm, hấn cũng không thể nói mình là xuyên tạc a? hấn biết rõ rất nhiều chuyện,

Nhưng là cái này đều chỉ có thể để ở trong lòng.

Yên lặng không nói gì cúi đầu xuống, Mục Lâm ánh mắt càng phát ra âm trầm nói: "Vân Dịch, người có nghĩ tới hay không tình cảnh của ta? Ta làm ra

chuyện như vậy, làm như thế nào đối mặt người nhà của người, cho dù người là đúng, chính là ta và người không đồng dạng như vậy, người có thể ngộ nghịch gia gia, ta không được, người hiểu chưa? Còn có nếu như thế nào người sai rồi, vậy người để cho ta còn như thế nào Vân gia tiếp tục ở lại? Ta làm sao có thể chú ý bị được rất tốt trách nhiệm này?"

"Mục Lâm, người yên tâm, ta sẽ không hại người, càng sẽ không hại Vân gia, từ nay về sau người sẽ biết." Vân Dịch có chút khó sở nói, sớm biết như vậy tự không giải thích, Mục Lâm vấn đề, hẳn hiện tại cũng không có cách nào cho Mục Lâm tin tưởng, từ nay về sau tổng hội có kết quả.

Mục Lâm trong mắt dần dần bình tĩnh trở lại, nhìn xem Vân Dịch mặt, lau khô nước mắt của mình nói: "Người đi ra ngoài, ta cần nghỉ ngơi."

"Ta hiện tại giải thích không rõ ràng lắm, nhưng là ta hi vọng người có thể tin tưởng ta." Vân Dịch trầm giọng nói.

"Người đi ra ngoài đi, để cho ta một người Tĩnh Tĩnh!" Mục Lâm nhắm mắt lại nói khẽ.

Vân Dịch đứng dậy, thở sâu nói: "Người sẽ rõ."

Mục Lâm nghe thấy tiếng đóng cửa, chăm chọc nở nụ cười hai cái, cảm giác mình đầu chóng váng não trướng, chìm vào hôn mê đã ngủ.

Cho dù ở trong mộng, y nguyên tại rơi lệ, lần này là thật sự sợ, thương tâm.

Vân Dịch đứng ở cửa ra vào, cảm giác cước bộ rất nặng, hiện tại không ai có thể lý giải hẳn làm hết thảy.

Huy hoàng một đoàn đày rỗi, phụ thân chỉ sợ lúc này đang tại tức giận, đại bá chỉ sợ hận không thể cùng mình chặt đứt quan hệ, về phần gia gia. . .

Đi đến Thiên Đài, nhìn xem ban đêm biển sâu, ngọn đèn dầu sáng chói, hít sâu vài cái, bất kể như thế nào, nên làm vẫn phải làm, lấy điện thoại di động ra, thông qua Đồng thúc dây số.

Điện thoại vang lên ba tiếng đường giây được nối, đối diện trầm mặc thoáng cái truyền đến một câu: "Vân Dịch!"

Vân Dịch biết rõ đối diện lúc này tâm tình, bất quá thời gian sẽ chứng minh hết thảy, trầm giọng nói: "Ta nghe nói gia gia bị bệnh, ta đi không được, ngày mai, ta sẽ an bài Mục Lâm tới chiếu cố gia gia."

Đối diện lại trầm mặc lại, một lát sau mới lên tiếng: "Ta sẽ kêu lão gia từ."

"Vé máy bay ta đã định tốt, buổi sáng ngày mai chín giờ máy bay, giữa trưa đến, các người phái người đi đón a!" Vân Dịch cũng không có nói dối tin tức, mà là nói thẳng.

Cúp điện thoại sau, Đồng thúc đến đến lão gia từ bên người.

"Vân Dịch lo lắng ngài bệnh, ngày mai Mục Lâm hội tới chiếu cố ngài!" Đồng thúc nhẹ nói nói.

Lão gia mục nhỏ quang ngưng lại, tròn vẹn thập phần chung sau, đột nhiên nở nụ cười, nói: "Cũng tốt, vậy người ngày mai mở xe của ta đi đón nàng!"

Sáng ngày thứ hai, Vân Dịch nhìn xem trong tay báo chí, sắc mặt trầm tĩnh.

"Hôm qua mỗi nghệ nhân tại biển sâu cử động hành một trường ca hữu hội, mỹ kỳ danh viết cảm tạ mê ca nhạc, chính là bên trong lại cất dấu một ít không thể cho ai biết âm mưu, nên nghệ nhân cùng nên công ty lão bản mượn nhờ nghệ nhân lực ảnh hưởng, công nhiên tuyên truyền một ít bất chính làm tư tưởng, như vậy hành vi cũng đã đối xã hội tạo thành bất lương ảnh hưởng, đối với loại hành vi này, chúng ta công việc quan trọng nhưng chống lại."

"Gần nhất một vị đang lúc hồng nghệ nhân tại hôm qua cử hành ca hữu hội, bởi vì tuyên truyền bất chính làm ngôn luận tác phẩm, làm cho tác phẩm hạ khung, ra chuyện như vậy có, người viết không thể không cảm thán, trước mặt giới giải trí hỗn loạn, phải tăng mạnh giám thị, đối với một ít dụng tâm kín đáo nghệ nhân hoặc là công ty lão bản, nhất định phải cho nghiêm khắc đã kích, chúng ta cũng hô hào quảng đại mê ca nhạc bằng hữu, muốn chính xác thấy rõ có chút nghệ nhân chân thật diện mục, không thể bị nói dối."

"Hôm qua bắt đầu, một vị đang lúc hồng nghệ nhân công nhiên làm ra một ít ảnh hưởng hài hòa xã hội, e sợ thiên hạ bất loạn cử động, đối với như vậy nghệ nhân, chúng ta hô hào toàn diện chống lại."

"Huy hoàng giải trí làm Lâm Hải ngành sản xuất long đầu, hôm qua mình lực nâng dưới cờ mỗi nghệ nhân, bởi vì phẩm đức vấn đề bị toàn diện cấm trên giống như, theo tin tức xung, vị này nghệ nhân tại sinh hoạt cá nhân phía trên, cực kỳ hỗn loạn, cùng công ty lão bản có chút bất chính canh giữ cửa ngõ hệ, chúng ta chú ý nghệ nhân tác phẩm càng cần nữa chú ý nghệ nhân phẩm đức."

Thuần một sắc chống lại, mặc dù không có điểm danh đạo họ, nhưng là không quản trong nghề nghiệp ngoài, chỉ cần đối Mục Lâm có chỗ chú ý, không ai không biết nói chính là Mục Lâm. Vân Dịch đáy lòng tịnh không để ý báo chí bình luận, thậm chí cảm thấy được chen ép càng hung ác càng tốt!

"Ta tin tưởng người, người không tin ta!"

Vân Dịch tiếp thông điện thoại: "Uy!"

"Vân đồng, buổi sáng báo chí người xem đi, hôm nay nhất định sẽ có phóng viên tới phỏng vấn Mục Lâm công tác vấn đề, chúng ta có hay không tuyên

bố Mộc Lâm toàn diện đình công?" Mộc Sam trầm giọng hỏi.

Vân Dịch nhắm mắt lại, nhẹ giọng nói quyết định, sau đó cúp điện thoại.

Đem tất cả báo chí thu lại, tạm thời còn là không cho Mộc Lâm chứng kiến, kỳ thật bất quá là bịt tay trộm chuông thôi, Mộc Lâm nếu như muốn biết, là như thế nào cũng ngăn không được.

Đi đến Mộc Lâm gian phòng, đưa tay chuẩn bị gõ cửa, nghĩ nghĩ, còn là trực tiếp xoay mở cửa.

Trong phòng khách không có ai, đi đến phòng ngủ, gõ cửa, không có trả lời.

Do dự một chút, cầm bắt tay, nhẹ nhàng vận động!

Cửa mở.

"Mộc Lâm!" Vân Dịch tại cửa ra vào nhẹ giọng kêu lên.

Không có trả lời, đẩy cửa ra đi vào, lập tức choáng váng, trong đó căn bản không có người.

Vội vàng gọi Mộc Lâm điện thoại, cũng đã tắt máy.

Lần nữa gọi Tiểu Phi điện thoại, thông.

"Ca!"

"Tiểu Phi, người tỷ đâu? Như thế nào trong phòng không có người."

"Chúng ta ở phi trường, nàng không cho ta cho người biết."

"Ở phi trường? Đi đâu?"

"Đi Kinh Thành a!"

Mộc Lâm nhìn xem tại bên người nghe Tiểu Phi, mặt không biểu tình, nàng cuối cùng còn là lựa chọn đi Kinh Thành, trên thực tế hẳn cũng đã không có lựa chọn, chỉ có thể nghe Vân Dịch, hi vọng Vân Dịch là đúng.

Hơn nữa coi như là sai, nàng cũng muốn đích thân đi cùng lão gia tử xin lỗi.

Nhưng là không muốn gặp lại Vân Dịch, cho nên sáng sớm khiến cho Tiểu Phi chuẩn bị cho tốt gì đó, hai người im ắng đi.

Vân Dịch đứng ở cửa ra vào, khoe miệng cười khổ một tiếng, có Tiểu Phi ở bên người nàng ra không được sự, chỉ sợ là không muốn gặp mình thôi.

Dù sao nàng máy bay hạ cánh, bên kia sẽ có xe tiếp, cũng sẽ không xảy ra sự.

Mộc Lâm cùng Tiểu Phi xuống phi cơ đã giữa trưa mười hai giờ, Mộc Lâm đã làm xong nguy trang, cùng Tiểu Phi đi ra sân bay.

Vừa mới bước ra đại sảnh, tựu đâm đầu đi tới một cái quân trang nam tử, mang theo nàng trên lần trước ngồi qua chiếc xe kia.

Chứng kiến quen thuộc con đường, quen thuộc phòng ở, trong nội tâm lần này lại càng là phát khổ.

Đồng thúc y nguyên đợi ở nơi đó, y nguyên cười tủm tỉm thay nàng mở cửa xe.

"Đồng thúc!" Mộc Lâm xuống xe khom người hô.

"Ừ, gia gia của người đang đợi người, đi theo ta đi!" Đồng thúc không có nhiều lời.

Mộc Lâm từng bước một bước vào đi, mỗi tiến thêm một bước, trong nội tâm tựu sợ hãi một phần, nàng cũng đã chuẩn bị kỹ càng tới đón thụ phê bình, bất kể như thế nào, mình làm chuyện tình, mình phụ trách.

Lại trường đường cũng sẽ có đi cho tới khi nào xong thôi, Mộc Lâm cũng đã đứng ở lão gia tử trước mặt, nhìn xem lão gia tử y nguyên cười tủm tỉm nhìn xem nàng.

Mộc Lâm cũng nhin không được nữa sợ hãi, quỳ xuống đến nói: "Gia gia, thực xin lỗi!"

Tiểu Phi xem không giải thích được, gãi gãi đầu, lại không có động.

Lão gia tử đứng người lên đi vài bước, đi đến Mộc Lâm trước mặt, đem nàng kéo, như trước cười híp mắt nói: "Nói cái gì ngốc lời nói, người đã đến rồi, ta liền cao hứng, nghe nói người hát một thủ ca khúc mới, ta cũng vậy muốn nghe xem."

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phu Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80 địa đồ pháo hình thức

"Mộc tổng, các phóng viên còn thủ ở ngoài cửa, xem ra giữa trưa chắc là không biết đi." Tổng tài mở bí thư Toa Toa, giữa trưa không có tan tầm.

"Ừ, ta biết rồi. Làm cho người ta thông tri hạ xuống, hai giờ chiều mời dự họp phóng viên hội làm sáng tỏ Mục Lâm sự kiện." Mộc Sam đầu cũng không ngẩng nói.

Vân Dịch đến công ty cửa ra vào lúc sau đã một giờ rưỡi, nhìn xem huy hoàng cửa ra vào một cỗ xe MiniBus đem đại môn chắn đến sít sao.

Sự xuất hiện của hắn làm cho các phóng viên trong nháy mắt ủa lên, tuy nhiên hắn không có lộ mặt qua, nhưng là hình của hắn sớm đã bày ở các tòa soạn báo biên tập trên bàn công tác.

"Vân tổng, xin hỏi người đối Mục Lâm sự kiện thấy thế nào?"

"Vân tổng, Phụng Hoàng giải trí hôm nay mời dự họp buổi họp báo hiệu triệu ngành sản xuất tự hạn chế, khiển trách có chút nghệ nhân tại công chúng trường hợp không đề ý ảnh hưởng phát biểu bất chính coi như phẩm hành vi, ngài có ý kiến gì không?"

"Vân tổng, nghe nói Mục Lâm biểu diễn 《 mùa xuân chuyện xưa 》 cùng 《 dương quang cuối cùng mưa gió sau 》 đều là ngài tự mình điền từ soạn, xin hỏi có thật không?"

Nguyên một đám microphone nhắm ngay Vân Dịch, bốn phương tám hướng vây đầy người, Vân Dịch đứng tại nguyên chỗ, sắc mặt bình tĩnh nói: "Hai giờ chiều, huy hoàng hội mời dự họp buổi họp báo! Đến lúc đó sẽ cho cơ hội các vị vấn đề, đến ở hiện tại, ta còn muốn đi làm, các vị xin cho xuống."

"Vân tổng, nói hai câu sao!"

"Vân tổng. . ."

Vân Dịch không cần phải nhiều lời nữa, không quản phía trước bị chắn lại đường, trực tiếp cường chế về phía trước mặt đi đến, phóng viên sao cũng đành phải dừng hỏi vừa lui.

Thật vất vả vào huy hoàng, Mộc Sam cùng công ty một ít cao tầng đón chào, Vân Dịch nhìn thoáng qua đám người, cau mày nói: "Đều đi công tác a, không cần vây tại nơi này. Phóng viên hội các người không cần tham gia, tự Tàn Nhựt cùng Mộc Sam tại là đến nơi."

Mọi người liếc nhau, lão tổng lên tiếng, nguyên một đám cũng chỉ có thể rời đi, Tàn Nhựt cùng Mộc Sam theo Vân Dịch trở lại văn phòng.

Vân Dịch một người ngồi ở văn phòng trác đẳng sau, Mộc Sam cùng Tàn Nhựt đứng ở phía trước nhìn xem Vân Dịch.

"Ta đã lo lắng qua, hai điểm, đệ nhất Mục Lâm công tác sẽ không đình chỉ, huy hoàng đối với nàng tỏ vẻ duy trì. Nhị Huy hoàng sẽ nhắc tới tổ tụng, khởi tố nghiêm diện tổng cục cùng văn hóa cục." Vân Dịch trầm giọng nói ra.

Mộc Sam biến sắc, nhìn thoáng qua Vân Dịch sắc mặt, cố nén không nói gì.

Tàn Nhựt lại là quá sợ hãi nói: "Vân tổng, cái này, vạn không được a, ngài ngàn vạn không thể xúc động!"

Nói xong còn nhìn thoáng qua Mộc Sam, hi vọng hắn có thể mở miệng, đây cũng không phải là hay nói giỡn.

Mộc Sam tuy nhiên chấp hành nhiều như vậy công tác, nhưng là chuyện này tự thật sự vượt qua hắn thừa nhận lần ranh: "Vân tổng, chưa từng có giải trí công ty cáo tổng cục tiền lệ a, điều đó không có khả năng thắng được quan tòa. . ."

"Không quan hệ, thắng không thắng không sao cả!" Vân Dịch đối với hắn gật gật đầu.

Mộc Sam chân động, lập tức cười khổ hai tiếng, không nói.

Tàn Nhựt lại là không có hiểu rõ, còn phải lại khuyên.

Vân Dịch đối với Tần Nhựt phát phát tay nói: "Tần tổng, cứ làm như thế a!"

Tần Nhựt nhìn nhìn Mộc Sâm, lại nhìn nhìn Vân Dịch, cuối cùng không cam lòng ngậm miệng, trong nội tâm lại nghĩ đây là thật sự tại tìm đường chết a!

Hai giờ chiều, huy hoàng trong đại sảnh, Vân Dịch cùng Mộc Sâm, Tần Nhựt ba người tới sớm đã chờ tại đây các phóng viên trước mặt.

"Vân tổng đi ra rồi. . ."

"Mộc tổng xin hỏi Mộc Sâm ở công ty sao? Vì cái gì không có ra dự họp?"

"Vân tổng đồn đãi. . ."

Trong đại sảnh theo ba người xuất hiện một mảnh hỗn loạn, các loại thanh âm xen lẫn cùng một chỗ.

Ba người cũng không có ớ ý, đi đến chủ tịch đài ngồi xuống, Mộc Sâm nhìn thoáng qua Vân Dịch, Vân Dịch gật gật đầu.

Mộc Sâm đứng dậy cầm lấy microphone đối với phóng viên nói ra: "Mọi người đừng vội, phía dưới ta sẽ thông báo ta tư đối Mộc Sâm sự kiện xử lý kết quả, các vị thỉnh chờ hồi lại."

Phóng viên sao an tĩnh lại, trơ mắt nhìn Mộc Sâm, không hề đoạt lời nói.

"Về tháng sáu mười tám số ta tư nghệ nhân Mộc Sâm bị nghiêm điện tổng cục tuyên bố cấm trên như cùng văn hóa bộ tuyên truyền môn yêu cầu tác phẩm hạ khung chuyện tình, hiện tại ta đại biểu huy hoàng giải trí cấp cho công chúng một cái thông báo."

Mộc Sâm hít sâu một chút, nhìn thoáng qua hiện trường phóng viên, lấy lại bình tĩnh, nhìn thoáng qua Vân Dịch, Vân Dịch mặt không biểu tình gật đầu.

"Ta tư đối với nghiêm điện tổng cục cùng văn hóa bộ tuyên truyền môn tự dung phong sát tỏ vẻ mãnh liệt. . . ." Mộc Sâm ngẩng đầu lên, ánh mắt kiên định đứng lên nhô ra hai chữ: "Bất mãn!"

"Xôn xao!"

"Hắn nói cái gì? Của ta thiên!"

"Tự dung phong sát? Bất mãn?"

"Hắn là niệm sai rồi, còn là ta nghe lầm?"

Dưới lập tức tạc mở nổi, Tần Nhựt sắc mặt thâm trầm như nước, Vân Dịch mặt không biểu tình, Mộc Sâm tắc vế mặt nghiêm túc.

"Thình An Tĩnh!" Mộc Sâm nhìn xem dưới loạn thành một đồng, hét lớn một tiếng.

Các phóng viên thật sự bị trấn trụ, cũng là bởi vì quá rung động, khai thiên tích địa đầu một hồi, có công ty hướng nghiêm điện tổng cục cùng văn hóa cục nã pháo.

"Mười tám số buổi chiều một giờ rưỡi đến bây giờ cũng đã suốt hai mươi bốn tiếng đồng hồ quá khứ trôi qua, ta tư không nhận được bất luận cái gì có quan hệ Mộc Sâm xử phạt thông tri, Mộc Sâm cũng đã vô duyên do bị đơn phương ảnh hưởng hình người hạ họa cùng tác phẩm hạ khung, đài truyền hình cùng bán ra thương giải thích nhận được thông tri, Nhưng ta tư cũng không thu được bất luận cái gì thông báo, cũng không tán thành đài truyền hình cùng bán ra thương thông báo thông tri văn kiện, tôi ngày xưa tư cũng đã chuẩn bị xong đối với nghiêm điện tổng cục cùng văn hóa cục khởi tố tài liệu, vào khoảng ba ngày sau lại Lâm Hải trung cấp toà án nhân dân nhắc tới tố tụng, chúng ta đem không tiếc bất cứ giá nào, kiên quyết duy quyền."

"Khác, đối với các đại báo chí truyền thông, đối với ta tư cùng ta tư nghệ nhân Mộc Sâm công nhiên phi báng hoặc là ngầm ngầm hại người phi báng, chúng ta tỏ vẻ oán giận, nếu như sau ngày hôm nay còn có truyền thông đối với ta tư và ta tư nghệ nhân phi báng, chúng ta chỉ có một câu, dốc hết tất cả, cáo suy sụp một nhà là một nhà!"

Mộc Sâm thanh âm nói năng có khí phách, lại đem dưới phóng viên Lôi ngoài tiêu trong non, xem ngốc từ đồng dạng nhìn xem Mộc Sâm.

"Cáo rộng điện cục, cáo văn hóa cục, cáo báo chí? người còn có cái gì không dám sao?" Cái này là tất cả phóng viên tiếng lòng, bọn họ rất muốn hỏi một câu Mộc Sâm người biết mình là ai chẳng?

Trong lúc nhất thời phóng viên sẽ xuất hiện không có khả năng tê ngắt tình huống, điều này thật sự là không thể tin được, cũng còn đắm chìm tại Mộc Sâm văn kiện trung, ai cũng không có trước tiên mở miệng, lập tức dưới đài hoàn toàn yên tĩnh.

Nhưng là luôn luôn nhìn không được, Kinh Thành nhật báo phóng viên Hoàng Uy trụ là người thứ nhất, hắn bản thân chính là mang theo nhiệm vụ tới, lúc này nghe được Mộc Sâm nói ầu nói tả, kích động hỏi: "Vân tổng, mộc tổng vừa rồi chỗ thông báo nội dung có thật không? các người thật sự muốn khởi tố nghiêm điện tổng cục cùng văn hóa cục còn có báo chí tạp chí."

Tất cả phóng viên kịp phản ứng, trong lúc nhất thời rất là hối hận, vấn đề này hẳn là mình hỏi trước, bất quá bây giờ lại là toàn bộ nhìn về phía Vân Dịch, chằm chằm căng mắt từng cái biểu lộ.

Vân Dịch sắc mặt bình tĩnh, không nói gì chỉ là gật gật đầu.

"Xôn xao. . ." Cái này xác định, huy hoàng tuyệt đối là điên rồi!

"Vân tổng, nghiêm diện tổng cục cùng văn hóa cục cũng đã đối Mộc Lâm tại biển sâu hành vi làm ra phê chỉ thị, là bởi vì phát biểu bất chính coi như phẩm mới bị phong sát, các người là ở vụ oan lĩnh đạo ngành, còn là không thừa nhận hai thủ tác phẩm vấn đề?" Hoàng Uy gặp Vân Dịch thái độ ngạo mạn, trong nội tâm khinh thường, ngoài miệng cũng rất bén nhọn trực chỉ chủ đề hỏi.

Vân Dịch thu liễm tiểu dung, đứng dậy cầm lấy microphone, rất là hiếu kỳ nói: "Mộc Lâm tại biển sâu có cái gì không lo tác phẩm, ta như thế nào không biết."

"《 mùa xuân chuyện xưa 》 cùng 《 dương quang cuối cùng mưa gió sau 》 cái này hai bài hát nghe nói là Vân tổng tự mình điền từ soạn, Vân tổng chẳng lẽ không biết cái này hai bài hát là vi phạm trước mặt chủ lưu chính trị tinh thần sao? Đây là công nhiên khiêu khích chính sách, phản xã hội tác phẩm!" Hoàng Uy hùng hổ dọa người nói.

"Đầu tiên ta thừa nhận cái này hai thủ tác phẩm là xuất từ trong tay ta, do ta tự mình sáng tác, tiếp theo huy hoàng đến nay không có thu được hai cục bất luận cái gì công văn, không biết người là từ chỗ nào biết đến? Hai cục lĩnh đạo là nhà của người thân thích?" Vân Dịch ánh mắt lạnh lùng nói.

Hoàng Uy sắc mặt tri tri, Vân Dịch thật đúng là nói đúng, hấn lão bà tựu tại văn hóa cục công tác.

"Vân tổng thỉnh chính diện trả lời vấn đề của ta, cái này hai bài hát người cho rằng không có vấn đề sao?" Hoàng Uy buộc Vân Dịch tỏ thái độ.

"Ta có thể phụ trách nhiệm nói cái này hai thủ tác phẩm tích cực hướng lên, cổ vũ nhân tâm, là đúng sinh hoạt mỹ hảo ca tụng, không tồn tại vấn đề gì, không có xúc phạm bất luận cái gì một cái pháp luật quy định. Ta tại nơi này trình trọng cảnh cáo, hết thảy đối tác phẩm tự dung chỉ trích đều là phi báng, đồng thời người hôm nay ngôn luận, tại phòng viên hội sau khi kết thúc, sẽ bị ta tư nhắc tới tố tụng!" Vân Dịch cười lạnh nói.

Hoàng Uy trong nội tâm khinh thường, cáo ta? A, người còn là quá trẻ tuổi. Còn muốn chuẩn bị tiếp tục đặt câu hỏi, lại bị một vị khác phóng viên cắt đứt, Hongkong đại công báo phóng viên: "Vân đồng, người có hay không cũng đã đối nội địa hoàn cảnh thất vọng, hội hay không đem công ty dời đi Hongkong."

Vấn đề này hỏi Vân Dịch sững sờ, bất quá lập tức đáp: "Ta tin tưởng nội địa hoàn cảnh hội càng ngày càng tốt, không có dời đi Hongkong chuẩn bị."

"Vân tổng, Mộc Lâm sẽ hay không bị huy hoàng đình chỉ công tác?"

"Sẽ không, Mộc Lâm công tác y nguyên hội tiếp tục, huy hoàng vĩnh viễn là nàng kiên cố nhất hậu thuẫn, chúng ta kiên quyết giữ gìn từng cái ưu tú công nhân viên! Sẽ không bởi vì có lẽ có chỉ trích mà làm cho công nhân viên thụ ủy khuất, đây là ta tiếp nhận huy hoàng đến nay trọng yếu nhất tín niệm."

"Vân tổng, Phụng Hoàng giải trí tổng tài Vương Yến Sơn tiền sinh buổi sáng mời dự họp buổi họp báo, đàm luận Mộc Lâm sự kiện tỏ vẻ kiên quyết khiển trách, hơn nữa hiệu triệu tất cả nghệ nhân hấn là dùng mình là phản diện giáo tài, tại tác phẩm đồng thời cũng muốn phân thân nhân phẩm, ngài thấy thế nào?"

Vân Dịch nở nụ cười, cười có chút ý vị thâm trường nói: "A, ta cùng Vương tổng không quen, bất quá đối với ý kiến của hấn cũng không phải dám gật bừa, nghệ nhân nhân phẩm rất quan trọng, ta đồng ý, nhưng là điểm danh Mộc Lâm nhân phẩm có vấn đề, đây là phi báng. Ta rất lý giải hấn, tác phẩm so ra kém vậy thì so với nhân phẩm, bảo sao hay vậy tổng tài hay là muốn không được, ta huy hoàng đối với chính mình công nhân viên là tuyệt đối bảo vệ, nếu như là Vương tổng phát sinh tình huống như vậy, ta nghĩ hấn xử trí chỉ sợ. . . , bất quá ta cũng rất tò mò, nếu như cuối cùng phát hiện nhân phẩm cũng so không được, Vương tổng đến lúc đó nên như thế nào tự xử?"

"Vân tổng. . ."

Nửa giờ buổi họp báo, hỏa lực trên cơ bản nhắm ngay Vân Dịch, Vân Dịch hữu vấn tất đáp, hoàn toàn không thêm tự hỏi, thẳng đến Mộc Sam cầm lấy microphone nói: "Hôm nay phóng viên hội đến đây là kết thúc, lần nữa xin khuyên các vị truyền thông, huy hoàng đã làm tốt hết thảy chuẩn bị, đối hết thảy tự dung chỉ trích cùng phi báng đều muốn kiên quyết duy quyền."

Nói xong cùng Tần Nhượng, Vân Dịch ló ra, một đám phóng viên thỏa mãn đứng tại nguyên chỗ, nguyên một đám cầm điện thoại bắt đầu ngay tại chỗ gọi tòa soạn báo điện thoại.

"Uy chủ biên, đặc biệt đại tin tức, huy hoàng muốn cáo hai cục!"

"Là thật!"

"Bọn họ điên rồi? Có lẽ a? Bất quá cái này mắc mớ gì đến chúng ta?"

"Thật sự có tiền thưởng? Tốt, ta lập tức quay lại."

Các phóng viên bắt đầu ló ra, cùng nhìn nhau gian trên mặt đều là tràn ngập thâm ý tiểu dung, đi ra huy hoàng, quay đầu lại nhìn thoáng qua huy hoàng khí phách xử lý công đại lâu, trong nội tâm thờ dãi: "Còn là tuổi còn rất trẻ a!"

Kinh Thành nhật báo Hoàng Uy càng là cười lạnh không thôi, cái này Vân Dịch còn là quá trẻ tuổi, như vậy không lịch sự tặc.

"Hoàng ký, bọn họ thật sự hội cáo ngươi sao?" Trợ thủ tiểu Lưu có điểm bất an nói, xem Vân Dịch sắc mặt không giống hay nói giỡn.

"Hừ, cáo a, nào càng lớn càng tốt!" Hoàng Uy cười lạnh một tiếng nói.

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phu Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81 4 mặt báo nguy

Quả nhiên không ngoài ý muốn ngoài liên tục ba ngày, tất cả truyền thông nhất trí khiển trách huy hoàng thái độ, tại trên báo chí tiên minh phản ứng đi ra.

"Huy hoàng chết không nhận sai, kiên trì bao che nỗ lực nhân, phóng cuồng ngôn khởi tố hai cục! Phụng Hoàng khiển trách: Không biết trời cao đất rộng!"

"Giới giải trí trong một khóa u ác tính, hai cục có thể dễ dàng tha thứ đến khi nào?"

"Huy hoàng có hay không thực hội cáo hai cục, chúng ta đến xem chuyên gia thuyết pháp. . ."

Đối với người thường mà nói Vân Dịch tại phóng viên hội trên tuyên bố cáo hai cục thật sự không coi vào đâu đại sự, cũng không có tâm tình đi chú ý.

Duy nhất cảm giác kỳ quái đúng là vì cái gì ngày hôm qua miễn bản ngầm ngầm hại người khiển trách Mục Lâm, hôm nay tự biến thành khiển trách huy hoàng, tựa hồ Mục Lâm cũng đã không trọng yếu.

Chính là đối nghệ nhân cùng truyền thông cơ cấu mà nói đây là một khóa bom, tặc cả giới giải trí đều nổi lên sóng gợn.

Huy hoàng thái độ thật không ngờ cường ngạnh, ngoài chỗ dự liệu của mọi người, không có ai cho rằng Vân Dịch thật có thể đủ rồi cáo thắng hai cục, thậm chí có thể hay không cáo còn là một chuyện.

Chính là huy hoàng chết khiêu thái độ lại là tiên minh biểu đạt đi ra ngoài, có tán thưởng, dĩ nhiên là không hề mạnh, thậm chí càng có ngồi xem kịch vui.

Chính là huy hoàng bên trong công nhân viên đồng dạng là bị chấn choáng váng, sao biết làm ra loại này quyết định, chỉ cần đem Mục Lâm đình công là tốt rồi, tại sao phải náo đến loại tình trạng này?

"Huy hoàng không thể ngây người!" Đây là mấy ngày gần đây nhất nghệ nhân môn tới trực quan cảm giác.

"Vân tổng, luật sư đoàn cũng đã xuất phát, mấy vị đồng sự đã tại phòng họp đợi ngài" Mộc Sam trầm giọng nói.

Vân Dịch gật đầu, đứng dậy cùng Mộc Sam cùng đi ra văn phòng, hướng phòng họp đi đến, trên đường đi nhân viên công tác đều bị ghé mắt.

Ban giám đốc bức vua thoái vị, đã tại công ty truyền đến, về phần là ai truyền không có ai đi quan tâm, luật sư đoàn xuất phát tác động lòng của mỗi người.

Vân Dịch cùng Mộc Sam trấn định đi về hướng phòng họp, hai người đều là khuôn mặt bình tĩnh, phảng phất hào không lo lắng, không thể không nói điều này làm cho công nhân viên trong nội tâm hơi chút an tâm một ít.

Đi vào phòng họp, tất cả cổ đông nhất trí xem ra, Vân Dịch không chần chờ trực tiếp ngồi vào chủ vị, Mộc Sam cũng ở bên cạnh đệ trên một cái ghế ngồi xuống.

"Tốt lắm, có lời gì, mọi người có thể nói!" Vân Dịch mỉm cười nói.

Cái này lúc sau đã không cần khách sáo, chỉ cần xử lý vấn đề là được.

Lâm Sinh Kim làm trừ Vân Dịch ngoài lớn nhất cổ đông, nhìn chằm chằm vào Mộc Sam sắc mặt, không có trước tiên mở miệng.

Ngược lại là vài cái đại biểu quyền quý cổ đông trước tiên mở miệng nói: "Vân đồng, chúng ta muốn biết ngài tại sao phải làm ra như vậy quyết định, mà không thông báo ban giám đốc?"

Vân Dịch không có ngoài ý muốn, như trước mỉm cười nói: "Ta là chủ tịch, làm ra chấp hành sách lược là quyền lợi của ta, các người không có quyền can thiệp quyết định của ta."

Vân Dịch cường thế thái độ, làm cho vài vị cổ đông sắc mặt biến thành màu đen, đạo lý là như thế này,

Nhưng là người như thế làm bằng làm bằng không sợ chúng ta thôi cổ?

"Ta không có thời gian lãng phí ở nơi này, Mộc Sam đem văn kiện cho bọn hắn ký tên, sau đó thỉnh bọn họ đi ra ngoài!"

Quyền quý môn tâm tư, Vân Dịch là rõ ràng nhất bất quá, bọn họ tại nơi này giữ lấy công ty cổ phần mặc dù không có công khai, chính là trong một đại phong ba hạ, nghĩ không đến xia đến cũng không có khả năng.

Bọn họ thôi cổ là nhất định, bất kỳ có gì đều không dùng, huy hoàng thuật pháp cũng đã làm cho bọn hắn sợ hãi, không có ai so với bọn hắn càng có thể nhìn rõ ràng trong đó tàn khốc, tiền cùng tiền đồ so với thật sự tính không cái gì.

Mộc Sam mở ra cặp công văn, từ bên trong xuất ra vài phần văn kiện, đem bên trong ba phần phóng tới ba người trước mặt, kể cả Lâm Sinh Kim tại trong người đệ liếc thấy đến bìa mặt trên rút lui tư hiệp nghị tứ chữ to.

Lâm Sinh Kim cũng nhìn thấy, sắc mặt lại không có biến hóa, hắn vô cùng rõ ràng trong đó mấu chốt, từng công ty đều có chút bọn họ người như vậy.

Một khi ra phiên toái, bọn họ là muốn trước tiên bắt ra trở ra, cái này cũng đã trở thành lệ cũ, hắn chỉ là có chút kinh ngạc Vân Dịch vậy mà cũng xem như thế thấu triệt, như vậy hắn cái này một loạt hành động rốt cuộc là vì cái gì?

Cho nên Vân Dịch không do dự, mở miệng lần nữa nói: "Ta sẽ toàn bộ thu mua cổ phần của các người, nhưng là giá cổ phiếu chỉ sợ chỉ có thể dựa theo hai mươi lăm nguyên một cổ, các người ký tên a!"

Vài cái cổ đông liếc nhau không nói gì, lúc đến tựu đã được đến thông tri, cho dù không cần tiền cũng phải rút lui, hơn nữa muốn gọn gàng.

Có thể là bọn hắn lại không thể không vì mình suy nghĩ, trước mặt là ba mươi nguyên ngừng bài, lẽ ra bọn họ cho dù thôi cổ cũng phải theo như ba mươi nguyên mới đúng.

"Vân đồng, cái này giá cổ phiếu chúng ta không hài lòng lắm." Mấy người nhỏ giọng thương lượng hạ, một người trong đó mở miệng nói.

"Không hài lòng? Vậy được rồi, các người có thể mình lấy tìm người đầu tư, Mộc Sam thu hồi văn kiện!" Vân Dịch y nguyên bình tĩnh nói.

Mấy người sắc mặt cứng ngắc, còn có thể hay không đàm? Vội vàng ngăn lại Mộc Sam nói: "Ừ, chúng ta lại thương lượng một chút."

Cuối cùng ba người ký tên, bọn họ căn bản không có quyền quyết định, sẽ tìm người? Hiện tại trên cái đó tìm người? Hai mươi lăm đều không người hội yếu, nói sau bọn họ cũng phải có lúc này, làm lão bản chuyện tình, này thì xong rồi.

"Tốt, văn kiện chuẩn bị cho tốt từ nay về sau, ta sẽ ký tên, trải qua công chứng sau, miễn một tháng sau, ta sẽ đem tài chính trích cấp." Vân Dịch nói.

Mấy người gật đầu, Vân Dịch nhìn thoáng qua Mộc Sam, Mộc Sam đứng dậy mở cửa, nhìn về phía vài vị cổ đông.

Mấy người sắc mặt nhìn không tốt nhìn thoáng qua Vân Dịch, cuối cùng không nói gì thêm, có chút biệt khuất ra cửa.

Hiện trường còn thừa lại Lâm Sinh Kim cùng mặt khác hai cái tiểu cổ đông, hai người khác nhìn về phía Lâm Sinh Kim, Lâm Sinh Kim chăm chăm vào Vân Dịch đôi mắt chớp lên nói: "Cổ phần của bọn hắn là bị thiên Văn thu mua sao?"

Vân Dịch lại là mỉm cười nhìn về phía hắn nói: "Lâm tiên sinh, là tính thế nào? Nếu như thôi cổ, có thể nói ra."

Đứng dậy nhìn về phía còn thừa mấy người trầm giọng nói: "Các người cũng có thể thôi cổ, giá cả cùng lúc trước đồng dạng, tùy thời chuẩn bị văn kiện, tìm ta ký tên, trong ngắn hạn ta sẽ không lại mời dự họp ban giám đốc!"

Vài người đều không có tỏ thái độ, Vân Dịch không có nói thêm nữa, rời đi văn phòng, Mộc Sam nhìn thoáng qua mấy người đuổi kịp.

"Lâm tiên sinh, chúng ta làm sao bây giờ? Ngài là nghĩ như thế nào?"

Lâm Sinh Kim lắc đầu, không nói một lời đứng dậy ly khai văn phòng, Vân Dịch thái độ làm cho hắn cân nhắc không thấu, nhất là thiên Văn thái độ, càng làm cho người nhìn không thấu a.

Vốn là chuẩn bị rút lui tư, hiện tại ngược lại nhiều hơn một tí hứng thú, cùng lắm thì bồi chút ít tiền thôi, đối Lâm gia ảnh hưởng không lớn, hắn dù sao cũng là thương nhân.

Cổ đông rút lui tư tin tức, Vân Dịch cũng không giấu diếm, công ty một đám cao tầng trước tiên biết rồi chuyện này, đáy lòng càng là lo lắng.

Hiện tại vị trí đều là thật vất vả mới lên tới, không người nào nguyện ý đơn giản bỏ qua, Phụng Hoàng bên kia thái độ càng ngày càng tiêu cực, khai ra

điều kiện cũng đã không lớn bằng lúc trước, hiện tại đi qua có trước kia lão thủ trưởng tại.

Nếu như quá khứ trôi qua ngược lại xấu hổ vô cùng, dù sao đều đã trải qua ngồi xuống trên vị trí này, không có người cam tâm khuất cư nhân hạ.

Trong lúc nhất thời lâm vào lưỡng nan cục diện, đã có chút ít chuẩn bị đi những công ty khác thử xem, trong lúc nhất thời cả huy hoàng cũng đã nhân tâm đậm bạc, công tác cũng lười biếng.

Tại luật sư đoàn chính thức trình khởi tố văn kiện sau, tháng sáu hai mươi hai số hai giờ chiều rốt cục hai cục hạ phát đối với huy hoàng giám thị bắt lực, cùng nghệ nhân Mục Lâm xử phạt thông tri.

Hơn nữa hai cục làm công khai chỉ thị, không có che giấu, rất hiển nhiên lần này Văn Dịch cũng đã chạm đến đến bọn họ nghịch lân, đương nhiên cũng là hoàn cảnh bắt buộc.

Nghiệp giới lập tức ngồi trên đài cao bắt đầu xem cuộc vui, đều đang chờ trước huy hoàng quái vật khổng lồ này, tại đã trải qua hơn hai tháng trước phong ba sau, lại một lần nữa nguy cơ, thậm chí khả năng do đó rơi đài.

Một cái cà phê trong quán!

"Lê tiên sinh, bây giờ còn cần lo lắng sao? Huynh đệ chúng ta ảnh nghiệp tài nguyên tuy nhiên không dám nói trong nghề đỉnh tiêm, nhưng là so với hiện tại huy hoàng còn là có ưu thế."

"A, Phụng Hoàng mở điều kiện không so được với các người kém, chúng ta vì cái gì không tuyển chọn bọn họ đâu?" Lê Sinh Nhất bên cạnh người đại diện nói ra.

"Ta nghĩ các người rất rõ ràng Phụng Hoàng bây giờ tuy nhiên nhìn như có thể cùng chúng ta cùng tồn tại, thực tế thành lập đến nay không có bất kỳ động tác, cũng đã mềm nhũn tư thái, hơn nữa bọn họ bên kia đại bài rất nhiều, các người quá khứ? Ha ha!"

Trương Tử Ngọc trên tay cầm lấy điện thoại, suy nghĩ thật lâu sau nói: "Được rồi, khuya hôm nay chúng ta gặp mặt đàm!"

Đế điện thoại xuống, sắc mặt rất là phiền muộn. Vốn cho là muốn bay lên, thật không ngờ cuối cùng còn là đi tới một bước này.

"Cha, ngài rốt cuộc nghĩ như thế nào?" Lâm Ngữ tại kịch tổ cho phụ thân Lâm Sinh Kim gọi điện thoại.

"Vững vàng, bây giờ còn có chút ít xem không hiểu!" Lâm Sinh Kim bình tĩnh thanh âm truyền đến.

Chủ tịch văn phòng!

"Văn tổng, trước mắt cũng đã thu được đến mười ba phân giải hẹn hợp đồng, hơn nữa Trương Tử Ngọc cùng Lê Sinh Nhất đã có tính toán, bọn họ đã bắt đầu khởi thảo văn kiện, chúng ta. . ." Mộc Sam sắc mặt rất yếu ớt.

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phu Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 82 đại bá gia

Cả huy hoàng bây giờ cũng đã tiếp cận chia năm xẻ bảy, tuy nhiên Văn Dịch tọa trấn, miễn cưỡng đề nặng, nhưng là trên thực tế cũng đã cực độ không xong, đến nguy hiểm biên giới.

Hắn thậm chí nhìn không được một điểm hi vọng, không cần bao lâu, có lẽ một tháng, có lẽ nửa tháng, cả huy hoàng muốn lâm vào tê liệt, hắn không biết như thế nào mới có thể khởi tử hồi sinh.

Văn Dịch sắc mặt cũng có chút trầm trọng, mặc dù là mục đích lần này, coi như là cả huy hoàng bồi đi vào đều sẽ không tiếc, hắn chưa bao giờ hoài nghi qua mình là sai.

Huy hoàng chỉ là làm phát ra tiếng công cụ mà thôi, chính là huy hoàng trong thời gian ngắn tuyệt không có thể rơi đài, không chỉ là làm là công cụ của mình, còn có muốn thay Mục Lâm ngăn trở mưa gió.

"Nhanh, chúng ta lại chống đỡ một tháng là được, về phần bọn hắn tận lực giữ lại, nếu như kiên trì phải đi, chúng ta cũng không có cách nào, chỉ cần có

thể chống đỡ xuống dưới, sau này người nên biết." Vân Dịch mặc dù có chút nghiêm túc, nhưng là y nguyên trấn định.

Mộc Sam xem cái này Vân Dịch tuổi trẻ và trấn tĩnh trước mặt không, khể cần môi, Vân Dịch áp lực so với hắn muốn lớn rất nhiều, đều có thể chống đỡ xuống, mình cùng với hắn đánh cuộc lúc này đây.

Mộc Sam ly khai, Vân Dịch nhìn xem bóng lưng của hắn, trong nội tâm rất vui mừng, Mộc Sam phát triển rất nhanh, hắn biết rõ đối với Mộc Sam lời kéo khắp nơi chưa bao giờ buông tha cho qua.

Chính là Mộc Sam kiên trì, thắng được Vân Dịch tán thưởng, nên trở về báo thời điểm tự nhiên hội hồi báo.

Kính Thành!

"Lâm Lâm, ngày mai sẽ không cần đến đây, đi bè bọn chuyện của mình a!" Lão gia từ ngồi trong sân đối với chính cho hắn phiên cây quạt Mộc Lâm nói ra.

Mộc Lâm nao nao nói: "Gia gia? Vân Dịch điện thoại tới sao?"

Lão gia từ cười nhìn xem nàng nói: "Người mỗi ngày đều muốn hỏi ta một lần, như thế nào không gọi điện thoại cho hắn?"

Mộc Lâm lại ngậm miệng, yên lặng cho lão gia từ đánh trúng cây quạt, lại tới đây chỉ chớp mắt cũng đã một tuần lễ.

Bên ngoài những mưa gió phảng phất toàn bộ bị ngăn cản tại cái tiểu viện này từ bên ngoài, cái này một tuần lễ tại nơi này chiếu cố gia gia, cũng là khó được An Tĩnh.

Bỗng nhiên liên lụy tới lớn như vậy sự kiện bên trong sợ hãi dần dần an ổn xuống, nàng có chút hiểu rõ rồi, Vân Dịch chỉ sợ cũng có lo lắng nàng chịu không được ngoại giới áp lực ý tứ.

Sẽ làm nàng tới, cũng không chỉ tinh khiết là vì mục đích của hắn a.

Lại tới đây từ nay về sau, Đồng thúc hỏi qua Vân Dịch tình huống, nàng đại khái nói một chút, lão gia từ cũng nghe, lại thủy chung không có lên tiếng.

Đến nay nàng cũng chút nào không biết bây giờ rốt cuộc là như thế nào cục diện, gia gia mặc dù không có biểu hiện qua khác thường, nhưng là hắn đã gặp một lần đại bá.

Theo đại bá này chăm chú chau nâng lông mày, cùng nhìn về phía của nàng đầu tiên mắt, nàng có thể cảm giác được trong đó không vui, tuy nhiên hơi lập tức trôi qua, nhưng là nàng cảm giác được rõ ràng.

"Gia gia, Vân Dịch cũng là hảo tâm, ngài không nên trách hắn." Mộc Lâm cố lấy dũng khí nói ra.

Lão gia từ phảng phất không có nghe được, có lẽ nghe được, lại không có trả lời.

Đồng thúc đi tới vừa vặn nghe được nàng những lời này, khóe môi nhếch lên một vòng vui vẻ, ngốc nha đầu, người có thể tại nơi này ở một tuần lễ, cũng đã nói rõ hết thấy.

"Gia gia, lần sau ta cùng Vân Dịch cùng đi xem ngài!"

Lão gia từ cười mà không nói, nhìn xem nàng rồi đi, thẳng đến Đồng thúc lần nữa trở về nói: "Hiện tại thế cục còn không trong sáng, Tiểu Dịch vẫn về như trước còn đang bị phê bình."

"Đại ca còn là mỗi ngày đi làm, chỉ là không quá bè bọn!"

Lão gia từ gật gù đầu, nhìn về phía cách đó không xa viên này che trời đại thụ nói: "Ta mấy ngày nay thường xuyên sẽ nghĩ, cái này khóa cây cũng đã đã bao nhiêu năm, hiện tại y nguyên sừng sững trong đó?"

Đồng thúc hơi sững sờ, không nói gì, rời khỏi viện từ.

Tiểu Phi cùng Mộc Lâm ngồi ở trong xe, còn có chút không muốn, mấy ngày này hắn qua vô cùng tốt, mỗi ngày cùng trong đại viện người luận võ, lần trước đánh người đến tìm trăng diện, thật là có vài cái ngạnh tra.

Mộc Lâm tại nơi này an toàn hắn không cần lo lắng, qua vô cùng là làm dịu.

Lão gia từ chuyển đặc biệt đem nàng tổng ngược lại đại bá cửa ra vào, bá mẫu cùng hai người trẻ tuổi đứng chờ ở cửa nàng.

Mộc Lâm thở sâu, trấn định một chút, rất có lễ phép xuống xe khom người vấn an, bá mẫu sắc mặt ngược lại là không có có thay đổi gì, khách khách khí khí đem nàng nghênh đi vào.

Vân Mộc Nhất ngồi ở phòng khách, nhìn xem Mộc Lâm đi tới, sắc mặt tuy nhiên mang theo uy nghiêm, nhưng là hòa hoãn rất nhiều, không có mở miệng trước.

Mục Lâm lần trước tại gia gia chỗ đó gặp qua hần, lúc này không có sợ hãi, rất lớn phương vừa vặn đi qua vẫn an nói: "Đại bá ngài khỏe!"

"Ừ, ngồi đi!" Vân Mộc Nhất gật gật đầu.

Mục Lâm bình yên tự nhiên ngồi ở Vân Mộc Nhất đối diện, hai người trẻ tuổi cũng ngồi xuống, một trong đó nói: "Ngươi còn không biết chúng ta a, ta gọi là Vân Khang, hần là đệ đệ của ta gọi Vân Thái, chúng ta đều so với Vân Dịch lớn."

"Đại ca, nhị ca!" Mục Lâm mỉm cười đánh cái bắt chuyện.

Đại ca Vân Khang nói: "Lần trước nghe mẫu thân nói qua ngươi, biết rõ ngươi hôm nay tới, ta cùng đệ đệ vừa vặn nghỉ ngơi, tựu tới thăm ngươi một chút."

Vân Thái tác phảng phất nghiêm túc rất nhiều, cùng phụ thân hần có chút tương tự, không có nhiều lời, chỉ là gật gật đầu.

Mục Lâm không có nghĩ nhiều, hào phóng gật đầu nói: "Vân Dịch một mực bề bộn nhiều việc, chúng ta còn không có cử hành hôn lễ, cho nên cũng không đến gặp qua nhị vị ca ca! Kính xin bao hàm!"

Nói xong lại chuyển hướng đối mặt Vân Mộc Nhất, con ngươi rất thanh tịnh nói: "Ta thay mặt Vân Dịch hướng đại bá cùng bá mẫu vẫn an!"

Bá mẫu có chút dừng lại không nói chuyện, Vân Mộc Nhất tác không hề dị sắc gật đầu nói: "Ừ, thật nhiều năm chưa từng gặp qua hần, có khỏe không?"

"Rất tốt, cảm ơn bá bá quan tâm!" Mục Lâm rụt rè gật đầu nói.

Đại bá hỏi vài câu hằng ngày, tựu dẫn đầu lối ra, bá mẫu tác nói là đi chuẩn bị cơm tối, hai cái huynh đệ tại cha mẹ đi rồi, cùng Mục Lâm đánh cái bắt chuyện, cũng ly khai.

To như vậy phòng khách, còn lại Mục Lâm cùng Tiểu Phi ngồi đối diện nhau, Mục Lâm sắc mặt không thay đổi, chính là trong lòng vẫn là có chút khó chịu.

Ném qua cơm tối sau, Mục Lâm tại nơi này ở một đêm, không có lại cùng bọn họ nói chuyện, phảng phất thật là ở tửu điểm vậy.

Mục Lâm nhạy cảm cảm giác được nơi này và gia gia chỗ đó có chút bất đồng, nàng cũng chỉ có thể yên lặng thừa nhận, dù sao cũng là Vân Dịch làm sự, Vân Dịch không tại, nàng phải bảo trì khí độ, không thể cho Vân Dịch mất mặt.

Ngày thứ hai do đại ca tự mình đưa đến sân bay, lần này Kinh Thành hành trình xem như xong rồi, nàng hiện tại cũng có thể hiểu được một ít trong đó hàm nghĩa.

Nhìn xem Mục Lâm lên máy bay, Vân Khang y nguyên đứng ở nơi đó, không có chút nào không kiên nhẫn chờ máy bay cất cánh, hần thậm chí tại Mục Lâm rời đi biểu lộ đều y nguyên rất là thân thiết.

Thăng đến lên xe một khắc đó mới bỗng nhiên cau chặt lông mày, về đến nhà, thăng đến thư phòng, phụ thân quả nhiên tại thư phòng, không có đi đi làm.

"Cha, ta tự mình tổng nàng lên phi cơ, đi!" Vân Khang cung kính nói.

"Ừ, ngươi cùng đệ đệ cũng trở về đi công tác a!" Vân Mộc Nhất ngẩng đầu nhìn hần một cái.

"Cha, chúng ta. . . ?" Vân Khang muốn nói cái gì.

Vân Mộc Nhất khoát khoát tay nói: "Ngày hôm qua buổi sáng đi làm trên đường, ta nghe được một ca khúc, chính là Mục Lâm hát này bài hát, bây giờ Kinh Thành đêm có thể nghe được."

Vân Khang nao nao, thối lui ra khỏi gian phòng, hần hiểu được, cũng đã cắt không ngừng.

Mục Lâm lên máy bay sau, đột nhiên cảm giác toàn thân đều buông lỏng đồng dạng, cả người dễ dàng rất nhiều, tuy nhiên chỉ là tại đại bá nhà ở một đêm, chính là nàng cảm giác mệt mỏi quá.

Tại trên phi cơ ngủ thật say, có Tiểu Phi tại bên người, nàng không cần lo lắng. Bay đến Lâm Hải trực tiếp trở về biệt thự, nàng biết rõ hiện tại chính mình không có phương tiện lộ diện, về đến nhà chứng kiến quen thuộc phòng ở, trong nội tâm không hiểu trầm tĩnh lại.

Đi đến phòng khách, liếc thấy trên bàn các loại báo chí, cầm lên xem xét, lập tức quá sợ hãi.

"Huy hoàng tập đoàn chủ tịch Vân Dịch nộ cáo hai cục, pháp viện cũng đã thụ lý!"

"Hai cục phát chính thức công văn tổng đạt huy hoàng, huy hoàng kiên trì khởi tố."

"Mộc Sam xưng: Mục Lâm không có không tuân theo quy định, huy hoàng tuyệt đối sẽ không buông tha cho! Cũng đã khởi tố sáu gia truyền thông phi

báng! Kinh Thành nhật báo sắp xếp đệ nhất!"

"Phượng Hoàng giải trí: Mổ tập đoàn to gan lớn mật, cố tình gây sự, mổ nghề nhân phẩm đức bại hoại, nói dối dân chúng, phá hư ngành sản xuất hình tượng!"

Một thiên thiên xem xuống, Mục Lâm trầm mặc không nói, sớm đã nghĩ đến chuyện tình, trải qua mấy ngày nay, nàng cũng có thể tiếp nhận rồi.

Vân Dịch việc làm, nàng cũng đã có thể chứng kiến một ít mạch lạc, đột nhiên trong lúc đó có chút hoảng hốt, mình gã nam nhân tựa hồ rất không tầm thường.

Đơn thuần tự dừng khí mà nói, tự cũng đã không phải người bình thường có thể có, có thể làm ra nhiều chuyện như vậy, hơn nữa đến nay cố định.

Ngắm lại mình chỉ là biết rõ một ít bên cạnh cảnh nhánh cuối, tự đã sợ đến không biết làm sao, mà Vân Dịch hội không có áp lực sao? hần là như thế nào thừa nhận?

Mục Lâm trầm mặc nhìn xem trên báo chí tin tức, một mảnh dài hẹp nhìn sang, vành mắt có chút hồng, nàng phát hiện theo thời gian trôi qua, tin tức liên quan tới nàng càng ngày càng ít.

Tất cả hỏa lực đều đã trải qua tập trung ở huy hoàng, đây là thay nàng che gió che mưa a!

Điện thoại vang lên, cầm lên nhìn xem là Vân Dịch.

Có chút do dự, nhưng vẫn là tiếp nổi lên điện thoại, thanh âm có chút lãnh đạm nói: "Chuyện gì?"

"Người đã trở lại?" Vân Dịch thanh âm tựa hồ có chút mệt mỏi.

Mục Lâm trong nội tâm bỗng nhiên co lại, hít sâu một chút, tiếp tục thần nhiên nói: "Là."

"Ừ, ta buổi chiều an bài người, tổng người đi 《 kim phần thế gia 》 kịch tổ!" Vân Dịch nói.

Mục Lâm không ra, nàng bây giờ còn có thể đủ rồi quay phim sao? Chẳng phải là sẽ làm huy hoàng lâm vào càng thêm gian nan cục diện.

"Người không cần suy nghĩ nhiều, ta làm hết thầy đều là có lý do." Vân Dịch tựa hồ biết rõ ý tưởng của nàng.

"Ừ!" Mục Lâm cuối cùng gật đầu đáp ứng.

Vân Dịch để điện thoại xuống, con mắt nhìn thẳng lịch ngày, tháng sáu hai mươi sáu số!

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phụ Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 83 bên vách núi duyên huy hoàng

Mục Lâm không có cùng Vân Dịch gặp mặt tự trực tiếp đi kịch tổ, đến kịch tổ lúc sau đã là bốn giờ chiều.

Kịch tổ y nguyên tại quay phim, những điều này là ký hiệp ước, dù cho hiện tại huy hoàng rơi đài, bọn họ cũng phải đem cái này bộ đùa giỡn đập xong.

Chỉ là tiến độ cũng đã chậm rất nhiều, Luru Ca tóc bạc một ít, khoảng thời gian này thời gian thật không tốt qua, bây giờ hoàn cảnh cũng đã như thế, công ty tình huống hần biết rõ.

Cũng không có lo lắng tại đối diễn viên làm ra quá nặng yêu cầu, sở làm cho bản ngược, thậm chí mình cũng không có bao nhiêu tin tưởng.

Bất quá cái này cuối cùng là một cái tốt vỡ, làm một người đạo diễn, hần không nghĩ buông tha cho, vẫn đang đối hình ảnh yêu cầu rất cao, tình nguyện chậm một chút đều được.

Tuy nhiên phí tổn cao một ít, nhưng là Vân tổng cũng đã cho ra cam đoan, yên tâm đập, hết thầy do hần tại.

Mục Lâm đến thời điểm, cơ hồ khiến cả quay chụp hiện trường trong nháy mắt dừng lại, tiểu Trần đứng ra nói với Luru Ca: "Luru Đạo, Vân tổng để Mục

Lâm trở về quay phim!"

Ánh mắt của tất cả mọi người nhìn chằm chằm Lưu Ca, Lưu Ca sắc mặt trong nháy mắt khó coi không thôi, Mục Lâm đứng ở nơi đó đột nhiên cảm giác mình rất là chói mắt.

Lưu Đạo biểu lộ, sắc mặt của đám người, lúc này đây sự kiện ảnh hưởng trong nháy mắt này làm cho nàng có tội trực quan thể nghiệm

Lưu Ca kỳ thật cũng không phải là hướng Mục Lâm, mà là lo lắng cái này bộ đùa giỡn, có Mục Lâm tuyệt đối lên không được đài truyền hình, bất quá nghĩ lại, cho dù không có Mục Lâm cũng chưa chắc có thể trên.

Gật đầu nói: "Ừ, Mục Lâm trước đi nghỉ ngơi, ngày mai chính thức khởi công!"

Mục Lâm gật gật đầu, cố tự trấn định rồi đi, trở lại từ điểm thời điểm, tam tẩu cùng Lâm Ngừ hôm nay đều ở từ điểm

Tam tẩu trông thấy nàng có trong nháy mắt kinh ngạc, lập tức lại khôi phục tiểu dung nói: "Mục Lâm, người đã trở lại!"

Lâm Ngừ thì là nhìn nàng một cái, sắc mặt cũng không tốt xem, đứng người lên trở về gian phòng của mình.

Đạo đó trong ánh mắt ý tứ hàm xúc, Mục Lâm xem rất rõ ràng, đối với tam tẩu gật đầu nói: "Ừ, ta trước đi nghỉ ngơi."

Trong nội tâm rất khó chịu, trở lại gian phòng, nước mắt không tự kìm hãm được lưu lại, hơn nửa ngày, lau khô nước mắt, đứng ở trước gương nhìn mình!

Ngày thứ hai Mục Lâm đến đúng giờ hiện trường, như trước dung quang toả sáng, vẫn là ở đây khí tràng mạnh nhất nữ tính, Trần Quang nhìn nàng một cái, có chút kinh ngạc, lập tức cười nói: "Thanh Thu, người cuối cùng đã trở lại, lại không trở lại, ta liền muốn khác kết mới hoan."

Mục Lâm cười nhạt gật đầu, cũng không tốt đáp lại, nam nhân có thể hay nói giỡn, mình lại không thể nói tiếp, hướng chi Trần Quang trong lời nói còn có mặt khác một tầng ý tứ.

Chứng minh lúc trước kịch trong tổ là có đôi nữ chủ đồn đãi, vô ý thức nhìn thoáng qua Lâm Ngừ, chỉ thấy Lâm Ngừ cúi đầu.

Kỳ thật Lâm Ngừ không phải là không có vận tác qua, chính là cuối cùng nàng biết rồi đáp án, cái nhân vật này như thế nào cũng không tới phiên nàng.

Hiện tại cái này bộ đùa giỡn, Mục Lâm sau khi trở về,

Cũng đã có thể nói xác định vững chắc lên không được đài truyền hình, Mục Lâm cũng xong rồi, nàng tối hôm qua nghĩ tới, không cần phải cùng chó nhà có tang tranh đấu, nếu như không phải phụ thân yêu cầu, nàng căn bản sẽ không đón thêm trước đây.

Kịch tổ thái độ đối với Mục Lâm, đủ loại, bất quá lúc trước nhiệt tình đã không có.

"Mục Lâm, khuya hôm nay đêm đùa giỡn, mười hai giờ chụp ảnh, đừng làm thời gian!"

"Mục Lâm, buổi sáng ngày mai người muốn sớm một chút chuẩn bị, hiện tại thời gian rất gấp!"

"Mục Lâm a, không có ý tứ, ta trước cho bọn hấn hóa xong, cho người thêm hóa!"

Theo thời gian trôi qua, Mục Lâm càng ngày càng bình thản, bình thường cũng không lại cùng đoàn người nói chuyện phiếm nói, đập hết tự rồi đi, nàng phảng phất cảm thấy một mình tình phát triển lộ trình.

Mấy năm trước tuy nhiên cũng tạo ngộ qua tình huống như vậy, nhưng là do từ nay về sau, không quản có thừa nhận hay không mình cũng có ngạo khí, bây giờ lần nữa đối mặt tình huống như vậy, các loại cảm giác đồng loạt hướng phía mình vọt tới.

Nàng thói quen trước, tự nói với mình không cần phải để ý, nàng cũng đã có thể lý giải Tiêu Tiêu vì cái gì như vậy rộng rãi, lúc trước nàng so với chính mình bây giờ phỏng chừng càng gian nan, mình còn có đùa giỡn đây, nàng liền môn cũng không xảy ra.

Thông qua kịch tổ trung một ít lo lắng nói chuyện, nàng đã biết bây giờ đoàn người bắt đầu tìm đường lui, giới giải trí tin tức cuối cùng truyền vô cùng nhanh, Lê Sinh Nhất rồi ồ, cơ hồ chấn động cả huy hoàng.

Hết thấy cảm bất định chú ý rốt cục quyết định, bắt đầu đại quy mô tìm kiếm mới đồng gia, dù sao vì ước kim mình trả không nổi, chỉ có thể tìm kiếm mới đồng gia.

Trên báo chí cũng mỗi ngày đều ở đăng ký trước huy hoàng mới tình huống, mỗi ngày đều là bi quan tin tức, không thấy một cái đề khí chữ.

"Huy hoàng tập đoàn công nhiên đối kháng hai cục thông tri, dưới cờ nghệ nhân Mục Lâm cũng đã trở về kịch tổ quay phim, hai cục đã bắt đầu chuẩn bị tiến thêm một bước động tác."

"Pháp viện cũng đã tự huy hoàng khởi tố hai cục án tử, chứng cứ không đủ bác bỏ chống án, huy hoàng nên đi nơi nào!"

"Mục Lâm vì sao không nhận sai? Còn bình tĩnh quay phim, là dừng khi? Còn là cố chấp?"

"Huy hoàng bắt đầu đại quy mô rồi ở góc, dưới cờ đỉnh tiềm nghệ nhân Lê Sinh Nhất ký kết huân đệ điện ảnh và truyền hình, nói: Chỉ là lựa chọn càng địa phương tốt, không quan hệ khác!"

Một thiên thiên đưa tin, theo hai cục công khai xử phạt thông tri từ nay về sau, tất cả báo chí bắt đầu điểm danh đến họ phê bình, Mục Lâm hình tượng bắt đầu càng ngày càng kém, huy hoàng cục diện cũng bắt đầu càng thêm khó khăn, lung lay sắp đổ.

Mục Lâm yên lặng nhìn xem đây hết thấy, lại không có kích động như vậy, tiền kịch tổ cũng đã mười ngày, này mười ngày nàng thuê biển, nàng không biết là tốt là xấu.

Đã từng đơn thuần, dịch xúc động, hoặc là còn có như vậy một tia khờ dại, mọi chuyện cần thiết nếu như không phát sinh ở trên người mình, vĩnh viễn không có khắc sâu như vậy hiểu được.

Bây giờ nàng cảm giác mình đã bắt đầu đắm mị, báo chí tạp chí có thể không xem sẽ không xem, thấy được thì chỉ là chứng kiến mà thôi, nàng cảm giác mình tâm đang từ từ trở nên lạnh, mục đích tính cũng đã vượt qua tâm tình.

Đôi mắt lãnh nhàn cười nhạo, chỉ có bất động như núi, đêm dài người tỉnh, lệ rơi vài ga giường, ngày thứ hai lại sáng rọi rạng rỡ lặp lại ngày hôm qua sinh hoạt.

Vân Dịch ngồi ở trong phòng làm việc, nhìn xem ngồi đối diện Trương Từ Ngọc nói: "Trương tiểu thư, nói thật, ta đối với người ấn tượng thật là khác sâu."

Trương Từ Ngọc trên mặt hiện lên một chút do dự, lại cuối cùng nói ra: "Thực xin lỗi, Vân tổng."

Vân Dịch bình tĩnh gật đầu đứng dậy, đối với nàng ý bảo ngồi vào trên ghế sa lon nói: "Chúng ta tâm sự a, người yên tâm, ta lúc đầu sẽ không làm khó người, hiện tại đồng dạng sẽ không!"

Trương Từ Ngọc sắc mặt khê biến thành hồng, cũng không phải là ngượng ngùng, mà là hổ thẹn, loại này tâm tình đã tại nhiều năm giới giải trí kiếp sống bên trong, sớm đã nhớ không nổi.

Chính là cuối cùng là người, là người thì có tình cảm, Vân Dịch lúc trước xác thực không có làm khó nàng, ký kết sau, cho nàng hoàn mỹ nhất album, chỉ là bây giờ.

"Ta hiểu rõ ý nghĩ của người, cũng không chỉ là người loại suy nghĩ này, chỉ là bây giờ của người album vốn nên là tiêu thụ, bây giờ người làm ra cái này lựa chọn hội sẽ không hối hận?" Vân Dịch phảng phất bằng hữu nói chuyện phiếm vậy.

Đối với Trương Từ Ngọc hẳn thật sự xem không tầm thường, Lê Sinh Nhất không sao cả, nhưng là Trương Từ Ngọc là từ hần tiến công ty vẫn có chỗ liên lụy người.

Đối với người, Vân Dịch vẫn tương đối nhớ tình bạn cũ, cũng không bởi vì Trương Từ Ngọc lựa chọn mà phẫn nộ, có lẽ biết, nhưng là nhiều người như vậy rồi đi, cũng thói quen rồi!

"Vân tổng, ta thật xin lỗi, công ty đối với ta tốt, ta biết rõ, nhưng là ta dù sao chỉ là nghệ nhân!"

Chỉ là nghệ nhân, nàng không thể cùng công ty cùng một chỗ chôn cùng, nếu như đợi cho công ty đóng cửa, khi đó nàng còn muốn ký đồng gia, chỉ sợ cũng không có bây giờ đãi ngộ.

Vân Dịch gật đầu nói: "Được rồi, bất quá nên nói ta còn là muốn nói rõ ràng, bây giờ của người album mới còn không có phát, người một khi rồi đi, như vậy cái này trương đem cùng người tái vô quan hệ, chúng ta có thể lựa chọn phát hoặc là không phát, người từ nay về sau cũng không có quyền lợi đối với cái này ca khúc có bất kỳ quyền sử dụng."

Trương Từ Ngọc đã sớm nghĩ tới vấn đề này, bất quá không có gì tiếc nuối, dù sao nàng hiện tại cũng không dám tại huy hoàng phát phiến.

"Ừ, ta biết rõ, lão bình tác phẩm, công ty có toàn bộ bản quyền, ta có thể tiếp nhận!" Trương Từ Ngọc gật đầu.

"Của người hiệp ước, tại của người vì ước kim đến huy hoàng trương mục thời điểm, ta sẽ ký tên cho người rồi đi!" Vân Dịch gặp thật sự của nàng cũng đã kiên định ý chí, không có nói thêm nữa, hẳn không đến mức nói cho hẳn biết cục diện sẽ như thế nào thay đổi.

Hắn không phải loại đó đau khổ khản cầu một người nghệ sĩ, thậm chí liên tôn nghiêm đều bỏ xuống lão bản, huống chi hắn cũng không cần làm như vậy, chỉ có điều cuối cùng là có chút đáng tiếc, Trương Từ Ngọc điều kiện rất tốt.

Trương Từ Ngọc gật gù gật đầu, đứng người lên đối với Vân Dịch cúi người chào nói: "Cảm ơn Vân tổng, xin ngài tha thứ!"

"Cuối cùng nhắc nhở một câu, tốt nhất tranh thủ thời gian thúc đối phương giao phó vì ước khoản, nếu như ta không có đoán sai đối phương rất có thể là đang chờ huy hoàng rơi đài, bọn họ đục nước béo cò đem người lao quá khứ, tựa như Lê Sinh Nhất đồng dạng, ta có thể rất phụ trách nhiệm nói cho người biết, cái hi vọng này không lớn, cho nên vì người tiền đồ của mình, còn là thúc thúc Lâm tổng, nếu không người rất có thể gặp phải Tuyệt giấu bốn năm bị kịch." Vân Dịch như trước vững vàng nói.

Trương Tử Ngọc thân thể có chút dừng lại, lập tức xoay người đối với Vân Dịch khom người nói: "Cảm ơn Vân tổng nhắc nhở!"

Trương Tử Ngọc đi, Mộc Sam đi tới nói: "Vân tổng, chúng ta có chút chịu không được, hiện ở công ty nghệ nhân bị Phụng Hoàng cũng đã lôi đi không ít, mà ngay cả quản lý tầng cũng ít một cái bộ trưởng cùng một ít trung tầng công nhân viên!"

"Ta biết rõ, Trương Tử Ngọc vừa mới cùng ta nói qua, nàng cũng chuẩn bị đi!" Vân Dịch vừa cười vừa nói.

Mộc Sam sắc mặt càng thêm khó coi nói: "Chúng ta trước kia chuẩn bị chỉ dùng để của nàng album khai hỏa phản công, chính là bây giờ nàng trốn đi, chúng ta tái phát cái này trương album chẳng phải là không công cho nàng tạo thế."

Lo nghĩ của hắn không phải là không có đạo lý, lúc trước đích thật là chuẩn bị dùng hắn album đến làm quan hệ xã hội cùng nói sang chuyện khác công cụ, chính là về sau Vân Dịch trở về một loạt động tác, mắc cạ.

Bây giờ Trương Tử Ngọc rời đi, bọn họ tái phát cái này trương album, thì phải là đầu óc có vấn đề.

Vân Dịch trầm mặc một hồi, mới mở miệng nói: "Còn có thể chống bao lâu?"

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phụ Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 84 chọt như 1 đêm xuân phong đến

Mộc Sam yên lặng ngồi xuống, nghĩ một lát nói: "Nhiều nhất nửa tháng!"

Vân Dịch gật đầu nói: "Đủ rồi! Hiện tại bắt đầu đem Mộc Lâm này thủ đơn khúc toàn bộ in ấn, trực tiếp ấn một ngàn vạn trương, đến lúc đó phải dựa vào cái này trương CD đến làm nổi bật tâm tư của nhân vật!"

Mộc Sam cả người chấn động, ánh mắt sáng lên nhìn xem Vân Dịch nói: "Nửa tháng đủ rồi rồi? Một ngàn vạn trương?"

Vân Dịch ánh mắt nghiêm túc, hung hăng gật đầu, hắn cũng là tại cho mình động viên.

Mộc Sam thở sâu đứng dậy, đối Vân Dịch nghiêm túc nói: "Vân tổng, ta sẽ kiên trì đến cuối cùng một khắc."

Phụng Hoàng giải trí, Trương Tử Ngọc ngồi ở Vương Yến Sơn cùng Lâm Phi trước mặt, bắt chéo hai chân, ánh mắt rất bình thản nói: "Của ta vì ước kim khi nào thì trích cấp?"

Vương Yến Sơn cùng Lâm Phi liếc nhau, Lâm Phi chà xát chà xát tay cười nói: "Cái này ngươi không cần lo lắng, chúng ta đã bắt đầu chuẩn bị, ngươi an tâm tới là tốt rồi, tuyệt sẽ không làm cho trên người của ngươi có hiệp ước gánh nặng."

Trương Tử Ngọc cười nhạt một tiếng nói: "Lâm tổng, ta nhập hành thời gian không thể so với ngươi khoảng, chúng ta nói trắng ra, huy hoàng muốn rơi đài, chỉ sợ không phải nhất thời nửa khắc chuyện tình, mà muốn tăng nhanh tốc độ, nhất định phải muốn cơ hội, mà ta chính là này cơ hội, đúng không?"

Lâm Phi sắc mặt hơi đổi, chằm chằm vào Trương Tử Ngọc.

Vương Yến Sơn thì là cười nói: "Trương tiểu thư đối trong nghề quy củ tự nhiên là tinh tường, chúng ta đương nhiên cũng tinh tường, bất quá ngươi khả năng nghĩ sai rồi, huy hoàng có hay không rơi đài, đó là bọn họ chuyện tình, chúng ta chỉ là muốn là Trương tiểu thư cung cấp càng tốt bình đài thôi!"

Trương Tử Ngọc khinh thường cười, lập tức chằm chằm vào Vương Yến Sơn nói: "Vương tổng còn coi ta là người mới đâu? Ngài thoảng cái ký nhiều như vậy nghệ nhân, thủ bút chính là đại hung ác đâu, bất quá vẫn không có cái gì dùng, dù sao bọn họ đại biểu không được huy hoàng bị quan, cũng đại biểu không được đối Phụng Hoàng tin tưởng, đúng không?"

Lâm Phi sắc mặt có chút khó coi, trầm giọng nói: "Trương tiểu thư đây là ý gì?"

"Lê Sinh Nhất cuối cùng còn là không có lựa chọn Phụng Hoàng, huy hoàng có ta ở đây, có Trần Quang tại, còn có thâm hậu nội tình, bọn họ khác duy trì không được, nhưng là tựu cùng các ngươi Phụng Hoàng khó xử còn không có vấn đề, thiên Vân thực lực các ngươi rất rõ ràng, huy hoàng trong lúc nhất thời là ngược lại không được, mà các ngươi Phụng Hoàng..." Trương Tử Ngọc rất bình tĩnh nói.

Lâm Phi cùng Vương Yến Sơn đã có chút ít hối hận, không nên sớm như vậy khai ra điều kiện, bây giờ đàm lao phải theo lao, cao tới bảy ngàn vạn vi ước kim, còn có ký kết kim nhiều đến một ức, thật sự của bọn hắn là tính toán mạng xuồng, chỉ cần Trương Tử Ngọc bên kia không là huy hoàng xuất lực là được.

Chính là Trương Tử Ngọc rõ ràng đã bắt đầu bức vua thoái vị, xác thực huy hoàng dù cho cuối cùng gãy dựa, không muốn sống xằng bậy, Phụng Hoàng tuyệt đối không tốt qua.

Hơn nữa bọn họ tìm cách đưa ra thị trường, không thể ra nhiều loạn, phải đập xuống huy hoàng mới có thể cho người tín tâm, không thể không nói Trương Tử Ngọc rất có thủ đoạn.

"Ta không muốn cùng các ngươi chơi những kia quy tắc ngầm,

Ý nghĩa của các ngươi ta rất rõ ràng, các ngươi cần ta tới mang cái này đầu, rồi đi huy hoàng tìm nơi nương tựa các ngươi, cho ngoại giới tín hiệu, cũng làm cho huy hoàng càng thêm hỗn loạn, như vậy các ngươi tốt nhất đừng đùa giỡn đến trên đầu ta!" Trương Tử Ngọc đứng dậy rồi đi.

Huy hoàng cục diện như trước tại chuyển biến xấu, Trương Tử Ngọc cuối cùng đi, nhiều đến bảy ngàn vạn vi ước kim vậy mà theo đó mà làm, Vân Dịch có chút cảm khái, Trương Tử Ngọc quả nhiên không đơn giản, thủ đoạn rất lợi hại.

Thời gian qua vô cùng nhanh, tuy nhiên đại cục nguyên phảng phát hoàn toàn không có đổi mới, mà trên báo chí đối với Trương Tử Ngọc rồi đi, càng là ghi lại việc quan trọng, cho huy hoàng lại là nặng nề một kích.

"Huy hoàng không hề huy hoàng, dưới cờ một tỷ trương tử Ngọc tiểu thư, ngày trước cũng đã thành công ký kết Phụng Hoàng giải trí, kể Lê Sinh Nhất sau lại một vị trụ cột rồi đi, bây giờ trăm ngàn lỗ thủng huy hoàng không thể nghi ngờ là tuyệt thượng gia sương!"

"Huy hoàng cáo hai cục, đến nay còn không có kết quả, chính là huy hoàng hay không còn có thể chống được chính thức mở phiên tòa ngày đó?"

"Phụng Hoàng giải trí quy mô chiếm đoạt huy hoàng thế lực, quan viên xưng Phụng Hoàng phát triển đối Lâm Hải phát triển có trọng yếu tác dụng!"

Tự lại một mảnh huyền ảo trung, huy hoàng xuống dốc phảng phát không có gì có thể cứu vãn vận mệnh của hắn, ngoại giới đối với huy hoàng đến nay không nhận sai thái độ, rất là khó hiểu, đây là tự sát sao?

Mà ở mọi người không có chú ý tới thời điểm, không biết chừng nào thì bắt đầu, phố lớn ngõ nhỏ trong đã bắt đầu lưu hành nâng này thủ 《 mùa xuân chuyện xưa 》 cùng dương quang cuối cùng mưa gió sau.

Theo lúc trước hiện trường tiêu thụ ba vạn trương, bây giờ biển sâu đầu đường, quán ăn, thương trường, cơ hồ khắp nơi đều có thể nghe được bài hát này.

Là người có thể ngâm nga vài câu, dễ hiểu ca từ, du dương khúc, không chỉ là người tuổi trẻ, thậm chí lão niên trung niên đã thành bài hát này người ủng hộ.

Theo thời gian phát triển, đã bắt đầu dần dần truyền lưu nội địa, có lẽ là có một chút đặc biệt nguyên nhân khác, tóm lại đột nhiên khiến cho người nghe được bài hát này.

Mà sau đó tự hiện lên bộc phát xu thế, càng không thể vãn hồi, phảng phát là đột nhiên trong lúc đó nóng lên, tất cả mọi người không kịp chuẩn bị cũng đã bắt đầu lan tràn đến tất cả các góc.

Thẳng đến bảy tháng hai mươi mốt số một ngày này, dân chúng nhật báo đột nhiên san ra một mảnh buổi biểu diễn dành riêng văn vẻ, toàn bộ thiên hoàn toàn tích cực khẳng định, không có mơ hồ khái niệm! Trong lúc nhất thời đem tất cả chú ý việc này người chân tắc người ngã ngựa đổ.

"Một chín tám chín năm, đó là một cái mùa xuân, có một vị lão nhân tại trung quốc Nam Hải bên cạnh vẽ một vòng tròn... ."

"Đây là một thủ gần nhất tại biển sâu thậm chí cả nước lưu truyền rộng rãi tích cực hướng lên ca khúc, đầy đủ hình tượng phô bày quốc gia của ta. . ."

"Bài xã luận ngắn: Tại sao giải lo, chỉ có cái cách. . ."

Một đoạn đột nhiên xuất hiện đưa tin, làm cho tất cả truyền thông nghẹn ngào, làm cho tất cả người trong nước khiếp sợ, cái này trong nháy mắt xoay ngược lại, làm cho người ta phản ứng không kịp nữa.

Lão gia từ cầm cái này trương báo chí tại Đồng thúc dưới ánh mắt, thật lâu không nói, cuối cùng lại nhìn về phía viên này như trước cao ngất sừng sừng cây già.

Vân Mộc Nhất ngồi ở thư phòng bán hướng không ra, lập lại gọn sóng không sợ hãi trên mặt, lần này rốt cuộc trấn định không ngừng. Yên lặng xuất ra giấy bút, thống khổ nhắm mắt lại, lần nữa mở ra, viết ba chữ: "Từ chức tín"

Phụng Hoàng giải trí Vương Yến Sơn cùng Lâm Phi bọn người ngồi cùng một chỗ, chăm chăm vào dân chúng nhật báo trang đầu, cả độ dài văn vẻ cùng tiêu đề trên 《 mùa xuân chuyện xưa 》 năm chữ to, ánh mắt sung huyết.

"Vương tổng, chúng ta. . ." Lâm Phi khóe miệng phát khổ.

Vương Yến Sơn trầm mặc thật lâu, cuối cùng nói ra: "Không có việc gì, chúng ta là thương nhân, cái này cùng chúng ta có quan hệ hay không, tính bọn họ vận khí tốt!"

Lâm Phi liếm liếm môi, không có vấn đề gì? hần nghĩ tới Văn Dịch này nho nhã đậm bạc tiểu dung, hần thật là vận khí tốt? Bất quá cũng không có cái khác giải thích, lập tức nhìn về phía ngồi ở một bên giữ im lặng Trương Tử Ngọc.

Trương Tử Ngọc sắc mặt không thay đổi chút nào, trong đầu hồi tưởng chính là Văn Dịch này bình tĩnh tiểu dung cùng với câu kia: "Người sẽ không hối hận sao?"

Văn Lâm ngồi ở thiên tự tập đoàn trong văn phòng, trong mắt có chút ướt át, gờ khắc này đáy lòng của hần là tự hào, dù cho cái này chứng minh rồi của mình ngu xuẩn, hần y nguyên cao hứng.

Rất cực yên tâm, đưa con cử động, hần một tháng qua lúc nào cũng chú ý, không có có một ngày có thể ngủ ngon giấc, thậm chí cũng không dám gọi điện thoại đến Kinh Thành đến hỏi vấn tình huống.

Cũng không can thiệp đưa con hết thảy quyết định, hần nhất định phải đem mình hái đi ra, dù cho biết rõ hái không ra đến, cũng phải làm ra tư thái, là đưa con lưu lại một Đông Sơn tái khởi cơ hội.

Chính là cả ngày lẫn đêm đến nay lo lắng, là như vậy trầm trọng, khó như vậy dùng tiếp nhận, bây giờ rất cực thả lỏng trong lòng.

Mộc Sam cầm báo chí một đường bão táp trước đã chạy tới, trên mặt kích động vạn phần, trong công ty người kinh ngạc nhìn xem Mộc Sam kích động chạy trốn bộ dạng, nguyên một đám ngây ra như phỗng.

Lập tức dùng là huy hoàng thật sự muốn đồ đóng, bất quá có xem qua báo chí nhìn xem Mộc Sam trên tay này trưng báo chí lại là đồng dạng kích động lên, lúc trước thì có dự cảm, mộc tổng cử động chứng minh rồi suy đoán của bọn hần.

Biết đến cười to vài tiếng, vì chính mình lưu lại quyết định cảm giác tự hào, mà không biết thì là càng thêm lo lắng.

"Văn tổng, chúng ta chờ đến!" Mộc Sam câu nói đầu tiên nói như thế.

Văn Dịch nhìn xem Mộc Sam mặt đỏ bừng sắc, mỉm cười, nội tâm của hần làm sao không kích động, nhưng là hần dù sao sớm biết được sẽ có một ngày này.

Mỉm cười gật đầu nói: "Chờ đến, huy hoàng còn đang!"

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phu Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85 về nhà

Mộc Sam cầm báo chí tay không ngừng phát run, trong miệng lầm bầm nói: "Huy hoàng còn đang, không có trong tay ta xuống dốc."

Lúc này Mộc Sam vành mắt đỏ bừng, khi hần xuất nhậm CEO cái này hơn một tháng thời gian, vốn phải là này nhân sinh cho tới bây giờ tới huy hoàng thời điểm, chính là tình huống lại vừa vận tương phản.

Gần kề tiền nhiệm không đủ mười ngày, Mục Lâm sự kiện bộc phát, huy hoàng tình huống chuyển tiếp đột ngột, giá cổ phiếu sụt, công nhân viên chức từ chức, nghệ nhân trốn đi, quảng cáo thương giải ước, cái đĩa phiền hạ khung, nhân tâm phân tán, phảng phất đột nhiên trong lúc đó sẽ không có thể gánh nặng.

Hần cũng còn không kịp thi triển của mình khát vọng, mục tiêu cũng đã biến thành duy trì huy hoàng không ngã bệ mà thôi, như vậy mục tiêu đối với một cái CEO mà nói là có chút tàn khốc.

Mỗi ngày không ngừng tại các loại cái vấn đề trung chu toàn, lại như cũ muốn xem trước cái này hần mới chấp chương không đến hai tháng công ty tại trong tay mình đi về hướng xuống dốc, mà mình lại vô lực xoay chuyển trời đất.

Nhưng mà đồng dạng là cái này hơn một tháng trong thời gian, đủ loại mời theo nhau mà đến, nghệ nhân có người đào, càng đừng xách hần vị này CEO, Phụng Hoàng thậm chí cấp ra phó tổng vị trí.

Chỉ cần hắn tuyên bố thoát ly huy hoàng, có thể lập tức xuất nhậm, ngoại trừ không phải CEO bên ngoài, thậm chí còn có cổ quyền ban thưởng, điều kiện không thể so với huy hoàng kém.

Hắn mới ba mươi xuất đầu, tại bị huy hoàng khốn cảnh áp đập bắt quá khí đến đồng thời, đối diện với mấy cái này hấp dẫn, hắn cũng dao động qua, rất nhiều lần cự tuyệt qua đi, hắn đều yên lặng không nói gì, hắn không biết rõ tại sao mình cự tuyệt, là cái gì?

Hắn có khi cũng sẽ hối hận, hắn biết rõ nếu như lại kiên trì, nếu như huy hoàng vạn nhất thật sự tại trong tay mình đóng cửa, sau này tự không còn có cơ hội xuất nhậm thủ tịch chấp hành quan, chính là cho hắn tự hỏi thời gian quá ngắn, bận quá, bề bộn đều không có thời gian hối hận, có lẽ đây mới là hắn kiên trì xuống nguyên nhân.

Lại nói tiếp giống như có chút châm chọc, bắt quá Mộc Sam trong nội tâm lại là một loại khổ sáp, bắt quá tại thời khắc này nhìn xem trong tay báo chí, đều đáng giá!

Thẳng đến thật lâu sau mới bình phục tới, xoa xoa khóe mắt, nhìn xem y nguyên bình tĩnh Vân Dịch cười nói: "Vân tổng, ta còn là không so được ngài a, thất thố!"

Vân Dịch có thể nói là khoảng thời gian này, duy nhất biết rõ cảm thụ của hắn, lắc đầu cười nói: "Mộc tổng, hiện tại chỉ sợ chưa từng có nhiều thời giờ lưu cho người đi cảm khái, người chưa quên hiện tại nên làm gì a?"

Mộc Sam nao nao, lập tức kịp phản ứng, vội vàng bước nhanh chạy ra đi, thẳng đến đĩa nhạc bộ.

Ngày thứ hai dân chúng nhật báo chuyên bản, lão nhân nói chuyện lần đầu tiên đăng báo!

Vân Dịch khi về đến nhà, buổi sáng mười một điểm, đây là hơn một tháng qua Vân Dịch lần đầu tiên về nhà.

"Mẹ, ta đã trở về!" Vân Dịch đầu tiên là nịnh nọt gọi một tiếng mẫu thân, hơn một tháng không có trở về, phỏng chừng mẹ muốn bạo tẩu.

"Ồ, ai vậy gia công tử ca, như thế nào đến nhà của ta đến đây?" Mẹ nhìn thoáng qua Vân Dịch,

Trong miệng bay bổng nói một câu, sau đó tự dòi đi tầm mắt.

Vân Dịch lập tức biết không tốt, đây là nổi giận khúc nhạc dạo a, vội vàng chạy đến bên người mẫu thân, thay nàng xoa bả vai nói: "Mẹ, khoảng thời gian này bận quá, thật sự là không có thời gian trở lại, cái này không vừa mới cáo một giai đoạn, một đoạn, lập tức trở về gia!"

Mẹ bất vi sở động, Vân Dịch bất đắc dĩ nói: "Được rồi, ta sai rồi, không nên liên cá điện thoại đều không có đánh trở về, từ nay về sau nhất định sửa lại!"

Mẹ y nguyên không nói lời nào, nhìn cũng không nhìn Vân Dịch liếc.

"Mẹ, nếu không ta ngày mai mang Mộc Lâm trở về!" Vân Dịch nhỏ giọng nói.

"Hừ, nàng muốn trở về, còn muốn người mang? Có phải là người không cho nàng trở về?" Mẹ cuối cùng mở miệng.

Vân Dịch khóc không ra nước mắt, nói như thế nào đều là sai, đành phải thực chiến tuyệt chiêu nói: "Ta bữa sáng cũng còn không đâu? Trong nhà có đồ ăn sao?"

Mẹ rốt cục nhìn hắn một cái, tựa hồ xác thực gầy, mắt trắng không còn chút máu đứng lên nói: "Người bình thường cũng không biết chiều cổ mình, khẳng định không có ăn cơm thật ngon, đáng đời người chịu đói!"

Nói xong lại là mời đến Ngô tẩu, đi phòng bếp, Vân Dịch nhẹ nhàng thờ ra!

Mẫu thân hắn tiến vào phòng bếp từ nay về sau, lại là mắt đục đỏ ngầu, khoảng thời gian này báo chí tin tức, nàng nghĩ không chú ý cũng khó khăn, làm chính trị gia Tộc trưởng đại, nàng có thể rất dễ dàng phân rõ sở từ đầu đến cuối, tuy nhiên phụ thân hắn không có cùng nàng nói qua, nhưng là nàng y nguyên có thể hiểu rõ Vân Dịch đang làm cái gì.

Khoảng thời gian này không phải là không lo lắng hãi hùng, chính trị tính tàn khốc, nàng rất rõ ràng, làm hoa đại tốt nghiệp sinh viên tài cao, nàng so với Vân Lâm xem còn muốn thấu triệt.

Nàng không có quấy rầy Vân Dịch, nhưng vẫn chú ý trước tình thế phát triển, Vân Dịch gạt nàng, nhất định là sợ nàng lo lắng, khi thấy huy hoàng càng ngày càng khó khăn, tức phụ càng ngày càng gian nan thời điểm, nàng cũng là tìm như bị đao cắt.

Bây giờ cuối cùng là đi tới, nhưng là đối với nàng mà nói y nguyên tàn khốc, mẹ của nàng gia Mạnh gia lần này chỉ sợ. . .

Vân Lâm giữa trưa đã trở lại, người một nhà cuối cùng cùng một chỗ ăn bữa cơm, Vân Dịch cùng Vân Lâm đi đến thư phòng.

Vân Lâm sắc mặt có chút nghiêm túc nói: "Người lần này có chút mạo hiểm, tuy nhiên cuối cùng người là đúng, nhưng là người không nên đều không thương lượng với ta hạ xuống, tự tiện hành động!"

Vân Dịch nhìn thoáng qua phụ thân, trầm mặc một hồi, gật đầu nói: "Ừ, lần này là ta lo lắng không chu toàn, bên kia ra sao?"

Hắn đến nay không hỏi qua Vân gia chuyện tình, Đồng thúc cũng không có gọi điện thoại, đã đến một bước này, nên như thế nào tự như thế nào, cũng không phải hắn có thể thay đổi.

Vân Lâm sắc mặt có chút trầm trọng nói: "Đại bá của ngươi khả năng muốn điều nhiệm, đi nơi nào còn không có định, bắt quá tiếp theo giới nhất định là không có có hi vọng."

Vân Dịch lại là nhẹ nhàng gõ gật đầu, đang định nói chuyện, điện thoại đột nhiên vang lên.

Trầm mặc thoáng cái chuyển được: "Đồng thúc!"

Vân Lâm sắc mặt khẽ biến thành hơi chính, nhìn xem Vân Dịch.

"Vân Dịch, Mục Lâm có khỏe không?" Đồng thúc cười ha hả hỏi.

Vân Dịch có chút dừng lại, lập tức mới nói: "Vẫn còn được! Ngài bên kia như thế nào?"

"Lão gia từ thân thể khá tốt, tinh thần không tồi, hôm nay đi thủ trưởng này uống trà! ngươi cũng nên mở hôn lễ, đại bá của ngươi hiện tại cũng không bề bộn, năm nay lễ mừng năm mới ngươi tam thúc tứ thúc khi trở về hậu, chính dễ dàng cho ngươi chúc mừng!" Đồng thúc cười nói.

"Ta biết rồi, rồi nói sau!" Vân Dịch trầm giọng nói.

Đồng thúc không có nhiều lời cúp điện thoại, Vân Dịch lại là thở dài một hơi.

"A Đồng nói cái gì?" Vân Lâm vội vàng hỏi.

Vân Dịch nhìn xem phụ thân, thật sự phát hiện hắn đối với chính trị có không tầm thường hứng thú, lại cuối cùng theo thương cũng là một kiện chuyện lạ.

"Ừ, hắn hỏi ta khi nào thì cử hành hôn lễ, lão gia từ thân thể rất tốt, hôm nay còn ra đi làm khách, lễ mừng năm mới thời điểm tam thúc tứ thúc hội trở về, đại bá cũng không bề bộn, muốn gọi ta lễ mừng năm mới thời điểm cử hành hôn lễ." Vân Dịch sắc mặt thoải mái nói.

"Ừ, ngươi là nên mở hôn lễ, còn gì nữa không?" Vân Lâm hỏi tiếp.

Vân Dịch khoe miệng co lại, xem ra không để cho hắn đi chính trị là đúng, bất đắc dĩ nói ra: "Còn muốn nói nói cái gì? Gia gia đi làm khách, tam thúc, tứ thúc lễ mừng năm mới mới có thể trở về, đại bá tắc đừng vội. Ngài còn muốn hỏi điều gì?"

Vân Lâm miệng mở rộng có chút dừng lại, lập tức sắc mặt có chút đỏ lên, không nói. Đây là nói lão gia từ đi gặp thủ trưởng rồi? Có thể thỉnh hắn làm khách không nhiều lắm. Lão tam lão Tứ còn đang làm việc cương vị không nhúc nhích, đại ca có thể có thể có chút vấn đề.

Nghĩ thông suốt những này, xác thực lập tức lại sắc mặt nghiêm nghị, về mặt cứng rắn đến xem hướng Vân Dịch, dám xem thường lão từ?

"Ừ, cha, ta đi trước, " Vân Dịch lại là không có cho hắn cơ hội, xoay người rời đi.

Đi tới cửa lại nghĩ nghĩ nói một câu: "Ngoại công bên kia. . . , ngài có thể cùng gia gia nói nói!"

Từ đệ nhất bản lão nhân nói chuyện sau, ngay sau đó liên tục nhiều ngày chuyên đề đưa tin, cả xã sẽ trong nháy mắt hỏa nóng lên, gió thu cuốn hết lá vàng vậy thống nhất tư tưởng.

Thượng tầng như thế nào động, Vân Dịch tuy nhiên không chú ý, chính là theo trong tin tức thỉnh thoảng ra tới điều động, vẫn có thể đủ rồi nhìn ra một ít manh mối.

Dù sao cũng phải mà nói Vân gia xem như bảo vệ căn cơ, lão gia từ y nguyên về hưu trạng thái, đương nhiên người cầm đầu lão đại Vân Mộc Nhất lại là chậm một bước, lão tam cùng lão Tứ tuy nhiên cũng nói ra một bước.

Tiểu dưỡng cũng động, nếu như thực bàn về, bên ngoài Vân gia cũng đã thiết thời, nhưng là ngoại trừ dòng chính, mà ngay cả Vân Dịch cũng thấy không rõ đến tột cùng như thế nào, bởi vì Vân gia cũng không chỉ có Vân gia người mà thôi.

Những sự tình này Vân Dịch cũng đã không hề chú ý, nhiệm vụ của hắn cũng đã hoàn thành, kế tiếp phải hoàn thành sự nghiệp của mình, lần này đối với hắn chỗ tốt, hắn lòng dạ biết rõ, ít nhất đã là treo qua số nhân vật.

Chương 86 Mục Lâm lão sư

Theo dân chúng nhật báo lần đầu tiên đăng Mục Lâm 《 mùa xuân chuyện xưa 》 đến nay, huy hoàng cũng đã bắt đầu cái này trương đơn khúc CD đem bán.

Hai cục đã ở trước tiên nhận thua, Mục Lâm sự kiện khiến cho nhân sự thay đổi, hai cục làm trọng điểm đơn vị, tự nhiên không có khả năng tránh được đi.

Mới lãnh đạo lên đài, trước tiên là huy hoàng cùng Mục Lâm chính danh, Vân Dịch cũng tức thời hủy bỏ đối hai cục tổ tụng.

Nguyên bản bắt quá là chính trị tiết mục, cũng không có nhất định phải không chết không ngót, dù thế nào dạng bọn họ cũng bắt quá là một cái dân doanh xí nghiệp, đem mình liều chết cũng bắt quá bính rơi một hai cái lãnh đạo, cái này cũng đã không sai.

Từ loại nào trình độ mà nói, Vân Dịch bắt quá là lợi dụng hai cục đến cho thấy thái độ của mình thôi, hiện tại mục đích đạt tới, mượn dưới giờ lên, tất cả mọi người tốt!

Đối với từ lúc Mục Lâm bị bỏ lệnh cấm cũng đã bắt đầu trải hàng ghi âm và ghi hình điểm mà nói, lại nghênh đón một lần tiêu thụ dậy sóng, mà lão hồ ghi âm và ghi hình điểm lửa nóng cũng đã chứng minh rồi Mục Lâm bây giờ hồng tới trình độ nào!

"Lão bản, 《 dừng khí 》 cũng đã chỉ còn lại có hơn một trăm trương, muốn thúc hàng!" Tiểu lâm đối với ngồi ở trong tiệm lão bản kêu lên.

"Ngày hôm qua cũng đã đã gọi điện thoại, hiện tại tạm thời không có hàng, ta lại thúc thúc a." Hồ lão bản thu hồi báo chí, lấy điện thoại ra nói.

Đúng lúc này, ngoài cửa lại đi tới vài cái học sinh hỏi: "Lão bản, người cái này có Mục Lâm 《 dừng khí 》 sao?"

"Có, có! Mau vào, 《 mùa xuân chuyện xưa 》 cũng có!" Hồ lão bản vội vàng hô.

Vài cái học sinh đi tới, nhìn xem bắt mắt vị trí CD, kinh ngạc nói: "Ai, thật là có, lão bản, như thế nào con đường này trên tụ người cái này một nhà có bán 《 dừng khí 》, còn lại đều không có?"

Hồ lão bản cười nói: "Ừ, hiện tại Mục Lâm album quá phát hỏa, chúng ta đi vào hàng rất ít, đều bán xong rồi, mà ta đây là trước kia tồn xuống."

Nói lên cái này, Hồ lão bản cười sáng lạn vô cùng! Giờ khắc này hẳn rất là bội phục mình, hai ngàn trương album đơn giản chỉ cần chịu đựng không có thôi, hẳn cũng không biết mình lúc ấy có phải là đầu óc bị lừa dối, vậy mà thật sự không có thôi.

Lại thật không ngờ lần này đột nhiên đại nghịch chuyển, đã từng bị chê cười, nhưng bây giờ là thành hâm mộ nhất sự tích, hiện tại liền lão Lý trên tay đều không có 《 dừng khí 》 album, khu vực này tụ thừa trên tay hẳn có.

Lần này tiêu thụ triều dâng đột kích, lão Lý nơi đó 《 dừng khí 》 hoàn toàn là theo như gia phân phối, một nhà không đến năm trăm trương.

Huy hoàng bởi vì hẳn không có thôi album, vậy mà lại cho hẳn phân phối một ngàn trương 0,8 ban thưởng, đây cũng là hẳn kiên trì đến bây giờ nguyên nhân.

Bởi vì đối huy hoàng tin tưởng, 《 mùa xuân chuyện xưa 》 hẳn cũng duy nhất vào năm nghìn trương, chưa bao giờ có hành động vĩ đại, hẳn vốn đang có chút bận tâm có thể không bán xong.

Chính là, bởi vì hẳn nơi này có 《 dừng khí 》 nguyên nhân, người lưu lượng tăng nhiều! Không đến một tuần lễ cũng đã bán gần ba nghìn trương,

Trở thành khu vực này tiêu thụ quán quân.

Đồng thời rất nhiều cơ quan đơn vị đầy đủ lĩnh hội thượng cấp tinh thần, cơ hồ nhân thủ một tấm, thậm chí có quốc doanh xí nghiệp coi như phúc lợi đặt hàng sau hạ chia công nhân viên!

Phố lớn ngõ nhỏ, trường học, cơ quan, khi nào ở nơi nào đều có thể nghe được bài hát này, tên Mục Lâm chính thức làm được Vân Dịch chỗ kỳ vọng đi tới Thiên gia vạn hộ.

"Quốc gia trừ danh thanh niên văn nghệ diễn xuất gia Mục Lâm nữ sĩ biểu diễn 《 mùa xuân chuyện xưa 》 trúng cử đương đại tinh thần văn minh kiến thiết âm nhạc tác phẩm, cả bài hát khúc, lập ý khỏe mạnh hướng lên, phản ánh sáng khoái thay mặt xã hội nhân dân đối với sinh hoạt mỹ hảo kỳ vọng!"

Bảy tháng số ba mươi mốt, cuối tháng một ngày này, tin tức tiếp âm đột nhiên đâm một đoạn ngắn bình luận, lập tức đưa tới cả nước nhân dân chú ý. Cũng là lần đầu tiên làm cho tất cả mọi người biết rõ Mục Lâm đỏ, hồng đến trên tin tức tiếp âm!

Vân Dịch thấy được, Vân Lâm thấy được, Vân gia người cũng đều thấy được, cả cái Trung Quốc vô số chú ý tin tức tiếp âm mọi người thấy được.

Vân Dịch trên mặt rớt cục lộ ra hiểu ý tiểu dung, không quản cái gì đầu tư, chỉ cần thành công tất nhiên sẽ có thu hoạch, mà Mục Lâm đến nơi này một khắc rớt cục nghênh đón thu hoạch mùa.

Về phần Vân Dịch mình bởi vì thân phận đặc thù nguyên nhân, không có trên tin tức, Vân Dịch cũng không sao cả, hẳn không cần nổi danh, nhưng là Mục Lâm không giống với, nàng cần cái này đoạn bình luận.

Từ nay về sau, Mục Lâm có thể danh chính ngôn thuận trở thành Vân gia tức phụ, lại không ai có thể thuyết tam đạo tứ!

Cũng không phải tất cả mọi người vui với chứng kiến cái này đoạn tin tức, Phụng Hoàng Vương Yến Sơn tự hai mắt phóng hỏa chăm chăm vào TV, Mục Lâm tuyệt đối là hấn cừ hận trên bảng đệ nhất vị.

"Vương tổng, chúng ta còn là không nên cùng huy hoàng tranh chấp, ai cũng không ngăn cản được bọn họ quật khởi!" Lâm Phi thờ dài nói.

Wang Yến Sơn hừ lạnh một tiếng nói: "Chưa hẳn, đừng xem bọn hấn hiện tại cảnh tượng, kỳ thật đã là một cái cái thùng rỗng, ngoại trừ Trần Quang, tự thừa một cái Mục Lâm, không có nghệ nhân giải trí công ty, còn là giải trí công ty sao?"

Lâm Phi hơi sững sờ, lập tức gật gật đầu!

Tin tức tiếp âm định tính cấp cho Mục Lâm chính là toàn bộ phương vị ảnh hưởng, đầu tiên ảnh hưởng đúng là chủ lưu truyền thông, bọn họ trước tuy nhiên cũng đã chuyển hướng, lại như cũ dùng từ mập mờ, hiện tại thì là triệt để không biết xấu hổ, đến đây một lần tập thể đại nghịch chuyển.

"Thanh niên diễn nghệ gia Mục Lâm nữ sĩ 《 mùa xuân chuyện xưa 》 lấy được cự đại khen ngợi!"

"Văn nghệ quyền một khóa mềm rũ xuống bay lên siêu sao, Mục Lâm thành danh đường vạch trần bí!"

"Yên lặng một tháng sau, Mục Lâm lần nữa trèo lên đỉnh diễn nghệ giới, 《 mùa xuân chuyện xưa 》 trúng cử đương đại tinh thần văn minh kiến thiết âm nhạc tác phẩm!"

Vân Dịch nhìn xem báo chí đối với Mục Sam cười nói: "Những này truyền thông quả nhiên là kiến phong sử dả hảo thủ, ta nhớ được một tuần lễ trước, cũng là vị này chủ biên ghi bình luận, chỉ chớp mắt hay là hấn ghi bình luận, vậy mà hoàn toàn phương hướng ngược nhau!"

Mục Sam lắc đầu cười nói: "Rất bình thường, đây là chủ lưu truyền thông, có chút tiểu báo là lập tức tự chuyển hướng, đều là theo chân chủ lưu đi, cho nên hồng càng hồng, suy càng suy!"

"Ừ, người làm cho Mục Lâm trở về, chỉ sợ Lão Lưu vừa muốn không nguyện ý!" Vân Dịch trêu chọc nói.

"Ha ha, mấy ngày nay nghe nói Lão Lưu tính tình rất lớn, cũng là, đoạn thời gian trước ủy khuất! Không có biện pháp, làm cho hấn phát tiết thoát cái a!" Mục Sam cũng là bất đắc dĩ cười nói.

《 kim phần thể gia 》 kịch tổ!

"Thanh Thu, lúc ăn cơm tối sẽ có đoạn đùa giỡn muốn đập, ngài có vấn đề gì hay không? Không có, tốt, rất đa tạ ngài, ngài yên tâm nghỉ ngơi, đến thời gian ta tới gọi ngài!" Phó đạo diễn.

"Mục Lâm lão sư, vừa rồi đoạn đó diễn thật tốt quá, không hổ là trên qua tin tức tiếp âm!" Diễn viên.

Mục Lâm chấm dứt một đoạn đùa giỡn, trong tay cầm kịch bản, mỉm cười cùng tất cả mọi người đáp lại, chỉ là trong mắt không còn có này tiền minh cảm xúc phản ứng.

Mỗi người nàng đều nho nhã lễ độ, lại giữ một khoảng cách, ở trong mắt người khác, nàng thành một minh tinh trong mắt minh tinh.

Khoảng thời gian này đại nghịch chuyển, huy hoàng tuyệt địa phản kích, kịch tổ tự nhiên là tối chú ý, Mục Lâm cũng không phải không biết rằng.

Bầu không khí chuyển biến rất đột nhiên, chưa từng có độ, nhân viên công tác phảng phất đột nhiên trong lúc đó tự nhiệt tình đứng lên.

Tĩnh Tĩnh ngồi ở kịch tổ bên cạnh nhìn xem kịch bản, người chung quanh thỉnh thoảng nhìn qua ánh mắt đã cùng mấy ngày trước đây khác nhau rất lớn.

Mục Lâm lại không có kích động như vậy, tâm tính rộng rãi rất nhiều, chính như Tiêu Tiêu bây giờ đồng dạng, trên báo chí tùy người ghi, muốn nhìn tự xem, thậm chí có thể nhìn xem bị chửi mắng chó xối đầu còn cười ha ha.

Nàng mặc dù không có đến một bước này, nhưng lại cảm giác được trưởng thành của mình, giới giải trí chính là một cái tối sự thật áp súc địa, ngày hôm qua còn mặt lạnh nói nhỏ, hôm nay tự đầy nhiệt tình, hết thấy quyết định bởi người ngay lúc đó trạng thái, không có giả tạo, không có khách sáo.

"Mục Lâm, tin tức tốt! Tin tức tốt!" Tiểu Trần một bên chạy một bên hét lớn.

"Lăn tăn cái gì? Lăn tăn cái gì? Không thấy được tại quay phim?" Lão Lư chỉ vào tiểu Trần một tiếng hét to!

Tiểu Trần lập tức sững sờ, lập tức vội vàng nói xin lỗi nói: "Có lỗi với Lư Đạo, ta quá kích động, thực xin lỗi!"

Lư Ca không có cho hấn sắc mặt tốt nói: "Hại ta vừa muốn chụp lại một đoạn, sạch thêm phiền toái, nói, tin tức tốt gì!"

Tiểu Trần lăn nữa sững sờ, như thế nào họa phong chuyển nhanh như vậy, bất quá tại Lư Đạo trước mặt hấn là cảm không nổi phở, nói sau hấn cũng không muốn gạt, vội vàng lớn tiếng nói: "« mùa xuân chuyện xưa » một ngàn vạn trương vừa mới bị dự định bán Hình, kim cương đơn khúc!"

Hiện trường cả lập tức an tĩnh lại, Mục Lâm đều có chút giật mình nói: "Tự bán xong rồi?"

Tiểu Trần kiên định gật đầu: "Bán xong rồi, người muốn về công ty một lần!"

"Cái gì, lại đi? Lúc này mới vài ngày? Còn có thể hay không hảo hảo quay phim rồi?" Lão Lư là duy nhất không thụ ảnh hưởng, album mua nhiều ít có quan hệ gì, đùa giỡn đập tốt mới là đứng đắn.

Tiểu Trần cổ co rút lại, không nói, Mục Lâm cũng chỉ có thể cười khổ, Lão Lư tính tình mấy ngày nay đã lớn rồi rất nhiều.

Theo huy hoàng hoàn cảnh tốt chuyển, huy hoàng lăn nữa quật khởi, không ai có thể ngăn cản, Lư Ca đương nhiên lại lăn nữa uy nghiêm lên, hiện tại dám không nghe mời đến vô cùng thiếu.

Trở thành hơn một tháng gặp cảnh khốn cùng, Lão Lư cũng hung hăng phát tiết một bả, bắt được người đó chính là lớn giọng sáng ngời, khề dừng thoả mạ, nhẫn nhịn một tháng tính tình bạo phát.

Mục Lâm đều không thiếu bị mắng, hướng chỉ người khác, uy tín lại một lần nữa tạo dựng lên.

Mục Lâm lặng yên không lên tiếng nhìn xem Lư Đạo móc ra điện thoại, đối với điện thoại mắng vài câu, bên kia hấn là một tổng.

Sau đó thu hồi điện thoại phụng phịu đối Mục Lâm nói: "Thanh Thu, lần này bọn họ đáp ứng rồi tự hai ngày, hai ngày sau người phải trở về!"

Mục Lâm cười gật đầu nói: "Là, Lư Đạo!"

Sau đó cùng tiểu Trần Tiểu Phi cùng một chỗ rồi đi kịch tổ.

"Lúc này mới một tuần lễ a, một ngàn vạn trương, quá kinh khủng!"

"Mục Lâm xem như xoay người, tin tức tiếp âm cùng dân chúng nhật báo tự mình chính danh, bán nhiều hơn nữa đều không kỳ quái, người ta hiện tại đã là thượng tầng văn nghệ quyền nghệ thuật gia."

"Nói đúng vậy a, từ nay về sau được xưng lão sư! Khá tốt trước kia không có tội qua nạng!"

"Theo chúng ta? Cũng không đủ tư cách làm cho người ta để ở trong lòng, bất quá có người tự không dễ chịu!"

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phu Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87 nghệ nhân trong lúc đó

"Đừng nói nữa, tiếp tục đập!" Lư Ca đối với vài cái nói láo đầu người rống to một tiếng!

Mấy người lập tức im tiếng, vội vàng bước nhanh chạy đi.

Nhìn xem Mục Lâm đi xa thân ảnh, kể cả Trần Quang tại trong hiện trường diễn viên, tuy nhiên cũng mặt mờ nhìn Lâm Ngữ liếc.

Mà ngay cả Lư Đạo cũng nhú mày nhìn đang ngồi ở mặt không biểu tình Lâm Ngữ Lâm Ngữ liếc, khề lắc đầu! Cái này bộ đùa giỡn từ nay về sau lại càng không tốt vỡ, nha đầu kia đến bây giờ còn bất tri bất giác đâu!

Nếu nói là kịch trong tổ ai cùng Mục Lâm kết thù kết oán sâu nhất, như vậy Lâm Ngữ tuyệt đối hoàn toàn xứng đáng!

《 kim phần thế gia 》 cái này bộ đùa giỡn bên trong vài cái phối hợp diễn đều rất ra vẻ yếu kém, mà trong đó tối ra vẻ yếu kém không vô cùng Bạch Tú Châu cái này nữ số 2.

Lâm Ngữ được đến cái nhân vật này, làm mới người mà nói hẳn là cực kỳ may mắn, nhưng là sự thật lại là nàng cực kỳ bất mãn.

Theo tuyến giác bắt đầu cùng với sư tỷ Mục Lâm tranh chấp, vốn cho là nắm chắc nhân vật, lại bị Mục Lâm lấy đi, nàng một mực canh cánh trong lòng.

Về sau bị phụ thân cáo tri, Mục Lâm là vì Vân tông mới có thể được đến cái nhân vật này, thì càng gia tâm lý không công bằng.

Tại kịch tổ bên trong, hai người bọn họ làm hai đóa kim hoa, tự nhiên lại thỉnh thoảng lấy ra so với, mà nàng làm Lâm Sinh Kim nữ nhi, tự nhiên so với Mục Lâm càng thụ tôn trọng.

Tự khai đập sau, hai người ngoài sáng ngầm liền bắt đầu đối véo, đương nhiên chủ yếu là nàng chiếm tiện công vị, chỉ cần cùng Mục Lâm đối đùa giỡn, đoạt đùa giỡn, sửa lời kịch đợi hành vi tăng tăng lớp lớp.

Chính là Mục Lâm dù sao so với nàng kinh nghiệm nhiều hơn một chút, tại hí kịch phía trên, nàng tuy nhiên chơi lấy đa dạng, nhưng lại rất ít chiếm được thượng phong.

Nhưng là nói lý ra nàng lại xác thực đề nặng Mục Lâm, không chỉ là lưng của nàng cánh, hơn nữa là Mục Lâm vấn đề của mình, Mục Lâm vẫn cảm thấy Vân Dịch chiếu cố làm cho nàng có chút xấu hổ.

Cho nên đối với loại vấn đề này tránh được nên tránh, không có bộc phát rõ ràng xung đột, giữa hai người tranh đấu cũng đều giới hạn tại chỗ tối.

Chính là theo lần này Mục Lâm sự kiện bộc phát, Mục Lâm lần nữa trở về, tình huống không giống với lúc trước, đã từng nhân viên công tác nghiêng về một bên hướng về Lâm Ngữ.

Mục Lâm tại ngoài sáng trên cũng trở thành yếu thế, bất kể là dàn dựng kịch, hoá trang, thậm chí dẫn cặp lồng đựng com đều ưu tiên Lâm Ngữ.

Mục Lâm biết rõ tình huống của mình, cũng không có đi tranh cái gì, chính là trước đó không lâu một lần đối đùa giỡn bên trong, hai người triệt để bạo phát một lần xung đột.

Nguyên nhân là Mục Lâm cùng Trần Quang một tuồng kịch bản thân tự xếp ở hơn bảy giờ tối chung, mà sau đó còn có một trường đùa giỡn thì là Lâm Ngữ cùng Trần Quang.

Tuồng vui này nguyên bản kế hoạch bảy giờ rưỡi tự đập xong, lại thủy chung không thuận lợi, Mục Lâm cùng Trần Quang một mực kể đến chín giờ mới đập xong, Lâm Ngữ duy trì đợi gần hai giờ, vốn có bởi vì huy hoàng vấn đề, cũng đã cực không kiên nhẫn Lâm Ngữ tại chỗ bảo nổi, bãi bỏ một ít trường.

Thậm chí trước mặt mọi người nói một câu "Sẽ không diễn cũng đừng diễn, chớ liên lụy tất cả mọi người!"

Lúc ấy hiện trường kể cả Lưu Đạo tại trong,

Không ai lên tiếng, chứng có kịch tổ vốn có tự bị đè nén vô cùng, không có ai thay Mục Lâm xuất đầu, cuối cùng cả tràng diện cứng lại rồi.

Cuối cùng Mục Lâm không nói một lời, yên lặng rời đi hiện trường.

Như vậy nhục nhã đều nhìn, Mục Lâm tình cảnh có thể nghĩ, người ở bên ngoài xem ra, Mục Lâm cũng đã thất bại, cũng chỉ có thể nhẫn.

Đối Lâm Ngữ mà nói, bất quá là nhục nhã thoáng cái Mục Lâm có cái gì quá không được, cái này đùa giỡn nàng đã sớm không nhìn được, lại không thể truyền ra, bất quá là phụ thân yêu cầu thôi.

Chính là ai có thể nghĩ đến, đột nhiên xuất hiện nghịch chuyển, làm cho Mục Lâm trong lúc nhất thời chạm tay có thể bỏng, trước đó vài ngày Mục Lâm đã bị nhục nhã còn đang trước mắt.

Lúc trước đoàn người đều cảm thấy Mục Lâm cũng đã xong rồi, không có ai cảm thấy có cái gì không ổn, nhưng là bây giờ theo vài người xì xào bàn tán, tất cả mọi người trong nội tâm xiết chặt.

Đoàn người nhìn xem Lâm Ngữ còn vững vàng ngồi ở chỗ kia vẫn không nhúc nhích, không khỏi lắc đầu, chuyện ban đầu tuyệt đối là kết liễu đại thù, Mục Lâm hôm nay xoay người, vô luận Mục Lâm có nguyện ý hay không, người cuộc sống sau này đều không dễ chịu lắm.

"Mục Lâm, muốn hay không giáo huấn thoáng cái cái tiểu nha đầu kia, trước đó vài ngày trưởng ta đều nhớ kỹ đâu, thực cho là có một cái cổ đồng phụ thân tự vô pháp vô thiên!" Tiểu Trần ngồi trên xe nói với Mục Lâm.

Lúc này trần sắc mặt âm tàn, vừa rồi hẳn chính là cố ý, cố ý tại đoàn người trước mặt nói ra Mục Lâm thành tích bây giờ.

Đoạn thời gian trước hẳn đã bị khuất nhục làm sao so với Mục Lâm thiếu, đối với người đại diện mà nói, trên tay nghệ nhân chính là hấn hết thầy, đối với tiểu Trần mà nói, hiện tại Mục Lâm tuyệt đối là hấn trọng yếu nhất tài phú.

Đối với Lâm Ngữ cử động hần không phải không tinh tường, chỉ là Mục Lâm ngăn đón không cho hần nói cho Vân Dịch, một mực chịu đựng.

Mục Lâm cười nhạt một tiếng, không nói gì.

Tiểu Phi tắc gãi gãi đầu, nhìn xem như chơi gà đồng dạng tiểu Trần, lại nhìn xem lạnh nhạt không nói gì Mục Lâm, cuối cùng lách ra quá mức đi, yên lặng nhìn ngoài cửa sổ.

Vân Dịch không biết Mục Lâm tại kịch tổ bên trong tao ngộ, tạm thời vẫn chưa có người nào đến trước mặt hần mà nói những này, hần lần nữa nhìn thấy Mục Lâm thời điểm, Mục Lâm y nguyên kinh diễm chói mắt.

"Đã trở lại!" Trong văn phòng Vân Dịch cho Mục Lâm rót chén nước.

Mục Lâm nhìn thoáng qua Vân Dịch, còn có chút không có ý tứ, từ lần trước tại biển sâu phát giận, cái này còn là lần đầu tiên gặp mặt, đều đã trải qua nhanh hai tháng.

Nhìn xem Vân Dịch quen thuộc gương mặt, gật đầu nói: "Ừ!"

Vân Dịch cũng không phải cảm thấy xấu hổ, chăm chăm vào Mục Lâm mặt không tha, thời gian dài không thấy mặt thật là có chút ít nghi, dù sao mình tức phụ cũng không có gì không có ý tứ.

Chính là Mục Lâm mặc kệ, tổng nhìn mình chăm chăm xem là vài cái ý tứ, sắc mặt có chút hồng nói: "Ngươi tổng chăm chăm vào ta làm gì vậy?"

Vân Dịch hơi sững sờ, lập tức cười nói: "Không có gì, cái này không hơn một tháng không gặp sao, đã nghĩ nhìn nhiều xem."

Mục Lâm nghe càng là không có ý tứ, đứng lên nói: "Ngươi còn có việc sao? Không có việc gì ta đi!"

Vân Dịch liền vội vàng kéo nàng, đem nàng án lấy ngồi xuống nói: "Ừ, đợi tí nữa tan tầm cùng ta cùng nhau về nhà, mẹ của ta nhắc tới thật lâu.

Mục Lâm nhẹ nhẹ gật gật đầu, sau đó vội vàng chạy ra ngoài, nơi này ngốc không nổi nữa.

Buổi tối! Vân gia biệt thự!

"Mẹ, ngài khoảng thời gian này vẫn còn được?" Mục Lâm cùng mẫu thân ngồi ở trên ghế sa lon nói chuyện phiếm.

Mẫu thân nhìn xem nàng, gật đầu nói: "Ta còn tốt, chính là ngươi chịu ủy khuất!"

Mục Lâm hơi sững sờ, lập tức cúi đầu nói: "Ngài, ngài cũng biết rồi!"

Mẫu thân cười nói: "Mỗi ngày nhiều như vậy tin tức đưa tin, nghĩ không biết cũng khó khăn a, Vân Dịch là cái gì cũng không nói, ngươi không thể cũng học hần, lại có chuyện gì, nhất định phải nói cho trong nhà một tiếng, ta và ngươi cha, tổng khả năng giúp đỡ trên một ít."

Mục Lâm nghe mẫu thân trấn an, gật đầu nói: "Ta biết rồi, mẹ!"

"Ừ, hôm nay ngươi vừa vặn đã tới, ta có việc nghĩ thương lượng với ngươi!" Mẫu thân nói khẽ.

Mục Lâm gật đầu nói: "Chuyện gì?"

"Ngươi cùng Vân Dịch dẫn chứng nhanh hơn ba tháng, ta nghĩ qua một thời gian ngắn đem ba mẹ ngươi hẹn đi ra, chúng ta thương lượng một chút, xem khi nào thì đem hôn lễ làm!" Mẫu thân nói.

"A. . ." Mục Lâm cả kinh, mở to hai mắt nhìn xem mẫu thân.

"Làm sao vậy? ngươi không đồng ý?" Mẫu thân chăm chăm vào nàng hỏi.

Mục Lâm sắc mặt hiển hách, ấp úng nói: "Vân Dịch nói không nóng này!"

Mẫu thân đánh vung tay lên nói: "Ta hỏi qua hần, hần không có ý kiến!"

Mục Lâm ". . ."

Mục Lâm trở về phòng lúc sau đã hơn chín điểm chung, Vân Dịch đang tại trên tra tư liệu, nhìn xem Mục Lâm đi tới cảm tức hần.

Vân Dịch gãi gãi đầu nói: "Đây là làm sao vậy? Chơi gà dường như, ta có đắc tội ngươi a!"

"Mẹ nói muốn cho chúng ta mở hôn lễ! Ngươi biết a?" Mục Lâm cắn môi nói.

Vân Dịch nao nao, vội vàng nói ra: "Không biết, không cùng ta nói rồi!"

"Phải không? người không biết?" Mục Lâm chăm chú nhìn Vân Dịch hỏi.

Vân Dịch sắc mặt có chút cảm thấy khó xử, táp ba hai cái miệng, nhìn xem Mục Lâm vẫn gật đầu nói: "Ừ, thời gian không còn sớm, chúng ta nghỉ ngơi đi!"

Mục Lâm nhìn xem Vân Dịch phối hợp trên giường tiến vào chăn mềm, khoe miệng có chút run rẩy.

Nhìn dáng vẻ của hắn, thật đúng là như cái gì cũng không biết đồng dạng, nếu không mẫu thân mới vừa nói, nàng thật đúng là tin tưởng.

"Mục Lâm, Vân Dịch từ nhỏ tựu không nghe lời, chứng kiến các người qua tốt, mẹ cũng yên lòng, hôn lễ, Vân Dịch nói, hết thấy do chúng ta an bài, nhưng là ta nghĩ trước cái này không phải là muốn thương lượng với người thoáng cái mới tốt, dù sao các người người tuổi trẻ có tâm tư của mình."

"Chúng ta suy nghĩ một chút, tựu định tại Quốc Khánh sẽ làm, Vân Dịch cũng đáp ứng rồi, đến lúc đó hội đem người công tác an bài tốt, còn có hai tháng thời gian, ta cùng Vân Dịch phụ thân, ngày mai sẽ đi báo phỏng cha mẹ người, thương lượng một chút hôn lễ hình thức."

"Vân Dịch nói người có công tác bề bộn, không có thời gian, không quan hệ, người nếu có ý kiến gì không, có thể hiện tại nói cho ta biết, ta lại cùng cha mẹ người thương lượng."

Mục Lâm nhìn xem Vân Dịch giả bộ ngủ bộ dạng, thở dài.

Đứng dậy đi đến trong tủ treo quần áo cầm lấy đồ ngủ, tiến phòng tắm rửa, Vân Dịch mở to mắt, trong nội tâm có chút kỳ quái, nàng tin tưởng?

Kỳ thật chuyện này Vân Dịch cũng không có biện pháp, lão gia tử bên kia cũng đã khai báo, cuối năm hội Kinh Thành mở hôn lễ, chuyện này hắn là không có quyền gì lên tiếng.

Lại thêm Mục Lâm hiện tại thân phận kết hôn cũng không ảnh hưởng quá nhiều, dù sao hiện tại thân phận cùng trước kia là có chút bất đồng.

Đương nhiên không thể nói không có có ảnh hưởng, nhưng là hắn là tương đối mà nói nhược rất nhiều, cũng không thể cả đời gạt a, trước kia hai người không có cảm tình, kéo theo tựu kéo theo.

Hiện tại hai người rõ ràng cũng đã nước chảy thành sông, cũng không cần phải lại kéo theo, sớm một chút làm cũng bớt lo.

Mục Lâm tắm rửa xong đi ra, đột nhiên kịp phản ứng, phát hiện một vấn đề, trong phòng chỉ có một giường lớn, mặt trưng sô pha đều không có.

Cái này muốn như thế nào ngủ? Lần trước là uống rượu không biết, hôm nay có thể không giống với, tuy nhiên cũng đã kết hôn đã lâu rồi, chính là đúng là vẫn còn có chút sợ hãi.

Ngây ngốc đứng ở bên giường, nhìn xem trên giường Vân Dịch.

Vân Dịch có thể cảm giác được trên mặt bị nhìn chăm chú, mở to mắt nhìn Mục Lâm liếc, rất bình thản nói: "Giặt xong, ngủ đi!"

"Vân Dịch, nếu không, người ngủ trên mặt đất a!" Mục Lâm sắc mặt phát sốt, nhỏ giọng nói.

Vân Dịch cũng đã nhắm mắt lại, phảng phất sớm liền ngủ mất.

"Vân Dịch. . ."

". . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phụ Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 88 vụng trộm bò lên giường

Mục Lâm bắt đắc dĩ chỉ phải thân thủ đẩy một chút giả bộ ngủ Vân Dịch, nàng thực tại không tiếp thụ được như vậy đột nhiên ngủ cùng một chỗ.

"Chúng ta còn không có mở hôn lễ, không thể ngủ cùng một chỗ!" Nhìn xem Vân Dịch không chút động lòng, cuối cùng chỉ phải tìm như vậy lý do.

Vân Dịch mở to mắt, nhìn xem cúi đầu Mục Lâm, tròn vẹn nhìn một phút đồng hồ, còn là xuống giường, từ tủ quần áo trong xuất ra một giường chăn mềm, trải dưới mặt đất.

Chui vào ngủ, Mục Lâm vội vàng trên giường, đem đầu chôn ở trong chăn, trong nội tâm bang bang nhảy.

Thật không ngờ Vân Dịch tốt như vậy nói chuyện, bất quá cho tới nay, Vân Dịch còn là rất bảo vệ của nàng, chưa từng có bất buộc qua nàng.

Hai người một cái trên giường một cái dưới giường, tiến vào mộng đẹp.

Buổi sáng Mục Lâm mở to mắt, xếp đặt bày đầu đột nhiên cảm giác, của mình gối đầu có một chút không đúng.

Có chút nghiêng đầu, thoáng cái ngậy ngấn cả người, một tấm quen thuộc mặt tựa tại bên người, đầu của mình gối lên một cái dưới cánh tay.

Cổ nén không có phát ra thét lên, rốt cục phản ứng tới, Vân Dịch!

Hắn vậy mà ngủ tại bên cạnh mình, đầu của mình gối lên trên cánh tay của hắn, chuyện gì xảy ra, hắn không phải ngủ dưới mặt đất sao?

Một cử động cũng không dám, vội vàng nhắm mắt lại, trong nội tâm bất ổn.

Một cổ cực kỳ mãnh liệt nam tử khí tức theo bên người truyền đến, chưa bao giờ có cảm giác tràn ngập trong lòng, làm cho trong nội tâm nàng sinh ra cực kỳ cảm giác kỳ dị.

Lại là sợ hãi, lại có chút ít mê luyến, chỉ có thể trang làm cái gì cũng không phát sinh, tiếp tục ngủ.

Tám giờ rưỡi sáng Vân Dịch tỉnh lại, đầu tiên là nhìn thoáng qua còn đang ngủ Mục Lâm, không có chút nào kinh ngạc, tối hôm qua hắn còn là bò lên giường. Nam nhân thói hư tật xấu cùng chủ động tính tại đây một mặt, nữ nhân vĩnh viễn không cần phải ôm lấy rất cao kỳ vọng.

Tuy nhiên cái gì cũng không làm, nhưng là cuối cùng là bò lên, hắn là người từng trải, biết rõ bước đầu tiên luôn muốn bước ra, cho nên hắn không có chút nào không có ý tứ, thừa dịp Mục Lâm đang ngủ, nửa đêm vụng trộm bò lên đi lên.

Hơn nữa hắn còn cho mình tìm xong rồi lý do, vụng trộm bò lên, có thể cho Mục Lâm cũng dễ dàng tiếp nhận một ít, sẽ không quá then thừng, chính như lần kia say rượu!

Nhìn xem gối tại cánh tay mình trên đầu, nhẹ nhàng vươn tay, sờ soạng sờ mặt nàng trứng, nàng làn da rất tốt, kỳ thật hắn là nghĩ càng tiến một bước, nhưng là còn là nhìn được, hắn rất bội phục tâm tính của mình, chỉ là tại nàng tron bóng trên khuôn mặt sờ lên.

Mục Lâm cảm giác trên mặt ấm áp mang theo cái kén bàn tay, trái tim đều nhanh nhảy ra ngoài, cổ nén không hề động, trong nội tâm lại là các loại cảm giác đồng loạt đánh úp, Vân Dịch lá gan cũng quá lớn, thực khi nàng đang ngủ, hắn còn muốn làm gì? Tối hôm qua?

Vân Dịch nhìn xem Mục Lâm trên mặt một mảnh đỏ tươi, trong mắt hiện lên một vòng vui vẻ, không có tiếp tục có cái gì động tác, nhẹ nhàng theo nàng đầu dưới mặt đất rút tay ra cánh tay, vào phòng tắm rửa mặt.

Mục Lâm vội vàng ngồi dậy,

Tay bụm lấy ngực, trên mặt nóng có thể trứng gà luộc, một hồi lâu, nghe toilet động tĩnh, lần nữa nằm xuống.

Vân Dịch đổi tốt quần áo đi ra, nhìn xem Mục Lâm y nguyên "Ngủ", nhẹ nhàng cười, dẫn đầu ra cửa.

Mẫu thân cũng đã chuẩn bị cho tốt bữa sáng, trông thấy hắn xuống, kêu lên: "Lâm Lâm rời giường a, biết rõ các người dậy trễ, bữa sáng mới vừa vặn làm tốt!"

Vân Dịch gật đầu nói: ", tại hoá trang đâu!"

Thẳng đến nửa giờ sau, Mục Lâm mới từ gian phòng đi ra, nhìn xem ngồi ở trên bàn cơm Vân Dịch, sắc mặt lại là ửng hồng, nàng không hiểu mình, vì cái gì chỉ có ngượng ngùng, mà không có tức giận!

"Lâm Lâm, mau tới ăn sớm một chút!" Mẫu thân hô.

Mục Lâm cúi đầu đi qua, nhìn xem mẫu thân có chút không có ý tứ nói: "Me, phiền toái ngài, đây để ta làm!"

"Không có việc gì, công tác của người ta biết rõ, các người làm việc và nghỉ ngơi thời gian không ổn định, ta dù sao không có việc gì, từ nay về sau người thường đến là tốt rồi, cái gì đều không cần người làm, mẹ nhìn xem các người tự cao hừng!" Mẫu thân cười nói.

Khẽ dùng bữa sáng ăn xong, hai người cùng một chỗ rời đi, trên xe, Mục Lâm yên lặng không ra, luôn chăm chăm vào Vân Dịch xem.

"Làm sao vậy?" Vân Dịch biết rõ còn cổ hủ nói.

Mục Lâm môi động vài cái, còn là không có nói ra, hừ lạnh một tiếng nói: "Luru mạnh!"

Vân Dịch nhếch miệng cười, không có tiếp lời, Mục Lâm trước xuống xe vào công ty, Vân Dịch tắc ngừng tốt xe sau mới đi vào.

Hiện tại Vân Dịch cũng không phải quá để ý, nếu như thực bị đập đến vậy thì đập quá, chính là Mục Lâm vẫn kiên trì muốn tách ra đi.

Đi đến công ty, Mục Sam đến báo cáo nói: "Vân tổng, Mục Lâm hôm nay sẽ đi Kinh Thành trao giải, ngày mai mới có thể trở về!"

"Ừ, ta biết rồi, huy hoàng giá cổ phiếu như thế nào?" Vân Dịch trầm giọng hỏi.

Mục Sam mở ra trên tay văn kiện nói: "Từ phục bản đến nay, bởi vì Mục Lâm đơn khúc đem bán, liên tục bốn ngày trúng liên, sau mười ngày vững vàng dâng lên, buổi sáng hôm nay bắt đầu phiên giao dịch, chúng ta giá cổ phiếu là bốn mươi bảy khối ba, trước mắt bảo trì ổn định!"

Huy hoàng phục bản bây giờ là nhưng toàn lực cứu vãn, nhưng là y nguyên tẻ ba mươi phía dưới, cũng may tình thế chuyển nhanh, lại tăng thêm album đại bán lợi tin tức tốt, tự phục bản đến nay cũng đã phóng đại năm mươi phần trăm.

"Ừ, trước thu mua về 0,15 công ty cổ phần, chung bảy trăm vạn cổ, trong đó bốn trăm vạn, ta tính toán trong công ty bộ phát hành!" Vân Dịch nhìn xem Mục Sam nói ra.

Mục Sam toàn thân chấn động, kích động nhìn xem Vân Dịch nói: "Lão bản? Ngài. . ."

Vân Dịch nhẹ gạt đầu, cái này bảy trăm vạn cổ, lúc trước đã nói là theo như 25 nguyên một cổ hồi mua, sau khi ký hợp đồng xong, Vân Dịch tại thiên Vân nổ ra một ức năm ngàn vạn.

Hắn chỉ cần cổ phần khổng lồ là tốt rồi, hấp thụ lúc trước cao tầng đại quy mô trốn đi giáo huấn, quyết định sung quân cho công ty cao tầng, cũng đề cao tính tích cực.

"Cứ dựa theo buổi sáng hôm nay giá thị trường phân phối a!" Vân Dịch cười nói.

"Là, Vân tổng, chúng ta trên tay khẳng định không có nhiều tiền như vậy, có thể không. . ." Mục Sam sắc mặt lại đột nhiên ảm đạm xuống, bọn họ có thể mua, nhưng là trong lúc nhất thời xuất ra mấy ngàn vạn, khẳng định không có.

Vân Dịch suy nghĩ một chút nói: "Của người lương một năm là một trăm sáu mươi vạn, chỉ cho người mười năm tiền lương, còn lại người muốn bao nhiêu, nhất định phải chính người nghĩ biện pháp. Công ty ngành bộ trưởng không có người có thể dự chi ba năm tiền lương, những thứ khác cũng phải tự mình nghĩ biện pháp."

Cái này kỳ thật cũng là một loại buộc định tiêu phí, lại là hợp tác cùng có lợi, huy hoàng tiền cảnh, là mỹ hảo, hiện tại muốn thu mua công ty cổ phần, tất phải trả giá, Vân Dịch có thể ổn định giá cũng đã xem như làm cho lợi.

Mục Sam hưng phấn đi, sau đó cả công ty ngành chủ quản toàn bộ ngồi lại với nhau, mở cá tiểu hội, tự đều hưng phấn bắt đầu vì chính mình đánh tính lên.

Vân Dịch đi đến Mục Lâm văn phòng, hắn ở công ty lâu như vậy chưa bao giờ tự mình đến qua, cũng là bởi vì hiểu rõ Mục Lâm nguyên nhân, cho nên cho tới nay hắn rất chú ý.

Tiểu Trần chứng kiến Vân Dịch tiến đến, rất biết điều rời đi Tiểu Phi tắc tiếp tục ngồi ở đó nhìn xem Vân Dịch cười hi hi.

Vân Dịch sờ một chút Tiểu Phi đầu, đối với hồ hững Mục Lâm nói ra: "Mục Lâm, có chuyện nghĩ thương lượng với người!"

"Nói!" Mục Lâm tích chữ như vàng.

Vân Dịch sờ lên cái mũi, cái này vừa đến công ty, Mục Lâm khí tràng tự cường lợi hại, hoàn toàn không đem mình cái này lão bản để vào mắt.

"Ừ, người có bao nhiêu tiền?" Vân Dịch nói.

Mục Lâm cảm cả phê tay có chút dừng lại, mờ mịt nhìn về phía Vân Dịch, hơn nửa ngày mới kịp phản ứng nói: "Ta cũng không biết, muốn hỏi của ta tài vụ người quản lý!"

Cầm lấy điện thoại gọi của nàng tài vụ quản lý, để điện thoại xuống sau nói: "Tổng cộng có sáu ngàn vạn!"

Đây là liên ký kết phí cùng trước hai album bản phí, cùng chi ba năm trước một khối cộng lại cũng tự nhiều tiền như vậy.

Vân Dịch yên lặng tính hạ, nghệ nhân thu vào nhìn như rất cao, trên thực tế chi tiêu cũng không nhỏ, tự Mục Lâm mình tự dưỡng nhiều cái người, lại thêm bình thường tiêu phí.

Làm một người một đường, ba năm trôi qua cũng bất quá sáu ngàn vạn, coi như là không sai, hiện tại thương diễn giá cả cùng kịch truyền hình giá cả cũng còn không cao, không phải đòi sau động bất động sáu bảy mươi vạn nhất tập.

"Tốt, chỗ này của ta có chút công ty cổ phần muốn bộ hiện, người đem tiền quảng vào." Vân Dịch gật đầu nói.

Mục Lâm không sao cả gật đầu, đối với những này nàng thật không phải là rất chú ý, Vân Dịch còn có thể lừa gạt tiền của nàng?

"Tiểu Phi, giữa trưa các người muốn đi Kinh Thành, chú ý một chút!" Vân Dịch đối với Tiểu Phi cười nói.

Tiểu Phi gật đầu nói: "Biết rồi!"

Xế chiều hôm đó huy hoàng lại một lần nữa cử hành cao tầng hội nghị!

Vân Dịch ngồi ở chủ tịch vị, nhìn xem dưới ngồi từng vị cao tầng, Mộc Sam, Tần Nhưộc, Vu Minh Thanh, Dương Chí Kỳ chờ một chút bộ trưởng, trước Trương Tử Ngọc, Lê Sinh Nhất, cùng hai vị bộ trưởng đều đã trải qua tạm rời cương vị công tác.

Dưới mắt người của công ty viên thiếu nghiêm trọng a, lông mày có chút nhăn một chút mới lên tiếng: "Huy hoàng trước đã trải qua hắc ám nhất một khoảng thời gian, dựa vào mọi người không ngừng duy trì, mới rốt cục vượt qua cửa ải khó, tại nơi này ta muốn cảm ơn mọi người!"

"Bành bạch..." Mọi người vỗ tay

Vân Dịch có chút áp tay nói: "Hôm nay là ta lần thứ hai cử hành cao tầng hội nghị, lần trước đang ngồi có chút cũng đã ly khai, ta chúc phúc bọn họ lại tốt tiền đồ, đồng thời cũng chúc mừng các vị, huy hoàng đem nghênh đón bay lên, mà ở chư vị đang ngồi tương thị người chứng kiến cùng người sáng tạo."

"Huy hoàng giải trí lại kế tiếp sắp sửa khởi động "Tạo tình phòng" kế hoạch, bồi dưỡng nghệ nhân, sẽ trở thành chúng ta công việc chủ yếu, dùng khai quật, ký kết, đóng gói, mở rộng một con rồng phục vụ hình thức, toàn bộ phương vị bồi dưỡng người mới."

"Trước bồi dưỡng bốn gã nam tính, bốn gã nữ tính, tổng cộng tám cái người mới, bao dung điện ảnh và truyền hình ca ba tề, có thể theo công ty của chúng ta bên trong vẫn tồn tại nghệ nhân chọn lựa, cũng có thể đi các đại viện hiệu chọn lựa, phải nhanh một chút xác định nhân tuyển, tiến hành huấn luyện."

"Nghệ nhân bồi dưỡng là vì khai phá thị trường, đồng dạng thị trường của chúng ta định vị, phim, đĩa nhạc, kịch truyền hình, quảng cáo, thương diễn, cùng với tổng nghệ tiết mục khai phá!"

"Giải trí phát triển là đa dạng hóa, chúng ta cũng không thể đã hình thành thì không thay đổi, nhưng là trăm khoanh vẫn quanh một đóm thì là nghệ nhân, cho nên sau này một khoảng thời gian công việc chủ yếu chính là nghệ nhân mở rộng."

Vân Dịch nói xong ngồi xuống, ý bảo đoàn người có vấn đề có thể hỏi!

Tần Nhưộc trước hết nhất vấn đề nói: "Vân tổng, công ty của chúng ta trước mắt chỉ còn lại có Trần Quang cùng Mục Lâm hai vị một đường nghệ nhân, có hay không cần đi trước những công ty khác đào giác?"

Vân Dịch suy nghĩ một chút nói: "Có thể, nhưng là mình bồi dưỡng căn bản phương châm không thể quên, đừng quên Mục Lâm ví dụ, chúng ta có năng lực bồi dưỡng nghệ nhân!"

Tần Nhưộc gật đầu, Mộc Sam lại nói: "Vân tổng, đĩa nhạc phía trên tác phẩm, chúng ta tựu lão binh, chính là điện ảnh và truyền hình tác phẩm, chúng ta có thể có nắm chắc?"

Vân Dịch cười gật đầu nói: "Tại nơi này có thể cho các vị giao cá đấy, tác phẩm vấn đề, trong thời gian ngắn không cần quan tâm."

"Vân tổng, ngài nói tổng nghệ tiết mục là có ý gì?"

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phụ Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 89 văn nghệ quyền thủ tú

"Ừ, cái này tạm thời mà nói còn quá hơi sớm, chỉ là chúng ta gần nhất không phải thiếu khuyết nghệ nhân sao? Ta suy nghĩ, cùng đài truyền hình liên hợp tổ chức một hồi toàn dân tuyển tú hoạt động, âm nhạc phương diện hoàn toàn có thể do cả nước dân chúng tới chọn, như vậy bọn họ tại thành danh trước tựu đã có rộng khắp nổi tiếng, cùng với thu hoạch một nhóm lớn fan, lại trải qua bọc của chúng ta trang đầy dồi đi thị trường, sẽ thay chúng ta tiết

kiệm đã rất lâu." Vân Dịch làm sơ giải thích nói.

Cũng là bởi vì hiện tại huy hoàng xấu hổ tình cảnh, mới khiến cho hắn nghĩ tới loại này tạo tình phương thức.

Hoàn cảnh nơi này có lẽ thích hợp hơn tạo tình, bởi vì giải trí tương đối dễ mê, nội địa một mực không thể vượt qua Hồng Kông hoàn cảnh.

Sáng tạo một lần toàn dân giải trí, đối giải trí nghiệp phát triển có rất quan trọng ảnh hưởng, tuy nhiên hắn không phải Thánh Nhân, không sẽ vì nội địa giải trí nghiệp phát triển tự dắc hết tâm huyết.

Nhưng là công ty của mình vừa mới cần loại chuyện lật vật này động đến tạo huyết, lại có sao mà không làm đâu?

Mộc Sam hơi sững sờ sau vội vàng nói ra: "Đây là ngài nói tạo tình phòng?"

Vân Dịch gật đầu nói: "Sau đó, ta sẽ cho người một phần sơ bộ bày ra, dù sao ta không chuyên nghiệp, chỉ là có chút ý nghĩ, nhưng là ta tin tưởng đang ngồi các vị đều là ngành sản xuất cao cấp nhất nhân tài, có lẽ cái này đem là chúng ta huy hoàng bay lên một lần cơ hội."

"Cuối cùng ta chính thức thông tri mọi người một điểm, kế tiếp các vị hội có cơ hội mua sắm công ty cổ quyền, dùng buổi sáng hôm nay giá cổ phiếu là chuẩn, trong ba ngày có thể tại một tổng nơi đó đăng ký! Có thể dự chi ba năm tiền lương!" Vân Dịch cuối cùng thông tri nói.

Người ở chỗ này nguyên một đám lập tức tỉnh thần, bọn họ đã được đến tin tức, bây giờ là triệt để xác nhận, huy hoàng giá cổ phiếu có thể đoán được chậm rãi tăng trưởng, sau này tiền cảnh rất tốt, cơ hội này không có ai nghĩ bỏ qua.

Vân Dịch sau khi rời đi, trong phòng họp ảm ảm, toàn bộ chăm chăm vào Mộc Sam, hắn biết quá nhiều.

"Mộc tổng, người chuẩn bị muốn bao nhiêu?"

"Mộc tổng, người lương một năm một trăm tám mươi vạn, lão bản cho người dự chi bao nhiêu năm hạn?"

Mộc Sam dờ khóc dờ cười nhìn xem các vị, bất đắc dĩ nói: "Ta ký mười năm văn tự bán mình, lại chuẩn bị mình suy nghĩ chút biện pháp, các người yên tâm đi, lão bản lần này lấy ra bốn trăm vạn cổ, ta ăn không vô."

"Mười năm? Mộc tổng, người . . ." Tần Nhữc cả kinh, lập tức sắc mặt hơi động một chút, không biết đang suy nghĩ gì!

Tần Nhữc trở lại văn phòng, trong nội tâm không ngừng cân nhắc, nàng cùng vậy nhân viên công tác bất đồng, nàng thu vào chủ yếu đến từ trong tay nghệ nhân, lần này vốn đang không có như vậy động tâm.

Chính là khoảng thời gian này đến nay, nàng dần dần xem hiểu rõ rồi một chuyện, thì phải là lần này Mộc Lâm sự kiện căn bản chính là vừa ra tự đạo tự diễn trò hay.

Lúc ấy Vân Dịch muốn cáo hai cục, Mộc Sam rõ ràng cũng đồng ý, lúc ấy cũng cảm giác không đúng, sau quả nhiên thực hiện đại nghịch chuyển.

Có thể khẳng định chính là Mộc Sam khẳng định biết rõ Vân tổng rất nhiều chuyện,

Mà bây giờ Mộc Sam cũng dám dưới thề tre mười năm văn tự bán mình, thân thể của hắn giá hiện tại có thể không tầm thường, lương một năm ba trăm vạn đều có người dám thỉnh hắn, hắn còn có thể hạ quyết định này.

Nói rõ đây là ổn lợi nhuận không bồi thường mua bán, hơn nữa Vân Dịch tiền nhiệm đến nay, xem như một cái tốt lão bản! Ít nhất bọn họ hợp tác với Vân Dịch đến nay, không có chịu tiếng xấu thay cho người khác chuyện tình xuất hiện.

Nàng những năm gần đây này chạy lần cả giới giải trí, đi qua rất nhiều công ty, bây giờ đột nhiên có định ra tới tâm tư, theo như Vân Dịch quy hoạch, tạo tình phòng kế hoạch, rõ ràng trách nhiệm của nàng so với hội quá nặng, tự nhiên ích lợi cũng sẽ càng lớn.

Cuối cùng lấy điện thoại ra đánh cho Trần Quang nói: "Trần Quang, có một tin tức nói cho người biết, người cân nhắc suy xét. . ."

Vân Dịch trở lại văn phòng, đem mình trong trí nhớ tuyên tú hình thức liệt kê đi ra, chỉ có đại khái, cụ thể như thế nào thao tác hắn cũng không biết.

Bất quá những kia nghĩ đến cũng không cần phải hắn quan tâm, duy nhất lo lắng chính là để lộ bí mật, cho nên hắn mới có thể dùng cổ quyền trói chặt đoàn người, còn phải muốn chút ít thủ đoạn mới được.

Buổi chiều trước khi tan việc cũng đã đem tự mình biết biên tập đi ra, giao cho Mộc Sam.

Vào lúc ban đêm Mộc Sam lại chưa có về nhà, sáng sớm hôm sau, tự cho Vân Dịch gọi điện thoại, vốn có Vân Dịch hôm nay là không định về công ty, cuối cùng lại bị hắn gọi.

"Vân tổng, ngài là như thế nào nghĩ ra, cái này hạng mục có thể làm, có ngài phương án, chúng ta có thể lập tức bắt đầu làm!" Mộc Sam con mắt còn có chút hồng, hiển nhiên tối hôm qua lại ngủ không ngon.

"Không có nhanh như vậy a, trước chuẩn bị công tác, cùng với đài truyền hình đàm phán, tài trợ thương chân tuyển đàm phán, thư từ qua lại operator

đàm phán, hải tuyền, chế tác thành viên tổ chức những này đều muốn thời gian a, tuy nhiên ta không hiểu, nhưng là ta cũng biết đây không phải một lần là xong chuyện tình." Văn Dịch ra về rất chuyên nghiệp nói.

Mộc Sam cũng sờ nhìn xem Văn Dịch, vị này còn là lần đầu tiên nói ra nhiều công việc như vậy lên đường tự, trước kia chính là gì cũng đều không hiểu.

Nhìn xem Văn Dịch cười cười nói: "Ngài nói đều đúng, nhưng là những này hoàn toàn là có thể phóng cùng một chỗ chuẩn bị a, ngài biết rõ ta ngày hôm qua cả đêm không ngủ đang suy nghĩ gì sao?"

Văn Dịch nhìn xem hắn cười khổ nói: "Không cần như vậy liều mạng a, thời gian còn dài, từ từ sẽ đến!"

"Không, người không biết, ngày hôm qua cả đêm, ta nhìn thấy chính là lẫn nhau động hai chữ, tại giải trí ngành sản xuất, chúng ta một mực làm thẳng tiêu thức, chúng ta trước làm tốt một người nghệ sĩ, sau đó mới đẩy dòi đi tiếp nhận thị trường kiểm nghiệm, trước đó chúng ta không cách nào biết rõ thành tích sẽ như thế nào, hoàn toàn mắt nhìn quang cùng vận khí."

"Mà phần này phương án, tối đáng quý chính là toàn dân lẫn nhau động vượt mức quy định tư tưởng, người xem tới chọn chọn nghệ nhân, chúng ta lại tiến hành đóng gói, đây mới là giải trí, toàn dân giải trí, một hồi liên quan đến nhiều ngành sản xuất giải trí!" Mộc Sam kích động nói.

Văn Dịch lại là nghe trong nội tâm chấn động, hắn làm người từng trải, cũng không có Mộc Sam sâu như vậy cảm xúc, nghe xong Mộc Sam mà nói, lại là đột nhiên giựt mình tỉnh lại.

Bọn họ cùng mình không giống với, ở dưới cái nhìn của bọn hắn là vượt mức quy định, là giải trí hình thức chuyển biến, Mộc Sam làm thâm niên nhân sĩ, liếc có thể nhìn ra bản chất, cho nên mới kích động như vậy.

Văn Dịch gật đầu nói: "Ừ, ta hiểu rõ ý của người là, nhưng là cái này cũng cùng chuẩn bị tốc độ không quan hệ a!"

"Vân tổng, ta tại ngài phương án trên nghĩ tới mặt khác một loại hình thức, chính chúng ta duy trì, làm xong bán cho đài truyền hình truyền bá!" Mộc Sam trầm giọng nói.

Văn Dịch chăm chăm vào Mộc Sam nhìn đã lâu, đem Mộc Sam xem không giải thích được sau mới lên tiếng: "Chế truyền bá chia lia, rất tốt, giao cho người!"

Mộc Sam mơ mơ màng màng đi ra văn phòng, trong miệng nhắc tới trước: "Chế truyền bá chia lia?"

Đột nhiên hai mắt tỏa sáng, lập tức đổi Văn tổng lại một lần nữa kính ngưỡng vạn phần, vốn cho là mình linh quang lóe lên nghĩ đến, nguyên lai Văn tổng đã sớm nghĩ tới, mình Quan Công trước mặt đưa giỡn đại đao, Văn tổng liền danh tự đều nghĩ kỹ, chế truyền bá chia lia!

Văn Dịch là không biết Mộc Sam ý nghĩ, nếu không cũng chỉ có thể kiên trì trang cao lớn trên, hắn kỳ thật gì cũng đều không hiểu.

Mộc Sam mới là làm cho hắn kính ngưỡng vạn phần, lau mắt mà nhìn, chỉ từ bày ra tựu liên tưởng ra loại phương thức này, tuy nhiên còn không biết rằng bây giờ là hay không có đủ chế truyền bá chia lia hoàn cảnh, nhưng là Mộc Sam đã dám nói ra, khẳng định có ý nghĩ của hắn, chuyên nghiệp chuyện tình hay là muốn giao cho chuyên nghiệp người đến làm a!

Kính Thành! Quốc gia đại rạp hát!

Mục Lâm trước ngực mang theo huy chương, đứng ở phía sau đài, không ngừng hít sâu, kế tiếp hắn sắp sửa leo lên trong nước cao nhất sân khấu.

Từ phía sau đài nhìn xem dưới đài hàng thứ nhất lãnh đạo, đại bá phụ cũng y nguyên đang ngồi, trong lòng vẫn là có chút bồn chồn, áp lực quá lớn.

Một cái giới giải trí nghệ nhân đột nhiên hỗn đến quốc chữ lót, nói thực ra, giờ khắc này nàng mới hiểu được thân phận của mình chuyển biến.

"Mục lão sư, trận tiếp theo đi ra ngài, ngài chuẩn bị xong chưa?" Nhân viên công tác đi tới cười hỏi.

Mục Lâm thờ sâu nói: "Chuẩn bị xong!"

Cũng đã diễn tập qua ba lượt, Mục Lâm không ngừng cho mình động viên, đây cũng không phải là có thể phạm sai lầm địa phương!

Trong lòng bàn tay mồ hôi làm cho nắm microphone tay, có chút trơn ướt, nàng lại hồn nhiên chưa phát giác ra!

"Mục Lâm, điện thoại!" Tiểu Trần đột nhiên đã chạy tới, đưa cho nàng điện thoại, ân cần nhìn xem nàng.

Mục Lâm nao nao, lúc này điện thoại tới, tiểu Trần không phải không có hiểu biết người, tiếp nhận điện thoại nói: "Uy!"

"Mục tiểu thư, như thế nào, khẩn trương sao?" Văn Dịch thanh âm quen thuộc reo gọi.

Mục Lâm tức giận nói: "Người cứ nói đi, lúc này cho ta đánh cái gì điện thoại, ta đều đủ rồi khẩn trương đâu, người lúc này gọi điện thoại cho ta, đợi tí nữa ta vọng từ làm sao bây giờ?"

Văn Dịch cười nói: "Mục lão sư yên tâm, người chính phải nhớ kỹ là vợ ta, này dưới ngời đứng là một mảnh mây bay, người ngay cả ta còn không sợ,

ngươi còn dùng được trước sợ bọn họ, năm đó ta nhưng là hướng bọn họ vỗ bàn."

"Người, không nói với người, còn vỗ bàn, người không biết xấu hổ!" Nói xong cúp điện thoại.

Lần nữa nhìn về phía dưới người, lại là đột nhiên có một ti hí cảm giác, Vân Dịch hướng bọn họ vỗ bàn? Khả năng sao?

Bất quá hần lá gan xác thực rất lớn, trước chuyện lớn như vậy hần đều dám làm, còn công nhiên cùng gia gia đối kháng, nếu như đem hần để ở chỗ này, phỏng chừng thật sự dám.

"Một thủ 《 mùa xuân chuyện xưa 》 hát vang lên người trong nước phần đầu kiếp sống, duyên dáng âm phù tượng trưng cho mọi người đối cuộc sống tốt đẹp kỳ vọng, chạy về phía mỗi khắp ngõ ngách, để cho chúng ta cho mỗi thanh niên văn nghệ diễn xuất gia Mục Lâm nữ sĩ cho chúng ta biểu diễn 《 mùa xuân chuyện xưa 》!" Người chủ trì thanh âm truyền vào Mục Lâm trong tai.

Mục Lâm nương theo lấy âm nhạc nhịp, đang mặc váy dài, chải lấy bụi tóc theo âm nhạc nhịp đi đến vũ giữa đài.

Theo Vân Dịch điện thoại, nhìn xem dưới lãnh đạo, từng người đều mang theo mỉm cười, không có chút nào khác thường, duy chỉ có Vân Mộc Nhất bên người một vị lãnh đạo, đối với Vân Mộc Nhất nhỏ giọng nói những thứ gì.

Vân Mộc Nhất gật đầu cười, nhìn về phía Mục Lâm, không có khác thường, Mục Lâm lại cảm thấy một cổ cổ vũ ánh mắt theo cặp mắt kia bắn ra.

Mục Lâm tại sân khấu đứng lại, không có như bình thường như vậy tùy ý, mà là đoan đoan chánh chánh đứng, trong nội tâm y nguyên khẩn trương, đây không phải mấy câu, một ánh mắt có thể làm cho người ta trong nháy mắt bình tĩnh.

Chỉ có thể dựa vào mình đi vượt qua, nàng một mực nhớ kỹ Tiêu Tiêu mà nói, câu đầu tiên hát đi ra tự nhiên không có vấn đề.

Âm nhạc khúc nhạc dạo càng ngày càng gần, Mục Lâm trấn định giọng lên microphone, kỳ thật nếu như nhìn kỹ của nàng cái tay còn lại, là có chút khẽ run.

Bất quá cách xa nhau rất xa, biên độ lại nhỏ, nhìn không đến mà thôi.

Vân Dịch gia, Vân Dịch ba mẹ cùng một chỗ ngồi ở phòng khách xem tv trên Mục Lâm.

"Khó xử đứa nhỏ này, hiện tại khẳng định khẩn trương không được!" Mẫu thân lo lắng nói.

"Hừ, nàng nhìn quen đại tràng điện, tại biển sâu tứ vạn người trước mặt cũng dám ca hát, còn sợ như vậy vài người!" Vân Lâm cảm phản đối ý kiến.

"Người biết cái gì? người là trong đại viện lớn lên, nàng là gia đình bình thường, nơi đó gặp qua nhiều như vậy lãnh đạo, có thể không sợ sao?" Mẫu thân trách cứ.

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phu Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 90 nắm tay

Vân Lâm không nói gì thêm, mặc dù nói là không thêm đề ý, chính là ánh mắt lại là nhìn chăm chăm TV, trong nội tâm kỳ thật cũng thiếu thốn, cái này nếu diễn đập bẻ, này thật đúng là mất mặt ném đến lão gia!

"Một chín tám chín năm, đó là một cái mùa xuân, có một lão nhân, tại trung quốc Nam Hải bên cạnh vẽ một vòng tròn."

"Thần thoại loại địa quật khởi san sát thành, như kỳ tích tự nâng tòa tòa kim sơn, sớm mùa xuân a tỉnh lại Trường Thành trong ngoài, xuân huy a âm thấu Đại Giang hai bờ sông. A, Trung Quốc! Trung Quốc!"

Hiện trường Mục Lâm theo câu đầu tiên hát ra sau, cả người để lại không, hơn nữa đứng tại nhiều như vậy lãnh đạo trước mặt biểu diễn bài hát này.

Không hiểu đáy lòng theo ca từ kích động, có lẽ là đây là tiếp cận nhất "Trung Quốc" địa phương, làm cho nàng không tự kìm hãm được có chút động tình.

Thanh âm không hề làm ra vẻ, mà là trở nên phóng khoáng, trong mắt cũng có một tia ướt át, hiện trường theo đoạn thứ nhất đột nhiên vang lên mãnh liệt

tiếng vỗ tay.

Mỗi người, từng cái lãnh đạo, vô luận là ai cũng đang vỗ tay.

Đối với nghệ nhân biểu diễn mà nói, cái gì là lớn nhất cổ vũ, tiếng vỗ tay.

"2003 năm, lại là một cái mùa xuân, có một vị lão nhân tại trung quốc Nam Hải trên viết xuống thơ. . ."

Ca từ như vẽ, sau lưng trên màn hình lớn, lão nhân đứng ở trên đài nói chuyện hình ảnh, theo ca từ phiêu động, từng tòa nhà cao tầng theo máy chụp ảnh màn ảnh hiện hiện trước mắt.

Mục Lâm thân hình chuyển động, nghiêng người đối mặt sau lưng màn hình lớn, trên màn hình lớn đúng lúc là không trung bao quát biển sâu hình ảnh, nhất phái phồn vinh! Mục Lâm, ca khúc, hình ảnh, hoàn mỹ phù hợp cảm giác.

"Xuân phong a thổi tái rồi phương đông Thần Châu, mưa xuân a làm dịu hoa hạ cổ hương."

"A, Trung Quốc, Trung Quốc, người triển khai một bức trăm năm mới bức họa cuộn tròn!"

"Người triển khai một bức trăm năm mới bức họa cuộn tròn, nâng ra muôn tía nghìn hồng mùa xuân "

Một ca khúc ca xong, hiện trường lần nữa vang lên tiếng sấm loại tiếng vỗ tay, có lãnh đạo đứng dậy, lập tức hiện trường tất cả mọi người đứng dậy vỗ tay.

Mục Lâm buông microphone nhìn xem nóng bỏng tràng diện, nhẹ nhàng thở ra một hơi, cổ tự trấn định ba sau khi cúi người chào mới lối ra.

Vừa đến hậu trường, tiểu Trần lập tức kích động đón chào, nàng cũng đang tiến vào hậu trường trong tích tắc, chân mềm nhũn, khá tốt tiểu Trần đuổi tay vịn chặt nàng.

Mục Lâm có chút xấu hổ, trên đầu tràn đầy mồ hôi, trên mặt còn có chút trắng bệch, cuối cùng một màn kia vỗ tay thật sự là đem nàng hù đến.

Tiểu Trần đem nàng đỡ đến trên ghế ngồi xuống nói: "Người muốn trấn định lại, người diễn xuất rất thành công, đợi tí nữa còn muốn lên đài nắm tay!"

Mục Lâm mờ mịt ngẩng đầu lên: "Nắm tay?"

"Ừ, cuối cùng tan cuộc thời điểm, sẽ có lãnh đạo đối với các người tiến hành cổ vũ!" Tiểu Trần kích động nói.

Cái này không chỉ có riêng là nắm tay a, nếu như có thể bị thủ trưởng nhiều nắm vài giây đồng hồ, đây là tư bản a!

Mục Lâm lại là sắc mặt trắng bệch,

Tiểu Trần trong tay điện thoại lần nữa vang lên, tiểu Trần sững sờ, lập tức nhìn về phía điện thoại.

Lại nhìn về phía Mục Lâm, Mục Lâm tiếp nhận điện thoại nói: "Người lại có chuyện gì?"

"Diễn xuất rất thành công, ba mẹ ta còn gọi điện thoại cho ta, nói rất tốt!" Văn Dịch lần này thay đổi cả phương thức.

"Thật sự? Ba mẹ nhìn thấy?" Mục Lâm sắc mặt có chút kinh ngạc.

"Ừ, thấy được, khen người hát tốt!" Văn Dịch cười nói.

Mục Lâm tỉnh táo một chút nói: "Biết rồi, người đừng có lại gọi điện thoại đến đây, ta còn có việc!"

Cúp điện thoại, Mục Lâm khoe miệng treo lên một tầng tiểu dung, người nhà cổ vũ tựa hồ so với đừng phương thức đều có tác dụng.

Nàng chính là một cái quan tâm Văn gia trường bối cái nhìn người, lần này Văn Dịch sờ đúng rồi mạch.

Lần nữa đứng trên sân khấu, lần này không phải nàng một người, mà là mười người cùng tiến lên đài, nàng sắp xếp ở bên trong, vị trí hiển nhiên là đặc thù an bài.

Nơi này vị trí hiển nhiên là màn hình chính giữa, camera hội nhiều nhất, cũng là bắt mắt nhất.

Nguyên một đám lãnh đạo đi lên đài, cái thứ nhất tự nhiên là thủ trưởng, Mục Lâm cũng nghiêng đầu nhìn về phía thủ trưởng, từng bước một hướng bên này đi tới.

Thẳng đến trước người của nàng một vị giờ, nàng cũng đã khăn trương đưa tay ra, cũng may cái này cũng không kỳ quái, hơn nữa tỏ vẻ tôn trọng.

Thủ trưởng cười tủm tỉm cầm tay của nàng, đứng lại, một tay cầm tay của nàng, nàng hai tay hoàn lễ, vốn có chuẩn bị ý tứ thoáng cái tự buông tay.

Không nghĩ tới thủ trưởng cái tay còn lại vươn ra, trùm lên trên tay của nàng, trong miệng tựa hồ nhẹ giọng đang nói gì đó, nàng liền tranh thủ cúi đầu, tới gần thủ trưởng môi.

Tiểu Trần tại dưới cằm đồng hồ bấm giây, kích động nhìn xem một màn này, thẳng đến thủ trưởng rời đi, tiểu Trần đề xuống nhảy chồm sáu mươi mốt giây!

Tiểu Trần cường tự đề xuống tâm tình hưng phấn, trong nội tâm không ngừng nhắc tới, sáu mươi mốt giây, tăng thêm thủ trưởng còn nói hai câu nói.

Đây là một loại vinh dự, cũng là một loại tư bản, tương lai người ta nói đến Mục Lâm thời điểm, là cùng thủ trưởng thân mật nói chuyện với nhau qua, cách điệu trong lúc vô hình tựa bay lên rất nhiều, đảm quảng cáo giờ giá trị con người tự nhiên không giống với.

Kế tiếp từng lãnh đạo đều tựa hồ hơi chút tại Mục Lâm nơi này ngừng dừng một cái, thẳng đến Văn Mộc Nhất đến đây thời điểm, Mục Lâm đầu tiên là cúi đầu, sau đó lại lần thân thủ, cầm đại bá tay.

"Rất tốt!" Đại bá môi giật giật.

Mục Lâm nghe rõ ràng, nhẹ gật đầu, đại bá rời đi.

Một hồi tiệc tối đến đây là kết thúc, Mục Lâm trở lại hậu trường, cùng tiểu Trần rời đi hội trường, đến cửa ra vào, có người đi tới nói với Mục Lâm: "Thiếu phu nhân, thủ trưởng xin ngài về nhà ăn cơm!"

Mục Lâm nhìn thoáng qua tiểu Trần, tiểu Trần rất thức thời lập tức rời đi, trong nội tâm lại là bang bang nhảy, quả nhiên không sai a!

Lần trước chứng kiến này cỗ xe treo quốc cờ bài xe tới đón, chỉ biết Văn Dịch có Kinh Thành bồi cảnh, lần này đều kêu lên thiếu phu nhân, còn có thể có sai?

Thối qua một bên nhìn xem Mục Lâm lên xe, Tiểu Phi không biết từ nơi nào chui ra, cũng ngồi lên xe, độc lưu hấn một người tiêu sái đứng trong gió.

Lúc này đây đến đến đại bá gia, hiển nhiên bá mẫu thái độ cũng đã khá nhiều, lời kéo tay của nàng, đi đến trên ghế sa lon ngồi, hỏi han ân cần.

Đại bá tắc không có lộ diện, cho đến giờ ăn cơm mới lộ diện, đại bá nói khẽ: "Hôn lễ của các người là ở kinh thành cử hành a!"

Mục Lâm có chút sắc mặt cứng đờ, nhưng vẫn là gật đầu nói: "Là, khả năng cuối năm, đều là ba mẹ an bài!"

"Ừ!" Đại bá không nói gì thêm.

Ăn cơm tối xong, lại cùng bá mẫu hàn huyên hội thiên, bá mẫu xuất ra một cái phi thủy vòng tay cho hấn đưa tới trên tay nói: "Vòng tay này người cất kỹ, người đại ca nhị ca tức phụ đều có, ta cho người cũng chuẩn bị một cái."

Mục Lâm không biết nên không nên cự tuyệt, cuối cùng còn là tiếp nhận rồi nói: "Cảm ơn bá mẫu!"

Nàng hiểu rõ vì cái gì nhiệt tình rất nhiều, bất quá nàng cũng không có quá mức chú ý, dù sao lui tới không nhiều lắm, thân thích nha, cái dạng gì đều có.

Ngày thứ hai lại trên lão gia từ nơi đó đi một lần, lần này là đại bá xe đưa lên đi, không để cho lão gia từ tới đón.

Lại nói tiếp hấn trên lão gia từ nơi đó số lần, so với Văn gia tiểu bối đều nhiều hơn, đi đến trên núi, đã không có lúc trước câu nệ.

Lão gia từ về hưu trạng thái, mỗi ngày nhìn xem báo, ghi ghi bút lông chữ, cũng không có cái gì hoạt động, nhìn thấy Mục Lâm tới cười nói: "Lâm Lâm đến đây!"

"Ừ, đến xem gia gia!" Mục Lâm miệng rất ngọt, đi qua vịn lấy lão gia từ ngồi xuống!

"Tốt, tốt!" Lão gia từ cười nói.

Đồng thúc mang theo một cái bình trà nhỏ đi tới, Mục Lâm tranh thủ thời gian tiếp nhận, Đồng thúc buông cái chén, cũng ngồi xuống, Mục Lâm giúp bọn hấn rót hai chén trà!

Đồng thúc cười tùm tùm nói: "Lâm Lâm a, người cảm thấy làm cho Văn Dịch đạo cơ tăng là dân chúng làm việc như thế nào?"

Mục Lâm sững sờ, lập tức nhìn nhìn lão gia từ, lão gia từ nhẹ nhàng uống trà, phảng phất không có nghe thấy vậy.

"Đồng thúc? Ngài là nói làm cho hấn đi làm quan?" Mục Lâm xác nhận nói.

"Ừ, người cảm thấy thế nào?" Đồng thúc hỏi.

Mục Lâm nơi đó có thể có cái gì chủ ý, mờ mịt nói: "Ta không biết, hấn, hấn nói hấn là một cái thương nhân!"

Đồng thúc không có nói sau, lão gia từ cũng không nói gì, phảng phất chính là thuận miệng vừa hỏi loại, lại đem Mục Lâm khiến cho tinh thần không yên?

Vân Dịch làm quan?

Bất quá thẳng đến Mục Lâm rồi đi bọn họ đều không có nói sau qua cái đề tài này, Mục Lâm đương nhiên cũng không dám chủ động mở miệng hỏi.

Mục Lâm trở lại Lâm Hải đã là buổi chiều, trở lại công ty, nhìn thấy Vân Dịch đem Đồng thúc mà nói nói cho hắn biết.

Vân Dịch ánh mắt lóe lên nói: "Làm quan? Ta phân phút vài chục vạn cao thấp, ta đi làm quan, ta có tội xấu a?"

Mục Lâm sắc mặt cổ quái nói: "Người thì không thể thật dễ nói chuyện, người nói có đúng hay không gia gia, muốn cho người làm quan, cho nên mới làm cho Đồng thúc tới hỏi?"

Nàng một mực tại nghĩ vấn đề này, trong nội tâm lại không xác định.

Vân Dịch dở khóc dở cười nhìn xem nàng nói: "Người còn không hẳn, bất kể là gia gia còn là ai, bọn họ khẳng định còn có thể hỏi, tựu chiếu lời của ta nói là được. Tốt lắm, Lưu Đạo vẫn chờ người sao, người hãy đi trước a, lần này phỏng chừng phải đợi người đập xong rồi mới có thể trở về."

Mục Lâm đi, Vân Dịch ngồi ở trong phòng làm việc, hắn biết rõ lão gia từ đây là làm cho Mục Lâm truyền lời đâu.

Bất quá hắn là thật không có nghĩ tới phải theo chính, chỉ sợ chỉ có thể làm cho lão gia từ thất vọng rồi, gia tộc đòi thứ ba tổng cộng sáu cái huynh đệ, năm cái tham chính.

Cũng không kém hắn một cái, nếu như đúng là không người nào tuyển, hắn chỉ sợ không có lựa chọn, nhưng là bây giờ hay là thôi đi.

"Vân tổng, Phụng Hoàng thả ra phong, vừa muốn theo chúng ta vô đài, bọn họ biết rõ chúng ta 《điên cuồng Thạch Đầu》 quyết định Quốc Khánh đương chiếu phim! bọn họ rõ ràng cũng đuổi ra một bộ phim, tính toán ngắm bắn chúng ta!" Mộc Sam đi tới trầm giọng nói.

Vân Dịch sắc mặt trầm xuống nói: "Chúng ta chỉ có điều một cái tiểu chế tác? bọn họ là cái gì phim? Đã điều tra xong sao?"

"Còn đang đập đầu, tên là 《mặt trời lặn anh hùng》, cụ thể tin tức che cực kỳ căng, bất quá nghe nói liền Trương Từ Ngọc đều trong đó khách mời cá nhân vật, những thứ khác cũng đều là một đường diễn viên, hơn nữa không chỉ như vậy, bọn họ có nhất bộ dân quốc phim bộ, cũng đang tại chụp ảnh, rất có thể là hướng về phía chúng ta 《kim phần thế gia》 tới." Mộc Sam sắc mặt cũng không dễ nhìn.

Phụng Hoàng đây là gắng phải cùng huy hoàng cứng đối cứng, kỳ thật Phụng Hoàng cũng là không có cách nào, Vương Yến Sơn sáng lập công ty tựu chú định rồi cùng huy hoàng thành làm đối thủ.

Nhiều lần tại truyền thông trên nhằm vào huy hoàng, chuyện cho tới bây giờ cũng chỉ có thể một cái đạo đi đến hắc.

Trước hắn làm sai đội, biểu hiện ra tựa hồ không có gì ảnh hưởng, trên thực tế làm một người chuẩn bị tìm cách đưa ra thị trường công ty, ảnh hưởng thật lớn, dù sao muốn lên thị phải cổ dân mãi trưởng, mà đoạn thời gian trước tại trên báo chí bọn họ tựu thành dùng một câu chuyện cười.

Hắn hậu trường cũng bởi vì này một lần nhận lấy ảnh hưởng, đợi nhiệm kỳ mới nhất định sẽ dời, đến lúc đó hắn thì càng gia khó khăn, phải nương còn có sức ảnh hưởng thời điểm, tranh thủ thời gian tìm cách đưa ra thị trường!

Cũng chính bởi vì tìm cách đưa ra thị trường, cho nên hắn phải thời gian ngắn xuất ra thành tích đến mới được. Mà huy hoàng chính là bọn họ một mực nhằm vào đối thủ.

Cho nên dè xuống huy hoàng một đầu, là không thể chờ đợi được, đĩa nhạc không so được, chỉ có thể so đầu điện ảnh và truyền hình, đây cũng là một cái lựa chọn tốt, hơn nữa nắm chắc rất lớn, bọn họ biết rõ 《điên cuồng Thạch Đầu》 đầu tư bất quá năm trăm đến vạn, bọn họ cái này bộ phim, nói là đầu tư không lớn, lại là hiện tại Phụng Hoàng một đường cơ hồ đều đi vào lộ liễu cá mặt.

Nói là hữu tình giá biểu diễn, nhưng thật ra là đại bài tự tập, đi vạ có thể nhìn ra, chính là dân chúng bình thường là nhìn không ra được, bọn họ không quan đầu tư, bọn họ xem chính là cái này bộ phim có hay không kiếm tiền.

Mà bọn họ chiếu phim tự tập 《điên cuồng Thạch Đầu》, trước bất luận bọn họ phòng bán vé sẽ như thế nào, 《điên cuồng Thạch Đầu》 lại nhất định sẽ bị bọn họ đè ép phòng bán vé, cuối cùng huy hoàng chỉ có thể nhận thua.

Làm cho Vân Dịch tiên nhiệm đề một bộ phim tựu thường tiền, vậy cũng là cắt cổ lâu thô tử, có thể xách chân tin tưởng, lại ra một ngụm ác khí.

"Chúng ta muốn hay không kéo dài thời hạn chiếu phim?" Mộc Sam rất rõ ràng tính toán của bọn họ, không nghĩ cho bọn họ cơ hội này

Chương 91 xung đột thẳng cấp

《 điên cuồng Thạch Đầu 》 ở kiếp trước là trải qua khảo nghiệm, thành tích chắc chắn sẽ không quá kém, ít nhất sẽ không thường tiền, điểm này còn là có nắm chắc, hơn nữa cũng không thể trận chiến còn không có đánh đã bị dọa chạy, vậy cũng quá kinh sợ một ít.

"Không cần, cứ theo lẽ thường chiếu phim, ta liền cầm nhất bộ giá thành nhỏ, theo chân bọn họ đụng đụng, có lẽ sẽ có cá ngoài ý muốn kết quả cũng nói không chừng." Vân Dịch trầm giọng nói.

Mộc Sam giật giật miệng, lại không có khuyên nữa, hẳn bây giờ đối với Vân Dịch đã có một chút giải, nhìn như đối giải trí ngành sản xuất hiểu rõ cũng không sâu, nhưng là cũng không phải đơn giản hạ quyết định người.

Đã hẳn quyết định, khẳng định như vậy là có ý nghĩ của mình.

"Vân tổng, còn có một việc, Lưu Đạo hôm nay cho ta gọi điện thoại, là về Mục Lâm." Mộc Sam trầm giọng nói

"Ừ, người nói." Vân Dịch gật gật đầu.

Mộc Sam đem Lâm Ngữ cùng Mục Lâm chuyện giữa nói một lần, Vân Dịch tĩnh tĩnh nghe, nghe được Mục Lâm bị nhiều như vậy ủy khuất, trong nội tâm cũng là có chút ít lửa giận.

Những sự tình này Mục Lâm chưa từng có đề cập qua, hẳn còn thật không biết, không nghĩ tới tại công ty của mình, Mục Lâm vậy mà bị nhiều như vậy ủy khuất.

Sắc mặt có chút âm trầm, thanh âm trầm giọng nói: "Chuyện này vì cái gì đến bây giờ mới biết được?"

Mộc Sam nhìn xem Vân Dịch sắc mặt, cái đó còn không biết rằng hẳn tức giận, khẽ lắc đầu cười khổ nói: "Vân tổng, chuyện này chúng ta không thích hợp nhúng tay."

Vân Dịch nhíu mày nhìn về phía Mộc Sam, Mộc Sam gật gật đầu!

Mộc Sam không có khả năng không biết mình cùng Mục Lâm quan hệ, đã hẳn còn kiên trì cho rằng như vậy, nói như vậy mình không có ra cái đại sự gì.

Mục Lâm đã không có tự nói với mình, như vậy nàng cũng chưa hẳn là hi vọng mình thay nàng xuất đầu. Hơn nữa Lâm Ngữ dù sao cũng là Lâm Sinh Kim nữ nhi, không nhìn thầy chùa thì xem mặt phạt. Mục Lâm hiện tại chắc là chịu không được ủy khuất, cũng sẽ không có truy cứu, nói khẽ: "Mục Lâm không cùng ta nói rồi những sự tình này, đã sự tình quá khứ trôi qua, quên đi."

Mộc Sam lại là lắc đầu cười nói: "Vân tổng, Lưu Đạo sở dĩ gọi điện thoại cho ta, chính là sự tình còn không có quá khứ, Mục Lâm nhất định sẽ hướng Lâm Ngữ ra tay, chỉ sợ kịch tổ sau lại càng không tốt quản. Bản thân hai người bọn họ cũng có chút đặc thù, Lưu Đạo cũng không tốt qua phân nhúng tay, cho nên hi vọng chúng ta khuyên nhủ Mục Lâm"

Vân Dịch lắc đầu nói: "Mục Lâm không phải loại đó tính toán chi li tính tình."

Mộc Sam lại là lắc đầu, cũng không có nói cái gì nữa. Thối lui ra khỏi Vân Dịch văn phòng. Dù sao vừa rồi Vân Dịch sắc mặt đã nói rõ, hẳn nhiều nhất không quản chuyện này, hiện tại làm cho hẳn đi áp chế Mục Lâm, hay là thôi đi.

Vân Dịch cũng không có xen vào nữa việc này, dù sao Mục Lâm hiện tại sẽ không bị khi dễ nữa, chờ chút lần gọi điện thoại hỏi lại hỏi đi.

《 kim phần thế gia 》 kịch tổ!

Lâm Ngữ mấy ngày nay quay phim, tổng cảm giác có một chút không đúng, nàng thường xuyên theo buổi sáng đợi đến xế chiều mới đập một hồi, còn không ngừng nhiềuG,

Mấu chốt còn không phải vấn đề của nàng, không phải nào đó đạo cụ bày sai rồi địa phương, tựu là đối thủ ra sai lầm.

Như thế khác thường tình huống, kịch tổ lại phảng phát hết thảy bình thường vậy, không có người nói ra không đúng. Giống như thoáng cái kiện nhần đều thay đổi tốt hơn, sai rồi không có việc gì, chụp lại là tốt rồi.

Đạo diễn Lưu Ca trên mặt mấy ngày nay đều có thể chảy ra nước, phàm là có của nàng đùa giỡn, hết thảy giao cho phó đạo diễn, nhắm mắt làm ngơ!

"Lâm tiểu thư, các nàng nói rõ chính là khi dễ chúng ta? chúng ta không thể nhịn nữa đi xuống!" Lâm Ngữ trợ thủ Lý Tuệ mặt mũi tràn đầy âm trầm đối chính hoá trang Lâm Ngữ nói ra.

Lâm Ngữ ánh mắt chớp lên, lại không nói một lời nhìn thoáng qua hoá trang sư, hoá trang sư chính chuyên chú cho mình hoá trang, phảng phát cái gì

cũng không nghe thấy.

Nàng còn nhớ rõ đoạn thời gian trước vị này mọi cách nịnh nọt, trở nên thật đúng là nhanh, bất quá cũng không cần phải nói ra, hiện tại chuyện tình nàng há có thể không biết.

"Lâm Ngữ, chuẩn bị xong chưa? Chụp ảnh!" Bên ngoài truyền đến nhân viên công tác tiếng kêu.

Lâm Ngữ nhìn thoáng qua Lý Tuệ nói: "Đi!"

Đi đến studio, trận này đùa giỡn là nàng theo dưới lầu đi lên lầu giữ chặt kim Yên Tây.

"Tap! Lặp lại!"

"Lặp lại!"

"Chạy quá chậm, muốn nhanh một chút, lại tới một lần!"

". . ."

Lâm Ngữ mang giày cao gót, lần thứ tư nhiềuG sau, trên trán nàng đều thấy xon mồ hôi, trong nội tâm con tức đặng đặng xông đi lên.

Đứng ở nơi đó sắc mặt âm tình bất định nhìn Mục Lâm liếc, Mục Lâm đang tại cùng Tiểu Phi nói chuyện phiếm, phảng phất căn bản cũng không có chú ý bên này đồng dạng, Lâm Ngữ thở sâu, lại một lần nữa bò lên trên lầu!

"Tap! Quá là nhanh, lại . . ."

"Phanh!"

Nhân viên công tác lời còn chưa dứt, một tiếng chấn vang lên, đem ánh mắt của tất cả mọi người tập trung tới, cả kịch tổ an tĩnh lại.

Nhìn về phía thanh âm truyền đến địa phương, chỉ thấy Lâm Ngữ dưới chân cách đó không xa, một cái đạo cụ bình hoa bị ném toái trên mặt đất.

Hiện trường hoàn toàn yên tĩnh, tất cả mọi người trong mắt đều lóe ra lạnh lùng hào quang, cũng không ngoài ý, không có ai phát ra tiếng hỏi làm sao vậy.

Tiểu Phi ánh mắt xoạt thoáng cái bắn tới, Mục Lâm lại phảng phất không phát giác gì, tỉnh tỉnh nghiêng đầu nhìn thoáng qua bên này, ánh mắt không hề gọn sóng, lập tức cúi đầu lật tay trên kịch bản.

Sau lưng tiểu Trần trên mặt lại là giống như cười mà không phải cười nhìn xem bên này, phảng phất xem náo nhiệt vậy!

Trợ thủ Lý Tuệ lại là sắc mặt thay đổi, tuy nhiên nàng cũng phàn nàn, nhưng lại không hy vọng Lâm Ngữ tại hiện trường bảo nổi a. Vội vàng chạy lên tiến đến giữ chặt nàng nói: "Lâm tiểu thư, chúng ta trước đi nghỉ ngơi một chút, rồi trở về đập. . ."

Lâm Ngữ một bả bỏ qua tay của nàng, đối với nàng nói: "Còn đập cái gì? Thực làm bản tiểu thư dễ khi dễ, cũng không nghĩ kĩ của mình phân lượng, chúng ta đi!"

Hiện trường không ai lên tiếng phản bác, nhưng là cũng không có ai phụ hà, phảng phất không có nghe thấy vậy, bất quá nhìn xem Lâm Ngữ ánh mắt, lại là đều có chút không hiểu ý tứ hàm xúc.

Nhìn nhìn lại bên kia tĩnh tọa Mục Lâm, hai so sánh với tự không khỏi lắc đầu, chênh lệch quá lớn!

Lâm Ngữ xoay người rời đi, đi ngang qua Mục Lâm thời điểm, dừng bước lại, hung hăng trừng hướng Mục Lâm.

Mục Lâm cảm giác được ánh mắt của nàng, ngẩng đầu cùng nàng đối mặt. Một người hung ác, một người bình tĩnh, lại làm cho hiện trường tất cả mọi người phảng phất thấy được ở giữa hòa hòa.

"Hừ! Đừng tưởng rằng người thắng!" Lâm Ngữ hừ lạnh một tiếng, rồi đi kịch tổ.

Tất cả mọi người im lặng không nói gì, mà ngay cả Trần Quang đều không có chút nào biểu lộ, chuyện trong dự liệu! Cái này đều không tiếp thụ được, còn dám như vậy cuồng, chỉ sợ nàng còn đang suy nghĩ trước phụ thân của mình a, lúc trước tốt sử hiện tại tự không nhất định, nếu điểm ấy bối cảnh thật có thể đủ rồi áp đảo hết thảy, vậy bọn họ những này nghệ nhân còn thể nào hỗn?

Nàng vẫn chưa đi xa, sau lưng tự truyền đến: "Tốt, chúng ta đập trận tiếp theo a! Sớm một chút đập hết sớm kết thúc công việc!"

Kịch tổ đối với nàng rời đi, phảng phất cái gì cũng không phát sinh đồng dạng, không có chút nào gọn sóng. Như trước tiếp tục quay phim.

Lưu Ca nhận được tin tức, tới sau mặt âm trầm không nói một lời, làm đạo diễn, chuyện này hẳn có thể cường chế đề xuống, nhưng là hai người này đều không tầm thường, lúc trước không có trông nom, hiện tại. . .

Khẽ thờ dài một cái, an ủi mình nói: "Dù sao Lâm Ngữ trọng yếu màn ảnh đều đập xong rồi, thật sự không được đem nòng dừa giỡn lại giảm một bộ phận là được, lúc trước bởi vì tựa gieo xuống hôm nay quả."

Mà không ngoài sở liệu chính là xế chiều hôm đó Lâm Sinh Kim tự đi tới công ty, thẳng đến chỗ nói rõ lai ý, Vân Dịch mới nhớ tới là có một món đồ như vậy sự.

Mấy ngày hôm trước Mộc Sam cùng hắn đề cập qua, thật không ngờ thật sự đã xảy ra nhiều chuyện như vậy, Mục Lâm sao biết làm ra chuyện như vậy, bất quá bất kể là không phải Mục Lâm làm.

Lâm Sinh Kim chạy đến mình nơi này đến thay Lâm Ngữ chỗ dựa, đây là muốn không được, trước mình cũng không có nhúng tay, hiện tại hắn đến tính là chuyện gì xảy ra?

"Lâm tiên sinh, này ý của ngài là?" Vân Dịch mang trên mặt tiểu dung, lại không có chút nào vui vẻ hỏi.

Lâm Sinh Kim nhìn xem Vân Dịch bộ dáng, thanh khái một tiếng nói: "Tiểu nữ còn đang đọc sách, tính cách có chút mạnh hơn, nòng cùng Mục tiểu thư trong lúc đó mâu thuẫn, ta cũng vậy biết một ít, chúng ta bắt luận đúng sai, do đó bỏ qua như thế nào?"

Vân Dịch từ chối cho ý kiến cười nói: "Lâm tiên sinh, chuyện này ta trước cũng là nghe nói qua, nhưng là phiên bản lại là không giống với, ta nghe được chính là Mục Lâm bị chút ít ủy khuất, mộc tổng nói đây là các nòng ân oán cá nhân, cho nên ta cũng không có nhúng tay, cái này không nghĩ tới vậy mà lại là lệnh thiên kim bị ủy khuất, thật sự là xin lỗi a."

Lâm Sinh Kim trên mặt nóng lên, trong nội tâm hiểu rõ, đây là Vân Dịch biểu đạt bất mãn, Mục Lâm chịu ủy khuất thời điểm Vân Dịch không có nhúng tay, hiện tại nữ nhi của mình bị ủy khuất, tựa lập tức chạy tới, cái này có chút quá mức.

Hắn làm sao không biết hôm nay tới, cái này trương nét mặt già nua chắc là phải bị đánh hạ xuống, chính là nữ nhi không phải muốn đi đường này, hắn lại có thể thế nào, chỉ phải nhìn xuống khí đạo: "Chuyện này ngọn nguồn ta cũng vậy không rõ ràng lắm, nhưng là làm phụ thân của Lâm Ngữ, lại cùng Vân tổng cùng một chỗ hợp tác, hôm nay tới cũng chỉ là nghĩ muốn hiểu rõ thoáng cái sự tình trải qua, đem sự tình giải quyết, dù sao mọi người hay là đang cùng một chỗ cộng sự sao."

Vân Dịch ngồi ở trên ghế làm việc, nhíu chặt hai hàng lông mày, tựa hồ thật khó khăn vậy, lại tựa hồ đang tự hỏi sự tình biện pháp giải quyết.

Lâm Sinh Kim không nói một lời, chỉ là khóe miệng run rẩy, có thể biểu đạt hắn lúc này tâm tình, hắn có thể không biết Vân Dịch đây là cố ý gạt trước hắn giúp Mục Lâm hả giận?

Dạ một cái bụi huy hoàng tập đoàn đều bởi vì Mục Lâm mà thay chủ, hiện tại chỉ là biểu đạt bất mãn, hắn có thể nói cái gì, bất quá hắn và Vân Dịch tiếp xúc giới hạn hai lần ban giám đốc, khi đó Vân Dịch đều cường thế hung ác.

Hôm nay rồi lại phát hiện Vân Dịch mặt khác một mặt, tuyệt không như người trẻ tuổi, mọi cử động bao hàm thâm ý, xem ra trước kia xem thường hắn, hắn có thể có thành tựu hiện tại không phải ngẫu nhiên.

Trộn vụn năm phút đồng hồ sau, Vân Dịch mới mở miệng nói: "Lâm tiên sinh rộng lượng như thế, ta há có thể không theo, quay đầu lại ta liền nói nói Mục Lâm. Bất quá chuyện này rốt cuộc là như thế nào mà vậy, ta thực không rõ lắm, Lâm tiên sinh có thể đi mộc tổng nơi đó hiểu rõ thoáng cái sự tình trải qua."

Vân Dịch tự mình đưa hắn tổng xuất văn phòng, cấp bậc lễ nghĩa rất chu đáo, hai người cười cáo biệt.

Chính là xoay người trong nháy mắt, Lâm Sinh Kim sắc mặt âm trầm xuống, trực tiếp hướng Mộc Sam văn phòng đi đến.

Mộc Sam nhìn thấy Lâm Sinh Kim tới, vội vàng đứng dậy nghênh đón, trong nội tâm lại là lòng dạ biết rõ: "Vân tổng muốn vì Lâm Ngữ tới a!"

Lâm Sinh Kim đối Mộc Sam nhưng là không còn có đối Vân Dịch khách khí như vậy, mà là trực tiếp gật đầu nói: "Mộc tổng, người biết ta luôn luôn là không nhúng tay vào quản lý, chính là ta nghe nói công ty của chúng ta có một chút bầu không khí cực kỳ không tốt, chỉ sợ còn cần tăng mạnh quản lý."

Mộc Sam lại là không có tâm tư vòng vo, cười khổ nói: "Lâm tiên sinh, ngài là vì lệnh thiên kim mà đến a!"

Lâm Sinh Kim trong mắt có chút lóe lên, từ chối cho ý kiến nói: "Cũng không tất cả đều là, chỉ là nghe nói nàng bị điểm ủy khuất, bất quá nàng còn trẻ, thụ điểm ngăn trở cũng là tốt, bất quá ta lo lắng loại này thói quen lại lan tràn mà nói, đối công ty không có lợi, dù sao ta cũng là công ty cổ đông, cho nên cũng rất quan tâm."

Mộc Sam thấy hắn trước định âm điệu tử, là hắn gia nhạ đầu bị ủy khuất, lại cũng không có phản bác, mà là nhẹ nói nói: "Chuyện này ta cũng nghe nói chút ít, mà vẫn còn cùng Vân tổng thông báo qua một lần, chích bất quá lần này sự phát đột nhiên, ta cũng là vừa mới nhận được tin tức."

Lâm Sinh Kim gật đầu nói: "Ta mới từ Vân tổng văn phòng đi ra, Vân tổng cũng là hi vọng mau chóng giải quyết chuyện này, đề nghị ta tới hướng người giải thoát cái tình huống."

Mộc Sam trong mắt có chút suy tư, rất nhanh hiểu rõ Vân Dịch ý tứ, là muốn mượn miệng của mình đem sự tình nói ra, gật đầu cười nói: "Kỳ thật chuyện này là có nội tình, không đối gạt ngài nói, ta cùng Lưu Đạo cũng không tốt nhúng tay a."

"A, còn có chuyện này?" Lâm Sinh Kim sắc mặt trầm xuống tới, tại hắn xem ra đây quả thật là không phải là chuyện gì lớn, nếu như không phải liên lụy tới Vân Dịch, hắn căn bản không sẽ ra mặt, một chiếc điện thoại tự giải quyết, Mộc Sam đây là cố ý không nể mặt hắn?

"Ừ, giới giải trí phát triển đến bây giờ, tự nhiên cũng có nó theo một qui tắc, mà chuyện này hay là tại quy tắc trong vòng, chúng ta nếu như trực tiếp can thiệp, tạo thành ảnh hưởng sẽ rất xấu." Mộc Sam cười nói.

"A, ta đây cũng muốn nghe một chút, một cái công ty liền dưới nghề nhân trong lúc đó một chút chuyện nhỏ đều xử lý không được, thật đúng là để cho ta có chút giật mình a." Lâm Sinh Kim mặt đen lên nói ra, lại không có một điểm bộ dáng giật mình, chích có bất mãn.

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phu Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 92 giới giải trí

Lâm Sinh Kim dù sao cũng là công ty cổ đông, tuy nhiên Mộc Sam không cần hướng Lâm tiên sinh phụ trách, hắn chỉ cần đối Vân Dịch phụ trách là tốt rồi, nhưng là cũng không thể quá mức đắc tội, cái này đối với chính mình không có chỗ tốt.

Gặp Lâm Sinh Kim sắc mặt nhìn không tốt, mà là trước cầm lấy điện thoại đối ngoại mặt bí thư nói ra: "Cho Lâm tiên sinh dâng trà!"

Nói xong đứng dậy đối với Lâm Sinh Kim nói: "Thỉnh!"

Lâm Sinh Kim sắc mặt hơi chút hòa hoãn một ít, tuy nhiên chỉ là chuyện nhỏ, nhưng là nhìn ra được, Mộc Sam cũng không có chậm trễ mình, việc nhỏ thể hiện chính là thái độ.

Đứng dậy cùng Mộc Sam đi đến trên ghế sa lon ngồi xuống, hai người đều không có vội vã mở miệng, thẳng đến bí thư đem nước trà bưng lên, sau khi ra ngoài.

Mộc Sam cầm lấy bình trà nhỏ thay Lâm Sinh Kim rót một chén, mới chậm rãi nói ra: "Lâm tiên sinh, ngài là công ty cổ đông, mà thân phận của Lâm Ngữ ở công ty hoặc là kịch tổ cũng không phải bí mật, tại sao phải náo thành như vậy, chắc hẳn ngài trong nội tâm nhất định khó hiểu!"

Lâm Sinh Kim tâm tình cũng khá hơn một chút, lại không có mở miệng hỏi, hắn dù sao cũng là cổ đông, mình cũng không tốt công nhiên nói Lâm Ngữ là có bối cảnh, các người cũng quá vô pháp vô thiên, dám cả nể nhĩ của ta?

Mộc Sam cũng không có chờ hắn trả lời, nói tiếp: "Sự tình nguyên nhân gây ra nhưng thật ra là về nữ số 1 cái nhân vật này bắt đầu. Cái này kịch bản là Vân tổng tự mình biên soạn, mà nữ số 1 cái nhân vật này bản thân là dựa theo Mục Lâm đến biên soạn, cho nên trước cùng với Lưu Đạo bắt chuyện qua, nhưng là Lưu Đạo kiên trì muốn thử kính, Vân tổng cũng mặc kệ nó, thử kính người chính là Lâm Ngữ cùng Mục Lâm, nhưng là nhân vật bản thân là dựa theo Mục Lâm làm độ đúng, cuối cùng còn là Mục Lâm đã lấy được cái nhân vật này."

Lâm Sinh Kim gật đầu nói: "Chuyện này ta biết rõ."

Mộc Sam cười cười, hắn đương nhiên biết rõ Lâm Sinh Kim hiểu rõ, lúc trước Lâm Sinh Kim cũng cùng Lưu Đạo bắt chuyện qua, muốn nhân vật, Lưu Đạo không có biện pháp, chỉ phải nói cho hắn biết Vân tổng cũng bắt chuyện qua, hắn mới bỏ qua."

Mộc Sam có chút ý vị thâm trường nhìn Lâm Sinh Kim liếc nói: "Chuyện này vốn có dừng ở đây, chính là lại không nghĩ rằng lúc trước Lưu Đạo bị Vân tổng chào hỏi chuyện tình chảy truyền ra, Lâm Ngữ đương nhiên không phục. Cho nên theo quay phim chi sơ, Lâm Ngữ sẽ không chích một lần cùng Mục Lâm khó xử, Lâm Ngữ cũng có được của mình lo lắng, mà Mục Lâm bản thân tự so với nàng muốn trước tiên xuất đạo, mặc dù không có bên ngoài bối cảnh, nhưng là y nguyên áp chế Lâm Ngữ. Nói tóm lại hai người cũng còn tính khắc chế, những điều này là vụng trộm chuyện tình."

Lâm Sinh Kim nghe xong, lại là cúi đầu xuống nâng chung trà lên, sắc mặt có chút xấu hổ, hắn biết rõ chuyện này nhất định là Lâm Ngữ truyền đi, lúc trước thật sự của nàng cùng Lâm Ngữ nói qua Vân Dịch chào hỏi chuyện tình, lại thật không ngờ Lâm Ngữ phải làm như vậy. Mộc Sam đã không có làm rõ, hắn đương nhiên cũng sẽ không tự đi ra.

Uống một hớp, đặt chén trà xuống nói sang chuyện khác: "Đã như vậy, như vậy thì tại sao hội phát triển đến cục diện hôm nay, kịch tổ tại sao lại liên hợp cùng một chỗ cùng một chỗ đối phó nữ nhĩ của ta?"

"Mục Lâm đoạn thời gian trước ra chuyện tình,

Chắc hẳn ngài là biết đến a!" Mộc Sam bình tĩnh nói.

Lâm Sinh Kim gật đầu, chuyện lớn như vậy, cả nước không biết chỉ sợ không nhiều lắm, hẳn như thế nào lại không biết: "Cùng chuyện này có quan hệ?"

Mộc Sam sắc mặt có chút trầm xuống một ít, gật đầu nói: "Mộc Lâm ngay lúc đó tình cảnh, gian nan tới trình độ nào. Chắc hẳn ngài cùng ta đều là có thể tưởng tượng, nàng trở về kịch tổ sau, cả kịch tổ đối với nàng cũng không quá quan tâm hữu hảo, dù sao lúc ấy bởi vì Mộc Lâm, cái này cả bộ đùa giỡn rất có thể lên không được tình, hơn nữa huy hoàng càng là ngày càng sa sút, cái này ảnh hưởng tới tất cả mọi người tiền đồ, dưới loại tình huống này, Mộc Lâm thời gian là thật không tốt qua, thậm chí có thể nói nàng đứng ở kịch trong tổ mỗi một ngày đều trôi qua rất khó khăn."

"Mà Lâm Ngữ thì tại Mộc Lâm thất thế dưới tình huống, một cảnh siêu quần xuất chúng, nàng lực ảnh hưởng càng ngày càng tăng, tại các phương diện kịch tổ đều Ưu trước tiên nghĩ nhu cầu của nàng, mà Mộc Lâm cùng với của nàng đoàn đội tuy nhiên không cao hứng, nhưng là cũng chỉ có thể chịu đựng."

Lâm Sinh Kim cũng không biết có như vậy một đoạn, nghĩ nghĩ giống như cũng cũng không có gì không ổn, dù sao Mộc Lâm tình huống cũng không phải Lâm Ngữ tạo thành, gật gật đầu nhìn về phía Mộc Sam nói: "Những chuyện này Vân tổng biết không?"

Mộc Sam nhìn xem Lâm Sinh Kim, nhẹ gật đầu, Lâm Sinh Kim trầm mặc xuống, Vân Dịch biết rõ chuyện này, lại không có nhúng tay. . .

"Lúc ấy Mộc Lâm tuy nhiên khó khăn, chính là dù sao không có ai công khai đối với nàng bất mãn, cho dù chúng ta biết rõ cũng không có nhúng tay, nhưng là tựu tại trước đó không lâu tại một lần Mộc Lâm cùng Trần Quang quay phim bên trong, Lâm Ngữ vậy mà làm một kiện khiếp sợ cả kịch tổ chuyện tình, nàng không để ý trước công chúng phía dưới, công nhiên xé toang mặt, ngay mặt nhục nhã Mộc Lâm, trách cứ mình sẽ không diễn trò, làm phiền hà tất cả mọi người. Lúc ấy cả kịch tổ đều cứng lại rồi, đây là giới giải trí ít có công khai tranh đấu, hơn nữa còn là Lâm Ngữ một tân nhân công nhiên đối với tiền bối làm khó dễ, Mộc Lâm lúc ấy chịu được khuất nhục có thể nghĩ, hoàn toàn xuống đài không được, bởi vì Lâm Ngữ bối cảnh, hiện trường không có người vì nàng xuất đầu, cuối cùng Mộc Lâm nhịn xuống nhục nhã, không nói một lời, âm thầm cách trường."

Mộc Sam nói đến đây ngừng lại, nhấp một ngụm trà.

Lâm Sinh Kim lại là sắc mặt phát: "Chuyện này ta cũng không biết, chẳng lẽ cũng là bởi vì chuyện nhỏ này, Vân tổng tựu nhúng tay rồi?"

Lâm Sinh Kim trong lòng là rất phức tạp, nếu như Vân Dịch thực nhúng tay, như vậy hẳn thì có đạo lý, bắt quá là ân oán cá nhân, người trước đó không chào hỏi tựu đối phó nữ nhi của ta, cái này có chút quá mức.

Mộc Sam mỉm cười, lắc đầu nói: "Không, Vân tổng không có nhúng tay, bởi vì Vân tổng căn bản không biết chuyện này."

Lâm Sinh Kim chăm chú nhìn Mộc Sam, Mộc Sam thân nhiên đối mặt, Lâm Sinh Kim có thể nhìn ra hẳn không có nói dối, lần nữa trầm mặc xuống, Vân Dịch nếu như thật không có nhúng tay, như vậy không chỉ có nữ nhi của mình đối phó Mộc Lâm, mình còn chạy đến nơi đây, cái này chẳng phải là phụ nữ hai đều ở khi dễ người, sắc mặt có chút khó coi nói: "Coi như là như vậy, cái này cũng bắt quá là một kiện khoe miệng mà thôi, Vân tổng không có nhúng tay, vì sao Lâm Ngữ sẽ bị nhảm vào đâu?"

Mộc Sam biết rõ hẳn là như thế nào nghĩ, thân nhiên nói: "Đây chính là ta muốn nói giới giải trí có quy tắc của mình, chuyện này theo ngài đây là khoe miệng, việc nhỏ. Chính là tại trong vòng người xem ra đây cũng không phải là khoe miệng mà thôi, một tân nhân công nhiên nhục nhã một cái tiền bối, đây là phạm huy kiêu kỳ, hơn nữa là lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn."

Lâm Sinh Kim lông mày căng Trâu, có chút châm chọc nói: "Ý của ngài là Lâm Ngữ ngay tại lúc này nhảm vào Mộc Lâm, nàng chính là phạm quy, cho nên có người muốn đến giữ gìn loại quy củ này, kịch tổ mới nhúng tay, đến trợ giúp Mộc Lâm đối phó Lâm Ngữ? Đây là ngài nói quy củ?"

Mộc Sam cũng không tức giận, lắc đầu cười nói: "Ngài hiểu lầm, đầu tiên chuyện này cũng không phải việc nhỏ, chuyện này liên lụy rộng, là chúng ta đi ngoại nhân tưởng tượng không đến, Mộc Lâm bị nhục nhã, cũng không đơn thuần là nàng chuyện riêng, nàng đứng phía sau chính là cả đoàn đội, nàng thụ ủy khuất, phía sau nàng đoàn đội tự nhiên cũng đi theo ủy khuất, chuyện này hướng nhỏ nói, là trên mặt mũi không tốt xem, từ nay về sau phạm là cùng Lâm Ngữ cùng đài, Mộc Lâm tựu tất nhiên thấp một đầu, thậm chí đối sự tình truyền ra sau, làm bị người mới nhục nhã mà chỉ có thể nhịn nhịn một đường nghệ nhân, tương lai, tại sao uy tín lại hưởng thụ nàng xứng đáng một đường đài ngộ?"

"Mà cụ thể trên lợi ích mà nói, từ nay về sau quảng cáo thương diễn kể cả tiếp đùa giỡn, trên người nàng lưng bị người mới nhục nhã sẽ không diễn trò thanh danh, nơi nào đến lo lắng đi cùng đầu tư trao đổi phán, ngài đừng tưởng rằng đây là vui đùa, giới giải trí là giấu không được tin tức. Trên lợi ích bị hao tổn, là không có người có thể bỏ qua. nàng giá trị con người chịu ảnh hưởng, sau lưng đoàn đội cũng ăn thiệt thòi, tình huống như vậy,) không có một người nào, không có một cái nào nghệ nhân cùng đoàn đội có thể cam tâm tiếp nhận."

"Mà của nàng thâm đậm, lại tạo cho Lâm Ngữ lực ảnh hưởng gia tăng mãnh liệt, nàng có đập xuống Mộc Lâm uy vọng, dù cho từ nay về sau lại cùng tiền bối cùng đài, trong lúc vô hình liền có hơn một tia lo lắng, ta ngay cả Mộc Lâm đều có thể đập xuống, dựa vào cái gì muốn đứng sau lưng các người, địa vị của nàng tăng lên, đây cũng là nàng làm chuyện này sở được đến lợi ích."

"Vốn có Lâm Ngữ lúc này đây là thành công, thật sự của nàng thắng, nàng ở lúc Mộc Lâm lúc ấy không có dư lực cùng nàng đối kháng, tuy nhiên thắng chi không võ, nhưng là khách quan dưới điều kiện thật sự của nàng thắng, ngài biết rõ sự kiện lần này qua đi, nàng tại kịch tổ uy vọng cao bao nhiêu sao?" Mộc Sam đột nhiên đối với Lâm Sinh Kim hỏi.

Lâm Sinh Kim không nói một lời, hẳn cuối cùng hiểu rõ rồi chuyện này liên lụy rộng, đã không phải là việc nhỏ!

Mộc Sam cũng không thêm đề ý thái độ của hẳn, tiếp tục nói: "Sau, quay phim tăng cường Lâm Ngữ thời gian, ở gian phòng đều muốn điều chỉnh tốt

nhất cho nàng, an bài cỗ xe đưa đón, cũng phải là tốt nhất phục vụ, thậm chí kịch tổ có một câu chuyện cười, mà ngay cả dẫn cặp lông đựng com, đều phải Lâm Ngữ trước dẫn, mới có thể đến phiên Mục Lâm. Ngài nói đây là chế cười sao?"

"Đã kịch trong tổ Lâm Ngữ như mặt trời ban trưa, nàng tại sao phải đột nhiên rơi xuống kết cục này?" Lâm Sinh Kim nghe trong nội tâm phức tạp vô cùng, không nghĩ lại nghe những này, nghe được Mục Lâm bị nữ nhi của mình nhằm vào đến loại tình trạng này, hẳn cũng không có vui vẻ, sẽ chỉ làm hắn càng thêm kiên kị.

Mộc Sam nói khẽ: "Ta theo lời hết thầy đều là tại nói cho ngài, chuyện này sở dĩ hội náo đại nguyên nhân, mà sau ai cũng thật không ngờ chính là, đột nhiên trong lúc đó Mục Lâm tình huống đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, mang theo so với trước kia càng đồ uy thế một lần nữa trở về giới giải trí. Ngài hiện tại đã biết rõ đi!"

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phu Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 93 quy tắc phía dưới

Lâm Sinh Kim cả người sửng sốt, cũng là người trong cuộc mê, trong lúc nhất thời luôn cảm thấy nhất định là Mục Lâm bởi vì Vân Dịch bối cảnh, mới có thể bị cả kịch tổ bảo vệ.

Hiện tại Mộc Sam một câu điểm tình hấn, lập tức hiểu rõ rồi hết thầy đều là Mục Lâm mình làm, không có ai chen vào qua tay.

Hắn phức tạp tâm lý, mộc son không để ý đến, đã Vân tổng để hắn tìm đến mình, mình nhất định phải đem trọn cái sự tình giải thích rõ ràng, nói tiếp: "Mục Lâm một lần nữa trở về, kịch trong tổ mỗi người đều phải muốn thói quen thân phận của Mục Lâm chuyển biến, thái độ phải biến hóa. Đây cũng là giới giải trí thân tồn pháp tắc, một người hồng không hồng, xem nhân viên công tác thái độ là tốt rồi, tuy nhiên bọn họ cũng từng bỏ qua Mục Lâm, nhưng là đây đều là quy tắc cho phép. Nhưng là trong chuyện này có một người là tuyệt đối không thể được tha thứ, thì phải là Lâm Ngữ. nàng tất nhiên muốn tại Mục Lâm lần nữa quật khởi con đường hạ, bị làm đá đặt chân, nàng cho Mục Lâm lưu lại khuất nhục, đã là chuyện công khai. Mục Lâm có thể không rửa sạch sỉ nhục, hội đề tùy tiếp tục giẫm trên đầu? Cho dù Mục Lâm chịu, nàng đoàn đội cũng không thể buông tha nàng, thậm chí Mục Lâm đều không có mở miệng, cả kịch tổ tự đã biết Lâm Ngữ kết cục, hơn nữa rất phối hợp."

"Mục Lâm tại giới giải trí thời gian so với Lâm Ngữ muốn dài, nàng đoàn đội kinh nghiệm cũng không phải Lâm Ngữ có thể so sánh, chỉ là ngắn ngủi vài ngày thời gian, Mục Lâm thậm chí đều không có công khai tỏ vẻ muốn đối phó nàng, nàng cũng đã không kiên trì nổi. Hơn nữa sau nàng lựa chọn một cái không tốt nhất phương thức, tại chỗ bạo nổi, cái này trong lúc vô hình lại để cho nàng mất phân. Cũng cho cùng Mục Lâm đối nghịch tốt nhất chú thích, nàng kết cục cũng đem vẫn hồi rồi Mục Lâm mất đi uy tín."

Lâm Sinh Kim nghe đến đó cũng đã đổi cả chuyện hiểu rõ nhất thanh nhị sở, lại là so với vừa tới giờ trong nội tâm nhiều hơn một phần trầm trọng, làm phú hào giai tầng, không nhất nại đúng là bối cảnh cũng không giải quyết được chuyện tình, thờ sâu đối Mộc Sam nói: "Mộc tổng, sự tình cũng đã đã xảy ra, hiện ở công ty có phải là ra mặt hỗ trợ hóa giải xuống."

Tuy nhiên Vân Dịch cũng đã đã đáp ứng hắn, sẽ cùng Mục Lâm nói, nhưng là lúc này cái đó còn có mặt mũi thật muốn Vân Dịch mở miệng, cho nên chỉ phải xin giúp đỡ Mộc Sam, ít nhất như vậy trên mặt mũi có thể không có trở ngại một ít.

Mộc Sam không có nói không đi, cũng không có đáp ứng, mà là nói ra: "Lâm tiên sinh, nói như vậy, tại kịch tổ mặt mà nói, lúc trước Mục Lâm thừa nhận nhục nhã lúc, không có ai thay nàng xuất đầu. Bây giờ Lâm Ngữ bị đã kịch, đây là Mục Lâm đang lúc danh phận báo thù, ai lại dám đứng ra vì nàng xuất đầu, bây giờ Mục Lâm có thể so với lúc trước Lâm Ngữ tư bản càng thêm hùng hậu, ai nhúng tay chuyện này, ai tự tất nhiên không may, Mục Lâm cùng hắn đoàn đội bất kể là vì mặt mũi, còn là sau lợi ích, đều phải dùng lời đình thủ đoạn quét dọn hết thầy phản đối thanh âm. Không đối gạt ngài nói, Lưu Đạo tóc đều cấp trắng không còn chút máu, hẳn cũng hi vọng kịch tổ có thể hảo hảo quay phim, tuy rằng không thể làm gì được a."

"Từ Mục Lâm một lần nữa đứng lúc thức dậy, tất cả mọi người ý thức được Lâm Ngữ kết cục,

Thậm chí đều không có người bắt ngờ, nàng chủ định rồi thất bại, nàng bản thân chỉ có hai con đường đi, điều thứ nhất một mực nhìn xuống đi, giống như lúc trước Mục Lâm đồng dạng, cắn răng kiên trì. Cái thứ hai là công khai xin lỗi nhận thua, phải là công khai, nếu không nàng chỉ có thể âm thầm cách trường."

Lâm Sinh Kim mi mắt sụp xuống, còn là chưa từ bỏ ý định nói: "Này công ty cũng không thể còn điều giải không được dưới nghệ nhân trong lúc đó mâu thuẫn a? Cứ như vậy bỏ mặc không quản?"

Mộc Sam sắc mặt không loạn chút nào, đối với Lâm Sinh Kim nghiêm túc nói: "Theo công ty mặt mà nói, chúng ta không đề cập tới Vân tổng nhân tố, Mục Lâm tự đơn chích làm công ty tối hồng nữ nghệ nhân, cùng thủ trưởng nắm tay vượt qua một phút đồng hồ, hơn nữa thân mật nói chuyện với nhau

qua nghệ nhân. Bây giờ Mục Lâm lãnh nghề trong địa vị, nếu như hôm nay ta dám cùng Mục Lâm phóng đúng, chỉ là xuất phát từ công ty bây giờ trạng thái hạ lợi ích lo lắng, làm một người chỉ bằng sức một mình tự làm cho công ty của chúng ta cổ phiếu phóng đại nghệ nhân, giữa chúng ta ai thắng ai bại, đều còn chưa biết được! Mục Lâm một người có khả năng sáng tạo lợi ích, tự tương đương với mười cái Lâm Ngữ, hoặc là hai mươi, ba mươi. Tại Lâm Ngữ không có lớn lên trước, công ty bất luận là ích lợi, còn là nhân tình phượng diện cũng không thể rõ rệt bang Lâm Ngữ. Mà ta làm công ty CEO, nên vì cổ đông phụ trách, cũng là là ngài phụ trách, chuyện này ngài nói ta có thể nhúng tay sao?"

Lâm Sinh Kim không phản bác được, Mộc Sam điều trật tự lý giải thích thanh thanh sở sở, hẳn có thể nói cái gì? Nhưng vẫn là cau mày nói: "Nói như vậy, làm nghệ nhân chen chúc có lực ảnh hưởng nhất định, chúng ta cũng không thể đủ rồi ngăn được thù đoạn?"

Làm thương nhân, hẳn cảm thấy cái này rất thái quá, trước kia hẳn cũng không có kinh doanh qua giải trí công ty, đây cũng là vì nữ nhi mới có lần đầu tiên.

Mộc Sam lại là cười lắc đầu nói: "Làm bình thường nghệ nhân, chúng ta đương nhiên có thể ngăn được, nhưng làm cũng đã xuất đầu một đường đỉnh tiêm nghệ nhân, trên thực tế cũng đã không bị công ty khống chế, Mục Lâm nâng có người của mình mạch quan hệ, công ty cũng nâng là ở vào đều đợi hợp tác quan hệ, giữa chúng ta là có hiệp ước ước thúc. Nhưng là chính như trước Trương Từ Ngọc vậy, vừa mới ký hợp đồng, tự dấm vì ước, bởi vì có người sẽ thay nâng tính tiền, bây giờ Mục Lâm, lại có thể so với Trương Từ Ngọc kém? Hợp tác quan hệ bên trong nếu như một phượng thật sự quá mức, như vậy chúng ta có thể theo chúng ta con đường đi phong giết bọn hắn, nhưng đó là vạch mặt dưới tình huống, đối với song phượng đều không có lợi."

"Hon nữa chuyện này tại giới giải trí phát triển sử thượng, không coi vào đầu đại sự, nơi này vốn là một cái phân biệt đối xử địa phượng. Nghĩ dừng bước phải thủ quy củ. Lúc trước có một chuyện xưa không biết ngài là hay không nghe qua, nguyên nghệ nhân bộ Lâm tổng, tại Mục Lâm vừa tới thời điểm, cấp ra một phần hiệp ước, là đối chiếu Trương Từ Ngọc hiệp ước làm, thậm chí qua mà đều bị và. Mục Lâm lại là trước tiên yêu cầu Lâm Phi tiên sinh giảm xuống hiệp ước tiêu chuẩn, nâng tại sao phải làm như vậy? Đứng là giới giải trí có quy củ của mình. Điều này cũng làm cho nâng cùng Trương Từ Ngọc ở công ty trong lúc có thể hòa bình ở chung, nếu như nâng không biết làm người, như vậy Trương Từ Ngọc cũng thế tất sẽ không bỏ qua nâng, cùng với bây giờ Mục Lâm không buông tha Lâm Ngữ một cái đạo lý."

"Lúc trước Mục Lâm cùng Trương Từ Ngọc chênh lệch, cũng không có bây giờ Lâm Ngữ cùng Mục Lâm chênh lệch lớn như vậy, lúc trước Mục Lâm cũng không dám tại Trương Từ Ngọc trước mặt làm càn. Mà bây giờ Mục Lâm tại cả nội địa giới giải trí, lại có mấy người dám ở trước mặt nâng làm càn?"

"Từng nghệ nhân đều giữ gìn quyền lợi của mình, mà cả hoàn cảnh cũng duy trì làm như vậy, hôm nay Lâm Ngữ phạm vào quy, hon nữa cũng đã bại hạ trận, như vậy tại nâng không nhận sai dưới tình huống, tương lai bất luận tới nơi nào, chỉ cần so với nâng ra vị nghệ nhân đều đề phòng nâng, chèn ép nâng."

"Dù sao nâng có thể mạo phạm Mục Lâm, tự đại biểu cho nâng sẽ không tôn trọng tiền bối, thành công khá tốt, nói như vậy mình địa vị của người tăng lên, bọn họ hội kiêng kị người, cảnh giác người, cũng không dám ra tay đắc tội người, dù sao Mục Lâm kết cục bày ở trước mặt."

"Chính là cái này không có nghĩa là bọn họ nguyện ý chứng kiến tình huống như vậy. Một khi người thất bại, như vậy ai đều sẽ không bỏ mặc người loại hành vi này, dù sao nếu có người mới cũng giống như người làm như vậy, không đem tiền bối để vào mắt, cái này chút ít từng bước một thật vất vả phần đầu đứng lên, mới có thiên địa vị nghệ nhân còn thế nào tự xử? Đây cũng chính là bình thường theo lời nghệ nhân trong lúc đó phong sát, nếu như nói chúng ta thật sự nhúng tay, này cũng sẽ không trợ giúp Lâm Ngữ, mà là trợ giúp Mục Lâm giữ gìn quyền lợi, dù cho lần này có sai một phượng là Mục Lâm, chúng ta cũng phải kiên định đứng ở nâng bên này, bởi vì nâng là công ty sáng tạo giá trị càng lớn, đây cũng là loại này quy tắc có thể được tán thành nguyên nhân."

Mộc Sam nói đến đây, nhìn xem Lâm Sinh Kim sắc mặt khó coi, cuối cùng lại bỏ thêm một câu: "Đương nhiên, lấy việc cũng không phải nhất định, còn có một loại tình huống, nếu như Lâm Ngữ có đầy đủ tư bản, có thể đi khiếu chiến cái quy củ này, như vậy ta phía trên theo lời hết thấy thì ra là nhiều lời."

Mộc Sam mà nói như như lửa đem Lâm Sinh Kim sắc mặt một hồi đỏ lên, hẳn hiểu được, Mộc Sam cũng không có châm chọc ý tứ của hắn, hiện tại đừng nói là Lâm Ngữ, coi như là hắn Lâm Sinh Kim tự mình trên, cũng không có biện pháp làm gì được Mục Lâm, dù sao có Văn Dịch ở phía sau chống.

Vốn cho là chỉ là một kiện tranh cãi, chính là cái này rõ ràng đạo lý bày ở trước mắt, hẳn không khó suy nghĩ cẩn thận, đều chẳng qua là ích lợi chỉ thượng thôi, Lâm Ngữ làm việc chuyện phải gánh chịu hậu quả.

Hắn hiện tại chính có một loại cảm giác, thì phải là thật sâu hối hận, hẳn không nên cứ như vậy cái gì cũng không biết chạy tới, lần này là tính sai, Mộc Sam tuy nhiên chưa nói, nhưng là hẳn há có thể nghe không rõ.

Văn Dịch lúc trước vì Mục Lâm nhắc lên bao nhiêu gọn sóng, thậm chí trúng đạn đều sẽ không tiếc, mà lần này Văn Dịch tuân thủ quy củ cũng không có nhúng tay, mà hắn lại vô cùng lo lắng chạy tới, đây là mình đem mặt cho người khác phiền a.

Văn Dịch làm cho hắn tìm đến Mộc Sam, hiển nhiên chính là vì cho hắn biết chuyện này nhân quả, không có ngay mặt bóc trần mà thôi.

Đã không có vừa tới giờ vênh vào hung hăng, rất khách khí cùng Mộc Sam cáo biệt, Mộc Sam như thế thẳng thắn thành khẩn đem sự tình nói cho hắn biết, tuy nhiên trong lời nói đối nữ nhi của mình cũng không tôn trọng, chính là hắn cũng không thể trách cứ, ngược lại còn muốn thừa nhận đây là một phần nhân tình.

Bởi vì nếu như hắn không biết tình huống, thật sự Văn Dịch phóng đúng, là lý cũng không, người cũng bị mất, cuối cùng còn phải đánh toi bồi, khó coi chỉ có thể là mình.

Rời đi công ty, về đến nhà, Lâm Ngữ nhìn xem hấn hỏi: "Cha, như thế nào? Công ty xử lý như thế nào Mục Lâm?"

Lâm Sinh Kim ngực khó chịu, xử lý Mục Lâm? Thở sâu nói: "Ngữ ngữ, người lúc trước muốn đi đường này, ta không có phản đối, chính là đi, người phải thừa nhận trong đó khổ!"

Lâm Ngữ sắc mặt một hồi cuồng biến, lập tức nói: "Vân Dịch vì Mục Lâm, vậy mà không nề mặt ngài?"

Lâm Sinh Kim nhìn chằm chằm Lâm Ngữ, nữ nhi của mình cũng đã lớn rồi, đối với giới giải trí quy củ, hấn tuy nhiên không rõ ràng lắm, nhưng là Mộc Sam giải thích sau, hấn cũng không ngoài ý, bất luận cái gì một nhóm đều có luật lệ, không thể đánh phá, cũng chỉ có thể tuân thủ.

Hiện tại xem ra, Lâm Ngữ rất hiển nhiên phi thường quen thuộc, đúng như Mộc Sam chỗ nói, nàng là mượn Mục Lâm thượng vị, cái này theo Lâm Sinh Kim không có sai, hấn là thương nhân, cũng gần gũi người khác thượng vị, nhưng là một khi thất bại này phải có thừa nhận dũng khí.

"Ngữ ngữ, tự công ty lập trường mà nói, là không nguyện ý đắc tội Mục Lâm, nàng là công ty sáng tạo lợi ích không phải người có thể so sánh, thậm chí nếu như người không phải nữ nhi của ta, ta cũng sẽ không giúp người, bởi vì cho người không có Mục Lâm giúp ta tiền kiếm được nhiều. Huống chi Mục Lâm sau lưng còn đứng trước Vân Dịch." Lâm Sinh Kim thành khẩn nói, đây là không nghĩ nữ nhi quá mức khó coi, thực cùng Vân Dịch khai chiến, hấn là không có cái này tư bản.

Lâm Ngữ trong nội tâm chấn được sợ, trầm mặc đã lâu mở miệng nói: "Cha, nói như thế nào ngài cũng là cổ đông, Vân Dịch thật sự một chút cũng không nhìn mặt mũi của ngài?"

Lâm Sinh Kim lắc lắc đầu nói: "Trước ta không có nói cho người biết, là vì người cùng với Mục Lâm tranh nhân vật, ta không nghĩ người có gánh nặng, muốn cho người dùng tự tin nhất trạng thái đi tranh, cho nên sẽ không nói, kỳ thật Vân Dịch cùng Mục Lâm hấn là vợ chồng, chuyện này là người Tam ca chính miệng nói."

Lâm Ngữ sắc mặt đột nhiên biến đổi, nhìn xem phụ thân cho đã mắt không thể tin, bọn họ kết hôn? Nói mình như vậy cùng Mục Lâm tranh đấu, trên thực tế Mục Lâm căn bản cho tới bây giờ sẽ không có lộ ra qua lá bài tẩy.

Tại sao sẽ là như vậy, cái này trong nháy mắt phảng phất cảm giác hết thảy tự thay đổi, lúc trước tràn đầy tự tin đều nguyên lai ở phụ thân mà thôi, nhưng là bây giờ. . .

Lâm Sinh Kim nhìn xem nữ nhi, khe khẽ thở dài nói: "Chuyện này người không cần phải truyền ra bên ngoài, dù sao Vân gia không có công khai, có thể là lo lắng Mục Lâm công tác, tóm lại không thể theo chúng ta Lâm gia trong miệng truyền đi. Lần này Vân Dịch bán ta mặt mũi, người hồi kích tổ sau chỉ sợ hay là muốn cùng Mục Lâm nói lời xin lỗi!"

Tuy nhiên Vân Dịch nói hội công đạo Mục Lâm, nhưng là cho hấn biết tiền căn hậu quả nguyên nhân, không phải là vì Mục Lâm chính danh sao? Nếu như hấn giả bộ như không có nghe hiểu, như vậy chính là cho mặt từ bỏ.

Lâm Ngữ đột nhiên hốc mắt tràn ngập nước mắt nhìn xem phụ thân nói: "Ta làm không được!"

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phụ Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 94 kịch tổ

"Lâm tiểu thư, người cảm thấy 《 kim phần thế gia 》 cái này bộ đùa giỡn như thế nào?" Vân Dịch lái xe, ngồi đối diện tại bên người Lâm Ngữ hỏi.

Lâm Ngữ quay đầu nhìn thoáng qua chính trực xem phía trước lái xe Vân Dịch, nói khẽ: "Ta rất yêu mến cái này bộ đùa giỡn."

Vân Dịch quay đầu nhìn nàng một cái, thanh xuân xinh đẹp, song thập thi giờ cô nương, tướng mạo rất là ngọt ngào, phảng phất một cái búp bê vậy.

Ai chứng kiến cô nương này ấn tượng đầu tiên đều rất không tồi, nếu như Vân Dịch không phải biết rõ đã xảy ra nhiều chuyện như vậy, tuy nhiên sẽ không theo diện mạo trên tự có kết luận, nhưng là nàng không thể nghi ngờ là lớn lên rất đòi hỏi.

Chính là chỉ cần nàng há miệng có thể nhìn ra, nàng có một khóa cực độ kiều ngạo tâm, làm việc hội theo mình xuất phát, coi hấn yêu ghét để phán đoán sự tình.

Vân Dịch sẽ không bình luận tính cách của nàng tốt xấu, dù sao cùng mình quan hệ không lớn, bất quá nghĩ đến phụ thân nàng, còn là nói ra: "Người đã cũng yêu mến cái này bộ đùa giỡn, ta hi vọng người có thể tĩnh hạ tâm lại, hảo hảo đem cái này bộ đùa giỡn đập xong, dù sao lần đầu tiên quay phim là có thể có cơ hội tốt như vậy, hay là muốn quý trọng, người cảm thấy thế nào?"

Lâm Ngữ nghe xong, lại trầm mặc lại, hơn nửa ngày mới nhìn nói với Vân Dịch: "Vân tổng, ta đều biết!"

Vân Dịch gật gật đầu, có thể suy nghĩ cẩn thận là tốt rồi, dù sao còn trẻ a, phạm sai lầm không đáng sợ, đáng sợ chính là không thay đổi.

"Tốt, người có thể nghĩ. . ." Cô vũ nhìn về phía nàng nói.

Cũng đang tiếp xúc mắt của nàng thân trong nháy mắt, nói không được nữa, Lâm Ngữ ánh mắt cùng hân tướng tượng hoàn toàn bất đồng, trong ánh mắt biểu lộ chính là một bộ ta biết rõ người cùng Mục Lâm quan hệ, người khẳng định hướng về nàng nói chuyện thân sắc, mà không phải tán thành Vân Dịch khuyên bảo, tựa hồ còn mang theo một tia bất khuất oán ý.

Vân Dịch chưa nói xong mà nói, nuốt xuống trong bụng, trầm mặc hạ lợi, khẽ lắc đầu, con mắt nhìn thẳng phía trước, không nói thêm gì nữa, trong đầu lại quanh quẩn buổi sáng chuyện phát sinh.

"Vân tổng, hay là muốn đến phiên toái người!" Lâm Sinh Kim phảng phất ngủ không được ngon giấc, con mắt còn mang theo một tia tơ máu, cường đánh trúng tinh thần xoa xoa tay, trên mặt cổ nặn ra vẻ tươi cười đối với Vân Dịch nói ra.

"Lâm tiên sinh nói chuyện này, ngài là trưởng bối, có việc cứ việc phân phó!" Vân Dịch nhìn xem hân khiêm tốn bộ dáng, không dám lên mặt, tranh thủ thời gian kêu gọi hân ngồi xuống.

Hai người tại trên ghế sa lon ngồi xuống, Lâm Sinh Kim tựa hồ có khó mở miệng vậy, trầm mặc thật lâu, cuối cùng nói ra: "Vân tổng, tiểu nữ Lâm Ngữ còn trẻ, tính tình quá mức mạnh hơn, kính xin ngài nhiều hơn thứ lỗi."

"Lâm tiên sinh, chuyện này chắc hẳn ngày hôm qua Mộc Sam đã cùng ngài giải thích rõ ràng, Lâm Ngữ nếu như không nghĩ vớ, ngài thông báo một tiếng chính là, xem tại mặt mũi của ngài trên, ta cũng sẽ không làm khó của nàng." Vân Dịch dùng là Lâm Ngữ bởi vì trên mặt mũi gây khó dễ nghĩ bội ước, nói như thế nào Lâm Sinh Kim cũng là công ty cổ đông, hân cũng sẽ không làm quá khó nhìn.

Lâm Sinh Kim hơi sững sờ, vội vàng khoát khoát tay nói: "Không,

Không phải như vậy, Lâm Ngữ hôm nay đang chuẩn bị hồi kích tổ, chỉ là nàng còn là không chịu cúi đầu a."

Gặp Vân Dịch hiểu lầm, Lâm Sinh Kim cũng không lại nhấn nhó, một hơi đem sự tình giải thích một lần.

Nguyên lai, Lâm Ngữ ngày hôm qua cùng Lâm Sinh Kim nói qua, biết rõ Mục Lâm là Vân Dịch phu nhân sau, trong nội tâm lại càng thêm không phục, nàng làm người cực kỳ ngạo khí.

Kiên quyết không chịu xin lỗi, Lâm Sinh Kim không có biện pháp, chỉ phải an ủi không đập sẽ không vớ, cùng lắm thì mình xuất tiền kế hoạch quay một bộ phim, cho nàng làm nữ vai chính, thật làm cho nữ nhi đi cúi đầu thụ ủy khuất trong lòng của hân cũng không chịu nổi.

Nhưng ai biết Lâm Ngữ vậy mà không chịu, Lâm Ngữ rất rõ ràng nếu như cứ như vậy đi, từ nay về sau tại giới giải trí nhất định sẽ truyền lưu trước hân là bị gạt bỏ ra đi mà nói.

Nàng người kiêu ngạo như vậy làm sao có thể gánh vác như vậy thanh danh, đã bối cảnh vô dụng, nàng trở về kích tổ, tựu không xin lỗi, xem Mục Lâm thì phải làm thế nào đây.

Chính là Lâm Sinh Kim rất rõ ràng, nếu như sự tình không có cá công đạo, nàng bị người lần nữa đuổi ra đến chỉ là vấn đề thời gian, một lần còn có thể nói là mình trở về.

Lại tới một lần, mà ngay cả mặt của hân trên cũng chịu không được a, trong nội tâm lập tức tức giận, muốn quở trách vài câu, chính là nhìn mình nữ nhi quật cường ánh mắt, lại ngoan không hạ trong lòng tự nhủ lời nói nặng.

Cuối cùng không có biện pháp chỉ phải nay trời sáng sớm tựu đề van cầu Vân Dịch, mà vẫn còn được gạt nữ nhi, không cho nữ nhi biết mình tới cầu người, bảo trụ tự ái của nàng tâm.

Biết rồi sự tình ngọn nguồn, Vân Dịch trầm mặc xuống, hân là không thể nào lại bỏ mặc Lâm Ngữ cùng Mục Lâm lại náo xuống dưới, phải có một phương cúi đầu.

《 kim phần thế gia 》 tiến độ, bởi vì nhiều chuyện như vậy, cũng đã chậm rất nhiều, Lưu Ca thậm chí điện thoại đều đánh tới hân nơi này đến đây, nếu như lại bày bất bình, vậy hân sẽ không trông nom Mục Lâm còn là Lâm Ngữ ai cũng không nể tình, ai dám tặc đảm ai cút đi.

Vân Dịch không có khả năng vì Lâm Ngữ mà làm cho nữ nhân của mình thụ ủy khuất, nhưng là Lâm Sinh Kim đều đã trải qua thay thế Lâm Ngữ cúi đầu, lời nói đều nói đến đây cả phân thượng, đáng thương thiên hạ cha mẹ tâm, hân cũng không nên đem sự tình làm tuyệt, nhân tình xã hội, ai không có khuôn mặt, tổng yếu không có trở ngại mới được.

Cuối cùng rơi vào đường cùng, mới có mình cái này một lần hành trình, xem phụ thân nàng trước mặt trên, vốn còn muốn khuyên nhủ Lâm Ngữ, chính là

kết quả rõ ràng không phải quá lý tưởng.

Có lẽ mọi người chỉ có thể mình trải qua ngọt bùi cay đắng mới có thể hiểu rõ thế sự gian nan, đã như vậy sẽ không cần phải nói thêm nữa, hẳn cũng không phải Lâm Ngữ liên hệ thế nào với, không cần thân thiết với người quen sơ.

Lâm Ngữ nhìn xem Vân Dịch nhíu mày trầm tư bộ dạng, không nói gì, xoay người nhìn về phía ngoài cửa sổ, Mục Lâm dĩ nhiên là Vân Dịch thê tử, đêm qua cả đêm, nàng đều ở nghĩ chuyện này.

Hơn nữa càng nghĩ càng cảm thấy nan kham, càng nghĩ càng cảm thấy khó chịu, phảng phất mình là thằng hề vậy, người đã có phần này quan hệ, cần gì phải giả trình tiết liệt nữ đường như, còn che che lấp lấp.

Nếu như người sớm nói, ta cũng sẽ không cùng người khó xử, dù sao phụ thân cũng là công ty cổ đông, cùng Vân Dịch cùng một chỗ cộng sự, nàng lại không hiểu chuyện, cũng sẽ không nào cho tới hôm nay tình trạng này.

Đây hết thảy đều là Mục Lâm cố ý, rõ ràng là dựa vào Vân Dịch lấy được Lãnh Thanh Thu nhân vật, lại còn hết lần này tới lần khác không thừa nhận, cả kịch tổ đều nói mình là chỗ tựa lưng cảnh thượng vị, nàng Mục Lâm có thể tốt đi đến nơi nào?

Vân Dịch không biết Lâm Ngữ suy nghĩ, người tối thiện biến cũng không thể nắm lấy đúng là tâm tư, nhất là bản vị tự hỏi người, phần lớn hội vì chính mình tìm tốt lý do, nhìn như hữu lý, lại kỳ thật cũng không khách quan.

Bất quá Vân Dịch sẽ không lại quan tâm hẳn là như thế nào nghĩ, hai người trải qua bốn giờ lộ trình đi đến kịch tổ chỗ địa, Tam Giang điện ảnh và truyền hình thành, nơi này cự ly Lâm Hải hẹn sao năm trăm công dặm lộ trình, trong nước đại bộ phận hí kịch đều lại ở chỗ này sinh ra.

Vân Dịch cùng Lâm Ngữ đi lúc tiến vào, kịch tổ đang tại đập một hồi lộ thiên đùa giỡn, khắp nơi đều là camera, chung quanh vây tất cả đều là người, nhân viên công tác cầm các loại đạo cụ chẳng chịt ở bên trong bên cạnh hai người.

Vân Dịch thật sự chính là lần đầu tiên chứng kiến quay phim tràng cảnh, kiếp trước kiếp này đùa giỡn nhìn không ít, chính là quay phim tràng diện còn thực chưa từng gặp qua.

Chung quanh có người phát hiện bọn họ đã đến, tiểu Trần chính là một trong số đó vội vàng đã chạy tới đầu tiên là kinh ngạc nhìn thoáng qua Lâm Ngữ, không rõ nàng sao biết cùng Vân Dịch cùng một chỗ tới, nhưng vẫn là đối với Vân Dịch cúi đầu khom lưng nói: "Vân tổng, ngài đã tới, Mục Lâm đang tại quay phim, ta đây tưng thông tri bọn họ dừng lại!"

"Không, không cần, chờ bọn hắn đập hết một màn này a! Ta còn chưa thấy qua đâu, vừa vặn nhìn xem." Vân Dịch cười ngăn lại hắn nói.

Tiểu Trần tại Vân Dịch trước mặt chưa bao giờ muốn thể diện, hoặc là nói chỉ cần đối với hắn hữu dụng người, mặt của hắn cho tới bây giờ đều không đáng tiền, Vân Dịch làm mất đi sẽ không xem thường hắn, ngược lại rất thưởng thức hắn, cơ được dẫn được. Ngoại trừ bối cảnh, tiểu Trần năng lực so với rất nhiều người mạnh hơn, thí dụ như bên người Lâm Ngữ!

Cùng tiểu Trần cùng đi đến đám người bên ngoài, nhìn xem trong đó Mục Lâm cùng Trần Quang, Mục Lâm thân mặc một bộ dân quốc sơ kỳ quần áo học sinh, lam sắc áo, màu đen váy, bạch sắc cát vớ, Viên khăn ăn hải, trên đầu mang theo vừa mới qua tai tóc giả, tốt một phần ngắn gọn, thanh lịch, Thanh Thuần mê người.

Trần Quang cái này một bộ quý công tử cách ăn mặc, mặc lúc ấy rất tân triều bạch sắc tây trang, chải lấy đại lưng đầu, tây trang ngực trong túi một khối khăn tay có chút ngoài trở mình, rất có hương vị.

Hai người đang tại đối đùa giỡn, Vân Dịch đối tiểu Trần có chút thân thủ ý bảo tưng đứng bên ngoài vây nhìn xem, trận này đùa giỡn là kim Yến Tây cùng Lãnh Thanh Thu vừa mền nhau giờ văn hí.

Trước kia trên TV xem qua, Vân Dịch sống lại tới sau, trên TV từng màn hắn có thể rất rõ ràng nhớ lại đi ra, chính là hiện trường xem lại là hoàn toàn không giống với.

Trần Quang sắm vai kim Yến Tây hai tay khoa trương mở ra, ngẩng đầu nhìn trước bầu trời, đối với Lãnh Thanh Thu thanh âm rất là mang theo sân khấu kịch giọng điệu nói: "Người nhìn, thiên như vậy lam, Bắc Kinh trời thu thật sự là thật đẹp, tuyệt không như trong thành huyên rầm rĩ."

Mục Lâm sắm vai Lãnh Thanh Thu tắc sắc mặt trong trẻo nhưng lạnh lùng, cử chỉ An Tĩnh, nhìn thoáng qua Trần Quang, lại nhìn về phía bầu trời nói khẽ: "Đúng vậy a, ta chính là yêu mến như vậy điền viên sinh hoạt, vô ưu vô lự, tự do tự tại. Tuy nhiên kham khổ một điểm, nhưng trong nội tâm rất phong phú. Người cứ nói đi?"

Kim Yến Tây sùng nịch nhìn xem Lãnh Thanh Thu nói: "Người nói ta không ăn nhân gian khói lửa, ta xem, người mới thật sự là không ăn nhân gian khói lửa."

Lãnh Thanh Thu có chút nhắm mắt, giọng điệu có chút trầm giọng nói: "Thu khí thật sự là thâm, lá cây đều thất bại. Nếu tiếp qua mười ngày nửa tháng, lá cây vừa rụng không, thì càng hiển thâm đậm. Nhân sinh quang cảnh, cũng là như thế này trong chớp mắt."

Vân Dịch nhìn đến đây lông mày không ngừng run run, trong hiện thực chứng kiến cảnh tượng như vậy, tuy nhiên biết rõ là ở quay phim, nhưng là khoe miệng còn là không ngừng run rẩy, thật là ác tâm.

Kim Yến Tây lắc lắc đầu nói: "Cho nên, ta nói hử là tận hưởng lạc thú trước mắt. Nhưng là người đối với ta đây lời nói, tổng không lớn đồng ý, dùng là hành lạc chính là nhân sinh đạo lạc hành vi. Kỳ thật, chúng ta hử là như hoa hướng dương, vĩnh viễn hướng về thái dương."

Lãnh Thanh Thu theo dõi hử, trong ánh mắt trước sau như một nhẹ nói: "Này nếu là không có thái dương đâu? Nếu như là ngày mưa đâu? Ta còn là yêu mến hoa bách hợp, có thể một mình ở trong góc, một người lẳng lẳng địa mở ra, lẳng lẳng địa chết đi."

Kim Yến Tây tựa hồ có chút không hợp hoan Lãnh Thanh Thu như vậy giọng điệu, quá khứ giữ chặt Lãnh Thanh Thu tay nói: "Chính là loại cuộc sống này thái bình tĩnh, ta không thói quen, cũng không thích."

Vân Dịch cúi đầu xuống, không dám nhìn nữa, thực sự không phải là hử kéo lại lão bà của mình tay, mà là hiện trường này đùa giỡn thật sự là nhìn không được. Mục Lâm khá tốt, vốn có nhân vật định nghĩa là đậm bạc tính cách, mà Trần Quang sắm vai kim Yến Tây thì là bộ mặt biểu lộ rất nhiều. . .

"Tap. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta là Minh Tinh Phụ Nhân Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.